



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

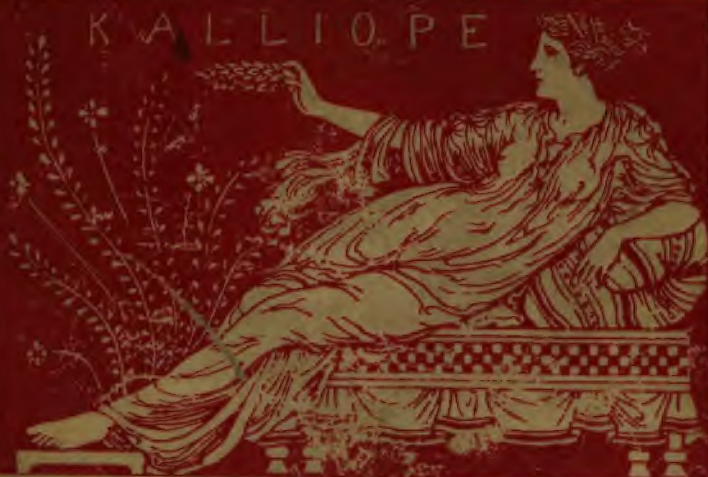
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

KALLIOPE



HOMER'S ILIAD

LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY OF CALIFORNIA.

Class '11 -

1895





**The Parnassus Library
of Greek and Latin Texts**

HOMERI ILIAS



HOMERI

ILIAS

EDITED BY

WALTER LEAF, LITT.D.

Late Fellow of Trinity College, Cambridge



London
MACMILLAN AND CO.
AND NEW YORK

1895

All rights reserved

GENERAL

Printed by R. & R. CLARK, LIMITED, Edinburgh.

PA4019

A2

1895

MAIN

PREFACE

IN editing the text of a classical author, the chief and most obvious difficulty lies, as a rule, in the scantiness and corruption of the primary authorities, the MSS., and in the uncritical character of the ancient commentaries, our only means of checking them. But to this rule the Homeric poems form a remarkable exception. Not only do we possess a great number of MSS., but these MSS. are of unusual excellence, and generally free from corruption, other than the most superficial errors of itacism and such mere slips of copyists; while we have outside them a great store of critical matter in the large fragments which have survived from the work of Aristarchos, one of the greatest critics of all time.

The MSS. of the *Iliad* already known and described number certainly over two hundred. A few of them, it is true, are quite worthless; but of the vast majority any one would, with comparatively few and obvious alterations, give a readable text. Our difficulty arises only when we have to take the next step, and endeavour to make not a merely readable, but a critically perfect text. And here the editor of Homer is no longer at an advantage; he is in a comparatively

helpless position. For the editor of any other classical author has at least a clear and definite knowledge of what he means by a perfect text ; he means the text as it left his author's hands. The editor of Homer can form no such definite and tangible ideal. Even the firmest believer in Homer as one personal poet who wrote his own compositions can hardly maintain the possibility of so genuine a tradition through the prehistoric age that we can reckon with any confidence upon presenting a really original text ; those who regard the poems as the outcome of many minds during a long period of poetic creation can still less hope to reduce them to their primitive form. For they hold it probable that the earlier additions to the first poem, and still more the original poem itself, have been subjected to various, sometimes perhaps to repeated, processes of modification in order to fit them into a continually expanding frame ; and that these processes have lasted through a long series of years, perhaps even some centuries, during which the language itself has changed, and brought about variations of form even more subtle and inextricable than those due to intentional remodelling. The extent and the period over which these disturbing forces have been at work will be very variously estimated, according to the different views of the Homeric question which different scholars hold ; but all will be at one with the Unitarian in admitting that the gap between the first creation of the *Iliad* and the first state of the text accessible to us is so great that we cannot really bridge it over either by testimony or conjecture.

We have then the choice of two ends at which our text may aim. We may either, while admitting

the impossibility of complete success, endeavour to produce a text which shall at least approximate to the original form by presenting a more archaic stage of the language than that of our MSS. ; we may, that is, follow the teaching of comparative etymology under the guidance of the metre, in order to restore lost letters, such as the digamma, and lost forms, such as the genitive in **oo** for that in **ou**. Or, on the other hand, we may endeavour to fix in the history of the text a period which we consider to be within the domain of external evidence, and reproduce it with a faithfulness aiming, at all events, at absolute perfection.

Each of these methods has merits and drawbacks of its own. The merit of the first is that it enables us to get rid of many forms which offend the modern grammatical sense—forms which are clearly only ignorant corruptions of others whose former existence etymology enables us to demonstrate. That in many cases these earlier forms once stood in the poems there is no doubt ; and in these cases we may actually so far restore the poems to their oldest and original form. The first to take this path was Payne Knight. But he was before his time, and the science of etymology had not been founded in 1830, when his **FIAFIAΣ** appeared. Hence, though his work contains many valuable suggestions, which have too often been appropriated by his successors, it is generally a mass of wild and baseless conjecture. He has been followed with more knowledge and caution by Bekker, Nauck, van Leeuwen, Platt, and others.

But though these editors have done much, to advance our knowledge of the earliest stage of the Greek language, they have all suffered from one

common defect ; they have been unable to carry through their reforms consistently without conjectural alterations lacking proof or guarantee. It is certain that at the earliest stage of the Greek language to which the *Iliad* leads us, the digamma was a living sound ; yet it is impossible to introduce the digamma throughout, except by violent alterations of the text. So with many resolutions of syllables originally open, but later contracted into a diphthong. Indeed it seems fated that in Homer no rule should be without exception. However needful and obvious a reform may seem, there is always some irreducible instance to check our zeal.

Furthermore, we have only one sure guide in the introduction of these older forms. Etymology may tell us in general terms what is older and historically correct, but it is metre alone which justifies us in introducing it into Homer. It was from metre alone that Bentley found the traces of the digamma. The question of the resolution of contracted syllables is purely metrical. We can do nothing at all in cases where metre does not betray a change. Etymology can tell us the stages through which the language has passed, but it cannot pretend to reconstruct completely any given stage from one more recent. And thus the date, and even the existence, of numerous forms which we must suppose once to have existed somewhere, are for the reconstruction of the text a problem in which we are absolutely helpless. There may have been infinite changes in the language which we can never know, because they have left no trace in metre.

All such editions are in effect essays in the reconstruction of early Greek rather than texts of

Homer ; they are meant for scholars who can criticise them and correct them, rather than for readers whose aim it is to read Homer as literature. For them the other method seems imperative. It has the disadvantage of presenting them with philological monstrosities, no doubt ; but on the other hand they may be content to know that they are reading to all intents and purposes the Homer which lay before Plato, Thucydides and Herodotus, and beyond a question that of Virgil and Lucretius. But when they read Nauck or Bekker they can only know that they have something which never existed as a whole before the nineteenth century, though many an individual word is likely enough to have been read in the seventh or eighth century B.C. and forgotten by the fifth.

So far back as we can trace the history of the text we find ourselves approaching steadily to the conception of a pre-Alexandrine vulgate ; the product, in all probability, of the great publishing trade of Athens in the fifth and fourth centuries. And there can hardly be a doubt that this vulgate is essentially preserved in our MSS. The vulgate consisted of something more than a mere *textus receptus* ; it contained a considerable quantity of what one may call 'accepted variants,' a stock of readings which were floating about, and appearing sometimes in the margin, sometimes in the text, of the different MSS. It seems to have been a matter of personal taste on the part of an educated scribe as to whether he would in any case adopt the text or the marginal variant of his original ; these floating variants, in fact, formed to all intents and purposes an integral part of the vulgate. We find them recurring in our MSS. sometimes in the one place, sometimes in the other.

And to judge from the oldest MSS. known, it would seem that they existed in the same form in pre-Aristarchean times. It will perhaps be possible, when our MSS. have been more thoroughly collated, to draw up a tolerably complete list of these vulgate variants.

But by the side of these there was equally, in pre-Aristarchean times, a certain number of variants of greater importance, though not in common currency : some MSS. seem to have preserved a different tradition from that adopted by the book-selling trade of Athens. Not that the difference here was considerable ; it was indeed infinitesimal as compared with that subsisting, for example, between different MSS. of the New Testament. It was indeed in itself not greater in latitude than that between the vulgate and the accepted variants ; the distinction lies only in the popular acceptance which these other variants had obtained.

The great work of Aristarchos was to form a new and critical text, based indeed upon the vulgate, as it could not fail to be, but enriched by a scholarly selection of all these variants, after a critical examination and classification of the MSS. in which they were to be found. The text formed by Aristarchos has been entirely lost ; indeed there is no reason to suppose that it was ever in circulation at all, and by the age of Augustus his labours seem to have been so far forgotten that even research failed in some cases to establish what his reading in certain passages had been. But the labours of Didymos have fortunately saved from total loss a great deal of the results of Aristarchos. These suffice to show that his work was based almost, if not quite, without

exception upon MS. evidence ; it shows further that the influence it had upon the vulgate was *nil*. It may be said that of the large number of recorded variants, to be reckoned by thousands, which Aristarchos rejected or accepted, practically none have found their way into the vulgate through his influence ; practically none have been expelled from it because he rejected them.

There were, however, other editors at work, who were less conscientious in their methods than Aristarchos, though their work, fortunately or unfortunately, has perished more completely than his. From occasional allusions in the scholia of Didymos we hear of them : men who introduced variants which have all the appearance of being mere inventions, their own ideas of what Homer ought to have written. These were the Alexandrine Payne-Knights, though in all probability they were guided only by their own sense of poetical propriety, not by any fancy of scientific philology. A papyrus¹ has been found containing a few letters from each line in *Iliad* xi., from 502 to 536. In thirty-one lines, so far as we can tell, this fragment coincides with our text ; but it contains three lines which are unknown to us, it omits one which we have, and in six cases it appears to differ materially from our text. Another papyrus, possibly, though not probably, a fragment of the same, is now at Geneva, and has been published by M. Jules Nicole.² It shows much the same proportion of

¹ Published by Prof. Mahaffy, *On the Flinders-Petrie Papyri*, Dublin, 1891. See also Menrad, *Sitzungsb. d. Bay. Akad.* 1891, p. 539. It is probably older than the time of Aristarchos.

² *Revue de Philologie*, xviii. (1894), p. 104. See also Diels in *Sitzungsb. d. Berl. Akad.* 1894, xix., and Menrad in *Sitzungsb. d. k. Bay. Akad.* 1894, p. 165.

additional lines, 11 in 69, from *Il.* xi. 788-848. At this rate, there would be in the whole *Iliad* more than 2000 additional lines; and it has been suggested that we have here copies of the edition called the *Πολύστιχος*, of which we have hitherto known no more than the name. None of the variants are of the least critical value; the additions, so far as they can be made out, are no more than what a mechanical rhapsode would have patched up from his Homeric reminiscences. These fragments give us no reason to believe that Aristarchos or any other of the Alexandrine critics produced any material change in the vulgate they possessed. We have such large information as to their work that we can say with the most absolute confidence that they did nothing of the sort.

Thus the position of the editor who desires to-day to produce a working text as distinct from an archaising one is essentially the same as that of Aristarchos; he has the vulgate for a basis, and he endeavours to improve upon it by a choice of such variants as may seem to him better than the text. Of course he has no such choice of MSS. to collate as Aristarchos had; the mere numerical preponderance in the Greek market of MSS. of the vulgate means that in the course of 2000 years all other versions would, except by some happy accident, perish altogether and leave the vulgate in sole possession of the field. Yet even so he has a large store of variants in the scholia, especially in those of Didymos; though they are given at second hand, they are in effect just as well attested as if we read them in a MS. of Aristarchos' time.

And beyond this I believe that in one case the

happy accident has happened ; that we have a few copies, deteriorated no doubt, and corrupted by gradual contamination with the vulgate, but still recognisable copies, at however many stages, of an ancient MS. distinct from the vulgate, and belonging to a class which was reckoned by Aristarchos as being among the best. Of these copies only one, a MS. at Vienna commonly known by the letter L, has been collated in full. There is a fragment of another at Leipzig, and another complete copy in the Bibliothèque Nationale at Paris, where it is numbered 2766. The same library possesses two other MSS. catalogued as 1805 and *Supplement* 144, which in the last twelve books at least are closely related.¹ In vols. xviii. and xx. of the *Journal of Philology* I have set out the excessively dull evidence on which these statements are founded. If they are correct—and I am not aware that they have ever been challenged—it is clear that in the MSS. of what we must call the ‘Paris group’ we have a most important aid to the reconstruction of our text. And it is in the adoption of a good many readings on the sole authority of L, as the representative of the group, that the text now given will be found chiefly to differ from that of my edition of the *Iliad* with notes. I give at the end of this Preface a list of the chief changes which have been made.

The present text is in fact an endeavour to get

¹ Mr. T. W. Allen, who is engaged upon an exhaustive review of the MSS. of the *Iliad*, tells me that he has found other members of the same family in Italy. When his task is completed we shall at last have the means for setting about a proper *Apparatus Criticus* for the *Iliad*. Until that is finished, any critical edition can, in the absence of sufficient material, be only provisory and imperfect.

the best that is to be got from the MSS., including MS. variants attested by ancient authorities. But I frankly confess that I have not been able to follow out this principle with absolute consistency. If I am reproved for following etymological conjecture, in spite of all that I have said, because I have written $\delta\mu\omega\iota\sigma\sigma\omega$ $\pi\pi\omega\lambda\acute{\epsilon}\omega\sigma\iota\omega$ for $\delta\mu\omega\iota\sigma\upsilon$, and $\epsilon\iota\sigma$ for $\acute{\epsilon}\omega$ when it is scanned as a trochee, I can only acknowledge the fairness of the rebuke, and say that I would rather endure it than follow the vulgate in a glaring false quantity. Further, I have not been able to resist the temptation to give Brock's conjecture $\acute{\upsilon}\pi\epsilon\rho$ $\Delta\iota\alpha$ for the meaningless $\acute{\upsilon}\pi\epsilon\rho\delta\iota\alpha$ of the vulgate in xvii. 330; I regard this as the best conjectural emendation in Homer with which I am acquainted. But on the whole I have followed the MSS. even more closely than in my edition with commentary.

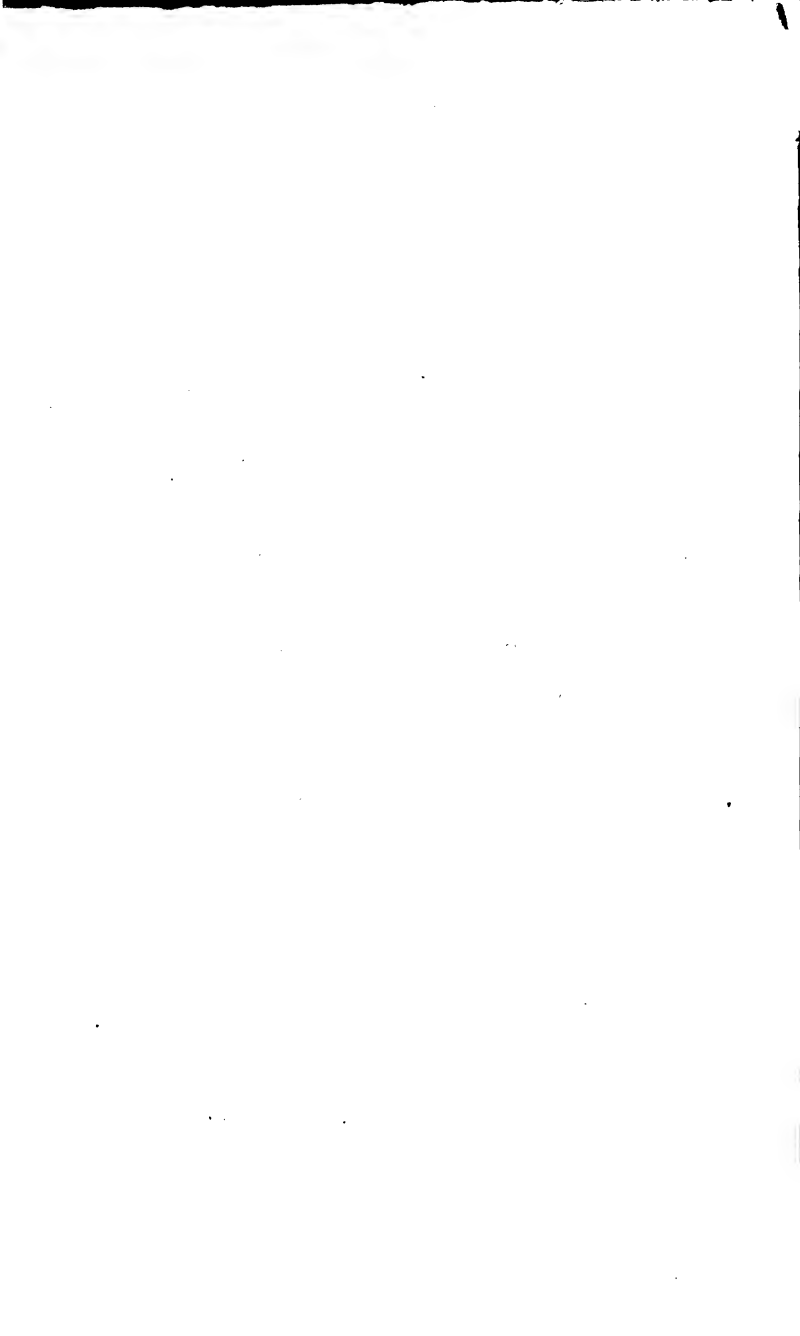
One other point deserves some notice, as it is likely to attract a disproportionate share of attention. It will be seen that I have banished the iota subscript, writing it always as the second constituent of the diphthong, which it is. It seems to me high time that this relic of mediaeval blundering should go; and no better opportunity for rebellion against it can be found than the introduction of a new fount of Greek type. The definite break with the long tradition of the feeble type-face, for which we have to thank the ill taste of Aldus, will no doubt startle the eyes of easy-going readers. As they get accustomed to the new fount—and from its beauty they cannot but do so—they will have the opportunity of growing accustomed also to seeing iota in its place as much after a long as after a short vowel. That it should have lost this place for a time is due merely

to the ignorance of transcribers. As Greek pronunciation began to degenerate, the long vowel of the diphthong overpowered the weaker iota, till it was no more heard; and then uneducated scribes ceased to write it. When their work was revised by those who knew better, the missing letter had to be inserted. As there was generally no room for it on the line, it was added either a little above or a little below to the right. The former practice was the commoner at first, the latter came in after. But it was not till the twelfth century that the shameless habit grew up of writing it entirely below the preceding vowel. In other words, the iota subscript has been known for less than a third of the 2500 years and more during which Greek has been a written language. It is misleading, for it obscures the fact that the iota is part of a diphthong. It is a record of ignorance. And it is typographically ugly. It is high time that it should go.¹

W. L.

18th April 1895.

¹ With regard to accentuation, I have followed the practice adopted in transcribing inscriptions, and left the accent on the first constituent of the diphthong. Thus $\acute{\alpha}\iota$, $\acute{\alpha}\iota$ become $\acute{\alpha}\iota$, $\acute{\alpha}\iota$, and $\acute{\alpha}\iota$ is disyllabic, $\acute{\alpha}\iota$. It would have been more consistent if the traditional $\acute{\alpha}\iota\omicron\epsilon$ had been altered to $\acute{\alpha}\iota\acute{\alpha}\iota\epsilon$. But the matter is merely one of typographical practice: in the MSS. the accent of a diphthong is commonly made to cross both vowels.



LIST OF THE PRINCIPAL VARIATIONS

from the text of the *Iliad*, with *English Notes and Introduction*, by *Walter Leaf* (Macmillan, vol. i. 1886, vol. ii. 1888).

- A** 5. As the evidence for *δαίτρα* can hardly be classed as documentary, I have recurred to the *νάα* of MSS., though I do not consider it as intrinsically better.
- B** 766. The *Πιερίη* of MSS. seems preferable to the ill-attested *Πηριήη*.
- Γ** 240. *δεύρο* has abundant MS. support, though this would not be supposed from La Roche's apparatus. It is intrinsically better than *δεύρω*, and the apparent metrical defect, though allowable in *arsis* before *υ*, accounts for the change.
- E** 245. *ἔκοντε* has MS. support. In all cases where the hiatus is allowable, as here, the presumption is in favour of it when attested; for there was always a tendency to abolish hiatus in order to make Homeric conform to later metre.
- E** 560. For the same reason *τοικότε*, given by L, is preferable to *τοικότες*.
- Θ** 94. For the change in punctuation see Mr. Platt in *Journal of Philology*, xviii. p. 131.
- Θ** 409. The hiatus is allowable at the end of the first foot. Hence *ὥς φάτο* of L is to be preferred to the vulgate *ὥς ἔφατ'*.

- I 336. The change in punctuation here, which entirely alters the effect of the passage, is due to Cauer. See *Companion to the Iliad*, p. 181.
- I 602. *δόρπον* is the reading of L and Aristarchos. This outweighs the consensus of the other MSS. (except H); we must accept and explain the reading.
- K 88. *εἶσαι* is the reading of L; *γνώσσαι* is only a gloss, as La Roche has rightly indicated.
- K 221. *έόντα* of L and A (interlined) breaks up the long series of genitives which we have in the vulgate, with *έόντων*.
- K 239. *εἶν* L for *έστιν*: the optative is clearly preferable, as suiting the politely indirect form of the speech.
- K 346. *παραφάνηαι*, so L; we thus get rid of the monstrous form *παραφάνηαι*. For the long *α* in *thesi* compare Φ 262.
- K 431. *ἱππόμαχοι*, so L and Aristarchos for *ἱππόδαμοι*. I regard the consensus as decisive.
- K 515. *άλαος σκοπήν* cannot, I now think, be right, unless we regard it as a way of writing *άλαων σκοπήν*, with assimilation of *ν* to *ς*, which seems unlikely. I have therefore returned to the vulgate *άλαοσκοπήν*, here and in the other similar passages.
- Λ 35. *λευκοῖ* as a genitive seems to be required by the metre.
- Λ 144. *οὔδας έραισεν* for *οὔδαι έρείσεν* is again supported by the consensus of L and Aristarchos.
- Λ 545. *έέτο* for *βάλαι*, so L; as the hiatus is common in this place, the reading which gives it is to be preferred.
- Μ 11. *ἦεν*, so L for the vulgate *ἔπαιεν*, a *vox nihili*, invented perhaps in order that two consecutive lines might not end with the same word. But this is permitted by epic use; see, for instance, B 290-291.
- Μ 52. *καλεῖ έσταότες*, L, is preferable to *καίλαι έφισταότες*, as giving the hiatus in a lawful place.
- Μ 86, 87. *άρτύναντο . . . έκαστοι*, L, is clearly better than *άρτύναντες . . . έποντο* of the vulgate, as it breaks up the awkward series of participles.

LIST OF THE PRINCIPAL VARIATIONS xix

- N 745.** I have returned to the vulgate ἀποτίκωνται for ἀποστή-
ωνται: the very rareness of the lengthening makes it more
likely to have been changed.
- Ξ 382.** κέρηϊ δὲ κείρονα of L is greatly superior to the
vulgate κέραια δὲ κείρονι, as preserving the favourite
'chiasmus' and avoiding the awkward use of the neuter of
κέρηε.
- Π 99.** νῶϊ, L, for νῶϊν, is required by the sense, as I have shown
in my note on the passage.
- Π 660.** δεδαγμένον of L seems to give a rather better sense
than βεβλαμμένον, βεβλημμένον, and βεβολημμένον of
the rest.
- P 202.** ὥε of L is a more epic turn than ὅε of the rest.
- P 336.** ρ' after ἦδε is omitted by L; the hiatus is allowable here,
so the omission must be regarded as original.
- P 478.** I say in my note that 'the best MSS. (CD and others)'
have κάλυπεν. Of course I ought to have said that the
best MS., L, has κικάνει.
- T 280.** κᾶεσαν, L, not κᾶεισαν, is the old epic form; cf.
ἀνέσαντες, N 657. The assonance εἶσαν κᾶεσαν is
evidently intentional.
- Φ 92. ἔοσαν is more Homeric than ἔοσεται: see the passages I
have quoted in my note.
- Φ 242. εἶα L, εἶχε vulg. The following ὁ δέ is in favour of
the former.
- Φ 394. κυνώμια, the correct form, has a great deal of MS.
support, though La Roche does not quote any. κυνώμια
and κυνάμια are, in fact, a pair of vulgate variants.
- Φ 524. L omits this line, and reads πολύστονα for πόνον καί
in the next, which shows that the omission is not an
accident; for πόνον καί has evidently been introduced to
answer to πόνον in 524. The omission is the only means
by which good sense can be made of the passage.
- X 205.** ἄλλοισιν (A L Syr al) is much better supported than
λαοῖσιν.
- X 229.** βιάζετο, L, is sufficiently supported against the vulgate
βιάζεται by the legitimate hiatus.

- ¶ 103. π , so L for $\tau\epsilon$. One hesitates to touch the tradition of this famous line; but it cannot be denied that π gives the clearest and easiest sense; and one can hardly doubt what Virgil was thinking of when he wrote '*Sunt aliquid manes.*'
- Ω 413. Of the two readings $\kappa\alpha\tau\epsilon\lambda\epsilon\gamma\mu\epsilon\tau\alpha$ and $\kappa\alpha\tau\epsilon\lambda\epsilon\gamma\mu\epsilon\tau\alpha$, the latter now seems to me rather the more forcible, and the best supported, by the authority of the papyrus.
- Ω 759. $\kappa\alpha\tau\epsilon\lambda\epsilon\gamma\mu\epsilon\tau\alpha$, with the authority of the papyrus and L, is decidedly better supported than $\kappa\alpha\tau\epsilon\lambda\epsilon\gamma\mu\epsilon\tau\alpha$.



ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Λοιμός. μῆνις.

Μῆνιν ᾗδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
οὐλομένην, ἣ μυρ' Ἀχαιοῖς ἔλγε' ἔθηκε,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεύχε κύνεσσιν
οἰωνοῖά τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,
ἐκ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

τίς τ' ἦρ σφωε θεῶν ἑριδι जुनέηκε μάχεσθαι;
λητοὺς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10
οὕνεκα τὸν Χρῦσιν ἠτίμασεν ἀρητῆρα
Ἀτρεΐδης. ὁ γὰρ ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυόμενός τε εὐγέτρα φέρων τ' ἀπερείς' ἄποινα,
στρώματ' ἔκων ἐν χερσὶν ἐκιβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέωι ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσεται πάντας Ἀχαιούς,
Ἀτρεΐδᾳ δὲ μάλιστα δῶω, κοσμήτορι λαῶν·

“Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὕμῃν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὐ δ' οὔκαδ' ἱκέσθαι·
παῖδα δ' ἐμοὶ λύσατε φίλην τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι, 20
ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκιβόλον Ἀπόλλωνα.”

ἔνε' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφύμνησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαι ὅ' ἱερὰ καὶ ἀγλαὰ δέχεσθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
“μὴ σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κικέω
ἢ μὴν θνεύοντ' ἢ ὕστερον αὐτίς ἰόντα,
μὴ νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκήπτρον καὶ στῆμμα θεοῖο.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν

- ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ, τηλόει πάτρης, 30
 ἱστὸν ἐποικωμένῃν καὶ ἐμὸν λένος ἀπηύωσαν.
 ἀλλ' ἔει, μὴ μ' ἐρέειζε, αἰώτερος ὥς κε νέηαι."
 ὥς ἔφατ', ἔδασεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέειτο μύθῳ,
 βῆ δ' ἀκῶαν παρὰ εἴνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἦρθε· ὁ γεραιὸς
 Ἀπόλλωνι ἀνακτι, τὸν ἡύκομος τέκε Λητώ·
 "κλυθεῖ μεν, ἀργυρόταξ', ὅς Χρυσῇ ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε zasέην Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσας,
 Σμινθεύ, εἴ ποτέ τοι χαρίωντ' ἐπὶ νηὸν ἔραπα,
 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μῆρι' ἔκκα 40
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τότε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίςσιν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖα βέλεσαν."
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
 τόξ' ὁμοῖαν ἔκων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
 ἔκλαπταν δ' ἄρ' οἱστοὶ ἐπ' ὁμῶν χωομένοιο,
 αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦε νυκτὶ ἐοικώς.
 ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νέων, μετὰ δ' ἰὸν ἔθηκε·
 θανὴ δὲ κλαγτὴ γένητ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 οὐρήας μὲν πρῶτον ἐπώικετο καὶ κύνας ἀργούς, 50
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖα βέλος ἐκπευκὲς ἐφείλε·
 βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαυμαί.
 ἐννημαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὦικετο κῆλα θεοῖο,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα ἐνήϊκοντας ὄρατο.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἠγερθεν ὀμηγερέες τε γέροντες,
 τοῖα δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 "Ἄτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε πάλιν πλῆγχεόντας ὀκω
 ἄψ ἀπονοστήσαν, εἴ κεν εἰσάτοῖν γε φύοιμεν, 60
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμος τε θαμῶι καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τίνα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα
 ἢ καὶ ὀναροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἔστιν,
 ὅς κ' εἴποι ὅτι τόσσον ἐκώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εἴ τ' ἄρ' ὃ γ' εὐκωλῆς ἐπιμέμφεται εἴ ὅ' ἐκατόμβης,
 αἴ κεν πῶς ἀρνῶν κνίσκας αἰγῶν τε τελαίων
 βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναϊ."
 ἢ τοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖα δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὅς' ἄριστος,
 ὅς ἦιδν τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα, 70
 καὶ νῆεσσ' ἠγῆσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω
 ἦν διὰ μαντοσύνην, τίν' οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ὃ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέαπεν·
 "ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, δίφιλε, μνησάσασθαι
 μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἐκατιβελέταο ἀνακτος·

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνεσο καὶ μοι ὁμοοσον
 ἢ μὲν μοι πρόφρων ἔπασιν καὶ χερσὶν ἀρήξει.
 ἢ γὰρ δίομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατὶ καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
 κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χερσὶ· 80
 εἴ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσσῃ,
 ἐν στήθεσσι τοῖα. σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσῃς.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὧκ' Ἀχιλλεύς·
 “σαρκίαις μάλα ἐπὶ ἐσοπρόπιον, ὅτι οἶσα·
 οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα δῖφιλον, ὦι τε σύ, Κάλχαν,
 εὐχόμενος Δαναοῖα ἐσοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὐ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χροῖ δερκομένου
 σοὶ κοίλῃσι παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίῃσι
 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς, 90
 ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.”
 καὶ τότε δὴ εἰρήσκει καὶ νῦδα μάντις ἀμύμων·
 “οὐτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐθ' ἐκατόμβης,
 ἀλλ' ἔνεα' ἀρητῆρος, ὃν ἥτις Ἀγαμέμνων
 οὐδ' ἀπέλυσε εὐτάτρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα,
 τούνεα' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν. ἐκὼς ἦδ' ἐπὶ δῶσα.
 οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀσκήα λαιγὸν ἀπώσα,
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
 ἀπριάτῃν ἀνάποινον, ἄγαν ὅ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 ἐς Χρυσήν· τότε κέν μιν ἱασσάμενοι παπίθωμεν.” 100
 ἢ τοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖα δ' ἀνέστη
 ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἀκινύμενος· μένος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαινα
 πύμπλαντ', ὅσος δὲ οἱ πυρὶ λαμπυρόωντι ἔκτεν.
 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀρώμενος προσέειπε·
 “μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσέλον δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτε τέλεσσας
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖα ἐσοπροπέων ἀγορεύεις,
 ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεα' σφιν ἐκὼς ἦδ' ἄλγεα τεύχεα, 110
 οὔνεα' ἐγὼ κούρης Χρυσίδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔελον δέσασθαι,—ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταμνήστρης προβέβουλα,
 κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἐσθὲν ἐστὶ χερεῖνα,
 οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὐτ' ἄρ' φρένας οὔτε τι ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐσέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ὁμῶς
 βούλου' ἐγὼ λαὸν ὅσον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτομάσας, ὅφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
 λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.” 120
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπατα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

“Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γάρ τοι δώσουα γέρας μετάθυσμοι Ἀχαιοί;
 οὐδὲ τί που ἴδμεν πυρήϊα κάμενα πολλά,
 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐπιπράσσομεν, τὰ δέδασται,
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε ἑσθὶ πρόες, αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσσομεν, αἴ κέ ποῖ Ζεὺς
 δῶια πόλιν Τροίην ἐυτείχεον ἐκαλαπάσσει.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 130
 “μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, ἐσοείκελ' Ἀχαιεῦ,
 κλέπτε νόωι, ἐπεὶ οὐ παρελεύσαιο οὐδὲ με πείσας.
 ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτῶς
 ἦσσαι δευόμενον, κέλευσι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουα γέρας μετάθυσμοι Ἀχαιοί,
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάσσειον ἔσται·
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεδὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄνω ἐλὼν· ὃ δέ κεν κεκολώσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.
 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, 140
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
 ἐν δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 ἐσάομεν, ἣν δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηιον
 βήσομεν· εἰς δέ τις ἄρχος ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω,
 ἢ Αἶας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ διος Ὀδυσσεύς
 ἢ ἐγώ, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὄφρ' ἡμῖν ἐκάεργον ἱλάσσαι ἱερὰ βέεας.”

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχαιεύς·
 “ῥῆμοι, ἀναιδέϊν ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπειν πείσεται Ἀχαιῶν 150
 ἢ ὀδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἦλυον αἰχμητῶν
 δεῦρο μακροόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἵτιοί εἰσιν·
 οὐ γάρ πώ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἦλσαν οὐδὲ μὲν ἵππους,
 οὐδέ ποτ' ἐν Φοίβῃ ἐριβώλακι βωπιανέρῃ
 καρπὸν ἐδηλῆσαντ', ἐπεὶ ἢ μάλα πολλά μετακῦ,
 οὐρεά τε σκόπεντα θάλασσά τε ἰσχύεσθα·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μὲν' ἀναιδές, ἔμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ καίρης,
 τυμὴν ἀρνύμενοι Μενελάωι σοί τε, κυνῶπα,
 πρὸς Τρώων· τῶν οὐ τι μετατρέπῃ οὐδ' ἀλατίζας· 160
 καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 οἷ ἐπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι υἷεσ' Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρωσ' ἐν ναιόμενον πτολίεθρον·
 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο
 κείρες ἐμαὶ διέπους', ἀτὰρ ἦν ποτε δαμνὸς ἵκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε

ἔρχου· ἔκων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολευέσων.
 νῦν δ' εἴμι Φοῖνῃδ', ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 οἴκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ ε' οἶω 170
 ἀνελὸν ἄτιμος ἔων ὄφρα καὶ πλοῦτον ἀφύπειν."

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "φεύγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ ε' ἐγὼ γε
 λίσσομαι εἶνεκ' ἐμείο μένειν· παρ' ἐμοὶ γε καὶ ἄλλοι,
 οἳ κέ με τιμῆσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς.
 ἔκείστος δέ μοι ἔσσι διωτρεφέων βασιλῆων·
 αἶε γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 εἰ μάλᾳ καρτερός ἔσσι, θεός που σοὶ τό γ' ἔδωκεν.
 οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆις καὶ σοῖς ἐτάροισι
 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσα, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλσίστω 180
 οὐδ' ὄσομαι κοτέοντος· ἀπαλῆσω δέ τοι ὧδε·
 ὥς ἔμ' ἀφαιρείται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηιον
 αὐτὸς ἰὼν κλισίῃδε, τὸ σὺν γέρας, ὄφρ' ἐν εἰδησι
 ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
 ἴσον ἐμοὶ φάσσει καὶ ὁμοιωσέμεναι ἄντην."

ὥς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένητ', ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 στήθεσσι λασίοισι διάνδριχα μερμήρισκεν,
 ἢ ὃ γε φάσανον ὅπν' ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 ἥε χόλον παύσειεν ἐρητύσασί τε θυμόν.
 εἶος ὃ ταυθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
 στή δ' ὤπασεν, πανοῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 οἷω φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.
 ἐάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
 Παλλὰδ' Ἀθηναίην· δαίω δὲ οἱ ὅσσε φάσανεν. 200
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "τίπτ' αὐτ', αἰγλόχοιο Διὸς τάκος, εἰλήλουθας;
 ἢ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου;
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
 ἦς ὑπεροπλήνισι τάχ' ἂν ποτε θυμὸν ὀλέσσει."

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 "ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὺν μένος, αἴ κε πίῃσαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
 ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μὴδὲ ξίφος ἔλκεο χαρὶ· 210
 ἀλλ' ἢ τοι ἔπασιν μὲν ὀνειδισὸν ὥς ἔσεται περ.
 ὧδε γὰρ ἐπερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καὶ ποτὲ τοι τρεῖς τόσσα παρέσεται ἀγλαὰ δῶρα

ὑβριος εἶνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσκειο, πάσσο δ' ἡμῖν."

τὴν δ' ἀπαυσιβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχαιεύς·
 "χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσασσθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεκολωμένον· ὥς γὰρ ἔμεινον·
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπείσεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῖ."

ἦ καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κόπῃ σέεε χεῖρα βαρεῖαν,
 ἃς δ' ἐς κουλὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίσκειο
 μύσσοι Ἀθηναίης· ἦ δ' Οὐλυμπόδε βεβήκα
 δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους. 220

Πηλεΐδης δ' ἐπαυτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πῶ λῆγε χόλοιο·
 "οἶνοβαρές, κυνὸς ἔμμεγ' ἔκων, κραδίη δ' ἐλάφοιο,
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἄμα λαῷ εὐορκηθῆναι
 οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.
 ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρύην Ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέσση ἀντίον εἴπῃ· 230
 θνητοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὔτ' ἀναιόισιν ἀνάσσει·
 ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδην, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῖμαι·
 καὶ μὰ τὸδε στήθεσσι· τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
 φύσαι, ἡμεῖς δὲ πρῶτα ταυμὴν ἐν ὄρεσσιν ἀέλοισιν,
 οὐδ' ἀνασθλήσας· περὶ γάρ βρά ἐ χαλκὸς ἔλαφε
 φύλλα τε καὶ φλοῖόν· νῦν αὐτὲ μιν υἱὲς Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοιο ὅς τις ἐμίστας
 πρὸς Διὸς εἰρύσεται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσεται ὄρκος·
 ἦ ποτ' Ἀχιλλεύς ποσὴ ἴσεται υἱᾶς Ἀχαιῶν 240
 σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀνήμενός περ
 χραμμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὕψ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 ἐνήσιακοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοεὶ θυμῷ ἀμύψας
 κωόμενος, ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔπρας."

ὥς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ στήθεσσι βάλε γαῖαν
 χρυσεῖσις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμῆκε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἡδυπαὲς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέει αὐδὴ.
 τῷ δ' ἦδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
 ἐφείσας, οἳ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφην ἡδὲ γέγονον
 ἐν Πύλῳ ἡγεσθῆναι, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσαν.
 ὃ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 "ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῶν γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κεν γνηῖον Πρίαμος Πριάμοιο τε παῖδες,
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεκαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶν τὰδε πάντα πνεοῖατο μαρναμένοισιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πάσσο· ἄμφορ δὲ νεωτέρω ἔστων ἐμεῖο."

ἦδ' ἂν γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν ἤε περ ὑμῖν 260
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἱ γ' ἀσέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Παρισηόον τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν
 Καινέα τ' Ἐκάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
 [Θησέα τ' Αἰγεΐδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι],
 κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιθεονίων τράφει ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 φηραῖν ὄρεσκάωιοι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεσομίλεον ἐκ Πύλου ἐλεῶν,
 τηλόθεν ἐκ ἀπίνης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270
 καὶ μαχόμεν κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις
 τῶν, οἱ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιθεόνιοι, μαχέοιτο.
 καὶ μὲν μευ βουλήων πύνην πέποιντό τε μύθοισι.
 ἀλλὰ πῖσσεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πέσσεσθαι ἔμμενον.
 μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἔων ἀποαίρεο κούρην,
 ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσιν γέρας υἱὲς Ἀχαιῶν·
 μήτε σὺ, Πηλεΐδην, ἐλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
 ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 ἀκηπτοῦχος βασιλεύς, ὣι τε Ζεὺς κύδος ἔδωκεν.
 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἔσαι, οἶα δέ σε γένητο μήτηρ, 280
 ἀλλ' ὅδ' ἐφ' ἑρπετός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνησσαι ἀνάσσει.
 Ἄτρεΐδην, σὺ δὲ παῦε τῶν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 λίσσομαι Ἀχιλλεῖ· μεθέμεν χόλον, δὲ μέγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο."
 τὸν δ' ἀπαμαρβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 "καὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σμυαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω.
 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔσσαν θεοὶ αἶψα ἐόντες, 290
 τούνεκά οἱ προσέουσιν ὀνειδεα μυθήσασθαι;"
 τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 "ἦ γάρ κεν θαλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
 εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπέζομαι, ὅττι κεν εἴπῃς·
 ἄλλοισιν δὴ ταυτ' ἐπιτέλλω, μὴ γὰρ ἐμοὶ γε
 σέμμαιν'. οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἶω.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆμα·
 χερσὶ μὲν οὐ τοι ἐγὼ γε μαχέσομαι εἴνεκα κούρης
 οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσέ γε δόντες·
 τῶν δ' ἄλλων, ἃ μοι ἔστι θοῆη παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300
 τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
 εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γινώσκω καὶ οἶδε·
 αἰψὰ τοι αἶμα κελαινὸν ἐρώησαι περὶ δουρί."
 ὥς τῷ γ' ἀντιβίῳ μαχησάμενκο ἐπέεσσιν
 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἔσας
 ἦϊε σὺν τε Μενοπιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν,
 Ἄτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαθε προέφυγεν,
 ἐν δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἑξέκοσιν, ἐς δ' ἑκατόμβῃν
 βῆσε θεῶν, ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον 310
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἄρχος ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
 λαοὺς δ' Ἄτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἕλα λύματ' ἔβαλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελνέσας ἑκατόμβας
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν παρὰ εἴν' ἄλδος ἀτρυγέτοιο·
 κνήκῃ δ' οὐρανὸν ἴκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶν.

ὥς οἱ μὲν τὰ πόνοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπιπείλῃς Ἀχιλλεΐ,
 ἀλλ' ὃ γε Ταλεῦβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, 320
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρυνῶ σεράπῃοντε·

“ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·
 χαίρειν ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον·
 εἰ δέ κε μὴ δώμισιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἑλῶν σὺν πλεόνεσσιν· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.”

ὥς εἰπὼν προΐα, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ εἴν' ἄλδος ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 τὸν δ' εὗρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἵμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γένησεν Ἀχιλλεύς. 330
 τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσαν ἐπὶ φρεσὶ φώνησάν τε·

“χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἀγγελοὶ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
 ἄσπον ἦτ'· οὐ τί μοι ὕμνεσ ἐπαίποι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
 ὃ σφῶϊ προΐα Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.

ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλειε, ἔπαγε κούρην
 καὶ σφωῖν δὸς ἄγειν. τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὐτὴ 340
 χραιῶ ἐμείο γένηται ἀακέα λοιγρὸν ἀμύναι
 τοῖς ἄλλοις. ἢ γὰρ ὃ· γ' ὀλοϊήσιν φρεσὶ εὐε,
 οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσω καὶ ὀπίσσω,
 ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ κόοι μαχεοῖατ' Ἀχαιοί.”

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπαείθεε· ἐταίρωι,
 ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρῃον,
 δῶκε δ' ἄγειν. τῷ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν,
 ἢ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 θακρύνσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιανῶν
 εἴν' ἔφ' ἄλδος πολιῆς, ὁρώων ἐπὶ οἴνοπα πόντον· 350
 πολλὰ δὲ μῆτρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·

“μήτηρ, ἐπεὶ μ’ ἔτακός γε μινυνοῦσθαι περ ὄντα
τιμῇ περ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐπισταλέει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ’ οὐδὲ με τυτθὸν ἔπεισιν.
ἢ γάρ μ’ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἠπύμνεσεν· ἔλῳν γὰρ ἔκει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.”

ὥς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ’ ἔκλυε πότνια μήτηρ
ἡμίην ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι
καρπαλίμως δ’ ἀνέδου πολίης ἁλὸς ἡγύτ’ ἀμύκλῃ,
καὶ ῥα πάροις· αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360
χειρὶ τέ μιν κατέρεσκεν, ἔπος τ’ ἔφατ’ ἔκ τ’ ὀνόμαζε·
“τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἑκαυδά, μὴ κεῖθε νόσσι, ἵνα εἴδομεν ἄμφο.”

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
“οἶσθα· τί ἢ τοι ταῦτα ἰδυίη πάντ’ ἀγορεύω;

ὥκόμεσθ’ ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διαπράεσμέν τε καὶ ἦγομεν ἐνωῶδε πάντα.
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαπτο μετὰ σφίσι νῆες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ’ ἔλῳν Ἀτρεΐδῃ Χρυσίδα καλλιπάρηιον.

Χρῦςος δ’ αὖθ’ ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370
ἦλεσθ’ εὐδὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυσόμενός τε εὐγὰτρα φέρων τ’ ἀπερείς ἀποινα,
στέμνωματ’ ἔκων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος

χρυσέωι ἀνὰ ἀκίπτρῳ, καὶ λίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
ἔνεθ’ ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφύμνησαν Ἀχαιοὶ
αἰδέεσθαι ὅτ’ ἱερὰ καὶ ἀγλαὰ δέχεσθαι ἀποινα·

ἀλλ’ οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἄφια, κρατερὸν δ’ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.

κωόμενος δ’ ὁ γέρων πάλιν ὤπχετο· τοῖο δ’ Ἀπόλλωνος 380
εὐπαμύνου ἦκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
ἦκε δ’ ἐπ’ Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νῦ λαοὶ
θηήσασκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ’ ἐπώπχετο κῆλα θεοῖο

πάντηι ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο.

αὐτίκ’ ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι·
Ἀτρεΐωνα δ’ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ’ ἀναστὰς

ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὲ τετελεσμένος ἐστί.
τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῇ ἐλίκωπεσ Ἀχαιοὶ

ἐς Χρῦσιν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα θνακτῆ·
τὴν δὲ νέον κλιάνεον ἔσαν κήρυκες ἄγοντες

κούρην Βρισηῖος, τὴν μοι δόσαν νῆες Ἀχαιῶν.
ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαι γε, περὶσκεο παῖδός τοιο·

ἔλεοιθ’ Οὐλυμπιόνδε Δία λίσσαι, εἴ ποτε δή τι
ἢ ἔπα δῶνκας κραδίην Διὸς ἦε καὶ ἔργωι.

πολλάκι γάρ σε πατὴρ ἐνὶ μετάρσιον ἔκουσα
εὐχομένης, ὅτ’ ἔφηνσθα κελαινεφέα Κρονίωνι

390

οἷν ἐν ἀθανάτοισιν ἀϊκέα λοιγὸν ἀμύνα,
 ὀππότε μιν πυνθῆσαι Ὀλύμπιοι ἥελον ἄλλοι,
 "Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλεοῦσα, θεά, ὑπελύσας δεσμῶν,
 ὥκ' ἐκατόγχαρον καλέσας ἐς μακρὸν Ὀλύμπιον,
 δν Βριάρεων καλέουσα θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων· ὁ γὰρ αὐτε βίηι οὐ πατρὸς ἀμείνων·
 ὃς ῥα παρὰ Κρονίῳσι καέζετο κύδεϊ γαίῳν·
 τὸν καὶ ὑπέδασαν μάκαρες θεοὶ οὐδέ τ' ἔδωκαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἶψά κεν πῶς ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῆσαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 κτανομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 γινῶι δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρέων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτι·"
 τὸν δ' ἡμάρβητ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 "ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκούσα;
 αἶψ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων
 ἦσσαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μῦνονά περ, οὐ τι μάλα δῖν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μετάρῳι.
 τοῦτο δέ τοι ἔρεοσα ἔπος Διὶ τερπικεραυνῷ
 εἰμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλύμπιον ἀγάννηφον, αἶψά κε πίηται. 420
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμμενος ὠκυπόροισι
 μῆνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὀκσεάνδῃ μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπίας
 χειρὸς ἔβη κατὰ δαίτῃ, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔπιοντο·
 δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὐλύμπιόνδε,
 καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἰμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καὶ μιν γουνάσωμαι, καὶ μιν πείσεσθαι οἶω."
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 κωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός,
 τὴν ῥα βίηι ἀέκοντος ἀπηνύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430
 ἐς Χρύσην ἵκανε θυγὼν ἱερὴν ἐκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λυμένος πολυβενεέος ἔντοcs ἵκοντο,
 ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφάντες
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὕμνον προέρεσαν ἑρემοῖς.
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσ' ἔδωκαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκὶ βόλῳ Ἀπόλλωνι·
 ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς 440
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν·
 "ὦ Χρῦς, πρό μ' ἐπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν Φοῖβῳ ο' ἱερὴν ἐκατόμβην

ῥέει ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' Ἰασόμεσθα ἄνακτα,
ὅς νῦν Ἀργείοις πολύστονα κήδε' ἐφάρκεν."

ὣς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει, ὃ δὲ δάπατο καίρων
παῖδα φίλην. τοὶ δ' ὦκα θεῶι ἱερὴν ἐκατόμβην
ἔπειθε ἔστησαν ἐϋδμητον περὶ βωμόν,
κερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασκῶν. 450
"κλυεῖ μεν, ἀργυρότα', ὅς Χρυσὴν ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε zasήν Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις·
ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμει πάρος ἔκλυες εὐπαμμένοιο,
τίμηςαι μὲν ἐμέ, μέτα δ' ὕψω λαὸν Ἀχαιῶν·
ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνησον ἐέλδωρ·
ἦδὲ νῦν Δαναοῖσιν ἀακέα λοιγὸν ἔμυνον."

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐψαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδαραν,
μυροῦς τ' ἐπέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοσέτησαν.
καίτε δ' ἐπὶ σκίης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθερα οἶνον
λαΐβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔκον πεμπύβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κῆν καὶ σπλάγχνα πάσαντα,
μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπαραν,
ᾤπησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαίτην ἔκον.
αὐτὰρ ἐπεὶ νόστος καὶ ἐδητύος ἐκ ἔρον ἔπτο, 470
κούροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
νώμικαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρπάμενοι διαπείσαν,
οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰάσκοντο,
καλὸν αἰδόντες παιήονα, κούροι Ἀχαιῶν,
μέλποντες ἐκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπει' ἀκούων.
ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη βοῶδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
τοῖσιν δ' ἵκμενον οὖρον ἴει ἐκάεργος Ἀπόλλων.
οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν· 480
ἐν δ' ἄνεμος πῆρσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κύμα
στεῖρην πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
ἦ δ' ἔσπεν κατὰ κύμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
νῆα μὲν οἳ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
ὑποῖ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,
αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
αὐτὰρ ὁ μῆνις νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
διογενὴς Πηλεὶος υἱός, πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάειπαιραν 490
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φεινύσκετο φίλον κῆρ
 αὔει μένων, ποθέσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἥως,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ Ἰσάν θεοὶ αἰὲν ἐόντες
 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἤρχε. Θέσις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
 παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἢ γ' ἀνεδύσετο κύμα θαλάσσης,
 ἡερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε.
 εὔρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμιονον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαίραδος Οὐλύμπιοιο.
 καὶ ῥα πάροις· αὐτοῖο καέζετο καὶ λάβε γούνων 500
 σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνερεώδους ἐλοῖσα
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἀνακτα·
 “Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὕνησα
 ἢ ἔπει ἢ ἔργωι, τόδε μοι κρήννον ἐέλδωρ·
 τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
 ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἔπασε ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἡτίμωσεν· ἐλὼν γὰρ ἔκα γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σύ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίσει κράτος, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλλωσιν τέ εἰ τιμῇ.” 510
 ὥς φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο. Θέσις δ' ὥς ἤγατο γούνων,
 ὥς ἔκετ' ἐμπεφυῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὐτίς·
 “νημερτές μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος, ὅφρ' ἐν εἰδῶ
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεός εἰμι.”
 τὴν δὲ μέγ' ὀκῆσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ἢ δὴ λοίγια ἔργ', ὃ τέ μ' ἐκθοδοπῆσαι ἐφίσεαι
 Ἥρῃ, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθιςιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
 ἢ δὲ καὶ αὐτῶς μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσαν ἀρίσγειν.
 ἀλλὰ σύ μὲν νῦν αὐτίς ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
 Ἥρῃ· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὅφρα τελέσω.
 εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσωμαι, ὅφρα πεποιθήσις·
 τοῦτο γὰρ ἐκ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 τέκνωρ'· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.”
 ἢ καὶ κυανένισαν ἐπ' ὀφρύσιν νεύσε Κρονίων·
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἀνακτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπῳ. 530
 τῷ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἢ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἕλα ἔλτο βασίλειαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
 ἐκ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
 μέναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες·

ὥς ὁ μὲν ἔθεα καθέζετ' ἐπὶ ὀρόνου· οὐδέ μιν Ἥρην
 ἠγνοίησεν ἰδοὺς ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
 ἀργυρόπεζα Θέτις, εὐγάτηρ Ἀλίοιο γέροντος.
 αὐτίκα κερτομίοια Δία Κρονίωνα προσκυῖα·
 “τίς δ' αὖ τοι, δολομήτα, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς; 540
 αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔοντα
 κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
 πρόφρων τέλῃκας εἰπεῖν ἔπος, ὅττι νοήσις.”

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 “Ἥρην, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπω μύθους
 εἰδήσαιν· χαλεποί τοι ἔσονται Ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
 ἀλλ' ὅν μὲν κ' ἐπισακὲς ἀκούεμεν, οὐ τις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
 ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοήσαι,
 μή τι σὺ ταῦτα ἔκαστα διεῖρεο μὴδὲ μετάλλα.” 550

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρην·
 “αἰνότατε Κρονίδην, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 καὶ λῆνν σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
 ἀλλὰ μάλ' εὐκῆλος τὰ φράζεαι ἅσ' ἐθέλησας·
 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μὴ σε παρῆπνι
 ἀργυρόπεζα Θέτις, εὐγάτηρ Ἀλίοιο γέροντος·
 ἡερίην γὰρ σοὶ γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
 τῇι σ' οἶω κατανεῦσαι ἐπὶ τῷτον, ὥς Ἀχιλλῆα
 τιμῆσαι, ὀλέσας δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 560
 “δαμνιονίη, αἰεὶ μὲν οἶσαι, οὐδέ σε λήσω,
 πρῆξαι δ' ἐμπης οὐ τι θυήσῃς, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μάλλον ἐμοὶ ἔσσαι· τὸ δέ τοι καὶ ρίπτον ἔσται.
 εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἔστιν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 ἀλλ' ἀκούσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείσοο μύθῳ,
 μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὄσοι θεοὶ εἰς ἓν Ὀλύμπῳ,
 ἄσσον ἰόνε, ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.”

ὥς ἔφατ', ἔδειξεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρην,
 καὶ ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
 ὥχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίῳνες· 570
 τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέκνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἥρα φέρων, λευκώλενοι Ἥρην·
 “ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολωιδὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι θαπτός
 ἐσθλὸς ἔσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικάει.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφην, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἥρα φέρειν Δίη, ὅφρα μὴ αὐτε
 νακείνῃσι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 εἴ περ γάρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς 580
 ἐκ ἐδέων στυφελίσαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.

ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐπέεσσ' ἀπαύπτεσθαι μαλακοῖσιν·
αὐτίκ' ἔπειθ' Ἰλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.”

ὥς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐτας δάσας ἀμφικύπελλον
μητρὶ φίλῃ ἐν χαρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπε·
“τέτλασθαι, μήτηρ ἐμὴ, καὶ ἀνάσκειο κηδομένη περ,
μὴ σε φίλῃν περ εὐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδωμαι
θαινομένην· τότε δ' οὐ τι θυμήσομαι ἀκνύμενός περ
χραίσμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρειν σέαι.
ἦδὲν γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεπόμεναι μεμαῶτα
ῥῖψε ποδὸς τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ ἐσπερίοιο.
πάν δ' ἡμᾶρ φερόμεν, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
κάππεσον ἐν λήμνῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνὶ ἥσιν·
ἔνεα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.”

590

ὥς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
μαθήσασα δὲ παῖδός ἐδάετο χαρὶ κύπελλον.
αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐνδία πᾶσιν
οἶνοχόῃ γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώρτο γέλωσ' μακάρεσσ' αἰετοῖσιν,
ὥς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα πομπύοντα.

600

ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδέετο θανάτος ἔσσης,
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἦν ἔκ' Ἀπόλλων,
Μουσῶν θ', αἳ αἶδον ἀμαβόμεναι ὅπῃ καλῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέβη λαμπρὸν φῶς ἡέλιον,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
ἦ κα' ἐκάστωι δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυῖας
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πρᾶπιδεσσιν,
Ζεὺς δὲ πρὸς θν' ἄλκος ἦτ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
ἔνεα πάρος κοιμᾶτο, ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·
ἔνεα καθεῖτο ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσοέρονος Ἥρη,

610

ΙΛΙΑΔΟΣ Β

ἕναρος. διάπαρα. Βοιωτία ἢ κατάλογος νέων.

ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
 εὖδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔκεν ἥδυμος ὕπνος,
 ἀλλ' ὃ γε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὥς Ἀχιλλεῖα
 τιμῇσιν, ὀλέσιν δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλὴ,
 πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον ἕναρον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “βάσκι' Ἰοί, οὐλε ἕναρε· θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἔλθεῖν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου
 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω. 10
 θεωρήσῃς ἔκλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανευθύνῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπάγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρην λισσομένην, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται.”
 ὥς φάτο, βῆ δ' ἄρ' ἕναρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἤκουσε·
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
 εὖδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέκυθε ὕπνος.
 ἐτῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶι υἱὶ τοικῶς 20
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τί' Ἀγαμέμνων·
 τῷ μιν ἐπασάμενος προσεφώνεεν οὐλος ἕναρος·
 “εὖδας, Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
 οὐ κρὴ παννύχιον εὖδειν βουλευφόρον ἄνδρα,
 οἷο λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμνηε.
 νῦν δ' ἐμύθεν πύρες ὥκα· Διὸς δὲ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σευ ἄνευθε ἐὼν μέγα κήδεταί ἡδ' ἐλεαίρα.
 θεωρήσῃς ἔκλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανευθύνῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 30
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπάγναμψεν γὰρ ἅπαντας

Ἥρην λισσομένην, Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἐφήπται
ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσαι ἔχε φρεσὶ, μὴδὲ σε λήθῃ
αἰρεῖται, εὖτ' ἂν σε μελίσφρων ὕπνος ἀνήκῃ."

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δὲ λῆψ' αὐτοῦ
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ ῥ' οὐ τελέεσσαι ἔμελλε.
φῆ γάρ ὃ γ' αἰρήσαν Πριάμου πόλιν ἥματι κείνῳ,
νήπιος, οὐδὲ τὰ ἱδὴν, ἃ ῥα Ζεὺς μῖδετο ἔργα·
οἴεσσαν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχὰς τε
Τρῳαὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕμνιν·
ἔγρετο δ' ἐκ ὕπνου, οἴνῃ δέ μιν ἀμφέκυστ' ἀμφή.
ἔζετο δ' ὀρεωθεῖς, μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα
καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λυπαροῖσιν ἐδήκατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὁμοῖσιν βάλετο κίφος ἀργυρόηλον·
εἴλετο δὲ σκηπτρον πατρώϊον, ἄφειτον αἰεὶ·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Ἥως μὲν ῥα θεὰ προσεβήσето μακρὸν Ὀλύμπῳ
Ζῆνι φάος ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀσπύτοισιν·
αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφεόγτοια κέλευσε
κηρύσσαν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς·
οἳ μὲν ἐκέρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.

βουλὴν δὲ πρῶτον μεταεύμων ἴξε γερόντων
Νέστορένῃ παρὰ νῆϊ Πυλοῖγενέος βασιλῆος.
τοὺς δ' γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνητο βουλὴν·
"κλύτε, φίλοι· οἰδὸς μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
ἀμβροσίην διὰ νύκτα, μάλιστα δὲ Νέστορι δίκοι.
εἰδὸς τε μέγας τέ φυήν τ' ἄγχιστα ἐώικα.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπεν·

ἑὺδαις, Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο·
οὐ κρὴ παννύχιον εὖδαι βουλευφόρον θνήδρα,
δοῖ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμνηε.
νῦν δ' ἐμίσθην πύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγτελός εἰμι,
ὅς σευ ἄνευσεν ἔων μέγα κήδετα ἠδ' ἐλεαίρει·
θωρήσκει σ' ἐκέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυχίην· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγχιαν
Τρῳῶν· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέτναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρην λισσομένην, Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἐφήπται
ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσαι ἔχε φρεσίν." ὣς δ' οὐ μὲν εἰπὼν γο
ᾤκετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν.
ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήσομεν υἱας Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ' ἐτῶν ἔπεναι παρῆκομαι, ἢ οἴμῃς ἐστὶ,
καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊα κελεύσω·
ὁμῆς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν."

ἦ τοι ὃ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖα δ' ἀνέστη
Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμισθέεντος·

ὃ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέπειπεν·
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 εἰ μὲν τις τὸν θναίον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔπισπε,
 ψευδὸς κεν φαίμεν καὶ νοσφίζοιμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' ἴδεν ὅς μὲν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄγετ', αἵ κέν πως εωρήσομεν υἱὰς Ἀχαιῶν.”

80

ὥς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐκ ἤρχε νέεσθαι,
 οἱ δ' ἐπανέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
 ἀκηπτοὺχοι βασιλῆες. ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἥύτε ἔθνεα εἴα μελίσσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομένων·
 βοτρυθδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνεσιν εἰαρινοῖαν·
 αἱ μὲν γ' ἔθνεα ἄλις παπιοθήσεται, αἱ δὲ τε ἔθνεα·
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἡΐόνοσ προπάροιτο βασιλῆς ἐστυχέωντο
 Ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δὲ σφισιν ὄσσα δεδήια
 ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 τετρίκται δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν. ἐννέα δὲ σφας
 κήρυκες βοῶντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
 σκίοισι, ἀκούσασιν δὲ διοτρεφέων βασιλῶν.
 σπουδῇ δ' ἔζετο λαός, ἐρήτυσεν δὲ καὶ ἔδρας
 παυσάμενοι κλαγῆς. ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔστη ἀκηπτρον ἔκων· τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμει τεύχεων.

90

100

Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτὶ,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεῖφόντη·
 Ἑρμῆας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πλησίππῳ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτὲ Πέλοψ δῶκ' Ἀτρά ποιμένι λαῶν·
 Ἀτρεὺς δὲ οὐνίσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστῃ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτὲ Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆσαι,
 πολλῆισιν ἡέκοι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ δ' ἄρ' ἐρασάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετῆύδα·
 “ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, σφάροντες Ἄρνος,
 Ζεὺς με μέγας Κρονίδης ἔστη ἐνέδῃσ βαρεῖνι,
 σκέτλιος, ὅς πρην μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἰλίον ἐκπέραςντ' εὐτάχων ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καὶ με κελεύει
 δυσάκλεια Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέα φίλον εἶναι,
 ὅς δὴ πολλάων πόλιν κατέλυσε κάρηνα
 ἡδ' ἐπὶ καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἔστι μέγιστον.
 αἰσχροὺς γὰρ τότε γ' ἔσθ' καὶ ἐσσομένοισι πνεέσθαι,
 μάψ' οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.
 εἴ περ γάρ κ' ἐθέλωμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῳάς τε,

110

120

ὄρκια πιστὰ ταυμόντες, ἀριμεθέμεναι διφωῶ,
 Τρώες μὲν λέεσθαι, ἐφέσποι ὄσοι ἔασιν,
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστοι ἐλοίμεθα οἰνοεῶσαι,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοῖατο οἰνοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμεναι υἱὰς Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἳ ναῖουσι κατὰ πτόλιν· ἄλλ' ἐπίκουροι 130
 πολλέων ἐκ πολίων ἐτχέσπαλοι ἄνδρες ἔνεσιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰδὼς ἐθέλοντα
 Ἴλιου ἐκπέρσαι ἐν ναυέμενον πολίσερον.
 ἐπινέα δὲ βεβάσαι Διὸς μεγάλου ἐπαιυτοί,
 καὶ δὲ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται·
 αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 εἴατ' ἐνὶ μετάρσι ποτιδέγμεναι· ἔμμε δὲ ἔργον
 αὐτῶς ἀκράαντον, οὐ εἴνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἦν ἐγὼ εἶπω, παεώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν· 140
 οὐ γὰρ ἐπὶ Τροίην αἰρήσομεν εὐρύγυιαν."

ὣς φάτο, τοῖσι δὲ εὐμῶν ἐνὶ στήθεσσι δρινη
 πᾶσι μετὰ πλεῦν, ὄσοι οὐ βούλῃς ἐπάκουσαν.
 κινήην δ' ἀγορὴ φηὶ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
 πόντου Ἰκαρίοιο· τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε
 ὥρορ' ἐπαίτας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθεὺς λήϊον ἐλεῶν,
 λάβρος ἐπαιτίζων, ἐπὶ τ' ἡμῶς ἀσταχύεσσιν,
 ὥς τῶν πᾶς ἀγορὴ κινήῃ, τοὶ δ' ἀλαλητῶι
 νῆας ἐπ' ἐκσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπ' ἀνέρες κονήν 150
 ἵστατ' ἀειρομένη. τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
 ἄπτεσθαι νηῶν ἡδ' ἐλκέμεν εἰς ἅλα θῖαν,
 οὐρούς τ' ἐπεκάσπειρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκεν
 οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν.

ἔνεα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχῃ,
 εἰ μὴ Ἀθηναῖῃν Ἦρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 "ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυγῶνι,
 οὕτω δὲ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
 Ἀργεῖοι φεύγονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 καὶ δὲ κεν εὐκωλὴν Πριάμωι καὶ Τρῳαὶ λίποιεν 160
 Ἀργεῖν Ἑλένην, ἥς εἴνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλῃς ἀπὸ πατρίδος αἴης.
 ἄλλ' ἴωι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 μινδὲ ἕα νῆας ἅλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας."

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίεψε σὴ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 βαῖ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴεσας.
 [καρπαλίμως δ' ἵκανε σῶας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.]
 εὔρεν ἔπειτ' Ὀδυσθα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον

ἑσταότ'· οὐδ' ὃ γε νηὸς εὐροέλωμοιο μελαίνης
 ἄπτετ', ἐπαί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν.
 ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
 φεύγεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊα πεσόντες·
 κὰδ δέ κεν εὐκωλὴν Πριάμωι καὶ Τρώεσσι λίποιτε
 Ἀργείην Ἑλένην, ἥς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μινδὲ τ' ἐρώσῃ,
 τοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 μινδὲ ἕα νῆας ἅλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.”

180

ὥς φάτο, ὃ δὲ κυνέηκε θεὰς ὅσα φωνησάσης,
 βῆ δὲ θέσπιν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσε
 κήρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακῆσιος, ὃς οἱ ὀπίσθῃ.
 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλεῶν
 δέξατο οἱ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφρονι αἰεί·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

ἐν τινι μὲν βασιλῆα καὶ ἔποχον ἄνδρα κικαίη,
 τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
 “δαυμόνι', οὐ σε ἔοικε κακὸν ὥς θαδίσεσθαι,
 ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρυσ λασούς.
 οὐ γάρ πω κάφα οἶσθ', οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
 νῦν μὲν πειράται, τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν.
 ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν, οἷον ἔειπε·
 μή τι χολωσάμενος ῥέσπῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν.
 θυμὸς δὲ μέγας ἐπὶ διοτρεφέων βασιλῆων,
 τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δέ ἐ μνηστῆρα Ζεὺς.”

190

ὅν δ' αὖ δῆμον ἄνδρα ἴδοι βοῶντᾶ τ' ἐφεύροι,
 τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὀμοκλήσασκέ τε μῦθῳ·
 “δαυμόνι', ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
 οἷ σὸ φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἄνακτις,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίεμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
 οὐ μὲν πῶς πάντες βασιλεύομεν ἐνεῶδ' Ἀχαιοί.
 οὐκ ἄγεσθι πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἔστω,
 εἰς βασιλεύς, ᾧ δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
 [σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ].”

200

ὥς ὃ γε κοιρανέων θίσπε στρατὸν· οἱ δ' ἀγορήνδε
 αὐτὶς ἐπεσεύοντο νέων ἀπὸ καὶ κλισιάων
 ἱχθαί, ὥς ὅτε κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σιαραγεῖ δέ τε πόντος.

210

ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυεν δὲ καὶ ἔδρας,
 Θερσίδης δ' ἐπὶ μῦθος ἀμετροσιπῆς ἐκολῶσα,
 ὃς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσαν ἄκοσμά τε πολλὰ τε ἦιδν,
 μὰψ ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλευσάν,
 ἄλλ' ὅπῃ οἱ εἴσατο γελόιον Ἀργείοισιν

ἔμμεναι· αἵσιςτος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
 φολκὸς ἔην, κωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὅμιω
 κυρτῷ, ἐπὶ στήθεος κυνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθε
 φοδὸς ἔην κεφαλῇ, πρὸν δ' ἐπενήνοσε λάσπην.
 ἔχειςτος δ' Ἀχιλλεῦ μάλιστ' ἦν ἡδ' Ὀδυσσεύ· 220
 τὼ γὰρ ναικέσκε· τότε αὐτ' Ἀγαμέμνονι δίκαι
 ὁπεία κεκληγώς λέγ' ὁναίθεα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάγλως κοτέοντο νευμέσσηέν τ' ἐνὶ θυμῷ·
 αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νέικε μύθοισι·
 “Ἀτρεΐδην, τέο θ' αὐτ' ἐπιμέμφει ἡδὲ κατίζεας;
 πλεῖταί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναικες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃσι ἐπαίρετοι, ὥς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδωμεν, εὖτ' ἂν πολίσερον ἔλωμεν.
 ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιθεύσαι, ὃν κέ τις οἶσα
 Τρώων ἵπποδάμων ἐπὶ Ἰλίου υἱὸς ἄποινα, 230
 ὃν κεν ἐγὼ θήσας ἀνάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἡὲ γυναικα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότῃ,
 ἦν τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσκειαι; οὐ μὲν ἔοικεν
 ἀρχὸν ἔσσητα κακῶν ἐπιβασκόμεν υἱας Ἀχαιῶν.
 ὦ πέποινες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί,
 οἵκαδὲ περ σὺν νηυσὶ νεώμεσθα, τόνδε δ' ἔδωκεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πέσσειεν, ὅφρα ἴδῃται,
 ἢ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαιμύνομεν ἢ καὶ οὐκί·
 ὃς καὶ νῦν Ἀχιλλεῖα, ἔο μέγ' ἀμείνομα φῶτα, 240
 ἡτίμικεν· ἔλῶν γὰρ ἔκα γέρας, αὐτὸς ἀπούρας,
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλλεῦ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεσήμεων·
 ἢ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδην, νῦν ὕστατα λαοβήσοιο.”
 ὥς φάτο νακείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶι ἡνίπαπε μῦθον·
 “Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 ἵσκειο, μὴδ' ἔσσελ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλευσάν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σὺ φημι χειρότερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἔμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλεον.
 τὼ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔκων ἀγορεύοις, 250
 καὶ σφιν ὁναίθεά τε προφέροισ νόστον τε φυλάσσοις.
 οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ εὖ ἢ κακῶς νοστήσομεν υἱέες Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ἦσαι ὁναδίζων, ὅτι οἱ μάλ' ἀλλὰ πολλὰ διδοῦσιν
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἔρῳ, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κικλήσομαι, ὥς νῦν περ ὦδε,
 μνηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσσεὺς κάρη ὁμοιοῖεν ἐπεί,
 μὴδ' ἔτι Τηλεμάχιο πατὴρ κεκλημένος εἶην, 260
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύο,

κλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτώνα, τά τ' αἶδω ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφύω
πεπληγὸς ἀγορήσεν ἀεικέα πλὴγῆσιν."

ὣς ἔρ' ἔφη, σκίπτρῳ δὲ μετάφρωνον ἠδὲ καὶ ὦμον
πλήκεν· ὁ δ' ἰδὼν, εὐαγρόν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
κυώσκει δ' αἵματόεσσα μεταφρένου ἐκυπανέστη
σκίπτρου ὑπο χρυσεύου· ὁ δ' ἔρ' ἔζετο τάρβησέν τε,
ἀλγῆσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρφατο δάκρυ.
οἱ δὲ καὶ ἀκνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασσαν· 270
ὧδε δὲ τις εἶπεν ἰδὼν ἐς πλὴνσιον ἕλλον·
"ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε
βουλὰς τ' ἐπάρκων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων·
νῦν δὲ τόδε μὲν ἔριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεται,
ὅς τὸν Λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσθ' ἀγοράων.
οὐ εἴην μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
ναϊκέειν βασιλῆας θνητοῖς ἐπέεσσιν."

ὣς φάσαν ἡ πλεούσ' ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορεος Ὀδυσσεὺς
ἔστη σκίπτρον ἔκων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐδομένη κήρυκα σωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
ὥς ἅμα ὅ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἱες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσασιν καὶ ἐπιφρασσαῖατο βουλῇν.
ὃ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
"Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
πᾶσιν ἐλάχιστον θέμεναι μερόπεια βροτοῖσιν,
οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἦν περ ὑπέσταν
ἐνεάδ' ἐπὶ στήχοντες ἀπ' Ἀργεος ἵπποβότοιο,
"Ἴλιον ἐκπύροισιν" εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
ὥς τε γὰρ ἦ παῖδες νεαροὶ χηραὶ τε γυναιῖκες
ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι, 290
ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιθεῖντα νέεσθαι.
καὶ γάρ τις ὅ' ἔνα μῆνα μένων ἀπὸ ἥς ἀλόχοιο
ἀσκαλάει σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὃν περ θελλαὶ
χαμέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένην τε εἰλάσσει·
ἡμῖν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπέων ἐπαιυτὸς
ἐνεάδε μμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίζου· Ἀχαιοὺς
ἀσκαλάει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
αἰσχροὺς τοι θυρόν τε μένειν κενεὸν τε νέεσθαι.
τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα δαῶμεν,
ἦ ἐπεὶ Κάλχας μαντεύεται ἥε καὶ οὐκί. 300
εὐ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐπεὶ δὲ πάντες
μάρτυροι, οὐς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
χειρὰ τε καὶ πρῶϊξ' ὅτ' ἐς Αὐλίδᾳ νῆας Ἀχαιῶν
ἡγερέσονται κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωά φέρουσαι·
ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερούς κατὰ βομβοὺς
ἐρδομεν ἀθανάτοια τελιέμεν ἐκατόμβας,
καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅσῃ ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ·

ἔνε' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα θαφεινός,
 σμερδαλέος, τόν β' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φέωσδε,
 βοαιμοῦ ὑπαίτας πρὸς β' πλατάνιστον βρουσεν. 310
 ἔνεα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, κήπηα τέκνα,
 ὄζωι ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοισι ὑποκεπητῶτες,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἥ τέκε τέκνα.
 ἔνε' ὃ γε τοὺς ἐλεσὰν κατήσκει τετραῶτας·
 μήτηρ δ' ἀμφοιστᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 τὴν δ' ἐλελεῖσάμενος πτερύγος λάβεν ἀμφιακῦσαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀΐμιλον εἶκεν εὐός, ὃς περ ἔφηνε·
 λᾶσιν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάς ἀγκυλομήτεω·
 ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχεν. 320
 ὥς οὖν θανά πέλωρα εὐὼν εἰσέλε' ἐκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
 'τίπτ' ἔνεωι ἐγένεσσε, κάρη κομώοντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 ὄψιμον ὀψπέλεκτον, δου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται.
 ὥς οὗτος κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἥ τέκε τέκνα,
 ὥς ἡμεῖς τοσσαὐτ' ἔτεα πολεμίζομεν αὖτις,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάκταν·
 κείνιος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται. 330
 ἀλλ' ἄγε μῖμνετε πάντες, εὐκνήμωδες Ἀχαιοί,
 αὐτοῦ, εἰς ὃ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν."
 ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἐπαυνίσαντες Ὀδυσσεὺς εὐόιοι.
 τοῖα δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 "ὦ πόποι, ἥ δὲ νῦν παρὶν εὐκότες ἀγοράσσε
 νηπιάχοις, οἷς οὔ τι μέλα πολεμικὰ ἔργα,
 πῆνι δὲ συνεσάει τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
 ἐν πυρὶ δὲ βουλαί τε γενοῖατο μῆδεά τ' ἀνδρῶν 340
 σπονδαί τ' ἄκριτοι καὶ δεσπαί, ἥς ἐπέπνευεν·
 αὐτὼς γὰρ ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνεῶδ' ἐόντες.
 Ἀτρεΐδην, σὺ δ' ἔσ', ὥς πρὶν, ἔκων ἀστεμφέα βουλήν
 ἄρχει· Ἀργεῖοι κατὰ κρατερὰς ὑμῖνας,
 τοῦδε δ' ἔα φεινύσασιν, ἔνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ', ἄνυσας δ' οὐκ ἔσεται αὐτῶν,
 πρὶν Ἀργεῶδ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰτιόχοιο
 γινώμεναι, εἴ τε ψεύδος ὑπόσχεας εἴ τε καὶ οὐκί.
 φημι γὰρ οὖν κατανεύσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
 ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυρόοισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
 ἀστράπτων ἐπιδέει, ἐναΐσμα σήματα φαίνων.

τῷ μὴ τις πρὶν ἐπαγέσσω οἰκόνδε νέεσθαι,
 πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακουηθῆναι,
 τίσασθαι δ' Ἑλένης δρυμῶματά τε στοναχὰς τε
 εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλῃ οἰκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτόεσσω ἥς κηδὸς εὐσελέμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρός τ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ' ἐν μῆδεο πάσας τ' ἄλλῳι· 360
 οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κεν εἴπω·
 κρίν' ἀνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγαμέμνων,
 ὥς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φύλα δὲ φύλοισι.
 εἰ δέ κεν ὥς ἔρεκς καὶ τοι πάθωνται Ἀχαιοί,
 γινώσκῃ ἔπασθ', ὅς ο' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν,
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔνιαι· κατὰ σφάας γὰρ μαχέονται·
 γινώσκει δ', εἰ καὶ ὁσπεσίην πόλιν οὐκ ἀλαπάσει
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο."

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κράων Ἀγαμέμνων·
 "ἢ μὰν αὐτ' ἀγορήι νικῆεις, γέρον, υἱας Ἀχαιῶν. 370
 αἵ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἰσι Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσσει πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περσευμένη τε.
 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἔλγε' ἔδωκεν,
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νέεα βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχινάμεσθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσι, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλευσόμεν, οὐκέτ' ἔπατα
 Τρώεσιν ἀνάβλητας κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἡβαιόν. 380
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα जुनाίγωμεν Ἄρῃα.
 εὖ μὲν τις δόρυ θηπάσσω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσσω,
 εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσι,
 εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσσω,
 ὥς κε πανημέριοι στυγερῶι κρινώμεσθ' Ἀρῇ.
 οὐ γὰρ παυσαλὴ γέ μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιόν,
 εἰ μὴ νῦν ἐλθοῦσα διακρινέαι μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσῃ μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσφιν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
 ἰδρώσῃ δέ τευ ἵππος ἔυποον ἄρμα τιταίνων. 390
 θῆν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μυνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπατα
 ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἦδ' οἰωνοὺς."

ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μὲν Ἰάχον, ὥς ὅτε κύμα
 ἄκτῃ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλαῶν,
 προβλήτῃ σκοπέλῳ· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἐνε' ἢ ἐνεα γένωνται.
 ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας καὶ δεῖπνον ἔλοντο.

ἄλλος δ' ἄλλωι ἔρεζε θεῶν αἰαγενετάων, 400
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρῃος.
 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πῖονα πενταέτηρον ὑπερμενέα Κρονίωνι,
 κίλῃσκειν δὲ γέροντας ἀριστηίας Παναχαϊῶν,
 Νέστορα μὲν πρῶτιστα καὶ Ἰδομενεῖα ἄνακτα,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἀγαντε δῶο καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἔκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 αὐτόματος δέ οἱ ἦλεε βοὴν ἀγαθὸς Μανέλαος·
 ἦιδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεόν, ὥς ἐπιονεῖτο.
 βοῦν δὲ περιστήσάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο. 410
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 “Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰεὶρί ναίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἡέλιον θῆναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθειν,
 πρὶν μὲ κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰσάλοεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δνίοιο εὐρέτρα,
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐσαι
 χαλκῶι βρωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὁδᾶς λαζοῖατο γαῖαν.”
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράαινε Κρονίων,
 ἀλλ' ὃ γε δάκτο μὲν ἱρά, πόνον δ' ἀλίσκτον ὄφελλεν. 420
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗσαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὐέρευσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδαρσαν,
 μῆρούς τ' ἐκέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοσέθησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἄρ' ἐκίζησιαν ἀφύλλοισιν κατέκαιον,
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπέρεκον Ἥφαιστοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κᾶν καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τάλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 430
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔσσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔητο,
 τοῖς ἄρα μύθεων ἄρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 μῆκετι νῦν διῆ· αὖθι λεγώμεθα, μῆδ' ἐπὶ θηρὸν
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐπτυαλίζει·
 ἀλλ' ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγαρόντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἀερόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 ἵομεν, ὅφρα κε εἰσῶμεν ἐπείρομεν ὀκνῶν Ἄρῃα.” 440
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσῃσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφεόγτοισι κέλευσε
 κηρύσσειν πολεμὸνδε κᾶρῃ κομώοντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυκον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες

οὔνοιοι κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αἰεὶδ' ἔχουσ' ἐρίτωιοι, ἀγέραιοι ἀσπιδόεσσιν τε·
τῆς ἑκατὸν εὐσανοὶ παγκρύσειοι ἡερέεσσαι,
πάντες ἐπιλαέες, ἑκατόμβιοι δὲ ἕκαστος·
οὐκ ἴη παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν
ὀτρύνουσι· ἰόναι· ἐν δὲ σθένος ὥρσεν ἑκάστῳ
καρδίη, ἑλληκτον πολέμειον ἥδ' ἐμάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένητ' ἢ ἐνέσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρήσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν.

ἤνυτο πῦρ αἰδηλὸν ἐπιφλέγει ἀσπετον ὕλην
οὖρεος ἐν κορυφῇσι, ἔκαστον δὲ τε φαίνεται αὐτῇ,
ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ οὐρανίου
αἰγλῇ παμφανόουσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκε.

τῶν δ', ὥς τ' ὀρνέων πετεινῶν ἔνεα πολλά,
κινῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἄσιον ἐν λαμῶνι, Καῦστρίου ἀμφὶ βέερα,
ἔνεα καὶ ἔνεα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσιν,
κλαυτηδὸν προκαεζόντων, σμαραγεῖ δὲ τε λαμῶν,
ὥς τῶν ἔνεα πολλὰ νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
ἐς πεδῖον προχέοντο Σκαμάνδριον, αὐτὰρ ὑπὸ χεῶν
σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔσταν δ' ἐν λαμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνεκμύοντι
μυριοί, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνεα γίνεται ὥρη.

ἤνυτο μυριάων ἀδινάων ἔνεα πολλά,
αἵ τε κατὰ στασιῶν ποιμνίῳ ἡλάσκουσιν
ὥρη ἐν εἰρηνῇ, ὅτε τε γλάρος ἄγρεα δεύει,
τόσσον ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομύοντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίοις ἔσταντο διαρραῖσαι μεμασῶτες.

τοὺς δ', ὥς τ' αἰπόλια πλατὲ' αἰγῶν αἰπόλοιοι ἄνδρες
ρεῖα διακρίνωσιν, ἐπεί κε νομῶνι μετόωσιν,
ὥς τοὺς ἡγεμόνες διακόσμεον ἔνεα καὶ ἔνεα
ὕμνησιν· ἰόναι, μετὰ δὲ κρέων Ἀγαμέμνων,
διωπατα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ τερπικεράνῳι,
Ἄρεϊ δὲ ζώνῃν, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.

ἤνυτο βοὺς ἀγέληφι μέγ' ἔσχοτος ἔπλετο πάντων
ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομήνησι·
τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδῃν εἶκε Ζεὺς ἥματι κείνῳ,
ἐκπρέπει ἐν πολλοῖσι καὶ ἔσχοτον ἡρώεσσαι.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὕμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστε πάρεστε τε ἴστε τε πάντα,
ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν,
οἵ τις ἐπὶ ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν.
πληθεὺς δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήσω,
οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλώσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἴην,
φωνῇ δ' ἔρρηκτος, χάλκεον δὲ μοι ἦτορ ἐνέη,
εἴ μὴ Ὀλυμπιάδες μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο

ευγατέρες, μνηστῆας δ' ὄσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλσαν.
 ἀρχοὺς αὖ μὲν ἔρεω κῆας τε προπάσας.
 Βοιωτῶν μὲν Πυθέλαος καὶ Λήϊτος ἦρχον
 Ἀρκεσίλαός τε Προεσίτωρ τε Κλονόος τε,
 οἳ ὁ Τρίην ἐνέμωnton καὶ Αὐλῖδα πετρήεσσαν
 Σχοῖνόν τε Σκώλῳν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεσσόν,
 Θέσπειαν Γραῖάν τε καὶ εὐρύχερσιν Μυκαλησσόν,
 οἳ τ' ἀμφ' Ἀριμ' ἐνέμωnton καὶ Εἰλέσσιον καὶ Ἐρύθερας,
 οἳ τ' Ἐλεῶν εἶχον ἠδ' Ἄλιν καὶ Πετρώνα, 500
 Ὀκαλῶνι Μεθεῶνά τ', ἐκτίμωnton πολίσεσσιν,
 Κώπας Εὐτρειάν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβειν,
 οἳ τε Κορώνεσσιν καὶ ποιήσῃσι Ἀλῖαρτον,
 οἳ τε Πλάταισιν ἔχον ἠδ' οἳ Γλίσσιπτα μέμωnton,
 οἳ ὁ Τροαίεσσιν εἶχον, ἐκτίμωnton πολίσεσσιν,
 Ὀρχηστύν ὁ ἱερὸν, Προδῶϊον ἀγλαὸν ἄλλος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἀρσίνην ἔχον, οἳ τε Μίδεσσιν
 Νιόαν τε zasῶσιν Ἀνευδόνα τ' ἐκαπτόωσιν·
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510
 οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύεσσιν,
 τῶν ἥρχ' Ἀκαάλαφος καὶ Ἰάλμειος, υἱὲς Ἀρμος,
 οὓς τέκεν Ἀκτυόη δόμῳ Ἀκτορος Ἀζειῖδαο,
 παρεόντος αἰδοῦν, ὑπερώϊον εἰσκαυθῆσα,
 Ἀρηΐ κρατερῶν· ὁ δὲ οἱ παρελέετο λάεριν·
 τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐκτυζόμεντο.
 αὐτὰρ Φωκίων Σχεδῖος καὶ Ἐλέστροφος ἦρχον,
 υἱέες Ἰφίτῳ μεγαθύμῳ Ναυβολῖδαο,
 οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν
 Κριόαν τε zasῶσιν καὶ Δαυλῖδα καὶ Πανοπίη, 520
 οἳ τ' Ἀνευώρσασιν καὶ Τάμῳλιν ἀμφεπόμεντο,
 οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δίον ἔκαπον,
 οἳ τε Λίλασιν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο·
 τοῖς δ' ἑκατὸν τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
 οἳ μὲν Φωκίων στίκας ἵστασιν ἀμφεπόμεντες,
 Βοιωτῶν δ' ἑπλῆν ἐπ' ἀριστερὰ εὐωρύσσοντο.
 Λοκρῶν δ' ἠγεμόνευσεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
 μέγας, οὗ τι τόσος γε ὄσος Τελαμῶνιος Αἴας,
 ἀλλὰ πολὺ μέγας· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοεὶρήν,
 ἐγκέαινα δ' ἐκάεστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς· 530
 οἳ Κῶνόν τ' ἐνέμωnton Ὀπόαντά τε Καλλιάρῳν τε
 Βησσάν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγαῖας ἐρατεινάς
 Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέερα·
 τῶν δ' ἑκατὸν τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο
 Λοκρῶν, οἳ ναῖοναι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.
 οἳ δ' Εὐβοίαν ἔχον μέγας πηλείοντες Ἀβαντες,
 Χαλκίδα τ' Εἰρέτρίαν τε πολυστάφυλόν ὁ Ἰστῖαν

Κήρινεόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἡδ' οἳ Στύρα ναιετάσκειν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ ὅζος Ἄρμος,
Χαλκωδοποντιάδης, μεταφύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῶι δ' ἄμ' ἄβαντες ἔποντο εοοί, δπιθεν κομόωντες,
αἰκμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσαν μελίηια
εἰώρηκας ῥίψαν θηίων ἀμφὶ στήθεσσι·

540

τῶι δ' ἄμ' αἷμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
ἄμμον Ἐρεκθέος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
εἰσέψε Διὸς εὐγάτηρ, τέκε δὲ Ζεῦδος ἔρουρα·
καὶ δ' ἐν Ἀθήνῃσι εἶσεν, ἐὼι ἐν πύλῃσι νηῶν·
ἔνεα δὲ μιν ταύροισι καὶ ἀρνεοῖσι βιάσονται
κούροι Ἀθηναίων περὶ πτελλομένων ἐπισυτῶν·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετῶο Μενεσσεύς.
τῶι δ' οὗ πῶ τις ὁμοῖος ἐπικεῖνος γένητ' ἀνὴρ
κοσμήσας ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπίδιώτας·
Νέστορ οἷος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν.
τῶι δ' ἄμ' αἷμα πενήτηκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

550

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγαν δυσκαίθεκα νῆας·
[στίγες δ' ἄγων Ἰν' Ἀθηναίων Ἰσταντο φάλαγγες.]

οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε ταχιδέσσαι,
Ἑρμῶνῃν Ἀσίνην τε βαεὺν κατὰ κόλπον ἐκούσας,
Τροϊζὴν Ἠϋόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδauρον,
οἳ τ' ἔχον Αἰγίαν Μάσπτά τε κούροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομῆδης
καὶ Σθένελος Καπανῆος ἀγακλατοῦ φίλος υἱός·
τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰοῦσθεος φῶς,
Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαῖονίδαο ἄνακτος.
αὐμπλήτων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομῆδης·
τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδῶκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

560

οἳ δὲ Μυκῆνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
ἀφναῖον τε Κόρινθον εὐκτιμένης τε Κλεωνάδας,
Ὀρνεάς τ' ἐνέμοντο Ἀραυρεῖν τ' ἐρατανῇν
καὶ Σικυῶν', θεῶ δ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβαλεuben,
οἳ ο' Τπερνήην τε καὶ αἰπαινῇν Γονόεσσαν
Πελλήνην τ' εἶχον, ἡδ' Αἰγίον ἀμφενέμοντο
Αἰτιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεΐαν,
τῶν ἑκατὸν νηῶν ἄρχε κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης. ἄμ' αὖτε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νῆροπα χαλκῶν
κυδιόων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσαν,
οὔνεκ' ἄριστος ἦεν, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.

570

οἳ δ' εἶχον κοῖλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν
Φαρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσηάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὔγαιας ἐρατανάς,

580

οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
οἳ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οὔτυλον ἀμφενέμοντο,
τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἐπ' ἵκοντα νεῶν· ἀπάτερες δὲ εὐωρῖσσαντο.
ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥια προευμῖνιαι πεποιθώς,
δτρύνων πολέμονδε· μάλιστα δὲ ἴετο ευμῶδι
τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχὰς τε.

590

οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἑρατεινὴν
καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ ἐκπτιον Αἰψύ,
καὶ Κυπαρισσάεντα καὶ Ἀμφιγένησαν ἔναιον
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δώριον, ἔνεα τε μοῦσαι
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆα,
Οἰκαλίνεον ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰκαλίου·
στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικηέμεν, εἴ περ ᾔεν αὐταὶ
μοῦσαι ἀαδοίεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν ἔεσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
ἑσπεσίην ἀφέλονται καὶ ἐκλέλαθον κισσιστῆν.

600

τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήμιος ἱππότης Νέστωρ·
τῶι δ' ἐνεθήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχώοντο.
οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλίνης ὕρος αἰψύ,
Αἰψύπιον παρὰ τύμβον, Ἰν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
οἳ Φενεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
Ῥίπην τε Στρατῆν τε καὶ ἡνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἑρατεινὴν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
τῶν ἄρχ' Ἀγκαῖοιο πᾶς κρείων Ἀγαπήνωρ
ἐπ' ἵκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάσθῃ

610

Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολέεσσαν.
αὐτὸς γάρ σφιν ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
νῆας εὐσέλμους περάσαι ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφί οαλάσσα ἔργα μεμύλα.
οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον,
ἔσσαν ἔφ' Τρῳίην καὶ Μύραιος ἐκκατόωσα
πέτρῃ τ' Ὀλενίῃ καὶ Ἀλκίαιον ἑπὶ δὲ ἔργα,
τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάσθῃ
νῆες ἔποντο εοαί, πολέες δ' ἔβαινον Ἐπιοί.
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
υἱὲς δ' μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διόρης·
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύτεινος εὐεαδῆς,
υἱὸς Ἀγαθένηςος Αὐγυϊάδαο ἀνακτος.

620

οἳ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων ο' ἱεράων
νήεων, αἳ ναῖονα πέρην ἁλός, Ἥλιδος ἄντα,
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἀρνήϊ,
Φυλεΐδης, ὃν τίκτε διφίλος ἱππότης Φυλεὺς,
ὅς ποτε Δουλιχίῳδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθεΐς·

τῶι δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο. 630

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μετασφύμους,
οἳ β' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρικέϊαν,
οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἳ Σάμω ἀμφοτέρω, 640
οἳ τ' ἠπείρου ἔχον ἠδ' ἀντιπέρασι νέμοντο.
τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος.
τῶι δ' ἅμα νῆες ἔποντο δωδῆκα μυλοπάρηιοι,

Αἰτωλῶν δ' ἠγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὀλεον ἠδὲ Πυλίων
Χαλκίδα τ' ἀγχάλων Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν· 640
οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεταλήτορος υἱέες ἦσαν,
οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, εἴνε δὲ πανὸς Μελέαγρος.
τῶι δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσεύμεν Αἰτωλοῖσι.
τῶι δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἠγεμόνευεν,
οἳ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυν τε τακιδέεσσαν,
Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεσσα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλις ἐν ναιετάσας,
ἄλλοι ο', οἳ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφοτέρω, 650
τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἠγεμόνευε
Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεΐφοντι·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἥς τε μέγας τε
ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγειν Ῥοδίων ἀγερῶων,
οἳ Ῥόδον ἀμφοτέρω διὰ τρεῖς κοσμηθέντες,
Λίνδον Ἰνιπυρὸν τε καὶ ἀργινόεσσα Κάμειρον,
τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἠγεμόνευεν,
ὅν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακλῆει, 660
τὴν ἄγετ' ἐκ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος,
πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφῶν αἰζηῶν.

Τληπόλεμος δ', ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μετάρῳ ἐπιήκτωι,
αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα
ἦδη γηράσκοντα, Λικύμνιον ὄζον Ἄρης.
αἶψα δὲ νῆας ἔπηκε, πολλὴν δ' ὃ γε λαὸν ἀγείρας
βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπέλυσαν γὰρ οἱ ἄλλοι
υἱέες υἱοῖσι τε βίης Ἡρακλῆϊν· 670

αὐτὰρ ὃ γ' ἐκ Ῥόδου ἵκεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσκων·
τριχεὰ δὲ ὠκίθεον καταφυλαδόν, ἠδὲ φίλθεον
ἐκ Διός, ὃς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.
καὶ σφιν ἐσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.

Νιρεὺς αὖ Σύμῳ ἔειπε τρεῖς νῆας ἕκασ,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἀνακτος,
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλεε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
ἄλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δὲ οἱ εἶπετο λαός.

οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπασόν τε Κάκον τε
καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,
τῶν αὖ Φεῖδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἱε δ' ὧς Ἡρακλείδαισ' ἀνακτος·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

680

νῦν αὖ τοὺς, ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔκισαν·
οἳ τ' Ἄλωνα οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τριχίτιν νέμονται,
οἳ τ' εἶχον Φοῖβην ἥδ' Ἑλλάδα καλλιγύναϊκα,
Μυρμιδόνες δ' ἐκαλεῦντο καὶ Ἑλληνες καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
ἀλλ' οἳ γ' οὐ πολέμοιο δυσειχὸς ἐμνώοντο·
οὐ γὰρ ἔτι, ὅς τις σφιν ἐπὶ στήθεσσι ἡγήσαστο.
κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
κούρης κωόμενος Βρισηΐδος ἠυκάμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνησσὸς ἐπέλετο πολλὰ μογέτας,
Λυρνησσὸν διαπορεύσας καὶ τέχνα Θήβης,
καὶ δὲ Μύνην ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἑχέσμεώρους,
υἱάς Εὐκλίου Σελιπιάδαισ' ἀνακτος·

690

τῆς δ' γε κεῖτ' ἀέκων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνεμύοντα,
Δάμνητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μύλων,
ἀγκυαλὸν τ' Ἀντῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεκεποῖνν,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
ζωὸς ἑὸν· τότε δ' ἦδη ἔκην κατά γαῖα μέλαινα.
τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὸς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο
καὶ δόμος ἠμυτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
νήες ἀποερῶσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' αἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόσειν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ σφας κόσμους Ποδάρκης ὅζος Ἄρνος,
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,

700

αὐτοκασίγνητος μαγαθύμου Πρωτεσίλαου
δηλότερος γενεῇ· ὁ δ' αἶμα πρότερος καὶ ἀρείων
ἦρως Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
δαύοντο ἡγεμόνος, πόσειν γε μὲν ἐσέλδον ἔοντα·
τῷ δ' αἶμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

710

οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμονται παρὰ Βοιβηΐδα λίμνῃν,
Βοιβῆν καὶ Γλαφύρας καὶ εὐκτιμένην Ἰαωλκὸν,
τῶν ἄρχ' Ἀδμήτωιο φίλος πάϊς ἔνδεκα νηῶν,
Εὐμῆλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε διὰ γυναϊκῶν
Ἄλκιστις, Πελῖαισ' οὐγατρῶν εἶδος ἀρίστη.

οἳ δ' ἄρα Μινεῶνῃν καὶ Θαυμακίῃν ἐνέμονται
καὶ Μελίβοϊαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τριχέϊαν,
τῶν δὲ Φιλοκτίτης ἄρχεν, τόπων ἐν εἰδός,
ἐπὶ τὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστῃ πεντήκοντα
ἐμβέβασαν, τόπων ἐν εἰδότες ἴφι μάχεσθαι.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσων,

720

Λήμνῳ ἐν ἡγεσίν, δει μιν λίπον υἷες Ἀχαιῶν
 ἔλκε μοχέζοντα κακῶι δλοόφρονος ὕδρου·
 ἔνε' δ γε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆταο ἀνακτος.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόσεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ Μένδων κόσμωσεν, Ὀϊλῆος νόσος υἷος,
 τόν β' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆϊ πτολιπόρῳι.

οἱ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰεώωμιν κλωμακόεσσαν,
 οἱ τ' ἔχον Οἰκαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰκαλῆος, 730
 τῶν αὖθ' ἡγεῖσθην Ἀσκληπιδόο δύο παῖδε,
 ἱπῆρ' ἀγαθῶ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐπιχώοντο.

οἱ δ' ἔχον Ὀρμῆον οἱ τε κρήνην Ἱπέρειαν,
 οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
 τῶν ἄρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμωνος ἀγλαὸς υἷος·
 τῶι δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο.

οἱ δ' Ἀργισσάν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
 Ὀρεὴν Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν, 740
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 υἷος Παιριεόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 τόν β' ὑπὸ Παιριεόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
 ἥμισυ τῶι, ὅτε φῆρας ἔτίετο λαονήσας,
 τρὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε καὶ Αἰεΐκεα πέλασεν·
 οὐκ οἷος, ἅμα τῶι γε Λεοντεὺς ἔζος Ἄρνος,
 υἷος ὑπερεύμοιο Κορώνου Καινεῖδαι·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἡγε δύο καὶ εἴκοσι νῆας·
 τῶι δ' Ἐπιήνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, 750
 οἱ περὶ Δωδώνην δυσκέμερον οἰκί' ἔεοντο,
 οἱ τ' αὖφ' ἰσπερὶ Τηταρῆσιον ἔργα νέμοντο,
 ὅς β' ἐς Πηναῖον προΐει καλλίρροον ὕδωρ,
 οὐδ' δ γε Πηναῶι συμμίσεται ἀργυροδίνῃ,
 ἀλλὰ τέ μιν καυέπερεσσι ἐπιρρέει ἥγ' ἔλασιν·
 ὄρκου γὰρ δαινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώε.

Μαγνήτων δ' ἄρχε Πρόθεος Τεμερῆδῆος υἷος,
 οἱ περὶ Πηναῖον καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
 ναῖεσκον· τῶν μὲν Πρόθεος εὖος ἡγεμόνευε,
 τῶι δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο.

οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοὶ ἦσαν. 760
 τίς τ' ἄρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔησις, μοῦσα,
 αὐτῶν ἠδ' Ἱππῶν, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιον ἔποντο.
 Ἱπποὶ μὲν μὲτ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδας,
 τὰς Εὐμῆλος ἔλαυνε ποδώκεας ὀρνέας ὄς,
 ὕτρεας οἰέτας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἔκας·
 τὰς ἐν Πιερίῃ ὀρέῃ ἀργυρότοπος Ἀπόλλων,
 ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρνος φορεούσας·

ἀνδρῶν αὖ μέρ' ἄριστος ἦεν Τελαμῶνιος Αἴας,
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς μῆνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
 ἵπποι ε', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
 κεῖτ' ἀπομνησίνας Ἀγαμέμνονι ποιμένα λαῶν
 Ἀτρεΐδῃ, λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 δίακοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέσιαν ἰόντες
 τόποισιν ε'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος
 λωτὸν ἑρεπτόμενοι ἐλεόθεραπτόν τε σέλινον
 ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς· οἳ δ' ἄρχον ἀρνήφιλον ποθέοντες
 φοίτων ἔνεα καὶ ἔνεα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.

770

οἳ δ' ἄρ' Ἰκαν, ὥς εἴ τε πυρὶ χεῶν πᾶσα νέμοιτο· 780
 γαῖα δ' ὑπεστενάχαιζε Διὶ ὥς τερπικεραῦνοι
 χοομένωι, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφώϊ γαῖαν ἰμάσσει
 εἰν Ἀρίωϊσι, θεὸς φασὶ Τυφώϊς ἔμμεναι εὐνάς·
 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσαν πεδίοιο.

Τρῳαῖν δ' ἔπτελος ἦλεε ποδῆνεμος ὦκέα Ἴρις
 παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
 οἳ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο εὐρῃᾳ
 πάντες ὀμνιγέρες, ἥμην νέοι ἡδὲ γέροντες.
 ἀγκοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὦκέα Ἴρις·
 εἴσατο δὲ φρογτὴν υἱὶ Πριάμοιο Πολίτῃ,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴζε, ποδωκέηναι πεποιεώς,
 τύμβοι ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰκυήτῳ γέροντος,
 δέγμενος ὀππότε ναῦφιν ἀφορμῆσειεν Ἀχαιοί·
 τῷ μιν ἑκασαμένη προσέφη πόδας ὦκέα Ἴρις·
 “ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίστατος ὕρῳρει.
 ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσέλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐ πῶ τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὀπωπα·
 λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν
 ἔρχονται πεδίοιο μακροσάμενοι προτὶ ἔστυ.
 Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέει·
 πολλοὶ γὰρ κατὰ ἔστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 ἄλλῃ δ' ἄλλων γλώσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σμυαίνετω, οἷά περ ἔρχει,
 τῶν δ' ἐπιγείσῃ, κοσμησάμενος πολιίτας.”

790

800

ὥς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι θεῶς ἔπος ἡγνοίησεν,
 αἶψα δ' ἔλυε· ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐκσεύοντο.
 πᾶσαι δ' ὠϊγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔεστυ λαός,
 πεζοὶ ε' ἱππῆες τε· πολὺς δ' ὀρμηατῶδες ὄρώρεα.
 ἔστι δὲ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεία κολώνη,
 ἐν πεδίοι ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνεα καὶ ἔνεα,
 τὴν ἢ τοι ἄνδρες Βατίαν κικλήσκουσιν,

810

ἀθανάτοι δέ τε σῆμα πολυκάρημοιο Μυρίνης·
ἔνεα τότε Τρῶές τε διέκριον ἡδ' ἐπικούροι.

Τροσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτώρ
Πρωϊδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θεωρήσσοντο μεμαότες ἀγκάηια.

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν εὖς πάς Ἀγκίαιο
Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγκίῃ τέκε δι' Ἀφροδίτῃ, 830

Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶι εὐνῆεΐσσι,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δῶο Ἀντίνορος υἱε,
Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης.

οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νέαιον Ἴδης,
ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰαίποιο,
Τρῶες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Πάνδαρος, ὅνι καὶ τόπον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ ἄμμον Ἀπαισοῦ
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρεΐης ὄρος αἰνύ,
τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος Λινοσώρης, 830
υἱε δῶο Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ἤιδε μαινοσύνας, οὐδὲ οὐς παῖδας ἔσκαε
στάχυν ἐς πόλεμον φεικύνον· τῷ δέ οἱ οὐ τι
παεῖσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο
καὶ Σιστόν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ θίαν Ἀρίσβην,
τῶν αὖθ' Ἄρτακίδης ἦρχ' Ἀσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ἄρτακίδης, ὃν Ἀρίσβησεν φέρον ἵπποι
αἰεωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπο Σαλλήεντος.

Ἰππόθεος δ' ἔγε φύλα Πελασγῶν ἀγχεσιώρων, 840
τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβόλακα ναιετάσκει·
τῶν ἦρχ' Ἰππόθεός τε Πύλαιός τ' ὄζος Ἄρμος,
υἱε δῶο Λήεοιο Πελαγοῦ Τευταμίδαο.

αὐτὰρ Θρήϊκας ἦρ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρως,
δούους Ἑλλάσποντος ἀγάρροος ἐπὶ δὲ ἔργα.

Εὐφειμος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
υἱὸς Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

αὐτὰρ Πυραβῶνις ἔγε Παίονας ἀγκυλοτόπους
τηλόθεν ἐκ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀπιοῦ εὐρὺ ρέοντος,
Ἀπιοῦ, οὐ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. 850

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαμμένους λάσαν κῆρ
ἐκ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἱ γὰρ Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφὶ τε Παρεῖπτον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρώμινάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρευθίνους.
αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίτροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐκ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέαλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμης ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής·
ἄλλ' οὐκ οἰωνοῖσαν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,

ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδάκεος Αἰακίδαο 860
 ἐν ποταμῶι, ὅθι περ Τρώας κερáιζε καὶ ἄλλους.
 Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάnios θεοπαῖς
 τῆλ' ἐκ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὕμνῳι μάχεσθαι.
 Μήϊοισι αὖ Μάεελις τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
 υἱε Ταλαμάνεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνῃ,
 οἳ καὶ Μήϊονας ἦγον ὑπὸ Τιμώλῳ γεγαῶτας.
 Νάστις αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
 οἳ Μίλῆτον ἔκον Φειρῶν τ' ὄρος ἀκρῖτόφυλλον
 Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα· 870
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστις ἡγησάσθην,
 Νάστις Ἀμφίμαχός τε, Νομίωνος ἀγλαὰ τέκνα,
 δε καὶ χρυσὸν ἔκων πολεμόνδ' Ἴεν ἥυτε κούρη,
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπὶ ῥέκεε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδάκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῶι, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
 Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν λυκίων καὶ Γλαυκὸς ἀμύμων
 τηλόθεν ἐκ λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος.

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ

ἄρκοι. τειχοσκοπία. Ἀλεξάνδρου καὶ Μενέλαου
μονομαχία.

αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμησεν ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγτῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρμιες ὥς,
ἥτε περ κλαγτῇ γεράνων πέλα οὐρανῶσι πρό,
αἴ τ' ἐπεὶ οὖν χαμῶνα φύγον καὶ ἀέεφατον ὕμβρον,
κλαγτῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο βοάων
ἀνδράσι Πυγμαῖοι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
ἥρεια δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
οἳ δ' ἄρ' ἴσαν αἰγιόχεα μέγαρα πνέοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεπόμεν ἀλλήλοισιν.

εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέκυσεν ὀμίλην, 10
ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω·
τόσσον τίς τ' ἐπὶ λεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λῆσιν Ἴσαν·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησεν πεδίοιο.

οἳ δ' ὅτε δὴ σκεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρῳαῖν μὲν προμάχισεν Ἀλέξανδρος ἑοσιδής,
παρδαλέην ὤμοισιν ἔκων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος, αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυμημένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ διήϊότητι. 20
τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρμήφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάραισεν ὀμίλου μακρὰ διβῶντα,
ὥς τε λέων ἐκάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσαι,
εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεράδην ἢ ἄγριον αἶγα,
παινάων· μάλα γάρ τε κατεσεία, εἴ περ ἦν αὐτὸν
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·
ὥς ἐκάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον ἑοσιδέα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλέτῃν.
αὐτίκα δ' ἐκ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἔλτο χαμᾶζε.

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἕνος ἐκάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορος ἀπέστη
 οὔρεος ἐν βήσσει, ὑπὸ τε τρώμος ἔλλαβε γυῖα,
 ἅψ δ' ἀνεχώρησεν, ὥχρος τέ μιν εἶλε παρειάς,
 ὥς αὖτις καὶ δμῶν ἐδυ Τρώων ἀγερώκων
 δείσας Ἀτρεὺς υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς.
 τὸν δ' Ἐκτώρ νέεσσετο ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 “Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς ἡπεροπευτά,
 αἴθε' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι·
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
 ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 ἢ που κατκαλώωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 φάντες ἀριστεῖα πρόμοιον ἔμμεναι, οὔνεκα καλὸν
 εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδὲ τις ἀλκή.
 ἢ τοιοῦδε ἔων ἐν ποντοπόροις νέεσθαι
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήρας ἀγείρας,
 μισθεῖς ἀλλοδαποῖσι γυναιῖκ' εὐαδὲ' ἀνηγεῖς
 ἐκ ἀπίης γαίης, νυδὼν ἀνδρῶν αἰκμητάων,
 πατρί τε σῶι μέγα πῆμα πόλιν τε παντί τε δῆμῳ,
 δυσμενέαν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
 οὐκ ἂν δὴ μείναιας ἀρηίφιλον Μενέλαον;
 γνοῖς χ' οἴου φωτὸς ἔκασ εὐαλερὴν παράκοπιν.
 οὐκ ἂν τοι χραίσμιν κίεαρὶς τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἢ τε κόμην τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κοίνῃσι μιγάνῃς.
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δαιδύμονες· ἢ τέ κεν ἦδη
 λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεα, ὅσα ἔοργας.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς·
 “Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνέεκας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστὶν ἀταρής,
 ὅς τ' εἶσαν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέκνη
 νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὥς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστὶ·
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
 ὅσα κεν αὐτοὶ δώσιν· ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.
 νῦν αὖτ', εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζαν ἡδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθεισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσοι καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
 συμβάλετ' ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πάσι μάχεσθαι.
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμασ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναικὰ τε οἴκαδ' ἀγέσσω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκῳ πιστὰ ταυμόντες
 ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέεσθων
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.”

30

40

50

60

70

ὅς ἔφαθ', "Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρις μέγα μῖθον ἀκούσας,
καὶ ῥ' ἔς μέσσοις ἰὼν Τρώων ἀνέργε φάλαγγας,
[μέσσοις δουρὶς ἐλθὼν· τοὶ δ' ἱερύνεσσαν ἔπιαντες].
τῇ δ' ἐπιτοκάζοντο κήρι κομόωντες Ἀχαιοί,
ἰοτῆν τε πτυγαῖμαίνοι λάεσσι τ' ἔβαλλον.

αὐτὰρ ὁ μακρὸν εὖσεν ἔπασε ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κύριοι Ἀχαιῶν·
 σπύται γάρ τι ἔπος ἑρέειν κορυθαίολος Ἔκτωρ."

ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνέωι τε γένοντο
ἐσσυμένως. Ἔκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·

“κάκλυτέ μεν, Τρώες καὶ ἑυκνήμιδες Ἀχαιοί,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
ἄλλους μὲν κέλεται Τρώας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
τεύχεα κάλ’ ἀποθέσσει ἐπὶ χροῒ πονυρυβοτέρῃ,
αὐτὸν δ’ ἐν μέσσωι καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
οἶους ἀμφ’ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὀπότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτῆμαθ’ ἑλὼν ἐν πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ’ ἀγέσσω·
οἱ δ’ ἄλλοι φιλότῃ καὶ δορκὰ πιστὰ τάμωμεν.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖα δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

“κάλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλλος ἰκάνει
 οὐκ ὡς ἐμὴν· φρονέω δὲ διακρινεῖσθαι ἤδη
 Ἀργείους καὶ Τρώας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πάσασθε
 εἶνα· ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ’ ἀρχῆς.
 ἡμῶν δ’ ὑποτέρωι ὀνότατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τῶναίη· ἄλλοι δὲ διακρινεῖτε τάχιστα.

οἷοσθε θ' ἄρνη', ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
γῆι τε καὶ ἡελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἶκομεν ἄλλον.

ἀπετε δὲ Πριάμοιο βῆνην, ὄφρ' ὄρκια τάμνην
αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφιάλοι καὶ ἀπιστοί·

μή της υπερβασίει Διὸς ὄρκια δηλήσεται.

αἱ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες κερέσσονται·
οἷς δ' ὁ γέρων μετέμεινεν, ἕμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
λευέσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.” 110

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἐκάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῳῆς τε,
ἐλπόμενοι παύσασθαι οἰζυροῦ πολέμοιο.

καὶ ῥ' ὕψους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
 τεύχεά τ' ἐπεδύοντο· τὰ μὲν κατέσεντ' ἐπὶ γαίῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.

***Εκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύο κήρυκας ἐπέμπε
καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμῳ τε καλέσσαι.**

αὐτὰρ ὁ Ταλεῦβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦσας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρνα κέλευσεν
 οὐρώμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθης' Ἀγαμέμνονι δίωι. 120

Ἰρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν

εἰδομένη γαλόωι, Ἀπτηνορίδαιο δάμαρτι,
 τὴν Ἀπτηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
 λαοδίκην Πριάμοιο εὐγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
 τὴν δ' εὖρ' ἐν μετάρωι· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε,
 διπλάκα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οὓς ἔσεν εἶνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρῃος παλαμάων.
 ἀγκοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 “δεῦρ' ἴει, νύμφα φίλη, ἴνα εἰσέκελα ἔργα ἴδῃαι
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρῃα
 ἐν πεδίωι, ὀλοοῖο λιλαϊόμενοι πολέμοιο,
 οἳ δὴ νῦν ἔσται αἰγὴ, πόλεμος δὲ πέπαιται,
 ἀσπία κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπληγεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρνήφιλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγχείνισι μαχίσσονται περὶ σείο·
 τῶι δέ κε νικήσαντι φίλην κεκλήσῃ ἄκοιτις.”

130

ὣς εἰπούσα θεὰ γλυκὺν ἕμερον ἔμβαλε θυμῶι
 ἀνδρὸς τε προτέρου καὶ ἔσπεος ἠδὲ τοκήων.
 αὐτίκα δ' ἀργεῖνῃσι καλυψαμένη θεόνησιαν
 ὠρυμὰτ' ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
 οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο,
 Αἴθρῃ Πιπθῆος εὐγάτηρ Κλυμένη τε βοώπις.
 αἶψα δ' ἔπασ' ἵκανον θει Σκαίαι πύλαι ἦσαν.

140

οἳ δ' ἀμφὶ Πριάμου καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοῖτην
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ' ὕζον Ἄρῃος,
 οὐκαλάων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαίῃσι πύλῃσι,
 γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαισμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
 ἔσολοι, πεπτιγέσσαν ἐοικότες, οἳ τε καὶ ὕλην
 δεινδρέωι ἐφεζόμενοι δῖα λαιριόεσσαν ἰεῖα·
 τοῖοι ἔρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργωι.
 οἳ δ' ὥς οὖν εἶδονε' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰούσαν,
 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 “οὐ νέμεσις Τρώας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιμίδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀσπανάτῃσι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.
 ἀλλὰ καὶ ὣς, τοῖη περ ἐοῦς', ἐν νηυσὶ νέεσθω,
 μὴδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.”

150

160

ὣς ἔρ' ἔφην, Πριάμος δ' Ἑλένην ἐκαλέεσσαν φωνῇ·
 “δεῦρο πάροισ' ἐλεούσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμείο,
 ὅφρα ἴδῃι πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε·
 οὐ τί μοι αἰτὴν ἐσσί, θεοὶ νῦ μοι αἵτιοί εἰσιν,
 οἳ μοι ἐφώρμυξαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν·
 ὥς μοι καὶ τόνδ' ἀνδρὰ πελώριον ἐποναιήνης,
 ὅς τις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε.

ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μέζονες ἄλλοι ἔσσι,
καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πῶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε." 170

τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
"αἰδοῖός τέ μοι ἔσσι, φίλε ἔκυρέ, δαινός τε·
ὥς ὄφελαι θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὀπιπότε δεῦρο
υἱέϊ σῶι ἐπιόμην, εἰλαμὸν γνωστός τε λιποῦσα
παῖδά τε τηλυγέτην καὶ διμυλικὴν ἐρατεινήν.
ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγέροντο· τὸ καὶ κλαίονσα τέτηκα.
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλῆις·
οὗτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφοτέρων, βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
δαῖρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιος, εἴ ποτ' ἔην γε." 180

ὥς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἡγάσσατο φώνησέν τε·
"ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενές, ὀλβιοδόσμιον,
ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμηάτο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἦδῃ καὶ Φρυγίην εἰσέλυθον ἀμπελόεσσαν·
ἔνεα ἴδον πλάστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπέλους,
λαοὺς Ὀτρήος καὶ Μύτδονος ἀντιπείου,
οἳ ῥα τότε ἔστρατόωντο παρ' ὅχου Σαγταρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικούρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλάκων
ἥματι τῷι ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί." 190

δεῦτερον αὐτ' Ὀδυσσεύς ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίός·
"εἴη' ἔγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὅδ' ἐστί,
μέγαν μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτερος δ' ὅμοισιν ἰδὲ σπέρνοισιν ἰδέσθαι.
τεύχεα μὲν οἱ κείμεν ἐπὶ χθονὶ πούλυβοτάρῃ,
αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
ἀρνεῖσθαι μιν ἐγὼ γε ἔσχω πηγεαυάλλωι,
ὅς τ' ὄκων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννῶων." 200

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
"οὗτος δ' αὖ λαερπάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ὅς τράφη ἐν δῆμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
ἐδῶς παντοίους τε δόλους καὶ μύθεα πυκνά." 210

τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ παπυμμένος ἀντίον ἤνδα·
"ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·
ἦδῃ γὰρ καὶ δευρό ποτ' ἦλυες διὸς Ὀδυσσεύς,
σεῦ ἔνεκ' ἀντιλίνης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳι·
τοὺς δ' ἐγὼ ἐπέμεινα καὶ ἐν μαγάρῳι φίλῃσα,
ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μύθεα πυκνά.
ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσαν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμεισεν,
στάντων μὲν Μενέλαος ὑπέρεικεν εὐρέας ὅμους,
ἔμειν δ' ἐζομένῳ, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μύθεα πᾶσιν ὕφαινον,
ἦ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,

παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος
 οὐδ' ἀφαιμαρτοεπής· ἢ καὶ γέναι ὕστερος ἦεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολὺμυθις ἀναΐτασεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς διμυατὰ πῆλας,
 σκῆπτρον δ' οὗτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, αἰδρεῖ φωτὶ ἐοικώς·
 φαῖνς κε ζάκοτόν τε τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως. 220
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἷη
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χευμερίνισιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσσεὺς γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσσεὺς ἀγασσάμενος εἶδος ἰδόντες."
 τὸ τρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραιός·
 "τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἥς τε μέγας τε,
 ἔποχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὤμους;"
 τὸν δ' Ἑλένη ταυῦπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
 "οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς
 ἔστιν, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέεσθαι. 230
 πολλάκι μιν πείσσειεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳι ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὀρῶ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 οὐς κεν εὖ γνοίην καὶ τ' οὐνομα μυησαίμην·
 δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά ο' ἱππόδαμον καὶ πῦξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μῖα γένετο μήτηρ.
 ἢ οὐχ ἐπέσσω Ἰακωβίδου υἱὸς ἐρατεινῆς,
 ἢ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσσι ἐνὶ ποντοπόροιαι, 240
 νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχεα δαιδιότες καὶ ὀνειδεα πόλλ', ἃ μοι ἔστιν."
 ὥς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυχάζοος αἶα
 ἐν Ἰακωβίδῳ αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστῳ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά,
 ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 ἀσκήϊον ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 κἄρυν Ἰδαίῳ ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 ὥτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 "ὄρσεο, λαομεδοντιάδῃ, καλέουσιν ἄριστοι 250
 Τρώων ο' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐς πεδῖον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμνῃ·
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγχείρῃσι μαχέσονται ἀμφὶ γυναικί·
 τῷ δέ κε νικέσαντι γυνὴ καὶ κτήμας ἔποιτο·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμῶντες
 ναίσιμεν Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νέονται
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγυναικα."
 ὥς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἐταίρους

ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίεοντο. 260
 ὅν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τείνεν ὀπίσω·
 πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βίσετο δίφρον.
 τῶ δὲ διὰ Σκαίων πεδίωνδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
 ἄλλ' ὅτε δά ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἐκ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χεῖρα πονυβόταραι
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐσπικόωντο.
 ὥρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπατα θῆναι ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὅν δ' Ὀδυσσεὺς πολὺμυτις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
 ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον 270
 μίσγον, ἀτὰρ βασιλεὺσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔκυσαν,
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἣ οἱ πὰρ σίφεος μέγα κουλεὼν αἶεν ἄωρτο,
 ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίκας· αὐτὰρ ἔπατα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμῃσι ἀρίστοις.
 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασκῶν·
 “Ζεὺ πάτερ, ἴδνεον μεθέων, κύδιστε μέγιστε,
 ἠέλιός ε', ὅς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπέρνερος καυμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσσον, ὅς κ' ἐπίορκον ὁμόσσει,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά· 280
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνηι,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐκέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νέωμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃσι πανθὸς Μενέλαος,
 Τρώας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἦν τιν' εἴκειν,
 ἣ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ὅν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνασιν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπατα μαχίσσομαι εἵνεκα ποινῆς 290
 αὖτις μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κινέω.”
 ἦ καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμει μηλιά χαλκῶι.
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χερσὶν ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκῶς·
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσαν
 ἔκκεον, ἠδ' εὐχοντο θεοῖς αἰγιγενέτησιν.
 ὃδε δέ τις εἶπεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 “Ζεὺ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὀπότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πιμῆναισι,
 ὃδὲ σφ' ἐγκέφαλος χαμᾶδις ῥέοι, ὥς ὅδε οἶνος, 300
 αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμείειν.”
 ὃς ἔφην, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπακράϊσινε Κρονίων.
 τοῖα δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
 “κέκλυτέ μευ, Τρώες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 ἦ τοι ἐγὼν εἰμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν

ἄψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσασιν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
μαρνήμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενέλαῳ·
Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὀπιπτόμενοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.”

ἢ ῥα καὶ ἐς δίφρον ἄρνας εἴτο ἰσόθεος φῶς,
ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πάρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βίβετο δίφρον.
τὸν μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
Ἐκτώρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ διὸς Ὀδυσσεὺς
κῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
ὀπιπότερος δὲ πρόσθεν ἀφάιν χάλκεον ἔγχος.
λαοὶ δ' ἤρσαντο, θεοὶ δὲ χεῖρας ἀνέκκον·
ὧδε δέ τις εἶπεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

“Ζεῦ πάτερ, ἴδνεον μεδέων, κῦδιστε μέγιστε,
ὀπιπότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
τὸν δὲς ἀποφείμενον θύουσι δόμον Ἀἴδος εἴσω,
ἡμῖν δ' αὖ φιλόττητα καὶ ὕρκια πιστὰ γενέσθαι.”

ὧς ἄρ' ἔφαν, πάλλιν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτώρ
ἄψ ὁρώων· Πάριος δὲ θεῶς ἐκ κλήρος δρυσεν.
οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ στήχας, ἥκι ἐκάστου
ἵπποι ἀεράποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκατο·
αὐτὰρ δ' ἄρ' ἀμφ' ὁμοῖσιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
διὸς Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο.
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνημῖναιαν ἔθηκε
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ ἐώρηκα περὶ στήθεσσι δυνεν
οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἥρμοσε δ' αὐτῷ.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὁμοῖσιν βάλετο πέφος ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε σπιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφείμῳ κυνέαν εὐτυχτον ἔθηκεν
ἵππουριν· δαινὸν δὲ λόφος καεῦπερ ἔνευσεν.
εἶλετο δ' ἔλκμων ἔγχος, δ' οἱ παλάμῃσιν ἀρήρει.
ὧς δ' αὐτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερεν ὀμίλου εωρήκησαν,
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐσπικύωντο
δαινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρώας θ' ἵπποδάμοις καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
καὶ β' ἐπ' αὖτε στήθιν διαμετρητῶι ἐπὶ κώρῃ
εἰσόντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προτὶ δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαν κατ' ἀσπίδα πάντος' ἐΐσιν·
οὐδ' ἔρρηκεν χαλκός, ἀναστάνμφον δὲ οἱ αἰκμῇ
ἀσπίδ' ἐπὶ κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὥρνυτο χαλκῶι
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπεπήμενος Διὶ πατρὶ·
“Ζεῦ ἄνα, δὲς τίσασθαι δ' με πρότερος κάκ' ἔοργε,

δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χειρὶ δάμασσαν,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀπιγόνων ἀνθρώπων
 πανοδόκον κακὰ βέβηαι, ὃ κεν φιλότιτα παράσκηι.”

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπάλων προῖα δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντος' ἔειπεν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλεε φαινής ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ σῶρηκος πολυδαίδαλου ἡρήρειστο·
 ἀντηκρὺς δὲ παρὰ λαπάρην διάμινε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνεν καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος κίφος ἀργυρόηλον
 πλῆπεν ἀνασκόμενος κόρυθος φάλαγ' ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ
 τριχέα τε καὶ τετραχέα διατρυφῆν ἔκπεσε χαιρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ὤμωσεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 “Ζεῦ πάτερ, οὗ τις σείο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 ἦ γ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἔστι κίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἤκεν παλάμῃφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.”

ἦ καὶ ἐπαΐτας κόρυθος λάβεν ἱπποδάσκειας,
 ἔλακε δ' ἐπιστράγας μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς· 370
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ θαρῆν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλέης,
 καὶ νῦ κεν εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἥρατο κύδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀπὺ νόησε Διὸς εὐγᾶτηρ Ἀφροδίτη,
 ἥ οἱ ῥῆσεν ἱμάντα βοὸς ἱφι κταμένοιο·
 καινὴ δὲ τρυφάλεια ἔμ' ἔσπετο χαρὶ παλαιῇ.
 τὴν μὲν ἔπαιε' ἥρωος μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ῥῆψ' ἐπιδινύσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἐταῖροι.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μινεσάων
 ἔκχε' ἑλκεῖσι· τὸν δ' ἐκήρυκε' Ἀφροδίτη 380
 βεῖα μάλ', ὅς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἡέρι πολλῇ,
 καὶ δ' εἰς' ἐν θαλάμῳ ἐκώδε' κηῶεντι.
 αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' Ἰεῖ· τὴν δὲ κίχανε
 πύργῳ ἐφ' ὕψηλῳ, περὶ δὲ Τρῳαί' ἄλις ἦσαν.
 χαρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναζε λαβοῦσα,
 γρηὶ δέ μιν ἐκυῖα παλαιγενέα προσέειπεν
 ἐροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιετάσῃ
 ἦσσαν εἶρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέσκε·
 τῇ μιν ἑκασμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 “θεῖρ' Ἰεῖ, Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι. 390
 κείνος δ' ἄρ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέκεσσι
 κάλλει τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαῖνε
 ἀνδρὶ μακροσάμενον τὸν γ' ἐλεεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ' ἢ ἐκ χοροῖο νέον λήγοντα καεῖζαν.”

ὥς φάτο, τῇ δ' ἄρα εὐμὸν ἐπὶ στήθεσσιν ὄρινε·
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεῆς περικαλλέα θαρῆν
 στήθεά ο' ἱμερόεντα καὶ δωμματα μαρμαίροντα,

εάμβυσεν τ' ἄρ' ἔπαπα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

“δαίμονίν, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;

ἢ νῆι με προτέρω πολίων ἐν ναιομενάων

400

ἄσας ἢ Φρυγίης ἢ Μιυιόνις ἐρατεινῆς,

εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων,

οὔνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος

νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι·

τούνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστις.

ἦσο παρ' αὐτὸν ἰούσα, θεῶν δ' ἀπόαικε κελεύθου,

μὴδ' ἔτι σοῖα πόδεςσιν ὑποστρέψαις Ὀλυμπον,

ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον ὄζυζε καὶ ἐφύλασσε,

εἰς ὃ κέ σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὃ γε δούλην.

410

κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἴμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴην,

κείνου πορκαλέουσα λῆκος· Τρῳαῖα δέ μ' ὀπίσσω

πάσαι μεωμύσσονται, ἔγω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.”

τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτῃ·

“μὴ μ' ἔρεε, σκετλίν, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,

τὼς δέ σ' ἀπεχέωρῳ ὥς κεν νῦν ἔκπαγλα φίλῃς,

μέσσω δ' ἀμφοτέρων μνητίσμαι ἔχουα λυγρὰ,

Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄλῃαι.”

ὥς ἔφατ', ἔδασεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεταυῖα,

βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶι ἀργῇφι φασινῶι

σιγῇ, πάσας δὲ Τρῳιάς λᾶσεν· ἤρχε δὲ δαίμων.

420

αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδρου δόμον περικαλλέ' ἴκοντο,

ἀμφίπολοι μὲν ἔπαπα εὐῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,

ἢ δ' εἰς ὑψόροφον εἰλαμον κίε διὰ γυναικῶν.

τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμητιδὸς Ἀφροδίτῃ

ἀντὶ Ἀλεξάνδρου εὐὰ κατέθηκε φέρουσα·

ἔνεα καεῖτ' Ἑλένη κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο,

ᾗσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μῦθωι·

“ἦλυες ἐκ πολέμου· ὥς ὄφελος αὐτόε' ὀλέσσαι

ἀνδρὶ δαμῆς κρατερῶι, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.

430

ἢ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχε' ἀρηϊφίλου Μενέλαου

εἴη τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρτερος εἶναι·

ἀλλ' ἴοι νῦν προκάλεσσαι ἀρηϊφίλον Μενέλαον

ἐπαυτὶς μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἐγὼ γε

παύεσθαι κέλομαι, μὴδὲ πανθῶι Μενέλαῳ

ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἤδὲ μάχεσθαι

ἀφραδέως, μὴ πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμήνῃς.”

τὴν δὲ Πάρις μῦθοισιν ἀμαυβόμενος προσέειπε·

“μὴ με, γύναι, χαλαποῖταιν ὀνειδεῖαι θυμὸν ἐνυπτε.

νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,

κείνον δ' αὖτις ἐγὼ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.

440

ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπέομεν εὐννεόντε·

οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὥδέ γ' ἔρος φρένας ἀμφεκάλυψεν,

οὐδ' ὅτε σε πρῶτον λακεδαίμωνος ἐκ ἐρατεινῆς

ἐπλεον ἀρπάσσας ἐν ποντοπόροιαι νέεσσι,
 νήεσσι δ' ἐν Κρανάηι ἐμῆγιν φιλότῃτι καὶ εὐνήηι,
 ὥς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς Ἰμερος αἰρεῖ.”

ἢ ῥα καὶ ἦρχε Λέκκοςδε κιών· ἅμα δ' εἶπετ' ἄκοιτις.

τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖαι κατεύνασσαν λεχέεσσιν,

Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὕμνον ἐφοῖτα ἐηρὶ εὐοικῶς,

εἴ που ἐσαεθήσασιν Ἀλέξανδρον θεοειδέα·

450

ἀλλ' οὐ τις δύνατο Τρώων κλαπῶν τ' ἐπικούρων

δείξαι Ἀλέξανδρον τὸτ' ἀρηΐφίλωι Μενελάωι.

οὐ μὲν γὰρ φιλότῃτι γ' ἐκέυθανον, εἴ τις ἴδοιτο·

ἴσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπῆχετο κηρὶ μελαίνῃι.

τοῖα δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

“κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπῖκουροι·

νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηΐφίλου Μενελάου·

ὕμαίς δ' Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμασ' ἅμ' αὐτῇι

ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἦν τιν' ἔοικεν,

460

ἦ τε καὶ ἐκκομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.”

ὥς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦινεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ὀρκίων κύγκυας Ἀγαμέμνονος ἐπιπώληαις.

οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθεύμενοι ἡγορόωντο
 χρυσέωι ἐν δαπέδωι, μετὰ δέ σφι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐκίνοχόαι· τοὶ δὲ χρυσεῖσι δαπάσσα
 δαιδέκατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 αὐτίκ' ἐπαράτο Κρονίδης ἐρεϊζέμεν Ἥρην
 κερτομίσις ἐπέσσα, παραβλήδην ἀγορεύων·
 “δοιαί μὲν Μενελάωι ἀρηγόνες εἰς ὁσίων,
 Ἥρην τ' Ἀργεῖν καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀεΐνῃ.
 ἀλλ' ἢ τοι ταὶ νόσφι καθεύμεναι εἰσορόωσαι
 τέρπεσθον· τῶι δ' αὖτε φιλομνησθῆς Ἀφροδίτῃ
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἄμυνα,
 καὶ νῦν ἐπεσάωσεν διόμηνον εἰσέεσθαι.
 ἀλλ' ἢ τοι νίκη μὲν ἀρηΐφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεσθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἴνῃν
 ὄρωμεν, ἢ φιλότῃτα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πάσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἢ τοι μὲν οἰκέοιτο πόλιν Πριάμοιο ἄνακτος,
 αὖτις δ' Ἀργεῖν Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.”
 ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυσαν Ἀθηναίην τε καὶ Ἥρην·
 πλησίαι αἶ γ' ἦσεν, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσεν.
 ἢ τοι Ἀθηναίην ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦιρα·
 Ἥρην δ' οὐκ ἔκαδε στήθεος χόλον, ἀλλὰ προσνύδα·
 “αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον εἶναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ ε', ὅν ἰδρῶσα μόνωι καμῆτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγαρούσῃ, Πριάμωι κακὰ τοῖό τε παῖσιν.
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.”
 τὴν δὲ μέγ' ὀκῆσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “δαίμονι, τί νῦν σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες

10

20

30

τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὃ τ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις
 Ἴλιον ἐπαλαπάζαι, εὐκτίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελευούσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
 ὤμων βεβρώσῃς Πρίαμον Πριάμοιο τέ παῖδας
 ἄλλους τε Τρώας, τότε κεν χόλον ἐπακέσαιο.
 ἔρπον, ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νείκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἔμοι μάρ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σήϊαν·
 ὀππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐπαλαπάζαι
 τὴν ἐθέλω, δει τοι φίλοι ἄνδρες ἐπτεγάσαι,
 μὴ τι διατρίψαι τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἔδωαι·
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.
 αἶψα γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 παετιάουσα πόλιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 τάων μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἱρὴ
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελίῳ Πριάμοιο·
 οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαπνὸς ἕλης,
 λοιβὸς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς."
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 "ἦ τοι ἔμοι τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰς πόλιν,
 Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγνια Μυκῆνη·
 τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἔιν τοι ἀπέκωνται περὶ κῆρι·
 τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσω ἵσταμαι οὐδὲ μεταίρω.
 εἴ περ γὰρ φρονέω τε καὶ οὐκ εἰώ διαπέρσαι,
 οὐκ ἀνύω φρονέουσ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
 καὶ γὰρ ἐγὼ εὐὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἔκθεον ὄσση σοί,
 καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφοτέρον, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνίσσας.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦθ' ὑποείκομεν ἀλλήλοισι,
 σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἔμοι· ἐπὶ δ' ἔρπονται θεοὶ ἄλλοι
 θεάνατοι· σὺ δὲ οἴσῃς Ἀθηναίῃ ἐπιτείλαι
 ἔλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν,
 παρὰν δ' ὥς κε Τρώες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἔρπωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλῆσασθαι."
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθεος πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπει πτερόεντα προσηύδα·
 "αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς, 70
 παρὰν δ' ὥς κε Τρώες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἔρπωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλῆσασθαι."
 ὥς εἰπὼν ὦτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιο καρήνων αἴεσσι.
 οἷον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου πάσι ἀγκυλομήτεω,
 ἦ ναῦπλινά τέρας ἦε στρατῷ εὐρέα λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δὲ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρος ἵκνται·



τῷ ἀκυῖ ἥϊεν ἐπὶ χεῖνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· εἰμῖβος δ' ἔκην εἰσορώωντας
 Τρώας εἰ ἵπποδάμους καὶ ἐκνημίδας Ἀχαιοὺς· 80
 ὧδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “ἦ ῥ' αὖτις πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 ἔσεται; ἦ φιλότῃτα μετ' ἀμφοτέροισι τίηαι
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται;”

ὧς ἔρα τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
 ἦ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρώων κατεδύσεε' ὕμῳ,
 λαοδόκῳ Ἀπτηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀπτίθεον διζήμενῃ, εἴ που ἐφεύροι
 εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε 90
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰι στίχας ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰχίποιο βόων.

ἀγκοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεια πτερόεντα προσνύδα·
 “ἦ ῥά νύ μοί τι πῖοιο, Λυκάονος υἱὲ दाῖφρον;
 τλαῖνς κεν Μενελάῳ ἐπὶ προέμειν ταχὺν ἰόν,
 πᾶσα δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κύδος ἄροιο,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῇ.
 τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἶ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρεὺς υἱὸν
 σῶν βέλεϊ δμνθέντα πυρὸς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 ἀλλ' ἄρ' οἴστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100
 εὐχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενά κλυτοτόσῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέπειν κλεπτὴν ἐκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστρ' Ζελεῖν.”

ὧς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πείθει·
 αὐτὴ κ' ἐκύλα τόπον ἔμποιον ἐπάλου αἰγὸς
 ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδαγμένος ἐν προδοκίῃ,
 βεβλήκει πρὸς στήθεος· ὁ δ' ὕππιος ἔωπесе πέτρῃ.
 τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδακάδωρα πεφύκει· 110
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κερασοπὸς ἦραρε τάκτων,
 πᾶν δ' εὖ λαίηνας χρυσέῃν ἐπέθηκε κορώνῃν.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε ταμυσσάμενος ποτὶ γαῖνι
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σκέπον ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξαιαν ἀρήϊοι υἱὲς Ἀχαιῶν,
 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρεὺς υἱόν.
 αὐτὰρ ὁ κύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 ἀβλήτα πτερόεντα, μελαινώων ἔρμ' ὀδυνώων·
 αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατακόσμεε πικρὸν οἰστόν,
 εὐχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενά κλυτοτόσῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέπειν κλεπτὴν ἐκατόμβην 120
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστρ' Ζελεῖν.
 ἔλκε δ' ὁμοῖο γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νευρὰ βόεα·
 νευρὴν μὲν μαζῶι πέλασεν, τόσῳ δὲ σῆηρον.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτανε,
λίπτε βιός, νευρὴ δὲ μᾶτ' ἴαχεν, ἔλτο δ' ὀϊστός
ἀνυβελής, καὶ ὄμιλον ἐπιπτόεσσι μινεαίνων.

οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἀθανάτοι, πρώτη δὲ Διὸς εὐγάτηρ ἀγελαίη,
ἢ τοι πρόσθε σῆμα βέλος ἐκπευκὲς ἔμυθεν.

ἢ δὲ τόσον μὲν ἔργον ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ 130
παῖδός ἐέργηι μυῖαν, θε' ἡδὲά λέκεται ὑπνωϊ·

αὐτὴ δ' αὐτ' ἴουθεν θει ζωστήρος ὀχῆας
χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο εἴρην.
ὦν δ' ἔπεισε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς ὀϊστός·
διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
καὶ διὰ εἰρηνικός πολυδαίδαλου ἡρήραιοτο
μήτρης ὅ', ἦν ἐφόρειν ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,
ἢ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.
ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀϊστός ἐπάγραψε χροά φωτός·
αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφές ἐκ ὥταλῆς.

140

ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μίκνῃ
Μηιονίς ἢ Κέαира, παρήϊον ἔμμεναι ἵπκων·
κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρήσαντο
ἵππας φορέειν, βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἀγαλμα,
ἀμφοτέρων, κόσμος ὅ' ἵπκῳ ἐλατῆρί τε κῦδος·
τοιοῖοι τοι, Μενέλαε, μίανονην αἵματι μῆροι
εὐφύεες κηρμαῖ τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερε.

ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπατα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὥς εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέων ἐκ ὥταλῆς·
ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρνήφιλος Μενέλαος.

150

ὥς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἑκτὸς ἐόντας,
ἄπορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀγέρον.
τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφθι κρείων Ἀγαμέμνων,
χαρὸς ἔκων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·

“ φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκει ἔταμνον,
οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·
ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκῃα πιστὰ πάτησαν.
οὐ μὲν πως ἔλιον πέλα ὄρκειον αἷμά τε ἀρνῶν
σπονδαῖ τ' ἄκρητοι καὶ δεκαί, ἥ τις ἐπέπνευεν.

εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσεν, 160
ἔκ τε καὶ ὅπῃ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέπασαν,
σὺν σφῆρῃσι κεφαλῆσι γυναιξὶ τε καὶ τεκέεσσιν.

εὐ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἥμαρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐμμελίῳ Πριάμοιο,
Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰεὲρὶ ναῖον,
αὐτὸς ἐπισσείμῃσι ἐρεμνῇσι αἰγίδα πᾶσι
τῇσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἔρκος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,

αἶ κε εἰνῆις καὶ πότμον ἀναπλήσεις βίοτοιο. 170
 καὶ κεν ἐλάχιστος πολυδίφιοις Ἄργος ἱκοίμην·
 αὐτίκα γὰρ μινέσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης·
 καὶ δὲ κεν εὐκωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρώεσσι λίποιμεν
 Ἀργείην Ἑλένην· σέο δ' ὅστέα πύσαι θρουρα
 καμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ,
 καὶ κέ τις ὦδ' ἔρεα Τρώων ὑπερνηορέοντων,
 τύμβῳ ἐπερώσκων Μενέλαου κυδαλίμοιο·
 ἀτὰρ οὕτως ἐπὶ πάσι χόλον τέλεσα Ἀγαμέμνων,
 ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἦγαγεν ἐνεάδ' Ἀχαιῶν,
 καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν 180
 σὺν κεινῆσι νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
 ὥς ποτὲ τις ἔρεα· τότε μοι χάνει εὐρεῖα χεῶν."
 τὸν δ' ἐπιεαυύνων προσέφη παρθὸς Μενέλαος·
 "εἴρεαι, μινδὲ τί πῶ διαδίδεο λαὸν Ἀχαιῶν.
 οὐκ ἐν καίρῳ οὐδὲ πάγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἡδ' ὑπένερος
 ζῶμά τε καὶ μήτηρ, τὴν χαλκήρεα κάμων ἄνδρες."
 τὸν δ' ἀπαμαυβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 "αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε·
 ἕλκος δ' ἱππῆρ ἐπιμάσσεται ἡδ' ἐπιθήσεται 190
 φάρμακ', ἃ κεν παύσεισι μελαινάων ὀδυνάων."
 ἦ καὶ Ταλεῦβιον οἶον κήρυκα προσκύδα·
 "Ταλεῦβι, ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
 φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἱππῆρος,
 ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρείος υἱόν,
 ὃν τις διστεύσας ἔβαλεν τόπων ἐν εἰδώς,
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἡμῶν δὲ πένθος."
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπήενσεν ἀκούσας,
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δὲ νόησεν 200
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δὲ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκῃς ἐκ ἱπποβότοιο,
 ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπαι πτερόεντα προσκύδα·
 "ἔρς, Ἀσκληπιάδῃ, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὃν τις διστεύσας ἔβαλεν τόπων ἐν εἰδώς,
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἡμῶν δὲ πένθος."
 ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θυρεῖ·
 βῆν δ' ἰέναι κατ' ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρύην Ἀχαιῶν. 210
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅσῃ παρθὸς Μενέλαος
 βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγνιγέραι· ὅσοι ἄριστοι
 κυκλόε', ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς,
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν διστόν·
 τοῦ δ' ἐπελκομένοιο πάλιν ἤγεν ὀπείες ὄγκοι.
 λυσε δὲ οἱ ζωστήρα παναίολον ἡδ' ὑπένερε

ζῶμά τε καὶ μήτηρ, τὴν χαλκῆες κάμουν ἄνδρες.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἕλκος, θεῖ' ἔμπεσε πικρὸς οἰκτός,
αἷμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδὼς
πάσσε, τά οἱ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων Μενέλαον.

ἔφρα τοὶ ἀμφοπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220

τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἥλυθον ἀπιστάων·
οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

ἔνε' οὐκ ἔν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον
οὐδὲ καταπτύσσοντ' οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδίανειραν.

ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶι·
καὶ τοὺς μὲν θερᾶπων ἀπάνευθε' ἔκε φυαδῶντας
Εὐρυμέδων υἱὸς Πτολεμαίου Παραΐδαι, 230
τῶι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρικέμεν, ὅππότε κέν μιν
γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα·

αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἔδωκ ἐπιπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
καὶ β' οὐς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
τοὺς μάλα θερᾶνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·

“Ἀργεῖοι, μὴ πῶ τι μεσείτε εὐρύιδος ἀλκῆς·

οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσει' ἄρωγός.

ἀλλ' οἱ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλίσσαντο,

τῶν ἢ τοι αὐτῶν τέρενα χροᾶ γυῖες ἔδονται,

ἡμεῖς αὐτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα

ἔπομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὶν πτολίεθρον ἔλωμεν.”

οὓς τινας αὖ μεσείντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240

τοὺς μάλα ναϊκέεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

“Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλαχέες, οὐ νυ σέβετε;

τίφθ' οὕτως ἔσσητε τεθνηότες ἥτε νεβροί,

αἳ τ' ἐπὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο σέουσαι,

ἐστᾶς, οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·

ὥς ὑμεῖς ἔσσητε τεθνηότες οὐδὲ μάχεσθε.

ἢ μένετε Τρώας σκεδὸν ἐλθέμεν, ἔνεα τε νῆες

ἀράσθ' εὐπρυμνοὶ πολίης ἐπὶ οἰνὶ σαλᾶσσης,

ἔφρα ἴδντ' αἳ κ' ὕμῃν ὑπέρσκηι χεῖρα Κρονίων;”

ὥς δ' γε κοιρανέων ἐπιπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν. 250

ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·

οἱ δ' ἄμφ' ἴδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσαντο·

ἴδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺ εἴκελος ἀλκῆν,

Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.

τοὺς δὲ ἰδὼν γένησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

αὐτίκα δ' ἴδομενῆα προσκύδα μελιχίοισιν·

“ἴδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων

ἡμῶν ἐνὶ πτολίεωι ἡδ' ἀλλοίωι ἐπὶ ἔργωι

ἡδ' ἐν δαίῃ, ὅτε πέρ τε γερούσιον αἰεοπα οἶνον

Ἀργεῖοι οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται· 260

εἰ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομῶντες Ἀχαιοὶ

δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλείον δάπας αἰεὶ
ἔστηκ', ὥς περ ἐμοί, πιάσιν ὅτε θυμὸς ἀνώγει.
ἀλλ' ὄρσεν πολυμόνδ', οἷος πάρος εὖχεαι εἶναι."

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα·
"Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος
ἔσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
ὅφρα τάχαστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι' ἔκυσαν
Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδε' ὀπίσσω
ἔσσει', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια θηλήσαντο."

270

ὥς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρώικετο γηθόσυμος κῆρ.
ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
τὸ δὲ κορυσσεύσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·
τῷ δέ τ' ἀνεύσεν ἐόντι μελάντερον ἥτε πῖσσα
φαίνεται· ἰὸν κατὰ πόντον, ἅγαι δέ τε λαίλαπα πολλήν·
ρίγησάν τε ἰδὼν ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·

280

τοῖσι δ' αὖ Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν
δήϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
κυάνεαι, κάκεσιν τε καὶ ἔγχεα πεφρικυῖαι.
καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορ' ἐκατοχίτωνων,
σφῶϊ μὲν οὐ γὰρ ἔοικ' ὄτρυνέμεν, οὐ τι κελεύω·
αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοίτο·

290

τῷ κε τάχ' ἡμύσσει πόλις Πριάμοιο ἀνακτος
χερσὶν ὕφ' ἡμετέρησι καὶ ἀλοῦσά τε περὶομένη τε."

ὥς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
ἐνὲ δ' ἔγε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλῶν ἀγορητὴν,
οὗς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλᾶστορά τε Χρομίον τε
Αἰμόνά τε κρείοντα Βίαντά τε πομπὰν λαῶν.
ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
πεζοὺς δ' ἐπόπῃε στήσας πολέας τε καὶ ἑσέλους,
ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασεν,
ὅφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκάσῃ πολέμιοι.
ἱππεύσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
σφοῦς ἵππους ἔχευεν μὴδὲ κλονέεσθαι ὀμίλῳ·
"μὴδέ τις ἱπποσύνην τε καὶ ἡνωρόνφιν πεποιθὸς
οἷος πρόσω ἄλλων μεμῆτω Τρῶεσσι μάχεσθαι,
μὴδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμας ἵκηται,
ἔγχεα ὀρεάσσω, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτερον οὕτω."

300

ὅδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τεῖχε' ἐπόρεον,
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες."

ὥς ὁ γέρον ἔτρυνε πάλαι πολέμων ἐν αἰδῶς.
καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

"ὦ γέρον, εἴθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
ὥς τοι γούνασ' ἔποπτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
ἀλλὰ σε γῆρας τάραι ὁμοίον· ὥς ὄφελέν τις
ἀνδρῶν ἄλλος ἔκων, σὺ δὲ κουροτέρωια μετῆναι."

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπατα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
"Ἀτρεΐδην, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐθέλωμι καὶ αὐτὸς
ὥς ἔμην, ὥς ὅτε δῖον Ἑρυσθαλίωνα κατέκταν.
ἀλλ' οὐ πως ἔμα πάντα σεοὶ δόσαν ἀνθρώποιαν·
εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ὀπάει.
ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεὺς μετέσσωμαι ἥδε κελεύσω
βουλήν καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
αἰκμὰς δ' αἰκμάσσουσι νεώτεροι, οἳ περ ἔμειο
ὀπλότεροι γασάσι πεποιθεσίν τε βίηφιν."

ὥς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρώικετο γηόδυνος κῆρ.
εὖρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθεῖα πλήκειππον
ἔσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μίστωρες αὐτῆς·
αὐτὰρ ὁ πηλίων ἐστῆκε πολύμητις Ὀδυσσεύς,
πάρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
ἔστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν, οἱ δὲ μένοντες
ἔστασαν, ὀππότε πύργος Ἀχαιῶν ἕλλος ἐπελεῶν
Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρπαιαν πολέμοιο.

τοὺς δὲ ἰδὼν νεῖκεσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καὶ σφας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"ὦ υἱὲ Πετεῶο διστρεφέος βασιλῆος,
καὶ σὺ κακοῖα δόλοισι κεκασμένη, κερδαλεόφρον,
τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μύμνητε δ' ἄλλους;
σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρῶτοιαν ἐόντας
ἐστάμεν ἥδε μάχης καυσταίρης ἀντιβολήσαι·
πρώτω γὰρ καὶ δαπνὸς ἀκούζεσθον ἔμειο,
ὀππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
ἔθεα φίλ' ὀπιταλέα κρέα ἔδμεναι ἥδε κύπελλα
οἴνου πινέμεναι μελινδέος, ὅφρ' ἐθέλητον·
νῦν δὲ φίλως χ' ὀρώωπτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ἡμέων προπάρωθε μαχοίατο νηλεὲς χαλκῶϊ."

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"Ἀτρεΐδην, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεσείμεν, ὀππότε Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρουσιν ὀκύν Ἀρνα;
ὄφρα, ἦν ἐθέλησθα καὶ αἱ κέν τοι τὰ μεμῆλη,

Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοιοι μίγντα
Τρώων Ιπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάσεις."

τὸν δ' ἐπιμαθήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
ὥς γινῶ χωόμενοιο· πάλιν δ' ὃ γε λάζετο μῦθον·
"διογενὲς λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτε σὲ ναικέω περιώσπον οὔτε κελεύω·
οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φιλοισιν 360
ἥπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἃ τ' ἐγὼ περ.
ἀλλ' ἴοι, ταῦτα δ' ὅπισθεν ἀρεσσώμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώνια οἴσιν."

ὥς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
εὗρε δὲ Τυδεὺς υἱὸν ὑπέρβυτον Διομήδεα
ἑσταότ' ἐν ᾧ ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
πὰρ δέ οἱ ἑστῆκε Σθένελος Καπαρήϊος υἱός.
καὶ τὸν μὲν νεῖκεσσαν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"ὦ μοι, Τυδεὺς υἱὲ δαΐφρονος Ιπποδάμοιο, 370
τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
οὐ μὲν Τυδεί γ' ὥδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων θήϊοι μάχεσθαι.
ὥς φάσαν, οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
ἦντ' οὔδ' ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου ἐσθλὰς Μυκῆνας
ζεῖνος ἔμ' ἀντιπῶσι Πολυναίκεϊ, λαὸν ἀγείρων,
οἳ ῥα τότε ἑστρατόωντο ἱερὰ πρὸς τεῖχεα Θήβης.
καὶ ῥα μάλα λίσσονται δόμεν κλαυτοὺς ἐπικούρους·
οἳ δ' ἔβελον δόμεναι καὶ ἐπήϊνεον, ὥς ἐκέλευον· 380
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραΐασι σήματα φαίνων.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ὤϊκοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐτένοντο,
Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαεῦσκοινον λεχεποῖνι,
ἔνε' αὖτ' ἀπτελίνῃ ἐπὶ Τυδῇ στεῖλαν Ἀχαιοί·
αὐτὰρ ὃ βῆ, πολέας δὲ κυκίσατο Καδμείωνας
δαιτυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκλήϊνς.
ἔνε' οὔδ' ἐπὶ πρὸς φίλων ἱππῆλ' αὐτὰ Τυδεὺς
τάρβει, μούνος ἐὼν πολέαν μετὰ Καδμείοισιν,
ἀλλ' ὃ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκαι
ρήϊθκος· τοῖσι οἱ ἐπύρροος ἦεν Ἀθήνη.
οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμείοι, κέντορες ἵππων,
ἄψ' ἀναερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἰμονίδης ἐπὶ αἰέλος ἀσπινάτοισιν
υἱὸς τ' Αὐτοφρόνοιο μενεπτόλεμος Πολυφόντης.
Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀϊκέα πότμον ἐφῆκε·
πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἷον γα οἰκόνδε νέεσθαι·
Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν

ρέϊναιτο εἰς χεῖρα μάχῃ· ἀγορήϊ δέ τ' ἀμείνων." 400

ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
αἰδέσσεαι βασιλῆος ἐπιπῆν αἰδοίοιο.

τὸν δ' υἱὸς Καπαινῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·

"Ἄτρεΐδῃ, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.

ἡμεῖς τοι πατέρων μὲν' ἀμείνονες εὐχόμεσθ' εἶναι·

ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν ἐπταπύλοιο,

παυρότερον λαὸν ἀγαγόνε' ὑπὸ τείχος ἔραον,

πυρόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·

κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.

τῷ μὲ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίη ἔνεο τιμῇ." 410

τὸν δ' ἔρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

"τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπέεο μύεοι.

οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν

ὀτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·

τούτῳ μὲν γὰρ κύδος ἔμ' ἔσται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ

Τρῶας θηρώσῃσιν ἔλωσι τε Ἴλιον ἱρήν,

τούτῳ δ' ἔρ' ἐπὶ πόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς."

ἦ ῥα καὶ ἐκ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμβάτῃ·

θανόντ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι ἀνακτος 420

ὀρνυμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δόος εἶλεν.

ὣς δ' ἔτ' ἐν αἰγαλῷ πολυηκέα κύμα θαλάσσης

ἔρρυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπο κινήσαντος·

πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

χεῖρσι ρηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας

κυρτὸν ἰὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλδος ἔκρην·

ὣς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγες

νωλεμέως πολεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος

ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης

τόσσον λαὸν ἔπесαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδῆν, 430

αἰγῇ, δευδιότες σμιάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι

τεύχεα ποικίλ' ἔλαμψε, τὰ εἰμένοι ἐστικώοντο.

Τρῶες δ', ὥς τ' ὅτε πολυάμμιονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ

μυρία ἐστίκασιν ἀμειγνόμεναι γάλα λευκὸν

ἀσινὰς μεμακύναι, ἀκούουσαι ὅσα ἄρῶν,

ὥς Τρῶων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὁρώρει·

οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς ἑρὸς οὐδ' ἴα γῆρυς,

ἀλλὰ γλῶσσε' ἐμείμκτο, πολὺκλιτοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες.

ὥρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη

Δαΐμῶς τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἔμοτον μεμαυτά, 440

Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἑτάρη τε,

ἦ τ' ὀλέγῃ μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

οὐρανῷ ἐσπέρειε κάρη καὶ ἐπὶ χροσὶ βάϊνα.

ἦ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίον ἔμβαλε μέσσοι

ἐρχομένη καὶ ὄμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.

οἱ δ' ὅτε δῆ ρ' ἐς χώρον ἕνα κυνιόντες ἵκοντο,
 σὺν ρ' ἔβαλον ῥινοῦς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκοσεωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει·
 ἦνεα δ' ἄμ' οἰωγῇ τε καὶ εὐχολῇ πέλεν ἀνδρῶν 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσσι ῥέοντες
 ἐς μετὰ γκαίαν κυμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουῶν ἐκ μεγάλων κοίλης ἔητος ἔσχετο χαράδρης·
 τῶν δέ τε τηλόσε δουπον ἐν οὖρεσσι ἔκλυε ποιμήν·
 ὥς τῶν μετ' ὀλλυμένων γένητο ἰαχὴ τε πόνος τε.
 πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν
 ἐσέλδον ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυαάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ρ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
 ἐν δὲ μετώποι πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 460
 αἰκμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσεα κάλυψεν,
 ἦριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑψίστη.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφίνωρ
 Χαλκωδοιπτιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
 ἔλκε δ' ὑπὲρ βελέων λελιμμένος ὄφρα τάσαστα
 τεύχεα συλίσσει· μίνυθεα δέ οἱ γένη' ὀρμή·
 νεκρὸν γὰρ ἐρύοντα ἰδὼν μεγαθύμος Ἀγήνωρ
 πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐκεφάσθη,
 οὔτις ἐκυστῶι χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 ὥς τὸν μὲν λίπε θυμὸς, ἐπ' αὐτῶι δ' ἔργον ἐτύχευ 470
 ἀργαλέων Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδοιοπάλει.
 ἦνε' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἤϊεον εὐαλερὸν Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰθυσεν κατιοῦσα παρ' ὀχθίῃσι Σιμόεντος
 γαῖαν, ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἐπιετο μῆλα ἰδέσθαι·
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
 ἐράπτρα φίλοισι ἀπέδωκε, μινυθεάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἐπλεε' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στήθος παρὰ μαζὸν 480
 δεξιόν, ἀντικρὺς δὲ δι' ὤμου κάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν αἴγαιος ὥς,
 ἢ ῥά τ' ἐν εἰαμένῃ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκει
 λείν, ἀτὰρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύσαι·
 τὴν μὲν ο' ἄρματοπῆγος ἀνὴρ αἶεσι ἀδύρῳι
 ἐκέταμ', ὄφρα ἵτυν κάμψῃ περικαλλέα δίφρῳι.
 ἢ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὀχθῆς.
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐκέναρκεν
 Αἴας διογενής· τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοεώρης
 Πριαμίδης καὶ δμῶν ἀκόντισεν ὀπεί δουρί· 490
 τοῦ μὲν ἄμαρ, ὃ δὲ λεῖκον Ὀδυσσεὺς ἐσέλδον ἐταῖρον

βεβλήκαι βουβῶνα νέκυν ἐτέρως· ἐρύοντα·
 ἤριπε δ' ἄμφ' αὐτῶι, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπесе χειρὸς.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώσθην,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυμένους αἴθεσι χαλκῶι,
 στῆ δὲ μάλ' ἐπ' αὖς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶι
 ἀμφὶ δὲ παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος. ὁ δ' οὐχ ἔλιον βέλος ἦκεν,
 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόστον βάλε Δημοκόωντα,
 ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλεε, παρ' Ἰππῶν ὤκαίων· 500
 τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάριοιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
 κόρσῃν· ἢ δ' ἐτέριοιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε,
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶι.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἑκτώρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱαχόν, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 ἴευσαν δὲ πολὺ προτέρω. νευέσθησε δ' Ἀπόλλων
 Περγᾶμιον ἐκκατῶν, Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·
 "ὄρνυσε", ἱππόδαμοι Τρῶες, μὴδ' εἴκετε χάριμιν
 Ἀργεῖοις, ἐπεὶ οὐ σφί λίθος χρώς οὐδὲ σιδηρός 510
 χαλκὸν ἀνασκέσσει ταμειάχροα βαλλομένοισιν.
 οὐ μὲν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἡυκόμοιο
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ κόλον θυμάλγέα πέσσει."
 ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος θαινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὥρσε Διὸς εὐγάτηρ κυδίστη τριτογένεια,
 ἐρχομένη κατ' ὄμιλον, οἷοι μεσιέντας ἴδοιτο.
 ἔνε· Ἀμαρυγείδην Διὶ ῥεα μοῖρα πέδῃσε·
 χειμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρίσαντι
 κνήμην δεκπερήν· βάλε δὲ Ὀρνηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἔρ' Αἰνέεσσι εἰληλούθει· 520
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λῆας ἀναιδὴς
 ἔχρικ' ἀπηλοῖνσεν· ὁ δ' ὕππιος ἐν κονίϊα
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάριοις πετάσας,
 θυμὸν ἀποπνέων. ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὃς ῥ' ἔβαλέν περ,
 Πείροος, οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἔρα πᾶσαι
 κύνητο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
 τὸν δὲ Θέας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
 ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλεε Θέας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγκος
 ἐπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ζῆφος ὀπύ· 530
 τῶι δ' γε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμὸν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίσθησαν γὰρ ἐταῖροι
 Θρήϊκες ἀκρόκομοι δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἳ ἔμεταν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ κασσάμενος πελεμύκεν.
 ὥς τῷ γ' ἐν κονίϊα παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
 ἢ τοι ὁ μὲν Ὀρνηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων

ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.

ἔνεα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαστο μετελεύων,
 ὅς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀπεία χαλκῶι
 δινεύοι κατὰ μέσسون, ἄγοι δέ εἰ Παλλὰς Ἀθήνη
 χαιρὸς ἐλοῦσα, ἀτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήην·
 πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνοισι
 πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε

Διομήδους ἀριστεία.

ἔνε' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
 δῶκε μένος καὶ εἶρος, ἦν' ἔκδηλος μετὰ νῆσιν
 Ἀργεΐοισι γένοίτο ἰδὲ κλέος ἐσελθὼν ἄροτο.
 θαίε' οἱ ἐκ κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
 ἄστέρ' ὀπωρινῶι ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
 λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὀκεανοῖο·
 τοῖόν οἱ πῦρ θαΐει ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὥρσε δέ μιν κατὰ μέσسون, οἷοι πλείστοι κλονέοντο.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσιν Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
 ἱεὺς Ἥφαιστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἦσθιν, 10
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχῃς ἐν εἰδότε πάσης·
 τῷ οἱ ἀποκρινέεντε ἐναντίῳ ὀρμηθήτην·
 τῷ μὲν ἄφ' ἵπποισιν, ὃ δ' ἀπὸ χερσὸς ὤρνυτο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σκεδὼν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
 Τυδεΐδῃ δ' ὑπὲρ ὤμων ἀριστερὸν ἔβλυε ἄκωκῇ
 ἔγχος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῶι
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χαιρὸς,
 ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάστιον, ὥς δ' ἄφ' ἵππων.
 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπῶν περικαλλέα δίφρον, 20
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφείου κταμένοιο·
 οὐδέ γάρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, κάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὥς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἴη.
 ἵππους δ' ἐπελάσας μετασέμου Τυδέος υἱὸς
 δῶκεν ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μετασέμου ἐπεὶ ἴδον υἱὲ Δάρητος
 τὸν μὲν ἀλευόμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσσι,
 νῆσιν ὀρίνην θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 χαιρὸς ἐλοῦς· ἐπέεσσιν προσκύδα θυρόν Ἀρνα· 30
 ἥ Ἀρες, ἥ Ἀρες βροτολογέ, μακρόν, ταχέσιπλοτα,

οὐκ ἔν δὴ Τρώας μὲν ἑάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κύδος ὀρέσκη;
νῶϊ δὲ καζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεσθα μῆνιν."

ὣς εἰπούσα μάχης ἐπὶγαγε εοῦρον Ἄρνη.
τὸν μὲν ἔπατα καθεΐσεν ἐπ' ἡϊόεντι Σκαμάνδρῳ,
Τρώας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἦναι ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρχον Ἀλίζωνων, Ὀδίων μέγαν, ἔκβαλε δίφρου·
πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆπεν 40
ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.

[δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.]
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαίστον ἐνήρατο, Μήιονος υἱὸν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούεσθαι·
τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
νῦξ ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
ἦριπε δ' ἐκ ὀρέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε.

τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς ἐσύλευον θεράποντες·
υἱὸν δὲ Στροφίῳ Σκαμάνδριον, αἶμονα οἴρης,
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχεϊ ὀυέοντι, 50
ἐσθλὸν ἐρητῆρα· δίδασκε γὰρ Ἀρτεμις αὐτῇ
βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὖρεσσι ὕλη.
ἄλλ' οὐ οἱ τότε γε χραΐς· Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ἐκμβολίαι, ἦσαν τὸ πρὶν γε κάκαστο·
ἄλλα μιν Ἀτρεΐδης δουρικλυτὸς Μενέλαος
πρόσθεν ἔσεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ
[ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε].
ἦριπε δὲ πρηνής, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, Τέκτονος υἱὸν
Ἀρμονίδεω, ὃς κεραῖν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60
τεύχειν· ἔκοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτίνετο νῆας ἑῖς
ἀρχεκάκους, αἷ πάσι κακὸν Τρώεσσι γέροντο
οἱ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι ἐσθλὸν ἐκ ἐσφατα ἦιδν.
τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
βεβλήκει γλοῦτον κάτα δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ
ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἦλυε' ἀκωκή.
γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμώπας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψε.

Πύδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
ὃς ῥα νέθος μὲν ἦν, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θερσῶ, 70
ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσῃ ὦι.
τὸν μὲν Φυλεΐδης δουρικλυτὸς ἐπύθευ ἐλεῶν
βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀκεί δουρί·
ἀντικρὺς δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμνε χαλκός.
ἦριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.

Εὐρύπυλος δ' Ἐυαμμονίδης Ὑψίνωρα διόν,
υἱὸν ὑπερέουμου Δολοπίωνος, ὃς ῥα Σκαμάνδρου

ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμωι,
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μεταδρουμάδην ἔλας ὦμον 80
 φασγάνῳ αἵετας, ἀπὸ δ' ἔπεσε χεῖρα βαρεῖαν.
 αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄρεε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 ὥς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετῆν,
 ἥτε μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 οὔνε γὰρ ἄμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἔοικώς
 καμάρρῳ, ὃς τ' ὥκα βέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμῆναι ἰσχανόωσαν,
 οὔτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐρισηλέων 90
 ἐλευόντ' ἐκαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς θυμῶς.
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
 ὥς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μῖνον πολέες περ ἐόντες.
 τὸν δ' ὥς οὔν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
 εὐνοήντ' ἄμ πεδίον πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐπιταίνετο καμπύλα τόξα,
 καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεσπὸν ὦμον,
 εὐώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς διστός,
 ἀπτικρὺς δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἷματι εὐώρη. 100
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἔυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 "ὄρνυσε, Τρώες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
 βάβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔφηνι
 δῖος ἀνσκήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτέον με
 ὥρσεν εἶναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνήμενον Λυκίην."
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὦκύ δάμασσεν,
 ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη Καπανηΐων υἱόν·
 "ὄρσο, πάππον Καπανηϊάδην, καταβίβω διφρῶν,
 ὄφρα μοι ἐκ ὦμοιο ἐρύσσης πικρὸν διστόν." 110
 ὥς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 πᾶρ δὲ στὰς βέλος ὦκύ διαμπερὲς ἐπέρυε ὦμου·
 αἶμα δ' ἀννικόητιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
 δὴ τότε ἔπατ' ἡρᾶτο βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
 "κλυθεῖ μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστις
 δῆκω ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
 ὃς δέ τέ μ' ἀνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὀρμὴν ἔτκεος ἐλεεῖν,
 ὃς μ' ἔβαλε φεάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μὲ φησι
 δειρὸν ἔτ' ὑπεσθαι λαμπρὸν φᾶος ἡέλιοιο." 120
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Πάλλας Ἀθήνη,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερῶν·
 ἀγκυὸ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“εαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρῷον ἦκα
 ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότης Τυδεύς·
 ἀκλῦν δ’ αὖ τοι ἀπ’ ὀφθαλμῶν ἔλιν, ἢ πρὶν ἐπιάν,
 ὄφρ’ ἐν γιγνώσκῃς ἡμῶν ἑὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα,
 τῷ νῦν, αἶ κε ἑὸς παρῶμενος ἐνεάδ’ ἵκηται,
 μή τι σύ γ’ ἀθανάτοια θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς εὐγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἔλῃς ἐς πόλεμον, τήν γ’ οὐτάμεν ὀπὰ χαλκῶι.”

130

ἢ μὲν ἄρ’ ὥς εἶποῦς ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τυδείδης δ’ ἐκαυτὶς ἰὼν προμάχοισιν ἐμύχεν·
 καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι,
 δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα,
 ὃν βὰ τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ’ εἰροπόκοις ὀίεσσι
 κραύσει μὲν τ’ αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσσει·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν, ἔπειτα δέ τ’ οὐ προσαμύνει,
 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ’ ἐρῆμα φοβεῖται·
 αἱ μὲν τ’ ἀγχιστῖναι ἐπ’ ἀλλήλησι κέκυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βασθεὶς ἐπάλλεται αὐλῆς·
 ὥς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.

140

ἔνε’ ἔλεν Ἀκτύνοον καὶ Ἰπείρονα ποιμένα λαῶν,
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρί,
 τὸν δ’ ἔτερον εἰφεῖ μεγάλῳ κληῖδα παρ’ ὤμων
 πλάξ’, ἀπὸ δ’ αὐχένος ὤμων ἐέργασεν ἠδ’ ἀπὸ νώτου,
 τοὺς μὲν ἕας, ὁ δ’ Ἄβαντα μετώιχετο καὶ Πολύιδον,
 υἱέας Εὐρυδάμαντος ὄνειροπόλοιο γέροντος·
 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ’ ὄνειρους,
 ἀλλὰ σφας κρατερὸς Διομήδης ἐπενάρριζε.
 βῆ δὲ μετὰ Ξάνθῳ τε Θόωνά τε Φαίνοπος υἱε,
 ἀμφω τιλυγέτω, ὁ δ’ ἐτείρετο γήραϊ λυγρῷ,
 υἱὸν δ’ οὐ τέκετ’ ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 ἔνε’ ὁ γε τοὺς ἐνάρριζε, φίλον δ’ ἐκαίνυτο θυμὸν
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λείπ’, ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
 δέκατο· χιρῶσται δὲ διὰ κτήσιν διατέοντο.

150

ἔνε’ υἱας Πριάμοιο δύο λάβε Δαρδανίδαο
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχέμῳνά τε Χρομίον τε.
 ὥς δὲ λέων ἐν βουcl ἑορῶν ἐκ αὐχένα ἄκῃ
 πόρπιος ἢ βός, κύλοχον κἀτα βοσκομενάων,
 ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐκ ἵππων Τυδεὺς υἱὸς
 βῆκε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε’ ἐσύλα·
 ἵππους δ’ οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.

160

τὸν δ’ ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
 βῆ δ’ ἵμῃσιν ἄν τε μάχῃν καὶ ἀνὰ κλόνον ἐτχαιῶν
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
 εὖρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,

στῇ δὲ πρός· αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ἤυδα·
 "Πάνδαρε, ποῦ τοι τόπον ἰδὲ πτερύοντες οἰστοὶ
 καὶ κλέος; οἷ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνεάδε γ' ἀνὴρ,
 οὐδὲ τις ἐν Λυκίῃ οὐδ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
 ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασκάων,
 ὅς τις ὕδ' κρατέα καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
 Τρώας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
 εἰ μὴ τις θεὸς ἐπὶ κοτεσσάμενος Τρώεσσαν,
 ἱρῶν μνηστίας, καλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπὶ μῆνις."

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 "Αἰνεία, Τρώων βουλὴφόρε χαλκοκπώνων, 180

Τυδείδῃ μιν ἐγὼ γε δαΐφρομι πάντα ἔσκω,
 ἀσπίδι γυμνώσκων αὐλώπιδι τε τρυφαλάνῃ,
 ἵππους τ' εἰσορόων· κάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεὸς ἔστιν.
 εἰ δ' ὃ γ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
 οὐχ ὃ γ' ἐνευθε θεοῦ τάδε μαινεται, ἀλλὰ τις ἄγχι
 ἔστηκ' ἀσπιδάτων νεφέλῃ ἐλυμένος ὤμους,
 ὅς τούτου βέλος ὥκ' κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
 ἦδῃ γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλλον ὤμον
 δακνόν, ἀντικρὺς διὰ εὐρήκος γυάλιοι,

καὶ μιν ἐγὼ γ' ἐφάμην Ἀἰθωνῆϊ προΐψαι, 190

ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νῦ τίς ἐστι κοτήας.
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίνῃ·
 ἀλλὰ που ἐν ματάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοστευχέες, ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 πάνπανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστωι δίζυγες ἵπποι
 ἐστῆσι κρὶ λευκὸν ἐραπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρον αἰκμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
 ἱπποῖσιν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 ἀρκεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑψίνας· 200

ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ἵππων φειδόμενος, μὴ μοι δευοίατο φορβῆς
 ἀνδρῶν ἐλλομένων, εἰωθέτες ἔδμεναι ἔθην.
 ὅς λίσσῃ, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουσα,
 τόποισιν πίτυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρα μέλλον ὀνήσκειν.

ἦδῃ γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδείδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
 ἀτρεκέες αἴμ' ἔσσευα βαλὼν, ἦγαρὰ δὲ μάλλον.
 τῷ β' αὖ κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 ἥματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν 210

ἠγεώμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δίκαι.
 εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσώψομαι ὀφθαλμοῖσιν
 πατρίδ' ἑμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερφεὲς μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπατ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῶι ἐν πυρὶ θάην

χερσὶ διακλάσας· ἀνευώλια γάρ μοι ὀπνηδεῖ.”

τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας Τρώων ἀγὸς ἀντίον κῆδα·
 “μὴ δὴ οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῶιδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσιν
 ἀντιβῖναι ἐλθόντε σὺν ἔντεσι παρρηθῆναι.

220

ἀλλ' ἔγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβίβω, ὄφρα ἴθωαι,
 οἷοι Τρώοιο ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἔνωα καὶ ἔνωα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 τῶ καὶ νῶϊ πόλινδε σάωσεται, εἴ περ ἦν αὐτὲ
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῆδος ὀρέσκη.

ἀλλ' ἔγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 θέσσει, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβίβωμαι, ὄφρα μάχωμαι·
 ἦε σὺ τόνδε δέδεξο, μελίσσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

“Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῶν ἵππων·
 μάλλον ὕφ' ἡνιόχῳ εἰωσὶ καμπύλον ἄρμα
 οἴσεται, εἴ περ ἦν αὐτὲ φειδόμενα Τυδέος υἱόν·
 μὴ τὼ μὲν δείσαντε μαθήσεται, οὐδ' ἐθέλονται
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φερίττον ποθέοντε,
 νῶϊ δ' ἐπαΐξας μετασέμου Τυδέος υἷος
 αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶν ἵππων,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέκομαι ὀκέα δουρί.”

230

ὣς ἄρα φωνήσαντε ἐς ἄρματα ποικίλα βάντε
 ἐμμεσάωντ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους.

240

τοὺς δὲ ἴδε Σθένελος Καπανήϊος ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδῃν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῶι κεχαρισμένε θυμῶι,
 ἔνδρ' ὀρώω κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 ἴν' ἀπέλεσθον ἔχοντε· ὁ μὲν τόπων ἐν εἰδώς,
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὐτὲ Λυκάονος εὖχεται εἶναι·
 Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιος
 εὖχεται ἐκγεγήμεν, μήτηρ δὲ οὔ ἐστ' Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἔγε δὴ χαζώμεσθ' ἐφ' ἵππων, μὴδὲ μοι οὕτως
 εἴθε διὰ προμάχων, μὴ πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.”

250

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

“μὴ τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε παύεμεν οἶω·
 οὐ γάρ μοι γυναιῶν ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἐμπεδόν ἐστιν·
 ὀκνέω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 ἀντίον εἰμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔει Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῦτω δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέας ἵπποι
 ἄμφω ἄφ' ἡμέων, εἴ γ' οὐκ ἔτερός γε φύγηται.
 ἄλλο δὲ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σφίγῃ·
 αἶψά κεν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῆδος ὀρέσκη
 ἀμφοτέρῳ κτείνῃ, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους

260

αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐκ ἄντυγος ἡνία τένας,
 Αἰνείας δ' ἐπῆλκε μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἥς Τρωί περ εὐρύοπα Ζεὺς
 δῶκ' υἱὸς ποιήην Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἀρίστοι
 ἵππων, ὅσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ' ἡέλιόν τε·
 τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀργείης,
 λάερη λαομέδοντος ὑποσκάων εὐλεας ἵππους·
 τῶν οἱ ἔκ ἐγένοντο ἐπὶ μεγάροισι γενέσθην· 270
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔκων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃν,
 τῶ δὲ δῦ' Αἰνείας δῶκεν, μάλιστα φόβοιο.
 εἰ τοῦτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεσθ' αἰ κλῆος ἐσελόν."·
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 τὰ δὲ τάχ' ἐπύθευ ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
 τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 "καρτερόεσσι δαΐφρον ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,
 ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσεσθαι, πικρὸς διστός·
 μὴν αὖτ' ἐγχείη παρήσομαι, αἶ' κε τύχωμι."
 ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προΐτα δολιχόσκιον ἔγχεος, 280
 καὶ βάλε Τυδείδαν κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
 ἀκμῇ χαλκῇ πταμένη εὐρήκη πελάσθη.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἔσσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 "βέβληται κενέσθαι διαμπερές, οὐδέ σ' ὀϊώ
 θηρὸν ἔτ' ἀναιδέσσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας."
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 "ἡμυροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶί γ' ὀϊώ
 πρὶν ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἑτερόν γε πεσόντα
 αἰματος ἔσαι Ἀρνα ταλαύρινον πολεμιστῆν."
 ὥς φάμενος προΐκε· βέλος δ' ἴθυναν Ἀσκήνη 290
 ῥίνα παρ' ὀφθαλμῶν, λευκοὺς δ' ἐπέρησαν ὀδόντας.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλώσσαν πρυμνὴν τάμει χαλκὸς ἀτερής,
 ἀκμῇ δ' ἐπελύθη παρὰ νείατον ἀνθεραῶνα.
 ἦριπε δ' ἐκ ὀρέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
 αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
 δέσας μὴ πῶς οἱ ἐρυσαίητο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 ἀμφὶ δ' ἔρ' αὐτῷ βαῖνε λείων ὥς ἀλκί πεποιθώς,
 πρόσσε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντος ἔσθην, 300
 τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
 σιερδαλέα ἰάκων. ὁ δὲ κερμαδίων λάβει κατὰ
 Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
 οἷσι μὴν βροτοὶ εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέει πάλλει καὶ οἶος·
 τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἔνεα τε μῆρὸς
 ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλῃν δὲ τέ μιν καλέουσι·
 ἐλάσσε δέ οἱ κοτύλῃν, πρὸς δ' ἀμφοῖν ῥῆιζε τένοντε·

ὥς δ' ἀπὸ ρινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ δ' ἦ ῥωσ
 ἔστι γνῦν ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χαρὶ πακείνῃ
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσας κελαινὴ νῦν ἐκάλυψε.
 καὶ νῦν κεν ἔνε' ἀπόλοιο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 εἰ μὴ ἄρ' ἀπὸ νόησε Διὸς εὐγάτηρ Ἀφροδίτῃ,
 μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγκάστῃ τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δ' ἐὼν φίλον υἱὸν ἐκεύατο πύκας λευκῶ,
 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαινοῦ πτύγμα κάλυψεν,
 ἔρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπόλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

319

ἢ μὲν ἐὼν φίλον υἱὸν ὑπεέφερεν πολέμοιο·
 οὐδ' υἱὸς Καππαῖος ἐλήθετο συνουσιᾶων
 τάων, ἅς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης,
 ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν τοὺς ἡρύκακε μώνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐκ ἄντυγος ἡνία τένας,
 Αἰνείας δ' ἐπαίτας καλλίτρικας ἵππους
 ἐκέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμωδας Ἀχαιοῦς,
 δῶκε δὲ Διὶ Πύλῳ ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
 τίει διωλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια κίδη,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρήσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ δ' ἦ ῥωσ
 ὦν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδείδῃν μέεσσι κρατερώνυχας ἵππους
 ἐμμεμαῶς. ὃ δὲ Κύπριν ἐπόικετο νηλεὲς χαλκῶ,
 γιγνώσκων δ' ἅ τ' ἀναλκίς ἐν θεός, οὐδὲ θεῶων
 τάων, αἳ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κᾶτα κοιρανέουσιν,
 οὗτ' ἄρ' Ἀθηναίην οὔτε Πτολίπορεος Ἑνυώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολλὴν καὶ δμῶν ὀπάων,
 ἔνε' ἐπορεάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
 ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀπὰ δουρὶ
 ἀβληκρῆν· εἶσαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρρησεν
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπερ εἶναρος. ῥέε δ' ἀμβροτον αἶμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσιν θεοῖσιν.
 οὐ γὰρ εἶτον ἔδους', οὐ πίνουσ' αἶθερα οἶνον·
 τούνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἢ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἱόν·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπόλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἔνυε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 "εἶκε, Διὸς εὐγάτερ, πολέμου καὶ διήϊστοτος·
 ἢ οὐκ ἔλικ, ὅττι γυναικας ἀνάλκιδας ἡπεροπέυσας;
 εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλίσσαι, ἢ τέ σ' ὀκτώ
 ῥιγίσαι πόλεμόν γε, καὶ εἴ σ' ἐτέρῳσι πύεσαι."
 ὥς ἔφαθ', ἢ δ' ἄλγους ἀπεβίβετο, τάρετο δ' αἰνῶς.
 τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἔλοθα ποδῆνεμος ἔπαρ' ὀμίλου

320

330

340

350

ἀεομένην ὀδύνην, μελαίνετο δὲ χρῶα καλόν.
 εὔρειν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερά θούρον Ἄρνα
 ἤμενον, ἥερί δ' ἔγχος ἐκάλετο καὶ ταχέ' ἵππων·
 ἡ δὲ γνῦξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
 πολλὰ λισσαμένη χρυσάμπυκας ἤπτεεν ἵππους·
 "φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με, δὸς δέ μοι ἵππους,
 ὅρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀσπάτων ἔδος ἐστί. 360
 λίην ἔχωμαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὐτᾶσεν ἀνὴρ,
 Τυδείδης, ὃς νῦν γέ καί ἐν Διὶ πατρὶ μάχοιτο."
 ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινεν ἀκηχευμένη φίλον ἦτορ,
 παρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσὶ
 μάστιγεν δ' ἐλάσιν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἶψιν Ὀλυμπον·
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 λύσας ἐκ ὀχέων, παρὰ δ' αὐμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
 ἡ δ' ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτῃ, 370
 μητρὸς ἑῆς· ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο εὐγατέρα ἦν,
 χαρὶ τέ μιν κατέρεσκεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 "τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανοκτόων
 μαυρίδης, ὥς εἴ τι κακὸν βέζουσιν ἐκωπῆι;
 τῇ δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα φιλομνησθὲς Ἀφροδίτῃ·
 "οὐτά με Τυδέος υἱὸς ὑπέρευμιος Διομήδης,
 οὔνεα' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεέφερον πολέμοιο
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔπι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
 ἀλλ' ἦδην Δαῖναιοί γε καὶ ἀσπάτοισι μάχονται." 380
 τῇ δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Διώνῃ δι' αἰέων·
 "τέτλασι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσκειο κηδομένη περ·
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐκ ἀνδρῶν, χαλεπ' ἔλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι πρῶντες.
 τλή μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὠτος κρατερὸς τ' Ἐφιάλτης,
 παῖδες Ἀλκωνος, θῆσαν κρατερῶν ἐνὶ δευσιῶι
 χαλκῶνι δ' ἐν κεράμωι δέδετο τρικαῖδεκα μῆνας.
 καὶ νῦν κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ὅτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρὸν περικαλλὲς Ἡερίβοια
 Ἑρμεία ἐκίγναιεν· ὃ δ' ἐπέκλεπεν Ἄρνα 390
 ἦδην ταρώμενον, χαλεπὸς δέ ἐ δευσιὸς ἐδάμνα.
 τλή δ' Ἥρην, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύωνος
 δεαπτόν κατὰ μαζὴν διστῶι τριγλώκηνι
 βελήκει· τότε καὶ μιν ἀνίκηστον λάβεν ἔλκος.
 τλή δ' Αἰῶν ἐν τοῖσι πελώριοις ὦκυν διστόν,
 εὐτέ μιν αὐτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰπτόχοιο,
 ἐν Πύλῳ ἐν μεκύεσσι βαλὼν ὀδύνηναιεν ἔδωκεν.
 αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἀέων, ὀδύνηναι πεπαρμένους, αὐτὰρ διστὸς

ἄμωι ἔη σπιδάρῳ ἡλίλατο, κῆδε δὲ θυμῷ.
 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνητάτα φάρμακα πάσσων
 ἠκέασι· οὐ μὲν γάρ τι κατανητός γε τέτυκτο.
 σκέτλιος, ὀδραιοεργός, θεὸς οὐκ ὄσσετ' αἰκυλα βέζων,
 θεὸς τόποισιν ἔκινε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔκρουα.
 κοῖ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
 ὅττι μάλ' οὐ θνητός, θεὸς ἀσπανάτοισι μάχηται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παπιάζουσιν
 ἐλεόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς θηϊότητος.
 τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς ἔστι,
 φραζέσθω μή τίς οἱ ἀμείνων σείῃ μάχηται,
 μὴ δὴν Αἰτιάλας περίφρων Ἀδρηκτίνη
 ἐκ ὕπνου γούνασι φίλους οἰκῆας ἐγέρηι,
 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἔριστον Ἀχαιῶν,
 ἰφελὴν ἄλοχος Διομίδεος ἱποδάμοιο.”

400

410

ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ καὶρὸς ὁμόργνη·
 ἔλεστο χεῖρ, ὀδύνη δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
 αἱ δ' αὖτ' εἰσρόωσαι Ἀθηναίην τε καὶ Ἥρην
 κερτομίοισι ἐπέεσσιν Δία Κρονίδην ἐρέεζον.
 τοῖσιν δὲ μῦθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

420

“Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα τί μοι κεκολώσεται, ὅττι κεν εἴπω;
 ἦ μάλα δὴ τίνα Κύπρις Ἀχαιάδων ἀπείσα
 Τρωάδιν ἄμα σπένεσθαι, τοὺς νῦν ἐκπαγλα φίλινε,
 τῶν τίνα καρρέζουσα Ἀχαιάδων ἐυπέπλων
 πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύεατο χεῖρα ἀραιήν.”

ὣς φάτο, μείδισεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ·
 “οὐ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολειμήϊα ἔργα,
 ἀλλὰ σύ γ' ὑπερόντη μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
 ταῦτα δ' Ἀρῇ θεῶι καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.”

430

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἰνείας δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομίδης,
 γιγνώσκων δ' οἱ αὐτὸς ὑπέρεκε χεῖρας Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἔζετο, ἵετο δ' αἰεὶ
 Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῶσαι.
 τρίς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
 τρίς δὲ οἱ ἐστυφέλιπε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέεσσιν αἰεὶ ἴκος,
 θανά δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 “φράζεο, Τυδείδην, καὶ χάζεο, μὴδὲ θεοῖσιν
 ἱεὲς ἐσελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φύλον ὁμοῖον
 ἀσπανάτων τε θεῶν καὶ αἰ ἐρχομένηκων τ' ἀνθρώπων.”

440

ὣς φάτο, Τυδείδης δ' ἀνεκάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
 μῆνιν ἀλευάμενος ἐκαπιβόλου Ἀπόλλωνος.
 Αἰνείας δ' ἀπάτερσεν ὁμίλου οἶκον Ἀπόλλων

Περδάμῳ εἰν ἱερῇ, δει οἱ κηός γε τέτυκτο.
 ἦ τοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοκέπρα
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε·
 αὐτὰρ ὁ εἶδ' αὖλον τεύξ' ἀργυρότοπος Ἀπόλλων
 αὐτῷ τ' Αἰνείῃ Ἰκελον καὶ τεύχεα τοῖον· 430
 ἀμφὶ δ' ἔρ' εἰδώλωι Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 δῖπουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοῆας,
 ἀσπίδας εὐκύκλους λαοκρήϊά τε πτερύοντα.
 δὴ τότε εοῦρον Ἄρην προσνύδα Φοῖβός Ἀπόλλων·
 "Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγέ, μακρόνε, ταῖσ' ἀπλήττα,
 οὐκ ἔν δ' ἡ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελεύων,
 Τυδείδην, ὅς μιν γε καὶ ἔν Διὶ πατρὶ μάχοιο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτα σκεδὼν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶι,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέεσσι δαίμονι ἴσος."
 ὅς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περδάμῳ ἄκρῃ, 460
 Τρῳάδ' δὲ στήας οὖλος Ἄρης ὥτρυνε μετελεύων
 εἰδόμενος Ἀκάμαντι βοῶν, ἡγήτορι Θρῆκῶν.
 υἱὰ δὲ Πριάμοιο διατρεφέεσσι κέλευσεν·
 "ὦ υἱέϊς Πριάμοιο διατρεφέος βασιλῆος,
 ἐς τί ἐπὶ κτείνεσθαι ἔασιτε λαὸν Ἀχαιοῖς;
 ἦ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης εὐπονήτῃσι μάχωνται;
 κεῖται ἀνὴρ, ὃν τ' ἴσον ἐτίομεν Ἐκτορι δῖωι,
 Αἰνείας υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίμοιο·
 ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σάωσασθαι ἑσλὸν ἑταῖρον."
 ὅς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 470
 ἔνε' αὖ Σαρπηδῶν μάλα νέεσκεν Ἐκτορα δῖον·
 "Ἐκτορ, πῆθ' ἡ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔκασκες;
 φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐπέμην ἦδ' ἐπικούρων
 οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισι τε σοῖσι·
 τῶν μὴν οὐ τιν' ἐγὼ ἴδωμι δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι,
 ἀλλὰ καταπτόσσομαι, κύνας ὅς ἀμφὶ λέοντα·
 ἡμεῖς δὲ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπικούροι ἔνασμεν.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικουρὸς ἔσων μάλα τιλόσθην ἴκω·
 τιλοῦ γὰρ λυκίη, Ξάνθῳ ἐπὶ διπλήνῃ·
 ἔνε' ἄλοχόν τε φίλῃσι ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480
 καὶ δὲ κτῆματα πολλά, τά τ' ἔλδεται, ὅς κ' ἐπιδευής·
 ἀλλὰ καὶ ὅς λυκίουσ' ὀτρύνω καὶ μέμωον αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχέσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνεῖαδε τοῖον,
 εἴδ' ἡν κ' ἡ ἐφείσεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοικεν.
 τύνη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
 λαοῖσιν μανέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὥρεσσι·
 μή πως, ὅς ἀπ' ἱα λίνου ἀλόντε πανάγρου,
 ἀνδράσιν δυσμηνέεσσι ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἳ δὲ τάχ' ἐκπέρουσ' ἐν ναιουμένην πόλιν ὑμῖν.
 σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλει νύκτας τε καὶ ἡμαρ, 490
 ἀρχοὺς λισσομένους τιλεκλετών ἐπικούρων

νωλεμέως ἐκέμει, κρατερὴν δ' ἀποσέσσει ἐπιπύην."

ὣς φάτο Σαρπηιδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος.
αὐτίκα δ' ἐκ ὀκέων σὺν τεύχεσιν ἔλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀπτά δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥκετο πάντῃ
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔταρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.

οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.
ὥς δ' ἄνεμος ἄκνας φορέα ἱερὰς κατ' ἀλώας
ἀνδρῶν λικμῶντων, ὅτε τε πανοῇ Δημήτηρ
κρίνῃ ἐπαγομένῳ ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄκνας·

500

αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
λαυκοὶ ὑπερὲς γένοντο κονισάλῳ, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
οὐρανὸν ἐς πολὺ κάλκον ἐπάπληγον πόδες ἵππων,
ἄψ ἐπιμασσομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἥπιοχίης·
οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰοὺς φέρον, ἀμφὶ δὲ νύκτα
θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάσῃ Τρώεσσαν ἀρήγων,
πάντος ἑποικόμενος, τοῦ δ' ἀκράϊπινεν ἐφετμὰς
Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὃς μιν ἀνώγει
Τρώεσσι θυμὸν ἐγείρειν, ἐπεὶ ἴδε Παλλὰδ' Ἀθήνην

510

οἰκομένην· ἥ γάρ ῥα πέλει Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πόνος ἐκ ἀδύτοιο
ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε πομπῇ λαῶν.

Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεσίστατο· τοὶ δὲ χάριν, ὥς
εἶδον ζωὴν τε καὶ ἀρτεμῆα προσάοντα
καὶ μένος ἐσθλὸν ἔκοντα· μετάλλῃσιν γε μὲν οὐ τι·
οὐ γάρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοπος ἔταρῃν
Ἄρης τε βροτολοῖγός Ἐρις τ' ἄμωτον μεμαυῖα.

τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ᾤτρυνον Δαναοὺς πολεμίζεμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
οὔτε βίης Τρώων ὑπεδαδίσαν οὔτε ἰωκάς,
ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
νηνεμῆς ἔτῃσιν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν
ἀτρέμας, ὄφρ' εὐδῆται μένος Βορέας καὶ ἄλλων
ζαχραιῶν ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκίοντα
πνοήσιν λιγυρήϊα διασκιδῆσιν ἀέντες·

520

ὥς Δαναοὶ Τρώας μένον ἐμπεδον οὐδὲ φέβοντο.

Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοῖτα πολλὰ κελεύων·

"ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλασθε,
ἀλλήλους τ' αἰδέσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.

530

αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ πέφανται,
φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή."

ἥ καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἔκδρα,
Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
Περγασθῆν, ὃν Τρώες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
τίον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρόταϊα μάχεσθαι.
τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·

ἢ δ' οὐκ ἔγκος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶατο χαλκός,
 ναιαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσε.
 δούπησεν δὲ πέσων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540
 ἔπει' αὐτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 υἱὲ Διοκλῆος Κρήεωνά τε Ὀρέλοχόν τε,
 τῶν βα πατὴρ μὲν ἔναιεν εὐκτιμένῃ ἐνὶ Φηρήι
 ἀφναδὸς βίοτοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 Ἄλφειου, ὃς τ' εὐρὺ ρέει Πυλίκων διὰ γαίης,
 ὃς τέκετ' Ὀρέλοχον πολέεσσ' ἀνδρῶσιν ἄνακτα·
 Ὀρέλοχος δ' ἄρ' ἔπικτε Διοκλῆα μετ' αὖτις,
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήεων Ὀρέλοχός τε, μάχης ἐὺ εἰδότε πάσης. 550
 τῶ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινώων ἐπὶ νηῶν
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμῇ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενέλαῳ
 ἀρνυμένω· τὸ δ' αὖτε τέλος σπανάτοιο κάλυψεν.
 οἶω τῷ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῆσιν
 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βασείης τάρφασιν ὕλης·
 τὸ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 σταθεμοὺς ἀνθρώπων κερατίζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκτασεν ὀπὰ χαλκῷ.
 τοῖω τὸν χεῖρῶσιν ὑπ' Αἰνείας δαμνόντε
 καπιπεσέτην ἐλάτῃσιν εὐκότε ὑψηλῆσι. 560
 τὸν δὲ πέσοντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος,
 βα δὲ διὰ προμάχων κεκορυωμένος αἶσθεσι χαλκῷ,
 σείων ἐγκέην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων, ἵνα κερσὶν ὑπ' Αἰνείας δαμῇ.
 τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος μετ' αὖτις Νέστορος υἱός,
 βα δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ διέ ποιμένι λαῶν,
 μὴ τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφύλασε πόνοιο.
 τὸ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγκει δαυδόντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐκέτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἔγκι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
 Αἰνείας δ' οὐ μένει, θοός περ ἐὼν πολέμιστός,
 ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τὸ μὲν ἄρα δαλὼν βαλέτην ἐν κερσὶν ἐταίρων,
 αὐτῶ δὲ στρεφόντε μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.
 ἔπει' Πυλασμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μετ' αὖτις ἀσπίστων·
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλατὸς Μενέλαος
 ἔσταστ' ἔγκει νύκτε, κατὰ κληῖδα τυχεύας· 580
 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἡνίοχον θερπόμεντα,
 ἔσολον Ἀτυμνηάδην, ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.

Ἄντιλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐτας χίφει ἤλασε κόρσιν,
αὐτὰρ δ' ἄρ' ἀσπαίνων ἐνεργέος ἔκπεσε δίφρου
κῦμβακος ἐν κονίϊαισι ἐπὶ βρεχμῶν τε καὶ ὄμιον.
διηὲ μάλ' ἐπτήκεα, τύχε γὰρ ἀμείβοιο βασάνη,
ὄφρ' ἵππῳ πλῆξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίϊαι,
τοὺς ἵμας Ἄντιλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας Ἀχαιῶν.

τοὺς δ' Ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στήκας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοῦς
κακλιγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐνυκός,
ἢ μὲν ἔκρουα κυδομὸν ἀναιδέα διήϊότητος,
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχεος ἐνώμα,
φοῖτα δ' ἔλλοντε μὲν πρός· Ἔκτορος, ἔλλοντ' ὄπισθε.

τὸν δὲ Ἰδῶν ῥίγησε βοήην ἀγαθὸς Διομήδης.
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
στήνῃ ἐπ' ὠκυρόεσσι ποταμῶι ἔλαθε προρέοντι,
ἀφρώϊ μορμύροντα Ἰδῶν, ἀνά τ' ἔδραυ' ὀπίσσω,
ὥς τότε Τυδείδης ἀνεκάζετο, εἶπέ τε λαῶι.

“ὦ φίλοι, οἷον δὴ σαιμάζομεν Ἔκτορα δίῳ
αἰκμητῇν τ' ἕμενα καὶ θαρσαλέον πολεμιστῇν·
τοῖσι δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης βροτῶι ἀνδρὶ τοικῶς.
ἀλλὰ πρὸς Τρώας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
εἴκετε, μὴδὲ θεοῖς μενεαίνεμεν ἱερὴ μάχεσθαι.”

ὥς ἄρ' ἔφη, Τρώες δὲ μάλιστ' ἐκείνῳ ἦλυσαν αὐτῶν.
ἐνὲ Ἔκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάριμιν,
εἷν ἐπὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσῳν Ἀγκιάλῳν τε.

τῶ δὲ πεσόντ' ἔλεγχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
στῆ δὲ μάλ' ἐπ' αὖτ' ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φασινῶι,
καὶ βάλεν Ἀμφιον Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐπὶ Παισῶι
ναῖε πολυκτῆμων πολυλήϊος, ἀλλὰ ἑ μοῖρα
ἦρ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμῳν τε καὶ υἱας.

τόν βα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
ναιάριμ δ' ἐν γαστρὶ πάγνι δολιχόσκιον ἔγχεος
δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
τεύχεα συλίσων· Τρώες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔκεισαν
ὀπτα παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
αὐτὰρ ὁ λάβε προσβᾶς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχεος
ἐσπᾶσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔλλα θυνήκατο τεύχεα καλὰ
ὥμοισιν ἀφελέσθαι· ἐπαίγτο γὰρ βελέεσθαι.

δείξει δ' ὁ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀπερώων,
οἳ πολλοὶ τε καὶ ἑσπελοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
οἳ ἑ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
ᾤοντο ἀπὸ σφάκων· ὁ δὲ κασσάμενος πελευκὸν.

ὥς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑμῖν·
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην κῦν τε μέγαν τε
ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέωι Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.

οἱ δ' ὅτε δὲ σκεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 υἱὸς ὁ υἱανὸς τε Διὸς κεληνηγέρετα,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 "Σαρπηδόε, λυκίων βουλὴφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσαι ἐνεῴδ' ἐόντι μάχης ἀδαίμονι φωτὶ;
 ψευδάμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰτιόχοιο
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύσαι ἀνδρῶν,
 οἱ Διὸς ἐπαγγέλοντο ἐπὶ προτέρων ἀνερῶπων·
 ἀλλοῖόν τινά φασι βῆναι Ἡρακλιδῆϊν
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα φρασιμέμνονα θυμολέοντα,
 ὅς ποτε θεῶν ἔλεων ἔεικ' ἵππων λαομέδοντος
 ἔκ οἱας σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέρωσιν
 Ἴλιου ἐκαλάπαξε πόλιν, χίρως δ' ἀγυῖας·
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφεινύσουσι δὲ λαοί.
 οὐδὲ τί σε Τρώεσσαι δίομαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι
 ἐλεόντ' ἐκ λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἔσσι,
 ἀλλ' ὅπ' ἐμοὶ διμηθέητα πύλας Ἀἰδοῦ παρήσσι."
 τὸν δ' αὖ Σαρπηδόεω λυκίων ἀγὼς ἀπτόνῃ νῦδα·
 "Τληπόλεμ', ἦ τοι κείνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρήν
 ἀνέρος ἀφραδύσαντα ἀγαυοῦ λαομέδοντος,
 ὅς ῥά μιν αὖ ἔρσαντα κακῶι ἡνίπαπε μῦθῳ,
 οὐδ' ἀπέδωκ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνεῴδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἔκ ἐμῶσιν τεύχεσσαι, ἐμῶι δ' ὑπὸ δουρὶ δαυμέντῃ
 εὖχος ἐμοὶ δώσσαι, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλοιο."
 ὃς φάτο Σαρπηδόεω, ὃ δ' ἀνέσχετο μέλαινον ἔγχος
 Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἀμάρτην δούρατα μακρὰ
 ἐκ καρῶν ἦΐσαν· ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσοι
 Σαρπηδόεω, σέκω δὲ διαμπερὲς ἦλε' ἀλστανή,
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμοῖν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε·
 Τληπόλεμος δ' ἄρα μυχρὸν ἀριστερὸν ἔγχε' μακρῶι
 βαβλῆκεν, σέκω δὲ διέσσυτο καυμάσῳσα,
 ὁπτεῖα ἐγχευομένη, πατὴρ δ' ἐπὶ λοιγρὸν ἔμυνεν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διόι ἐταῖροι
 ἐπέφερον πολέμοιο· βάρυκε δὲ μιν δόρυ μακρὸν
 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲ νόησε,
 μυχροῦ ἐπερύσαι δόρυ μέλαινον, ἔφρ' ἐπιβαῖν,
 σπυδόντων· τοῖον γὰρ ἔκειν πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωσεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί
 ἐπέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς
 τλήμονα θυμὸν ἔκων, μάμινε δὲ οἱ φίλον ἦτορ·
 μερμήριζε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἦ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο δῖόχοι,
 ἦ ὃ γε τῶν πλεόνων λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοπτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσεὺς μεγάλῃτορι μύρμιρον ἦεν
 ἴφαιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὅπῃ χαλκῶι·

630

640

650

660

670

τῷ βα κατὰ πλεῖν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀεΐνῃ.
 ἔνε' δ' γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Ἄλκανδρόν ο' Ἀλίον τε Νοήμονά τε Πρύτανιν τε.
 καὶ νύ κ' ἐπὶ πλεόνας Λυκίων κτάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἔρ' ὀπὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ. 680
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυμμένος αἴθεσι χαλκῶι,
 δαίμα φέρων Δαναοῖσιν· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδῶν Διδὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε·
 "Πριάμῃδι, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἑσθίης
 κείσσει, ἀλλ' ἐπάμυνον· ἔπατά με καὶ λίποι αἶδον
 ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἔρ' ἔμελλον ἐγὼ γε
 νοστήσας οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν
 εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν."

ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 ἀλλὰ παρήϊzen λελυμμένος ὄφρα τάχαστα 690
 ὥσατ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οἱ μὲν ἔρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διὸι ἑταῖροι
 εἶσαν ὑπ' αἰγίοχοιο Διδὸς περικαλλέα φηγῶι·
 ἐκ δ' ἄρα οἱ μῆρου θόρυ μάλινον ὥς εὐραζε
 Ἰφειμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέκυτ' ἀκλὺς.
 αὐτὶς δ' ἐμυνύνην, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέας
 ζώγραι ἐπιπνέουσα κακῶς κακαφρότα θυμῷ.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρῇ καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινώων ἐπὶ νηῶν 700
 οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχη, ἀλλ' αἶνι ὀπίσσω
 χάζοντο, ὥς ἐπύθεοντο μετὰ Τρώεσσι Ἄρνα.
 ἔνεα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐκπαύσαν
 Ἔκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης;
 ἀντίθεον Τεύεραντ', ἐπὶ δὲ πλῆξιππον Ὀρέστην,
 Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰγῶλιον Οἰνόμασόν τε,
 Οἰνοπίδην ο' Ἐλενον καὶ Ὀρέσθειον αἰολομήτην,
 ὅς ῥ' ἐν Τλῇ ναίεσκε μέγα πλοῦτοιο μεμνηλός,
 Λίμνῃ κεκλημένος Κηφισοῖ· παρ δέ οἱ ἄλλοι
 ναῖον Βοιωτοί, μάλα πίονα θυμῷ ἔκοντες. 710

τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε εὐὰ λευκώλενος Ἥρῃ,
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐπὶ κρατερῇ ὑμῖνι,
 αὐτίκ' Ἀθηναίῃν ἔπεια πτερόεντα προσκύδα·
 "ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διδὸς τέκος, ἀτρυγώνη,
 ἦ ῥ' ἔλιον τὸν μῦθον ὑπέστημι Μενελάωι,
 Ἴλιον ἐκπύρεσαντ' ἐυτείχεον ἀπονέεσθαι,
 εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἑάσωμεν οὐλον Ἄρνα.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα εὐρύιδος ἀλκῆς."
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσχεσε εὐὰ γλαυκῶπις Ἀεΐνῃ.
 ἦ μὲν ἐποικουμένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους 720
 Ἥρῃ πρέσβα εὐὰ, εὐγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοι·

Ἦβη δ' αὖφ' ὀχέεσφι τοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
 χάλκεα ὀκτάκνημα, ἀδινέωσι ἔπονι αὖφιν.
 τῶν ἦ τοι χρυσὴν ἵτυς ἄφειπτος, αὐτὰρ ὑπερὲ
 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρνήροτα, θαύμα ἰδέσθαι·
 πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰς περίδρομοι ἀμφοτέρωε.
 δῖφρος δὲ χρυσοῖσι καὶ ἀργυρέοισιν ἰμάσιν
 ἐντέταται, δοῖαι δὲ περίδρομοι ἀντιγέες εἰσι.
 τοῦ δ' ἐκ ἀργύρεος ῥυμός πέλει· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
 ἔθηκε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα
 730 κάλ' ἔβαλε χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἦγαγεν Ἥρην
 ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἐριδος καὶ αὐτῆς.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο
 πέπλον μὲν κατέκλυεν ἑανὸν πατὴρ ἐπ' οὐδᾶ
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποίησάτο καὶ κάμει χερσίν·
 ἣ δὲ κτεῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφελιγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θεωρήσσετο δακρυόεντα.
 αὖφιν δ' ἔρ' ὥμοισιν βάλετ' αἰγίδα εὐστανόεσσαν
 δαινίην, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἐστεφάνωται,
 740 ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα ἰοκή,
 ἐν δὲ τε Γοργεῖν κεφαλὴν δαινοῖο πελώρου
 δανὴν τε σμερδὴν τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' αὖφιν φάλον κυνέην οἷο τετραφάλῃον
 χρυσαῖην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
 ἐς δ' ἔχεα φλόγεα ποδὶ βῆσέτο, λάζετο δ' ἔγχος
 βριεὺς μέγα σπιβαρόν, τῷ δάμνησι στίκας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.
 Ἥρην δὲ μαστίγι τοῶς ἐπικαίειτ' ἔρ' ἵππους·
 αὐτάμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ὅς ἔκον Ὀραιοί,
 750 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε,
 ἥ μιν ἀνακλίνει πυκινὸν νέφος ἡδ' ἐπιεΐνει.
 τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔκον ἵππους.
 εὖρον δὲ Κρονίωνα τοῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαράδος Οὐλύμπιοιο·
 ἔνε' ἵππους στίκασα τοῶς Λευκώλενος Ἥρην
 Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐκείρετο καὶ προσέειπε·
 "Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ Ἄραιοι τάδε καρτερὰ ἔργα;
 ὀσαππὶόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἔχος, οἱ δὲ ἔκνηλοι
 760 τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοπος Ἀπόλλων,
 ἔφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὅς οὐ τίνα οἶδε θέμιστα.
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεκολώσεται, αἶ κεν Ἄρην
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐπαποδίσσωμαι;"
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφελιγερέτα Ζεὺς·
 "ἄραιο μὲν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγέλειν,
 770 ἦ ἔ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνησι πελάζειν."
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίενσε τοῶς Λευκώλενος Ἥρην,

μάστιγεν δ' ἵππους· τὸ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέεσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 ὕσσαν δ' ἡεροσδέες ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
 ἥμιενος ἐν σκοπιῇ λεύσσαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 τόσσαν ἐπιπρώσκουσα ἐσὼν ὑψηλῆς ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴσον ποταμῷ τε βέοντε,
 ἦα βόας Σιμόεις κυμβάλλετον ἡδὲ Σκάμανδρος,
 ἔνε' ἵππους ἔστησε ἐσὶ λευκώλενος Ἥρη,
 λύσας' ἐπ' ὀρέων, περὶ δ' ἡέρα πούλῃν ἔκει·
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέταλε νέμεσθαι.
 τῷ δὲ βάτην τρήρῳσι πελαγίαν Ἰωμά· ὁμοίαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεπούμεναι μεμαυῖται.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, οἶοι πλείστοι καὶ ἄριστοι
 ἔστασαν, ἀμφὶ βῆνν Διομῆδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὁμοφάγοισιν
 ἢ κυσὶ κάρποισιν, τῶν τε σῆνος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἔνεα στῆς' ἦεν ἐσὶ λευκώλενος Ἥρη,
 Στέντορι εἰσαμένη μεταλήτορι χαλκεοφώνῳ,
 δε τόσον αὐδήσας', ὕσαν ἄλλοι πεντήκοντα·
 "αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγντοί·
 ὅφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 οἴκνεσκον· κείνου γὰρ ἐδεΐδισαν ὄβριμον ἔγχοι·
 μῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται."
 ὅς εἰποῦς' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε ἐσὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὖρε δὲ τὸν γε θνακτὰ παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι
 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰδί.
 ἰδρῶς γάρ μιν ἔγειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἐν δ' ἵκων τελαμῶνα κελαινεφές αἶμα' ἀπομόργνυ.
 ἵππειον δὲ ἐσὶ ζυγοῦ ἤψατο φώνησέν τε·
 "ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικῶτα γένατο Τυδεύς.
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔστιν δέμας, ἀλλὰ μαχητής·
 καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζαν οὐκ εἶσκον
 οὐδ' ἐκπαϊφάσσαι, ὅτε τ' ἤλυσε νόσφι Ἀχαιῶν
 ἄγτελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας—
 δαίνυσσά μιν ἄπογον ἐνὶ μετάρσιον ἔκκλον·
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔκων ἐν καρτερόν, ὅς τὸ πάρος περ,
 κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ρηϊδίως· τοῖν οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροος ἦα.
 σοὶ δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παρά ο' ἵσταμαι ἡδὲ φυλάσσω,
 καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρῶεσσι μάχεσθαι·
 ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυΐης γυῖα δέδουκεν,
 ἦ νύ σέ που δέος ἵκει ἀκίριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
 Τυδεὸς ἔκρονός ἐσσι δαίφρονος Οἰνεΐδαο."

770

780

790

800

810

τὴν δ' ἀπαμαθόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

“γιγνώσκω σε, θεὰ εὐγότερ Διὸς αἰγιόχοιο·

τῷ τοι προφρονέως ἔρέω ἔπος οὐδ' ἐπικέουα.

οὔτε τί με δέος ἴσκει ἀκέριον οὔτε τις ὄκνος,

ἀλλ' ἐπὶ σάων μέμνημαι ἐφευμένω, δὲ ἐπέταλας·

οὐ μ' εἷας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι

τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς εὐγάτηρ Ἀφροδίτῃ

ἔλθῃς ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμην σάβη καλκῶι.

τούνεκα νῦν αὐτός τ' ἀνακάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους

Ἀργείους ἐκέλευα ἀλῆμνασθαι ἐνθάδε πάντας·

γιγνώσκω γὰρ Ἄρῃα μάχῃν ἀνὰ κοιρανέοντα.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπατα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

“Τυδείδῃ Διόμῃδης, ἐμῷ κεκαρισμένῃ θυμῷ,

μήτε σύ γ' Ἄρῃα τό γε δαΐδει μήτε τιν' ἄλλον

ἀσπνάτων· τοῖν τοι ἐγὼν ἐπιτάρροσός εἰμι.

ἀλλ' ἄρ' ἐπ' Ἀρῇ πρώτῃ ἐκε μώνυχας ἵππους,

τύπον δὲ σκεδὴν μῆδ' ἄζωο οοῦρον Ἄρῃα

τούτον μασνώμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόαλλον,

δὲ πρόωκον μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στυγ' ἀγορεύων

Τρώϊ μακίσσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἄριστον,

νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσι δμῶλεϊ, τῶν δὲ λέλαιται.”

ὃς φασμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥς καμῖζε,

καρὶ πάλιν ἐρύσας· ὁ δ' ἄρ' ἐμπαπέως ἀδούρουσεν.

ἢ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον

ἐμμευαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγνης ἔκον

βριεοσύνη· δαίτην γὰρ ἔγενε σέθεν ἑνδρα τ' ἄριστον.

λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη·

αὐτὶκ' ἐπ' Ἀρῇ πρώτῃ ἐκε μώνυχας ἵππους,

ἢ τοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐκπαύριζεν,

Αἰτωλῶν ἔκ' ἄριστον, Ὀκνηίου ἀγλαὸν υἱόν·

τὸν μὲν Ἄρης ἐνάρριζε μακρόνοος· αὐτὰρ Ἀθήνη

δῶν Ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ἔβρωμος Ἄρης.

ὥς δὲ ἴδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,

ἢ τοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόε' ἔασε

κεῖσθαι, δειπνὸν κτείνων ἐσπίνυτο θυμῷ,

αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰοὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

οἱ δ' ὅτε δὴ σκεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

πρόσθεν Ἄρης ὥρτατο ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία ο' ἵππων

ἔγχε' χαλκῶϊ, μεμαῶς ἀπὸ θυμῷ ἐλέεσθαι·

καὶ τό γε καρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

ὥσεν ὑπὲρ δίφροιο ἐτώσιον ἀΐχεσθαι.

δεύτερος αὖθ' ὤρμητο βοήν ἀγαθὸς Διομήδης

ἔγχε' χαλκῶϊ· ἐπείρασε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη

νεάστον ἐς κενῶνα, δειπνὸν κτείνων μύθρην·

τῇ βῆ μιν οὐτα τυκῶν, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαφεν,

ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτῆς· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης.

820

830

840

850

ὄσον τ' ἐπνεάκιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάκιλοι 860
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα πυνάγοντες Ἄρμος.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρώμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρώας τε
 δαΐσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ὅτος πολέμοιο.
 οἷν δ' ἐκ νεφέων ἐρεβανὴν φαίνεται ἀῆρ
 καύματός ἐκ ἀνέμοιο θυαέος ὀρνυμένοιο,
 τοῖος Τυδείδῃ Διομίδεϊ χάλκεος Ἄρης
 φαίνεται· ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύη.
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθεζέτο θυμὸν ἀκεύων, 870
 δείκνεν δ' αὖβροτον αἶμα καταρρέον ἐκ ὠταλῆς,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπια πτερόεντα προσκῦδα·
 "Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὀρώη τάδε καρτερὰ ἔργα;
 αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες ἐμῇ
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἀνδρῶσσι φέροντες.
 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην,
 οὐλομένην, ἣ τ' αἶεν ἀήσυλα ἔργα μέμνηται.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ὃν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπείθεονται καὶ δεδωμέσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὐτ' ἐπεὶ προτιβάλλεται οὔτε τι ἔργω,
 ἀλλ' ἀνίης, ἐπεὶ αὐτὸς ἐτείναο παῖδ' ἀΐδηλον· 880
 ἢ μὴν Τυδέος υἱὸν ὑπερφίαλον Διομίδεα
 μαργαίνειν ἀνέγκει ἐπ' ἀθανάτοια θεοῖα.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σκεδὼν οὐτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴος·
 ἀλλὰ μ' ὑπὴναικαν ταχέες πόδες· ἢ τέ κε θηρὸν
 αὐτοῦ πῆματ' ἐπίαχον ἐν αἰνῆϊαιν νεκάδεσσιν,
 ἢ κε ζῶς ἀμνηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆϊα."
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "μή τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
 ἕκιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν· 890
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάκαι τε.
 μνηρὸς τοι μένος ἐστὶν ἀσκήτον, οὐκ ἐπαικτόν,
 Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημι' ἐπέεσσι·
 τῷ σ' ὅκω κείνης τάδε πάσκειν ἐπνεσῆϊαιν.
 ἀλλ' οὐ μάν σ' ἐπὶ θηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
 ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γένετο μήτηρ.
 εἰ δέ τευ ἐκ ἄλλου γε θεῶν γένεσθ' ὦδ' ἀΐδηλος,
 καὶ κεν δὴ πάλα ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανηκῶων."
 ὧς φάτο, καὶ Παιήων' ἀνώγειν ἵκασθαι.
 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυμήφατα φάρμακα πάσσειν. 900
 [ἠέκαστ'· οὐ μὲν γάρ τι κατασκητός γε τέτυκτο.]
 ὧς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπαιγόμενος συνέπνευσεν
 ὑγρὸν ἔσθ, μάλα δ' ὦκα περιτρέφεται κυκέωντι,
 ὧς ἄρα καρπαλίμως ἵκατο θούρον Ἄρμα.

τὸν δ' Ἥβη λούσῃ, χαρίεντα δὲ εἵματα ἔσσε·
 πὰρ δὲ Δαί Κρονίωνι κατέζετο κύδει γαίῳ.
 αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο,
 Ἥρην τ' Ἀργεῖν καὶ Ἀλακκομένην Ἀθήνη,
 παύσασθαι βροτολογὸν Ἄρη' ἀνδροκτασίῳ.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

"Εκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Τρώων δ' οἴωεν καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνεα καὶ ἔνε' ἔγχευε μάχη πεδίοιο,
ἀλλήλων ἰουνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλίμνης.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήικεσσιν ἐτέυκτο,
υἱὸν Ἑυσκόρου Ἀκάμαντ' ἄν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἰς ὦ
αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὥς κε κάλυψεν.

10

"Ἀσυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευορανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·
πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῶι ἐπὶ οἰκίᾳ ναίων,
ἀλλὰ οἱ οὐ τις τῶν γε τὸτ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπνύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τότε ἵππων
ἔσκεν ὑφηνίοχος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάρισε·
βῆ δὲ μετ' Αἴχνηον καὶ Πύδασον, οὓς ποτε νύμφῃ
νῆις Ἀβαρβαρὲν τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος
πρεσβύτατος γενεῇ, σκόπιον δὲ ἐ γείνατο μήτηρ·
ποιαίνων δ' ἔπ' ἔσσεα μίγν φιλότῃ καὶ εὐνήϊ,
ἢ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάσσει γείνατο παῖδε.
καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστήϊάδης καὶ ἀπ' ὦμων τεύχε' ἐρύλα.
Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάρισεν
ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάσῃα θῖον.

20

30

Ἄντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνὶράτο δουρὶ φασγάνῳ
 Νεστορίδης, ἔλατον δὲ ἦναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 καί τε δὲ Σατνιόεντος εὐρεΐται παρ' ἔχρας
 Πήδασον αἰπαινίην. Φύλακον δ' ἔλε λήϊτος ἦρωας
 φεύγοντ'. Εὐρύπυλος δὲ Μελάνειον ἐπενάρκισεν.

Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπατα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ζωὸν ἔλ'. Ἴπκω γάρ οἱ ἀτυζομένω πεδίοιο
 ὄζωι ἐνὶ βλαφεέντῃ μυρικήνοιο, ἀγκύλον ὄρμα
 ἔπαυτ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτῷ μὲν ἐβήτην
 πρὸς πόλιν, ἦν περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐπεκυλίσεν
 πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα. γὰρ δέ οἱ ἔστι
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔκων δολιχόακιοι ἔγχος.

Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπατα λαβὼν ἑλλίσσετο γούγκων·
 “ζῶγραι, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἅπα δέσπαι ἄποινα.
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς καυμήλια κείται,
 χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολὺκμυτὸς τε αἰθμος·
 τῶν κέν τοι χάρισται πατὴρ ἀπερείς' ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοι' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐπαέε.
 καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 δώσειν ὧι θεράποντι κατακείμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 ἀντίος ἦλθε εὖων, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος μῦθα·
 “ὦ πάποι, ὦ Μενέλαε, τί ἦ δὲ σὺ κίδεαι οὕτως
 ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον
 πρὸς Τρώων; τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεον
 χαίρας ὅ' ἡμετέρας, μὴδ' ὅν τινα γαστέρι μήτηρ
 κοῦρον ἐόντα φέροι, μὴδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
 Ἰλίου ἐπαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἔφρανοι.”

ὣς εἰπὼν παρέπασεν ἀδελφεοῦ φρένας ἦρωας,
 αἶψα παραπών· ὁ δ' ἀπὸ ἔσεν ὥσαο καίρι
 ἦρω' Ἀδρηστον. τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀπετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
 λαὸν ἐν στήθεσι βὰς ἐπέσπασε μέλιτον ἔγχος.

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔρας·
 “ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
 μωμέντω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
 ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπατα δὲ καὶ τὰ ἐκκλοι
 νακροῦς αἶμα πεδίοιο συλίσσετε τεθνηῶτας.”

ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἦτορ κεν αὐτὲ Τρώες ἀρνύφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἰλίον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμνόντες,
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνείας τε καὶ Ἑκτορὶ εἶπε παραστὰς
 Πριαμίδης Ἐλενος, οἰκονόμων δὲ ἄριστος·
 “Αἰνείας τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνοσ' ὕμῃ μάλιστα

Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκληται, οὐνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰούν ἐστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε,
 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων
 πάντῃ ἐποικόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χειρὶ γυπαϊκῶν
 φεύγοντας πεσεῖν, θήοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπῆλθε,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχισόμεσ' αὖθι μένοντες,
 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαῖή γάρ ἐπαίγεται·
 "Ἐκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπὲ δ' ἔπειτα
 μητέρι σθι καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ πυνάγουσα γερὰς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
 οἴκασα κληῖδι εὐρας ἱεροῖο δόμοιο,¹
 πέπλον, ὃς οἱ δοκέει χαριέστατος ἡδὲ μέγιστος
 εἶναι ἐνὶ μεγάροισι καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 οἷσιναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡγκύμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶι
 ἥκας ἡκέστας ἱερυέμεν, αἳ κ' ἐλαίῃσι
 ἔστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχοις καὶ νήπια τέκνα,
 αἳ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσκη Ἰλίου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰκμητὴν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημί γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλεὺς ποῦ· ὧδέ γ' ἐδαΐσμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὃν πέρ φασι θεὸς ἐπέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
 μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν."²

ὣς ἔφαθ', "Ἐκτορ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίησεν.
 αὐτίκα δ' ἐκ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἔλτο χαυμάζε,
 πάλλων δ' ὀρέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὄικετο πάντῃ
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔταρε δὲ φύλοπιν αἰνῆην.
 οἱ δ' ἐλελίχονσαν καὶ ἐναντίοι ἔστην Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
 φῶν δέ τιν' ἀθανάτων ἐκ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρώεσσιν ἀλεξέοντα κατελοέμεν· ὣς ἐλελίχον.
 "Ἐκτορ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔρας·
 "Τρώες ὑπέρουμοι τηλεκλατοὶ τ' ἐπικούροι,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ εὐρύιδος ἀλκῆς,
 ὅφρ' ἂν ἐγὼ βῆω προτὶ Ἴλιον ἡδὲ γέρουσιν
 εἰπὼ βουλευτήσια καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισι
 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας."³

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος "Ἐκτορ·
 ἀμφὶ δὲ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόη,
 ἄντυξ ἢ πυμάτης ὅστις ἀσπίδος διφαλοέσσης.

Γλαυκὸς δ' Ἰππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱὸς
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνήτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σκεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 "τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε, κατασηπιδῶν ἀνθρώπων;

80

90

100

110

120

οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄκωπα μάχη ἐνι κυδαιμένην
 τὸ πρὶν· ἄτάρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων
 ὦν εἴρεαι, δ' ἤ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχεος ἔμεινας.
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιπύωσιν.
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουεας,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος 130
 δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν,
 ὅς ποτε μακρομένοιο Δικονύσιοιο πειήνας
 αἶθε κατ' ἡγάσθην Νυσίϊον· αἰ δ' ἄμα πᾶσαι
 εὐσέλα χαμαὶ κατέκυσαν, ὑπ' ἀνδροφόνιοιο Λυκούργου
 σπινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
 δύσεσθ' ἄλλος κατὰ κύμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 θαυδία· κρατερὸς γὰρ ἔκε τρώμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπῆχετο πᾶσι θεοῖσιν. 140
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλωμι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τίς ἑκα βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουαν,
 ἄσσαν Ἰε', ὅς κεν εἴσσαν ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι."
 τὸν δ' αὖθ' Ἰππολόχοιο προσκῦδα παῖδμος υἱός·
 "Τυδεΐδην μετὰ θυμῳ, τί ἦ γενεῇν ἐρεσίναις;
 οἷν περ φύλλων γενεή, τοῖν δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἀνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ ο' ὕλη
 τιλαεώεσσι φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὅς ἀνδρῶν γενεή ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει.
 εἰ δ' ἐθέλεις, καὶ ταῦτα δαίμναισι, ὄφρ' ἐν εἰδῆσι 150
 ἡμετέρῃν γενεήν· πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴασι·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυκῶν Ἀργεὸς ἵπποβότοιο,
 ἔνεα δὲ Σίεφος ἔσκει, δ' κέρδιτος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίεφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα Γλαῦκος τέκεσθ' υἱόν,
 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔπικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην.
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡνορέην ἐρατεινὴν
 ὤπασαν· αὐτὰρ οἱ Προῖτος κακὰ μέγατο θυμῷ,
 ὅς ῥ' ἐκ δόμου ἔλασσε, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 Ἀργεῖον· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκύπτρῳ ἐδάμασσε.
 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμύνατο, δῖ' Ἀντηα, 160
 κρυπταδίῃ φιλότῃ μεγίμναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 πέϊθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἢ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσκῦδα·
 "τῶνάιν, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὅς μ' ἔσλεν φιλότῃ μεγίμναι οὐκ ἐσελεύσιν."
 ὅς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβειν, οἷον ἄκουσε·
 κτείναι μὲν ῥ' ἀλέανε, σεδάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 πέμπε δὲ μιν λυκίηνδε, πόρην δ' ὅ γε σάματα λυγρά,
 γράψας ἐν πίνακι πτυκτῶν θυμοφόρα πολλά,

δείξει δ' ἠνώγει δι' πενηεῖρ' ὅφρ' ἀπόλοιο. 170
 αὐτὰρ ὁ θῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι παιμπῆ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε Ξάνθεον τε βέοντα,
 προφρονέως μιν τίει ἄναξ Λυκίης εὐραίνε·
 ἐνὶ ἡμῶν πείσσει καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦιτες σῆμα ἰδέσθαι,
 ὅττι βᾶ οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτοιο φέροιστο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν βᾶ Χίμαιραν ἀμειψαμένην ἐκέλευσε
 πεφνέμεν. ἢ δ' ἄρ' ἔην εἶστον γένος οὐδ' ἀνερῶπων, 180
 πρόσσε λέων, ὅππῃ δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰεομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσα πηϊήσας·
 δεῦτερον αὖ Σολύμοισι μακίστατο κυδαλίμοισι·
 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμενοι ἀνδρῶν.
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμιαζόνας ἀπηκείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφανε·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐραίνης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο· 190
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἥν ἐόντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε ευγατέρα ἦε,
 δῶκε δὲ οἱ τιμῆς βασιλίδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμιον ἔποχον ἔλλων,
 καλὸν φυταλίης καὶ ἀρούρης, ὅφρα νέμοιστο.
 ἢ δ' ἔτακε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
 Ἰκανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον καὶ Λαοδάμῃαν·
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέατο μητίετα Ζεὺς,
 ἢ δ' ἔτακ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπύχετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 ἦ τοι ὁ καὶ πεδίον τὸ Ἀλκίῳ οἶος ἀλάτο
 ὃν εὐμὸν κατέδωκ, πάτον ἀνερῶπων ἀλεείνων,
 Ἰκανδρὸν δὲ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνώμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι,
 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
 Ἰππόλοχος δ' ἔμ' ἐπικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·
 πέμψε δὲ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
 αἶεν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἔλλων,
 μινδὲ γένος πατέρων αἰκυνέμεν, οἳ μὲν ἄριστοι
 ἔν τ' Ἐφύρῃ ἐτένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐραίνῃ. 210
 ταύτης τοι γενεᾆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι."

ὧς φάτο, γίγνησιν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἔγχος μὲν κατέπιπεν ἐπὶ κρονί πούλυβοτέρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μαλιχίῳι προσκύδα πομπάνα λαῶν·
 "ἦ βᾶ νύ μοι πείνης πατρῷός ἐσσι παλαιός·

Οἰνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 πείνης ἐπὶ μεγάροισιν ἐέκοσιν ἥματ' ἐρύσας.
 οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον πεινήϊα καλά·
 Οἰνεὺς μὲν ζωστήρα διδου φοῖνικι φασινόν, 220
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον,
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλαπον ἰών ἐν δόμας· ἐμοῖσι.
 Τυδεΐα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἐπὶ τυτθὸν ἐόντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ πείνης φίλος Ἄργεϊ μέσσασι
 ἐμῇ, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι.
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεξόμεθα καὶ δι' οὐίλου·
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλατοὶ τ' ἐπικούροι
 κτείνασιν ὧν κε θεός γε πόρην καὶ ποσσὶ κικέει,
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐκπαρέμεν ὧν κε δύνηται.
 τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἷδε 230
 γνῶσιν ὅτι πείνοι πατρώϊοι εὐχόμεσθ' εἶναι."
 ὅς ἑρα φωνήσας τε καὶ ἵππων ἀέκωντε
 χεῖρας τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
 ἔπεα αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐπέλετο Ζεὺς,
 ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομίδεα τεύχε' ὤμαζε
 χρύσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.
 Ἔκτωρ δ' ὥς Σκαίᾳς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε,
 ἀμφ' ἄρα μιν Τρῶων ἄλοχοι ἐόντες ἡδὲ εὐγατρες
 εἰρόμεναι παῖδας τε κασιγνήτους τε ἔτας τε 240
 καὶ πόσας· ὁ δ' ἔπατα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγα
 πάσας ἐπειν· πολλήναι δὲ κήδε' ἐφρίπτο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανε,
 πεστῆς αἰεοῦσας τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι πεστοῖο Λίεοιο,
 πλησίον ἀλλήλων δεδωμμένοι· ἔνεα δὲ παῖδες
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι·
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοσεν αὐλῆς
 δώδεκ' ἔσαν τέτοιο θάλαμοι πεστοῖο Λίεοιο,
 πλησίον ἀλλήλων δεδωμμένοι· ἔνεα δὲ γαμβροὶ 250
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοῖνης ἀλόχοισιν.
 ἔνεα οἱ ἠπόδωρος ἐναντὶν ἦλυε μήτηρ
 Λαοδίκην ἐσάγουσα, εὐγατῶν εἶδος ἀρίστην·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρ', ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 "τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουσας;
 ἦ μάλα δὴ τέρουσι θυσάνημοι υἱες Ἀχαιῶν
 μαρναμένοι περὶ ἔστυ, σὲ δ' ἐνεάδε θυμὸς ἀνήκεν
 ἐλεόντ' ἐκ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν;
 ἀλλὰ μὲν', ὄφρα κέ τοι μελινδῆα οἶνον ἐνέεικο,
 ὥς σπείσεις Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀσπασίοισι
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τὸς ὀνήσεις, αἶψά κε πίψῃςα. 260
 ἀνδρὶ δὲ κακμῶντι μένος μέγα οἶνος ἀέπει,

ὥς τῦνη κάκυνκας ἀμύνων οὔσαν ἔτηα.”

τὴν δ' ἡμέιβετ' ἔπατα μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·

“μή μοι οἶνον ἕαιρε μελίφρονα, πότνια μήτερ,
μή μ' ἀπογυιώσῃς μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι·

χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἶθερα οἶνον

ἄζωμαι· οὐδέ πῃ ἔστι κελαϊνεφέι Κρονίῳ

αἶματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσασθαι.

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγγελίης

ἔρχεο σὺν εὐέεσσι, ἀολλίσασα γεραίς·

270

πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος

ἔστιν ἐνὶ μετάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,

τὸν εἰς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασι ἠγκόμοιο,

καὶ οἱ ὑποσκέσσαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ

ἦις ἠκέστας ἱερευόμεν, αἳ κ' ἐλεήσει

ἄστρ' τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,

αἳ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσκηι Ἴλιου ἱρῆς,

ἄγριον αἰκμητὴν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο.

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγγελίης

ἔρχεο, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσωμαι, ὄφρα καλέσω,

280

αἳ κ' ἐοέλῃς ἐπόντος ἀκουέμεν· ὥς δέ οἱ αὖθι

γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα

Τρώα τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοιό τε παῖδιν.

εἰ κείνῳ γε ἴδοιμι κατελόντ' Ἀἴδος εἴσω,

φαῖνεν κεν φίλον ἦτορ διζύος ἐκλελασέσθαι.”

ὥς ἔφαθ', ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι

κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστρ' γεραίς.

αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήετο κνῶσσαν,

ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν

290

Σιδονίῳ, τὰς αὐτὰς Ἀλέξανδρος εἰσοσάδης

ἦγαγε Σιδονίῳ, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,

τὴν ὁδόν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρεσσαν.

τῶν ἔν' ἀεραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,

ὅς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἦδὲ μέγιστος,

ἄστῃρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκατο δὲ νεάτος ἄλλων.

βῆ δ' ἰέναι, πολλὰ δὲ μετεσσεύοντο γεραίαι.

αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,

τήϊα εὐρας ὥϊκε Θεανῶ καλλιπάρῃος,

Κισκίης, ἄλοχος Ἀντήνορος Ἴπποδάμοιο·

300

τὴν γὰρ Τρώες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρασιν.

αἱ δ' ὀλολυγῇ πάσαι Ἀθήνῃ χειρας ἀνέσχον·

ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρῃος

ἔθηκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασι ἠγκόμοιο,

εὐχομένη δ' ἠράτο Διὸς κούρῃι μέγαλοιο·

“πότνι Ἀθηναῖν, ῥυάπτολι, δῖα θεάων,

ἄπον δὲ ἔγχεο Διομίδεος, ἦδὲ καὶ αὐτὸν

πρηνέα δὸς πεσέαν Σκαιῶν προπάρῃος πυλάων,

ἔφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶι
 ἥνις ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσῃς
 ἔστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα." 310
 ὥς ἔφατ' εὐχομένῃ, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.

ὥς αἱ μὲν β' εὐχοντο Δῖος κούρη μέγαλοιο,
 "Ἐκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλὰ, τά β' αὐτὸς ἔτευκε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τὸτ' ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβόλακι τέκτονες ἄνδρες·
 οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
 ἐπ' αὐτῇ τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος ἐν πόλει ἄκρῃ.
 ἔθε' Ἐκτωρ εἰσέλαε διήφιλος, ἐν δ' ἔρα χαρὶ
 ἔγκος ἔκ' ἐνδεκάπηκτυ· πάροισε δὲ λάμπετο δουρὸς 320
 αἰκμὴ χαλκῇ, περὶ δὲ χρύσεος ὅτε πόρκης.

τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ εὐρῆκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφώοντα·
 Ἄργεῖν δ' Ἑλένη μετ' ἔρα θυωμένη γυναικὴν
 ἦστο καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.
 τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 "θαυμάσι, οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φεινύσουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τείχος
 μαρνώμενοι· σέο δ' εἶνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμος τε
 ἔστυ τὸδ' ἀμφιδέθνε· σὺ δ' ἦν μαχέσαιο καὶ ἄλλωι,
 ὅν τινα που μευιάντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἔστυ πυρὸς δηΐοιο εὐρήνται."

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοπαθής·
 "Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 τούνεκά τοι ἔρέω· σὺ δὲ σὺνθεο καὶ μευ ἄκουσον.
 οὐ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλωι οὐδὲ νευέει
 ἥμῃν ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄκεῖ προτραπέεσθαι.
 νῦν δέ με παρὰ ποῦς' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 ὥρμης' ἐς πόλεμον, δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τεύχεα θυῶ." 340
 ἢ γέ, ἐγὼ δὲ μέταμ, κινήσεσθαι δέ σ' οἶω."

ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 τὸν δ' Ἑλένη μῦθοισι προσνύδα μελιχίοισι·
 "ᾄθερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομυχανίου ὀκρυοέσσης,
 ὥς μ' ὄφελ' ἥματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
 οἴκεσθαι προφέρουσα κακὴν ἀνέμοιο εὐέλλα
 εἰς ἔρος ἢ εἰς κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἔθεα με κύμ' ἀπόερε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὄφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὃς ἥϊον νέμεσιν τε καὶ αἵσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὐτ' ἄρ' νῦν φρένες ἐμπεδοὶ οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶω.

ἀλλ' ἄγε μὴν εἴσελες καὶ ἔξεο τῶιδ' ἐπὶ δῖφρῳ,
 δαερ, ἐπεὶ σὲ μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν
 εἵνεκ' ἑμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρκίης,
 οἷαν ἐπὶ Ζεὺς εἴκε κακὸν μῶρον, ὥς καὶ ὁπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεσ' ἀοιδμοὶ ἐκκοιμένοιαι."

τὴν δ' ἡμέμβετ' ἔπατα μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ·
 "μή με κάειτ', Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πάσαις· 360
 ἦδην γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἳ μὲν' ἑμεῖο ποῆην ἀπεόντος ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σύ γ' ὀρνυεὶ τοῦτον, ἐπαγέσσω δὲ καὶ αὐτός,
 ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλις καταμάρψῃ ἐόντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι
 οἴκῃς ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν·
 οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἐπὶ σφιν ὑπότηπος ἴκωμαι αὐτίς,
 ἢ ἦδην μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν."

ὥς ἔρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαῖολος Ἔκτωρ.
 αἶψα δ' ἔπειε ἵκανε δάμους ἐν ναιετάοντας,
 οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μετάρσιον,
 ἀλλ' ἢ γε πῦν παῖδ' καὶ ἀμφιπόλει ἐυπέπλων
 πύργῳ ἐφειστήκει γούσῳ τε μυρομένην τε.
 Ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοπτον,
 ἔστιν ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ διωοίειν ἔπειν·

"εἰ δ' ἄγε μοι, διωοῖ, νημερτέα μυθεύσασθε·
 πῇ ἔβη Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἐκ μετάρσιου;
 ἡέ πῃ ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐυπέπλων,
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐποίκεται, ἔνεα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ ἐυπλόκαμοι δαινῆν θεὸν ἰάσκονται;"

τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνὴ ταμὴν πρὸς μῦθον ἔπειν·
 "Ἔκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθεῖα μυθεύσασθαι,
 οὔτε πῃ ἐς γαλόων οὔτ' εἰνατέρων ἐυπέπλων
 οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐποίκεται, ἔνεα περ ἄλλαι
 Τρῳαὶ ἐυπλόκαμοι δαινῆν θεὸν ἰάσκονται,
 ἀλλ' ἐπὶ πύργῳ ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὔνεκ' ἄκουσε
 τείρεσθαι Τρώας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 ἢ μὲν δὴ πρὸς τείχος ἐπαγομένη ἀφίκαται
 μακρομένην ἑκυσία· φέροι δ' ἅμα παῖδα ποῆν."

ἢ ῥα γυνὴ ταμὴν, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἔκτωρ 370
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτίς ἐκτυμένας κατ' ἀγυῖας.
 εὔτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄστν,
 Σκαίας, τῇ δρ' ἔμελλε διακίμῃσαι πεδίονδε,
 ἔνε' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντὶν ἦλεε θέουσα
 Ἀνδρομάχῃ, εὐγάτηρ μεγάλητορος Ἠετίωνος,
 Ἠετίων, δς ἔπαιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὕλησσαι,
 Θήβῃ ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρῶσιν ἀνάσσειν·
 τοῦ περ δὴ εὐγάτηρ ἔκει· Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ.
 ἢ οἱ ἔπειτ' ἦντης, ἅμα δ' ἀμφιπόλος κίεν αὐτῇ

παῖδ' ἐπὶ κόλποις ἔχουσ' ἀταλάφρονα, μήπιον αὐτως, 400
 Ἐκτορὶδιν ἀγαπητόν, ἀλγέκιον ἀστέρι καλῶι,
 τόν β' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαυάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστύνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.
 ἦ τοι ὁ μὲν μεῖδιον ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χερὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 “δαμῶνιε, φείσῃ σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεείρῃς
 παῖδά τε μητιάκων καὶ ἔμ' ἑμμορον, ἦ τάχα χίρῃ
 σὺ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη 410
 σὺ ἀφαιαρτούσῃ κέονα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλῃ
 ἔσται σαλπικὴ, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμιον ἐπίσπῃς,
 ἀλλ' ἔχε· οὐδέ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦ τοι γὰρ πατέρ' ἄμων ἀπέκτανε θῖος Ἀχαιεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικίων ἐν καίεσσιν,
 Θάβῃν ὑπὶ πύλον· κατὰ δ' ἔκτανον Ἥετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐπενάρει, σὺ βάσσατο γὰρ τό γε σμῶδι,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκνε σὺν ἔντεα δαδαλέοισιν
 ἰδ' ἐπὶ σὺμ' ἔκειν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσιν 420
 κῦμαφι ὄρεστιάδας, κούραι Διὸς αἰγόχοιο.
 οἳ δέ μοι ἐπὶ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἳ μὲν πάντες ἰὼν κίον ἥματι Ἀἰδοῦ εἴω·
 πάντας γὰρ κατέπερνε ποδάρκης θῖος Ἀχιλλεύς
 βουκίῃ ἐπ' ἐλπιόδεσσι καὶ ἀργεννῆας ὀέσσι.
 μητέρα δ', ἦ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῃ ὕληέσῃ,
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγατ' ἔμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ὅψ' ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερῆαί' ἥποινα,
 πατὴρ δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἐκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔσα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἰδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης· 430
 ἀλλ' ἔγε νῦν ἐλέαπε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν εἴης χίρῃν τε γυναῖκα·
 λαὸν δὲ στήσιν παρ' ἐρινεόν, ἔνεα μάλιστα
 ἀμibaτός ἐστι πόλις καὶ ἐπιδρομον ἔπλετο τεῖχος·
 τρεῖς γὰρ τῆς γ' ἐλεόντες ἐπερῆσαν· οἳ ἄριστοι
 ἀμφ' Αἴαντε δῶο καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 ἰδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδαν καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἦ· πού τίς σφιν ἔπεισε θεοπροπίων ἐν αἰῶς,
 ἦ νῦ καὶ αὐτῶν σμῶδος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγα.”
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ· 440
 “ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλαι, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρώας καὶ Τρῳάδας ἐλκεαπέπλους,
 αἳ κε κακὸς ὧς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με σμῶδος ἔνωσεν, ἐπεὶ μάεον ἔμμεναι ἐσελὸς
 αἰεὶ καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,

ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἰδὲ ἑμὸν αὐτοῦ.
 οὐ γάρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμᾶρ, ὅτ' ὣν ποτ' ὀλώλην Ἴλιος ἱρὴ
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐυμμελὲς Πριάμοιο.

ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλα ἄλγος ὀπίσσω,
 οὐτ' αὐτῆς Ἑκάβης οὔτε Πριάμοιο ἕνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἑσθλοὶ

450

ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι θυσιενέεσσιν,
 ὅσσον σεῖ', ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυόεσσαν ἄηται, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας,
 καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,
 καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης
 πόλλ' ἀεκαζομένην, κρατερὴν δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη·
 καὶ ποτέ τις εἴπῃσις ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσας·

“Ἐκτορος ἔδε γυνή, ὅς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
 Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφειμάχοντο.”
 ὥς ποτέ τις ἑρέει, σοὶ δ' αὖ νέον ἔσsetαι ἄλγος
 χιτῆϊ τοιοῦθ' ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἡμᾶρ,
 ἀλλὰ μέ τε θνητῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
 πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκνημοῖο πυσέσθαι.”

460

ὥς εἰπὼν οὐ παῖδός ὀρέετο φαίδιμος Ἐκτωρ·
 ἄψ δ' ὁ πᾶς πρὸς κόλπον ἐυζώνοιο πειθήνης
 ἐκλίνθη ἰάκων, πατρός φίλου ὅππιν ἀτυχεῖς,
 ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἵπποχαίτην,
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
 ἔκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἐκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν,
 αὐτὰρ ὃ γ' ὦν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλὲ τε χερσίν,
 εἶπε δ' ἐπευξάμενος Δίί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσι·

470

“Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἑμόν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριρρεπὲς Τρώεσσιν,
 ὣδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Ἰλίου Ἰφι ἀνάσσειν·
 καὶ ποτέ τις εἴποι πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων·
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα
 κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.”

480

ὥς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσίν ἔθηκε
 παῖδ' ἑμόν· ἢ δ' ἄρα μιν κινώθεϊ δέξατο κόλπῳ
 δακρυόεν γελάσας· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 “θαυμονίη, μὴ μοί τι λῖνῃ ἀκαχίξῃς θυμῷ·
 οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ Ἀἴδι προΐαψαι·
 μοῖραν δ' οὐ τινα φμῖ πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἑσθλόν, ἐπὶν τὰ πρῶτα γένηται.
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰς αὐτῆς ἔργα κόμμιζε,
 ἱστὸν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε

490

ἔργον ἐποίκεσσι· πόλεμος δ' ἀνδρῶσι μέλιναι
πῆσαι, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἴλιωι ἐπτεγάζαν."

ὥς ἄρα φωνήσας κόρυς' εἶλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
ἵππουρην· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει
ἐντροπαλιζομένη θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
αἶψα δ' ἔπειε ἵκανε δόμους ἐν ναιετάοντας
Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο, κυκίσατο δ' ἔνδοσι πολλὰς
ἀμφιπόλους, τῆισιν δὲ γόνυ πάσκειν ἐνώρσεν.
αἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόνυ Ἔκτορα οἶ ἐνὶ οἴκῳ·
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότερον ἐκ πολέμοιο
ἵκεσθαι προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

500

οὐδὲ Πάρις θήσυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ κατέδου κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἀνὰ ἄστνυ, ποδὶ κραιπνοῖσι παποιεώς.
ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃν,
δεσμὼν ἀπορρήξας εἴη πεδίοιο κροαίνων,
αἰεθὼς λούεσθαι ἑυρεῖος ποταμοῖο,
κυδιόων· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ καίτῃ
ἄμοις αἰσσονται· ὁ δ' ἀγλατῇφι παποιεώς,
ρίμφα ἔ γούνα φέρει μετὰ τ' ἦσα καὶ νομὸν ἵππων·
ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης,
τεύχεα παμφαίνων ὥς τ' ἡλέκτωρ, ἐβεβήκει
κατχαλῶν, ταχέες δὲ πόδες φέρον. αἶψα δ' ἔπειτα
Ἔκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὐτ' ἄρ' ἔμελλε
στρέψεσθ' ἐκ χώρης, οἶ ἦ ὀρίζε γυναικί.
τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος εὐοειδής·
"ἦεβ', ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
θεούκων, οὐδ' ἦλθον ἐναΐαιμον, ὥς ἐκέλευες."

510

τὸν δ' ἀπαμασβόμενος προσέφη κορυαῖολος Ἔκτωρ·
"δαμόνι', οὐκ ἔν τις τοι ἀνὴρ, ὅς ἐναΐαιμος εἴη,
ἔργον ἀτιμώσῃ μάχῃ, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
ἀλλὰ ἐκὼν μεμείψις τε καὶ ρυκ θεέλας· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἔσσεται ἐν θυμῷ, θε' ὑπὲρ οὔτις αἴσχε' ἀκούω
πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
ἀλλ' ἴαμεν· τὰ δ' ὕπνεσσι δρεσσύμεσθ', αἳ κέ ποσι Ζεὺς
δῶνι ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰαγενέτησι
κριτήρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
ἐκ Τρώϊας ἐλάσαντας ἐυκνήμωδας Ἀχαιοῦς."

521

ΙΛΙΑΔΟΣ Η

"Εκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία. νεκρῶν ἀναίρεσις.

ὥς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος "Εκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφοτέρωι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
οὔρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐυζέστῃς ἐλάτῃσι
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ὥς ἄρα τῷ Τρώεσσι ἐλδομένοισι φανήτην.

ἔκτο' ἐλέτην δ' μὲν υἱὸν Ἀρηϊόδοιο ἄνακτος,

"Αρρηι ναιετάοντα Μενέσσειον, ὃν κορυνήτης

γείνατ' Ἀρηίθεος καὶ Φυλομέδουσα Βοώπις·

10

"Εκτωρ δ' Ἡΐονηα βάλ' ἔγλεῖ δρυόεντι

αὔχεν' ὑπὸ στεφάνῃς ἐυχάλκου, λυσε δὲ γυῖα.

Γλαυῖκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγρὸς ἀνδρῶν,

Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην

Δεσιάδην, Ἰππων ἐπιάλμενον ὠκείων,

ῶμον· ὃ δ' ἐκ Ἰππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.

τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

"Αργεῖους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,

βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴεσσα

"Ἴλιον εἰς ἱερὴν. τῇ δ' ἀντίος ὄρνυτ' Ἀπόλλων

20

Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.

ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέσθην παρὰ φηγῶι·

τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

"τίπτε σὺ δὴ αὖ μεμαυῖα, Διὸς εὐγατερὸς μεγάλοιο,

ἦλθες ἄπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;

ἦ ἴνα δὴ Δασαοῖα μάχης ἑτεραλκέα νίκην

θώῃς, ἐπεὶ οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεείρεις.

ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·

νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα

εἵμερον· ὕστερον αὖτε μαχέσονται, εἰς ὃ κε τέκμωρ

30

"Ἴλιου εὐρώσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ

ὕμῃν ἀσπνάντησι, διαπραθέειν τόδε ἔστυ.”

· τὸν δ’ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ὦδ’ ἔστω, ἐκέργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 ἦλεος ἔπι· Οὐλύμπῳ μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ’ ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;”

τὴν δ’ αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

“Ἐκτορος ὄρωμαι κρατερὸν μένος ἵπποδάμιοι,
 ἦν τινα που Δαναῶν προκαλέσεται οἴσῃσι οἷος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ διήτῳ·
 οἱ δέ κ’ ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμῃδεν Ἀχαιοὶ
 οἷον ἐπόρουσαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.”

ὣς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίεψε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ’ Ἑλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, εἰσέετο θυμῷ
 βουλῇ, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφίνδανε μητιάσας.

εἴη δὲ παρ’ Ἐκτορ’ ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῖθον ἔειπεν·

“Ἐκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἦ ῥά νύ μοι τι πῆσοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμι·
 ἄλλους μὲν κάεισον Τρώας καὶ πάντας Ἀχαιοῦς,
 αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὧς τις ἄριστος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ διήτῳ·

οὐ γὰρ πῶ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισηεῖν.
 ὧς γὰρ ἔγνων ὅπ’ ἀκουσα θεῶν αἰεταμετάκοι.”

ὣς ἔφαθ’, Ἐκτωρ δ’ αὖτε χάρη μέγα μῖθον ἀκούσας,
 καὶ ῥ’ ἐς μέσσοις ἰὼν Τρώων ἀνέργε φάλαγγας,
 μέσσοις δουρὸς ἐλών· τοὶ δ’ ἰδρύνοντο δαπαντες.
 καὶ δ’ Ἀγαμέμνων εἰσεν εὐκνήμῃδεν Ἀχαιοῦς,
 καὶ δ’ ἄρ’ Ἀθηναίην τε καὶ ἀργυρότοπος Ἀπόλλων
 ἐξέσων ὄρωμαι εὐκότες αἰγυποῖα

φηγῶν ἐφ’ ὕψηλῃ πατρὸς Διὸς αἰγόχοιο,
 ἀνδράσι τεργόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναί,
 ἀσπίς καὶ κορυσσάσας καὶ ἔγχεα πεφρικυῖαι.

οἷν δὲ Ζεφύροιο ἐκέυατο πόντον ἐπὶ φρεσὶ
 ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ’ αὐτῆς,

τοῖσι ἄρα στίχες εἶατ’ Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
 ἐν πεδίῳ. Ἐκτωρ δὲ μετ’ ἀμφοτέροισιν ἔειπε·

“κέκλυτέ μεν, Τρώες καὶ εὐκνήμῃδεν Ἀχαιοί,
 ὄφρ’ εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρκα μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσεν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,

εἰς ὃ κεν ἢ ὕμεις Τροίην ἐύπυργον ἔληπτε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ μῆνυι δαμνέετε ποντοπόροισιν.
 ὕμῃν μὲν γὰρ ἔσιν ἄριστῆες Πανακασῶν·
 τῶν νῦν δὲν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνέοι,
 δεῦρ’ ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ.
 ὅδε δὲ λυσέσμαι, Ζεὺς δ’ ἔμμι’ ἐπὶ μάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναΐκεϊ χαλκῷ,

τεύχεα κυλίσσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
οἶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμασιν πάλιν, ὅφρα πυρός με
Τρώες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάσσωσιν θανόντα.

80

εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δώσει δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
τεύχεα κυλίσσας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν

καὶ κρεμῶω προτὶ νῆδον Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυιν ἐπὶ νῆας εὐσελέμους ἀποδώσω,
ὅφρα ἔταρχύσσω κάρη κομβώοντες Ἀχαιοὶ
εἰμῶ τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατείᾳ Ἑλλησπόντῳ·
καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
νῆι πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·

ἄνδρὸς μὲν τόδε εἰμα πάλαι κατατεσθνήωτος,
ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαιδίμος Ἔκτωρ.
ὥς ποτέ τις ἑρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.

90

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·

αἴδεσθην μὲν ἀνήκασθαι, δείσαν δ' ὑποδέχθαι,

ὅψε δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπε

νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ·

“ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί·

ἢ μὲν δὴ λῶσιν τάδε γ' ἔσσεται αἰνόςσιν αἰνῶς,

εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἔκτορος ἀντίος εἴσιν.

ἄλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,

ἡμενοὶ αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὖτως·

100

τῶιδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήσομαι· αὐτὰρ ὑπερθε

νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν θανάτοισι θεοῖσιν.”

ὥς ἔρα φωνήσας κατεδύετο τεύχεα καλὰ,

ἔνεα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ

Ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,

εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλόν βασιλῆες Ἀχαιῶν·

αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων

δεξιτερῆς ἔλε χειρός, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

“ἀφραΐνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ

ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σκέοι κηδόμενός περ,

110

μῆδ' ἔσθελ' ἐκ ἔριδος σεῦ ἀμείνομι φωτὶ μάχεσθαι,

Ἔκτορι Πριαμίδῃ, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἔλλοι.

καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανέρῃ

ἔρριγ' ἀντιβολήσας, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ ἴων μετὰ ἔθνος ἐταίρων,

τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.

εἴ περ ἄδειός τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔσθ' ἀκόρητος,

φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψαι, αἴ κε φύγησι

θῆσι ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς θηϊότητος.”

ὥς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφείοῦ φρένας ἦρωα,

120

αἵσιμα παρειπών· ὃ δ' ἐπέθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα

γηθόσκειναι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο·

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·

"ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κε μέγ' οἰώσκειαι γέρων ἱππηλάτα Πηλεΐς,
 ἔσολός Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἡδ' ἀγορητής,
 ὅς ποτέ μ' ἐβρώμενος μέγ' ἐπῆσεν ὦι ἐπὶ οἴκῳ,
 πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε,
 τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὕφ' Ἑκτορι πάντας ἀκούσαι,
 πολλά κεν ἀσπανάτοια φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείρειν
 130
 εὐμὸν ἀπὸ μελέων θῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.
 αἶψ' γάρ, Ζεὺ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 ἡβώωμ', ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόωι Κελεύθοντι μάχοντο
 ἀτρώμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 Φειδᾶ παρ' ταίχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέερα.
 τοῖσι δ' Ἐρευναιῶν πρῶμος Ἰστατο, ἰσώεος φῶς,
 τεύχε' ἔκων ὁμοίαισι Ἀρηϊόοιο ἄνακτος,
 δίου Ἀρηϊόου, τὸν ἐπὶ κλισίᾳ κορυνητήν
 ἄνδρες κίκλινσκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόσοις μαχέσκετο δουρί τε μακρῶι,
 140
 ἀλλὰ σιδηρεῖνι κορύνῃ ρήγνυσκε φάλαγγα.
 τὸν λυκόβοργος ἔπαρνε δόλῳ, οὗ τι κράτει γε,
 στανωπῶι ἐν ὁδῶι, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνῃ οἱ δλεερον
 κραΐσκει σιδηρεῖν· πρὶν γὰρ λυκόβοργος ὑποφῶς
 δουρὶ μέσων περόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὔδα ἐρείσεν·
 τεύχεα δ' ἐπενάριζε, τά οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπατα φόρᾳ μετὰ μῶλον Ἄρης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ λυκόβοργος ἐπὶ μετάρῳισιν ἐτήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευναιῶνι φίλῳ σεράποντι φορῆναι.
 τοῦ δ' γε τεύχε' ἔκων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους·
 150
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρώμεον καὶ ἐδείδιον οὐδὲ τις ἐτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνήκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 εἶραι ὦι, γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων.
 καὶ μαχόμενι οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
 πολλὰς γάρ τις ἔκαπτο παρήγορος ἔνεα καὶ ἔνεα.
 εἶθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσκει μάχης κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 ὠμέων δ' οἳ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαίων,
 οὐδ' οἱ προφρονέως μέμας Ἑκτορος ἀντίον ἐλθεῖν." 160
 ὅς νεάκες ὁ γέρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστην.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἦναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃς ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπὶ Αἴαντες οὐρίν ἐπισπένοντο ἀλκῇ,
 τοῖσι δ' ἐπὶ Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενεὺς
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεΐφοντι,
 τοῖσι δ' ἐπὶ Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἦν δὲ Θόας Ἀνδραμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἱ γ' ἔσπελον πολεμίζειν Ἑκτορι δίῳ.

τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “κλήρωι μὲν πεπάλασσε διαμπερές, ὅς κε λάχνηται·
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιοίς,
 καὶ δ' αὐτὸς δὴ θυμὸν ὀνήσεται, αἶ κε φύγηται
 θηίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆος θηϊότητος.”

ὣς ἔφασκε, οἱ δὲ κλῆρον ἐσημύοντο ἕκαστος,
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέην Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαι.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσκον·
 ὦδε δὲ τις εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 “Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λακτεῖν ἢ Τυδέος υἱὸν
 ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῆστοιο Μυκλήνης.”

ὣς ἄρ' ἔφασκε, πάλλιν δὲ Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔσχετο κλῆρος κυνέης, δὴν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
 Αἴαντος. κήρυξ δὲ φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντην
 δεῖξ' ἐνδέξια παρὶν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν·
 οἱ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνήκοντο ἕκαστος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντην,
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέην βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἦ τοι ὑπέσχεο χεῖρ', ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 γινῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γένησε δὲ θυμῷ.

τὸν μὲν παρ πόδ' ἐδὼν χαμάδις βάλε φάππιδά τε·
 “ὦ φίλοι, ἦ τοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ', ἔφρ' ἦν ἐγὼ πολευήϊα τεύχεα δύο,
 τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίῳσι δῖνακτι
 αἰγῇ ἐφ' ὑμῶν, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύεωνται,
 ἅς καὶ ἀμφοδῆιν, ἐπεὶ οὐ τίνα δαΐδμεν ἔωπης·
 οὐ γάρ τίς με βίηι γε ἐκὼν ἀέκοντα δῖνται,
 οὐδέ τι ἰδρῆνι, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
 ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.”

ὣς ἔφασκε, οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳσι δῖνακτι·
 ὦδε δὲ τις εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 “Ζεῦ πάτερ, ἴδνεον μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσσαι·
 εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέας καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 ἴσιν ἀμφοτέρωκα βίην καὶ κύδος ὄψασσον.”

ὣς ἄρ' ἔφασκε, Αἴας δὲ κορύσσετο νόρῳσι χαλκῶν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ κρατὶ ἔσαστο τεύχη,
 αἰσάτ' ἔπασε' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅς τ' εἶαν πολευόνδε μετ' ἀνέρας, οὓς τε Κρονίῳσι
 θυμοβόρου ἐριδος μάνειν συνέηκε μάχεσθαι·
 τοῖος ἄρ' Αἴας ὄρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μαδιόων βλοσυραῖα προσόψασα, νέρεε δὲ ποσσὶν
 ἦϊε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐτήθεον εἰσορόοντες,
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,

"Εκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 ἀλλ' οὐ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδύναι
 ἄφ' λαῶν ἐς θυλόν, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμῃ.
 Αἴας δ' ἐπύθευ ἦλθε φέρων σάκος ἥτε πύργον,
 χάλκεον ἐπαβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμει τεύχεων, 220
 σκυτοτόμῳ ὄκ' ἀριστος, "Τληνὶ ἔνι οἰκίᾳ ναίων·
 ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἐπαβόειον
 ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὕδρουν ἦλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
 στή ῥα μάλ' Ἐκτορος ἐπύς, ἀπαλῆσας δὲ προσκύδα·
 "Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεται οἴσθην οἶος,
 οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
 καὶ μετ' Ἀχιλλεῖα ῥηκύνοντα θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
 κεῖτ' ἀποιμνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένη λαῶν· 230
 ἡμεῖς δ' ἐμὲν τοιοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιπάσαιμεν,
 καὶ πολέες. ἀλλ' ἔρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο."
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαῖολος Ἐκτωρ·
 "Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 μή τί μευ ἥτε παιδὸς ἀφαιροῦ παρήτιζε
 ἢ γυναικός, ἢ οὐκ οἶδεν πολέμῳ ἔργα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐν οἶδ᾽ ἀνδρὸς μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερᾷ νωμῆσαι βῶν
 ἀζαλέην, τό μοι ἐστὶ ταλαύρινον πολεμίζειν·
 οἶδα δ' ἐπὶ ἵππῳ ἵππων ὤκειάων, 240
 οἶδα δ' ἐνὶ σταδίων ὀνείῳ μέλπεσθαι Ἀρνή.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βάλεαι τοιοῦτον ἐόντα
 λάτρει ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶ κε τύχωμι."
 ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δανδὸν σάκος ἐπαβόειον
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὕδρως ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 ἔκ δὲ διὰ πύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀπαρής,
 ἐν τῇ δ' ἐβδωμάτῃ ῥινῶν σκέτο. δεύτερος αὖτε
 Αἴας διογενὲς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντος ἔσσην. 250
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φασγάνος ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ σόρηνκος πολυδαϊάλου ἡρήραστο·
 ἀντικρὺς δὲ παρὰ λαπάρην διάμνησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνεν καὶ ἀλεῦστο κῆρα μέλαιναν.
 τῷ δ' ἐκπασσασμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν αἶ' ἀμφο
 σὺν ῥ' ἔπρεον λείουσιν εὐκίστες ἀμοφάροισιν
 ἢ συὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπατα μέσον σάκος οὐτ' αὖτε δουρί,
 οὐδ' ἔρρηκεν χαλκός, ἀνεγνώμφην δὲ οἱ αἰκμή·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νέμεν ἐπάλμενος, ἢ δὲ διαπρὸ 260
 ἦλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα,

τιμήδην δ' αὖχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνακίχκειν αἶμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέλινγε μάχης κορυθαίολος Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ἀνακασσάμενος λίεον εἴλετο χαίρι πακείνῃ
 καίμενον ἐν πεδίοι μέλανα, τρικύν τε μέγα τε·
 τῷ βάλεν Αἴαντος δανὼν σάκος ἐπταβόμον
 μέσσον ἐπομφάλιον, περιήκυσεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεῦτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μέγιστον λαὸν αἶρας
 ἦκ' ἐπιδιηκίας, ἐπέραιε δὲ Ἴν' ἀπέλεσθον, 270
 εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαπε βαλὼν μυλοειδέα πέτρῳ,
 βλάψε δέ οἱ φίλα γούνα· ὁ δ' ὕπτιος ἐπεταπύσεν
 ἀσπίδ' ἐνικρυφθεὶς· τὸν δ' αἴψ' ὤρεωσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νῦ κε δὴ πειθέας αὐτοσκεδὼν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἦδὲ καὶ ἀνδράων,
 ἦλεον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ταλεῦβιός τε καὶ Ἰδαίος, πεπινυμένω ἄμφω.
 μέσσωι δ' ἀμφοτέρων σκήπτρα σκέσον, εἰπέ τε μῦθον
 κήρυξ Ἰδαίος, πεπινυμένα μῆδεα εἰδός·
 “μικέτι, παῖδε φίλω, πολέμизετε μινδὲ μάχεσθον·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς, 280
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
 νῦν δ' ἦδη τελέσθαι· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 “Ἰδαί’, Ἑκτορα ταῦτα κελεύετε μυθεσθαι·
 αὐτὸς γὰρ χάριν προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους·
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἦι περ ἦν οὗτος.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 “Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγας τε βίην τε
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγκαι Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 νῦν μὲν παυσώμεσθαι μάχης καὶ διήϊότητος 290
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς δ' κε δαίμων
 ἕμμε διακρίνηι, δῶνι δ' ἐτέροισι γε νίκη·
 νῦν δ' ἦδη τελέσθαι· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
 ὥς σύ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιούς,
 σούς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἐπαίρους, οἳ τοι ἔασιν·
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστρ' ἄντρον Πριάμοιο ἀνακτος
 Τρώας εὐφρανέω καὶ Τρωιάδας ἐλκεσπέλους,
 αἵ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύνονται ἀγῶνα.
 δῶρα δ' ἄρ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δόουμι ἄμφω,
 ὅφρα τις ᾧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· 300
 ἥ μιν ἐμαρνήσων ἔριδος πένι θυμοβόροιο,
 ἦδ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμασεν ἀρεμίσαντε.”
 ὥς ἄρα φωνήσας δῶκε πῖφος ἀργυρόνῃλον
 σὺν κολῶδι τε φέρων καὶ εὐτυμῶτι τελαμῶνι·
 Αἴας δὲ ζωστήρα διδου φοῖνικι φασανόν.
 τῷ δὲ διακρινθέντι ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦϊ', ὁ δ' ἐς Τρώων θυμῶν κίε· τοὶ δὲ χάρισαν,

ὥς εἶδον ζωὴν τε καὶ ἀρτεμεία προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ β' ἦγον προτὶ ἄστρῳ, ἀελπτόντες ὅσον εἶναι.
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνημίωδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἦγον, κεκαρημένα νύκτι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίαισι ἐν Ἀτρεΐδαισιν γέμοντο,
 τοῖσι δὲ βοὴν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἄρσενά πενταέτηρον ὑπερμηνέα Κρονίωνα.
 τὸν δέρον ἀμφὶ ὅ' ἔπον, καὶ μὴν διέκυσαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοΐαισι,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἕως.
 νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέσσα γέραςεν
 ἦρος Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρέων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔητο,
 τοῖς δ' ἔρων πάμπρωτος ὑφαίνων ἦρχετο μῆτιν
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ·
 ὃ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Πανακκαῖον,
 πολλοὶ γὰρ τσῶνθ' ἀκὴρ κομώωντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν εὐρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 ἐκέδ' ὅς τις ἄρης, ψυχαὶ δ' Αἰθόδεα κατήλεον·
 τὸς σε χρὴ πόλεμον μὲν ἔμ' ἡοὶ παῖσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
 βουαὶ καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακίνομεν αὐτοὺς
 τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὀστέα παῖδ' ἕκαστος
 οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὐτὲ νεώμεθα πατρίδα γαίαν.
 τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαρόντες
 ἄκρῃτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δάμομεν ὥκα
 πύργους ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 ὅφρα δι' αὐτῶν ἱππῆλασιν ὁδὸς εἴη·
 ἔκτοσθεν δὲ βασθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύεϊ τάφρῳ,
 ἢ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἑοῦσα,
 μή ποτ' ἀπαβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀπερώχων.”
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένητ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ,
 δαϊνὴ τετρηκυῖα, παρὰ Πριάμοιο εὐρύκῃ.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύει·
 “κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπῆκουροι,
 ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 δευτ' ἄγετ', Ἀργεῖν' Ἑλένην καὶ κτήμασ' ἔμ' αὐτῇ
 δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
 ψευδόμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νῦν τι κέρδιον ἡμῖν
 ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.”

310

320

330

340

350

ἦ τοι δ' ἄρ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖα δ' ἀνέστη
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
 ὃς μιν ἀμαρβόμενος ἔπαι πτερόεντα προσκνύδα·
 “Ἀντήνορ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοήσαι.
 εἰ δ' ἔτεδν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐκ ἄρα δὴ τοι ἔπατα θεοὶ φρένας ὥλεσαν αὐτοί. 360
 αὐτὰρ ἐπὶ Τρώεσσι μεσ' Ἱπποδάμοιο ἀγορεύω.
 ἀντικρὺς δ' ἀπόφηνι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω,
 κτήματα δ', ὅσσ' ἀγόμενι ἐκ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοσεν ἄλλ' ἐπιεῖναι.”
 ἦ τοι δ' ἄρ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖα δ' ἀνέστη
 Δαρδανίδης Πρίαμος, θεοφῖν μίστωρ ἀτάλαντος,
 ὃ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 “κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπικούροι,
 ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πόλιν, ὥς τὸ πάρος περ, 370
 καὶ φυλακὴς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορε ἕκαστος·
 ἡώσεν δ' Ἰδαῖος Ἰτω κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἐπλέμεν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάω
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
 καὶ δὲ τόδ' ἐπλέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶ κ' ἐθέλωσι
 παύσασθαι πολέμοιο δυσχερές, εἰς δ' κε νεκροὺς
 κῆομεν· ὕστερον αὖτε μακισόμεσ', εἰς δ' κε δαίμων
 ἕμμε διακρίνηι, δῶνι δ' ἐτέροισί γε νίκηη.”
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλ᾽ ἀμείνονος ἡδὲ πίοντο.
 [δόρπον ἔπαιε' εἴλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν.] 380
 ἡώσεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
 τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναούς, θεράποντας Ἄρην,
 νηὶ πάρα πρυμνῇ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖα
 στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἡπύτα κῆρυξ·
 “Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἄριστῆες Παναχαϊῶν,
 ἡνώγετ' Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ
 ἐπλέμεν, αἶ κέ περ ὕμνῳ φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
 κτήματα μὲν, ὅσσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἡγάγετο Τροίηνδ'—ὥς πρὶν ὥφελ' ἀπολέσθαι— 390
 πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοσεν ἄλλ' ἐπιεῖναι,
 κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐ φησὶν δώσασθαι· ἦ μὲν Τρῶες γε κέλονται
 καὶ δὲ τόδ' ἡνώγεον εἰπεῖν ἔπος, αἶ κ' ἐθέλῃτε
 παύσασθαι πολέμοιο δυσχερές, εἰς δ' κε νεκροὺς
 κῆομεν· ὕστερον αὖτε μακισόμεσ', εἰς δ' κε δαίμων
 ἕμμε διακρίνηι, δῶνι δ' ἐτέροισί γε νίκηη.”
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκλὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ὅφρ' δὲ δὴ μετέειπε βοήην ἀγαθὸς Διομήδης·

“μήτ’ ἄρ τις νῦν κτίματ’ Ἀλεξάνδροιο δεχέσσω 400
μῆθε Ἑλένην· γνωτὸν δέ, καὶ θε μάλ᾽ αἰνέος ἔστιν,
ὥς ἦδη Τρώεσσαν ὀλέθρου παίρατ’ ἐφθίπται.”

ὥς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα πάντες ἐπίαχον υἱὲς Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

καὶ τότε ἄρ’ Ἰδαῖον προσέφη κρέων Ἀγαμέμνων·

“Ἰδαί, ἦ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούσεις, 410
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ’ ἐπισκιδάνα οὕτως.
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαίμεν οὐ τι μεταίρω·
οὐ γάρ τις φεδῶς νεκύων κατατεσσηνώτων
γίγνεται, ἐπὶ κε θάνωσι, πυρὸς μαλικοῦμεν ὄκα.
δρῆκα δὲ Ζεὺς ἴστα, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.”

ὥς εἰπὼν τὸ κήπτρον ἀνέσχευε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄπορρον δ’ Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
οἱ δ’ ἔατ’ εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
πάντες ὀμηγερέες, ποσιδάμενοι ὀππότη’ ἄρ’ ἔλθοι 420
Ἰδαῖος· ὁ δ’ ἄρ’ ἦλεε καὶ ἀγγελίην ἀπέσπε
στὰς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ’ ὠπλίζοντο μάλ’ ὄκα,
ἀμφότερον, νέκυάς τ’ ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεσ’ ὕλιν.
Ἀργεῖοι δ’ ἐτέρωθεν εὐσελέμωσιν ἀπὸ νηῶν
ὠτρύνοντο νέκυς τ’ ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεσ’ ὕλιν. 430

ἥελιος μὲν ἔπατα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
ἐκ ἀκαλαρρέπας βαθυρροῦ Ὀκεανοῖο
οὐρανὸν ἐσσανίων· οἱ δ’ ἦντεον ἀλλήλοισιν.
ἔνεα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
ἀλλ’ ὕδατι νίζοντες ὑπο βρότον αἵματόεντα,
δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαρῶν ἐπάσσαν.
οὐδ’ εἶα κλαῖεν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ, 435
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
ὥς δ’ αὐτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

ἥμιος δ’ οὐτ’ ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ’ ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμιος ἄρ’ ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
τάμβον δ’ ἀμφ’ αὐτὴν ἔνα ποίεον ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ’ αὐτὸν τεῖχος ἔδωσαν
πύργους ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ’ αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
ἔφρα δι’ αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἶν· 440
ἔκτοσθεν δὲ βασείαν ἐπ’ αὐτῶι τάφρον δρυσαν
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπιπταν.

ὥς οἱ μὲν ποιέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθεύμενοι ἄστεροπητῇ
θεύηντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖα δὲ μῦθων ἄρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

“Ζεῦ πάτερ, ἦ ρά τις ἐστὶ βροτῶν ἐπ’ ἀπείρονα γαῖαν,
 ὃς τις ἔτ’ ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐθέψαι;
 οὐκ ὁράσας, ὅτι δὴ αὐτὲ κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 τείχος ἐπεκίσσαντο νεῶν ὑπὲρ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖα δόσαν κλαπτὰς ἑκατόμβας; 450
 τοῦ δ’ ἦ τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ’ ἐπικίδναται ἥως·
 τοῦ δ’ ἐπιλήσονται, τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἦρωι λαομέδοντι πολίσσασμεν ἀελήσαντε.”

τὸν δὲ μέγ’ ὀκείσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ὦ πόποι, ἐπνοσίγαι’ εὐρυσεπής, οἷον ἔπαες.
 ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν θέσσει νόμιμα,
 ὃς ὅς πολλὸν ἀφαιρότερος χεῖράς τε μένος τε·
 οὐδ’ ἦ τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ’ ἐπικίδναται ἥως.
 ἄγραι μῖν, ὅτ’ ἂν αὐτὲ κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 οἴκωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 460
 τείχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλα πᾶν κατακτεῖναι,
 αὐτὶς δ’ ἠΐονα μεγάλην ψαμάθουσι καλύψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τείχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.”

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 δύσετο δ’ ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν,
 βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ’ ἐκ λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι
 πολλάι, τὰς προέηκεν Ἰκονίδης Εὐνῆος,
 τὸν ῥ’ ἔτεκ’ Ὑψιπύλη ὑπ’ Ἰήκῃ πομπῇ λαῶν.
 χωρὶς δ’ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνωνι καὶ Μενελάῳ 470
 δῶκεν Ἰκονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἐθεον ἄρ’ οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῶι, ἄλλοι δ’ αἶεσσι σιδήρεσι,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ’ αὐτῆσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ’ ἀνδραπόδεσσιν· τίεοντο δὲ δαῖτα εἰλασαν.
 παννύχιοι μὲν ἔπατα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ’ ἐπὶ κούρῃ·
 παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων. τοὺς δὲ χλωρὸν θέος ἦρει,
 οἶνον δ’ ἐκ θαλάσσης χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480
 πρὶν πᾶσαι, πρὶν λείψαι ὑπερμηνέα Κρονίωνα.
 κοιμήσαντ’ ἄρ’ ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

κόλος μάχη.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἴαν,
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορῇν ποιήσατο τερπικέραυνος
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμπιοιο.
 αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
 “κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι,
 [ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.]
 μήτε τις οὔν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσιν
 πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
 αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τὰδε ἔργα.
 ὦν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
 ἐλοσόντ' ἢ Τρώεσσι ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσι,
 πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
 ἢ μιν ἐλὼν ρίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
 τῆλε μάλ', ἤχι βάθειστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
 ἔνθα αἰθήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
 τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 γινώσκειτ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες,
 σερῆν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες·
 πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι· 20
 ἀλλ' οὐκ ὦν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίοιςδε
 Ζῆν' ὑπατον μάλιστα, οὐδ' εἰ μᾶλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
 αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσσω· αὐτῇ τε θαλάσσει·
 σερῆν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ρίον Οὐλύμπιοιο
 θεκαίμην, τὰ δέ κ' αὐτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἔρῳ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἴμ' ἀνθρώπων.”
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μᾶλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
 ὅψε δὲ δὴ μετέειπε θεῶν γλαυκῶπις Ἀθήνη· 30
 “ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,

εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὃ τοι σθένος οὐκ ἐπιεκτόν·
 ἀλλ' ἔμψις Δαναῶν ὀλοφυρόμεσ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες δλωνται.
 ἀλλ' ἢ τοι πολέμου μὲν ἀφεσόμεσ', ὥς σὺ κελεύεις,
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποενόομεσ', ἢ τις ὀνήσῃ,
 ὥς μὴ πάντες δλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο."

τὴν δ' ἐπιμαθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "θάρσαι, τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι."

40

ὥς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσσι πτύσκετο χαλκόποδ' ἵπκω
 ὦκυπέτα, χρυσέηναι ἐσείρησαι κομῶσυντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἰμάσῃην
 χρυσῇην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβίετο δίφρου.
 μάλιστα δ' ἔλασαν· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσων
 μεσσηγὺς γαῖης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θνητῶν,
 Γάργαραν· ἔνεα δέ οἱ τέμενος βωμός τε εὐχίας.
 ἔνε' ἵππους ἔστισε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 λύσας ἐκ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πούλῃν ἔκευεν·
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθεζέτο κύδει' γαίῳν,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

50

οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο κάρη κομῶσυντες Ἀχαιοὶ
 ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ ἐωρήσσαντο.
 Τρώες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο,
 παυρότεροι, μέμασαν δὲ καὶ ὅς ὅσμι' ἰμῆκεσθαι,
 χραοὶ ἀναγκαῖνι, πρό τε παῖδων καὶ πρό γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' αἰγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεζοὶ ὅ' ἱππῆες τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρεα.

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χώρον ἕνα συνιόντες ἵκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοῦς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοεωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ἀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρεα.
 ἔνεα δ' αἶψ' οἰωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.

60

ὄφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέπετο ἱερὸν ἥμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῆπτε δὲ λαός·
 ἥμιος δ' ἡέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κἄρε ταμηλαγέος ἐσπᾶτοιο,
 Τρώων ὅ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοκαπῶνων·
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' αἶψα ἥμαρ Ἀχαιῶν.
 αἱ μὲν Ἀχαιῶν κἄρες ἐπὶ χθονὶ πούλυβοτέρῃ
 ἐζέσων, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἔερεον.
 αὐτὸς δ' ἐκ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, θαλάμειον δὲ
 ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
 εἰσέβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ κλωρὸν δέος εἶλεν.

70

ἔνε' οὐτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μῖμναι οὐτ' Ἀγαμέμνων,
 οὔτε δὴ Ἀγαντες μενέτιν, θεράποντες Ἄρηος·
 Νέστωρ οἷος ἔμμινε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 80
 οὔ τι ἐκῶν, ἀλλ' ἵππος ἐπαίρετο, τὸν βάλεν ἰὼι
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόας ἠυκόμοιο,
 ἄκρην κακ κορυφήν, δεῖ τε πρῶται τρίκες ἵππων
 κρανίῳ ἐμπεφύσαι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
 ἀλγίστας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον θύ,
 σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῶι.
 ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταυνε
 φασγάνῳ δίσκῳ, τόφρ' Ἐκτορος ὠκέες ἵπποι
 ἦλθον ἀν' ἰωκμὸν ὅρασιν ἠνίοχον φορέοντες
 Ἐκτορα· καὶ νῦν κεν ἔνε' ὁ γέρων ἀπὸ θυμῷ δλεσσει,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅπῃ νόησε βοήην ἀγαθὸς Διομῆδης. 91
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·
 “διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 πῆνι φεύγας, μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς ἐν δαίλῳι,
 μή τις τοι φεύγοντι μεταφρένῃ ἐν δόρῳ πῆκῃ;
 ἀλλὰ μὲν, ὅφρα γέροίητος ἀπώσσομεν ἀγριοὺς ἄνδρα.”
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἐάκουσε πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ παρήϊγεν κοίλας ἐπὶ ἡίας Ἀχαιῶν.
 Τυδείδης δ' αὐτὸς περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμῖκεν,
 στήν δὲ πρός' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος, 100
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
 σὴ δὲ βίην λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάξει·
 ἠμειδανὸς δὲ νῦν τοι θεράπων, βραδέες δὲ τοι ἵπποι·
 ἀλλ' ἄρ' ἐμῶν ὀκέων ἐπιβήσῃ, ὅφρα ἴδῃαι
 οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραπηνὰ μάλ' ἔνεα καὶ ἔνεα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
 οὐς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μῆστωρα φόβοιο.
 τοῦτω μὲν θεράποντε κομῶτων, τῷδε δὲ νῶϊ
 Τρωσὶν ἔφ' ἱπποδάμοις ἰεύνομεν, ὅφρα καὶ Ἐκτωρ 110
 εἴσεται, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.”
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίεσε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπεισ' ἵππους θεράποντε κομῆτιν,
 Ἰφαιμος Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ·
 τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρῳ Διομῆδεος ἄρματα βήτην.
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἠνία ἀγαλόμεντα,
 μάλιστα δ' ἵππους· τάχα δ' Ἐκτορος ἄγχι γένοντο.
 τοῦ δ' ἰεὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδείος υἱός·
 καὶ τοῦ μὲν β' ἀφάμαρτεν, ὁ δ' ἠνίοχον θεράποντα,
 υἱὸν ὑπερέωμου Θιβαίου Ἠμιοπῆα, 120
 ἵππων ἠνί' ἔχοντα βάλε στήθεος παρὰ μαζόν.
 ἦρπε δ' ἐκ ὀκέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθις λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνίοχοιο·
τὸν μὲν ἔπειτ' εἶπας, καὶ ἀνύμενός περ ἑταίρου,
κεῖσθαι, ὃ δ' ἡνίοχον μέσσιπε ἑρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἵππου δευέσθην σμῆντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
Ἰφιτίδην Ἀρχατπόλεμον ἑρασύν, ὃν ῥα τόσ' ἵππων
ᾠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.

ἔνεα κε λοιγὸς ἦν καὶ ἀμύχανα ἔργα γέγοντο, 130

καὶ νῦ κε σέκασθαι κατὰ Ἴλιον ἡύτε ἄρνες,
εἰ μὴ ἄρ' ἀπὸ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφίκ' ἀργήτα κεραυνόν,
κάδ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαυμάζε·
δεινὴ δὲ φλόξ ὤρτο θεσίου καίομένου,
τῷ δ' ἵππῳ δέσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄψεσσι.

Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεπτα·
δείσε δ' ὃ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·

“Τυδείδην, ἄγε δὴ αὐτε φόβονδ' ἔκε μῶνυχας ἵππων.

ἢ οὐ γιγνώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπειτ' ἀλκή; 140

νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κύδος ἐπάξει,
σήμερον· ὕστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐσέλθῃσι,
δώσει· ἀνὴρ δὲ κεν οὐ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
οὐδὲ μάλ' Ἰφαιμος, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτερός ἐστι.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

“καὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔπαες·

ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·

Ἔκτωρ γάρ ποτε φῆσαι ἐπὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων·

“Τυδείδης ὑπ' ἐμῷ φοβεύμενος ἵκετο νῆας·

ὥς ποτ' ἀπαλίσαι· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χεῶν.” 150

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήμιος ἱππότης Νέστωρ·

“ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔπαες.

εἰ περ γάρ σ' Ἔκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φῆσαι,

ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίῳνες

καὶ Τρώων ἄλοχοι μετασώμων ἀπιστάων,

τάων ἐν κονίῃσι βάλες σθελεροῦς παρακοίτας.”

ὥς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μῶνυχας ἵππους

αὐτὶς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῳέες τε καὶ Ἔκτωρ

ἥκηι σθεσσίῃσι βέλεα στονόεπτα χέοντο.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἔνυε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ· 160

“Τυδείδην, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπῳλοι

ἔθρηι τε κρέασιν τε ἰδὲ πλεῖσις δεπάσσει·

νῦν δέ σ' ἀπὸ νῆας· γυμνακὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυκτο.

ἔρρε, κακὴ γλῆνῃ, ἐπεὶ οὐκ εἴπαντος ἐμῷ

πύργῳ ἡμετέρῳ ἐπιβῆσαι, οὐδὲ γυμναῖκας

ἄσαι ἐν νῆεσσι· πάρος τοι δαίμονα δόσω.”

ὥς φάτο, Τυδείδης δὲ διάνδρα μερμήριεεν,

ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

τρίς μὲν μερμήριεε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς
οἶμα πῶς Τρώεσσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην. 170

Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσι ἐκέκλετο μακρὸν ἄσασα·

“Τρώες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγκυμασσηταί,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μῆσασθε δὲ σοῦριδος ἀλκῆς·
γιγνώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·
νήπιοι, οἳ ἔρα δὴ τάδε τέκεα μηχανώωντο
ἄβλῆκρ' οὐδ' ἀνόςωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἀμὼν ἐρύθει·
ἵπποι δὲ βέα τάφρον ὑπερθεορέονται ὀρυκτῆν.

Ἄλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι γένεσμαι,
μνημιόσῃν τις ἔπειτα πυρὸς διόιο γένεσσω,
ὥς πυρὶ νῆας ἐπιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
[Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ].” 180

ὥς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φόνησάν τε·

“Ξάνθε τε καὶ σύ, Πόδαργε, καὶ Αἴων Λάμπε τε δῖε,

νῦν μοι τὴν κομῶδην ἀποτίνετον, ἦν μάλα πολλὴν

Ἄνδρουμάκη, εὐγάτηρ μεγαλήτορος Ἡφίστιονος,

ὡμῇ παρ' προτέροισι μελίσφονα πυρὸν ἔθηκεν

οἶνόν τ' ἀπεκράσασα πειῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει,

ἦ ἐμοί, ὅς μὲρ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι. 190

ἄλλ' ἐφομαρτέϊτον καὶ σπύδετον, ὅρα λάβωμεν

δαΐδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἴκα,

πᾶσαν χρυσεῖν ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτῇν,

αὐτὰρ ἀπ' ὤμοισιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο

δαΐδαλεον ἐώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμει τεύχεον.

εἰ τοῦτο κε λάβωμεν, ἑλποίμην κεν Ἀχαιοὺς

αὐτονοχὶ νῆων ἐπιβηδέμεν ὠκεῶν.”

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, νευέσκει δὲ πότνια Ἥρη,

σεῖσατο δ' ἐνὶ ὀρέσσι, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλύμπου,

καὶ ῥα Ποσειδάωνα μέγα πρὸς ἑὸν ἀντίον νῆδα· 200

“ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσεπής, οὐδέ νυ σοὶ περ

ὀλλυμένῃων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός·

οἱ δέ τοι ἐς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς θώρ' ἀνάγουσι

πολλά τε καὶ χαρίεντα· οὐδέ σφισι βούλεο νίκην.

εἴ περ γάρ κ' ἐθέλωμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί,

Τρώας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,

αὐτοῦ κ' ἔνε' ἀκάχοιτο κωέμμενος οἶος ἐν Ἰδῇ.”

τῇν δὲ μὲρ' ὀχεύσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·

“Ἥρη ἀπποσιπῆς, ποῖον τὸν μῦθον ἔπαες;

οὐκ ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλωμι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι

ἡμῶς τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν.” 210

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,

πλῆσεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπετάων

εἰλωμένων· εἶλε δὲ σοφὴ ἀτάλαντος Ἀρηΐ

Ἔκτωρ Πριάμῃδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
 καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέωι νῆας ἕκας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ εἴηκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
 αὐτῷ πομπεύσαντι εὐὸς δτρήναι Ἀχαιοῦς.
 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν 220
 πορφύρεον μέγα φάρος ἔκων ἐν χαρὶ παχείῃ,
 στή δ' ἐπ' Ὀδυσσεύος μετακίτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
 ἥ ῥ' ἐν μεσότητι ἔσκε, γεωνέμεν ἀμφοτέρωσθε·
 [ἦμῃν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδας
 ἦδ' ἐπ' Ἀχιλλεύου, τοῖ ῥ' ἔκατα νῆας ἕκας
 εἵρυσαν, ἡγορέησι πύκνοι καὶ κάρτεϊ χαρῶν·]
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεωνώσθε·
 “αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλάτρεα, εἶδος ἀγῆστοι·
 πῆθ' ἔσαν εὐκωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
 ἅς ὁπότεν ἐν Λαμνῷ κενεαυχέας ἡγοράσασθε, 230
 ἔσεοντες κρέα πολλὰ βοῶν δροσκραϊράων,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἶνοιο,
 Τρώων ἄνε' ἑκατόν τε δικοσίων τε ἕκαστος
 στήσεσθε ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἑποῖ εἰμεν
 Ἔκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέωι.
 Ζεὺ πάτερ, ἥ ῥά τιν' ἦδη ὑπερμανέων βασιλῆων
 τῆιδ' ἔπει ἕκας καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπνύρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τέδν' περικαλλέα βοῶν
 νηὶ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων,
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν θυμὸν καὶ μῆρ' ἔσκη, 240
 ἰέμενος Τροίην' εὐτάχεον ἐπαλαπάσαι.
 ἀλλὰ, Ζεὺ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηον ἐέλδωρ·
 αὐτοὺς δὴ περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύσαι,
 μῆδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς.”
 ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα,
 νεύσε δέ οἱ λαὸν ὅσον εἰμῆναι οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελευτάτον πεπληνῶν,
 νεβρὸν ἔκοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχέης·
 πᾶρ δὲ Διὸς βοῶν περικαλλέα κάββαλε νεβρόν,
 ἔνεα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί. 250
 οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονε', ὃ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
 μάλλον ἐπὶ Τρώεσσι φόρον, μῆσαντο δὲ χάρις.
 ἔνε' οὐ τις πρότερος Δαναῶν πολλῶν περ ἐόντων
 εἴπατο Τυδείδῃσι πάρος σκέμεν ὥκέας ἵππους
 τάφρου τ' ἐπελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι,
 ἀλλὰ πολὺ πρότερος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν,
 Φραδμιονίδην Ἀγέλαον. ὃ μὲν φύγεθ' ἔτραπεν ἵππους·
 τῷ δὲ μεταστρεφέντι μεταφρένῃ ἐν δόρῳ πῆκεν
 ὥμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
 ἦριπε δ' ἐκ ὀρέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260
 τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,

τοῖα δ' ἐπ' Αἴαντες εοῦρην ἐπαμμένοι ἀλκήν,
 τοῖα δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ δπάων Ἰδομενεὺς
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντη,
 τοῖα δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
 Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε παλίντονα τόσα πταίνων,
 σπῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος ἀκέϊ Τελαμωνιάδαο.
 ἔνε' Αἴας μὲν ὑπεέφερεν ἀάκος· αὐτὰρ δ' ἦ ἦρος
 παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' ὀϊστεύσας ἐν δμῶϊ
 βεβλήκειν, ὃ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσεν,
 αὐτὰρ ὃ αὖτις ἰὼν, πάϊς ὥς ὑπὸ μνῆρα, δύσκει
 εἰς Αἴαντ'· ὃ δέ μιν ἀκέϊ κρύπτασκε φασινῶι.

270

ἔνεα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὀρμενον ἠδ' Ὀφελέστην
 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀπτήσων λυκοφόντην
 καὶ Πολυσαιμονίδην Ἀμοπάδον καὶ Μελάμπιον.
 [πάντας ἐπασσύνεον πέλασε χερσὶ πολυβοτείρην.]
 τὸν δὲ ἰδὼν γένεσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 τόπου ἀπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 σπῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 “Τεῦκρε, φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φόβος Δαναοῖσι γένηται
 πατρί τε αἰὶ Τελαμῶνι, δ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔοντα
 καὶ σε νόσων περ ἔοντα κομίσσας ὦι ἐνὶ οἴκῳ·
 τὸν καὶ τηλόθ' ἔοντα εὐκλείης ἐπίβησον.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἔπερέω, ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κέν μοι δῶνι Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Ἴλιον ἐσταπάξαι, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 πρῶτον τοι μετ' ἐμὲ πρεσβύϊον ἐν χερσὶ εἶναι,
 ἢ τρίποδ' ἢ ἐξ ὄω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσθιν
 ἢ ἐκ γυναιχ', ἢ κέν τοι δμῶν λέχος εἰσαναβαίνοι.”

280

290

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 “Ἀτρεΐδην κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, δεῖν δύναις γε πάρεσσι,
 παύομαι, ἀλλ' ἐκ οὗ προτὶ Ἴλιον ὤσάμεν· αὐτοὺς,
 ἐκ τοῦ δὴ τόσκι δαδεδυμένους ἀνδρας ἐναίρω.
 ὀκτὼ δὲ πρόηκα ταμυγλώχινας ὀϊστούς,
 πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχον ἀρηϊφῶν αἰζῶν·
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσάθηρα.”
 ἢ ῥα καὶ ἄλλον ὀκτὼ ἀπὸ νευρήφιν Ἰάλλει
 Ἐκτορος ἀντικρὺς, βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀράμαρ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυεῖονα,
 υἱὸν ἔην Πριάμοιο, κατὰ στήθεος βάλεν ἰώι·
 τὸν ῥ' ἐκ Αἰσῶμινον ὀπιωμένη τέκε μήτηρ
 καλὴ Κασπάναρα, δέμας ἐκυῖα ὀφθαλμοῖς.
 μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἢ τ' ἐνὶ κήποι,
 καρπῶι βρισσάμενι νοτίῃ τε εἰαρινήϊα·

300

ὥς ἐτέρως· ἥμυσε κάρη πύληκι βαρυθεῖν.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον διστόν ἀπὸ νευρῆφι ἵαλλον
 Ἔκτορος ἀντικρύς, βαλέειν δέ εἰ ἴστο θυμὸς. 310
 ἀλλ' ὃ γε καὶ τόσ' ἄμαρτε· παρέοφηνεν γὰρ Ἀπόλλων·
 ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἔκτορος ἡμιοχῆα,
 ἴμενον πολευόνδε βάλε σῆθεος παρὰ μαζόν·
 ἦριπε δ' ἐκ ὀρέων, ὑπερώσαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖτε λυθεῖν ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἔκως πύκας φρένας ἡμιοχόιο·
 τὸν μὲν ἔπατ' εἶσε καὶ ἀκινύμενός περ ἑταῖρου,
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσε ἀδελφεὸν ἐπ' αὖτ' ἔοντα
 ἵππων ἡμ' ἐλεῖν· ὃ δ' ἔρ' οὐκ ἀπίσθεσεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο καμὰ εὐρε παμφανόωντος 320
 σμερδαλέα ἰάκων· ὃ δὲ κερμαδίην λάβε χειρὶ,
 βῆ δ' ἰεὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ εἰ θυμὸς ἐκέλευε.
 ἦ τοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐπέλειτο πικρὸν διστάν,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἔκτωρ
 αὐερόντα παρ' ὤμων, οὐδὲ κλινὴς ἀποέρπει
 αὐχένα τε στήθεός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρέοντι,
 ῥῆξε δέ οἱ νευρῆν· νάρκηκε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ,
 στῆ δὲ γνῦξ ἐριπῶν, τόπον δέ οἱ ἔκπρεσε χειρός.
 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλινε κασιγνήτισιο πεσόντος, 330
 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφοκέλυψε.
 τὸν μὲν ἔπασ' ὑποδύντε δύο ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλᾶστωρ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 αὖθ' αὖτις Τρώεσσαν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὥρσεν·
 οἱ δ' ἰεὺς τάφροιο βαθείης ὤσαν Ἀχαιοὺς,
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμμεσίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων κυδὲ ἀγρίου ἢ ἐλέοντος
 ἀπληταὶ κατόπισθε, ποσὴν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλουτοὺς τε, ἐλικοόμενόν τε δοκεύει, 340
 ὥς Ἔκτωρ ὤησε κάρη κομύωντας Ἀχαιοὺς,
 αἶν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταν· οἱ δὲ φέβοντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμην Τρώων ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσκοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Ἔκτωρ δ' ἀμφεπεριστρώφα καλλίτρικας ἵππους
 Γοργοὺς ὄμματ' ἔκων ἢ βροτολογισθ' Ἄρμος.
 τοὺς δὲ ἰδοὺς ἔλενσε σὺν λευκώλενος Ἥρη,
 αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπασσε πτερόεντα προσκῦδα·
 “ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
 ὀλλυμένῃων Δαναῶν κακὰ κηδεύμεσθ' ὑστάτιόν περ;

οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλονται
 ἀνδρὸς ἐνδὲς ῥιπῇ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
 "Ἐκτωρ Πριάμιδος, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε."

τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 "καὶ λῆν οὗτός γε μένος εὐμὸν τ' ὀλέσειεν
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φέμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσι,
 σκέτλιος, αἶψα ἀλιτρός, ἐμῶν μνέων ἀπερωσέ·
 οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
 παρόμενον σώσκειον ὑπ' Εὐρύσεθρος ἀέελων.

360

ἦ τοι ὁ μὲν κλαίσκετο πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 τῶι ἐπαλαστήσουσιν ἀπ' οὐρανόσῃ προΐαλλεν.
 εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἥϊδα' ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμηναι,
 αὐτὲ μιν εἰς Ἀἶδαιο πυλάρταο προὔπνευψεν
 ἐκ ἐρέβους ἄσποντα κύνα στυγεροῦ Ἀἶδαιο,
 οὐκ ἂν ὑπεέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέερα.
 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγῶ, Θέτιδος δ' ἐκίνυσε βουλὰς,
 ἦ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χαρὶ γοναίου

370

λίσσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλεῖα πολίπορον.
 ἔσται μῆν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλῃν γλαυκῶπιδα εἶπῃ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μῶνουκας ἵππους,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταθῶαι Διὸς δόμον αἰγίοχοιο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θεωρήσομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
 ἦ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἐκτωρ
 γνηῖα προφανέσῃ ἀπὰ πολέμοιο γαφύρας,
 ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
 θνητῶν καὶ σάρκεσσι πεσόντων ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."

380

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσχετο θεὰ λευκώλενας Ἥρη.
 ἦ μὲν ἐποικωμένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 "Ἥρη πρέσβα θεά, εὐγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο,
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγίοχοιο,
 πέπλον μὲν κατέκλυεν ἐσπὸν πατρὸς ἐπ' οὔδῃ,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιεῖατο καὶ κάμει χερσίν,
 ἦ δὲ χιτῶν' ἐκιδύσα Διὸς νεφελιγερέτας
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θεωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὅχεα φλόγα ποσὶ βῆκετο, λάζετο δ' ἔγχος
 βριεὺς μέγα στιβαρόν, τῶι δάμνηται στήκας ἀνδρῶν

390

ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρῃ.
 "Ἥρη δὲ μάλιστα θεῶς ἐπαιμείετ' ἔρ' ἵππους·
 αὐτάμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ὃς ἔχον Ὀρῃαι,
 τῆς ἐπιπύραται μῆγας οὐρανοῦ Οὐλυμπός τε,
 ἡμῶν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπνοεῖναι.
 τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηθεῖσας ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ "Ἰδμεν ἐπεὶ ἴδε, χάσας" ἔρ' αἰνῶς.
 "Ἴριον δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγτελέουσιν·

"βῆσάκ' ἴει, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μινδ' ἔα ἔντην

ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ κυνοισόμεσθα πτολεμόνδε.
 ὧδε γὰρ ἔπερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 γυιώω μὲν σφωῖν ὑφ' ἄρμασιν ὥκεας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα ἄνω·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐπαιατοὺς
 ἔλκε' ἀπαλεΐσεσθον, ἃ κεν μάρπηττι κεραυνός·
 ὄφρ' εἰδῆι γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ὦι πατρὶ μάχηται.
 "Ἡρῆ δ' οὐ τι τόσον νευεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
 αἰεὶ γάρ μοι ἔωσεν ἐπικλᾶν, ὅττι κεν εἴπω."

400

ὥς φάτο, ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγτελέουσα,
 [βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς μακρὸν Ὀλύμπιον.]
 πρῶτῃσι δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμπιοιο
 ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἐννεπε μῦθον·
 "ἦ ἦ μύεστον; τί σφωῖν ἐπὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
 οὐκ ἔστι Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.

410

ὧδε γὰρ ἠπέλινε Κρόνου πάϊς, ἦι τέλει περ,
 γυιώσῃ μὲν σφωῖν ὑφ' ἄρμασιν ὥκεας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέσῃ κατὰ θ' ἄρματα ἄνω·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐπαιατοὺς
 ἔλκε' ἀπαλεΐσεσθον, ἃ κεν μάρπηττι κεραυνός,
 ὄφρ' εἰδῆις, γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν ὦι πατρὶ μάχηται.
 "Ἡρῆ δ' οὐ τι τόσον νευεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
 αἰεὶ γάρ οἱ ἔωσεν ἐπικλᾶν, ὅττι κεν εἴπῃ.

420

ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη, κύον ἀδεές, εἰ ἐτέον γε
 τολμῶσαι Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχεο ἀείραι."

ἠ μὲν ἄρ' ὥς εἰπούς' ἀπέβη πόδας ὥκεα Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀθηναίην "Ἡρῆ πρὸς μῦθον ἔαπεν·
 "ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἐγὼ γε
 νῶϊ ἐὼ Διὸς ἄντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίσσειν.
 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφείσεω, ἄλλος δὲ βιώτω,
 ὅς κε τύχη· κείνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐπὶ θυμῷ
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπακές."

430

ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
 τῆσιν δ' Ὀρᾷ μὲν λῦσαν καλλίτρυκας ἵππους,
 καὶ τοὺς μὲν κατέδυσαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάρησιν,
 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
 αὐταὶ δὲ χρυσόισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καεῖζον
 μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι φίλον τετιμῆσθαι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδνεον εὐτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλύμπόνδε δίκωκε, σέων δ' ἐπὶ κέτο σώκους.
 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας·
 αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ ὀρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζεται' Ὀλύμπιος.
 αἱ δ' οἶσι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίην τε καὶ "Ἡρῆ
 ἦσεν, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἔρεοντο·

440

αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσαν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 “τίφω· οὕτω τετίησθον, Ἀθηναῖη τε καὶ Ἥρη;
 οὐ μὲν οἶν κάμετόν γε μάχη ἐνὶ κυδιανέφρῃ
 ὀλλύσασι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔσσεε.
 πάντως, οἷον ἐμὸν γε μένος καὶ χεῖρες ἅπτοι, 450
 οὐκ ἔν με τράγεια, ὅσοι θεοὶ εἰς· ἐν Ὀλύμπῳ·
 σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
 πρὶν πόλεμόν τ’ ἰδέσθαι πολέμοιό τε μέγμεγα ἔργα.
 ὧδε γὰρ ἐπερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ἦεν·
 οὐκ ἂν ἐφ’ ὑμετέρων ὀρέων, πληγάντε κεραυνῶι,
 ἔψ ἔς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἵν’ ἀσπνάτων ἔδος ἔστιν.”
 ὥς ἔφαθ’· αἱ δ’ ἐπέμυζαν Ἀθηναῖη τε καὶ Ἥρη,
 πλησίαι αἶ γ’ ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῶεσσι μεδέσθην.
 ἦ τοι Ἀθηναῖη ὀρέων ἦν οὐδέ τι εἶπε,
 σκυζομένην Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει· 460
 Ἥρῃ δ’ οὐκ ἔκαδε στήθεος χόλον, ἀλλὰ προσνύδα·
 “αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔαπες.
 εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὃ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἀλλ’ ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεσ’ αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες δλωῶνται.
 [ἀλλ’ ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεσόμεσ’, εἰ σὺ κελεύεις,
 βουλὴν δ’ Ἀργείοις ὑποσκόμμεσ’, ἦ τις ὀνήσας,
 ὥς μὴ πάντες δλωῶνται ὀδυρσασμένοιο τεοῖο.]”
 τὴν δ’ ἀπαμαβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ἦοις δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμηνέα Κρονίωνα 470
 ὄψαι, αἶ γ’ ἐθέλῃσιν, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὀλλύντ’ Ἀργέων πούλῳ στρατὸν αἰχμητῶν·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,
 πρὶν ὄρεαι παρὰ ναυφί ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἥματι τῷ, ὅτ’ ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχωνται,
 στήναι ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιῳ θανόντος.
 ὧς γὰρ εἰσφατόν ἔστι. σέθεν δ’ ἐγὼ οὐκ ἀλατίζω
 χωομένης, οὐδ’ εἴ κε τὰ νείατα πείραθ’ ἵκηαι
 γαῖης καὶ πόντοιο, ἵν’ Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 ἥμενοι οὗτ’ αὖθις Ὑπερίονος Ἡελίοιο 480
 τέρποντ’ οὗτ’ ἀνέμοισι, βαεὺς δὲ τε Τάρταρος ἀμφί·
 οὐδ’ ἦν ἔνε’ ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὔ σεν ἐγὼ γε
 σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.”
 ὥς φάτο, τὸν δ’ οὐ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
 ἐν δ’ ἔπες· Ὀκεανῶι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο
 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
 Τρῶσιν μὲν ῥ’ ἀέκουσιν ἔδυ φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 ἀσπασὶν τρύλιςτος ἐπὶ κύλῳε νύξ ἐρεβεννή.
 Τρῶων αὖτ’ ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 νόσφι νεῶν ἀγαγών, ποταμῶι ἐπὶ δινῆκτι, 490
 ἐν κασάρῳ, ὅει δὴ νεκῶν διεφαίνετο χώρος.

ἐκ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ κέονα μῦθον ἄκουον,
 τὸν ῥ' Ἐκτωρ ἀγόρευε διήφιλος· ἐν δ' ἄρα χαιρὶ
 ἔγκος ἔχ' ἐνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰκμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος ἑσέ πόρκης·
 τῷ δ' ῥ' ἐραισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετιῦδα·
 “κέκλυτέ μευ, Τρώες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι·
 νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἄψ ἀπονοστήσαιν προτὶ Ἴλιον ἡνευδέσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλεε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
 Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν παθεώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλιζόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσας ὑπέε δάκων, παρὰ δέ σφι βάλλετ' ἐδωδῆν·
 ἐκ πόλιος δ' ἄγεσθε βόας καὶ ἵφια μῆλα
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε
 σῖτόν τ' ἐκ μετάρων, ἐπὶ δὲ πύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἦοις ἡριγενείης
 καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκηι·
 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 φεύγαι δρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 μὴ μὲν ἀσπουδὴ γέ νεὼν ἐπιβῆεν ἔκχιλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γέ βέλος καὶ οἴκοι πέσσοι,
 βλήμενος ἢ ἰδίῃ ἢ ἔγκει' ἀευδέσῃ
 νηὸς ἐπιερώσων, ἵνα τις στυγῆναι καὶ ἄλλος
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις φέραι πολὺδακρυν Ἄρνα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ διήφιλοι ἀπτελλόντων
 παῖδας πρωθέμβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέεσθαι περὶ ἄστυ εσοδιμήτων ἐπὶ πύργων·
 ἐνλύτერαι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μετάροισιν ἐκάστη
 πῦρ μετὰ καπόντων· φυλακὴ δὲ τις ἑμπεδὸς ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ὣδ' ἔστω, Τρώες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω·
 μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγίης, εἰρημνέος ἔστω,
 τὸν δ' ἦοις Τρώεσσι μετ' ἵπποδάμοις ἀγορεύω.
 ἔλπομαι εὐχόμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ἐπελάσιν ἐνεσθῆδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
 οὓς κἄρες φορέουσι μελαινώων ἐπὶ νηῶν.
 ἀλλ' ἦ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάσσωμεν ἡμέας αὐτοὺς,
 πρῶϊ δ' ὑπνοῖοι σὺν τεύχεσι εωρῃχεσθέντες
 νηυσὶ ἐπὶ γλαφυρήσιν ἐτείρομεν ὀπὺν Ἄρνα.
 εἴσομαι, εἴ·κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διουμήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ θηρώσας ἔναρα βροτόντα φέρωμαι.
 αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὴν ἔγκος
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, ὅτω,
 κείσεται οὐτθός, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι,

500

510

520

530

ἡελίου ἀπιόντος ἐς αὖριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς
εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα,
ποίμην δ', ὥς τίετ' Ἀθηναίην καὶ Ἀπόλλων,
ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν."

540

ὥς Ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρώες κελεύθουσιν.
οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
θῆσαν δ' ἑλάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷαν ἑκαστος·
ἐκ πόλιος δ' ἄγοντο βόας καὶ ἵφια μῆλα
καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο
εἰτόν τ' ἐκ μετάρων, ἐπὶ δὲ πύλα πολλὰ λέγοντο.
[ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τελιέσσας ἐκατόμβας,]

κνήσῃν δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω
[ἠδεΐαν· τίς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,
οὐδ' ἔοελον· μᾶλα γάρ σφιν ἀπύκθετο Ἴλιος ἱρὴ
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελίῳ Πριάμοιο.]

550

οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρας
εἶατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφίσι καίετο πολλά.
ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
φαίνεται ἄριπρᾶέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ·
ἐκ τ' ἔφανεσσι πᾶσαι σκοπιαί καὶ πρόωνες ἄκροι
καὶ νῆπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἔσπετος αἰθήρ,
πάντα δὲ εἶδεται ἄστρα, γέγνεε δὲ τε φρένα ποιμήν·
τόσσα μεσηγυ νῆων ἠδὲ Ξάνθεοιο ῥοάων
Τρώων καϊόντων πυρὰ φαίνετο Ἴλίοι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πᾶρ δὲ ἐκάστωι
εἶατο πεντήκοντα σέλαι πυρὸς αἰεομένοιο.
ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐραπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
ἐσταότες περ' ὄχεσφιν, εὐθρονον ἠὲ μῆνον.

560

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι

πρεσβεία πρὸς Ἀχιλλέα. λιταί.

ὥς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταῖρῃ,
πένθοι δ' ἀτλήτῳι βεβλήατο πάντες ὄριστοι.
ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνητον ἰκευόμεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ γε Θρήικησεν ἄντον,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κύμα κελαϊνὸν
κορεύεται, πολλὸν δὲ παρὲς ἅλα φύκος ἔκευεν·
ὥς ἑδαῖζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Ἀτρεΐδης δ' ἔχεῖ μεγάλῳι βεβλημένος ἦτορ
φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγοις κελεύων
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
μῆδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοις πονεῖτο.
ἶζον δ' εἰν ἀγορῇ τετινότες· ἄν δ' Ἀγαμέμνων
ἵστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἣ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης θνοφερὸν χέει ὕδωρ·
ὥς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετνήυδα·
“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
Ζεὺς με μέγας Κρονίδης ἄτην ἐνέθηκε βαρεῖνι,
σχέτλιος, ὅς τότε μὲν μαι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσάτο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
ὅς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
ἡδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἔστι μέγιστον.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πεισώμεθα πάντες·
φεύγωμεν εὖν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.”

ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
δὴν δ' ἄνεωι ἦσαν τετινότες υἱες Ἀχαιῶν·
ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

10

20

30

“Ἄτρεΐδῃ, κοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἢ εἴμης ἐστίν, ἔπασ, ἀγορή· εὐ δὲ μή τι χολωθείς.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσι,
 φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσας Ἄργείων ἡμῶν νέοι ἡδὲ γέροντες·
 κοὶ δὲ διάνδρικα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 σκῆπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετυμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ’ οὐ τοι δῶκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 δαυμόνι, οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἱὰς Ἀχαιῶν
 ἀπτολέμους τ’ ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέεσται ὥς τε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
 ἐστᾶς, αἶ τοι ἔποντο Μυκλήνησεν μάλα πολλὰί.
 ἀλλ’ ἔλλοι μανέουσι κάρη κομώντες Ἀχαιοί,
 εἰς δὲ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δέ καὶ αὐτοὶ
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 νῶϊ δ’, ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεε’, εἰς δὲ κὲ τέκμωρ
 Ἰλίου εὐρώμεν· σὺν γὰρ ἐσθὶ ἐλλήλουμεν.”
 ὥς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἄρα πάντες ἐπίαχον υἱὲς Ἀχαιῶν, 50
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 τοῖσι δ’ ἀπιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότη Νέστωρ·
 “Τυδεΐδῃ, πέρι μὲν πολέμῳ ἐπὶ καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ἀμύλικας ἔπλευ ἄριστος·
 οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται, ὅσοι Ἀχαιοί,
 οὐδὲ πάλιν ἑρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
 ἢ μὴν καὶ νέος ἐσσι, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴη
 ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ παπυυμένα βάσεις
 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔπαυες.
 ἀλλ’ ἄν’ ἐγὼν, ὅς σε φίλο γεραιτέρως εὖχομαι εἶναι, 60
 ἐπέπω καὶ πάντα δίδκομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμῆσαι, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀφρήτωρ ἀέεμνος ἀνέστιός ἐστιν ἐκείνος,
 ὅς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
 ἀλλ’ ἢ τοι νῦν μὲν παθεώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ’ ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 λεγέσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τεῖχος ἐκτός.
 κοῦροισιν μὲν ταῦτ’ ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἄτρεΐδῃ, εὐ μὲν ἔρχε· εὐ γὰρ βασιλευταῖς ἐσσι.
 δαίνυ δαίτῃα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὐ τοι ἀεικέες. 70
 πλεῖσά τοι οἴνου κλίσαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμῶνται Θρήικησεν ἐπ’ εὐρέα πόντον ἄρουαι·
 πᾶσά τοι ἐσθ’ ὑποδεκίη, πολέεσσι δ’ ἀνάσσειας.
 πολλῶν δ’ ἀγρομέων τῷ πείσεις, ὅς κε ἀρίστην
 βουλὴν βουλευσῇ· μάλα δὲ χρεώ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐσθλὰς καὶ πυκινὰς, ὅτι δῆϊοι ἐγτύοι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσας;

νῦν δ' ἡδ' ἡὲ διαρραΐσαι στρατὸν ἡὲ σαώσαι."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδὲ πίθοντο·
ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἑσσεύοντο 80

ἀμφὶ τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα ποιμένα λαῶν
ἡδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον υἱὰς Ἄρμος,
ἀμφὶ τε Μηριόνην Ἀφαρῖά τε Διήπυρόν τε,
ἡδ' ἀμφὶ Κρέοντος υἱὸν Λυκομήδεα δῖον.

ἔπ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ
κούροι δῖα στήχον δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
καὶ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·
ἔνεα δὲ πῦρ κήαντο, τίοντο δὲ δόρπη ἑκαστος.

Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀλλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθη μενοεικέα δαΐτα· 90
οἱ δ' ἐπ' ὄνειαρ ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας Ἰάλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλὴ·
ὃ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

“Ἀτρεΐδην κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἐν σοὶ μὲν λάττω, σέο δ' ἄρξομαι, οὕνεκα πολλῶν
λαῶν ἐσσι ἄναξ καὶ τοι Ζεὺς ἐπτυάλισσε

κτῆπρόν τ' ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίς βουλευήσῃσθαι.

τῷ σε κρῆ πέρη μὲν φάσθαι ἔπος ἡδ' ἐπακοῦσαι,
κρηῖναι δὲ καὶ ἄλλωι, ὅτ' ἂν τίνα θυμὸς ἀνώγει
εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔσεται, ὅτι κεν ἄρχει.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.

οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσας,
οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαί ἡδ' ἔτι καὶ νῦν,

ἐκ ἔτι τοῦ, ὅτε, Διογενὲς Βρισηΐδα κούρην
χωόμενου Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃσιν ἀπούρας
οὐ τι καὶ ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἐγὼ γε
πόλλ' ἀπεμνεόμην· σὺ δὲ σὺ μεγαλήτορι θυμῷ
εἵσας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔπισαν, 100
ἠτίμνας· ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσομένοι παπείωωμεν
δώροισιν τ' ἀγαποῖσιν ἑπεσσι τε μελιχίοισι.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

“ὦ γέρον, οὐ τι ψεῦδος ἐμὰς ἔσας κατέλειπας,
ἀσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν

λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
ὥς νῦν τοῦτον ἔπρε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.

ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην φρεσὶ λευγαλένῃσι πιθήσας,
διψ' ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπεράσαι ἄποινα.

ὕμῃν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήσας,
ἔπ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
αἵωνας δὲ λέβητας εἰκόσι, δώδεκα δ' ἵππους 120

πιγροὺς ἀλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήϊος εἶν ἄνῆρ, ὦι τόσσα γένοίτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσα μοι ἠνεύκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 δώσω δ' ἐπὶ γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λαερτιάδας, ἅς, ὅτε Λαέρβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτός,
 ἐπελόμεν, αἱ κάλλει ἐνίκων φύλα γυναικῶν. 130
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἦν τότε ἀπηνύρων,
 κόρην Βρισηός· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἡδὲ μνηστῆαι,
 ἢ ἐμῷς ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἡδὲ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάκαι,
 νῆα ἕλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηυσάσσω
 εὐσελῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα λιπὸν Ἀχαιοί,
 Τρωϊάδας δὲ γυναικας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσω,
 αἷ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλιστα ἔωσιν. 140
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεσ' Ἀχαιικόν, οὐσαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ῥοί· τίςω δέ μιν Ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι εὐατρες ἐνὶ μετάρῳ ἐπηύκτωι,
 Χρυσόεμψ καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιδάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσι, φίλῃν ἀνάεδνον ἀγέσω
 πρὸς οἶκον Πηλεῖος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μέγιστα δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὐ πῶ τις ἔη ἐπέδωκε εὐατρί.
 ἐπὶ δὲ οἱ δώσω εὐ ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλῃν Ἑνόπῃν τε καὶ Ἴρῃν ποιέεσσαν, 150
 Φηράς τε Ζαεάας ἡδ' Ἀνθεῖαν Βαεὺλαμιον,
 καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πῆσαι δ' ἐπὶ τὴν ἀλός, νέεσθαι Πύλου ἡμαθέεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
 οἳ κέ ἐ δωτῆνῃσι θεῶν ὥς τιμῆσουσι
 καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι ἐμυστας.
 ταῦτά κέ οἱ τελέσσω μεταλλήσαντι χόλοιο.
 διμνηστώ—Ἀῖδης τοι ἀμείλικος ἡδ' ἀδάμαστος·
 τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἑκείστος ἀπάντων—
 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βαλεύτερός εἰμι 160
 ἡδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.”
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπαπὶ Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “Ἄτρεϊδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὀνοστόα διδοῖς Ἀχιλλεῖ ἄνακτι·
 ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνουσαι, οἳ κε τάχιστα
 ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
 εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἦν ἐγὼ ἐπιόμην, οἱ δὲ πιεέσων.
 Φοῖνιξ μὲν πρόστις διφίλος ἡγησάσσω,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·

κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπέσσω. 170
 φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαι τε κέλεσσε,
 ὅφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρμόμεσθ', αἶψ' ἑλθέειν."

ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπεν.
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔκυσαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 νώμινσαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε πῖον ὅ', ὅσον ἦελε θυμός,
 ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδου.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 δευδύλλων ἐς ἑκαστον, Ὀδυσσεύϊ δὲ μάλιστα, 180
 παρθῇ, ὥς πεπίθοισιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

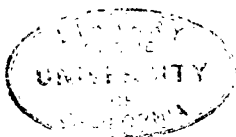
τὼ δὲ βάτην παρὰ εἴνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαῖνόχῳ ἐννοσιγαίῳ
 ρηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσων,
 τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμηγτι λιγάνῃ,
 καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
 τὴν ἄρετ' ἐκ ἐνάρων, πόλιν Ἥτιόνωος ὀλέσσαι·
 τῇ δ' γε θυμὸν ἔτερπεν, ἅειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν·
 Πάτροκλος δὲ οἱ οἷος ἐναντίος ἦστο κοῦρη, 190
 δέγμενος Αἰακίδην, ὅποτε λήξειεν αἰδῶν.

τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἤγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνδρούρσεν Ἀχιλλεύς
 αὐτῇ, σὺν φόρμηγτι, λιπῶν ἔδος, ἔνεα θάσασεν.
 ὥς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη.
 τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὧκας Ἀχιλλεύς·
 "χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον, ἦ τι μάλ' αἰ κρεῶ,
 οἷ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτάτῳ ἔστον."

ὣς ἄρα φωνήσας προτέρω ἔγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἶσεν δ' ἐν κλισιοῖσι τάπησιν τε πορφυρέοισιν· 200
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεον ἑτὺς ἐόντα·
 "μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου υἱέ, καεῖστα,
 ζωρότερον δὲ κέραε, δέπας δ' ἔντυνον ἐκάστωι·
 οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέσσι μελάρωσι."

ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπαίετο ἑταίρῳ.
 αὐτὰρ ὃ γε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔεικ' ὅιος καὶ πῖνος αἰγός,
 ἐν δὲ σὺς ἀάλιοιο ῥάχιν τεσαλυσίαν ἀλοιφῇ.
 τῷ δ' ἔκεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπαρε, 210
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δάψεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἔκάν καὶ φλόξ ἐμαράνην,
 ἀνερακίην σπορέας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε,
 πάσσε δ' ἄλδος οἰοιο, κρατευτῶν ἐπαείρας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπησε καὶ εἰν ἑλεοῖσιν ἔκευε,

Πάτροκλος μὲν εἶτον ἔλων ἐπέναυε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἄτ' ἀντίον ἴσεν Ὀδυσσεὺς
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἴσεν Ὀδυσσεὺς εἰσίοιο
 τοῦκου τοῦ ἑτέροιο, ἑοῖα δὲ εἶπαι ἀνώγει
 Πάτροκλον δὲ ἐταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκέαμνα χεῖρας Ἰάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔητο,
 νεῦς Ἀΐας Φοῖνικι· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο θάπας δαΐδακτ' Ἀχιλλῆα·
 “χαῖρ’, Ἀχιλεῦ· δαπτὸς μὲν ἔσσης οὐκ ἐπιδευεῖς
 ἡμῶν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδου
 ἡδὲ καὶ ἑνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ’· ἀλλ’ οὐ δαπτὸς ἐπιράτου ἔργα μέμνηται,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διστρεφές, εἰσορώωντες 230
 δαΐδμεν· ἐν δοίῃ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσσει
 νῆας ἑυσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσσαι ἀλκῆν.
 ἐγὼ γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλιν ἔσσητο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τιλακλατοὶ τ’ ἐπικούροι,
 κνάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ’ ἐπὶ φασί
 σκῆκεσθ’, ἀλλ’ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι.
 Ζεὺς δέ οἱ Κρονίδης ἐνδὲκα σάματα φάινων
 ἀστράπτει· Ἔκτωρ δὲ μέγα σέβει βλεψαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πικυνος Διί, οὐδέ τι τίσι
 ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δὲ ἐλύσσα δέδυκεν.
 ἀράται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἡὼ δῖαν· 240
 στυγαὶ γὰρ νηῶν ἀποκόψει ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάς τ’ ἐμπρήσει μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θηϊώσιν παρὰ τῆσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ’ αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπαιλὰς
 ἐκτελέσσω θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἶσμον εἶναι
 φείσσαι ἐνὶ Τροίῃ, ἕκας Ἀργεὺς ἱπποβότοιο.
 ἀλλ’ ἔνα, εἰ μέμονας γέ καὶ ὀπὲ περ υἱας Ἀχαιῶν
 παρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων δρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ’ ἄκος ἔσsetαι, οὐδέ τι μῆκος
 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ’ ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 φράζει, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλακίαις κακὸν ἥμαρ.
 ὦ πάππον, ἢ μὲν σοὶ γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἥματι τῷ, ὅτε σ’ ἐκ Φοῖνις Ἀγαμέμνωνι πέμπε·
 “τάκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναῖν τε καὶ Ἥρῃ
 δώσουσ’, αἶ κ’ ἐσέλωσιν, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
 ἴσκειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 λιγέμεναι δ’ ἔριδος κακομυχανίου, ὅφρα σε μᾶλλον
 τίως Ἀργείων ἡμῶν νέοι ἡδὲ γέροντες·
 ὥς ἐπέτελλ’ ὁ γέρον, σὺ δὲ λήσσαι. ἀλλ’ ἐπὶ καὶ νῦν
 παύε’, ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ’ Ἀγαμέμνων 260
 ἔσται δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.



εἰ δὲ σὺ μὲν μὲν ἄκουσον, ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω,
 ὅσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσκετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
 ἅπ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 ἄψωνας δὲ λέβητας ἑαίκοα, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγυροὺς ἀλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐδὲ κεν ἀλγίος εἴη ἀνὴρ, ὦι τόσσα γένοιντο,
 οὐδὲ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅς' Ἀγαμέμνωνος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο. 270
 δώσα δ' ἐπὶ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐκτιμῆνιν ἔλες αὐτός,
 ἐπέλες, αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φύλα γυναϊκῶν·
 τὰς μὲν τοι δώσα, μετὰ δ' ἔσεται, ἦν τότε ἀπηνύρα,
 κούρη Βριχίος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον διμείψαι
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδὲ μιγῆναι,
 ἢ ὅπως ἐστίν, ἄναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναϊκῶν·
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτὴ
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάσαι,
 ἢ ἢα ἕλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηέσσασθαι
 εἰσελεύσῃ, ὅτε κεν δατεώμεσθαι ληϊδ' Ἀχαιοί, 280
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἑαίκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἳ κε μετ' Ἀργείῃν Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεσ' Ἀχαιικόν, οὐραρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοι· τίς αὖ δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύτετος τρέφεται θαλίῃ ἔπι πολλῇ,
 τρεῖς δ' εἰς εἰς εὐγατρὲς ἐπὶ μετάρῳ ἐπιπύκτωι,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τῶν ἦν κ' ἐθέλῃσθαι, φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλεῖος· ὃ δ' αὐτ' ἐπὶ μείλῃα δώσα
 πολλὰ μάλ', ὅς' οὐ πῶς τις ἐπὶ ἐπέδωκε εὐγατρί, 290
 ἐπὶ δὲ τοι δώσα ἐὺ ναιόμενα ἵπολίσσασθαι,
 Καρδαμύλην Ἑνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήσασθαι,
 Φηράς τε Ζαφείας ἥδ' Ἀνωεῖαν βαεὺλαίμων,
 καλὴν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδαρον ἀμπελδέσσαν.
 πάσαι δ' ἐγγὺς ἄλός, νέσται Πύλου ἡμισέωντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναῖουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
 οἳ κέ σε δωτίνῃσι θεῶν ὥς τιμίσουσι
 καὶ τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσσει μεταλλάξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπὶ κέστο κηρόει μάλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Πανακαίους
 τειρομένους ἐλάειρε κατὰ στρατόν, οἳ σε θεῶν ὥς
 τίς οὐκ· ἢ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῆδος ἔροιο.
 νῦν γάρ κ' Ἐκτορ' ἔλοισι, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σκεδὼν ἔλθοι
 λύσας ἔκων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐκ τινά φησιν ὁμοῖον
 οἳ ζῆσαι Δαναῶν, οὐδ' ἐνεάδε νῆες ἔνεικαν."
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

“διογενὲς λαερτιάδῃ, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεύ,
 χρή μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποσιπεῖν,
 ἦι περ δὴ κρανέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται, 310
 ὥς μὴ μοι τρύζητε παρήμιοι ἀλλοεσεν ἄλλος.
 ἔχερδς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀῖδαο πύλῃσι,
 ὅς κ’ ἕτερον μὲν κεῦθι ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 οὔτ’ ἐμὲ γ’ Ἀτρεΐδῃν Ἀγαμέμνονα πασέμεν οἶω
 οὔτ’ ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἔρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δῆλοισιν ἐπ’ ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεὶ.
 Ἰχὴ μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 ἐν δὲ ἴῃ τιμῇ ἥμεν κακὸς ἰδὲ καὶ ἐσθλός·
 κάτθαν’ ὁμῶς ὃ τ’ ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἐοργῶς. 320
 οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ
 αἶεν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζεαι.
 ὥς δ’ ὄρνις ἀπὴναι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
 μάστακ’, ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ’ ἔρα οἱ πέλει αὐτῇ,
 ὅς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀύπνους νύκτας Ἰαυον,
 ἥματα δ’ αἱματόεντα διέπρησσαν πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνώμενος ὁρώων ἕνεκα σφετεράων.
 δῶδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ’ ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ’ ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 τῶων ἐκ πασέων κευμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330
 ἐκελόμεν, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ’ ὅπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι
 θεσπόμενος διὰ παῦρα θασάσκετο, πολλὰ δ’ ἔχεσκεν·
 ἄλλα δ’ ἀριστήεσσά διδου γέρα καὶ βασιλευσὶ·
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κείται, ἐμεῦ δ’ ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
 εἴλετ’. ἔχει δ’ ἄλοχον θυμαρῆα, τῇ παριαύων
 τερπύεω. τί δὲ δεῖ πολεμίζεσθαι Τρώεσσιν
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνεάδ’ ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἦ οὐκ Ἑλένης ἕνεκ’ ἠυκόμοιο;
 ἦ μοῖνοι φιλέους’ ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐκέρρων,
 τὴν αὐτοῦ φιλέα καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ ἐοῦσαν.
 νῦν δ’ ἐπεὶ ἐκ χειρὼν γέρας εἴλετο καὶ μ’ ἀπάτῃς,
 μὴ μευ παράττω εὖ εἰδότες· οὐδὲ με πείσει.
 ἀλλ’, Ὀδυσσεῦ, σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλευσὶ
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεσέμεναι δῆιον πῦρ.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε καὶ ἥλασε τάφρον ἐπ’ αὐτῷ
 εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ’ οὐδ’ ὥς δύναται σῆνος Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
 ἴσκειν. ὅφρα δ’ ἐγὼ μετ’ Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐσέλεσκε μάχην ἀπὸ τάχεος ὀρνύμεν Ἕκτωρ,

ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαίᾳς τε πύλας καὶ φηγὸν Ἰκανεν·
 ἔνεα ποτ' οἷον ἔμμινε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὀρμῇν.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμωζέμεν Ἐκτορι δῖωι,
 αὔριον ἰρὰ Διὶ ῥέπας καὶ πᾶσι θεοῖσι,
 νηήσας ἐν νῆας, ἐπὶν ἄλαδε προερεύσσω,
 ὄψεται, αἴ κ' ἐθέλῃσθα καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήληι,
 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰκεύοντα πλεούσας 360
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἀνδρας ἐρεσκέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοῖην δῶνι κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἥματι κε τριπτάτωι Φοῖνι ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνεῶδε ἔρρων·
 ἄλλον δ' ἐνεῶνδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν
 ἠδὲ γυναῖκας ἐυζώνους πολίον τε αἰδηρον
 ἔχομαι, ὅς κ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
 αὐτὶς ἐφυσβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης, τῶι πάντ' ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω,
 ἀμφαδόν, ὅφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί, 370
 εἴ τινα που Δαναῶν ἐπὶ ἔλπεται ἐπαπατήσαιν,
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπισπόμενος. οὐδ' ἂν ἐμοί γε
 τετλαῖν κύνεός περ ἐὼν ἐς ὧπα ἰδέσθαι·
 οὐδέ τί οἱ βουλάς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον·
 ἔκ γάρ θη' μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιπεν· οὐδ' ἂν ἔγ' αὐτὶς
 ἐπαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἔλις δέ οἱ. ἀλλὰ ἔκχιλος
 ἔρρέτω· ἐκ γάρ εὐ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 ἐκὼρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρδὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίην,
 ὅσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοίτο, 380
 οὐδ' ὅς κ' Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίαν, ὅει πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
 αἴ ε' ἑκατόμυυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν' ἐκάστας
 ἀνέρες ἐποικνεύει σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίην, ὅσα ψάμασός τε κόνης τε,
 οὐδέ κεν ὥς ἐπὶ θυμὸν ἐμὸν πείσαι' Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμῃσαι θυμαλγέα λῶβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου,
 οὐδ' εἰ χρυσάην Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφρίζοι, 390
 οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσσω,
 ὅς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.
 ἦν γάρ θη' με σώσει θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκωμαι,
 Πηλεὺς οἶν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσειται αὐτός.
 πολλὰ Ἀχαιῶδες εἰσὶν ἂν' Ἑλλάδα τε Φοῖνι τε,
 κοῦραι ἀριστήων, οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται·
 τάων ἦν κ' ἐθέλωμι, φίλῃν ποιήσωμ' ἄκοιτιν.
 ἔνεα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέεσσο θυμὸς ἀγήμερος
 γήμαντι μνηστῆρην ἔλοχον, ἐκυΐαν ἄκοιτιν,

κτίμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτίκατο Πηλεΰς. 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάποιον οὐδ' ὅσα φαῖν
 Ἴλιον ἐκτίσσαι, εὐ ναυόμενον πολίεσρον,
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἱὰς Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λαῖνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔργα,
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐπὶ πετρνήεσσι.
 ληῖστοι μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵφια μῖλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων παντὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λείσθῃ
 οὔθ' ἐλεπὶ, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γάρ τέ μέ φησι, σὲ θά τις ἀργυρόεσσα, 410
 δικεαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφροντον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἴκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ θηρὸν δέ μοι αἰὼν
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησάμην
 οἴκαδ' ἀποπλάσσω, ἐπεὶ οὐκέτι θήετε τάκωρ
 Ἰλίου αἰπαιῆς· μάλα γάρ ἔσεν εὐρύοπα Ζεὺς 420
 χεῖρα ἔην ὑπέρεσκε, τεσσερῆκας δὲ λαοί.
 ἄλλ' ὁμῆες μὲν ἴοντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασε—τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων—
 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἢ κέ σφιν νῆας τε σὺν καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσι, ἐπεὶ οὐ σφίον ἦδε γ' ἐτόιμν,
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομνησίαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἔμμυ μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὖριον, ἦν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄνω." 430
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐτένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
 ὃπῃ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 "εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχαιεῦ,
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύναι νηυσὶ σοφίᾳ
 πῦρ ἐθέλεις αἰδῆλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπροσθε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπατ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, αὖθι λιποῖμην
 ἴος; κοῖ δέ μ' ἔπειπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεΰς
 ἥματι τῷ, ὅτε ε' ἐκ Φοίνης Ἀγαμέμνονι πέμπε
 νήπιον, οὐ πῶ εἶδός· ὁμοίοιο πολέμοιο 440
 οὐδ' ἀγορέων, ἴνα τ' ἀνδρες ἀριπρεπέες τελέσουσι·
 τούνεκά με πρόεικε, διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μῦθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηνεκτῆρά τε ἔργων.
 ὣς ἂν ἔπατ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὐκ ἐέλωμι
 λαίπετος, οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταῖν εὐδὸς αὐτός

γῆρας ἀποκύσας θῆσαν νέον ἡβώοντα,
 οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων ναίκεα πατρός Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὃς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
 μητέρ' ἐμὴν· ἡ δ' αἶεν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμηγῆναι, ἵν' ἐκείρῃε γέροντα.
 τῇσι πιδόμην καὶ ἔρεα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' δισσεῖς
 πολλὰ κατηράτο, στυγερὰς δ' ἐπεκέκλει· Ἐρινός,
 μή ποτε γούνασιν οἷαν ἐφέσσασθαι φίλον υἱὸν
 ἐκ ἐμῶσιν γαστράτω· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταθέοπιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνηα.
 [τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀπί· χαλκῶδι·
 ἀλλὰ τις ἀσπείτων παύσεν χόλον, ὃς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 δήμου ὅηκε φάτιν καὶ ὀνειδεα πόλλ' ἀνθρώπων,
 ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.] 460
 ἔθε' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύει· ἐν φρεσὶ θυμὸς
 πατρός χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφάσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεπιὸι ἀμφὶς ἐόντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροις,
 αὐτὰρ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοὺς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ κύες σαλέουσιντες ἀλοφίῃ
 εὐόμενοι ταπύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμωων μέθυ πίνετο τοιοῦτο γέροντος. 470
 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον·
 οἱ μὲν ἀμαβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβην
 πῦρ, ἔτερον μὲν ἐν αἰεοῦσιν ἐυερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν σαλάμοιο εὐράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπῆλυσε νῦξ ἐρεβαννὴ,
 καὶ τότ' ἐγὼ σαλάμοιο εὐρας πυκινῶς ἀραρυίας
 ῥήκας ἐκῆλεον, καὶ ὑπέρορον ἐρκίον αὐλῆς,
 ῥεῖα, λαθῶν φύλακας τ' ἀνδρας θυώας τε γυναῖκας.
 φεύγον ἔπατ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φοῖβῃ δ' ἐπικόμην ἐριβόλακα, μητέρα μῆλων,
 ἐς Πηλῖα ἀναχθ'· ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδακτο, 480
 καὶ με φίλησ', ὥς εἴτε πατὴρ ὅν παῖδα φιλήσῃ
 μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι,
 καὶ μ' ἀφναῖον ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἐκαστὴν Φοῖβος Δολόπεσσιν ἀνάσσων.
 καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκε, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλωι
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵκναι οὔτ' ἐν μεγάροις πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεα κῆρύσσας
 ὄψου ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισκῶν.
 πολλάκι μοι κατέδυσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
 οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ. 490

ὥς ἐπὶ κοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐπετέλειον
 ἐκ ἑμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀσκέα λοιγὸν ἀμύνηις.
 ἀλλ', Ἀχιλλεῦ, δάμασσον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στραπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε·
 καὶ μὲν τοὺς εὐέεσσι καὶ εὐχολῆις ἀγανθίαι
 λοιβῆι τε κνίσῃ τε παρατρωπῶς' ἀνερωποὶ
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῆη καὶ ἀμάρτηι.
 καὶ γάρ τε λιπαὶ εἰσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 χωλαὶ τε ῥυσαὶ τε παραβλώπες τ' ὀφθαλμῶς,
 αἳ ῥά τε καὶ μετόπισθε' ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
 ἢ δ' ἄτη σσηναρή τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας
 πολλὰν ὑπεκπροσέει, φεάσαι δέ τε πῆσσαν ἐπ' αἴαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐπακέονται ὀπίσσω.
 ὃς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσαν ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὤνησσαν καὶ τ' ἐκλυον εὐεαμένιοι·
 ὃς δὲ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπῃ,
 λίσσονται δ' ἔρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῶι ἄτην ἔμ' ἔπεσσαι, ἵνα βλαφεῖς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ', Ἀχιλλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρηισιν ἔπεσσαι
 τιμῆν, ἥ τ' ἔλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπίσθε' ὀνομάζοι
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 οὐκ ἔν ἐγὼ γέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, κατέουσι περ ἔμψης·
 νῦν δ' ἔμμε τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπίσθεν ὑπέστη,
 ἀνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιικόν, οἳ τε κοὶ αὐτῶι
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγχις
 μῆδὲ πόδας· πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεκολώσασθαι.
 οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι·
 δωρητοὶ τ' ἐπέλοντο παράρρητοί τ' ἐπέεσσι.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαί, οὐ τι νέον γε,
 ὥς ἦν· ἐν δ' ὕμῃν ἐρέω πάντεσι φίλοισι.
 Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχαρμαὶ
 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραπνήης,
 Κουρήτες δὲ διαπραΐεσθαι μεμαῶτες Ἀρήϊ.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόρονον Ἀρτεμις ὥρρε
 κωσαμένη, ὃ οἱ οὐ τι θαλῦσια γουνῶι ἀλώης
 Οἰνεὺς ῥέει, ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνε' ἐκατόμβας·
 οἷνι δ' οὐκ ἔρρεε Διὸς κούρη μέγαλοιο·
 ἢ λάσσει ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῶι.

500

510

520

530

ἡ δὲ χολωσαμένη δῖον γένος ἰοχέαιρα
 ὥρσεν ἐπὶ χλούνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοτον,
 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔσων Οἰνῆος ἀλωήν. 540
 πολλὰ δ' ὅ γε προσέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσιαι ρίζναι καὶ αὐτοῖς ἄνεσα μύλων.
 τὸν δ' οἶδς Οἰνῆος ἀπέκτανεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων οἰρητόρας ἄνδρας ἀγείρας
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κε δάμν παύροια βροτοῖσι·
 τόσσος ἦν, πολλοὺς δὲ πυρὸς ἐπέβης ἄλγανῆς.
 ἡ δ' αὖφ' αὐτῷ ἦκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτῇν,
 αὐφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λακνῆσεντι,
 Κουρήτων τε μεσιγὴ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηίφιλος πολέμιζε, 550
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο
 ταῖσ' ἐκτοσεσθαι μύμναι πολέες περ ἔοντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδω χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάναι ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 ἦ τοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλκαίῃ χωόμενος κῆρ
 κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπείας καλλιφύρου Εὐνήνῃης
 "Ἴδεώ ο', ὅς κάρτιστος ἐπιθεομένων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε, καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἴλετο τόπον 560
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος καλλιφύρου εἵνεκα νόμῳ·
 τῶν δὲ τὸν ἐν μετάρῳ πατὴρ καὶ πότμη μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὔνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ Ἀλκυόνης πολυπεπεσός οἶτον ἔχουσα
 κλαίειν, ὅ μιν ἐκάεργος ἀνὴρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 τῇ δ' ἔγε παρκατέλεκτο χόλον θυμάλγῃ πέσσων,
 ἐπ' ἀρέων μητρὸς κεκολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
 πόλλ' ἀκέουσ' ἤρῃτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαίῃ πολυφόρβῃν χερσὶν ἀλοῖα
 κυκλίσκουσ' Ἀἶδην καὶ ἐπαινήν Περσεφόνειαν,
 πρόχην καθεζομένην, δεύοντο δὲ δακρυὰ κόλποι, 570
 παῖδ' ὀδύναν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἑρινὺς
 ἔκλυεν ἐπ' Ἑρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 τῶν δὲ τάχ' αὐφὶ πύλας θυμῶς καὶ δοῦπος δρώρει
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
 ἐπελεῖν καὶ ἀμύναι, ὑποσκόδμενοι μέγα δῶρον·
 ὅππῃσι πύματον πεδίον Καλυδῶνος ἐρανήης,
 ἔνεα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδοιο,
 ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι, 580
 πολλὰ δὲ μιν λιτάνευε γέρον ἱππιδάτα Οἰνεύς,
 οὐδοῦ ἐπλευθεβῶς ὑμηρέφους θαλάμοιο
 οἴων κολλητὰς σάνιδας, γουνοῦμενος υἷόν·

πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἑλλίσσωνε· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
 οἳ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι πίπτεον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρήτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἑυζώνος παράκοιτις 590
 λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 κῆδε' ὅς' ἀνθρώποις πέλα, τῶν ἄστυ ἀλώει·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαεύει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαρυζώνους τε γυναῖκας.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα,
 βῆ δ' ἰέναι, χροὶ δ' ἔντε' ἐθύετο παμφανόωντα.
 ὥς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἥμαρ
 εἶπας ὡς θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεσσαν
 πολλὰ τε καὶ χαρίσιντα, κακὸν δ' ἥμυνε καὶ αὐτῶς.
 ἀλλὰ σὺ μὴ τοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδὲ σε δαίμων 600
 ἐνταῦθα τρέψει, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
 νηυσὶν κασιμένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δῶρων
 ἔρχεο· Ἴσον γάρ σε θεοὶ τίουσιν Ἀχαιοί·
 εἰ δέ κ' ἄτερ δῶρων πόλεμον φοιτήνορα δύνῃς,
 οὐκέτ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν."

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 "φοῖνιξ, ἅττα γεραιέ, διστρεφές, οὐ τί με ταῦτις
 χρεῶν τιμῆς· φρονέω δὲ τιμῆσθαι Διὸς αἵησι,
 ἢ μ' ἔσαι παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς δ' κ' αὐτμῇ
 ἐν στήθεσσι μένησι καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρηι 610
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 μὴ μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀκεύων,
 Ἄτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέκῃται φιλέοντι.
 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κῆδειν, ὅς κ' ἐμὲ κῆδι.
 Ἴσον ἐμοὶ βασιλεὺς καὶ ἥμισυ μείρο τιμῆς·
 οὗτοι δ' ἀπτελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λάτρεο μύμωνων
 εὖνῃ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηνφί
 φρασσόμεθ', ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἢ κε μένωμεν."

ἢ καὶ Πατρόκλῳ δ' γ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ 620
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λάχος, ὕφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίστο. τοῖα δ' ἄρ' Αἴας
 ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·
 "διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἴωμεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μῦθοιο τελευτῇ
 τῇδε γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγτεῖλαι δὲ τάχιστα
 χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἔοντα,
 οἳ που μὲν ἔσται ποτιδῆγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἄγριον ἐν στήθεσσι εἶτο μεγάλητορα θυμόν,

σκέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότιτος ἐταίρων
 τῆς, ἢ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔποχον ἄλλων, 630
 νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
 ποιήην ἢ οὐ παῖδός ἐδέξατο τεσθνήωτος·
 καὶ β' ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας,
 τοῦ δέ τ' ἐρπύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγένηωρ
 ποιήην δεκαμένῳ. σοὶ δ' ἑλληκτόν τε κακὸν τε
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ ἐέσαν εἴνεκα κούρης
 οἴης. νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔποχ' ἀρίστας
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῆϊα· σὺ δ' ἴλασθαι ἔθεο θυμὸν, 640
 αἰδέσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπερόφιοι δέ τοι εἴμεν
 πληυός ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔποχον ἄλλων
 κήδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσοι Ἀχαιοί.
 τὸν δ' ἀπαυαβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “Αἶψα διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν εἰσαο μυθεῖσασθαι·
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλωι, ὀππότε' ἐκείνων
 μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεκεν
 Ἀτρεΐδης ὥς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 ἀλλ' ὕμεις ἔρχεσθε καὶ ἀπτελίην ἀπόφαρθε·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεθήσομαι αἱματόεντος, 650
 πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἔκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθαι
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦσαι πυρὶ νῆας.
 ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Ἔκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σκῆσεσθαι οἶω.”
 ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἑλὼν θέτας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ διωμήϊα κέλευσε
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέκος ὅττι τάχιστα, 660
 αἱ δ' ἐπιπαιόμεναι στόρεσαν λέκος, ὥς ἐκέλευσε,
 κώεά τε ῥηγός τε λῖνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
 ἔνθ' ὁ γέρωι κατέλεκτο καὶ ἥω δῖαν ἔωμμεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυκῶι κλισίῃς ἐπιήκτου·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν λεσβόσση ἦγε,
 Φόρβαντος εὐγάτηρ Διομίδην καλλιπάρηιος.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωσεν ἑλέατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφρι εὐζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς
 Σκύρον ἑλὼν αἰπείαν, Ἐνυβος πτολίεθρον.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσι δὴ Ἀτρεΐδαο γέροντο,
 τοὺς μὲν ἄρα χρυσόισι κυπέλλοις υἱὲς Ἀχαιῶν 670
 δαδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἔκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐπερέεινεν ἄνας ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 “εἴη' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῶδος Ἀχαιῶν,
 ἢ β' ἐθέλῃς νῆεσσι ἀλεσέμεναι δῆϊον πῦρ,
 ἢ ἀπέαιε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμὸν;”

τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 “Ἄτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κείνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μάλλον
 πυμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναιίνεται ἰδέεσθαι δῶρα.
 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγαν, 680
 ὅπως κεν νῆας τε σόῃς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπείλησεν ἔμ' ἡοὶ φαεινομένῃφι
 νῆας εὐσελέμους ἅλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιέλισσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἔλλοισιν ἔφη παραμυθεύσασθαι
 οἷκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆϊτε τάμωρ
 Ἰλίου αἰπαιῆς· μάλα γάρ ἔσεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα εἶναι ὑπερέσκει, τεσσαρσέκκασι δὲ λαοί.
 ὥς ἔφατ'· εἰς καὶ οἷδε τὰδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὥς γὰρ ἀνώγει, 690
 ὅφρα οἱ ἐν νῆεσσι φίλῃν ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὔριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκῃ δ' οὔ τί μιν ἔχει.”
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἔρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο αἰωπῆι
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
 δὴν δ' ἄνεωι ἦσαν τετινότες υἱες Ἀχαιῶν·
 ὅψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 “Ἄτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μὴ βφέλες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδοῦς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μάλλον ἀγνηορίησιν ἐνήκας. 700
 ἀλλ' ἢ τοι κείνον μὲν ἔασομεν, ἢ κεν ἴησιν
 ἢ κε μένηι· τότε δ' αὖτε μαχίσσεται, ὅππότε κεν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγει καὶ θεὸς ὕρσῃ.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, παρθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
 αἵτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐκέμεν λαὸν τε καὶ ἵππους
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.”
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἔρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες, 710
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίῃνδε ἕκαστος,
 ἔνεα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

Δολώνεια.

ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
 εὖθρον παννύχιοι, μαλακῶι δεδυμημένοι ὕπνῳ·
 ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
 ὥς δ' ὅτ' ἄν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠυκόμοιο,
 τεύχεων ἢ πολὺν δμβρον ἀεέσφατον ἢ κάλαζαν
 ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε κίων ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ἐπὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
 ὥς πυκὴν ἐν στήθεσσι ἀνεστενάχῃ· Ἀγαμέμνων
 νειόσθην ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. 19
 ἢ τοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀερέσειε,
 θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλίοι πρό,
 αὐλῶν κυρίγγων τ' ἐνοπὴν ὁμαδὸν τ' ἀνορώπων·
 αὐτὰρ ὅτ' ἐς κῆας τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προσελύμνους ἔλκετο καίτας
 ὑψόθ' ἐόντι Δίῃ, μέγα δ' ἔστενε κυθάμιον κῆρ.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλὴ,
 Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηληϊῶν ἐλαέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τίνα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
 ἢ τις ἀλεξίκακος πάσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20
 ὀρεωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδόχετο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα θαφοινὸν ἐέσσετο δέρμα λέοντος
 αἰθωνος μεγάλιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.
 ὥς δ' αὖτως Μενέλαον ἔχε τρόμος, οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάσσειεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὲ ἔθεν εἵνεκα πολὺν ἐφ' ὕγρην
 ἔλυσον ἐς Τροίην πόλεμον ὅραςὺν ὀρμαίνοντες.
 παρθαλένι μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
 ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῆφιν ἀείρας 39
 ὅηκατο καλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.

ΒΗ Δ' ὕμην ἀνστήσων δὴν ἀδελφεόν, ὅς μετὰ πάντων
 Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.
 τὸν δ' εὖρ' αὖφ' ὥμοισι πηκόμενον ἔντεα καλὰ
 νηὶ πάρα πρυμνήῃ· τῷ δ' ἀσπίς αἰετ' ἔλεων.
 τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 “τίφω' οὕτως, ἦεσίε, κορύσσεαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀτρυνέας Τρώεσσι ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 θαῖδω, μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσκηται τόδε ἔργον,
 ἀνδρας δυσμενέας ἀκοπιάζμεν οἷος ἐπελεῶν 40
 νύκτα δι' αὐβροσίνῃ· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 “χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφές ὦ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἢ τίς κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσῃ
 Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
 Ἐκτορείους ἔρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα εἶχ' ἱεροΐσιν·
 οὐ γάρ πω ἰδόμεν οὐδ' ἔκλυον αὐθιγὰντος
 ἀνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μνητιάσθαι,
 ὅς· Ἐκτωρ ἔρρεσε δίφιλός υἱας Ἀχαιῶν,
 αὐτῶς, οὔτε θεῶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50
 ἔργα δ' ἔρρε', ὅσα φημι μελεσέμεν Ἀργεῖοι
 θεῶά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἰοί μῦν, Αἴαντα καὶ Ἴδωμενῆα κάλεσσον
 ῥίμψα εἴων παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλησιν
 ἔλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνου γάρ κε μάλιστα πιθόιστο· τοιοῦτο γὰρ υἱὸς
 σιμαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἴδωμενῆος ὁπάων
 Μηριόνης· τοῖαν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
 “πῶς γάρ μοι μῦθῳ ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύεις;
 αὖθι μένων μετὰ τοῖσι δεδεγμένος, εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
 ἦε εἴω μετὰ σ' αὖτις, ἐπὶν ἐν τοῖς ἐπιτείλω;”

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 “αὖθι μένειν, μή πως ἀβροτάπομεν ἀλλήλοισιν
 ἐρχομένῳ· πολλὰ γὰρ ἄνδ' στρατόν εἰς κέλευθοι.
 φεάττω δ', ἦ κεν ἴμισθα, καὶ ἐγρήγοραι ἀνωχέι,
 πατρώεσσι ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 πάντας κυδαίνων· μὴδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἔμμι 70
 Ζεὺς ἐπὶ γαινομένοισιν ἰα κακότητα βαρεῖται.”

ὥς ἐπὶν ἀπέπεμπε ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτείλας.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 εὐνήῃ ἔπι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκετο,
 ἀσπίς καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια·
 παρ δὲ ζωστήρ κείτο παναίολος, ὧι ῥ' ὁ γεραιὸς

ζώνησθε, ὅτ' ἐς πόλεμον φεισθήνορα θεωρήσσοτο
 λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῶι. 80
 ὀρεώσεῖς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαίρας,
 Ἄτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐκερεάινετο μύθῳ·
 "τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος
 νύκτα δι' ὀφθαλμῶν, ὅτε σ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 ἢ τίς τιν' οὐρήων διζήμενος ἢ τίς τιν' ἐταίρων;
 φθέγγο, μὴδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;"
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 εἶσεαι Ἄτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέεικε πόνοισι διαμπερές, εἰς δ' κ' αὐτῷ
 ἐν στήθεσσι μένησι καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρηι. 90
 πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὅμματος ἵδυμος ὕπνος
 ἱζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίη δέ μοι ἔκω
 στήθεων ἐκερῶσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
 ἀλλ' εἴ τι θραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἱκάνει,
 δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβήσομαι, ὄφρα ἴδωμαι·
 μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδνηκότες ἡδὲ καὶ ὕπνῳ
 κοιμώσωνται, ἅτάρ φυλακῆς ἐπὶ πάγῳ λάθωσιν·
 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἴσται, οὐδέ τι ἴδωμαι. 100
 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσῃσι μάχεσθαι."
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 "Ἄτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 οὐ ὅνῃ Ἐκτορι πάντα νοήματα μῆτις τε Ζεὺς
 ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω
 κῆδεσι μοχθήσαιν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 ἐκ χόλου ἀργαλέον μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔγωμ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐτίρομεν ἄλλους,
 ἡμῶν Τυδείδῃ δουρικλυτὸν ἡδ' Ὀδυσῆα
 ἡδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν. 110
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τούτῳ μετοιχόμενος καλέσσειν,
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἕσιν ἐκαστάτῳ οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ ἔδοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 ναϊκέω, εἴ πέρ μοι νεμεσῆσαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὥς εὔδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελον κατὰ πάντας ἀριστήας πονέεσθαι
 λισσομένους· χρειῶ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός."
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσασθαι ἔγνω· 120
 πολλάκι γὰρ μευεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
 οὐτ' ὄκνῳ εἴκων οὐτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
 ἀλλ' ἐμὲ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν.

νῦν δ' ἐμὸ πρότερος μάλ' ἐπέρετο καὶ μοι ἐπιέστη·
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλύμμεναι, οὐς δὲ μεταλλῆαι.
ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κικηρόμεθα πρὸ πυλάων
ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέεσθαι."

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπατα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

"οὕτως οὐ τίς οἱ νευεσθήσεται οὐδ' ἀπιθήσεται

'Αργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ."

130

ὥς εἰπὼν ἐνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,

ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήκατο καλὰ πέδιλα,

ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήκατο φοινικέεσσαν,

διπλὴν ἐκταδῆν, οὐλὴν δ' ἐπενήνοε λάκην.

εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκακμένον ὀπὰ χαλκῶι,

βῆ δ' ἰόναι κατὰ νῆας 'Αχαιῶν χαλκοχιτῶνων.

πρῶτον ἔπατ' Ὀδυσθα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον

ἐξ ὕπνου ἀνέταρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ

φασπαλέμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἦλυε· ἰωή,

ἐκ δ' ἦλθε κλισίης καὶ σφρας πρὸς μῦθον ἔαπε·

140

"τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἷοι ἀλάσσει

νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅπῃ δὴ χραιῶ τόσον ἴκαι;"

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπατα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

"διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

μὴ νευέαι· τοῖον γὰρ ἔχος βεβήκεν 'Αχαιοῦ·

ἀλλ' ἔπε', ὄφρα καὶ ἄλλον ἐταίρουμ, ὅν τ' ἐπέοικε

βουλὰς βουλευεῖν, ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι."

ὥς φάθ', ὁ δὲ κλισίῃνδε κίων πολύμητις Ὀδυσσεὺς

ποικίλον ἀμφ' ὥμοισι κάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.

βῆν δ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεα· τὸν δὲ κίχανον

150

ἔκτετ' ἀπὸ κλισίης σὺν ταύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι

εὐδοκ, ὑπὸ κραδίῃ δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν

ἔρε' ἐπὶ σφυρῶν ἑλκίλατο, τίλλε δὲ χαλκὸς

λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωες

εὐδ', ὑπὸ δ' ἔσπρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραυλοῖο,

αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φασαλός.

τὸν παρστὰς ἀνέταρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,

λάσσε ποδὶ κινήσας, ὠτρυνέ τε νεάκεσ' ἑτ' ἄντην·

"ἔρρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννηυχον ὕπνον ἀωτέϊς;

οὐκ αἴσια, ὥς Τρῶες ἐπὶ ἑρῳσμοῖι πεδίοιο

160

εἴσται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἐπὶ χώρος ἐρύκει;"

ὥς φάθ', ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἀκραπνῶς ἀνόρουσε,

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

"σκέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις.

οὐ νῦ καὶ ἄλλοι ἔσσι νεώτεροι υἱεῖς 'Αχαιῶν,

οἳ κεν ἔπατα ἔκαστον ἐταίρειαν βασιλῆων

πάντην ἐπιοκόμενοι; σὺ δ' ἀμύχανός ἐσσι, γεραιέ."

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

"καὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.

εἰς ἡν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰς δὲ λαοὶ 170
 καὶ πολλὰς, τῶν κέν τις ἐποικόμενος καλέσσειεν·
 ἀλλὰ μάλα μεγάλην χραιῶ βεβήκεν Ἀχαιοὺς·
 νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ πυροῦ ἵσταται ἀκμῆς,
 ἢ μάλα λυγρὸς δλεθρὸς Ἀχαιοῖς ἢ ἐβίωναι.
 ἀλλ' ἴει νῦν, Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱὸν
 ἀνστήσον, σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος, εἴ μ' ἐλεείρῃς."
 ὣς φάτο, ὃ δ' ἄμφ' ὥμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
 αἰεωνὸς μεγάλῳ ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγκος.
 βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνεον ἀναστήσας ἔγεν ἥρωες.
 οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμικθον, 180
 οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον,
 ἀλλ' ἐρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.
 ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα θυσαρῶνται ἐν αὐλῇ
 οἰρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καὶ ὕλην
 ἔρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος δλωλεν·
 ὥς τῶν ἥδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροισιν ὀλώλει
 νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίοις δὲ γὰρ αἰεὶ
 τετράφατο, ὀπιότ' ἐπὶ Τρώων αἰοῖεν ἰόντων.
 τοὺς δ' ὁ γέρων γένεσεν ἰδὼν εἰρυνεὴ τε μῦθῳ 190
 [καὶ σφας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα].
 "οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μὴδὲ τιν' ὕπνος
 αἰρήνῃ, μὴ χάρμα γενώμεθα θυσαμένεσσιν."
 ὥς εἰπὼν τάφοισι διέεσσυτο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλὴν.
 τοῖς δ' ἄμα Μυρτιάδης καὶ Νέστορος ἀγαθὸς υἱὸς
 ἦϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμαχτιάσασθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριόωντο
 ἐν καοαρῷ, θεὸς δὴ νεκύων διεφαίνετο χώρος
 πιπτόντων, ὅσων αὖτις ἀπετράπητο δβρυμὸς Ἐκτωρ 200
 ὅλλυς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νῦν ἐκάλυπεν·
 ἔνεα καεσζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πῖψαυσκον.
 τοῖσι δὲ μῦθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 "ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιτο· ἐὼν αὐτοῦ
 θυμῷ τολμῶντι μετὰ Τρώας μετασέμους
 ἔλθειν, εἴ τινα που θήϊων ἔλοι ἐκατόνῳτα,
 ἢ τινα που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ὅσα τε μητιόωσα μετὰ σφισιν, ἢ μεμῆσιν
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥε πόλινδε
 θῆν ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς;
 ταῦτά τε πάντα πύθοιτο, καὶ θῆν εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀκνηές· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· καὶ οἱ δόας ἔσσεται ἐσολή·
 ὅσοι γὰρ νῆεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος δὴν δώσουσι μέλαιναν

εἶλυν ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·
αἰεὶ δ' ἐν θαίπνιαι καὶ εἰλαπίνῃαι παρέσται.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο αἰωπῆαι·
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομῆδης·

“Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ἀνδρῶν θυσιμένων θῦναι στρατὸν ἐπ' αὖς ἔόντα,
Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἔμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος·
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.

220

σὺν τε δ' ἔρχομένω, καὶ τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
ὅππως κέρδος ἔη· μῦθος δ' εἴ περ τε νοήσῃ,
ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος λαπτῇ δέ τε μῆτις.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔεelon Διομῆδεϊ πολλοὶ ἔπесσαι·

ἡελέτην Αἴαντε δ' αὖ, θαράποντες Ἴηρος,

ἡελε Μιρσιόνης, μάλα δ' ἡελε Νέστορος υἱός,

ἡελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλατὸς Μενέλαος,

230

ἡελε δ' ὃ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταθῦναι θυμῶν

Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

“Τυδεΐδῃ Διόμῃδης, ἐμῶι κεχαρισμένε θυμῶι,
τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσῃαι, ὃν κ' ἐθέλῃσθα,
φαινομένων τὸν ἕριστον, ἐπεὶ μεμάσας γε πολλοί.

μὴδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω

καλλέειπαι, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσῃαι αἰδοῖ εἵκων,

ὅς γενητὴν ὀρώων, μὴδ' εἰ βασιλεύτερος εἴη.”

ὥς ἔφατ', ἔδειξεν δὲ περὶ παντὶ Μενελάωι.

240

τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομῆδης·

“εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,

πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσσεὺς ἐγὼ θεῖοιο λαοθύμῳ,

οὐ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ

ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη.

τούτου γε σπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰεομένοιο

ἔμψω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περσοῖδε νοήσαι.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

“Τυδεΐδῃ, μήτ' ἔρ με μάλ' αἶνεε μήτε τι νεῖκαι·

εἰδὼς γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοισι ἀγορεύεις.

250

ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νῦν ἄνεται, ἐπ' αὖθις δ' ἡώς,

ἄστρον δὲ δὴ προβέβηκε, παρώικωκεν δὲ πλέων νῦν

τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.”

ὥς εἰπὼν· ὀπλοῖσιν ἔη δαινοῖσιν ἐδύτην.

Τυδεΐδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρακυμῆδης

φάσγανον ἔμψῃ, τὸ δ' ἔδωκε παρὰ νῆϊ λέλειπτο,

καὶ σάκος· ἄμφω δὲ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε

ταυραῖην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἣ τε καταῖτυς

κέκλῃται, βύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.

Μιρσιόνης δ' Ὀδυσσεὺς δίδου βιὸν ἡδὲ φαρέτρην

260

καὶ ζῖφος, ἄμφω δὲ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε

ρίνου ποιητήν· πολέαν δ' ἔντοσεν ἰμάσιν
 ἐντέτατο στερεῶς, ἔκτοσε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὕδ' εαμέες ἔχον ἔνεα καὶ ἔνεα
 εὐ καὶ ἐπισταμένως, μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
 τήν β' ἄ ποτ' ἐκ 'Ελεῶνος 'Αμύντορος 'Ορμενίδαο
 ἐπέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιπορήσας,
 Σκάνδασαν δ' ἔρα δῶκε Κυθηρίῳ 'Αμφιδάμαντι·
 'Αμφιδάμας δὲ Μόλωι δῶκε παινήϊον εἶναι,
 αὐτὰρ ὁ Μηριόνηι δῶκεν ὦι παιδὶ φορῆναι·
 δὴ τότε 'Οδυσσεὺς πύκασεν κάρη ἀμφιτεσείσα.

270

τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἐνὶ δαινοῖσιν ἐδύτην,
 βάν β' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόει πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἔρωδιὸν ἐπ' αὐτὸς ὁδοῖο
 Παλλὰς 'Αθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 νύκτα δι' ὄφρ' αἴνην, ἀλλὰ κλάμπαντος ἔκουσιν.
 καίρε δὲ τῷ ὄρνει 'Οδυσσεύς, ἡρᾶτο δ' 'Αθήνη·
 "κλυθεῖ μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἦ τέ μοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 κινύμενος, μῦν αὐτε μάλιστά με φίλαι, 'Αθήνη,
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι,
 ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσει."

280

δεύτερος αὐτ' ἡρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 "κέκλυθαι μῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, ἀπρυτώνη·
 σπείδ' μοι, ὥς ὅτε πατρὶ θυ' ἔσπεο Τυδῆα δίωι
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ 'Αχαιῶν ἀγγελος ἦσιν.
 τοὺς δ' ἔρ' ἐπ' 'Ασωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας 'Αχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὁ μαλίσκον μῦθον φέρε Καδμείοιαι
 κεῖς· ἀτὰρ θυγ' ἀπιῶν μάλα μέμμερα μήσατο ἔργα
 σὺν σοί, δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστις.
 ὥς μῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καὶ με φύλασσε·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέκω βοῦν ἥνιν εὐρυμέτωπον,
 ἀδμήτην, ἥν οὐ πῶ ὑπὸ ζυγὸν ἦγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέκω χρυσὸν κέρασιν περιεύσας."

290

ὥς ἔφην εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς 'Αθήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἡρήσαντο Διὸς κούρῃι μεγάλοιο,
 βάν β' ἵμεν ὥς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
 θυμὸν φόνον, ἀν' ἔκρυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρώας ἀγένορας εἶας· ἔκτωρ
 εὐδαν, ἀλλ' ἔμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
 ὅσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·

300

τοὺς δ' γε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν·
 "τίς κέν μοι τότε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσσει
 δώρωι ἐπὶ μεγάλῳ; μισθὸς δὲ οἱ ἄρκιος ἔσται·
 δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππου,
 οἷ' κεν ἄριστοι ἔωσι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν 'Αχαιῶν,
 ὅς τις κε τλαίη, οἱ τ' αὐτῷ κῆδος ἄροιο,

νηῶν ὠκυπόρων σκεδὸν ἐλοέμεν ἔκ τε πνεέσσαι,
 ἢ ἐ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἴδῃ χεῖρεσσιν ὕφ' ἡμετέρησι θαμνέντες 310
 φύβην βουλευέουσι μετὰ σφίσι, οὐδ' ἐθέλουσι
 νύκτα φυλασκέμεναι, καμάτῳ ἀθικότες αἰνῶι."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐπένοντο αἰωπῆι.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων 'Ευμήδεος υἱὸς
 κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος·
 ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδῶκης·
 αὐτὰρ ὁ μόνος ἔην μετὰ πάντε κασιγνήτησιν.
 ὃς ῥα τότε Τρῳαίῃν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν·
 "Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγένηωρ
 νηῶν ὠκυπόρων σκεδὸν ἐλοέμεν ἔκ τε πνεέσσαι. 320
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι θυμῶσιν
 ἢ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶι
 δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης·
 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἼμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
 νῆϊ Ἀγαμέμνονόην, ὅει που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι."

ὥς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ θυμῶσιν·
 "Ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχίσεται ἄλλος 330
 Τρῳάων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐεσθαι."

ὥς φάτο καὶ ῥ' ἐπιόρκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθουνεν.
 αὐτίκα δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
 ἔσκατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὀκνὺν ἔκοντα,
 βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐλεῶν ἔκ νηῶν ἄψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίειν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
 βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαῶς· τὸν δὲ φράσατο προσίοντα 340
 διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 "οὗτός τις, Διομήδης, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἶδ', ἢ νῆεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
 ἢ τινὰ συλήσων νεκύων κατατεσσηνῶτων.
 ἀλλ' ἐώμεν μιν πρῶτα παρεκελεεῖν πεδίοιο
 τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπάτξαντες ἔλωμεν
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμι παραφθάνῃσι πόδεσσιν,
 αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ προτιπαιεῖν
 ἔχῃ ἐπαΐσων, μὴ πως προτὶ ἄστρ' ἀλύξῃ."

ὥς ἄρα φωνήσαντε παρέκ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
 κλυηήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν. 350
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην, ὅσσον τ' ἐπὶ οὐρα πέλονται
 ἡμιόνων, αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
 ἐλκόμεναι νεοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον,

τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας·
 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἐταίρους
 ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔπescαν δουρηνεκὲς ἦ καὶ ἔλασσον,
 γινῶ ῥ' ἄνδρας θηῖους, λαιψήρᾳ δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκαιν ὀρμήενσαν.
 ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δῦω κύνη εἶδότε εἴρης 360
 ἦ κευιάδ' ἠὲ λαγῶν ἐπαίγετον ἔμμενec ἀΐει
 χώρον ἂν ὕληεντα, ὃ δὲ προσέηκα μεμνηκῶς,
 ὅς τὸν Τυδείδης ἠδ' ὃ πολίπορος Ὀδυσσεύς
 λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἔμμενec ἀΐει.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεc
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαι' Ἀθήνη
 Τυδείδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φεαῖν ἐπευκάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαῖσσων προσέφη κρατερὸς Διομίδης·
 “ἦέ μὲν, ἦέ σε δουρὶ κικήσομαι, οὐδέ σέ φημι 370
 θηρὸν ἔμῃς ἀπὸ χειρὸς ἀλύκειν αἰπὺν ὄλεθρον.”
 ἦ ῥα καὶ ἔγκος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἠμάρτανε φωτός.
 δεσπερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον ἔψου δουρὸς ἀκωκὴ
 ἐν γαῖνι ἐπάγῃ· ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβηc ἐν τε
 βαμβασίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων,
 χλωρὸς ὑπαὶ δαίους. τὼ δ' ἀσπυαίνοντε κικήτην,
 καρῶν δ' ἀψάσθη· ὃ δὲ θακρύσας ἔπος ηὔδα·
 “ζῶγρεῖτ', αὐτὰρ ἐτῶν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔκδον
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκιμητός τε σῆδηρος·
 τὼν κ' ὕμῃν χαρίcαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἀποινα, 380
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “θάρσαι, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλασον·
 πῆρ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχειαι οἶος
 νύκτα δι' ὄρφνην, ὅτε σ' εὖδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 ἦ τίνα συλήcων νεκύων κατατεθνηῶτων;
 ἦ σ' Ἑκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;”
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα· 390
 “πολλὰ γὰρ μ' ἄτηναι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἑκτωρ,
 ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶι,
 ἠνώγει δὲ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 ἀνδρῶν δυσμενέων σκεδὸν ἐλθέμεν ἕκ τε πνεῖσθαι,
 ἠὲ φυλάσcontαι νῆες θοαί, ὥς τὸ πάρος περ,
 ἦ ἦδὴ χείρεσσιν ὕφ' ἡμετέρησι δαμέντες
 φύσιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσι, οὐδ' ἐθέλοιτε
 νύκτα φυλασόμεναι, καμιάτωι ἀδικότες αἰνώωι.”

τὸν δ' ἐπιμαθήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400
 “ἦ βρά νύ τοι μεγάλων δόρων ἐπιμαίετο θυμός,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγαινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢ δ' ὀκέεσθαι,
 ἄλλωι γ' ἢ Ἀχιλλεῖ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 ποῦ νῦν δεῦρο κιών λίπες Ἑκτορα ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κείται ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
 ἄσσα τε μνησίωσι μετὰ σφίσι, ἢ μεμάσασιν
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥε πόλινδε 410
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων Ἑυμήδεος υἱός·
 “τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἑκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουλευφόροι εἶα,
 βουλὰς βουλεύει εἰοῦ παρὰ σῆματι Ἴλου,
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἴρειαι, ἥρωες,
 οὐ τις κεκρήμεν ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὄσσοι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷαν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐγρηγόρεσσι φυλασσέμεναι τε κέλονται 420
 ἀλλήλοισι· ἀτὰρ αὖτε πολὺκλήτοι ἐπικούροι
 εὐδουα· Τρώων γὰρ ἐπιτραπέουσα φυλάσσει·
 οὐ γάρ σφιν παῖδες σκεδὸν εἴσται οὐδὲ γυναῖκες.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 εὐδούς; ἢ ἀπάνευθε; δῖεϊπέ μοι, ὄφρα δαείω.”
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπατα Δόλων Ἑυμήδεος υἱός·
 “τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλδς Κἄρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοχοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες διῶι τε Πελασγοί,
 πρὸς Θύμβρης δ' Ἐλαχον Λύκιοι Μυσοὶ γ' ἀγέρωχοι 430
 καὶ Φρύγες ἱππόμεχοι καὶ Μήνιονες ἱπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τί ἢ ἐμὲ ταῦτα διακερέεσθαι ἕκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδύναται ὕμιλον,
 Θρηῖκες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἐσχατοὶ ἄλλων,
 ἐν δέ σφιν Ῥᾶκος βασιλεύς, πάϊς Ἡΐονῆος·
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ ματίστους·
 λευκότεροι χιόνος, ὅσιν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 ἄρμα δέ οἱ χρυσῶι τε καὶ ἀργύρῳι εὖ ἥσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἥλυε' ἔκων· τὰ μὲν οὐ τι καταθνητοῖσιν ἔοικεν 440
 ἀνδρῶσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἥέ με δῆξαντες λίπετ' αὐτόθι νηλιά δεσμῶι,
 ὄφρα κεν ἔλθοντο καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
 ἥε κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὕμῳ ἥε καὶ οὐκί.”

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 “μὴ δὴ μοι φύβην γε, Δόλων, ἐμβάλλω εὐμῶι,
 ἐσθλὰ περ ἀπτείλας, ἐπεὶ ἔγωγε χεῖρας ἐς αἰμάς,
 εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἢ μεσώμεν,
 ἢ τε καὶ ὕστερον εἴσω εὐαὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἢ δὲ διοπτεύσων ἢ ἐναντίβιον πολεμίσκων·
 εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ θαμναίς ἀπὸ εὐμῶν δλέσσης,
 οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.”

450

ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενέσθαι χαρὶ παχείῃ
 ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε
 φασγάνῳ αἵτας, ἀπὸ δ' ἔμψω κέρσε τένοντε·
 φεσπομένῳ δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονήσιν ἐμῆχεν.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδῆν κυνῆν κεφαλῆφιν ἔλοντο
 καὶ λυκῆν καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι θῖος Ὀδυσσεὺς
 ὑψὸς ἀνέσχεε χαρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος μῦθα·
 “χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρῶτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιβωσόμεε· ἀλλὰ καὶ αὐτὶς
 πέμψων ἐπὶ Θρηικῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.”

460

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔσθεν ὑψὸς ἀείρας
 ἔηκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
 συμμαρψας δόνακας μυρίκης τ' ἐριονλέας ἔζους,
 μὴ λάθῃ αὐτὶς ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τῷ δὲ βάτην προτέρῳ διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηικῶν ἀνδρῶν τέλος ἶκον ἰόντες.
 οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδνηκότες, ἔντεα δέ σφι
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χροῖνὶ κάκλιτο, εὐ κατὰ κόσμον
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
 Ῥήκος δ' ἐν μέσῳ εὖδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἐκ ἐπιδιφοριάδος πυμάτης ἰμάδι δέδεοντο.

470

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάρεισεν ἰδὼν Διομήδεϊ δείξεν·
 “οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶϊν πίψαυκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους·
 ἢ σὺ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελίκουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”

480

ὣς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεκήσ
 ἄορι θανομένων, ἐρυσσίνετο δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δὲ λέων μύλοισιν ἀσπυγνέσκειν ἐπελῶν,
 αἶγρῃ ἢ δίσσῃ, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ,
 ὥς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπώικετο Τυδεΐος υἱός,
 ὅφρα θυώδεκ' ἐπεφνε· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὃν τίνα Τυδεΐδης ἄορι πλῆξετε παραστάς,
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐπερύσασκε,
 τὰ φρονέων κατὰ εὐμῶν, ὅπως καλλίτρυχες ἵπποι

490

βεῖτα διέλειοιεν μὴδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἔλλα' ὅτε δὴ βασιλῆα κινέσαστο Τυδῆος υἱός,
 τὸν τρικαιδέκατον μελινδέα θυμὸν ἀπὴνύρα
 ἀσπασίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη
 τὴν νύκτ' Οἶνεΐδαο πάϊς, διὰ μήτιν Ἀεΐνης.
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἦειρεν ἰῶα καὶ ἐκίλαυκεν ὀμίλου
 τόκῳ ἐπιπλήσσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φασίηνην 500
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσαστο χερσὶν ἐλέσσει.
 βοίζησεν δ' ἄρα πιφάυσκων Διομῆδεϊ θῶϊ·
 αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μάνων, ὃ τι κύντατον ἔρδοι,
 ἦ ὃ γε δίφρον ἐλῶν, θοὶ ποικίλα τεύχε' ἔκαπτο,
 ῥυμοῖ ἐπερύοι ἦ ἐκφέρει ὑψός' ἀείρας,
 ἦ ἐπὶ τῶν πλεόνων Θρηικῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλογο.
 εἶος ὁ ταυθ' ὤρμασινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀεΐνῃ
 ἐπύθεον ἱσταμένη προσέφη Διομῆδεα δῖον·
 “νόστου δὴ μνήσασαι, ματαεύμου Τυδῆος υἱέ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς, 510
 μή πού τις καὶ Τρώας ἐταίρησιν οὐδὲ ἕλλας.”
 ὣς φάε', ὁ δὲ συνέθηκε οὐδὲς ὅππῃ φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵπκων ἐπεβήσαστο· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς
 τόκῳ, τοὶ δ' ἐπέτοντο οὐδὲς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οὐδ' ἀλαοσκοπὴν εἶχ' ἀργυρότοπος Ἀπόλλων,
 ὥς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδῆος υἱὸν ἔπυσαν·
 τῇσι κοτέων Τρώων κατεδύσετο πούλῃν ὀμίλον,
 ὥρσεν δὲ Θρηικῶν βουλευφόρον Ἴπποκόωντα,
 Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὁ δ' ἐκ ὑπνίου ἀνορούσας,
 ὥς ἴδε χώρον ἐρήμιον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι, 520
 ἀνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονήσας,
 ὤμωσέν τ' ἄρ' ἔπατα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαυτὴ τε καὶ ἄσπετος ὥρτο κυδοιμὸς
 θυμὸντων ἀμυδῖς· οἰεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
 ὅς' ἀνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, θοὶ σκοπὸν Ἐκτορος ἔστην,
 ἐνε' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυσσε δίφιλος ὠκέας ἵππους,
 Τυδεΐδης δὲ χαμῆζε θορῶν ἔναρα βροτόεντα
 ἐν χείρεσσ' Ὀδυσσεὶ τίθει, ἐπεβήσαστο δ' ἵπκων.
 μάστιγας δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 530
 [νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇσι γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.]
 Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἔει φώνησέν τε·
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἔρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 ἵπκων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει·
 αἶψα γὰρ δὴ Ὀδυσσεὺς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομῆδης
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασάσαστο μώνυχας ἵππους.

ἀλλ' αἰνῶς δαΐδοικα κατὰ φρένα, μή τι πάθωσαν
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.”

οὐ πῶ πάν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί. 540
καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ κῆονα, τοῖ δὲ χαράντες
δεξιῇ ἡσπάζοντο ἔπεσσι τε μελιχίοισι.

πρῶτος δ' ἐπερέεινε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
“εἴη' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
ὅπως τοῦσδ' ἵππους λάβητον· καταδύντες ὅμιλον
Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρην εὖρος ἀντιβολήσας;
αἰνῶς ἀκτίνεσσαν εἰκότες ἡελίοιο.

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσσονται, οὐδέ τί φημι
μυινάζειν παρὰ νηυσί, γέρον περ ἐὼν πολεμιστής·
ἀλλ' οὐ πῶ τοίους ἵππους ἴδον οὐδὲ νόημα. 550
ἀλλὰ τιν' ὕμμι' ὀίω δόμεναι εὐδὴ ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὦ Νέστορ Νηληϊῆϊδῃ, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
ρεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἥε περ οἶδε,
ἵππους δωρήσασθ', ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οὓς ἐρεΐνας,
Θρηίκιοι· τὸν δὲ σφιν ἔνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
ἔκτανε, πὰρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους. 560
τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἔκτωρ τε πρόεικε καὶ ἄλλοι Τῶες ἀγαυοί.”

ὣς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
κατχαλῶν· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
οἱ δ' ὅτε Τυδείδῃω κλισίῃν εὐτυχτοὶ ἴκοντο,
ἵππους μὲν κατέβησαν εὐτμήτοισιν ἰσθαί
φάτνῃ ἐφ' ἱππεΐῃ, θοὴ περ Διομήδεος ἵπποι
ἔστασαν ὠκύποδες μελινδῆα πυρὸν ἔδοντες,
νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
εἶκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοίμασσαίῃσ' Ἀθήνῃ.
αὐτοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσει
ἐσβάντες, κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφὶ τε μηρούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κύμα θαλάσσης ἱδρῶ πολλὸν
νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυξεν φίλον ἦτορ,
ἔς ῥ' ἀσπίνεους βάντες ἐυέκτας λούσαντο.
τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ
δείπνῳ ἐφισανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ
πλείου ἀφυσσόμενοι λείβον μελινδῆα οἶνον.

ΙΛΙΑΔΟΣ Α

Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία.

Ἦώς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιῶωνοιο
 ὄρνησε, Ἰν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·
 Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν,
 στή δ' ἐπ' Ὀδυσσεὺς μετακίχτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
 ἥ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλέου, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἰσας
 εἵρυσαν, ἠγορέην πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
 ἔκθεα στήσ' ἦνυσε θεὰ μέγα τε δεινὸν τε
 ὄροι, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 [τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένητ' ἠὲ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυράῃσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.]
 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώνησθαι ἥνωγεν
 Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν,
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δευτέρων αὖ ἐώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
 τὸν ποτὲ οἱ Κινύρης δῶκε χειρὶν εἶναι,
 πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὐνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τοῦνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.
 τοῦ δ' ἦ τοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 δώδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέραιο·
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέατο προτὶ θειρὴν
 τρεῖς ἑκάτερόν, ἵρισιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
 ἐν νέφεϊ στήριζε τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο εἶφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ὅτ' ἀρ' περὶ κοιλῶν ἦεν
 ἀργύρεον, χρυσεόισιν ἀορτήρεσσιν ἀμρὸς.

ἦν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοοῖριν,
καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἑξήκοντα κασιπτέροιο
λευκυῖ', ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο.
τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
θανὼν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμὸς τε φόβος τε.
τῆς δ' ἐκ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
τρεῖς ἀμφιστροφές, ἐνδὲς αὐχένος ἐκπεφυῖται.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην ὅετο τετραφάλῃρον
ἵππουριν· θανὼν δὲ λόφος καεὺπερῶεν ἔνευεν.
εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυσμένα χαλκῶι,
ὀπέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
λάμπ'. ἐπὶ δ' ἐγδοῦπνεν Ἀθηναίην τε καὶ Ἥρην,
τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκίηνης.

ἡνίοχῳ μὲν ἔπειτα ἑὼι ἐπέτελλεν ἕκαστος
ἵππους εὐ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεα θεωρηθέντες
ῥώοντ'· ἀσβεστος δὲ βοή γένητ' ἡῶι πρῶ.
φθάν δὲ μὲν ἱππύων ἐπὶ τάφρῳ κοσμησάντες,
ἱππῆες δ' ὀλίγον μετακίεον. ἐν δὲ κυδοιῶν
ὥρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπῶσεν ἦκεν ἑέρσας
αἵματι μυδαλέας ἐκ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλε
πολλὰς ἰφείλους κεφαλὰς Ἀἴδι προΐαψαι.

Τρῶες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ ἐρωσμιῶι πεδίοιο,
Ἑκτορά τ' ἀμφὶ μέσσην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνείαν ο', δὲ Τρῶαί τεὸς ὥς τίετο δῆμῳι,
τρεῖς τ' Ἀθηνηορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
ἡΐεσόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπείκελον ἀσπνάτοισιν.
Ἑκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντος' εἶχεν.
οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυν νέφεα σκίοεντα,
ὥς Ἑκτωρ ὅτ' ἐν μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῶι
λάμψ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

οἱ δ', ὥς τ' ἀμνηστὲς ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
δῖμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι βορόντες
θήπου, οὐδ' ἕτεροι μῶνουντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον, οἱ δὲ λύκοι ὥς
εὐνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔκαψε πολύστονος εἰσορόωσα·
οἷν γάρ ῥα ἐῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν ἐσθί, ἀλλὰ ἔκηνλοι
οἷσιν ἐνὶ μετάρσι καθεύατο, ἦχι ἑκάστωι
δῶματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμπιοι.

πάντες δ' ἠπτόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὔνεκ' ἔρα Τρώεσσι ἐβούλετο κύδος δρέσθαι.
τῶν μὲν ἔρ' οὐκ ἀλέττε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεὶς 80
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθεζέτο κύδεϊ γαίῳν,
εἰσκορώων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύοντας τ' ὀλλυμένους τε.

ἄφρα μὲν ἦος ἦν καὶ ἄεκετο ἱερὸν ἥμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
ἥμος δὲ θρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίκατο δεῖπνον
οὔρεος ἐν βίεσσιναι, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
αἴτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἡμερος αἰρεῖ,
τῆμος σφῆι ἀρετῇ Δαναοὶ ῥῆσαντο φάλαγγας,
κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στήσας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων, 90
πρῶτος δρουε', ἔλε δ' ἀνδρα Βιήνορα ποιμένα λαῶν,
αὐτόν, ἔπατα δ' ἐπαῖρον Ὀϊλῆα πλῆκειπνον.

ἦ τοί δ' ἔ' ἐξ ἵππων καταπάλμενος ἀντίος ἔστη·
τὸν δ' ἰοὺς μεμαῶτα μετώπῳ ὀπείδουρι
νύξ', οὔδ' ἐστεφάνη δόρυ οἱ σκέε χαλκοβάρααι,
ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλεε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
ἔνδον ἄσας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὔει ἄσας ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
στήθεα παμφαίνοντας, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπὴνύρα· 100
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἰοὺν τε καὶ Ἀντιφον ἐκπαρῖων,
ὤτε δύο Πριάμοιο, νόσση καὶ γνήσιον, θυφω
εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντε· ὁ μὲν νόσος ἠπιόκευεν,
Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεὺς
Ἰῶης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι,
ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄρεα λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρέων Ἀγαμέμνων
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί,
Ἀντιφον αὖ παρὰ οὐς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.

σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐαύλα τεύχεα καλά, 110
γινώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ εοήσαν
εἶδεν, ὅτ' ἐκ Ἰῶης ἄγαγεν πόδας ὥκυς Ἀχιλλεὺς.
ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχέως κήπηα τέκνα
ῤηθίδως συνέσσε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
ἐλεῶν εἰς εὐνήν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπὴνύρα·
ἦ δ' εἴ πέρ τε τύχηι μάλα σκεδόν, οὐ θύναταί σφ'
χραιομένη· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
καρπαλίμως δ' ἦξε διὰ θρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὕφ' ὀρμῆς·
ὥς ἔρα τοῖς οὐ τις θύνατο χραιομένησι δλεερον 120
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον μενεκάρμην,
υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα,

χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
οὐκ εἶας· Ἑλένην δόμενοι πανόωι Μενέλαον,
τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβει κρέων Ἀγαμέμνων
εἰν ἐπὶ δίφρῳ ἐόντε, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
ἐκ γάρ σφας καρῶν φύγον ἥνιά σιγαλόοντα,
τῷ δὲ κυκκηόητην. ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὥς
'Ατρεΐδης· τῷ δ' αὐτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην·
“ζῶγρα, Ἀτρεὺς υἱέ, αὐ δ' ἄπα θάσαι ἄποινα·
πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις καυμάλια κείται,
χαλκός τε χρυσός τε πολὺκμητός τε σίδηρος·
τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείς· ἄποινα,
εἰ νῶϊ ζωοὺς παύσοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

139

ὥς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
μαλακίῃσι ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἔκουσιν·
“εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐσθόν,
ὅς ποτ' ἐπὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἔκωγεν,
ἀπτελίην ἐλεόοντα σὺν ἀπτεσίῳ Ὀδυσσεύϊ,
αὖτε κατακτείναι μὴδ' ἐκέμην θυγ' ἐς Ἀχαιούς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀακέα τίσετε λῶβην.”

140

ἢ καὶ Πάριον μὲν ἄφ' ἵππων ὥς καυμάζε
δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπιος οὐδας ἔρεσεν.
Ἴππλόχοος δ' ἀπόρουσε· τὸν αὖ καμὰ ἐπενάρπει,
χεῖρας ἀπὸ πείρ' τιμέας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
ὄλμιον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.
τοὺς μὲν ἕας, ὁ δ', ὅτε πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
τῇ β' ἐκίρουσε, ἅμα δ' ἄλλοι ἐκκνήμυδες Ἀχαιοί.
πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεον φεύγοντας ἀνάγκη,
ἵππεῖς δ' ἵππῃας, ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κοινή
ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων,
χαλκῶι δηϊόωντες. ἀτὰρ κρέων Ἀγαμέμνων
αἶεν ἀποκτείνων ἔπειτ', Ἀργείοισι κελεύων.
ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰδὼλον ἐν ἀπύλῳ ἐμπέσσι ὕλην·
πάντην τ' αἰλυφόων ἀνεμος φέρεα, οἱ δέ τε θάμνοι
πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπαιώμενοι πυρὸς ὀρυμνί·
ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
καὶν' ὄκτα κροτάλιζον ἀνὰ πολέμοιο γερύρας,
ἡνιάχοις ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
κέατο γύπεσαν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἐκ τε κοινῆς
ἐκ τ' ἀνδροκταίνης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ·
'Ατρεΐδης δ' ἔπειτο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλατοῦ Δαρδανίδαο,
μέεσσιν καὶ πεδίον, παρ' ἐρινεὲν ἐσσεύοντο
ἰέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγὼς ἔπειτ' αἰεί
'Ατρεΐδης, λύφρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

150

160

ἄλλ' ὅτε δὴ Σκαπᾶς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
 170 ἔνε' ἄρα δὴ ἵσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμωμον,
 οἱ δ' ἐπὶ καὶ μέσσω πεδίον φοβέοντο βόες ὥς,
 ὥς τε λέων ἐφύβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶι
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰθὶ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεσρος·
 τῆς δ' ἐκ αὐχέν' ἔακε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦα
 πρῶτον, ἔπατα δέ ο' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
 ὥς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφατε κρέων Ἀγαμέμνων
 αἶεν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταντον, οἱ δὲ φέβοντο·
 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδew ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔρχετ' ὅσιν. 180
 ἄλλ' ὅτε δὴ τάκ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τείχος
 ἵκεσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε εἰδὼν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι καεέζετο πιδνέσσης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔκε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
 Ἴριμ' ὃ ἄτρυνε χρυσοῖπτερον ἀγτελέουσαιν·
 "βάακ' ἴοι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἔκτορι μῦθον ἐνίσπες.
 ὅφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 εὖνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώκεω
 190 μάρνασθαι θηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑμῖνῃν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰῶι
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγτυαλίσει
 κτεῖναι, εἰς δ' κε νῆας εὐσελέμους ἀφίκηται
 δῦναι τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ."
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσχε ποδῆνεμος ὦκέα Ἴρις,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
 εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἔκτορα δῖον,
 ἔσταότ' ἐν ο' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὦκέα Ἴρις·
 "Ἔκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
 Ζεὺς με πατὴρ προέθηκε τείν τάδε μυθεῖσθαι.
 ὅφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃς Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 εὖνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ὑπόακε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώκει
 μάρνασθαι θηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑμῖνῃν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰῶι
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγτυαλίσει
 κτεῖναι, εἰς δ' κε νῆας εὐσελέμους ἀφίκηται
 δῦναι τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ."
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς ἀπέβη πόδας ὦκέα Ἴρις, 210
 Ἔκτορ δ' ἐκ ὀκῶων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀπέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥικετο πάντη
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγαιρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 οἱ δ' ἐλελίκενσαν καὶ ἐναντίοι ἕσταν Ἀκαίων,
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγας,

ἀρτύνην δὲ μάχῃ, στὰν δ' ἀντίοι. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρώτος θρῶς, ἔελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅς τις δὴν πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλεσθαι
ἢ αὐτῶν Τρῶων ἢ ἐκλαπῶν ἐπικούρων. 220

Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης ἥς τε μέγας τε,
ὅς τράφῃ ἐν Θρήικῃ ἐριβόλακι, μητέρι μῆλων·
Κισσῆς τόν γ' ἔεραψε δάμοις ἐνι τυτθὸν ἐόντα
μητροπάτωρ, ὅς ἐπικτε Θεσπῶ καλλιπάρηιον·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε σιγατέρῃ ἦν·
γῆμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔπιοντο.
τὰς μὲν ἔπατ' ἐν Περκώπῃ λίπε νῆας ἕκας,
αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούεσθαι. 230

ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλεσθαι.
οἱ δ' ὅτε δὴ σκεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, σῶρῃκος ἔνερος,
νῦξ, ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔραισε βαρεῖναι χαρὶ πειήσας·
οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παπαιολόν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἀργύρῳ ἀντομένη μόλιβος ὥς ἐτράπετ' αἰκμή.
καὶ τό γε χαρὶ λαβὼν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ὥς τε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χαιρὸς
σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
ὅς ὁ μὲν αὖθι περὶ κωμίσσατο χάλκεον ὕπνον
οἰκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
κουριδίης, ἥς οὐ τι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
πρῶτ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπατα δὲ χίλι' ὑπέστη,
αἶγας ὁμοῦ καὶ δις, τὰ οἱ ἄσπετα πομαίνοντο.
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐκἐνάρικε,
βῆ δὲ φέρον ἄν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἑ πένθος
ὀφθαλμοῦς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο περὶόντος. 250
στῆ δ' εὐρὰς σὺν δουρὶ λαβὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,
νῦξ δὲ μιν κατὰ χεῖρα μέσῃν, ἀγκῶνος ἔνερος,
ἀντικρὺς δὲ διέσκε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
βίγησέν τ' ἄρ' ἔπατα ἄνας ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔκων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
ἦ τοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ἑπατρον
ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτῷ πάντας ἀρίστους·
τὸν δ' ἔλκοντ' ἄν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέεσσης
οὕτῃς συστῶι χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα. 260
τοιοῦ δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.

ἔνε' Ἀντήνορος υἱὸς ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἶω.

αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔκχε' ἧ' ἄορί τε μεγάλοις τε κερμαδίοισιν,
ὄφρα οἱ αἶμ' ἐπὶ θερμὸν ἀνήνοσεν ἐκ ὥταλῆς.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρεσσο, παύσατο δ' αἶμα,
ὁπείαθ' ὁ δύναι θύνον μένος Ἀτρεΐδαο.

ὥς δ' ὅτ' ἦν ὠδίνουσιν ἔκη βέλος ὀπὺ γυναῖκα,
δριμύ, τό τε προΐεια μογοστόκοι Εἰλείθειαι,
Ἥρης εὐγατέρες πικρὰς ὠδίνας ἔκουσαι,
ὥς ὁπεί' ὁ δύναι θύνον μένος Ἀτρεΐδαο.

270

ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε
νῆυσιν ἐπὶ γλαφυρήσιν ἐλαυνέμεν· ἤχετο γὰρ κῆρ.
ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖα γαγῶνός·

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὡμαῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
φύλοπιν ἀργαλήν, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
εἶπε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.”

ὥς ἔφαθ', ἠνιόχος δ' ἵστασεν καλλίτρυχας ἵππους
νῆας ἐπὶ γλαφυράς, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντες πετέσθην·
ἄφρεον δὲ στήθεα, βραίνοντο δὲ νέρεε κοκίῃ,
ταρώμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

280

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
Τρῳάϊ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔρας·
“Τρώες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγκυμαχαταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ εὐρύιδος ἀλκῆς.
οἶχ' ἀνὴρ ὄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
Ζεὺς Κρονίδης· ἄλλ' ἰεὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
ἰφείμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρῃσθε.”

290

ὥς εἰπὼν ἔτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω.
ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ συτ' καπρίῳ ἢ λέοντι,
ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεύε Τρώας μετασέμους
Ἐκτωρ Πριαμίδης, βροτολογίῳ ἴσος Ἀρῆϊ.
αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκα,
ἐν δ' ἔπειτ' ὑσμίνῃ ὑπεραά ἴσος ἄλλῃ,
ἢ τε καεαλλομένη ἰοαῖδα πόντον ὀρίνα.

ἔνεα τίνα πρώτον, τίνα δ' ὕστατον ἐκενάριζεν
Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κύδος ἔδωκεν;
Ἀσάϊον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἠδ' Ἀγέλαον
Αἰκυμνόν τ' Ὀρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεαάρμην.
τοὺς ἄρ' ὁ γ' ἠγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
πληεύν, ὥς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίσκη
ἀργεστῆο Νότοιο, βαθείη λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρόφι κύμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄκην

300

κίδναται ἐκ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
 ὥς ἄρα πυκνὰ καρήας ὕφ' Ἑκτορι δάμνατο λαῶν.
 ἔνεα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμύχανα ἔργα γένοντο, 310
 καὶ νῦ κεν ἐν νήεσσιν πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομίδει κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
 “Τυδεΐδη, τί παρόντε λελάμευσα εὐρύιδος ἀλκῆς;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλατχος
 ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἑκτωρ.”
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομίδης·
 “ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρώεσσι δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἡέ περ ἡμῖν.”
 ἦ καὶ Θυμβραΐον μὲν ἀφ' ἵππων ὥς χαμᾶζε 320
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀντίθεον εὐράποντα Μολίονα τοιοῦτον ἀνακτος.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' εἴασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
 τῷ δ' ἄν' ὄμῳ ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κῆρυξ
 ἐν κυκλὶ κηρυττῆρια μέγα φρονέοντε πέσπον·
 ὥς ὄλεκον Τρώας πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.
 ἔνε' ἐλήτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμου ἀρίστω,
 υἱὲ δῶο Μέροπος Περκυσίου, ὃς περὶ πάντων
 ἦιδες μακροσύνας, οὐδέ οὓς παῖδας ἔασκε 330
 στείχειν ἐς πόλεμον φεισίνορα· τῷ δέ οἱ οὐ τι
 παισέσσην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλαπὸς Διομίδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπνύρα,
 ἱππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Τηέροχον ἐπενάρτεον.
 ἔνεα σφιν κατὰ ἱσά μάχην ἐτάμυσσε Κρονίων
 ἐκ ἴδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦ τοι Τυδέος υἱὸς Ἀγάρτροφον οὕτως δουρὶ
 Παιονίδῃν ἦρωα κατ' ἰσχίον· οὐδέ οἱ ἵπποι
 ἐγτὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ, 340
 τοὺς μὲν γὰρ εὐράπων ἀπάνευθε' ἔκει, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 εὐθεὶ διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὄλεσε θυμόν.
 Ἑκτωρ δ' ὅπῃ νόησε κατὰ στήκας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοῦς
 κακλήγως· ἄμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγες.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοήην ἀγαθὴς Διομίδης,
 αἶψα δ' Ὀδυσσεὺς προσεφώνεεν ἐγτὺς ἐόντα·
 “νῶϊν δὴ τόδε πᾶμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἑκτωρ·
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεσώμευσα μένοντες.”
 ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖτα δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν, 350
 ἄκρην κακὴν κόρυθα· πλᾶγκθον δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός,
 οὐδ' ἵκετο χροῖα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 τρήπτυχος αὐλώπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἔκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεσθον ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὀμίλει.
στῆ δὲ γνῦε ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χεὶρὶ παχείῃ
γαῖνῃ· ἀμφὶ δὲ ὕσε κελαϊνὴ νῦν ἐκάλυπεν.

ὕφρα δὲ Τυδείδης μετὰ δούρατος ὤικετ' ἐρώην
τῆλε διὰ προμάχων, θεὸι οἱ καταείσατο γαῖνῃ,
τόφρ' Ἔκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἔψ ἐς δίφρον ὀρούσας
ἐπέλας' ἐς πληθύν καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν, 360
δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομίδης·
“ἔε αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὐτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὣι μέλλας εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
ἦ εἴην σ' ἐκτανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ ποῦ τις καὶ ἐμοὶ γε θεῶν ἐπιτάρροεός ἐστι.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κικέω.”

ἦ καὶ Παιονίην δουρικλυτὴν ἐκένάρειεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνυκόμοιο,
Τυδείδην ἐπὶ τόπα πταίνετο, ποιμένι λαῶν, 370
σπίλῃ κεκλιμένος ἀνδροκυμήτωι ἐπὶ τύμβωι
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
ἦ τοι ὁ μὲν εἴωρκα Ἀγαστρόφου ἱφείμοιο
αἶνυτ' ἀπὸ σπῆεσσι πανσίολον ἀσπίδα τ' ὄμιον
καὶ κόρυθα βριαρὴν· ὁ δὲ τόπου πῆχυν ἄνελκε
καὶ βάλεν, οὐδ' ἔρα μιν ἔλιον βέλος ἔκφυγε χαιρὸς,
ταρόν δεσπεροῖο ποδός· διὰ δ' ἄμπερς ἰὼς
ἐν γαῖῃ κατέπιπτο. ὁ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσας
ἐκ λόχου ἀμπήδης καὶ εὐχόμενος ἔπος κῆδα·
“βέβληται, οὐδ' ἔλιον βέλος ἔκφυγε· ὥς ὕφελόν τοι 380
νείσατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσσει·
οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
οἷ τέ σε πεφρίκασι λέονε· ὥς μικάδες αἶγες.”

τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομίδης·
“τόσῳτα, λωβητήρ, κέραι ἀγλαέ, παρσηνοπίηα,
εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεα παρησεῖς,
οὐκ ἔν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρόν ποδὸς εὐχασα αὐτως.
οὐκ ἀλέτω, ὥς εἴ με γυνὴ βάλοι ἦ πάϊς ἄφρων·
κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο. 390
ἦ τ' ἔλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
ὅπν βέλος πέλεται, καὶ ἀκίριον αἶψα τίηαι·
τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφιδρυφοὶ εἰς παρκαί,
παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δὲ σ' αἵματι γαῖαν ἐρεύσειον
πύσεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἤε γυναικες.”

ὣς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐπτόσεν ἐλεῶν
ἔστι πρόσε· ὁ δ' ὀπίσσε καθεζόμενος βέλος ὦκν'
ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλε' ἄλγεσθαι.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε

νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρήναι ἐλαυνόμεν· ἦχετο γὰρ κῆρ. 400
 οἴωσεν δ' Ὀδυσσεύς δουρικλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
 Ἀργείων παρέμειπεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
 ὀκνέας δ' ἄρα εἶπε πρὸς θν μεγαλήτορα θυμόν·
 “ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἶ κε φέβομαι
 πληθεὺν ταρβήσας, τὸ δὲ ρίγτον, αἶ κεν ἀλώω
 μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
 ἀλλὰ τί ἢ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 οἶδα γάρ, ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
 ὅς δέ κ' ἀριστεύεισι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
 ἐστάμεναι κρατερῶς· ἢ τ' ἔβλητ' ἢ τ' ἔβαλ' ἄλλον.” 410
 εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθεν ἀπιστάων,
 ἔλαιν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα πθέοντες.
 ὥς δ' ὅτε κάριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
 σεύωνται· ὁ δὲ τ' εἶα βασάνης ἐκ πυλόχοιο
 θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτήρι γένυσσιν,
 ἀμφὶ δέ τ' αἰέσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπιος ὀδόντων
 γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἔφαρ θανόν περ ὄντα·
 ὥς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσθεα διφιλον ἐσεσύνοντο 420
 Τρῶες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Διηϊπτήν
 οὔτασεν ὤμον ὑπερθεσὶν ἐπάλμανος ἀπὸ δουρί,
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἕννομον ἐπενάρια.
 Χερσάδμαντα δ' ἔπειτα, καὶ ἵππων αἰεάντα,
 δουρὶ κατὰ πρόπτεσσι ὑπ' ἀσπίδος ἀμφαλόεσσης
 νύκεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγροστί.
 τοὺς μὲν ἔας, ὁ δ' ἔρ' Ἴππασίδην Χάρον' οὔτασε δουρί,
 αὐτοκασίγνητον εὐνηφένεος Σώκοιο.
 τῷ δ' ἐπαλεσθέντων Σώκος κίεν, ἰόθεος φῶς,
 στή δὲ μάλ' ἐγὼς ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “ὦ Ὀδυσσεῦ πολύταρ, δόλων δὲ ἤδε πόνοιο, 430
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἴππασίδης,
 τοῖσδ' ἀνδρὲ κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.”
 ὥς εἰπὼν οὔτις κατ' ἀσπίδα πάντος' ἔειπεν·
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλεσ' φαινήας ὕβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ εἰρήκος πολυδαίδαλου ἡρήρεστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἐγρασεν, οὐδέ τ' ἔασε
 Παλλὰς Ἀθηναίη μυχόμμεναι ἔγκας φωτός.
 γινώ δ' Ὀδυσσεύς, ὅ οἱ οὐ τι βέλος κατὰ κάριον ἦλεσεν,
 ἀψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν· 440
 “ἂ δαίλ', ἢ μάλα δή σε κικάνεται αἰπὺς ὄλεσρος.
 ἢ τοι μὲν ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρῶεσσι μάχεσσαι,
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνεάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἥμισυ τῷδ' ἐσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμνέσθαι
 εὖχος ἐμοὶ δώσας, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳι.”

ἦ, καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐσεβήκει,
τῷ δὲ μεταστρεφέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῖπτον
ὦμαιον μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,
δοῦπῃσεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπέσπατο δῖος Ὀδυσσεύς·
“ὦ Σῶχ', Ἰηπάκου υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
φεισσε τέλος θανάτοιο κικλήμενον, οὐδ' ὑπάλυσας.
ὦ δεῖλ', οὐ μὲν σοὶ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ὄσσε καθεαίρῃσιν θανόντι περ, ἀλλ' οἰκῶνι
ὦμνισται ἐρύουσα, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·
αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε εἰδῶ, κτεριοῦσί γε δῖοι Ἀχαιοί.”

450

ὥς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ἔκωε τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ἀμφαλάεσσιν·
αἷμα δέ οἱ σπασέοντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἴμ' Ὀδυσῆος,
κακλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
αὐτὰρ ὁ γ' ἐποπῖω ἀνεκάζετο, αὖτε δ' ἐταίρους.
τρίς μὲν ἔπατ' ἥκυον, ὄσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
τρίς δ' ἔβην ἰάχοντος ἀρηίφιλος Μενέλαος.
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεσσι ἐπὶ δόρυ·

460

“Αἴαν διογενὲς Τελαμῶνιε, κοίρανε λαῶν,
ἀμφὶ μ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἔκετ' αὐτῇ
τῷ ἱκέλῃ, ὥς εἴ ἐ βιώσατο μοῦνον ἐόντα·
Τρῶες ἀποτιμῶντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
ἀλλ' ἵομεν καθ' ὄμιλον· ἀλεεμέναι γὰρ ὄμμενον.
δεῖδω, μὴ τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρῳεσσὶ μονωθεῖς,
ἐσθλὸς ἐὼν, μεγάλη δὲ ποσὴ Δαναοῖσι γένηται.”

470

ὥς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἐσπετο ἰσότητος φῶς.
εὖρον ἔπατ' Ὀδυσσεὺς διήφιλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτόν
Τρῶες ἔπον ὥς εἴ τε θαφοῖνοι ὥςδε θρεσφιν
ἀμφ' ἔλαφον κερατὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνήρ
ἰὼν ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἥλυσε πόδεςσιν
φεύγων, ὄφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὥκυς διστός,
ὠμοφάγοι μιν ὥς ἐν οὖρεα δαρδάπτουσιν
ἐν νέμεϊ ἀκνέωσι· ἐπὶ τε λῖν ἦγαγε δαίμων
κίντην· ὥς ἐν μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
ὥς ῥα τὸτ' ἀμφ' Ὀδυσσεὺς δαΐφρονα ποικιλομήτην
Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὁ γ' ἦρως
αἰσῶν ὦι ἔτχα ἀμύνετο νηλεὲς ἥμαρ·

480

Αἴας δ' ἐπύθευ ἦλεε φέρον κάκος ἥντε πύργον,
στῆ δὲ παρέε· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ἦ τοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔπατ' ὄμιλου
χαρὸς ἔκων, εἴως θοράκων σκεδὸν ἦλασεν ἵππους·
Αἴας δὲ Τρῳεσσιν ἐπάλμενος εἴλε Δόρυκλον
Πριαμίδην, νόσθον υἱόν, ἔπατα δὲ Πάνδοκον οὔτα,
οὔτα δὲ Λύκανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.

490

ὥς δ' ὅπότε πλήθει ποταμὸς πεδίοιςδε κάττει
 χαυμάρους κατ' ὄρεσφι, ὀπαζόμενος Διὸς θυβροί,
 πολλὰς δὲ δρύς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας
 ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσσετὸν εἰς ἄλα βάλλει,
 ὥς ἔφατε κλονέων πεδίοις τότε φαίδιμος Αἴας,
 δαΐττων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ ποῦ Ἐκτωρ
 πεύσσει, ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
 ὄχεας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
 ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρει
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήϊον Ἴδουμένην. 500
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλῃα μέγμερα ῥέζων
 ἔγχεϊ ε' ἵπποσύνηι τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
 οὐδ' ἄν ποῦ χάζοντο κελύεσθαι οἶοι Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόας ἠυκόμοιο,
 παύσειν ἀριστεύοντα Μαχάονα πομπήναι λαῶν
 ἰὼι τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δαπνὸν ὄμιον.
 τοῖσι ῥα περιδύσαντες μένεα πινέοντες Ἀχαιοί,
 μὴ πόες μιν πολέμοιο μετακλινέοντος ἔλοιεν.
 αὐτίκα δ' Ἴδουμένης προσεφώνεε Νέστορα δῖον 510
 “ὦ Νέε' ἄρ' Νηληϊάδῃ, μέγα κύδος Ἀχαιῶν,
 ἔγρει, σὺν ὄχεων ἐπιβήσεο, παρ δὲ Μαχάων
 βαϊνέτω, ἔς νῆας δὲ τάχιστα· ἔκε μώνυχας ἵππους·
 ἱππρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάποιος ἔλλων
 ἰούς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.”
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
 αὐτίκα δ' ὅν ὄχεων ἐπιβήσετο, παρ δὲ Μαχάων
 βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱππῆρος·
 μάλιστα δ' ἵππους, τῶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσκην
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520
 Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρνομένους ἐνόησεν
 Ἐκτορι παρβεβαώς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “Ἐκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέωμεν Δαναοῖσιν
 ἐκατηνὴν πολέμοιο θυσιῆς, οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶας ὀρνοκονταὶ ἐπιμῆ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
 Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὐ δὲ μιν ἔγνω·
 εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὄμοισιν ἔκει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 κεῖς ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰούνομεν, ἐνθα μάλιστα
 ἱππῆας πεζοὶ τε κακῇν ἔριδα προβαλόντες
 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρει.” 530
 ὥς ἔειπε φωνήσας ἵμασιν καλλίτροις ἵππους
 μάλιστα λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς ἀνιόντες
 ῥίμψ' ἔφερον ἑοδὴν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
 σταβόντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἔπικον
 νέφειν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἀντυγες αἶ περὶ δίφρον,
 ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ῥασάμντες ἔβαλλον
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἵετο θύνην ὄμιλον

ἀνδρόμεον ῥήκai τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμῶν
ἦκε κακὸν Δαναοῖα, μίνυθεα δὲ χάζετο δουρός.
αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεκωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔκχε' ἑ' ἄορί τε μετάλοι' τε κερμαδίοισιν,
Αἴαντος δ' ἄλεσε μάχην Τελαμωνιάδαο.
[Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσθε', ὅτ' ἀμείνομι φωτὶ μάχοιστο.]

540

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσε·
στῆ δὲ ταφῶν, ὅπισθεν δὲ κάκος οἴτο ἐπταβόαιον,
τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου, κηρὶ δοικῶς,
ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
ὥς δ' αἶεωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
ἐσσεύαντο κύνας τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται,
οἳ τέ μιν οὐκ εἴωα βοῶν ἐκ πῆαρ ἐλέεσαι
πάνηυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κραιῶν ἐρατίζων
ἰοῖα, ἄλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἵσσουα θρασυάων ἀπὸ χειρῶν,
καδάμεναι τε δευαί, τάς τε τρεῖς ἐσσύμενός περ·
ἠῶσεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετινῶτι θυμῷ·
ὥς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιμῆμένος ἦτορ
ἦϊε, πᾶλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβίβαστο παῖδας
νωθεῖς, οἳ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἔαγι,
καίρα τ' ἐσσεύων βαεὺ λήϊον· οἳ δὲ τε παῖδες
τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δὲ τε νηπὶν αὐτῶν·
σπουδῇ δ' ἐπύλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
ὥς τότε ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
Τρώες ὑπέρευμοι πολυνηγέρες τ' ἐπίκουροι
νύσσοντες πυστοῖα μέσση κάκος αἰὲν ἔποντο·
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο εὐρύπιδος ἀλκῆς
αὐτὶς ὑποστρεφεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἱποδάμων, ὅτ' ἐν τρωπάσκετο φεύγαν.
πάντας δὲ προέεργε τοὺς ἐπὶ νῆας ὀδεύσαν,
αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν εὐνε μεσηγύς
ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασυάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν σάκει μέγαλοι πάγην δρυμένα πρόσσα,
πολλὰ δὲ καὶ μεσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαῖῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χρόος ἄσαι.

550

560

570

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
Εὐρύπυλος πυκινόϊα βιαζόμενον βελέεσσαι,
στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ ἀκόντις δοῦρι φασινῶι,
καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα ποιεῖνα λαῶν
ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπιδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοσάδης
τεύχε' ἀπαπνύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόπον
ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν διστῶι

580

δεπὸν· ἐκλάσεν δὲ δόνακ, ἐβάρυνε δὲ μῆρόν.
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἕνος ἐκάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 ἥκυεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖα γερωνός·
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 στήϊ' ἐλελιχεόντες καὶ ἀμύνετε μῆλες ἡμῶν
 Αἴανε', δε βελέεσσι βιάζεται, οὐδέ ἔφηνι
 φεύγεσσε' ἐκ πολέμοιο θυσιχέος. ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590
 ἵστασε' αὖφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.”
 ὣς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἔστησαν, κάκε' ὅμοια κλίναντες,
 δοῦρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
 στήϊ' δὲ μεταστρεφείς, ἐπεὶ ἵκετο ἕνος ἐταίρων.
 ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰετούμενιο·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊαὶ Ἴπποι
 Ἰρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἐστῆκε γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μετακίτῃ νηὶ 600
 εἰσορώων πόνον αἰπὺν ἰωκά τε δακρυόεσσαν.
 αἶψα δ' ἐταῖρον ἐὼν Πάτροκλῆα προσέειπε
 φρεσζάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλίσινθεν ἀκούσας
 ἐκμολεν ἱσος Ἄρῃ, κακοῦ δ' ἔρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἔλκιμος υἱός·
 “τίπτε με κυκλῆσθαι, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἐμείο;”
 τὸν δ' ἀπαμβόβμενος προσέφη πόδας ὧκυς Ἀχιλλεύς·
 “ῥίε Μαιοντιάδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένῃ θυμῷ,
 νῦν δῖω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
 λισσομένους· χρεὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός. 610
 ἀλλ' ἴει νῦν, Πάτροκλε δίφιλε, Νέστορ' ἔραιο,
 ὃν τινα τοῦτον ἄγα βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
 ἦ τοι μὲν τά γ' ὕπνεε Μαχάονι πάντα ἔοικε
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον δῖμματα φωτός·
 Ἴπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσω μεμαυῖται.”
 ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέεεσ' ἐταίρῳ,
 βῆ δὲ εἶπεν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλίσιν Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ κῆρα πολυβέτεραν,
 Ἴππους δ' Εὐρυμέδων σερῶπων λύε τοῖο γέροντος 620
 ἐκ ὀρέων. τοὶ δ' Ἰρῶ ἀπεπύκοντο χιτώνων
 στάντε ποτὶ πνοιῇν παρὰ εἰν' ἄλός· αὐτὰρ ἔπατα
 ἐς κλίσιν ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθεῖζον.
 τοῖσι δὲ τεύχε κυκῶ ἐυπλόκαμος Ἐκαμήδῃ,
 τῇν ἔρετ' ἐκ Τηέδοιο γέρον, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
 θυγατὲρ Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔτελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
 ἦ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλὴν κυανόπεζαν ἔυζοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς

χάλκεον κάνεον, ἐπὶ δὲ κράμνον, ποτῶι ὄφρα, 630
 ἥδ' ἐ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτῆν,
 πὰρ δὲ δάπας περικαλλές, ὃ οἶκοσεν ἦρ' ὁ γεραιός,
 χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἦσαν, δοιαί δὲ πελαιάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσαςαι νευέουσιν, δύο δ' ὑπὸ πνευμένῃς ἦσαν.
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
 πλεῖον ἔσθ, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ θάρσεν.
 ἐν τῷ ῥά σφ' οἱ κύκινσε γυνὴ ἑκυῖα σεβίαν
 οἴνωι Πραμνεΐωι, ἐπὶ δ' αἴγανον κνέε τυρὸν
 κνήσφ' ἑκαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἑλφίπα λευκὰ πάλυνε, 640
 πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκαῶ.
 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 μῦθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ εὐρήσιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ ἐρόνου ὥρτο φασανοῦ,
 ἔς δ' ἔγε χερὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσσαι ἤνωγε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωσεν ἀναίνετο εἰπέ τε μῦθον·
 “οὐχ ἔδος ἐστὶ, γεραιὲ διωτρεφές, οὐδὲ με πείσας
 αἰδοῖος νευεσπτός, ὃ με προέειπε πνεύσαςαι,
 ὅν τινα τοῦτον ἄγας βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γιγνώσκω, ὁρόω δὲ Μαχάονα πομπήναι λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἡγέλος εἶμι' Ἀχαιῶν.
 εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διωτρεφές, οἷος ἐκεῖνος.
 θανὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναΐτιον αἰπώσωτο.”
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “τίπτε τ' ἦρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήσθαι; οὐδέ τι οἶδε
 πένθεος, ὅσων ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἳ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέσθαι βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 660
 οὐτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἥδ' Ἀγαμέμνων·
 [βεβλήσθαι δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρόν δις τῶι·]
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἦγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰὼν ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχαιεὺς
 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεσθαι οὐδ' ἐλεαίρει.
 ἦ μέναι εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἔγχι θαλάσσης
 Ἀργείων ἀέκητι πυρὸς θηίοιο ἐέρονται,
 αὐτοὶ τε κτεινόμεσθ' ἐπισκερῶ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἔσθ' οἷν πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
 εἴθ' ὥς ἡβώουμι βίην τέ μοι ἔμπεδος εἶν, 670
 ὥς ὅπ' Ἡλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχεν
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονίῃα
 ἐσθλὸν Τηραρχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάσκει,
 ῥύα' ἐλαυνόμενος. ὃ δ' ἀμύνων ἦεν βόεσσαν
 ἐβλήτ' ἐν πρῶτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χερὸς ἄκοιτι,

καὶ δ' ἔπεσον, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροῖόται.
 ληίδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσασαμεν ἤλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πάσσα οἶων,
 τόσσα συῶν κυβόαα, τόσ' αἰπόλια πλατὲ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ πανθεῖς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, 680
 πάσας θηλείας, πολλὰ γὰρ δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηληϊῶν εἴσω
 ἐκνήυχοι προτὶ ἄστυ· γαίῃσιν δὲ φρένα Νηλεὺς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέωσι πολεμῶνδε κίοντι.
 κήρυκες δ' ἐλίγαυνον ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφι
 τοὺς ἵμεν, οἷα χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δῖνι·
 οἱ δὲ καταγρόμενοι Πυλῶν ἡγήτορες ἄνδρες
 δαΐτρευον· πολέειν γὰρ Ἑπείοι χρεῖος ὄφειλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἤμεν.
 ἐλεῶν γὰρ ἐκάκωσε βίην Ἑρακλιδῆϊν 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκτασεν ὄσοι ἄριστοι.
 δῶδεκα γὰρ Νηληϊὸς ἀμύμονος υἱέες ἤμεν·
 τῶν οἷος λιπώμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἔλοντο.
 ταυθ' ὑπερηφάνεοντες Ἑπείοι καλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανώοντο.
 ἐκ δ' ὁ γέρον ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶυ μὲρ οἶων
 εἴλετο, κρινάμενος τρικῶσ', ἡδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μὲρ ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δῖνι,
 τέσσαρες ἀλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ἔκασφιν,
 ἐλεῶντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
 εὐσεύεσθαι· τοὺς δ' αὖθις ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
 κάκχευε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφεία ἀκαχόμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρον ἐπέων κεκολωμένος ἡδὲ καὶ ἔργων
 ἐπέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῖμον ἔδωκε
 δαΐτρεύειν, μή τις οἱ ἀπειβόμενος κίοι ἴανι.
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διαίπομεν, ἀμφὶ τε ἄστυ
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοὶ τε πολεῖς καὶ μῶνυχες ἵπποι,
 πανσυδίη· μετὰ δέ σφι Μολιῶνε εωρήσαντο
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐκ ἔγω μάλα εἰδότε εὐρύτιδος ἀλκῆς. 710
 ἔσσι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
 τιλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἡμισέωντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδῖον μετακίεον, ἔμην δ' Ἀσκήν
 ἀγγελος ἦλθε θεοῦς ἀπ' Ὀλύμπου εωρήσσεσθαι
 ἐκνήυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἀγαγεῖν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐκσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα εωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γὰρ πῶ τί μ' ἔφην ἴδμεν πολεμῆϊα ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεύει μετέπρεπον ἡμετέροια, 720
 καὶ πεζός περ ἐόν, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀσκήν.

ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυκίος εἰς ἅλα βάλλων
 ἄπτυσεν Ἀρήνης, οὗ μείναμεν ἥώ θίαν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἕνεα παῶν.
 ἕνεον πανσυδίηι σὺν τεύχεα θωρηκέντες
 ἔκδοιτο ἱκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.

ἕνεον Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίηι γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθαι κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι 730
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
 ἀμφὶ ῥόας ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπείοι
 ἀμφίσταντο δὴ ἔστι διαρραῖσαι μεμαῶτες.

ἀλλὰ σφί προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρνος·
 εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέσων ὑπέρεσκεθε γαίης,
 συμπερόμεσθαι μάχῃ Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἐπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλθον ἄνδρα, κόμικα δὲ μώνυχας ἵππους.
 Μούλιον αἰκμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείας,
 πρεσβυτάτην δὲ εὐγάτρ' εἶχε πατρὸν Ἀγαμέδνην, 740

ἢ τόσα φάρμακα ἦδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χεῶν.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσίοντα βάλλον χαλκὴν ῥέϊ δουρί,
 ἤριπε δ' ἐν κονίεσσι· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπείοι
 ἔτρεσαν ἄλλυθις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα παρόντα
 ἠγεμόν' ἱππῆων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος,
 πεντήκοντα δ' ἔλθον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὀδᾶς ἔλθον οὐδᾶς ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ θαμέντες.
 καὶ νῦν κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα, 750
 εἰ μὴ σφῶε πατὴρ εὐρὺ κρείων ἐνοσίχων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε καλύψας ἠέρι πολλὰι.

ἕνεον Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιζε·
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθαι διὰ σπιδέος πεδίοιο
 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
 ὅφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὀληνίης, καὶ Ἀλείου ἕνεον κολώνῃ
 κέκληνται, ὅθεν αὐτὶς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 ἕνε' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ὅψ' ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορι τ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἢ τέ μιν οἶω

πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὀλῆται.
 ὦ πέπον, ἢ μὲν κοί γε Μενεΐτιος ὦδ' ἐπέτελλεν
 ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φωίης Ἀγαμέμνονι πέμπε.
 νῶϊ δὲ ἔνδον εἰόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,

πάντα μάλ' ἐν μετάρσις ἰκούμεν, ὥς ἐπέτελλε.
 Πηλεὺς δ' ἰκόμεσθα δόμους ἐν ναιετάοντας
 λαὸν ἀγέροντες κατ' Ἀχαιῖδα πουλυβοτάτῃαν. 770
 ἔνεα δ' ἔπειθε ἥρωα Μανοῖτιον εὖρομεν ἔνδον
 ἠδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλλῆα· γέρων δ' ἱππιδάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρία καίτε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ, ἔκε δὲ χρύσειον ἔλαιον
 σπένδων αἶθερα οἶνον ἐπ' αἰεομένοισι ἱεροῖσι.
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπιτον κρέα, νῶϊ δ' ἔπατα
 στήμεν ἐπὶ προθύροι· ταφῶν δ' ἀνόρουσαι Ἀχιλλεύς,
 ἐς δ' ἄγε καρὸς ἐλῶν, κατὰ δ' ἐδριάσασθαι ἄνωγε,
 πείνιά τ' εὖ παρέσθηναι, ἃ τε πείνοισι θέμις ἐστίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδῆτύος ἠδὲ ποτῆτος, 780
 ἥρχον ἐγὼ μῦθοιο, κελεύων ὑμῖν ἅμ' ἔπεισσαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠέελετον, τῷ δ' ἅμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν οἷ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλλεῖ
 αἶψα ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μανοῖτιος Ἀκτορος υἱός·
 "τάκνον ἐμὸν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίβη δ' ὃ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' ἐγὼ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἠδ' ὑποθέσθαι
 καὶ οἱ σμαινέειν· ὃ δὲ πέσεται εἰς ἀγαθὸν περ."
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεσαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 ταῦτ' εἰποῖς Ἀχιλλεῖ δαΐφρονι, αἶ κε πείθεται. 791
 τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμῷ ὀρίναις
 παραπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου.
 εἰ δὲ τίνα φρεσὶν ἦα εσοπροπίνην ἀλεείναι
 καὶ τινὰ οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσσω
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φάος Δαναοῖσι γένηαι·
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πολευμόνδε φέρεσθαι,
 αἶ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο 800
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ρεῖα δὲ κ' ἀκμῆτες κακμῆτάς ἄνδρας αὐτῇ
 ὤσαισθε προτὶ ἔστυ νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων."
 ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμῷ ἐπὶ στήθεσσι δριμύς,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα.
 ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεὺς εἰοίκο
 ἴκε θέων Πάτροκλος, ἴνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦν, τῇ δὴ καὶ σφὶ θέων ἐτετεύχαστο βωμοί,
 ἔνεα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντιβόλῃς,
 διογενὴς Εὐσάμωνίδης, κατὰ μηρὸν διστώ,
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νόπιος ῥέει θρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέον
 αἷμα μέλαν κελάρυζε, νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν. 810

τὸν δὲ ἰδὼν ὤικταρε Μενοπίου ἄλκιμος υἱός,
καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεια πτερόεντα προσήυδα·
“ἦ θαλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ὧς ἔρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἄσσαν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι θυμῷ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, διοτρεφές Εὐρύπυλ' ἦρωσ,
ἦ ῥ' ἔτι που σκίεουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί,
ἦ ἤδη φείσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.”

820

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ηὔδα·
“οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἔλκαρ Ἀχαιῶν
ἔσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιαν πεσόνται.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέσται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος δρυσταὶ αἰέν.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώσῃσιν ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
μυροῦ δ' ἔκται· οἰστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαϊνὸν
νίζ' ὕδατι λιάρῳ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσε
ἔσολά, τά σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάσθαι,
δὴ Χείρων ἐδίδασκε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
ἱητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἡδὲ Μαχάων,
τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιαν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα
χρηρίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητρος
κεῖσθαι, ὁ δ' ἐν πεδίοις Τρώων μένει ὀκύν Ἀρνα.”

830

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενοπίου ἄλκιμος υἱός·
“πῶς τ' ἔρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέπουεν, Εὐρύπυλ' ἦρωσ;
ἔρχομαι, ὅφρ' Ἀχιλλεὺς δαΐφροσι μῦθον ἐνίσπω,
δὴ Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν·
ἀλλ' οὐδ' ὧς περ σείο μεθήσσω τειρομένοιο.”

840

ἦ καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
ἐς κλισίην· σεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
ἔνεα μιν ἔκτανύσας ἐκ μυροῦ τάμνε μαχαίρῃ
ὀκὺ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαϊνὸν
νίζ' ὕδατι λιάρῳ, ἐπὶ δὲ ῥίξαν βάλε πικρὴν
χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἦ οἱ ἀπᾶσας
ἔσθ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρπετο, παύσατο δ' αἷμα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Μ

τειχομαχία,

ὥς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μεναιτίου ἄλκιμος υἱὸς
 ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δὲ μάχοντο
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
 τάφρος ἔτι σκῆσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν
 εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπὲρ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἦλσαν, οὐδὲ θεοῖσι θόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
 ὅφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ ληῖδα πολλὴν
 ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 ἀσπανάτων· τὸ καὶ οὐ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 ὅφρα μὲν Ἔκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μήνι' Ἀχιλλεύς
 καὶ Πριάμοιο ἀνακτος ἀπάρετος πόλις ἦεν, 10
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρῶων θάνον ὄσσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν θάμεν, οἱ δὲ λίποντο,
 πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τεῖχος ἀμαλθύναι ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὄσσοι ἂν Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσι,
 Ῥῆός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδῖος τε 20
 Γρήνικός τε καὶ Αἴτηπος θῖός τε Σκάμανδρος
 καὶ Σιμόεις, ὅει πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
 κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
 τῶν πάντων ὁμόςσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἐννήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ῥόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς
 συνεχές, ὅφρα κε ὅσσοι ἀλίπλοα τείχεα εἴη.
 αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρες αἰρίαινας
 ἠγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμελίλια κύμασι πέμπε
 φιντρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
 λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον. 30
 αὐτίς δ' ἠΐονα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε

τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτραψε νέεσθαι
 κὰρ ῥόον, ἥ περ πρόσθεν ἴεν καλλιῖροον ὕδαρ.
 ὥς ἄρ' ἔμελλον ὅπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 οἰκέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δαδῆαι
 τεῖχος εὐδμητων, κανάκιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρήσιν ἐελμένοι ἱκανόωντο,
 "Ἐκτορα δαδίοτες, κρατερὸν μίστωρα φόβοιο·
 αὐτὰρ ὃ γ', ὥς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἴκος ἀέλλῃ.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτήϊα
 κάρπιος ἢ ἐλέων στρέφεται σθένει βλεμεσίνων·
 οἱ δέ τε πυργιδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίοι ἵστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμνῶας
 αἰκμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλμιον κῆρ
 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηορὶν δέ μιν ἔκτα·
 ταρφέα τε στρέφεται στίκας ἀνδρῶν παρηγνέων·
 δπηι τ' ἰούσῃ, τῆι τ' εἴκουσι στίκας ἀνδρῶν·
 ὥς "Ἐκτωρ ἂν' ὄμιλον ἰὼν εἰλίσσῃ, ἑταίρους
 τάφρῳ ἐποτρύνων διαβαίνεμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι
 τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμύττιζον ἐπ' ἄρκρῳ
 χεῖλεϊ ἑσταότες· ἀπὸ γὰρ δαδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὗτ' ἄρ' ὑπεροόρῃσι σκεδὸν οὔτε περὶ σαι
 ῥηϊδίῃ· κρημνοὶ γὰρ ἐπιρρεφέες περὶ πᾶσαν
 ἑστάσαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεὶ δὲ σκολόπεσσαν
 ὀρέαν ἡρήρει, τοὺς ἵστανται υἱὲς Ἀχαιῶν
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, θηίκων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 ἔνε' οὐ κεν βέα ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα πταίνων
 ἐσβαῖν, πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέουσι.
 δὴ τότε Πουλυδάμας ὅρασὺν "Ἐκτορα εἶπε παραστάς·
 60 "Ἐκτορ τ' ἢ δ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἢ δ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους.
 ἢ δὲ μάλ' ἀργαλεὶ περάσῃ· σκόλοπος γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀπέες ἐστῖαι, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἔνε' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
 ἱππεύει· στείνομος γάρ, δει τρώεσθαι ὀίω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑπερβερέτης, Τρώεσσι δὲ ἴστ' ἀρήγαι,
 ἢ τ' ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλωμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 κωνύμηνους ἀπολέσθαι ἀπ' "Αργεὸς ἐνεάδ' Ἀχαιούς·
 70 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίσσῃσι δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐπιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
 οὐκέτ' ἔπειτ' ὀίω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἀφωρρον προτὶ ἄστρῳ ἐλικεόητων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πασιώμεθα πάντες.
 ἵππους μὲν θοράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηκτέες

Ἔκτορι πάντες ἐπώμεε' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφίηται."

ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμωεν, 80
αὐτίκα δ' ἐκ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέεοντο,
ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἔκτορα δῖον.

ἠνίοχῳ μὲν ἔπατα ἐὼς ἐπέτελλεν ἕκαστος
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·

οἱ δὲ διαστάντες σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντο,
πάνταχα κοσμηέοντες ἄμ' ἠγεμόνεσσιν ἕκαστοι.

οἱ μὲν ἄμ' Ἔκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα

τείχος ῥηχάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90

καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
ἄλλον Κεβριόναο χερεῖονα κάλλιπεν Ἔκτωρ.

τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκᾶεος καὶ Ἀγένορ,
τῶν δὲ τρίτων Ἑλένος καὶ Διήφοβος θεοαδής,

υἱὲ δῶω Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρως,
Ἄσιος Τρτακίδης, δὴν Ἀρίσβηεν φέρον ἵπποι

αἶωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος·
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάϊς Ἀρχίαο

Αἰνείας, ἅμα τῷ γε δῶω Ἀντήνορος υἱε,
Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχῃς εὖ εἰδότε πάσης. 100

Σαρπηδῶν δ' ἠγεῖτο ἀγακλεπῶν ἐπικούρων,
πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·

οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὼν εἶναι ἄριστοι
τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.

οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆρι βόεσσιν,
βάν ῥ' ἰοὺς Δαναῶν λελικυμένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφρατο

σαΐεσθαι, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.

ἐπεὶ ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπικούροι
βουλήν Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίοντο·

ἀλλ' οὐχ Τρτακίδης ἔσελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
αὖθις λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἠνίοχον θεράποντα,

ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοήϊα,
νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύτας,

ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος, παρὰ νηῶν
ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνευδέεσσαν·

πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσῶνομος ἀμφεκάλυψεν
ἔγχε' Ἰδομενεὺς, ἀγαυοῦ Δευκαλίδας.

εἴσαντο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·

τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν 120
εὖρ' ἐπικεκλιμένας σαινίδας καὶ μακρὸν ὄχημα,

ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τι ν' ἐταίρων
ἐκ πολέμου φεύγοντα σῴσειαν μετὰ νῆας.

τῆν ῥ' ἰοὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 ὀπεία κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς
 σκίσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι,
 νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,
 υἴας ὑπερβύτους λαπιθεῶν αἰκμητῶν,
 τὸν μὲν Παριεῶου υἷα κρατερὸν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Λεοντήα βροτολοισγῶ Ἴσον Ἀρηϊ.
 τὼ μὲν ἄρα προπάροιε πυλάων ὑψηλάων
 ἔσταςιν ὥς ὅτε τε δρύες οὖραςιν ὑπικάρῃνοι,
 αἶψ' ἄνεμον μῖνονου καὶ ὑετὸν ἥματα πάντα,
 ῥίζῃσι μεγάλῃσι διηνακέεσθ' ἀραρυῖαι·
 ὥς ἄρα τῷ χεῖρεσσι πεποιοῆτες ἡδὲ βίῃφι
 μῖνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φόβοντο.
 οἱ δ' ἰοὺς πρὸς τεῖχος εὐδμήτων βόας αὔας
 ὑπὸς ἀνασκάμμενοι ἔκιοι μεγάλῃσι ἀλαλητῶι
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰασμὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμασιν τε.
 οἱ δ' ἦ τοι εἴως μὲν ἐκκνήμῃδας Ἀχαιοὺς
 ὄρῃουσιν ἔκδοι ἔόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεστυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τῷ ἀίεσαντε πυλάων πρόσθε μαχεσθῆναι
 ἀγροτέροισι σύεσσι τοικότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσσι
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέκαται κολοκυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἰέσαντε περὶ σφίσι ἀγρυπτον ὕλῃν,
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντε, ὑπαὶ δὲ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται, εἰς δ' ἐκείνους τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλῃται·
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φασινδὸς
 ἔστην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καὶ ὑπερῶς πεποιοῆτες ἡδὲ βίῃφι.
 οἱ δ' ἄρα κερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων
 νηῶν τ' ὠκυπόρων. νηφάδες δ' ὥς πίπτον ἔραζε,
 ἅς τ' ἄνεμος ζαῖς, νέφεα σκίοντα θοῆσας,
 ταρφαῖς κατέκλυεν ἐπὶ χερσὶ πούλυβοτείρῃ·
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἡμῖν Ἀχαιῶν
 ἡδὲ καὶ ἐκ Τρῶων· ~~οἱ δ' ἄμ' αὖτον~~ αὖτον αὐτὸν
 ἐαλλόμενοι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 ἦ ῥα τότε ὤμωσέν τε καὶ ὦ πεπλήγετο μηρὸν
 Ἄσιος Τρακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἤυδα·
 “Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα νῦν καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυπο
 πάγχυ Νηλεΐδῃ· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἐφάμην ἦρωας Ἀχαιοὺς
 σκίσσιν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀπύτους·
 οἱ δ', ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἢ μέλισσαι
 οἰκία ποιήσονται ὁδῶι ἐπὶ παιπαλοέσσει,
 οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες

ἄνδρας θρηνηθῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,
ὥς οἷ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δῦ' ἐόντε
κάσσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἐ κατακτάμεν ἢ ἐ ἀλῶναι."

179

ὥς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πείθε φρένα ταυτ' ἀγορεύων·
"Ἐκτορι γάρ οἱ εὐμῶς ἐβούλετο κῆδος ὄρεσθαι.
[ἄλλοι δ' αὖφ' ἄλλησι μάχῃσι ἐμάχοντο πύλῃσιν·
ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεύσαι.
πάντῃ γὰρ περὶ τείχος ὀρώρει θεσπιδάες πῦρ
λαΐνον· Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀκινύμενοί περ, ἀνάγκῃ
νῆων ἡμύνοντο. θεοὶ δ' ἀκαχέατο εὐμῶν
πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχῃσι ἐπιτάρροοι ἦσαν.
σὺν δ' ἔβαλον λαπίῃσι πόλεμον καὶ διήσθητα.]

180

ἔνε' αὖ Παριφίδου υἱὸς κρατερὸς Πολυποίτης
δουρὶ βάλεν Δάμασσαν κυνέης διὰ χαλκοπαρήϊου·
οὐδ' ἄρα χαλκῇ κόρυς ἔκχεσεν, ἀλλὰ διαπρὸ
αἰκμῇ χαλκῇ ῥήϊ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
ἐνδον ἥπασ πεπάλαστο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
αὐτὰρ ἔπατα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐκένάρειεν·
υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς ὕζος Ἄρῃος
Ἰπιδόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωστήρα τυχεῖας.
αὐτὶς δ' ἐκ κολοῖο ἐρυσσάμενος κίφος δαῦ
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπάϊτας δι' Ὀμίλου,
πληθεῖ αὐτοσχεδίνῃ· ὁ δ' ἄρ' ὕππιος οὐδας ἔρασαν·
αὐτὰρ ἔπατα Μένωνα καὶ Ἰάσμενον καὶ Ὀρέστην
πάντας ἑπασκυτέρους πέλασε χροῖνι πούλυβοτείρῃ.

190

ἄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἅπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
τόφρ', οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἐκτορι κοῦροι ἔποντο,
οἱ πλείστοι καὶ ἀριστοὶ ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
τείχος τε ῥήξαν καὶ ἐνιπρήσαν πυρὶ νῆας,
οἷ ρ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.
ὄρνις γάρ σφιν ἐπὶ ἄλλῳ περὶ κείμεναι μεμαῶσιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔργων,
φοινῆσιντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ζωὸν ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὐ πῶ λήθετο χάρις·
κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ διαιρὴν
ἰδνωθεὶς ὀπίω· ὁ δ' ἀπὸ ἔσθῃ ἦκε χαμᾶζε
ἀλγίνας δδύνησι, μέσσοι δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ,
αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῖσις ἀνέμοιο.
Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
καίμενον ἐν μέσσοις, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
δὴ τότε Πουλυδάμας ἐρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς· 210
"Ἐκτορ, αἰεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιλήσσεις ἀγορήσιαν
ἐσέλα φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε
θάμνον ἐόντα παρὲς ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἄεσθαι·
νῦν αὖτ' ἐπερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἀριστα.

200

μὴ ἴωμεν Δαναοῖσι μακροήμενοι περὶ μηδῶν·
 ὧδε γὰρ ἐκτελέσσει οἷομαι, εἰ ἐτεόν γε
 Τρωσὶν ὅδ' ὄρναις ἦλθε περὶστέμεναι μεμαῶσιν
 [αἰετὸς ὑπὲρ ἡτῆς ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἑέργων],
 φοινίκηντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
 220 ζωὸν· ἄφαρ δ' ἀφάνηκε, πάρος φίλα οἰκί' ἱκέσσαι,
 οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέσσαι ἑοῖσιν.
 ὥς ἡμεῖς, εἴ περ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥηπόμεσα σέβει μάλα, εἴπωσι δ' Ἀχαιοί,
 οὐ κόσμωι παρὰ ναῦφιν ἔλευσόμεσ' αὐτὰ κέλευθα·
 πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοί
 χαλκῶι θηκόωσιν, ἀμυνόμενοι περὶ μηδῶν.
 ὧδέ κ' ὑποκρίνατο ἑοσιρόπος, δς ἀφα θυμῶι
 εἰδῆνι τεράων καὶ οἱ παῖοῖατο λαοί." 229

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 "Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἶσα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοήσαι.
 εἰ δ' ἐπεὶ δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐκ ἄρα δή τοι ἔπατα σοὶ φρένας ὥλεσαν αὐτοί,
 δς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσσαι
 βουλέων, δς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε·
 τύνη δ' οἰωνοῖσι ταχυπερέγεςα κελεύεις
 παύσσαι, τῶν οὐ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλατίζω,
 εἴ τ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἡῶ τ' ἡελίῳ τε,
 εἴ τ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡρόεντα.
 240 ἡμεῖς δὲ μάλα οἷο Διὸς πασιώμεσα βουλήι,
 δς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 εἰς οἶκονδ' ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δαῖδοικας πόλεμον καὶ διήϊοτῆτα;
 εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κταινώμεσα πάντες
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, κοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσσαι·
 οὐ γάρ τοι κραδίη μνησθῆνός οὐδὲ μαχάμεν.
 εἰ δὲ σὺ διήϊοτῆτος ἀφίεσαι, ἡέ τιν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψας πολέμοιο,
 αὐτίκ' ἐμῶι ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμῶν ὀλέσσεαι." 250

ὥς ἄρα φωνήσας ἠγάγατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 ἰχθὶ θεσπεσίῳ. ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 ὄρσαν ἐπ' Ἰθαίων ὀρέων ἀνέμοιο εὐέλλαν,
 ἥ ῥ' ἰεὺς μηδῶν κοινήν φέρει· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 ἔβλεγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔπαζε.
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι παρποιότες ἠδὲ βίηφι
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν παρήϊστον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρυσεν, καὶ ἔραπον ἐπάλξεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμώκλειον, δς ἄρ' Ἀχαιοί
 260 πρῶτας ἐν γαίῃ ἔεσαν ἔμμεναι ἔκμαστα πύργων.
 τὰς οἱ γ' αὔερυσεν, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν

ῥήκαν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύου,
 ἀλλ' οἷ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλκις
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηῖους ὑπὸ τείχος ἰόντας.

ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
 πάντοσε φοιγῆτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν,
 ἄλλον μαλ' ἰκίσις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσιν
 νείκεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεσιέντα ἴδοιεν·
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔποχος ὅς τε μεσείας
 ὅς τε χειρότερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοῖοι
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἐπλετο ἔργον ἅπας·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πού γινώσκετε. μή τις ὀπίσσω
 τετράφεω προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
 ἀλλὰ πρόσω ἴεσσε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσσε,
 αἶ κε Ζεὺς δῶνιαι Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
 νείκος ἀπωσαμένους δηῖους προτὶ ἄστρ' ἰέσσαι.”

270

ὥς τῷ γε προβῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥς τε νηφάδες χιόνος πίπτωσι θαυμαῖ
 ἥμισυ χειμερῶν, ὅτε τ' ὥρετο μητίετα Ζεὺς
 νηφέμεν, ἀνθρώποις πηφαισκόμενος τὰ ἅ κ' ἄλλα·
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόωνας ἄκρους
 καὶ πεδία λωπευτὰ καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα·
 καὶ τ' ἐφ' ἁλὸς πολίης κέκυται λυμένας τε καὶ ἀκταῖς,
 κύμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται, ἄλλα τε πάντα
 εἴλυσται καεύπερ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς θυμῶς·
 ὥς τῶν ἀμφοτέρωσιν λίθοι πωτῶντο θαυμαῖ,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρώας αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τείχος ὑπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.

280

οὐδ' ἦν πω τότε γε Τρώες καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ
 τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχλη,
 εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἔδν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 ὥρσεν ἐπ' Ἀργείοισιν, Λέωνε· ὥς βουὰν ἔλπιεν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθε ἔσχετο πάντος ἔϊσιν,
 καλὴν χαλκείην ἐκίλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς
 ἦλασεν, ἔπτοσεν δὲ βοείας ῥάψε θαυμαῖς
 χρυσεῖνις ῥάβδοισιν διηνακέειν περὶ κύκλον·
 τὴν ἄρ' ὃ γε πρόσθε σκόμενος, δύο δοῦρε τινάσσειν
 βῆ ῥ' ἵμεν ὥς τε Λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδεῦξεν
 θηρὸν ἐν κραιῶν· κέλεται δὲ ἐ θυμὸς ἀγῆνωρ
 μῆλων παρήκοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλεεῖν·
 εἴ περ γάρ χ' εὐρησι παρ' αὐτόφιν βώτορας ἄνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσιν φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ βὰ τ' ἀπείρητος μέμονε σταμοῖο ἰέσσαι,
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἦ ἤρπασε μετάλμενος ἦ καὶ αὐτὸς
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν τοῖς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
 ὥς βὰ τότε ἀπτήθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε

290

300

τείχος ἐπαΐξει διά τε ῥήκασθαι ἐπάλλεας.
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο·
 “Γλαῦκε, τί ἦ δὴ νῶϊ τετιμῆμεσθα μάλιστα 310
 ἔδρηι τε κρέασι τε ἰδὲ πλείοις θαπέεσσι
 ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὧς εἰσορόωσι;
 καὶ τέμενος νευόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 καλὸν φυταλίης καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.
 τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι ἐόντας
 ἐστάμεν ἥδ' ἐ μάχης καυστήρης ἀντιβολῆσαι,
 ὅφρα τις ὦδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων·
 ‘οὐ μὰν ἀκλέεες Λυκίῃν κᾶτα κοιρανέουσιν
 ἡμῆτεροι βασιλῆας, ἔδουσι τε πῖονα ἡἴλα
 οἶνόν τ' ἔπαπτον μελινδῆα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς 320
 ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται·
 ὦ πάππον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
 αἶει δὴ μέλλοιμεν ἀγίρω τ' ἀσπνᾶτω τε
 ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐπὶ πρώτοισι μαχοίμην
 οὔτε κε οὐ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
 νῦν δ' ἔμῃς γὰρ κήρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
 μυρίαί, ἅς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,
 ἴομεν, ἥέ τωι εὖχος ὀρέομεν ἥέ τις ἡμῖν.”
 ὧς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίησεν·
 τῶ δ' ἰοὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔνος ἄγοντε. 330
 τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγῃς υἱὸς Πετεῶο Μανσεσεύς·
 τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
 πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τι' ἴδοιτο
 ἠγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύναι·
 ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω,
 ἐσταότας, Τευκρόν τε νέον κλισίῃσιν ἰόντα,
 ἐπύθεον· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βέεσσι γερωνεῖν·
 τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκε,
 βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱποκόμων τρυφαλαῶν
 καὶ πυλῶν· πάσας γὰρ ἐπώικετο, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς 340
 ἰστάμενοι παρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελευεῖν.
 αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντε προΐει κήρυκα Θωώτην·
 “ἔρχεο, δῖε Θωῶτα, εἴωον Αἴαντε κάλεσσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μάλλον· ὁ γάρ κ' ὅκ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶν, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεσρος·
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀσπί, οἳ τὸ πάρος περ
 zachreíς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑμῖνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κεῖται πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμῶνος ἀλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τευκρος ἅμα σπέσσω τόξων ἐν εἰδῶς.” 350
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίησεν ἀκούσας,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τείχος Ἀχαιῶν χαλκοκαπῶνων,
 σπῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἴθαρ δὲ προσκύδα·

“Αἴαντ’ Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 ἡνώγεα Πεπεῶο διωτρεφέος φίλος υἱὸς
 κείς’ Ἰμεν, ὅφρα πόνοιο μίνυμεά περ ἀντιάσῃτον,
 ἀμφοτέρω μὲν μάλλον· ὃ γάρ κ’ ὅκ’ ἄριστον ἀπάντων
 εἴη, ἐπεὶ τάχα κείῃ τετεύχεται αἰπὺς δλεερός·
 ὧδε γὰρ ἔβρισαν λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
 zachneis teléousa katà kratērās usmínae. 360
 εἰ δὲ καὶ ἐνεάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος δρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος Ἰτω Τελαμῶνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεύκρος ἅμα σπέεω τόπων ἐν εἰδώς.”

ὧς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίσκει μέγας Τελαμῶνιος Αἴας.
 αὐτίκ’ Ὀϊλιάδην ἔπεια πτερόεντα προσκυῖδα·
 “Αἴαν, σφώϊ μὲν αὖτε, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
 ἔστασθε Δαναοὺς ὀτρύνετον ἴφι μάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κείς’ εἰμι καὶ ἀντιῶο πολέμοιο.
 αἴψα δ’ ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὶν ἐν τοῖς ἐπαμύνω.”

ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμῶνιος Αἴας, 370
 καὶ οἱ Τεύκρος ἅμ’ ἦε κασίγνητος καὶ πατήρ·
 τοῖς δ’ ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόπα.
 εὔτε Μενεσεΐος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
 τεῖχος ἐντὸς ἰόντες, ἐπαιγόμενοι δ’ ἵκοντο,
 οἱ δ’ ἐπ’ ἐπάλῃς βαῖνον ἐρευνῆσι λαίλαπι ἴσοι,
 ἵφουσι λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 σὺν δ’ ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὥρτο δ’ αὐτή.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμῶνιος ἐνδρα κατέκτα,
 Σαρπηδόντος ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγαθύμου,
 μαρμάρωι ὀκρίοντι βαλὼν, ὃ ῥα τεῖχος ἐντὸς 380
 κείτο μέγας παρ’ ἐπαλῃν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
 χείρεσσ’ ἀμφοτέρησι ἔκοι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ’ ἠβῶν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δ’ ἄρ’ ὑπόθεν ἔμβαλ’ αἶρας,
 ἐλάσσε δὲ τετράφαλον κυκάνη, σὺν δ’ ὅστ’ ἄραπε
 πάντ’ ἀμυδὸς κεφαλῆς· ὃ δὲ ἀρνευτήρι εὐκῶς
 κάππεσ’ ἀφ’ ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ’ ὀστέα θυμός.
 Τεύκρος δὲ Γλαῦκον κρατερὸν παῖδ’ Ἴππολόχοιο
 ἰδίῃ ἐπεσσύμενον βάλε τεῖχος ὑψηλοῖο,
 ἦν ῥ’ ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παύσε δὲ χάρις.
 ἄψ δ’ ἀπὸ τεῖχος ἄλτο λαεῶν, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν 390
 βλέμενον ἀερήσκει καὶ εὐχετόωγ’ ἐπέεσσιν.

Σαρπηδόντι δ’ ἄχος γένητο Γλαύκου ἀπίοντος,
 αὐτίκ’ ἐπεί τ’ ἐνόησεν· ὥμως δ’ οὐ λήθετο χάρις,
 ἀλλ’ ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκιμάονα δουρὶ τυχίας
 νύξ’, ἐκ δ’ ἐσπασεν ἔγχος· ὃ δὲ σπόμενος πέσε δουρὶ
 πρηνῆς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶι.
 Σαρπηδῶν δ’ ἄρ’ ἐπαλῃν ἐλὼν χερσὶ σπιβαρήσαν
 ἔλχ’, ἠ δ’ ἐσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερὲς
 τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ ἔθηκε κέλευθον.

τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσαντο· ὁ μὲν ἰὼι 400
 βαβλῆκα τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φασανὸν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας δμυγε
 παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσιν θάψει·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύκεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ
 ἤλυθεν ἐγκέιν, στυφέλιπε δέ μιν μεμαῶτα.
 κώρῃσεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλκιος· οὐδ' ὃ γε πάμπαν
 χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλιπετο κύδος ἀρέσσει.
 κέκλετο δ' ἀντιπείοισιν ἐλπεάμενος λυκίοισιν·
 “ὦ λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεεῖτε θούριδος ἀλκῆς;
 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἑόντῃ, 410
 μούνοισι ῥηκαμένῳι θέσσει παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τε ἔργον ἄμεινον.”
 ὣς ἔφασκε, οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες διμοκλήν
 μάλλον ἐπέβρισαν βουλῆφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 τεῖχος ἔντοσθεν· μέγα δέ σφι φαίνεται ἔργον·
 οὔτε γὰρ ἰφθίμοι λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τεῖχος ῥηκαμένοι θέσσει παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
 οὔτε ποτ' αἰκμηταὶ Δαναοὶ λυκίους ἐδύναντο
 τεῖχος θῆψ' ὥσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420
 ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δύ' ἀνέρε θηριόασθον,
 μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιπύνοισι ἐν ἀρούρῃ,
 ὥ τ' ὀλίγοι ἐνὶ κώρῳ ἐρίζητον περὶ ἵκῃ,
 ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλκιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 θήηουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,
 ἀσπίδας εὐκύκλους λαϊκήϊά τε πτερόεντα.
 πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροά νηλιά χαλκῷ,
 ἥμῃν ὅτῳ στρεφέντῃ μετάφρενα γυμνωσείν
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλκιες αἵματι φωτῶν 430
 ἑρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον, ὥς τε τάλαντα γυνὴ κερνήτι ἀλκῆς,
 ἥ τε σταμὼν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκε
 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρῃται·
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κύδος ὑπέρτερον Ἔκτορι δῶκε
 Γίριμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσχάτο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἦκεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γερωνῶς·
 “ὄρνυσε, ἱππόδαμοι Τρώες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος 440
 Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδάες πῦρ.”
 ὥς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὔασι πάντες ἔκουον,
 ἴευσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπατα
 κροσσῶν ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 Ἔκτωρ δ' ἀρπάξας λαῶν φέρεν, ὃς ῥα πυλάων

ἐστίκα πρόσω, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 ὀπὺς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δύ' ἀνέρε δῆμου ἀρίστου
 ρηϊθίως ἐπ' ὤμασαν ἀπ' οὔθεος ὀχλίσσαν, 450
 οἳοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 τὸν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.
 ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ρεῖα φέροι πόκον ἄρκενος οἶος
 χαρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχεος ἐπείγῃ,
 ὅς ἑκτορ ἰεὺς κανίδων φέρε λαῖαν ἀείρας,
 αἶ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα σπιβαρώς ἀραρυίας,
 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχίεας
 εἶχον ἐπιμοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρῃ.
 στή δὲ μάλ' ἐγτὺς ἰών, καὶ ἐρασάμενος βάλε μέσσης,
 εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφαιρότερον βέλος εἴη,
 ῥῆπε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους παρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω 460
 βριθεοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἔρ' ὀχίεας
 ἐσχευέτην, κανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαῖος ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ἔρ' ἔσσορε φαίδιμος ἑκτορ
 νυκτὶ θεῇ ἀτάλαντος ὑπώπια, λάμπε δὲ χαλκῶι
 σμερδαλέωι, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶ
 δοῦρ' ἔχεν· οὐ κέν τις μιν ἐρυκάκεν ἀντιβολήσας
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσῆλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσος δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσαν ἐλιπάμενος κατ' ὄμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίεοντο.
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς 470
 ποιητὰς ἐσέκυντο πύλας. Δαναοὶ δὲ φόβηθεν
 νῆας ἀπὸ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίστατος ἐτύχεν.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ν

μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσί.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρώας τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέλασσε,
τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῆϊσι πόνοον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζὺν
νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φασινώ,
νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηικῶν καθορώμενος αἴαν
Μυσῶν τ' ἀγχεμάκων καὶ ἀγαιῶν Ἰππυμολγῶν
γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φασινώ·
οὐ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὅν κατὰ θυμόν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσι ἀρνεέμεν ἢ Ἀσναοῖσιν.

οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων·
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑποῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑλνέσσης
Θρηϊκίης· ἔνεον γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἰῶν,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν·
ἐνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐξ ἁλὸς ἔζει ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβίβητο παιπαλόεντος
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὖρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τρὶς μὲν ὀρέεσσ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμων, 20
Αἰγᾶς· ἔνεα δὲ οἱ κλυτὰ δώματα βένθοσι λίμνης
χρῦσεα μαρμαίροντα τετεύκαται, ἔφθοιτα αἰεὶ.
ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκειτο χαλκόποδ' ἵππῳ
ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἑσείρησιν κομόωντε,
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθην
χρυσέην εὐτυχτον, ἐοῦ δ' ἐπεβίβητο δίφρου.
βῆ δ' ἐλάσιν ἐπὶ κύματ'· ἀταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ὄνακτα·
γνεοσύνη δὲ θάλασσα διίστατο· τοὶ δὲ πέτοντο
ρίμφο μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄζων. 30
τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρῆμοι φέρον ἵπποι.

ἔστι δέ τι σπῆος εὐρύ βαθείης βένεσσι λίμνης,
 μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·
 ἔνε' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 λύσας ἐκ ὀρέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδρα
 ἔδυμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσεῖας
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
 νοστήσαντα θνακτα. ὁ δ' ἐς στρατὸν ὤικετ' Ἀχαιῶν.

Τρώες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες ἢ ἐυέλλῃ
 Ἔκτορι Πριαμίδῃ θυοτον μεμαώτες ἔποντο, 40
 ὄβριμοι αὐταῖοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσαν, κτενέαν δὲ παρ' αὐτόφιν πάντας ἀρίστους.
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαῖοχος ἐννοσίγαιος
 Ἀργείους ὤτρυνε, βαθείης ἐκ ἁλὸς ἐλεών,
 εἰσάμενος Κάλχαντι θέμας καὶ ἀταρέα φωνήν.
 Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαώτε καὶ αὐτῷ·
 “Αἴαντε, σφὼ μὲν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆς μνησαμένῳ, μὴ δὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 ἔλλῃ μὲν γὰρ ἐγὼ γ' οὐ δείδια χεῖρας ἀάπτους 50
 Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ·
 ἔκουσιν γὰρ πάντας ἐκκνήμιδες Ἀχαιοί·
 τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μή τι πάσωμεν,
 ἦ ῥ' ὃ γ' ἂ λυσαώδης φλογὶ εἴκελος ἡγεμονεύει
 Ἔκτωρ, ὃς Διὸς εἴκετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
 σφῶϊν δ' ὥδε θεῶν τις ἐπὶ φρεσὶ ποιήσας,
 αὐτῷ ὅ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσας ἀπὸ νηῶν
 ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐτείρει.”

ἦ καὶ σκηπανίῳ γαῖοχος ἐννοσίγαιος
 ἀμφοτέρῳ κεκοπῶς πῆλιν μένος κρατεροῖο, 60
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.
 αὐτὸς δ', ὥς τ' Ἴρις ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
 ὃς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιος πέτρης περιμήκεος ἀρεῆς
 ὀρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἕλλο,
 ὥς ἀπὸ τῶν ἦϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
 “Αἴαν, εἰσὶ τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὀλύμπιον ἔκουσιν,
 μάντι ἐδόμηνος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι—
 οὐδ' ὃ γε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος ὀκνηπτής· 70
 ἴκνῃ γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
 ῥεῖ' ἔγνω ἀπὸντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ.
 καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπὶ στήθεσσι φίλοισι
 μᾶλλον ἐφορμάται πολέμῳ ἠδὲ μάχεσθαι,
 μασιώσας δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθε.”

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 “οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δοῦρατι χεῖρες ἄαπτοι

μασιώσιν, καὶ μοι μένος ὄρωρε, νέρρε δὲ ποσσὶν
ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινώω δὲ καὶ οἶος
"Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἕμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι."

80

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
χάρμῃ γηέουσιν, τὴν σφιν εὐδὲς ἔμβαλε θυμῷ·
τόφρα δὲ τοὺς δῖος γαῖοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς,
οἳ παρὰ νηυσὶ θοήσαν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
τῶν β' ἅμα τ' ἀργαλέωι καμιάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
καὶ σφιν ἕκος κατὰ θυμὸν ἐτίγνετο δερκομένοισι
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
τοὺς οἳ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὄφρυά δάκρυα λείβον·
οὐ γὰρ ἔφην φεύκεσθαι ὑπὲρ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσέεω
ῤεῖα μετασάμενος κρατερὰς ὄτρυνε φάλαγγας.

90

Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ λήϊτον ἦλθε κελεύων
Πηνελόεω· ὅ· ἦρωα Θόαντά τε Διήφυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς·
τοὺς δ' ἑπ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

"αἰδώς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὕμῃν ἐγὼ γε
μαρναμένοιαι πέποιθα σωσέμεναι νέας ἀμίας·
εἰ δ' ὕμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοι,

νῦν δὴ εἶδεται ἥμαρ ὑπὸ Τρῳαῖσι δαμῆναι,
ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμην,
δαιμόν, δ' οὐ ποτ' ἐγὼ γε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,

100

Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
φυζακινήεις ἐλάφοισιν εἴκεσσαν, αἳ τε καὶ ὕλην
εὖωον παρδαλίων τε λύκων τ' ἥϊα πέλονται

αὐτως ἡλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμῃ·
ὥς Τρῶες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
μῦναι οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἡβαιόν.

νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
ἡγεμόνος κακότητι μεσημιόσυνῃς τε λαῶν,
οἳ κείνῳι ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι

110

νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν
ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,

οὐνεκ' ἀπητίμῃσε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
ἡμέας γ' οὐ πως ἔστι μεθεῖμεναι πολέμοιο.

ἀλλ' ἀκεῶμεθα ἑδίσσον· ἀκεσταὶ τοὶ φρένες ἐσελῶν.
ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθεῖτε θούριδος ἀλκῆς
πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἐγὼ γε

ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεθεῖν
λυτρὸς ἐών· ὕμῃν δὲ νεμεσώμην περὶ κῆρι.

120

ὦ πέποινες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
τῆρι μεσημιόσυνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ ἐέσσε ἕκαστος
αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νείκος ὄρωρεν.

"Ἐκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βόην ἀγαθὸς πολέμειαι

καρτερός, ἔρριπεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄκηα.”
 ὥς ῥα κελυπτῶων γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἰάντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
 καρτεραί, ὅς οὐτ' ἔν κεν Ἄρης ὀνόσαστο μετελῶν
 οὔτε κ' Ἀθηναίην λαοκόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
 κρινέσθοντες Τρώας τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἑμυνον
 φράσαντες δόρυ δουρί, κάκος κάκει προελύμηναι· 130
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔραιδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·
 φαυλὸν δ' ἱππόκομοι κόρυες λαμπροῖσι φάλοισι
 νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 ἔγχεα δὲ πτύσσοντο θρασυαῖων ἀπὸ καρῶν
 σπόμεν'· οἱ δ' ἰοὺς φρόνηον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
 Τρώες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἄρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ
 ἀντικρὺς μεμαώς, ὀλοοῖτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,
 ὃν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χαμάρροος ὥσπιν,
 ῥήκας ἀσπέτῳ διμβρῶι ἀναιδέος ἔμματα πέτρης·
 ὕψι δ' ἀναερῶσκειν πέτεται, κτυπέει δὲ ὅ' ὑπ' αὐτοῦ 140
 ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως σέει ἑμπεδόν, εἶος ἵκηται
 ἰσόπεδον· τότε δ' οὐ τι κυλινδεται ἐσσύμενός περ·
 ὥς Ἑκτωρ εἴως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
 ῥέει διελύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρος φάλαγγι,
 στή ῥα μάλ' ἐγχιμφοῖς· οἱ δ' ἀντίοι υἱὲς Ἀχαιῶν
 νύσσοντες εἰφεῖν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμύκεν.
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γαγῶνός·
 “Τρώες καὶ λῦκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 150
 παρμένετ'· οὐ τοι θηρὸν ἐμὲ σέκκουσαν Ἀχαιοί,
 καὶ μάλ' αὖ πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 ἀλλ' ὀίω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτέόν με
 ὤρσῃ θεῶν ὄριστος ἐρίγδουπος πόας Ἥρης.”
 ὥς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Διήφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκα
 Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔκειν ἀσπίδα πάντος ἕσσην,
 κοῦφα ποδὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
 Μιρσιόνης δ' αὐτοῖο πτύσκατο δουρὶ φαιινῶι,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντος ἕσσην 160
 ταυραῖν· τῆς δ' οὐ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἐν καυλῶι ἔατη δολιχὸν δόρυ· Διήφοβος δὲ
 ἀσπίδα ταυραῖν σκέει ἀπὸ ἔο, δεῖξε δὲ θυμῶι
 ἔγχεος Μιρσιόναο θαφρονος· αὐτῆρ δ' ἦρεος
 ἄψ' ἐτέρων εἰς ἔθνος ἐκάζετο, κῶσατο δ' αἰνῶς
 ἀμφοτέρων, νίκης τε καὶ ἔγχεος, δ' ἐπυνέεπε.
 βῆ δ' ἰάναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 οἰσάμενος δόρυ μακρὸν, δ' οἱ κλισίῃφι λείπετο.
 οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βεὴ δ' ἀβέστος ὁρώρεαι.

Τεύκρος δὲ πρῶτος Τελαμῶνιος ἔνδρα κατέκτα, 170
 Ἰμβριον αἰκμητῆν, πολυτίπου Μέντορος υἱόν.
 ναῖε δὲ Πήδαριον πρὶν ἔλθεῖν υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 κούρην δὲ Πριάμοιο νόσσην ἔχε, Μηδεσκάστην·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλικσαι,
 ὧσ' εἰς Ἴλιον ἦλεε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι,
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὁ δὲ μιν τίει ἱσα τέκεσσι.
 τὸν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὐατος ἔγχε' μακρῶι
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὐτ' ἔπесεν μελὶν ὥς,
 ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἔκασεν περιφανομένοιο 180
 χαλκῶι ταυνομένην τέρενα χροῖι φύλλα πελάσσει·
 ὥς πέσεν, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶι.
 Τεύκρος δ' ὤρμηθεν μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα θυοαί·
 Ἔκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φασινῶι.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν, ὁ δ' Ἀμφίμαχον Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος
 νισσομένον πολεμιόνδε κατὰ στήθεος βάλε δουρί.
 δοῦπινεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶι.
 Ἔκτωρ δ' ὤρμηθεν κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
 κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
 Αἴας δ' ὀρμηθέντος ὄρεατο δουρὶ φασινῶι 190
 Ἔκτορος· ἀλλ' οὐ πηι χροῶς εἴσατο, πῆς δ' ἔρα χαλκῶι
 σμερδαλέωι κεκάλυφε· ὁ δ' ἔρ' ἀσπίδος ἀμφαλὸν οὔτα,
 ὥς δὲ μιν σθένει μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐπέρυσσεν Ἀχαιοί·
 Ἀμφίμαχον μὲν ἔρα Στυχίος διός τε Μενεσεεύς,
 ἄρχοι Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ἰμβριον αὐτ' Αἴαντε, μεμαῶτε εὐούριδος ἀλκῆς.
 ὥς τε δύ' αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπο καρχαροδόνητων
 ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ βροχήϊα πυκνά, 200
 ὑποῦ ὑπὲρ γαῖης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔκοντε,
 ὥς ῥα τὸν ὑποῦ ἔκοντε δύο Αἴαντε κορυστὰ
 τεύχεα κυλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ θαιρῆς
 κόψεν Ὀυλιάδης, κεκολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
 ἦκε δὲ μιν σφαιρηδὸν ἐλπεόμενος δι' ὁμίλου·
 Ἔκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίειαι.
 καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐκολῶεν
 ὑκονοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ διήϊστῃτι,
 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὀτρυνέων Δαναοῦς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευκεν.
 Ἰδομενεὺς δ' ἔρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν, 210
 ἐρχόμενος παρ' ἐταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλεε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀπεί χαλκῶι.
 τὸν μὲν ἐταῖροι ἔνεακαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
 ἦγεν ἐς κλισίην· ἐπὶ γὰρ πολέμοιο μενοίνα
 ἀντιάει. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐπὶ σέκῳ

εἰσάμενος φρογτὴν Ἀνδραίμονος υἱὶ Θόαντι,
ὃς πάσῃ Πλευρώνῃ καὶ αἰπανῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσιν ἔνασσε, εὐδὲ δ' ὥς τίετο δῆμῳ·

“Ἰδομενεὺ Κρητῶν βουλευφόρε, ποῦ τοι ἀπαλαί
οἴκονται, τὰς Τρῳαὶν ἀπέλεον υἱὲς Ἀχαιῶν;”

220

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον νῆδα·

“ὦ Θόαν, οὗ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἐγὼ γε
γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.

οὔτε τινὰ δόος ἴσκει ἀκίριον οὔτε τις δίκῃ
εἴκων ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὔτω
μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενὰ Κρονίῳνι,
νωπύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνεῶδ' Ἀχαιούς.

ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήϊος ἦσσε,
ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅτε μεσείντα ἴδῃαι·
τὼ νῦν μὲν ἀπόλῃτε κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστω.”

230

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπατα Ποσειδάων ἐνοσάχεων·

“Ἰδομενεὺ, μὴ κείνος ἀνὴρ ἐπὶ νοστήσειεν
ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθις κυνῶν μέλπηρα γένοίτο,
ὃς τις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεσείνι μάχεσθαι.
ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴει· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
εἰσάδειν, αἳ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ' ἐόντε.
συμφορτὴ δ' ἀρετὴ πέλα ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν.
νώϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπιστάμεσθαι μάχεσθαι.”

ὥς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη εὐδὲς ἄμ πόνον ἀνδρῶν·

Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίῃν ἐτύκτοιν ἴκανε,

240

δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γένοτο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἵμεν ἄσπεροβῆ ἐναλίγκιος, ἦν τε Κρονίῳν
χαρὶ λαβὼν ἐτίνασεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
θακνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρέζηλοι δὲ οἱ αὐγαί,
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.

Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θερᾶνων εὖς ἀντεβόλησεν
ἐπὶ κλισίῃ· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦεν
οἰσάμενος· τὸν δὲ προσέφη σείνης Ἰδομενεύς·

“Μηριόνη Μόλου υἱὲ πόδας ταχύ, φίλτασ' ἐταίρων,
τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ διήϊοτῆτα;

250

ἦέ τι βέβληται, βέλεος δέ σε τέτρα ἀκωκή,
ἦέ τευ ἀπτελὴς μετ' ἐμ' ἦλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
ἦσσαι ἐπὶ κλισίῃσι λίλαίωμαί, ἀλλὰ μάχεσθαι.”

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον νῆδα·

[“Ἰδομενεὺ Κρητῶν βουλευφόρε χαλκοχιτῶνων,]

ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχεος ἐπὶ κλισίῃσι λέλαιπται,
οἰσάμενος· τό νυ γὰρ κατεάεαμην, δὲ πρὶν ἔχεσθον,
ἀσπίδα Διηΐφοβοιο βαλὼν ὑπερνηορέοντος.”

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον νῆδα·

“δούρατα δ', αἳ κ' ἐσέλησσε, καὶ ἐν καὶ εἴκοι δῆας πῶ
ἔσταδ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανώοντα,

Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ δῖο
ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰστάμενος πολέμизαν·
τῷ μοι δοῦράτ' ἔσσι καὶ ἀσπίδες ἀμφαλόεσσαι
καὶ κόρυες καὶ εὐρήκες λαμπρὸν γαῖόνωντες."

τὸν δ' αὖ Μιριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.

"καὶ τοι ἐμοὶ παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἄλλ' οὐ σκεδὸν ἔστιν ἐλέεσαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
ἀλλὰ μετὰ πρῶτοιαι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
ἵσταμαι, ὅπποτε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.

270

ἄλλον πού τίνα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοκίτωνων
λῆσιν μαρνάμενος, εἰ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οἶω."

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·

"οἷδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγόμενα πάντες ὄρισταί
ἐς λόχον, ἔνεα μάλιστα ἀρετὴ διακρίνεται ἀνδρῶν,—
ἐνθ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφάνθη·
τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλῃ,

280

οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρτύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει,

ἐν δὲ τὴ οἱ κραδίη μεγάλη στέρνοισι πατάσσει
κῆρας διομένῳ, πάταγος δὲ τε γίγνεται ὀδόντων·

τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὐτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λῆην
ταρβεί, ἐπειδὴν πρῶτον ἐκίσχεται λόχον ἀνδρῶν,

ἄρᾶται δὲ τάχιστα μισγόμεναι ἐν θατ' λυγρῇ—
οὐδέ κεν ἔνεα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὀνοίτο.

εἴ περ γάρ κε βλεῖτο πονεύμενος ἢ τυπείη,
οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπίσσω πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ κώτῳ,

290

ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειε
πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.

ἀλλ' ἄγε μῆκετι ταῦτα λεγόμενα νηπύτιο ὥς
ἔσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νευεσίσκη·

ἀλλὰ σύ γε κλισίῃνδε κίων ἔλευ ὕβριμον ἔγκος."

ὥς φάτο, Μιριόνης δὲ βοῶν ἀτάλαντος Ἀρῇ
καρπαλίμως κλισίῃσιν ἀνείλετο χάλκεον ἔγκος,
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμνηώς.

οἷος δὲ βροτολογιῶς Ἀρης πολέμονδε μέτειαι,

τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβῆς
ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστὴν·

300

τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Ὀρήκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθαι
ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτερας· οὐδ' ἄρα τῷ γε

ἐκλυσον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·

τοῖσι Μιριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν
ἦσαν ἐς πόλεμον κεκορυμμένοι αἴσασσι χαλκῶι.

τὸν καὶ Μιριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·

"Δευκαλίδη, πῆι τ' ἄρ' μέμονας καταδύναι ὄμιλον·

ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀπὸ μέσσοις,
ἢ ἐπὶ ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποιεῖ ἔλπομαι οὕτω
δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομώοντα· Ἀχαιοὺς.”

310

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἤϊδα·

“νῆυσί μιν ἐν μέσσοισιν ἀμύνειν εἰς καὶ ἄλλοι,
Αἰαντὲς τε δύο Τεύκρος ὅ', δὲ ἄριστος Ἀχαιῶν
τοποςύνηι, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῳ ὑμῖνῃ·
οὔ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο
[Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν].
αἰπύ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
νήας ἐπηρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
ἐμβάλοι αἰεώμενον δαλὸν νήεσσιν ἰοήσιν.”

320

ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴπαε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
δὲς ἐνητὸς τ' εἶν καὶ ἔδοι Διμητήρος ἀκτῆν,
χαλκῶϊ τε ῥηκτὸς μεγάλοις τε κερμαδίοισιν.
οὐδ' ἔν Ἀχαιῶν ῥηκῆνορι χωρήσας
ἐν γ' αὐτοσταδίῳ· ποσὶ δ' οὐ πως ἔστιν ἐρίζειν.
νῶϊν δ' ὦδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔκε στρατοῦ, ὅφρα τάχιστα
εἴδομεν, ἥέ τινι εὖχος ὀρέομεν ἥέ τις ἥμῃν.”

ὣς φάτο, Μιριόνης δὲ σοῶι ἀτάλαντος Ἀρμῇ
ἥρχ' Ἴμεν, ὅφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ἦι μιν ἀνώγει.

οἱ δ' ὥς Ἰδομενεῖα ἴδον φλογὶ εἴκελον ἀλκῆν,
αὐτὸν καὶ ὀφράποντα, σὺν ἔντεα δαιδαλέοισι,
κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνήϊα νέεσσι.
ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρκωσιν ἔελλαι
ἥματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
οὔ τ' ἄμυδις κομῆς μεγάλην ἵσθαι δαμάλην,
ὥς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
ἀλλήλους καθ' ὄμιλον ἐναιρέμεν ὅπῃ χαλκῷ.
ἔφριεν δὲ μάχη φειδύμβροτος ἐγχείναι
μακρῆς, δὲ εἶχον ταμειχρῶς· ὅσος δ' ἔμερδεν

330

340

αὐγὴ χαλκῆν κορύθων ἀπο λαμπρομενῶων
ὀφρῆκων τε νεοσμήκτων σαικέων τε φαινήων
ἐρχομένων ἄμυδις, μάλα κεν ὀφρακυκάρδιος εἶν,
δὲ τότε γνηήσας ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.
τῷ δ' ἀμφὶ φρονέοντε δύο Κρόνου υἱε κραταιῷ
ἀνδράσιν ἠρώεσσαν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μὲν ῥα Τρώεσσι καὶ Ἐκτορὶ βούλετο νῆκην,
κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
ἦελε λαὸν ὀλέσσει Ἀχαιῶν Ἰλίοι πρό,
ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἱὰ καρτερόθυμον.
Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόευνε μετελεύων,
λάσρην ὑπεκαναδὺς πολιῆς ἀλός· ἦχετο γάρ ῥα
Τρώεσιν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμύσσα.

350

ἢ μὲν ἀμφοτέροισιν οὐδὲν γένος ἦδ' ἴα πατρί,
 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γαῖαναι καὶ πλείονα ἦσθι.
 τῷ ῥα καὶ ἀμφοτέρῃ μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέσσει,
 λάσσει δ' αἶψα ἔπειρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ ἑοικώς.
 τὸ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πτολέμοιο
 πείραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάμυσσαν,
 ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν. 360
 ἔνεα, μεσσηπλίος περ ἐών, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλλμενος ἐν φόβον ὥρσε.
 πέφνε γάρ Ὀερυονίη Καθισόσσει ἔκδοι ἐόντα,
 ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,
 ἦπτεε δὲ Πριάμοιο εὐγατρῶν εἶδος ἀρίστην
 Κασσάνδρην ἀνάεθνον, ὑπέσκετο δὲ μέγα ἔργον,
 ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἱας Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ὁ γέρον Πρίαμος ὑπὸ τ' ἔσκετο καὶ κατένευσε
 δαωέμεναι· ὁ δὲ μάρνασθ' ὑποσκέσινια πιθήσας.
 Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο πτύσκετο δουρὶ φασινῶι, 370
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἦρκεσε εἰρήνη
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσσι δ' ἐν γαστέρι ἤβη.
 δοῦπνεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε·
 “Ὀερυονεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομαι πάντων,
 εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσας, ὅς ὑπέστις
 Δαρδανίῃ Πριάμωι· ὁ δ' ὑπέσκετο εὐγατέρα ἦν.
 καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσκάμενοι τελέσσαμεν,
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδῳ εὐγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἄργεος ἐπαγαγόντες, ὀπυέμεν, εἴ κε σὺν ἄμωιν
 Ἴλιον ἐκπέρσεις, ἐν ναιόμενον πτολίεθρον. 380
 ἀλλ' ἔπει, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεσθαι ποντοπόροισιν
 ἀμφὶ γάμωι, ἐπεὶ οὐ τοι ἐδῶνεται κακοὶ εἰμην.”
 ὥς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὕμνῃην
 ἦρως Ἰδομενεὺς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλεσθαι ἀμύντωρ
 πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνεύοντε κατ' ὤμων
 αἶψα ἔκ' ἡνίοχος εὐράπων· ὁ δὲ ἴετο θυμῷ
 Ἰδομενίῃ βαλεῖν· ὁ δὲ μιν φεάμενος βάλε δουρὶ
 λαϊμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 ἦριπε δ', ὥς ὅτε τις θρύς ἦριπεν ἢ ἀκρωτὶς
 ἢ ἐπὶ πύγῃ βλωφῇ, τίν τ' οὔρεα τέκτονες ἄνδρες 390
 ἐπέταμον πελέκεσσι νεήκεσσι νήϊον εἶναι·
 ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κείτο ταμυσεῖς,
 βεβρυχώς κόπιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἐκ δὲ οἱ ἡνίοχος πλήγῃ φρένας, ὅς πάρος εἶχεν,
 οὐδ' ὃ γ' ἐτόλμηνεν θνήσκον ὑπὸ χεῖρας ἀλύπας
 ἄψ ἵππους στρέψαι. τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεκάρμης
 δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἦρκεσε εἰρήνη
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσσι δ' ἐν γαστέρι ἤβη.
 αὐτὰρ ὁ ἀσμεῖνων ἐνεργέος ἔκπεσε δίφρου,

Ἴππους δ' Ἀντίλοχος μεταθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐπέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς. 400
 Διήφοβος δὲ μάλα σκεδὸν ἔλυθεν Ἴδομενεὺς,
 Ἀΐου ἀκνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Ἴδομενεὺς· κρύφην γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντος ἔσχι,
 τὴν ἔρ' ὃ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
 δινωτὴν φορέεσκε, δύο κανόνεσσ' ἄραρυϊαν·
 τῇ ὑπο πᾶς ἑάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 καταφαλέων δέ οἱ ἀσπίς ἐπερέεαντος ἔυσεν
 ἔγχος· οὐδ' ἑλίον ῥα βαρεῖνς καρὸς ἀφήκεν, 410
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Τυήνορα πομπήναι λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πρσιπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
 Διήφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπέυξατο μακρὸν αὔσας·
 “οὐ μὲν αὖτ' ἄπτος κείτ' Ἀΐος, ἀλλὰ ἔφηνι
 εἰς Ἀἴδός περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο
 γνῆναι κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ῥά οἱ ὥπασα πομπήν.”
 ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοι δ' ἔχος γένετ' εὐχαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄριεν·
 ἀλλ' οὐδ' ἀκνύμενός περ ἐοὺ ἀμέλινεν ἑταίρου,
 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε, 420
 τὸν μὲν ἔπαιε ὑποδύντε δύο ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μικκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ θῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα·
 Ἴδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἔτετο δ' αἰεὶ
 ἢ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι
 ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 ἔνε' Αἰκυῖταο διστρεφέος φίλον υἱόν,
 ἦρω' Ἀλκάθοον—γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίαο,
 πρεσβυτάτην δ' ὥπυις θυγατρὸν Ἰπποδάμειαν,
 τὴν περὶ κῆρι φίλινε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ 430
 ἐν μεγάρῳ· πάσαν γὰρ διμηλικίην ἐκέκαστο
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσὶ· τούνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὄριςτος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ—
 τὸν τότε ὑπ' Ἴδομενῇϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε
 εὐλπας ὅσας φασινά, πέδινε δὲ παῖδιμα γυῖα·
 οὔτε γὰρ ἐποπίω φυγῆαι δύνατ' οὗτ' ἀλέασθαι,
 ἀλλ' ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψηπέτηλον
 ἀτρέμας ἐσταῖτα στήθεος μέμον οὔτασε δουρὶ
 ἦρος Ἴδομενεὺς, ῥῖπεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 χάλκεον, ὃς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἦρκα ὄλεον· 440
 δὴ τότε γ' αὖτον ἔυσεν ἐρακόμενος περὶ δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῳ ἐπαῖγχε,
 ἢ ῥά οἱ ἀσπαύρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμωεν
 ἔγχος· ἔνεα δ' ἔπατ' ἀφία μένος ὄβριμος Ἄρνα.
 Ἴδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπέυξατο μακρὸν αὔσας·

“Δηφόβ’, ἦ ἤρα δὴ τι ἄσκαυεν ἄπιον εἶναι
 τρεῖς ἔκδος ἀντὶ πεφάσσαι; ἐπεὶ σύ περ εὐχεαι οὕτω·
 δαυμόν’, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον Ἰστας’ ἐμείο,
 ὄφρα ἴδῃ, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ’ ἱκάνω,
 ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίουρον·

459

Μίνως δ’ αὖ τέκεσ’ υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ’ ἐμὲ τίκτε πολέες’ ἀνδρεςσιν ἄνακτα
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ’ ἐνθάδε νῆες ἐνεικαν
 σοί τε κακὸν καὶ πατρί καὶ ἄλλοις Τρώεσσιν.”

ὣς φάτο, Δηφόβος δὲ διάνδιχα μερμήριζεν,
 ἦ τινά που Τρώων ἐταρίεσταιτο μεγαθύμων
 αἶψ’ ἀναχωρήσας, ἦ πειρήσταιτο καὶ οἷος,
 ὥδε δὲ οἱ φρονέοντι δοῦσσαιτο κέρδιον εἶναι,
 βῆσαι ἐπ’ Αἰνεΐαν· τὸν δ’ ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
 ἑσταότ’· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίκῳ,
 οὐνεκ’ ἄρ’ ἐσθλὸν ἐόντα μετ’ ἀνδράσιν οὐ τι τίσκεν,
 ἀγχοῦ δ’ Ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

460

“Αἰνεΐα Τρώων βουλευφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
 γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴ περ τί σε κῆδος ἱκάνει.
 ἀλλ’ ἔπευ, Ἀλκασῷ ἐπαμύνομεν, ὃς σε πάρος γε
 γαμβρὸς ἐὼν ἔσπευε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα·
 τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐπενάρειεν.”

ὣς φάτο, τῷ δ’ ἤρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δῖνε,
 βῆ δὲ μετ’ Ἰδομενεῖα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
 ἀλλ’ οὐκ Ἰδομενεῖα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς,
 ἀλλ’ ἔμεν’, ὥς ὅτε τις εὖς οὔρεσιν ἀλκὴ πεποιθώς,
 ὃς τε μένει κολοκυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δὲ τε νῶτον ὑπερθεῖν·
 ὀφθαλμῷ δ’ ἤρα οἱ πυρὶ λάμπεται· αὐτὰρ ὀδόντας
 οἴγει, ἀλέασθαι μεμαώς κύνας ἡδὲ καὶ ἀνδρας·
 ὥς μένειν Ἰδομενεὺς δουρικλυτός, οὐδ’ ὑπεχώρει,
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα βοηθῶν· αὖε δ’ ἐταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ’ ἐσorrῶν Ἀφαρνήα τε Διήπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
 τοὺς δ’ ἄρ’ ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

479

“θεῦτε, φίλοι, καί μ’ οἶω ἀμύνετε· δεΐδια δ’ αἰνῶς
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὃς μοι ἔπεισιν,
 ὃς μάλα καρτερός ἐστὶ μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ’ ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃς τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 εἴ γὰρ δμηλικὴν γε γενοίμεθα τῷδ’ ἐπὶ θυμῷ·
 αἰψά κεν ἡ ἐφείροιτο μέγα κράτος ἡ ἐφεοίμην.”

489

ὥς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἤρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
 πλησίον ἕστησαν, σάκε’ ὅμοιοι κλίναντες.
 Αἰνεΐας δ’ ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροις,
 Δηφόβον τε Πάριν τ’ ἐσorrῶν καὶ Ἀγήνορα θῖον,
 οἳ οἱ αἶμ’ ἠγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα

499

λαοὶ ἔπνευ', ὥς εἴ τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 πύμην' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα πομπήν·
 ὥς Αἰνείας θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γαίῃσιν,
 ὥς ἴδε λαῶν ἔσνος ἐπιπύμμενον ἐοῖ αὐτῷ.

οἱ δ' ἄμφ' Ἀλκαῶδαι αὐτοσκεδὸν ὤρμηθησαν
 μακροῖσι πύστοισι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 κυρδαλέων κονάβιζε πτυσκομένων κατ' ὄμιλον
 ἀλλήλων. δύο δ' ἑνῶρες ἀρήϊοι ἔσχεον ἄλλων,
 Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἀρηϊ,

500

ἴοντ' ἀλλήλων ταμείαν χροῖα μῆλ' ἀλκῶν.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενεύς·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 αἰκμή δ' Αἰνείας κρᾶδαινομένη κατὰ γαίης
 ὤκετ', ἐπεί β' ἔλιον σπιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς δρυσεν.
 Ἰδομενεύς δ' ἄρα Οἰνόμασον βάλε γαστέρα μέσσην,
 ῥῆξε δὲ εὐρήκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερ' ἀλκῶν
 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαίαν ἀγοστῶν.

Ἰδομενεύς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
 ἐπείσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα θυμήσατο τεύχεα καλὰ
 ὤμοισιν ἀφελέσσαι· ἐπαίετο γὰρ βελέεσσαι.

510

οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι
 οὗτ' ἄρ' ἐπ' ἵππῳ μεσ' ἐὼν βέλος οὗτ' ἀλέεσσαι·
 τῷ β' αὖ καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο μῆλ' ἄμαρ,
 τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμψα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
 τοῦ δὲ βάρην ἀπὸντος ἀκόντισε δουρὶ φαινήν
 Διήφοβος· διὴ γάρ οἱ ἔκεν κότον ἔμμενός αἰεί.
 ἀλλ' ὃ γε καὶ τόσ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρί,
 υἱὸν Ἐνυαλίου· δι' ὧμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσκειν, ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαίαν ἀγοστῶν.

520

οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἀρης
 υἱὸς ἐοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑμῖνῃ,
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσοῖσι νέφεσσι
 ἦστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνεα περ ἄλλοι
 ἀθανάτοισι θεοὶ ἦσαν ἐργόμενοι πολέμοιο·

οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσκεδὸν ὤρμηθησαν.
 Διήφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πύλην φαινήν
 ἦρπασε, Μηριόνης δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ.
 δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.

530

Μηριόνης δ' ἐπαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπὸς ὥς
 ἐπέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
 ἃς δ' ἐτάρων εἰς ἔσνος ἐκάζετο. τὸν δὲ Πολίτης
 αὐτοκαίεγντος, περὶ μέσσοι χεῖρε τιτίνας,
 ἐκίγηεν πολέμοιο δυσχερές, ὄφρ' ἴκετ' ἵππους
 ὠκέας, οἳ οἱ ὤπισθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
 ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔκοντες·

οἳ τὸν γε προτὶ ὄστυ φέρον βαρέα σπινάοντα,
παρούμενον· κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρρεε χαίρος.

οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὁράρει. 540

Αἰνείας δ' Ἀφαρῖα Καλητορίδην ἐπορούσας
λαϊμὸν τύψ', ἐπὶ οἱ τετραμμένον, ὅπρ' ἰδοῦρί·
ἐκλίθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἄσπις ἐάφθη
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος κύτο ευμοραΐσθης.

Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας
οὕτας ἐπαΐσας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
ἦ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς σὺχέν' ἰκάνει·
τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν, ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
κάμπεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων 550
παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος

οὕταζον σάκος εὐρύ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
εἶναι ἐπιγράψαι τέρενα χροῖα νηλεὶ χαλκῶι
Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσαι.
οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ θνίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοῦς
στρωφᾷτ'· οὐδέ οἱ ἔγκος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
σαίόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦϊαι
ἦ τευ ἀκοντίσσαι ἢ ἐκχεδὸν ὀρμηθεῖναι.

ἀλλ' οὐ λαθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος κατ' ὄμιλον 560

Ἀσιάδην, ὃ οἱ οὐτα μέσον σάκος ὅπρ' ἰδοῦρί
ἐγτύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμηνήνωσεν δὲ οἱ αἰχμὴν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγάρας.

καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥς τε σκῶλος πυρίκαυστος,
ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὰ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·
ἔψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐκάζετο κῆρ' ἀλγείνων·

Μηριόνης δ' ἀπίοντα μετασπόμενος βάλε θουρί
αἰδοῖων τε μεσσηνὶ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνεα μάλιστα
γίγνεται Ἄρης ἀλεγείνους οἰζυροῖσι βροτοῖσιν.

ἔνεα οἱ ἔγκος ἔπνευ· ὃ δὲ σπόμενος περὶ θουρί 570
ἦσπαιρ', ὥς ὅτε βοῦς, τὸν τ' οὖρεσι βουκόλοι ἀνδρες

ἰλλᾶσιν οὐκ ἐθέλοντα βίβη δῆσαντες ἄγουσιν·
ὥς ὃ τυπεῖς ἦσπαιρε μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δῖν,
ἔφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγκος ἀνеспάσας· ἐγτύθειν ἐλευῶν
ἦρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄρεε κάλυψε.

Δηϊπυρον δ' Ἑλένος εἰφεῖ σκεδὸν ἦλασε κόρην
Θρηϊκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.

ἠ μὲν ἀποπληγχεθεῖσα χαμαὶ πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε. 580

Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
βᾶ δ' ἐπαπειλῆσας Ἑλένῳ ἦρωϊ ἄνακτι
ὁζὺ δόρυ κραδᾶων· ὃ δὲ τόξου πᾶχυν ἄνελεκε.

τὸ δ' ἄρ' ὁμαρτήθην ὁ μὲν ἔχκε' ὀπυόνει
 ἱετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρήφιν διστῶι·
 Πριαμίδης μὲν ἔπατα κατὰ στήθεος βάλεν ἰῶι
 εὐρήκος γυάλον, ἀπὸ δ' ἔπατο πικρὸς διστός.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἄλωϊν
 ἐρώσκειον κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι
 πνοιῇ ὑπο λιγυρήι καὶ λικμητήρος ἐρωήι, 590
 ὥς ἀπὸ εὐρήκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλεγχεῖς ἐκὰς ἔπατο πικρὸς διστός.
 Ἄτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τὴν βάλεν, ἥι ῥ' ἔκε τόπον εὖποον· ἐν δ' ἄρα τόποι
 ἀντικρὺς διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
 ὅψ δ' ἐτέρων εἰς ἔσος ἐκάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μέλινον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μαγέθουμος Ἀγήνωρ,
 αὐτὴν δὲ πυνέθηκεν εὐστρεφεῖ οἶδς ἀώτωι,
 σφενδόνηι, ἥν ἄρα οἱ σεράπων ἔκε ποιμήν λαῶν. 600
 Πείσανδρος δ' ἰοὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 ἦϊε· τὸν δ' ἔγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοςδε,
 κοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ διήϊότητι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σκεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἄτρεΐδης μὲν ὁμαρτε, παρὰ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
 Πείσανδρος δὲ κάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐτ' αὖτε, οὐδὲ διαπρὸ θυμήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἔσχεε γὰρ κάκος εὐρύ, κατεκλάσεν δ' ἐπὶ καυλῶι
 ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦν χάρις καὶ ἐέλπετο νίκην. 610
 Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος πῖφος ἀργυρόηλον
 ἀλτ' ἐπὶ Πείσανδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
 ἀζίνην εὐχαλκον, ἐλατῆκοι ἀμφὶ πελάκκοι
 μακρῶι ἐνέεττω· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 ἦ τοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἦλασεν ἵπποδαμείης
 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὁ δὲ προσιόντα μέτωπον
 ῥηνὸς ὑπερ πνυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὸ δὲ οἱ ὄσσε
 πὰρ ποδὶν αἵματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίηναι,
 ἰδνώων δὲ πεσών. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσσι βαίνων
 τεύχεά τ' ἐπενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 “λείψετε θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπόλων, 620
 Τρῶες ὑπερφάλοι, θανῆς ἀκόρητοι αὐτῆς.
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἵψεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῶι
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτω χαλεπὴν ἐδείξατε μῆνιν
 πανίου, ὅς τέ ποτ' ὕμῳ διαφείρεα πόλιν αἰπὴν·
 οἳ μιν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτῆματα πολλὰ
 μὰς οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μνησάινετε ποντοπόροισι
 πῦρ ὁλοὸν βάλεαν, κτεῖναι δ' ἦρως Ἀχαιοῦς.

ἀλλὰ ποιεὶ καί τιςσες καὶ ἐκκύμανοι περ Ἴλῆος. 630

Ζεὺ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
ἀνδρῶν ἡδὲ θεῶν, σὸς δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
οἷον δὴ ἀνδρεσσὶ χαρίζεαι ὕβριςτις.

Τρωαῖν, τῶν μένος αἶεν ἀπάσσαλον, οὐδὲ δύνανται
φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίῳσσι πτολέμοιο.

πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχημοῖτο,
τῶν πέρ τις καὶ μάλλον ἐέλδεται ἐπ' ἔρον εἶναι
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν."

ὥς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα 640
κυλίσας ἐτάροισι διδου Μενέλαος ἀμύμων,
αὐτὸς δ' αὐτ' ἐσαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμύκων.

ἔνεα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιομένεος βασιλῆος
Ἄρπαλίῳ, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμίων
ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
ὅς ῥα τότε Ἄτρεΐδῃ μέσον σάκος οὐτάσε δουρὶ
ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸς θυμήσατο χαλκὸν ἐλάσσει,
ἢ ψ' ἐτάρων εἰς ἔσος ἐκάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
πάντοσε παπταίνων, μὴ τις χροῖα χαλκῷ ἐπαύρη.
Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἔει χαλκήρε' οἰστόν 650

καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτω θειζίον· αὐτὰρ οἰστός
ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐπεέρησεν.
ἐζόμενος δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
θυμὸν ἀποπνεύων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, θεοὺς δὲ γαῖαν.
τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγάλτορες ἀμπεπένοντο,
ἐς δίφρον δ' ἀνέεσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον Ἰρήν
ἀκνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
ποινὴν δ' οὐ τις παῖδός ἐτίγνετο τεθνηϊώτος.

τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώων· 660
εἶνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι·

τοῦ δ' γε κωόμενος προτὶ χαλκήρε' οἰστόν.
ἦν δέ τις Εὐκύνωρ Πολυτίδου μάντιος υἱὸς
ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόφει οἰκία ναίων,
ὅς ῥ' ἐν εἰδῶς κῆρ' ὀλοήν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε.
πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολυτίδης
νοῦσσω ὑπ' ἀργαλένῃ φείσσει οἷς ἐν μεγάροισιν
ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρῶεσσι θαμῆναι·
τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην ὥην ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
νοῦσόν τε στυγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ. 670
τὸν βάλ' ὑπὸ γνασμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
ῶϊκετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἔρα μιν σκότος εἶλεν.

ὥς οἱ μὲν μάρναντο θέμας πυρὸς αἰεομένοιο·
Ἔκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο διφίλος, οὐδέ τι ἦϊδη,
ὅττι ῥά οἱ κνηῶν ἐπ' ἀριστερὰ θηϊόωντο

λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἦν καὶ κύδος Ἀχαιῶν
 ἐπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐκνόςσταιος
 ὤτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σεῖναι αὐτὸς διμυνην·
 ἀλλ' ἔκει, ἦι τὰ πρῶτα πύλας καὶ τείχος ἐσθλὸ
 ῥηχάμενος Δαναῶν πυκινὰς στήλας ἀσπιστάων, 680
 ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσθαίου
 εἴν' ἔφ' ἄλδος πολιῆς εἰρυμέναι, αὐτὰρ ὑπέρῃ
 τείχος ἐδέδμητο κεσσεαλώτατον, ἔνεα μάλιστα
 παρρηεῖς γίγνοντο μάχῃ αὐτοῖ τε καὶ Ἱπποῖ.
 ἔνεα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες,
 Λοκροὶ καὶ Φεῖοι καὶ παιδιμύοντες Ἐπειοί,
 σπουδῇ ἐπαῖσσοντα νέων ἔκον, οὐδὲ δύναντο
 ὥσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἵκελον Ἑκτορα δῖον·
 οἳ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν 690
 ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσεύς, οἳ δ' ἄμ' ἔποντο
 Φεῖδας τε Στυχίος τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλεΐδης τε Μάγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
 πρὸ Φεῖων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμος τε Ποδάρκης.
 ἦ τοι ὁ μὲν νέος υἱὸς Ὀϊλῆος εἶοιο
 ἔσκε, Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔπαιεν
 ἐν Φυλάκῃ, γαῖης ἀπο πατρίδος, ἀνδρὰ κατακτάς,
 γηκωτὸν μητρυῆς Ἐριώπιδος, ἦν ἔκ' Ὀϊλεύς·
 αὐτὰρ ὁ Ἰφίκλοιο πάτερ τοῦ Φυλακίδαο·
 οἳ μὲν πρὸ Φεῖων μετασέυμων εὐωρηκῆντες,
 ναῦφιν ἀμυνομένοι μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο. 700
 Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,
 ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν,
 ἀλλ' ὥς τ' ἐν ναιῶι βόε οἴνοπε πικτὸν ἄροτρον
 ἴσον θυμὸν ἔκοντε τιτάνητον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφί
 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκία ἰδρῶς·
 τῶ μὲν τε ζυγὸν οἷον ἔζυον ἀμφὶ ἔργα
 ἱεμένῳ κατὰ δόλκα, τέμει δὲ τε τέλειον ἀρούρης·
 ὥς τῶ παρβεβαῶτε μάλ' ἔσταςαν ἀλλήλοισιν.
 ἀλλ' ἦ τοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσέλοι
 λαοὶ ἔπνεθ' ἔταροι, οἳ οἳ σάκος ἐπεδέκοντο, 710
 ὀππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρῶς γούνασ' ἴκοιτο·
 οὐδ' ἔρ' Ὀιλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γάρ σφί σταδῇι ὑσμῖνῃ μῖμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔκον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
 οὐδ' ἔκον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μέλινα δοῦρα,
 ἀλλ' ἄρα τόποισιν καὶ εὐστρεφεὶ οἶδς ἀώτῃ
 ἴλιον εἰς ἄμ' ἔποντο πίπιοιέστες, οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 δῆ ρα τότε οἳ μὲν πρόσσε σὺν ἔντεσι δαπδαλόισι
 μάρναντο Τρώεσσι τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ, 720
 οἳ δ' ὅππῃσιν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδ' ἐπὶ χάμμῃ

Τρῶες μυνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ ὁιστοί.
 ἔνεα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἡνευόμεσαν,
 εἰ μὴ Πουλυδάμας ὁραὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς·
 “Ἔκτορ, ἀμύχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πηέσσαι,
 οὔνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα·
 τοῦνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιδμεναὶ ἄλλων,
 ἀλλ’ οὐ πως ἅμα πάντα θυμήσσαι αὐτὸς ἐλέσσαι·
 ἄλλωι μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
 [ἄλλωι δ’ ὀρχηστύν, ἑτέρωι κίεαρην καὶ αἰοιδήν·]
 ἄλλωι δ’ ἐν στήθεσσι πηεὶ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐσελόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ’ ἀνθρωποὶ,
 καὶ τε πολέας ἐσέωσε, μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 πάντη γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδνη·
 Τρῶες δὲ μετ’ αὐμιοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
 οἱ μὲν ἀφεστῆσαν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
 παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
 ἀλλ’ ἀνακασσάμενος κάλα ἐνεάδε πάντας ἀρίστους.
 ἔνεον δ’ ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλὴν,
 ἥ κεν ἐνὶ νῆεσσι πολυκλήϊα πέσωμεν,
 αἱ κ’ ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἥ κεν ἔπατα
 παρ νηῶν ἔλωμεν ἀπήμενος. ἥ γὰρ ἐγὼ γε
 θαῖδω, μὴ τὸ χειρὸν ἀποτίσσωται Ἀχαιοὶ
 χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ὅτος πολέμοιο
 μέμνη, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σήκεσθαι ὀκω.”
 ὥς φάτο Πουλυδάμας, ἔδε δ’ Ἔκτορι μῦθος ἀπήμενος,
 [αὐτίκα δ’ ἐκ ὀκέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμβίζε,]
 καὶ μιν φωνήσας ἔπα πτερύοντα προσκύδα·
 “Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,
 αὐτὰρ ἐγὼν κεῖς’ εἴμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
 αἶψα δ’ ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν ἐν τοῖς ἐπιτείλω.”
 ἦ ῥα καὶ ὄρωμένη δρεῖ νηρόεντι δοικῶς,
 κακλιγῶς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ’ ἠδ’ ἐπικούρων.
 οἱ δ’ ἐς Πανεοῖδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
 πάντες ἐπεσσεύοντ’, ἐπεὶ Ἔκτορος ἔκλυον αὐτόν.
 αὐτὰρ ὁ Διήφοβόν τε βίην ὁ Ἑλένοιο ἡνακτος
 Ἀσάδην τ’ Ἀδάμαντα καὶ Ἄσων Τρτάκου υἱὸν
 φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἰ που ἐφεύροι.
 τοὺς δ’ εὖρ’ οὐκέτι πάμπαν ἀπήμενος οὐδ’ ἀπολέερος,
 ἀλλ’ οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνησίαν Ἀχαιῶν
 χειρὶν ὑπ’ Ἀργείων κάππο ψυχὰς ὀλέσαντες,
 οἱ δ’ ἐν τεύχεσσι ἔσαν βεβλημένοι σὺτάμενοί τε.
 τὸν δὲ τάχ’ εὖρε μάχης ἐπ’ ἀριστερὰ διακρυόεσσαν
 θῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἡυκέμοιο,
 θαρσύνονθ’ ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

730

740

750

760

ἀγκοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰκροῖς ἐπέεσσ'·
 “Δύσπαρ, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς ἡπεροπευτά,
 ποῦ τοι Διήφοβός τε βῖνι θ' Ἑλένοιο ἀνακτος
 Ἀσάδης τ' Ἀδάμας ἡδ' Ἄσιος Τρτάκου υἱός;
 ποῦ δέ τοι Ὀερυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἴλιος αἰπανή, νῦν τοι σὺς αἰπὺς ὄλεσρος.”

770

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοσάδης·
 “Ἔκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναΐπτον αἰτιάσασθαι,
 ἔλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωήσασαι πολέμοιο
 μέλλω, ἐπεὶ οὐδέ με πάμπαν ἀνάλκιδα γένητο μήτηρ·
 ἐκ οὗ γάρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἡγέρας ἐταίρων,
 ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντες διωλόομεν Δαναοῖσι
 νωλεμῶος· ἔταροι δὲ κατέκτασεν, οὐς σὺ μεταλλάϊς· 780
 οἶω Διήφοβός τε βῖνι θ' Ἑλένοιο ἀνακτος
 οἴχεσθον, μακρήϊα τετυμμένω ἐγχείριαν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα, φόνον δ' ἥμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
 ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἄμ' ἐψόμεσ', οὐδέ τί φημι
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅσῃ δύναμις γε πάρεσσι·
 πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμῆσαι.”

ὣς εἰπὼν παρέπειπεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωα.
 βῆν δ' Ἰμεν, ἔνεα μάλιστα μάχῃ καὶ φύλοπις ἦεν,
 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα, 790
 Φάλικην Ὀρεσίον τε καὶ ἀντίθεον Πολυφῆπτην
 Πάλλυν τ' Ἀσκανίον τε Μόρυν θ' υἱ' Ἰπποτίωνος,
 οἳ ῥ' ἐκ Ἀσκανίης ἐριβόλακος ἦλεον ἀμοιβοὶ
 ἡοὶ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὥρσε μάχεσθαι.
 οἱ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
 ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
 θεσπεσίω δ' ἀμᾶθω ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 κυρτὰ φαληριώοντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλαι·
 ὧς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι, σοο
 χαλκῶι μαρμαίροντες ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.
 Ἔκτωρ δ' ἡγεῖτο βροτολοιπῶι Ἴκος Ἄρηϊ,
 Πριαμίδης· πρόσθε δ' ἔκεν ἀσπίδα πάντος ἔεικν,
 ῥινοῖαν πυκινὴν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαινήν σείετο πάλιν·
 πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπεράτο προποδίζων,
 εἴ πως οἱ εἴξαιεν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
 ἀλλ' οὐ σύγχα θυμὸν ἐπὶ στήθεσσι Ἀχαιῶν.
 Αἶας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσων·
 “δαμῶνιε, σκεδὼν ἐλεέ· τί ἦ διεδίδεσσαι αὐτως
 Ἀργεῖους; οὐ τοί τι μάχης ἀδαμῶνός εἰμις,
 ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμνημεν Ἀχαιοί.
 ἦ εἴην σὺ τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐκαλαπῆσαι

810

νήας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰς καὶ ἡμῖν.
 ἦ κε πολὺ φασὶν ἐν ναιομένη πόλις ὑμῖ
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιαν ἀλοῦσά τε περθεομένη τε.
 σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σκεδὸν ἔμμεναι, ὅππότε φεύγων
 ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἔλλοις ἀθανάτοισι
 εἰσέσσοντας ἱρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,
 οἷ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.”

820

ὥς ἔφα οἱ εἰπόντι ἐπάπτατο δεξιὸς ὄρνις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν
 εἰς ἄρσυνος οἰωνῶι. ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἑκτωρ·
 “Αἴαν ἀμαρτοπέες, βουγάϊε, ποῖον ἔαπες.
 εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο
 εἶην ἡματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
 ποίωμην δ', ὥς τίςτ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργεῖοισι
 πᾶσι μάλ'. ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφύσσαι, αἶ κε ταλάσσης
 μέιναι ἔμδον δόρυ μακρόν, ὃ τοι χροῖα λαιριόεντα
 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
 θημῶι καὶ σάρκεσσιν, πεσσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

830

ὥς ἔφα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἔμ' ἔποντο
 ἡχῇ οὐρανόθεν, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπίσσω.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο
 ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἡχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγὰς.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ξ

Διὸς ἀπάτη.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλασεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,
ἀλλ' Ἄσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“φράζεο, θῖε Μαχάον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθερα οἶνον,
εἰς ὃ κε θερμὰ λοστρά ἐυπλόκαμος Ἑκαμήδην
θερμῆνι καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἱματάεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἔς περικλυτήν.”

ὥς εἰπὼν σάκος εἴλε τετυγμένον υἱὸς ἑοῖο,
κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο,
χαλκῶι παμφαῖνον· ὃ δ' ἔκ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο·
εἴλετο δ' Ὀλκίμον ἔγχος, ἀκακμένον ὅσει χαλκῶι.
στῆ δ' ἔκτοδς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικές,
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθε,
Τρῶας ὑπερθεύουσ· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
ὥς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῶι,
ὀσρόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευσε,
αὕτως, αὐτ' ὅρα τε προκυλινδεται αὐτ' ἐτέρωσε
πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον,
ὥς ὁ γέρων ὥρμαινε θαΐζόμενος κατὰ θυμὸν
διχεῶδι, ἦ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπόλων
ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πομπέα λαῶν.
ὣδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσαντο κέρδιον εἶναι,
βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάρizon
μαρνάμενοι, ἄκε δὲ ἐφί περὶ χροῖ χαλκὸς ἀπειρὸς
νυκτομένων εἰφεσίην τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγούσι.

Νέστορι δὲ σύμβληντο διοτρεφέες βασιλεῖς
παρ νηῶν ἀμιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῶι,
Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε μάχης εἰρύσατο νῆες
εἴν' ἔφ' ἀλὸς πολυῖς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε

10

20

30

εἵρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρυμνήσιν ἔδαμαν.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
αἰγιαλὸς νῆας καδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης
ἡτόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργασθον ἄκραι.
τῷ ῥ' οἷ γ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
ἔτχα ἐραδόμενοι κίον ἀερόοι· ἄχνητο δὲ σφί
εὐμὸς ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ πύμβλητο γεραιὸς
Νέστωρ, πτῖξε δὲ εὐμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
“ὦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κύδος Ἀχαιῶν,
τίπτε λιπὼν πόλεμον φεικήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
δαΐδια, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἐκτωρ,
ὥς ποτ' ἐπιπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσι ἀγορεύων,
μὴ πρὶν πᾶρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐν εὐμῶι βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς,
οὐδ' ἐσέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήσιν νέεσσι.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
“ἦ δὴ ταυτὰ γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑπὲρβεμέτης αὐτὸς παρατεκτίναιτο.
τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ὧι ἐπιπίομεν
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θεοῖσι μάχην ὀλίστον ἔχουσι
νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
ὀπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
ὥς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκει.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεσθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἔμμε κελεύω
δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.”

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
,‘Νέστωρ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνήσιν μάχονται,
τεῖχος δ' οὐκ ἔχραιμε τετυγμένον οὐδέ τι τάφρος,
οἷς ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ εὐμῶι
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι,
οὔτα που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
[νωπύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνεάδ' Ἀχαιοὺς.]
ἡῖδεα μὲν γάρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἔμμενεν,
οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
κυδάναι, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδνησεν.
ἀλλ' ἄγεσθ'· ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, παθεώμεθα πάντες.
νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύσονται ἄγχι θαλάσσης,
ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
ὑψὶ δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ

νῦν ἀβρότη, ἦν καὶ τῇ ἀπόκωνται πολέμοιο
 Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἀπάσας.
 οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα. 80
 βέλτερον, δς φεύγων προφύγηι κακὸν ἢ ἐ ἀλώηι."
 τὸν δ' ἔρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "Ἄτρεϊδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
 οὐλόμεν', αἶθε' ὥφελлес ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
 σμυαίνειν, μὴδ' ἄμωιν ἀνασκέμεν, οἷσιν ἔρα Ζεὺς
 ἐκ νέότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
 ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φειόμενα ἕκαστος.
 οὕτω δὴ μέμονας Τρῶων πόλιν εὐρύαυγισαν
 καλλείψαι, ἥς εἵνεκ' οἰζύομεν κακὰ πολλά;
 αἶγα, μὴ τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90
 μῦθον, δν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
 δς τις ἐπίστατο ἥϊα φρεσὶν ἄρτια βάζειν
 σκηπτοῦχος τ' εἴη καὶ οἱ πειθοίατο λαοὶ
 τοσσοῖδ', ὅσσοισιν εὐ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει·
 νῦν δέ σεν ὤνοσάμην πάγῃ φρένας, οἷον ἔειπες·
 δς κέλεαι πολέμοιο συνεστατός καὶ αὐτῆς
 νῆας εὐσκέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὅφρ' ἐπὶ μᾶλλον
 Τρωαὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσιν περ ἔμης,
 ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεσρος ἐπιρρένηι. οὐ γάρ Ἀχαιοὶ
 σκῆκουσαν πόλεμον νηῶν ἄλαδ' ἐλκομενάων, 100
 ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρις.
 ἔνεα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν."
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καίκεο θυμὸν ἐπιπῆι
 ἀργαλένι· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
 νῆας εὐσκέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν υἱας Ἀχαιῶν.
 νῦν δ' εἴη, δς τῆσδ' ἔγ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
 ἦ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένωι εἴη."
 τοῖα δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομῆδης·
 "ἔττυς ἀνὴρ—οὐ δὴν ματεύσομεν—αἶ κ' ἐθέλῃτε 110
 πείθεσθαι καὶ μὴ τι κότῳ ἀγάσῃσθε ἕκαστος,
 οὔνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεσ' ὑμῖν·
 πατὴρ δ' ἐκ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὖχομαι εἶναι
 Τυδέος, δν Θήβησι κυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτεται.
 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐπεγέοντο,
 ὥϊκεον δ' ἐν Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότης Οἰνεύς,
 πατὴρ ἐμοῖο πατὴρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔποχος αὐτῶν.
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτοῖσι μείνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσση
 πλῆγχεῖς· ὥς γάρ που Ζεὺς ἤελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 120
 Ἀδρήστωιο δ' ἔγχευε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
 ἀφνειὸν βιότωιο, ἅλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι
 πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,

πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐγχείη· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκούμεν, εἰ ἑτεόν περ.
 τῷ οὐκ ἦν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
 μῖθον ἀτιμῆσαιτε πεφασμένον, ὃν κ' εὖ εἶπω.
 δευτ' ἴωμεν πολεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
 ἔνεα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα θηϊότητος
 ἐκ βελέων, μὴ πού τις ἐφ' ἔλκεϊ ἔλκος ἄρηται· 130
 ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
 εὐμῶϊ ἦρα φέροντες ἀφεςτᾶς· οὐδὲ μάχονται."
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
 βᾶν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 οὐδ' ἄλασκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλεσ παλαιῶι φωτὶ ἑοικῶς,
 δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ἀτρεΐδην, νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὄλοδν κῆρ
 γνοεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν 140
 δερκομένωι, ἐπεὶ οὐ οἳ ἐπι φρένες, οὐδ' ἠβαιαί.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἐσιφλώσκει·
 σοὶ δ' οὐ πῶ μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
 ἀλλ' ἔπι που Τρώων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες
 εὐρύ κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς
 φεύγοντας προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων."
 ὥς εἰπὼν μέτ' ἔβυσεν, ἐπεccύμενος πεδίοιο.
 ἔσσαν δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
 ἄνδρες ἐν πολέμωι, ἔριδα πυνάγοντες Ἄρηνος, 150
 τόσσῃν ἐκ στήθεσφιν ὅπα κρείων ἐνοσίχθων
 ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σῶενος ἔμβαλ' ἐκάστωι
 καρδίῃ, ἔλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Ἦρην δ' εἰσεΐδε χρυσόχρονος ὀφθαλμοῖσι
 σταῖς ἐπ' Οὐλύμπιοιο ἀπὸ ρίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν πομπηύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν,
 αὐτοκασίγνητον καὶ δαῖρα, χαίρε δὲ εὐμῶϊ·
 Ζἠνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
 ἵμενον εἰσεΐδε, στυγερὸς δὲ οἳ ἔπλετο εὐμῶϊ
 μερμήριζε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦρην,
 ὅπως ἐπαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο. 160
 ἠδε δὲ οἳ κατὰ εὐμῶν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
 ἔλθεῖν εἰς Ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἔαυτήν,
 εἴ πως ἰαίραίπο παραδρασέειν φιλόττη
 ἦι χροίη, τῷ δ' ὕπνον ἀπύμονά τε λιάρν τε
 χεύη ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.
 βᾶ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἳ φίλος υἱὸς ἔτευκεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ εὐρας σταμοῖσιν ἐπῆρσε
 κληῖδι κρυπτήϊ· τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνώγειεν.
 ἔνε' ἢ γ' εἰσελθοῦσα εὐρας ἐπέθηκε φαεινὰς.

ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ ἐδανῶι, τό ρά οἱ τευωμένον ἦεν·
 τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ
 ἔμψης ἐς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτῇ.
 τῶι ῥ' ἦ γε χροά καλὸν ἀλείψαμένη, ἰδὲ καίτας
 πεσαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεσε φαινοῦς
 καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράτος ἀθανάτοιο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἔσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη
 ἔειπ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ θαίδαλα πολλά·
 χρυσεῖης δ' ἐνετῆισι κατὰ στήθεος περονάτο.
 ζώσατο δὲ ζώνῃσι ἑκατὸν εὐσάνοις ἀραρυῖνι,
 ἐν δ' ἔρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι
 τρίγλῃσιν μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο θῖα θεῶων
 καλῶι νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν ἡέλιος ὥς·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδῆκατο καλὰ πέδιλα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ ἔθηκετο κόσμον,
 βῆ ῥ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτῃ
 τῶν ἑλλῶν ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 "ἦ ρά νῦ μοί τι πῖθοιο, φίλον τέκος, ὅττι κεν εἴπω,
 ἥε κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
 οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρῳέεσσιν ἀρήγεις;"
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς εὐγάτηρ Ἀφροδίτη·
 "Ἥρην, πρέσβη θεά, εὐγατερ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 αὖθα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί."
 τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσκῦδα πότνια Ἥρην·
 "ὅς ἐσ νῦν μοι φιλότῃ καὶ ἵμερον, ὦι τε σὺ πάντας
 θαμναῖ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
 εἴμιν γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαῖης
 Ὀκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηέων,
 οἳ με σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
 δεσάμενοι Ῥεῖης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 γαῖης νέρθεε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοισι θαλάσσης·
 τοὺς εἴμιν ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
 ἦδῃ γὰρ θηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότῃς, ἐπεὶ χόλος ἔμπλεε θυμῷ.
 εἰ κείνω γ' ἐπέεσσιν παραιπεπισοῦσα φίλον κῆρ
 εἰς εὐνὴν ἀνέσσω ὁμωσθῆναι φιλότῃ,
 αἰεὶ κέ σφι φίλῃ τε καὶ αἰδοῖν καλεοίμην."
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδὴς Ἀφροδίτη·
 "οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
 Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοῖνῃσιν ἰαύεις."
 ἦ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
 ποικίλον, ἔνθα τέ οἱ οὐλομήνια πάντα τέτυκτο·

170

180

190

200

210

ἔνε' ἐνὶ μὲν φιλότῃς, ἐν δ' ὕμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
 πάρφρασις, ἢ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονηόντων.
 τὸν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 “τῇ νῦν, τοῦτον ἰμάντα τεῶν ἀγκάθεο κόλπῳ
 ποικίλον, ὧν ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι 220
 ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὃ τι φρεσὶ σῆσι μενοινάις.”

ὥς φάτο, μείδισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 μαθήσασα δ' ἔπειτα ἔδω ἀγκάθετο κόλπῳ.

ἢ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς εὐγάτηρ Ἀφροδίτῃ,
 Ἥρη δ' αἶψασι λίπεν ῥίον Οὐλύμπιοι,
 Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἥμασίην ἐρατεινὴν
 σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Ὀρηικῶν ὄρεα μφέντα,
 ἀκροτάτας κορυφάς, οὐδὲ κέονα μάρπτε ποδοῖν·
 ἐκ Ἀεώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα.
 Λαμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν εἰοιο Θόαντος· 230

ἔνε' Ὕπνωι κύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτῳ,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χερσὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 ἡμῶν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἡδ' ἔτι καὶ νῦν
 πάθεις· ἐγὼ δὲ κέ τοι ἰδέω χάριν ἥματα πάντα.
 κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινῶ,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέκομαι ἐν φιλότῃ.
 δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν ὀρόνον, ἄφειτον αἰεὶ,
 χρύσειον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυῖας
 τεύχεα ἄσκήσας, ὑπὸ δὲ ὀρήνυν ποσσὶν ἦει, 240
 τῷ κεν ἐπισχοῖς λιπαροῦς πόδας εἰλαπινάων.”

τὴν δ' ἀπαμβόβμενος προσεφώνεεν Ἥδυμος Ὕπνος·
 “Ἥρη, πρέσβη θεά, εὐγατερ μέγαλοιο Κρόνῳ,
 ἄλλον μὲν κεν ἐγὼ γε θεῶν αἰαγενετῶν
 ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
 Ὀκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε Κρονίονος ἄσσαν ἰκοίμην
 οὐδὲ κατευνήσαιμι, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύσι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὸν ἐπίνυσσεν ἐφετμῇ,
 ἥματι τῷ, ὅτε κεῖνος ὑπέρευμος Διὸς υἱὸς 250
 ἔπλεεν Ἰλίοθεν, Τρώων πόλιν ἐκαλαπάσας.
 ἢ τοι ἐγὼ μὲν ἔλεα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 ἥδυμος ἀμφιχυθεὶς, σὺ δὲ οἱ κακὰ μῆσαο θυμῷ
 ὄρας' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον αἴτας,
 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐ ναιομένην ἀπένεικας,
 νόσφι φίλων πάντων. ὃ δ' ἐπετρόμενος καλέπαινε
 ῥηπτάων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὰ δ' ἔποχα πάντων
 ζήττει· καὶ κέ μ' αἴστον ἀπ' αἰέρος ἔμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ Νῦξ θυμῆταρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 τὴν ἰκόμην φεύγων, ὃ δ' ἐπαύσατο κωδόμενός περ· 260
 ἄζετο γάρ, μὴ Νυκτὶ ὅσῃ ἀποφύμα ἔρδοι.

Νῦν αὖ τοῦτό μ' ἔκωγας ἀμύχανον ἄλλο τελέσσαι."

τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·

"Ἵππε, τί ἦ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆις μενοινᾷς;

ἦ φῆς ὥς Τρώεσσι ἀρμυζέμεν εὐρύοπα Ζῆν,

ὥς Ἡρακλῆος περικώσατο, παῖδός ἐοῖο;

ἀλλ' ἰὼ, ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτερῶν

θώσω ἀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλήσθαι ἔκοιτιν,

[Πασιεήν, ἥς αἶεν ἐέλδεαι ἥματα πάντα.]"

ὥς φάτο, κήρατο δ' Ἵππος, ἀμειβόμενος δὲ προσχῦδα·

"ἄγρει νῦν μοι ὁμοεσσην ἄσπετον Στυγὸς ὕδωρ, 271

χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χόονα πούλυβότειραν,

τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρένῃ, ἵνα νῶϊν ἅπαντες

μάρτυροι ὦς· οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶ εὐόντες,

ἦ μὲν ἐμοὶ θώσσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτερῶν,

Πασιεήν, ἥς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἥματα πάντα."

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίεσσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

ῶμνυε δ', ὥς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμαζεν ἅπαντας

τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τίτῆνες καλέονται.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοεσέν τε τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον, 280

τῷ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἰμβρου ἔστυ λιπόντε,

ἡέρα ἐσσαμένῳ ῥίμφῃ πρῆσσαντε κέλευσθον.

Ἰδὼν δ' ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,

Λεκτόν, θει πρῶτον λιπέτην ἄλα· τῷ δ' ἐπὶ χέρσου

βήτην, ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλῃ.

ἔνε' Ἵππος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,

εἰς ἐλάττην ἀναβάς περιμήκετον, ἢ τότ' ἐν Ἰδῇ

μακροτάτῃ πεφυυῖα δι' ἡέρος αἰθέρ' ἵκανε·

ἔνε' ἥστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,

ὄρνει λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι 290

χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδι.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβίβετο Γάργαρον ἄκρον

Ἰδὼς ὑψηλᾶς· ἶδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.

ὥς δ' ἶδεν, ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,

οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμπεγέσθην φιλότῃ,

εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆας.

στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθον, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

"Ἥρη, πῆι μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;

ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαῖνς."

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσχῦδα πότνια Ἥρη· 300

"ἔρχομαι ὁνομένην πολυφόρβου πείρατα γαῖης

ᾠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηέυν,

οἳ με σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·

τοὺς εἴμ' ὀψομένην, καὶ σφ' ἄκριτα νεῖκεα λύσω.

ἦδῃ γὰρ θηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται

εὐνῆας καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.

ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἰδὼς

ἐστῆς, οἷ μ' οὔρουσιν ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὕγρην.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
 μή πῶς μοι μετέπατα χολώσσαι, αἶ κε σιωπῇ 310
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο."

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

"Ἥρην, κεῖσε μὲν ἔσπ καὶ ὕστερον ὀρμηθεῖναι,
 νῶϊ δ' αἶ' ἐν φιλότῃ τραπέομεν εὐννεέντε·
 οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὦδε θεῶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
 οὐδ' ὅπῳτ' ἤρασάμην Ἰσιονίης Ἀλόχοιο,
 ἢ τέκε Παρίσοον θεόφιν μῆστῳρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλιφύρου Ἀκρισίῳνης,
 ἢ τέκε Περσέα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν· 320
 οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλετοῖο,
 ἢ τέκε μοι Μίνων τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυον·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἢ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 ἢ δὲ Διώνυσον Σεμέλῃ τέκε χάρμα βροτοῖσιν·
 οὐδ' ὅτε Δῖμντρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσει,
 οὐδ' ὅπῳτε λητοὺς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,
 ὥς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ."

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσεῖδα πότνια Ἥρην·
 "αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔαπες. 330
 εἰ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαίεαι εὐννεῖσθαι
 ἴδης ἐν κορυφαίᾳ, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
 πῶς κ' εἴ, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰαγενετῶν
 εὐδοντ' ἀερίσσει, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελῶν
 πεφράδοι; οὐκ ἂν ἐγὼ γε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
 ἐκ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴην.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ εὐρας σταθμοῖσιν ἐπήρσεν·
 ἐνὸς ἵσμεν κείμεντες, ἐπεὶ νῦν τοι εὐαδεν εὐνή." 340

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

"Ἥρην, μῆτε θεῶν τό γε δεῖδιθι μῆτε τιν' ἀνδρῶν
 ὕψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἐμφικαλύψω
 χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἥελιός περ,
 οὐ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράσθαι."
 ἢ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν·
 τοῖα δ' ὑπὸ χῶν δῖα φύεν νεοθηλέα ποῖνῃ,
 λωτόν θ' ἐρσέντα ἰδὲ κρόκον ἢ δ' ὑάκινθον
 πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἔεργε.
 τῷ ἐνὶ λεπτάσῃν, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἔσσαντο 350
 καλὴν χρυσεῖν· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔρσαι.

ὥς δ' μὲν ἀτρέμας εὐδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
 ὕπνῳ καὶ φιλότῃ θαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν·

ΒΑ ΔΕ ΘΕΕΙΝ ΕΠΙ ΝΗΑΣ Ἀχαιῶν ἥδυμος Ὕπνος
ἀγγελίην ἐρέων γαιήχῳ ἀννοσιγαίῳ.

ἀρχοῦ δ' Ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνε.
καί σφιν κῆδος ὄπαζε μίνυνθ' ἀπερ, ὅφρ' ἔτι εὐδαί
Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
Ἥρη δ' ἐν φιλότῃ παρήπαφεν εὐνηθεῖναι.” 360

ὥς εἰπὼν ὁ μὲν ὤικετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
τὸν δ' ἔτι μάλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προορώων ἐκέλευσεν·
“Ἀργεῖοι, καὶ δὴ αὐτε μεθίεμεν Ἐκτορι νίκην
Πριάμῃδι, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῆδος ἄρῃται;
ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὐχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρήϊα μένει κεχολωμένος ἦτορ·
κείνου δ' οὐ τι λῖν ποθ' ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν·

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἔν ἐγὼ εἶπω, πεισώμεθα πάντες. 370
ἀσπίδες ὄσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἡδὲ μέγιστα,
ἔσσεμενοι, κεφαλὰς δὲ παναθήναισι κορύθεσσι
κρύψαντες, χερσὶν δὲ τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
ἵομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί
Ἐκτορα Πριάμῃδι μενέειν μάλα περ μεμαῶτα.
ὅς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔκῃ δ' ὀλίγον αἶκος ὤμῳ,
χείροσι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μέizonι θύτω.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδὲ πίοντο.
τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,
Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380
οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρκύϊα τεύχε' ἔβαιβον.

ἔσολά μὲν ἔσολος ἔθυνε, χέρη δὲ χείρονα δόσκειν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἔσσαντο περὶ χροῖ κώροπα χαλκόν,
βάν ρ' ἵμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφὶ Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινὸν ἄσρ ταπύνηκες ἔκων ἐν χειρὶ παχείῃ,
εἵκελον ἀστεροπηῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
ἐν δαΐ λευγαλένῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.

Τρώας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἐκτωρ.
ὃν ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ, 390
ἦ τοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρίγων,
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ εὐνίσαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
οὔτε θαλάσσης κύμα τόσον βοᾶσι ποτὶ χέρσον,
ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ βορέω ἀλεγεινῇ,
οὔτε πυρὸς τόσος γε πέλει βρόμος αἰεομένοιο
οὔρεος ἐν θύεσσι, ὅτε τ' ὤρετο καίεμεν ὕλην,
οὔτ' ἄνεμος τόσος γε περὶ θρυσὶν ὑψικόμοισιν
ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται καλεπαίνων.

ἔσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνὴ 400
 δαῖνδον ἀνσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἶψαντος δὲ πρῶτος ἀκόντις φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἔγχα, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰού οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε,
 τῇ ῥα δῶο τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθη,
 ἥ τοι ὁ μὲν κάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροῆλου·
 τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροά. χῶσατο δ' Ἔκτωρ,
 ὅττι ῥά οἱ βέλος ὤκῃ ἐτώσιον ἔκφυγε χαίρος,
 διψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔνος ἐκάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας

410

κερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ θοάων ἔκματα νηῶν
 πὰρ ποδὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἐν ἀείρας
 στήθεος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγκῶσι δειρῆς,
 στρώμβῳ δ' ὥς ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντῃ.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ πλὴγῆς πατρός Διὸς ἐπερίημι θρύοι
 πρόρριζος, δαῖνῃ δὲ θοοῖου γίγνεται ὁδμῇ

ἐκ αὐτῆς· τὸν δ' οὐ περ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἴδῃται
 ἔγγυς ἑὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
 ὥς ἔπειτ' Ἔκτορος ὄκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι.
 χαίρος δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφην

[καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶι]. 420

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἱες Ἀχαιῶν,
 ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμπεῖς
 αἰκμαῖς· ἄλλ' οὐ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περιβῆσαν ἄριστοι,
 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ δῖος Ἀγένορ
 Σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
 τῶν δ' ἄλλων οὐ τίς εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθε
 ἀσπίδας εὐκύκλους σκέθον αὐτοῖ. τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι
 κερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὅφρ' ἴκῃ ἵππους
 ὠκέας, οἳ οἱ ὅπισθε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο

430

ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἳ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴκον εὐρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου διπλήεντος, δὴ θανάτος τέκετο Ζεὺς,
 ἔθεα μιν ἐκ ἵππων πέλασαν χεονί, καὶ δὲ οἱ ὕδωρ
 χεῖσαν· ὁ δ' ἀμπνύνην καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐζήμενος δ' ἐπὶ γοῖνα κελαινεφές αἷμ' ἀπέμεεσεν.
 αὐτὶς δ' ἐποπῖω πλῆτο χεονί, τῷ δέ οἱ ὄσσε
 νῦν ἐκάλυψε μέλαινα, βέλος δ' ἐπὶ θυμὸν ἐδάμνα.

Ἄργεῖοι δ' ὥς οὖν ἴδον Ἔκτορα νόσφι κίοντα, 440
 μάλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

ἔθεα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάττηον οὐτάσε δουρὶ μετάμνητος ὀδυρόντι
 Ἥνοπιδην, δὴ ἄρα νύμφη τέκε νηὶς ἀμύμων
 Ἥνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σαττιόεντος.

τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς ἐπτύσεν ἐλευὼν
οὕτως καλὴ λαπαρῆν· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερῆν ὑσιώνην.
τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγκέσπαλος ἦλθεν ἀμύνητωρ
Πανεοῖδης, βάλε δὲ Προσοήνορα θειὸν ὄμιον, 450

υἱὸν Ἀρηγίλυκοιο· δι' ὄμιου δ' ὄβριμον ἔγκας
ἔσχεν, ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶι.
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπέυξατο μακρὸν αὔσας·
“σὺ μὰν αὐτ' ὀίω μετασέμου Πανεοῖδαο
χειρὸς ἅπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καὶ μιν οἶω
αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἀἴδος εἵσω.”

ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένητ' εὐσαμένοιο·
ἄϊαντι δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄρινε,
τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460

καρπαλίμως δ' ἀπίοντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῶι·
Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
λικριφὶς αἵσας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεσθον.
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν κυνηοκμῶι,
νεύατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλὴ στόμα τε ῥῖνές τε
οὐδεῖ πλῆντ' ἢ περ κνήμαι καὶ γούνα πεσόντος.

Αἴας δ' αὐτ' ἐτέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
“φράζεο, Πουλυδάμα, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπε· 470
ἢ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προσοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
ἄσιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἴδεται οὐδὲ κακῶν ἔε,
ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος Ἰπποδάμοιο
ἢ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιτα ἑώκει.”

ἢ ῥ' εὐ γινώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
ἔνεθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίου οὕτως δουρί,
ἀμφὶ κασίγνητῳ βεβαῶς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖν.
τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπέυξατο μακρὸν αὔσας·
“Ἀργεῖοι ἰόμοροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,

οὐ ὅνν οἰοίσιν γε νόμος τ' ἔσεται καὶ διζὺς 480
ἡμῖν, ἀλλὰ ποῦ ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὕμμες,
φράζεσθ', ὥς ὑμῖν Πρόμαχος θεδμημένος εὐδὲι
ἔγκει ἐμῶι, ἵνα μὴ τι κασίγνητοιο γέ ποιῇ
θνήσκον ἄτιτος ἔνι· τῷ καὶ τέ τις εὐκεταὶ ἀνὴρ
γνητὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔρεω ἀλκτῆρα λιπέσθαι.”

ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένητ' εὐσαμένοιο·
Πηνελέωι δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄρινε·
ὠρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἔρωήν
Πηνελέωο ἀνακτός· ὁ δ' αὐτᾶσεν Ἰλιονῆα
υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα 490
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὅπασσε·

τῶι δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μούνον τέκεν Ἴλιονῖα·
 τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο ἐμέελα,
 ἐκ δ' ὥς·ε γλήνην· θόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ·
 καὶ διὰ ἱήου ἦλθεν, ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσας
 ἄμφο. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος πίφος ὅπν
 αὐχένα μέσσοι ἔλασεν, ἀπήραzen δὲ χαμῖζε
 αὐτῇι σὺν πῆληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχοc
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῶι· ὃ δὲ φῆ κώθειαν ἀνασχῶν
 πέφραδὲ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος κῦθα·
 "εἰπέμεναί μοι, Τρώες, ἀγαυοῦ Ἴλιονῖας
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
 οὐδὲ γάρ ἢ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνηορίδαο
 ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσsetαι, ὅππότε κεν δὴ
 ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν."

500

ὥς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅππῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεσρον.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρῃ Ἀχαιῶν
 ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἐκκλινέ μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος.

510

Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὔτα
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάληκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάρριζε·
 Μηριόνης δὲ Μόρῳν τε καὶ Ἰπποτίῳνα κατέκτα,
 Τεῦκρος δὲ Προδῶνά τ' ἐπὶ ῥατο καὶ Περιφάτην.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
 οὔτασε καλὴ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἔφυσε
 θνιῶσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὤτειλῃν
 ἔειυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὥς·ε κάλυψε.

520

πλείστους δ' Αἴας εἶλεν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
 οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπένθεσι ποσὶν ἦεν
 ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρσῃ.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο

παλίωσις παρὰ τῶν νεῶν.

αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε κόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμην Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δ' ἢ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
 χλωροὶ ὑπαὶ θεῖους, πεφοβημένοι, ἔγρετο δὲ Ζεὺς
 "Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου "Ἡρης.
 στῆ δ' ἄρ' ἀναΐτας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπίσθεν
 Ἀργεῖους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωννα ἀνακτα.
 "Ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εἴσθ'· ὁ δ' ἄργαλέῳ ἔχει' ἄσματι κῆρ ἀπινύσσων, 10
 αἴμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφαιρότατος βῆλ' Ἀχαιῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 θεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν "Ἡρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 "ἦ μάλα δ' ἢ κακότηχης, ἀμήχανε, σὸς δόλος, "Ἡρην.
 "Ἐκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαοὺς.
 οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
 πρώτη ἐπαύρηται καὶ σε πληγῆσιν ἱμάσσω.
 ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τε κρέμω ὑπὸ θεῶν; ἐκ δὲ ποδοῖν
 ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἦνλα 20
 κρύσειον ἄρρηκτον, σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
 ἐκρέμω· ἥλᾶστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
 γῆν ὀλιγηπλέων. ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
 ἀζηχὴς ὀδύνη "Ηρακλῆος οἰοιο,
 τὸν σὺ πρὶν Βορένι ἀνέμῳ πεπιεοῦσα ευέλλας
 πῆμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιώσας
 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐ ναιομένην ἀπέναϊκας.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἔνεον ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὐτίς 30
 "Ἄργος ἐς Ἰππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀελάσαντα.
 τῶν σ' αὐτίς μνήσω, ἴν' ἀπολλῆναις ἀπατάω.

ὄφρα ἴθις, ἦν τοι χραίσμῃ φιλότῃς τε καὶ εὐνή,
ἦν ἐμῆς ἐλθοῦσα θεῶν ἔπο καὶ μ' ἀπάτησας."

ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια "Ἥρη,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερῶε
καὶ τὸ καταβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μάλιστα
δρῶκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσά θεοῖσι,
οἳ ἐ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωίτερον λῆκος αὐτῶν
κουριδίον, τὸ μὲν οὐκ ἦν ἐγὼ ποτε μᾶψ ὁμόοισι·
μὴ δι' ἐμῇ ἰότητι Ποσειδάων ἐνοσίχθων
πνυαίνει Τρώας τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγαι,
ἀλλὰ πού αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
ταυρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοῦς·
αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην
τῇ ἦμεν, ἦι κεν δὴ εὖ, κελαινεφές, ἡγεμονεύμις."

ὣς φάτο, μείδισεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια "Ἥρη,
ἴσον ἔμοι φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθεύοις·
τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
αἶψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
ἄλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτέον γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
ἔρχομαι νῦν μετὰ φύλα θεῶν καὶ δεῦρ' ἐκάλεσσον
ἱρίν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοπον,
ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἔνακτι
παυσάμενον πολέμοιο τὰ δ' πρὸς δώμασ' ἰκέσθαι,
Ἑκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχῃν ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
αὐτίς δ' ἐμπνεύσεια μένος, λελάθει δ' ὀδυνάων,
αἳ νῦν μιν ταίρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
αὐτίς ἀποστρέψῃσι ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας,
φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσσωσι
Πηλεΐδῳ Ἀχιλλεὺς· ὃ δ' ἀνστήσει δὴ ἐπαῖρον
Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἑκτωρ
Ἴλίοο προπάροιθε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα διόν.
τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἑκτορα διὸς Ἀχαιεύς.
ἐκ τοῦ δ' ἦν τοι ἔπειτα παλίσωπιν παρὰ νηῶν
αἶεν ἐγὼ τεύχομαι διαμπερές, εἰς δ' κ' Ἀχαιοὶ
ἴλιον αἰπὺ ἔλῳσιν Ἀθηναίῃς διὰ βουλὰς.
τὸ πρὶν δ' οὐτ' ἔρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνεῶδ' ἐάσω,
πρὶν γε τὸ Πηλεΐδῳ τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι,
ἥματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἦψατο γούνων
λίσσομένη τιμᾶσαι Ἀχιλλεῖα πολίπορον."

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθσκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Βῆ δὲ κατ' Ἰθαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 ὣς δ' ὅτ' ἦν ἀέκη νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν
 γαίαν ἐληλουθὸς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ
 "ἔνθ' εἶην ἢ ἔνεα," μενοεινής τε πολλὰ,
 ὡς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη.
 Ἰκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέες δ' ἐπῆλθεν
 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
 πάντες ἀνήϊσαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
 ἢ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήκῳ
 δέκτο δέπας· πρώτη γάρ ἐναντὶν ἦλθε θεόουσα,
 καὶ μιν φωνήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ἥρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυχομένη δὲ ἔοικας·
 ἢ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης."
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 "μὴ με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτὴ
 οἷος ἐκείνου θυμός, ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
 ἀλλὰ σὺ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι θαιτὸς εἰκῆς·
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσσαι ἀθανάτοισιν,
 οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδὲ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεκαρνημένον, οὔτε βροτοῖσιν
 οὔτε θεοῖς, εἴ περ τις ἐπὶ νῦν θάινυται εὐφρων."
 ἢ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη,
 ὥχονταν δ' ἀπὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἢ δὲ γέλασσε
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
 ἰάνων· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
 "νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνουσαν ἀφρονέοντες,
 ἢ ἐπὶ μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσσαν ἰόντες
 ἢ ἔπει ἤε βίη· ὁ δ' ἀφύμηνος οὐκ ἀλγίζει
 οὐδ' ὄσεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὼν εἶναι ἄριστος.
 τῷ ἔχει' ὅττι κεν ὕμῃ κακὸν πέμπῃσιν ἐκάστωι.
 ἦδῃ γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἀρσὶ γε πᾶμα τετύχουσι·
 υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὄν ἔμμεναι ἔβριμος Ἀρης."
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ Ἀρης θαλερῶς πεπλήγετο μῆρῳ
 χερσὶ καταπρηνέσας, ὀλοφυρόμενος δὲ προσεύδα·
 "μὴ νῦν μοι νεμεσκήσεται, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ μηας Ἀχαιῶν,
 εἴ περ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληνέντι κεραυνῶι
 κείσθαι ὁμοῦ νεκύεσσαι μεσ' αἵματι καὶ κονίῃσιν."
 ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμῶν τε Φόβον τε
 ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 ἔνεα κ' ἐπὶ μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι· χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείξασα θεοῖσιν

ὦρτο διὰκ προσέυρου, λίπε δὲ ὀρόνον, ἔπεια εἰάσσε·
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυς· εἵλετο καὶ κάκος ὤμων,
 ἔγκος δ' ἔστησε στήθεσσις ἀπὸ καρὸς ἐλοῦσα
 χάλκεον· ἢ δ' ἐπέεσσιν κατέπτετο θοῦρον Ἕρῃα·
 “μαίνόμενε, φρένας ἡλέ, διέφθορας· ἢ νῦν τοι αὐτὸς
 οὔατ' ἀκούμεν ἔστι, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς·
 οὐκ αἶεας ἅ τέ φησι θεὰ λευκώλενος Ἕρῃ,
 ἢ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουσεν;
 ἢ θεέλας αὐτὸς μὲν ἀναπλῆσας κακὰ πολλὰ
 ἔψ' ἵμεν Οὐλυμπόνδε, καὶ ἀσπύμενός περ, ἀνάγκη,
 αὐτὰρ τοῖς ἄλλοις κακὸν μέγα πᾶσι φυτεύσει;
 αὐτίκα γάρ Τρώας μὲν ὑπερβύμους καὶ Ἀχαιοὺς
 λείψαι, ὃ δ' ἡμέας εἴα κυδοιμῶων ἐς Ὀλυμπον,
 μάρψαι δ' ἐπειὴς, ὅς τ' αἴπιος ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλωμαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἑοῖο.
 ἦδ' ἄν τις τοῦ γε βῆην καὶ χεῖρας ἀμείνων
 ἢ πέφατ' ἢ καὶ ἔπατα πεφῆσεται· ἀργαλέον δὲ
 πάντων ἀνθρώπων βύσσει γενεήν τε τόκον τε.”
 ὣς εἰποῖς Ἰδρυσε ὀρόνῳ ἐπὶ θοῦρον Ἕρῃα.
 Ἕρῃ δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς
 ἱρίν οἱ, ἢ τε θεοῖσι μετὰγγελος ἀσπανάτοια,
 καὶ σφας φωνήσας· ἔπεια πτερόεντα προσκῆδα·
 “Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃτε Διὸς τ' εἰς ὧπα ἴδῃσε,
 ἔρδαν ὅτι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.”
 ἢ μὲν ἔρ' ὡς εἰποῖσα πάλιν κίε πότνια Ἕρῃ,
 ἔζετο δ' εἰνὶ ὀρόνῳ· τῷ δ' αἶσαντε πετέσθην.
 Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρεϊ ἄκρῳ
 ἤμενον· ἀμφὶ δέ μιν εὐόεν νέφος ἔστεφάνωτο.
 τῷ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
 στήτην· οὐδέ σφωῖν ἰδὼν ἐκολώσατο θυμῷ,
 ὅτι οἱ ὦκ' ἐπέεσσιν φίλης ἀλόχοιο πηέσθην.
 ἱρίν δὲ προτέρην ἔπεια πτερόεντα προσκῆδα·
 “βάσκι' ἱεῖ, ἱεῖ ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἔνακτι
 πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μὴδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
 παυσάμενόν μιν ἀνωχεῖ μάχης ἡδὲ πτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φύλα θεῶν ἢ εἰς ἕλα θῖσαν.
 εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσιν ἐπιπέσεται, ἀλλ' ἀλογήσῃ,
 φραζέσθω δὴ ἔπατα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 μὴ μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόητα ταλάσσει
 μέναι, ἐπεὶ ἔο φημι βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄσεται φίλον ἦτορ
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.”
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίεσσε ποδῆνεμος ὠκέα ἱρίν,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίῳ ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρίην.



ὥς δ' ὅτ' ἄν ἐκ νεφέων πτήται νιφὰς ἢτε χάλαζα 170
 ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰερηγενέος Βορέας,
 ὥς κραιπνῶς μεμαυῖα διάπτато ὠκέα Ἴρις.
 ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
 “ἄγτε λῆν τινά τοι, γαῖόκε κυανοχαῖτα,
 ἦλεον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς αἰτιόχοιο.
 παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φύλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα θῖαν.
 εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεις, ἀλλ' ἀλογίσεις,
 ἦπελαι καὶ κείνος ἐναντίβιον πολέμοιο 180
 ἐνεᾷδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεκαλέεσθαι ἀνῶγαι
 χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίηι πολὺ φέρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇι πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄρεται φίλον ἦτορ
 ἴσόν οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.”
 τὴν δὲ μὲν ὀκῆσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
 “ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθὸς περ ἔων ὑπέροπλον ἔειπεν,
 εἷ μ' ὁμότιμον ἔοντα βίηι ἀέκοντα κατέσσε.
 τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοί, οὓς τέκε Ῥαῖν,
 Ζεὺς καὶ ἑγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνέσσων·
 τριχεᾷ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς· 190
 ἦ τοι ἑῶν ἔλαχον πολίην ἔλα παῖδ' αἰεὶ
 παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἡρόεντα,
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι·
 γαῖα δ' ἔπι πυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλύμπος.
 τῷ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι φρεσὶν, ἀλλὰ ἔκχιλος,
 καὶ κρατερός περ ἑῶν, μενέτω τριτάτῃ ἐπὶ μοίρῃ.
 χερσὶ δὲ μή τί με πάγκυ κακὸν ὥς δαιδισσέσσω·
 θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάα βέλτερον εἶη
 ἐκπάγλοισ ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτός·
 οἷ ἔσεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.”
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις· 200
 “οὕτω γάρ δή τοι, γαῖόκε κυανοχαῖτα,
 τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
 ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
 οἷσθ', ὥς πρεσβυτέροισιν ἐρινύες αἰὲν ἔπονται.”
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 “Ἴρι θεά, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγτελος αἶψαμα εἶδῃ.
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἔχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 ὀππότ' ἂν ἰσόμερον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἶσῃ
 ναικείῃσι ἐσέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν. 210
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν γε νευεσσησῇς ὑποεῖπω,
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·
 αἶψα κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγέλης,
 Ἥρης ὅ' Ἑρμῆω τε καὶ Ἥφαιστοιο ἀνακτος
 Ἰλίου αἰπείνῃς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐσέλῃσι

ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται."

ὣς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιῶν ἐννοσίγαιος,
δοῦνε δὲ πόντον ἰὼν, πρόσθεν δ' ἦρωας Ἀχαιοί.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 220
"ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεσ' Ἑκτορα χαλκοκορυστήν·

ἦδη μὲν γάρ τοι γαῖοχος ἐννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἳ περ ἐνέρτεροί εἰα θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες.
ἀλλὰ τόδ' ἡμῖν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δέ οἱ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅτι πάροισι νειμεσσιθεὶς ὑπόεσσε
χείρας ἐμᾶς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτί γε τελέσων.
ἀλλὰ σύ γ' ἐν χείρεσσιν λάβ' αἰγίδα εὐστανόεσσαν,
τὴν μάλ' ἐπισσείων φοβέσθην ἦρωας Ἀχαιοῦς· 230
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, ἑκατηβόλε, φαίδιμος Ἑκτωρ·
τόφρα γάρ οὖν οἱ ἔταρε μένος μέγα, ὅφρ' ἦν Ἀχαιοὶ
φεύγοντες νῆας τε καὶ Ἑλλάσποντον ἴκωνται.
κείμεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσα πόνοιο."

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἔρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων Ἰρηνι εἰοικῶς
ὥκ' φασσρόφῳ, ὅς τ' ὥκιστος πετεηνῶν.
εὐρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
ἥμενον, οὐδ' ἐπὶ κείτῳ, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν, 240
ἀμφὶ δὲ γιγνώσκων ἑτάρους, ἀτὰρ ἄσπεα καὶ ἰδρῶς
παύετ', ἐπεὶ μιν ἔταρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
ἀγκοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
"Ἑκτορ υἱὲ Πριάμοιο, τί ἦ δὲ σύ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
ἦς ὀλιγηπέλων; ἦ ποῦ τί σε κῆδος ἰκάναι;"

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
"τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄνητην;
οὐκ αἰείας, δὲ με νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
οὐς ἑτάρους ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
κερμαδίῳ πρὸς στηθεός, ἔπαυσε δὲ εὐρύριδος ἀλκῆς; 250
καὶ δι' ἐγὼ γ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἰδαο
ἥματι τῷιδ' ἵκεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἔϊον ἦτορ."

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, ἑκάεργος Ἀπόλλων·
"θάρα νῦν· τοῖόν τοι ἄσπετῆρα Κρονίων
ἐξ Ἰδης πρόηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
ρύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπαινὸν πτολίεθρον.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεύσιν ἐπὶ τρυφῶν πολέεσσι
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρήσιν ἐλαυνέμεν ὥκτας ἵππους·
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροισι κίων ἵπποισι κέλευσον 260
πάσαν λειανέω, τρέψω δ' ἦρωας Ἀχαιοῦς·"

ὥς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιεμένη λαῶν.
ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃνι,
δεσμὸν ἀπορρήξας εἶνι πεδίοιο κροαίνων,
εἰωθεὺς λούεσθαι ἑυρρεῖος ποταμοῖο,
κυδιόων· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ καίται
ὥμοις αἰσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι παποιεῶς,
ρίμψα ἐ γούνα φέρει μετὰ τ' ἦεσσι καὶ νομὸν ἵππων·
ὥς Ἐκτωρ λαιψήρᾳ πόδας καὶ γούνατ' ἐνωῖα
ὀτρύνων ἵππῃας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν. 270
οἱ δ', ὥς τ' ἦ ἔλαφον κεραδὴν ἦ ἄγριον αἶγα
ἐκσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖώται·
τὸν μὲν τ' ἁλίβατος πέτρῃ καὶ δάκτιος ὕλη
εἰρύσат, οὐδ' ἔρα τέ σφι κινύμεναι αἵματος ἦεν·
τῶν δέ σ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λις ἡυγέσας
εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
ὥς Δαναοὶ εἴως μὲν διμυλαδὸν αἶεν ἔποντο
νύσσοντες χίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἐκτορ' ἐποικόμενον στίχας ἀνδρῶν,
τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παρὰ ποδὶ κάππεσε θυμός. 280
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
Αἰτωλῶν δ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἐ παῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὁππότε κούροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
ὃ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
“ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμηναι·
οἷον δὴ αὐτ' ἐπαυτίς ἀνέστη κῆρας ἀλύπας
Ἐκτωρ· ἦ εἴην μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
ἀλλὰ τις αὐτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσε 290
Ἐκτορ, ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυεν,
ὥς καὶ νῦν ἔσσεσθαι δόιομαι· οὐ γὰρ ὅπερ γε
Ζηνὸς ἐριγδοῦπου πρόμος ἵσταται ὥδε μενοινῶν.
ἀλλ' ἄγεσ', ὥς ἔν ἐγὼ εἶπω, παρῳόμεθα πάντες.
πληθεὺς μὲν ποτὶ νῆας ἀνώομεν ἀπονέεσθαι·
αὐτοὶ δ', ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεσ' εἶναι,
στήσομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύκομεν ἀντιπάσαντες
δοῦρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
θυμῷ δαίσεσθαι Δαναῶν καταδοῦναι δμῶν.”
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πείοντο.
οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντε καὶ Ἰδομενεῖα θνακτα, 301
Τευκρον Μιρσιόνην τε Μέντην τ' ἀτάλαντον Ἄρῃ,
ὕμνινην Ἥρτυνον, ἀριστήας καλέσαντες,
Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι ἐναντίον· αὐτὰρ ὁπίσσω
ἦ πληθεὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρώες δὲ προὔψαν ἀολλέες, ἄρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων

εἰμένος ὄμοισιν νεφέλῃν, ἔκε δ' αἰγίδα σοῦριν
 δαινῆν ἀμφιδάσσαν ἀριπρεπέ, ἦν ἔρα χαλκεύς
 Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν. 310
 τὴν ἔρ' ὃ γ' ἐν χείρεσσιν ἔκων ἡγήσατο λαῶν.
 Ἄργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὥρτο δ' αὐτὴ
 ὀπεί' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρήφι δ' ὀϊστοὶ
 ἐρώσσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα ἐρασιπῶν ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πηγνυτ' ἀρηϊσῶων αἰσινῶν,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρῶα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἵσταντο, λυπαύμενα χροὸς ἔσαι.
 ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔκ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρωθεν βέλε' ἥπιετο, πῆπτε δὲ λαός·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατενώπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπόλων 320
 αἰεὶς, ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔκυε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσσιν ἔελεε, λάθοντο δὲ σοῦριδος ἀλκή.
 οἱ δ', ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶν μάλ' οἰῶν
 εἴρε δῦω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶι,
 ἐλεόντ' ἐπαπίνης σμυάντορος οὐ παρεόντος,
 ὥς ἐφόβησεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἦκε φόβον, Τρώεσσι δὲ καὶ Ἑκτορι κύδος ὕπαζεν.
 ἔνεα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασσάσης ὕμνῃης.
 Ἑκτωρ μὲν Στυκίῳ τε καὶ Ἀρκασίῳ ἔπεφνε,
 τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων, 330
 τὸν δὲ Μενεσθεος μαγασεύμου πιστὸν ἑταῖρον·
 Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐκπαύριζεν·
 ἢ τοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος εἰσίοιο
 ἔσκε, Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔπαιεν
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἀπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
 γνωτὸν μητρύης Ἐριώπιδος, ἦν ἔκ' Ὀϊλεύς·
 Ἴακος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
 υἱὸς δὲ Σφήλῳ καλέσκετο Βουκολίδαο.
 Μνηκιστῇ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἑχίῳ δὲ Πολίτης
 πρῶτῃ ἐν ὕμνῃῃ, Κλονίῳ δ' ἔλε διὸς Ἀγνίωρ. 340
 Δηϊόχον δὲ Πάρις βάλε νεΐατον ὄμοισιν ὅπισθε
 φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσαν.
 ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
 τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐπιπλήξαντες ὀρυκτῇ
 ἔνεα καὶ ἔνεα φέβοντο, δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.
 Ἑκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέλευε μακρὸν αὔρας·
 “νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἔαν δ' ἔναρα βροτόεντα·
 ὅν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
 αὐτοῦ οἱ εἰνάτοιν μητίσομαι, οὐδέ νυ τὸν γε
 γνωτοὶ τε γνωταὶ τε πυρὸς λελάχῳα σπένοντα, 350
 ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.”
 ὥς εἰπὼν μᾶστιγι καταμαδὼν ἦλασεν ἵππους
 κεκλόμενος Τρώεσσιν ἐπὶ στήκας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ

πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματος ἵππους
 ἥκηι ὁσπεσίνι· προπάροιε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ρεῖ' ὄχεας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐραίπων
 ἐς μέεσσαν κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευσον
 μακρὴν ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρεῶν
 γίγνεται, ὁππότε ἄνῆρ σθένης παρώμενος ἦται.
 τῇι δ' οἷ γε προχέοντο φαλαγτηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων 360
 αἰγῖδ' ἔκων ἐρίπμιον· ἔραιπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ρεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμασθον πάϊς ἄγκι θαλάσσης,
 ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀεύρματα νηπιένησαν,
 ἄψ αὖτις συνέκευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀεύρων.
 ὥς ῥα σύ, ἥϊε Φοῖβε, πολὺν κάματος καὶ διζὺν
 σῦγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.

ὥς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσκοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 370
 εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 “Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ
 ἦ βοὸς ἦ διος κατὰ πῖονα μῆρια καίων
 εὐχέτο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
 τῶν μῆσαι καὶ ἔμυνον, Ὀλύμπιε, μῆλ' ἔς ῥ' ἡμᾶρ,
 μῆδ' οὕτω Τρώεσσι ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.”

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μῆτιέτα Ζεὺς,
 ἀράων αἶων Νηληϊάδαο γέροντος.

Τρώες δ' ὥς ἐπέθεοντο Διὸς κτύπον αἰγίοχοιο,
 μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι εὐρον, μῆσαντο δὲ χάριν. 380
 οἱ δ', ὥς τε μέγα κύμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὁππότε ἐπείγῃ
 ἵς ἀνέμου· ἡ γάρ τε μάλιστα γε κύματ' ὀφέλλει·
 ὥς Τρώες μεγάλην ἰαχὴν κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
 ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο
 ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἄφ' ἵππων,
 οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
 μακροῖσι ζυστοῖσι, τά ῥα σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκατο
 ναῦμαχα κολλημέντα, κατὰ στόμα ἐμμένα χαλκῶι.

Πάτροκλος δ', εἵως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρώες τε
 τεῖχος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοσι νηῶν,
 τόφρ' ὃ γ' ἐνὶ κλισίῃσι ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
 ἦστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκεϊ λυγρῶι
 φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
 Τρώας, ἀτὰρ Δαναῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ὦμασπέν τ' ἄρ' ἔπασα καὶ ὃ πεπλήγετο μῆρὸς
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσνύδα·
 “Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμης

ἐνεάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος δρῶρεν· 400
ἀλλὰ σὲ μὲν οὐράπων ποττερπέτω, αὐτὰρ ἐγὼ γε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολέμειζαν.
τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν δρίνω
παρᾶν; ἀγασθὲν δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου."

τὸν μὲν ἔρ' ὥς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἐμπεδον, οὐδὲ δύναντο
παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
ῥηκάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἥδὲ νέεσσαν.

ἀλλ' ὥς τε στάθμῃ δόρυ νήϊον ἐπιϋναὶ 410
τάκτονος ἐν παλάμῃσι δαίμονος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ εἶδθι σοφίης ὑποθνημοσύνησιν Ἀθήνης,
ὥς μὲν τῶν ἐπὶ Ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
ἄλλοι δ' ἄμφ' ἑλλησιν μάχῃν ἐμάχοντο νέεσσαν.

Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐείκατο κυδαλμίοιο.
τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
οὔθ' ὁ τὸν ἐκλάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
οὔθ' ὁ τὸν ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.

ἔνε' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας 420
πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στήθεος βάλε δουρί·
δοῦπνεν δὲ πεσών, θαλὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χαῖρος.
Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάρουσε μελαίνης,
Τρῳά τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔρας·
"Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγκιμαχῆταί,
μὴ δῆ ποὺ χάζεσθε μάχῃς ἐν στήνεϊ τῷδε,
ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σῴσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
τεύχεα συλίσσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα."

ὥς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαινώδι·
τοῦ μὲν ἄμαρ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱόν,
Αἴαντος οὐράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ 431
ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι,
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος ὀκρά χαλκῷ
ἑσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσι
νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λῦντο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσνύδα·

"Τεῖκερ πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, δὴ νῶϊ Κυθηρόσθην ἔνδον ἐόντα
Ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίωμεν ἐν μετάρουσι·
τὸν δ' Ἐκτωρ μετάρουμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι τοῖ 440
ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;"

ὥς φάσ', ὁ δὲ πυθέθηκε, οἷον δὲ οἱ ἄγκι παρέστη
τόξον ἔχων ἐν χαρὶ παλίντονον ἥδὲ φαρέτριν
ἰοδόκον· μάλα δ' ὤκα βέλεια Τρῳέεσσιν ἐφίεα,
καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον Παισῆνορος ἀγλαὸν υἱόν,

Πουλυδάμαντος ἐταῖρον ἀγαυοῦ Πανεοΐδαο,
 ἡνία χερσὶν ἔκοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καὶ ἵππους·
 ῥῆι γὰρ ἔχ', ῥῆι βὰ πολὺ πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ. 450
 αὐχῆνι γάρ οἱ ὤπισθε πολύστονος ἔμπесεν ἰός·
 ἦριπε δ' ἐκ ὀρέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 κῆν' ὄρεα κροτέοντες. ἔπασε δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.
 τοὺς μὲν δ' ἔγ' Ἀκτυνόωι Προτιάονος υἱά δῶκε,
 πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σκεδὸν ἵσκειν εἰσορόωντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμύχεν.

Τεύκρος δ' ἄλλον ὀιστὸν ἐφ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῆ
 αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐπέλετο θυμόν. 460

ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς β' αὖ φύλασσε
 Ἔκτορ', ἀτὰρ Τεύκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηνύρα,
 ὅς οἱ εὐστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόκωι
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ
 ἰὸς χαλκοβαρής, τόκον δέ οἱ ἔκπεσε χαρὸς.
 Τεύκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσνύδα·
 “ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρα
 δαίμων ἡμετέρης, ὃ τέ μοι βίην ἔκβαλε χαρὸς,
 νευρὴν δ' ἐτέρησσε νεόστροφον, ἦν ἐπέδικα
 πρῶτον, ὅφρ' ἀνέκοιτο θαμὰ ἐρώσκοντας ὀιστούς.” 470

τὸν δ' ἡμέιβετ' ἔπατα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 “ὦ πάπον, ἀλλὰ βίην μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 κείσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μαθήρας·
 αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὤμοι
 μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους θρῆναι λαοὺς.
 μὴ μὲν ἀσιπυδί γε, θαμασσάμενοί περ, ἔλοιεν
 νῆας εὐσκέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάριμιν.”

ὣς φάτο, ὃ δὲ τόκον μὲν ἐπὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
 αὐτὰρ δ' ἔγ' ὤμοι σάκος ἐέτο τετραθέλυμνον,
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφείμοι κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν 480
 [ἵππουριν, δαινὸν δὲ λόφος καεῦπερσεν ἔνευεν]·
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχοι, ἀκαχμένον ὀπί χαλκῶι,
 βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὤκα σέων Αἴαντι παρέστη.

Ἔκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφέντα βέλευνα,
 Τρῶας τε καὶ λυκίοισιν ἐκέλετο μακρὸν αὔρας·
 “Τρῶες καὶ λυκίοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ σοῦριδος ἀλκῆς
 νῆας ἀπὸ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἀνδρὸς ἀριστέος Διόσθεν βλαφέντα βέλευνα.
 βεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή,
 ἡμῶν ὅτοιςιν κύδος ὑπέρτερον ἐπτυαλίσκεν, 490

ἡδ' ὅτινας μινύσσει καὶ οὐκ ἐθέλῃσιαν ἀμύνειν,
ὥς νῦν Ἀργείων μινύσει μένος, ἅμῃ δ' ἀρήγῃ.
ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὕμῶν
βλέψαντος ἢ τυπὲς εἴνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
τεσνάτω· οὐ οἱ ἀπακὲς ἀμυνομένοι καὶ πατρὸς
τεσνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σὸν καὶ παῖδες ὀπίσσω,
καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκίρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν."

ὣς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 500

Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·
"αἰδώς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι
ἢ ἐσθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
ἢ ἔλπεσθ', ἦν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ,
ἐμβαδὸν ἵκεσθαι ἦν πατρίδα γαίαν ἕκαστος;
ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Ἔκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνηπρήσαι μενεαῖνα;
οὐ μὲν ἐς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
ἡμῖν δ' οὐ τίς τοῦδε νόος καὶ μή τις ἀμείνων,
ἢ αὐτοσχεδῆμι μῆκα χεῖράς τε μένος τε,
ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἢ ἐβίωναι,
ἢ θνητὰ στρέψασθαι ἐν αἰνῇ διηϊότητι
ὥδ' αὖτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν."

510

ὣς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ἔνε' Ἔκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίων Περσῆδεω υἱόν,
ἄρχον Φωκίων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα
ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' Ὀττον Κυλλήνιον ἐπηνάρκε,
Φυλεΐδω ἔταρον, μετὰσώμων ἄρχον Ἑπειῶν.
τῷ δὲ Μένης ἐπόρουσεν ἰδὼν· ὁ δ' ὑπαίθεα λιάσθη 520
Πουλυδάμας, καὶ τοῦ μὲν ἀπύμβροτον· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
εἶα Πανεόου υἱὸν ἐπὶ προμάχοισι δαμῆναι·

αὐτὰρ ὃ γε Κροΐσιον στήθεος μέσον οὔτασε δουρί.
δοῦπνεν δὲ πεσών, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰετὸς ἐν εἰδώς,
λαμπετῖδης, ὃν λάμπος ἐγείνατο φέρτατος ἀνδρῶν,
λαομειδοντιάδης, ἐν εἰδότη εὐρύιδος ἀλκῆς·

ὅς τότε Φυλεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρί
ἐπτόσθη ὀρμηθεὶς· πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκεσε εὐρῆς,
τόν β' ἐφόρα γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς 530
ἤγαγεν ἐκ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος·
πεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἑυφίτης
ἐς πόλειον φορέειν θήκων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
ὅς οἱ καὶ τότε παῖδός ἀπὸ χροὸς ἤρκεε' ὄλεσθον.
τοῦ δὲ Μένης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασείης
κύμβακον ἀκρότατον νῦν' ἔγχεϊ ὀρυόσπῃ,
ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμάζε

κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοῖνικι φασινός.
 εἶος ὁ τῶι πολέμειζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
 τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήϊός ἦλθεν ἀμύντωρ, 540
 στήν δ' εὐράχ' αὖν δουρὶ λαέων, βάλε δ' ὤμων ὀπισθεν·
 αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαινώωσα,
 πρόσσω ἰωμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλίσσεν.
 τῷ μὲν εἰσάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 κυλίσαν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσε
 πῖα μάλα, πρῶτον δ' Ἰκεταονίδην ἐνέπιπεν
 Ἰφείμων Μελάνιππον. ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βόσκει ἐν Περκώτῃ, θήκων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισαι,
 ἔψ' εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρσπε δὲ Τρώεσσι, 550
 ναῖτε δὲ παρ Πριάμῳ, ὁ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·
 τόν ῥ' Ἐκτωρ ἐνέπιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “οὐτῷ δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντράπηται φίλον ἦτορ ἀνεπιόκταμένοιο;
 οὐχ ὀράσις, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν;
 ἀλλ' ἔπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργεῖοισι
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ κατ' ἄκρῃς
 Ἴλιον αἰπανὴν ἔλεειν κτάσθαι τε πολίτας.”
 ὥς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αὖ ἔσπετο ἰσέεος φῶς.
 Ἀργεῖους δ' ὥτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 560
 “ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ αἰδῶ ἑέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑμῖνας.
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ πέφανται·
 φευγόντων δ' οὐτ' ἔρ κλέος ὀρνυται οὔτε τις ἀλκή.”
 ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέεσθαι μανέειπον,
 ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος, φράσαντο δὲ νῆας
 ἔρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρώας ἔταρεν.
 Ἀντίλοχον δ' ὥτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 “Ἀντίλοχ', οὐ τις οἶο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 οὔτε ποδὶν εἰσῶων οὐτ' ἄλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι· 570
 εἴ τίνα που Τρώων ἐκάλυμενος ἄνδρα βάλοιςθα.”
 ὥς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόευνεν·
 ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φασινῷ
 ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρώες κεκᾶδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 ἀλλ' Ἰκετάονος υἱὸν ὑπέρβουμον Μελάνιππον
 νισσόμενον πολεμόνδε βάλε στήθος παρὰ μαζόν.
 δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὄρεε κάλυψεν.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
 βλημῆνοιο ἀΐπῃ, τόν τ' ἐκ εὐνήφῃ εορόντα 580
 θνητὴρ ἐτύχισε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 ὥς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, εὐρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 τεύχεα κυλίσων. ἀλλ' οὐ λάσθην Ἐκτορα δῖον,

ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ διηϊστῆα.
 Ἀντίλοχος δ' οὐ μείνε, εὐὸς περ ἑὼν πολεμιστής,
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι βοικῶς,
 ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι
 φεύγει, πρὶν περ ὄμιλον ἀολλιεῖσθαι ἀνδρῶν.
 ὥς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῳέες τε καὶ Ἔκτωρ
 ἥχηι θεςπέσινι βέλεα στονόνετα χέοντο·
 στή δὲ μεταστρεφείς, ἐπεὶ ἵκετο ἕανος ἐταίρων.

599

Τρῳες δὲ λείουσιν εὐικότες ὠμοφάγοι
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
 ὃ σφισιν αἶψα ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 Ἀργείων καὶ κύδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρούμεν.
 Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κύδος ὀρέξαι
 Πριαμίδην, ἵνα νηυσὶ κορωνίσια θεςπιδαῖς πῦρ
 ἐμβάλῃ ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαΐσιον ἄρην
 πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μῆτις τε Ζεὺς,
 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 ἐκ γὰρ δὴ τοῦ μέλλε παλίσωσιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρῳῶν, Δαναοῖσι δὲ κύδος ὀρέξειν.
 τὰ φρονέων νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρήσιν ἔγειρεν
 Ἔκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 μαίνεται δ', ὥς ὅτ' Ἄρης ἐγχεσπᾶλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
 οὔρεσι μαίνεται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 λαμπέσωνν βλοσυρήσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληε
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
 [Ἔκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
 Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσιν μετ' ἀνδράσι μούνοισιν ἐόντα
 τίμα καὶ κύδαινε. μινυθεάθιος γὰρ ἐμελλεν
 ἔσσεσθαι· ἦδ' ἂν οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἥμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδᾳ βίηφι].
 καὶ ῥ' ἔθελε ῥῆξαι στίκας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
 ἦν δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἔριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
 ἴσκειν γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἥύτε πέτρῃ
 ἡλίβατος μεγάλη, πολὺς ὅλος ἐγγὺς ἐοῦσα,
 ἦ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
 κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται ἀκτῇ·
 ὥς Δαναοὶ Τρῳᾶς μένον ἐμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνεορ' ὀμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ', ὥς ὅτε κύμα βοῇ ἐν νηὶ πέσχει
 λάβραν ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἢ δὲ τε πᾶσα
 ἔκκησι ὑπεκρύφῃ, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς αἴητη
 ἱστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δὲ τε φρένα ναῦται
 δεδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται·
 ὥς ἐδᾶίζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῆσσι Ἀχαιῶν.

600

610

620

αὐτὰρ ὃ γ' ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελωών, 630
 αἶ γὰρ τ' ἐν εἰαμένῃ ἕλεος μέγαλοιο νέμονται
 μυρίαί, ἐν δέ τε τῆϊα νομεὺς οὐ πω σάφα εἰδώς
 ἠὲρὶ μακῆσασθαι ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φορῆϊσιν·
 ἢ τοι ὁ μὲν πρῶτιστα καὶ ὑστατίνισι βόεσσιν
 αἰὲν ὁμοσπικαί, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὁρούσας
 βοῦν ἔδει, αἱ δέ τε πάσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τότε Ἄχαιοι
 ἑσπεσίως ἐφρόβησεν ὑφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες, ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφίτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσεύος ἀέθλων
 ἀγτελὴς οἶχνηςκε βῆνι Ἑρακλινείῃ· 640
 τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρωνος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετάς, ἡμὲν πόδας ἡδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρῶτοις Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥα τότε Ἑκτορι κύδος ὑπέρτερον ἐπυάλαξε
 στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο,
 τῆν αὐτὸς φορέσκε ποδηνεκέ', ἔρκος ἀκόντων·
 τῇ δ' ὃ γ' ἐνὶ βλαφεὶς πέσεν ὕππιοις, ἀμφὶ δὲ πῆλκε
 σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἑκτωρ δ' ὅπυ νόησε, θάων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
 στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἔτυχ' ἐταίρων 650
 κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀκνύμενοί περ ἐταίρου,
 κραυγμυῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δεῖδισαν Ἑκτορα δῖον.
 εἰσάποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔκχεον ἄκραι
 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέκυντο.
 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
 τῶν πρῶτων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
 ἀερόοι, οὐδ' ἐκέδασεν ἀνὰ στρατὸν ἵσκε γὰρ αἰδώς
 καὶ δέος· ἀνικὰς γὰρ δμῶκλεον ἀλλήλοισι.
 Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
 λίσσε' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον· 660
 "ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέε' ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνερῶπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
 παίδων ἡδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἡδὲ τοκῆων,
 ἡμὲν ὅτωι ζώουσι καὶ ὅι καταπρονήκασι·
 τῶν ὑπερ ἑνεάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων
 ἐστάμεναι κρατερῶς, μὴδὲ τρωπιδεῖς φόβονδε."
 ὥς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
 τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀκλύος ὥσεν Ἀθήνη
 ἑσπεσίαν· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
 ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίοιο πτολέμοιο· 670
 Ἑκτορα δὲ φράσσαντο βοῇν ἀγαθὴν καὶ ἐταίρους,
 ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδὲ μάχοντο,
 ἡδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοήϊσιν.
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγάλῃορι ἦνδανε θυμῷ
 ἐστάμεν, ἔνεα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἱὸς Ἀχαιῶν·

ἀλλ' ὃ γε νηῶν ἵκρι' ἐπώικετο μακρὰ βιβάσων,
 νόημα δὲ εὐστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
 κολλητὸν βλήτροισι, θυωκαπαικοσίπηχυν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζαι ἐν εἰδῶς,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίκυρας συναίρεται ἵππους. 680
 σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστν διήται
 λαοφόρον καὶ ὁδόν· πολέες τέ ἐθνήσαντο
 ἀνέρες ἡδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἐμπεδὸν ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἐρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
 ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἵκρια νηῶν
 φοῖτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δὲ οἱ αἰεὶρ' ἵκανε.
 αἰεὶ δὲ μερδὸν βοῶων Δαναοῖσι κέλευε
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσι ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἑκτώρ
 μύμνεν ἐνὶ Τρώων διαδάσει πύκα εωρηκτάων·
 ἀλλ' ὥς τ' ὀρνέων πετεηνῶν αἰετὸς αἰῶων 690
 ἕνος ἐφορμάται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
 χηνῶν ἢ γεράκων ἢ κύκνων δουλικοδείρων,
 ὥς Ἑκτώρ ἵευσε νεὸς κυανοπώροιο
 ἀντίος αἰκας· τὸν δὲ Ζεὺς ὤσεν ὀπίσσω
 χεῖρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἄμ' αὐτῶι.
 αὐτὶς δὲ θριμεία μάχῃ παρὰ νηυσὶν ἐτύχε·
 φαίης κ' ἀκμήτας καὶ ἀπαρέας ἀλλήλοισιν
 ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐςσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἢ τοι Ἀχαιοὶ
 οὐκ ἔφασαν φεύγεσθαι ὑπὲρ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, 700
 Τρωσὶν δ' ἔλπιετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάστου
 νῆας ἐπιπρήσαι κτενέαι· ἢ ἥρωας Ἀχαιούς.
 οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἑκτώρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 καλῆς ὠκυάλου, ἢ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτὶς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρώες τε
 δῆιουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
 τόπων ἀΐκας ἀμφὶ μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
 ἀλλ' οἳ γ' ἐπύθεον ἱστάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες 710
 ὁπεία δὴ πελέκεσσιν καὶ ἀκίνησι μάχοντο
 καὶ κίψαισι μεγάλοισιν καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 Ἑκτώρ δὲ πρύμνησιν ἐπεὶ λάβεν, οὐκὶ μεσεία
 ἀφλαστον μετὰ χειρὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·
 “οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὀρνυτ' αὐτήν·
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄπιν ἡμῶν ἔδωκε,
 μῆας ἐλεῖν, αἳ δεῦρο θῶν ἀέκητι μολοῦσαι 720
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,

οἷ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήϊα νέεσσαν
αὐτόν τ' ἱκανάσασθαι ἐρητύοντό τε λαόν.
ἀλλ' εἰ δὴ βᾶ τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγα."

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν,
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμυνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσαν·

ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, διόμμενος εἰσπέεσθαι,
ερήνυν ἐφ' ἐπταπόδην, λίπε δ' ἵκρια νηὸς ἕκασ.
ἔνε' ἄρ' ὃ γ' ἐσθίκα δαδοκμημένος, ἔγχεϊ δ' αἶει
Τρώας ἔμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πύρ·

730

αἶει δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖα κέλευεν·
"ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἴδριος,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνησάσθε δὲ εὐρύριδος ἀλκῆς·
ἦέ τις φάμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω,
ἦέ τι τείχος ἄραον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύνει;
οὐ μὲν τι σκεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
ἦι κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκεία θῆμιον ἔχοντες·
ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θεωρηκτάων,
πόντωι κεκλιμένοι, ἐκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης·

740

τῷ ἐν χειρὶ φόως, οὐ μαλιχίην πολέμοιο."
ἦ καὶ μαμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀφρύνοντι.
ὅς τις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροίτο
σὺν πυρὶ κηλαίῳ, χάριν Ἴκτορος ὀτρύναντος,
τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδαγμένος ἔγχεϊ μακρῷ·
δάδακα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσκεδὸν οὔτα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Π

Πατρόκλεια.

ὥς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐσελέμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλλεῖ παρίστατο ποιμένι λαῶν
δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης θροαυρὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ ἰδὼν ὤικτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“τίπτε δαδάκρυσαι, Πατρόκλειε, ἡύτε κούρη
νηπὶν, ἥ ὅ' ἅμα μητρὶ θένους ἀνελέσθαι ἀνώγει,
εἰανοῦ ἀπτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
δακρυόεσσα δὲ μιν ποτιδέσκειται, ὅφρ' ἀνέληται·
τῇ ἱκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις,
ἥ τί Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἥ ἐμοὶ αὐτῶι,
ἥ τί τιν' ἀγγελίην Φοῖβος ἔξ ἔκλυες οἶος;
ζῶειν μὲν ἔτι φασὶ Μενόϊτιον Ἀκτορος υἱόν,
ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεσσηνώτων.
ἥε σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
νηυσὶν ἔπι γλαφυρήσιν ὑπερβάσις ἕνεκα φης;
ἔσαυδα, μὴ κεῖθε νόωι, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.”

10

τὸν δὲ Βαρὺ στενάχων προσέφη, Πατρόκλειε ἵππευ· 20
“ὦ Ἀχιλεῦ Πηλεὸς υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
μὴ νευέσῃ· τοῖον γὰρ ἄχος βεβήκεν Ἀχαιοῦς.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομῆδης,
οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἡδ' Ἀγαμέμνων,
βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν διστῶι.
τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,
ἔλκε' ἀκείομενοι· σύ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὅν σύ φυλάσσεις, 30
αἰναρέτα· τί σεῦ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,

αἶ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀϊκέα λοιγὸν ἀμύνης;
 νηλεές, οὐκ ἄρα σοὶ γε πατὴρ ἦν ἱππότηα Πηλεΐς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε εἰλασσα
 πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆα θεοπροπίην ἀλεείναις
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλ' ἐμὲ περ πρόες ὦκ', ἕμα δ' ἄλλον λαὸν ὀπασσον
 Μυρμιδόνων, ἦν πού τι φόως Δαναοῖα γένωμαι.
 δὸς δέ μοι ὁμοίην τὰ σὲ τεύχεα θεωρηθῆναι, 40
 αἶ κέ με σοὶ ἴκοντες ἀπόσκωνται πολέμοιο
 Τρώες, ἀναπνεύσωα δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 βεῖα δέ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἀνδρας αὐτῇ
 ὥσασιν προτὶ ἄστυ νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων.”

ὥς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἐμελλεν
 οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιγέσσει.
 τὸν δὲ μὲν ὁχέαςας προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 “ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλει, οἷον ἔαιπες·
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦν τινα οἶδα, 50
 οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
 ὅππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμείρσαι
 καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσσαι, ὃ τε κράτει προβεβήκη·
 αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
 κούρην, ἦν ἄρα μοι γέρας ἔζελον υἱες Ἀχαιῶν,
 δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάπιστα, πόλιν εὐτείχεα πέρας,
 τὴν ἄψ ἐκ χαρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης ὥς εἴ τιν' ἀτίμωτον μετανάστην.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχεαι ἔασιμεν, οὐδ' ἄρα πῶς ἦν 60
 ἀσπερχὲς κεκολῶσθαι ἐπὶ φρεσὶν· ἦ τοι ἔφην γε
 οὐ πρὶν μνησθὲν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅπότε ἦν δὴ
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῇ τε πτόλεμός τε.
 τύχη δ' ὁμοίην μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα θύει,
 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσιν φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
 εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
 νηυσὶν ἐπικρατέως, οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἐπὶ μοῖραν ἔχοντες,
 Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πάσα βέβηκε
 εἰς ἄρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον 70
 ἐγτύθει λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
 πλῆσσαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 οὐ γὰρ Τυδεΐδω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
 μαίνεται ἔγχεϊν Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι·
 οὐδέ πῶ Ἀτρεΐδω ὅπως ἔκλυον αὐθόσσαντος
 ἐκὼς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου

Τρώϊ κελεύοντος περιάγνυται, οἱ δ' ἀλαλιτῶι
 πᾶν πεδῖον κατέκουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.
 ἀλλὰ καὶ ὧς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων 80
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰεομένοιο
 νῆας ἐνηπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλκωνται.
 παῖσο δ', ὥς τοι ἐγὼ μύθευ τέλος ἐν φρεσὶ εἶκω,
 ὥς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κύδος ἔρῃαι
 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρῃη
 ἄψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 ἐκ νηῶν ἔλασας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δῶνι κύδος ἀρέσσαι ἐρίθουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σύ γ' ἄνευσεν ἐμείο λυλαίεσσαι πολέμῳ τειν
 Τρώϊ φιλοποτόμοισιν· ἀτιμώτερον δέ με εἴησις· 90
 μὴδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ θηϊότητι,
 Τρώας ἐκαιρόμενος προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,
 μή τις ἂν Ὀλύμπιο θεῶν αἰεταγετάων
 ἐμβήνῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὶν φάος ἐν νῆεσσι
 εἴησι, τοὺς δέ τ' εἶναι πεδῖον κᾶτα θηριάσθαι.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπόλλωνι,
 μήτε τις οὖν Τρώων εἴνατον φύγοι, ὅσσοι ἔσσι,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶϊ δ' ἐκδυμῆεν ὄλεον,
 ὅφρ' οἳ Τροίης ἱερὰ κρήδευνα λύωμεν." 100
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμμενε· βιάζετο γὰρ βελέεσσαι·
 δάμνα μιν Ζηνὸς τε νόος καὶ Τρώες ἀγαυοὶ
 βάλλοντες· θανὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαινήν
 πῆλιν βαλλομένη κανακὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ
 καὶ φάλαρ' εὐποίη· ὃ δ' ἀριστερὸν ὤμων ἔκαμνην,
 ἔμπεδον αἶεν ἔκων σάκος αἰόλον, οὐδὲ δύναντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμίσσαι ἐρείδοντες βελέεσσαν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέωι ἔκετ' ἀσάματι, καὶ δὲ οἱ ἱδρὸς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πιν εἶχεν 110
 ἀμπνεύσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῶι ἐστήρικτο.
 ἔσιπτε νῦν μοι, μοῖσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἔκτωρ Αἴαντος δόρυ μάλινον ἄγχι παραστάς
 πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὤκισεν,
 ἀντικρὺς δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτὸς ἐν χαρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἂν' αὐτοῦ
 αἰχμῇ χαλκείῃ χαυμάδις βάμβησε πεσοῦσα.
 γινῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα ρίγησέν τε
 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγκυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρε 120
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηὶ θεῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κάκυτο φλόξ.

ὥς τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἔμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχαιεὺς
μυρῶ πληγέμενος Πατρόκληα προσέειπεν·
“ὄρσσο, διογενὲς Πατρόκλειε, ἱποκέλευσε·
λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς θηίοιο ἰοήν·
μὴ δὴ νῆας ἔλωα καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
θύσσο τεύχεα θάσσο, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀεΐρω.”

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νέωροπι χαλκῶι. 130
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμηναιεν ἔθηκε
καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ ἐώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυσε
ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὦμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπατα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐτύκτοιν ἔθηκεν
ἵππουριν· θανὸν δὲ λόφος καεῦπερ ἔνευεν.
εἴλετο δ' ἔλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμῃφι ἀρήρα.
ἔγκος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο, 140
βριεῦ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχαιεύς,
Πηλεΐδα μελίνην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
ἵππους δ' αὐτομέδοντα σοῶς ζευγνύμεν ἄνωγε,
τὸν μετ' Ἀχάλλῃα ῥηκύνορα τίε μάλιστα,
πιστότατος δὲ οἱ ἔσκε μάχη ἐπὶ μεῖναι ὁμοκλήν.
τῶι δὲ καὶ αὐτομέδων ὑπαγε ζυγὸν ὥκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλίων, τῷ ἅμα πνοιήσια πετέσκην,
τοὺς ἔτεκε Ζεφύρωι ἀνέμῳι ἄρπυια Ποδάργῃ 150
βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὀκεανοῖο.
ἐν δὲ παρνηορίναιεν ἀμύμονα Πήδαρον Ἰαί,
τόν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἔλῳν πόλιν ἦγαν' Ἀχαιεύς,
ὃς καὶ ὀνητὸς ἐὼν ἔπει' ἵπποισι θανάτοισι.

Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποικόμενος ἐώρηκεν Ἀχαιεὺς
πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἀσιετος ἀλκή,
οἷ τ' ἔλαφον κερατὸν μέγαν οὖρεα θηϊώσαντες
θάπτουσιν· πῆσαι δὲ παρήϊον αἵματι φοινῶν·
καὶ τ' ἀγέληδὸν Ἰάσιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 160
λάκροντες γλώσσηναι ἀραιήσιν μέλαν ὕδωρ
ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δὲ τε θυμῷ
στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δὲ τε γαστήρ·
τοιοὶ Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
ἀμφ' ἀπαθὲν ἐεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
ῥῶσόντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος Ἰστατ' Ἀχαιεὺς
δτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσιδιώτας.
πεντήκοντ' ἦσαν νῆες ἑοαί, ἦσιν Ἀχαιεὺς
ἐς Τροίην ἡγεῖτο διήφιλος· ἐν δὲ ἐκάστη

πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληΐαν ἑταῖροι·
 πάντε δ' ἄρ' ἠγεμόνας ποίκατο τοῖς ἐπιποῖσσι
 σιωπαίναν, αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦνασσε.
 τῆς μὲν ἱὰς στικὸς ἦρχε Μενέσσειος αἰολοσεῶν,·
 υἱὸς Σπερχαεῖο διπυτέος ποταμοῖο,
 ὃν τέκε Πηλῆος εὐγάτηρ καλὴ Πολυδῶρ·
 Σπερχαεῖα ἀκάμαντι, γυνὴ σεοὶ εὐνησεΐσα,
 αὐτὰρ ἐπὶ κληΐαν Βῶροι Περιήρεος υἱί,
 ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄππῃ, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 τῆς δ' ἐτέρης Ἐυδωρος ἀρήϊος ἠγεμόνευε
 παρθέπος, τὸν ἔτικτε χορῶι καλὴ Πολυμήλη,
 Φύλαντος εὐγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀργεῖφροντης
 ἠράσπ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῶι Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδαιῆς.
 αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶι' ἀναβὰς παρελέατο λάεσσι
 Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρην δέ οἱ ἀγλαὴν υἱὸν
 Εὐδωρον, πέρι μὲν σεῖαν ταχὺν ἠδὲ μαχητὴν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μογοστόκος Εἰλαεῖσα
 ἐπάταγε πρὸ φέωςδε καὶ ἡελίου Ἴδαν αὐγὰς,
 τὴν μὲν Ἐκακλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
 ἠγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
 τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας ἐν ἔτρεφεν ἠδ' ἀπτάλλαν,
 ἀμφοταπαζόμενος ὥς εἴ ο' ἐὼν υἱὸν ἐόντα.
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἠγεμόνευε
 Μαιωαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
 ἔγχε' ἰμάρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἑταῖρον.
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας αὖ' ἠγεμόνεσσιν Ἀχαιεὺς
 στήσεν ἐν κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 "Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλάων λελαισέσσω,
 ὃς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἀπαιεῖτε Τρῶεσσι
 πᾶνο' ὑπὸ μνησέμονι, καὶ μ' ἠπιάσσε ἕκαστος·
 'σκέτλιε Πηλέος υἱέ, κόλωι ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
 νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔκασ ἀέκοντας ἑταῖρους·
 οἵκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεσσι ποντοπόροισιν
 αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ταυτὰ μ' ἀγαρόμενοι εἰμὶ ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
 φυλοπίδος μέγα ἔργον, ἧς τὸ πρὶν γ' ἐράσσε·
 ἔσσι τις Ἀλκιων ἦτορ ἔκων Τρῶεσσι μαχέσσω."
 ὃς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
 μάλλον δὲ στίχας ἔρρεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἔκουσιν.
 ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃσι πυκνιοῖσι λίσσεται
 δῶματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
 ὥς ἄραρον κόρυες τε καὶ ἀσπίδες ἀμφαλόεσσαι.
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρριδε, κόρυς κόρυι, ἀνέρα δ' ἀνῆρ.

170

180

190

200

210

ψαυον δ' ἵππόκομοι κόρυες λαμπροῖα φάλοια
 νεύοντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
 πάντων δὲ προπάροιε δὴ ἀνέρε θωρήσσεσθον,
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμίζεσθαι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 220
 βῆ ῥ' ἵμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωιγε
 καλῆς θαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 εἶηκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐν πλῆσασα χιτώνων
 χλαϊνάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὐλῶν τε ταπήτων.
 ἔνεα δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδὲ τις ἄλλος
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκειν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 οὔτε τρωὶ σπένδσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
 τό ῥα τότε· ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεάῳ
 πρῶτον, ἔπατα δ' ἔπιψ' ὕδατος καλῆς βρομίας,
 νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον. 230
 εὐχετ' ἔπατα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσαπιδῶν· Δία δ' οὐ λάεε τερπικέραυνον·
 “Ζεῦ ἄνα Δωδωναίῃε Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδώνῃς μεθ' ὧν δυσκαμέρου, ἀμφὶ δὲ σ' Ἑλλοι
 σοὶ ναίους· ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι·
 ἡμῶν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυε εὐχαμένιοι,
 τίμωκας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' Ἰφραο λαὸν Ἀχαιοί·
 ἡδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μανέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέαν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 240
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρός, εὐρύοπα Ζεῦ,
 θάρσυον δὲ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὅρα καὶ Ἐκτωρ
 εἴσεται, ἦ ῥα καὶ οἷος ἐπίσθιται πολεμίζαν
 ἡμέτερος σεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄπτοι
 μαίνοντο, ὅππότε· ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρμος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναυφί μάχην ἐνοπήν τε δῖπτα,
 ἀσκηθεὶς μοι ἔπατα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
 τεύχεα τε πῦν πᾶσι καὶ ἀγχευάχοις ἐτάροισιν.”
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνέειυε· 250
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 δῶκε, σὸν δ' ἀνέειυε μάχης ἐπαπονέεσθαι.
 ἦ τοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐχόμενος Διὶ πατρὶ
 θυψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκε· ἐνὶ χηλῷ,
 στῆ δὲ πάροιε· ἐλεῶν κλισίᾳ, ἔτι δ' ἦελε θυμῷ
 εἰσδέεσθαι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνίην·
 οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγάλῃορι θωρηκέεσσι
 ἔστανον, ὅρ' ἐν Τρωαὶ μέγα φρονέοντες ὕρουσαν.
 αὐτίκα δὲ σφίκεσσαν ἐοικότες ἐπεκύνοντο
 ἐνοχίοις, οὐς παῖδες ἐριδυμαίνουσιν ἔοντες, 260
 αἰεὶ κερτομύοντες, ὀδῶσι ἐπὶ οἰκί' ἔχοντας,

νηπίαχοι· πυλὸν δὲ κακὸν πολέεσσι πηεΐα·
 τοὺς δ' εἴ περ παρά τις τε κίων ἀνθρώπος ὀδύη
 κινήσει ἀέκων, οἳ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἷα τέκεσσι.
 τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ οὐμὸν ἔχοντες
 ἐκ νηῶν ἔκλοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὁρώρεα.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 “Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ εὐρύιδος Ἀλκίης,
 ὥς ἂν Πηλεΐδῃ τιμώμεναι, ὅς μὲν ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγκύμαχοι σφάροντες,
 γνῶι δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔπειεν.”

270

ὥς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ οὐμὸν ἑκάστου.
 ἐν δ' ἔπесον Τρώεσσι ἀολλῆες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δ' ὥς εἶδοντο Μενοπίου ἄλκιμον υἱόν,
 αὐτὸν καὶ σφάροντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 πᾶσιν ὀρίνην οὐμός, ἐκίνησεν δὲ φάλαγγες,
 ἐλπίδμενοι παρὰ ναυφί ποδώκεα Πηλεΐωνα
 μνημεὺς μὲν ἀπορρίψαι, φιλότῃτα δ' ἐλέσθαι·
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅππῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεον.

280

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δοῦρι φασγάνῳ
 ἀντηκρὺς κατὰ μέσσην, ὅθι πλείστοι κλονέοντο,
 μὴ πάρα πρυμνῇ μεγαθύμῳ Πρωτεαλάῳ,
 καὶ βάλε Πυραΐκην, ὅς Παίονας ἱπποκορυστὰς
 ἦγαγεν ἐκ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀχίου εὐρὺ ρέοντος·
 τὸν βάλε δεξιὸν ὤμων· ὃ δ' ὑπτιος ἐν κοίνῃσι
 κάππεσεν οἰώσας, ἔταροι δὲ μιν ἀμφιφόνισαν
 Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἦκεν ἅπασιν
 ἡγεμόνα κτείνας, ὅς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰεδόμενον πῦρ.
 ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβησεν
 Τρῶες σφεισέσσι δαμάδωι, Δαναοὶ δ' ἐπέκυντο
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· διαδὸς δ' ἀλίστατος ἐτύχεν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
 κινήσει πυκινὴν νεφέλην στεροπηνιγέρετα Ζεὺς,
 ἐκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπαὶ καὶ πρόωγες ἄκροι
 καὶ νᾶπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰεὴρ,
 300
 ὥς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δόχον πῦρ
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρως·
 οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνείσταντο, νηῶν δ' ὑπόσκειον ἀνάγκη.
 ἔνεα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασσέσσης ὑσμίνης
 ἡγεμόνων, πρῶτος δὲ Μενοπίου ἄλκιμος υἱός.

290

300

αὐτίκ' ἄρα στρεφέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μῆρὸν
 ἔγχεϊ δευρόντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 ῥήκεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὔτα Θόαντα
 310 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλεΐδης δ' Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
 ἔφην ὀρεσάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνεα πάκτος
 μυῶν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγκος αἰκμῇ
 νεῦρα διεσχίσεν, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
 Νεστορίδαι δ' ὃ μὲν οὔτας Ἀτύμνιον ὀπὰ δουρὶ
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἤριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 320 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτιο χολωθεῖς,
 στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμυῖδης
 ἔφην ὀρεσάμενος πρὶν οὔτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτον,
 ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῇ
 θρύψ' ἀπὸ μυῶνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἔχρις ἔραψε.
 δούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 ὥς τὼ μὲν δοιοῖα κασιγνήτοια δαμνέντε
 βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνης ἑσέλοι ἐταίροι,
 υἱες ἀκοντιστῶν Ἀμωσθάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
 ἐρέφεν ἀμιαμακέτην πολέαν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀυλιάδης ἐπορούσας
 330 ζωὸν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖτε
 λῦσε μένος, πλήξας εἴφα αὐχένα κωπήεντι.
 πᾶν δ' ὑπεσερμάνηεν χίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος εἰςάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεα μὲν γὰρ
 ἡμιβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἔμφοι,
 τὼ δ' αὖτις χιφέεσσι συνέδραμον. ἔνεα Λύκων μὲν
 ἵπποκάμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
 φάσανον ἐρραΐσεν· ὃ δ' ὑπ' οὐατος αὐχένα εἴνε
 Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴωω ἔδυ χίφος, ἔκχεε δ' οἶον
 340 δέρμα, παρνήρεν δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κικεῖς ποδὶ καρπαλίμοιαι
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἤριπε δ' ἐκ ὀκέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέκυτ' ἀχλύς.
 Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλέα χαλκῶι
 νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺς δόρυ χάλκεον ἐπενέρησε
 νέφρεν ὑπ' ἐγκεφάλῳ, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
 ἐκ δ' ἐτίνακθον ὀδόντες, ἐπέπλησθον δὲ οἱ ἔμφοι
 αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ βῖνας
 πρῆξε χαλκῶν· ἐσπᾶντο δὲ μέλαν νέφος ἀμφοκάλυψεν.
 350 οὗτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
 ὥς δὲ Λύκοι ἄρνεσσαν ἐπέκραον ἢ ἐρίφοιαι
 εἰνται, ὑπὲκ μήλων αἰρεῦμενοι, αἳ γ' ἐν ὄρεσσι

ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐκούσας·
ὥς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέκραον· οἱ δὲ φόβοιο
δυσεκλάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ εὐρύιδος ἀλκῆς.

Αἴας δ' ὁ μέγας αἶψα ἔφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
ἔειπεν ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδὲν πολέμοιο,
ἀσπίδι ταυρεῖνι κεκαλυμμένος εὐρέας ὄμους,
σκέπτει· ὀϊστῶν τε βοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκεία νίκην·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμωμεν, σάω δ' ἐρίφρας ἐταίρους.

360

ὥς δ' ἔτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἶσω
αἰθέρος ἐκ δῖης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τέμνῃ,
ὥς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἑκτορα δ' Ἴηποι

ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσσι, λείπε δὲ Λαὸν
Τρωϊκόν, οὓς ἀκόντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσαύματες ὠκέες Ἴηποι
ἔσαντ' ἐν πρώτῳ βυμβῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.

370

Πάτροκλος δ' ἔπειτο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρῳαὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβοι τε
πάσας πλησαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ τιμάγαν· ὕψι δ' ἀέλλῃ
σκιῶσαι ὑπαὶ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες Ἴηποι
ἄπορον προτὶ ἔστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Πάτροκλος δ', ἦν πλεῖστον ὀρινόμενον ἴδε λαόν,
τῇ ῥ' ἐκ' ὁμοκλίας· ὑπὸ δ' ἄσπερα φῶτες ἔπιπτον
πρηνεῖς ἐκ ὀκείων, δίφροι δ' ἀνακυμβαλίζον.

ἀντικρὺς δ' ἄρα τάφρον ὑπέθεον ὠκέες Ἴηποι
[ἄμβροτοι, οὓς Πηλεΐ' ἑοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
πρόσω ἰέμενοι, ἐπὶ δ' Ἑκτορι κάλετο θυμός·

380

ἦτο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες Ἴηποι.
ὥς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαϊνὴ βέβριε καὶ
ἦματ' ὀκωρινῶι, ὅτε λαβρότατον χεῖρ ὕδαρ
Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρῶν κοτεσσάμενος χαλεπύμηνι,

οἳ βῖνι εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσει, θεῶν δ' οὐκ ἀλέγοντες·
τῶν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,

390

πολλὰς δὲ κλιτύς τὸτ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλην στενάχουσι ῥέουσιν
ἐκ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύσαι δὲ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
ὥς Ἴηποι Τρῳαὶ μεγάλα στενάχοντο εἶουσαι.

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
ἄψ' ἐπὶ νῆας ἔεργε παλμπιετές, οὐδὲ πόλιος
εἶα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσσηνὺ
νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τέχεος ὑψηλοῖο
κτείνε μεταίττων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποιήν.
ἐνθ' ἦ τοι Πρόνοον πρότον βάλε δουρὶ φαεινῶι,

στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λυσε δὲ γυῖα· 400
 δούπησαν δὲ πεσόν. ὁ δὲ Θέστορα Ἥριος υἱὸν
 δεύτερον ὀρμηθεὶς—ὁ μὲν εὐπέστωι ἐπὶ δίφρῳ
 ἦστο ἀλκιός· ἐκ γὰρ πλήγῃ φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἡνία ἤϊκενσαν· ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστάς
 γναυμὸν δαπτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρει ὀδόντων,
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὥς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἐπὶ προβλήτῃ καεήμενος ἱερὸν ἔχων
 ἐκ πόντοιο εὐράζε λίνῳι καὶ ἥνοπι χαλκῳι·
 ὥς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κακηνότα δουρὶ φαεινῳι,
 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίνε θυμός· 410
 αὐτὰρ ἔπατ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳι
 μέεσσην κακὰ κεφαλῇ· ἡ δ' ἄνδρα παῖς καέσεν
 ἐν κόρυϊ βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 αὐτὰρ ἔπατ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτέρων καὶ Ἐπάλτην
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριν τε
 Ἰφάα τ' Εὐιππὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμυλον
 πάντας ἐπασκυτέρους πέλασε χροῖι πολυβοτῆρῃ.
 Σαρπηδὼν δ' ὥς οὖν ἴδ' ἀμυτροχίτωνας ἐταίρους
 χερσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενοτιάδαο δαμνέντας, 420
 κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοις καεπαπόμενος λυκίοισιν·
 “αἰδώς, ὦ λυκιοί, πόσε φεύγετε; νῦν ἑοοὶ ἔστε·
 ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὅφρα δαίω,
 ὅς τις ὕδὲ κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
 Τρώας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.”
 ἡ βὰ καὶ ἐκ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωσεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
 οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
 πέτρῃ ἐφ' ὕψηλῃ μεγάλα κλάζοντε μάκωνται,
 ὥς οἱ κεκλίγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὕρουσαν. 430
 τοὺς δὲ ἰδὼν ἔλενσε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
 Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 “ὦ μοι ἔγῳ, ὃ τέ μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν
 μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοτιάδαο δαμῆναι.
 θυγαὶ δὲ μοι κραδίη μέμνεε φρεσὶν ὀρμαίνοντι,
 ἡ μιν ζωὴν ἐόντα μάχης ἀπο δακρυόεσσης
 εἶω ἀναρπάσας λυκίης ἐν πίομι δάμωι,
 ἡ ἥδη ὑπὸ χερσὶ Μενοτιάδαο δαμάσσω.”
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπατα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 “αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 ἀνδρὰ ἐνητὸν ἐόντα, πάλα πεπρωμένον αἶψα,
 ἀψ' ἐσέλας θανάτοιο δυσεικέος ἐπαναλῶσαι;
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαπνέομεν ἑοοὶ ἄλλοι.
 ἄλλο δὲ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐπὶ φρεσὶ βάλλεις σῆσιν·
 αἶ κε ζῶν πέμψῃς Σαρπηδόνα δινθε δάμονδῃ,

φράζεο, μή τις ἔπατα σεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
 πέμπῃσι θν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
 πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστὶ μέγα Πριάμοιο μάχονται
 υἷας ἀσπνάτων, τοῖσιν κότον αἰὼνὸν ἐπείσας.
 ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ, 450
 ἢ τοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρε' ὑπο Πατρόκλοιο Μαιοντιάδαο θαμῖναι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε λίπῃ ψυχὴ τε καὶ αἰὼν,
 πέμπῃσι μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ ἥδυμον Ὕπνον,
 εἰς ὃ κε δὴ λυκίης εὐρείης ὄμιον ἵκωνται,
 ἔνεα ἐταρχύσους κασίγνητοὶ τε ἔπει τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐπὶ σπυγνότητων."

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσχε πατὴρ ἀνδρῶν τε σεῶν τε
 αἵματοέσσης δὲ ψιάδας κατέκευεν ἔραζε
 παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἐμελλε 460
 φείσασθαι ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τιλβεί πατρίῃ.

οἱ δ' ὅτε δὴ σκεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἔνε' ἢ τοι Πάτροκλος ἀγακλατὸν Θρασύμηνον,
 ὅς ῥ' ἦν εὐράπῳ Σαρπηδόνοιο ἦεν ἀνακτος,
 τὸν βάλε νεαῖραν κατὰ γαστέρα, λυσε δὲ ρυτία·
 Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπὸ μύθου δουρὶ φασινῶι
 δευτέρως ὀρμηθεὶς, ὁ δὲ Πάδαςον οὐτάσας ἵππον
 ἔγχε' ἀσπὸν ὄμιον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰέσων,
 καδ' δ' ἔπει' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπατο θυμός.
 τῷ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δὲ σφι 470
 αὐγχυτ', ἐπεὶ δὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσι.
 τοιοῦτον μὲν Αὐτομάδων δουρικλυτὸς εὗρετο τέκνωρ·
 σπασσάμενος ταπύνῃκεσ ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 ἀίψας ἀπέκοψε παρήορον οὐδὲ μάστιγας,
 τῷ δ' ἰουνοήτην, ἐν δὲ ρυτῆρα τάνυσεν·
 τῷ δ' αὖτις συνήτην ἐριδος πέρι θυμοβόροιο.

ἔνε' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπὸ μύθου δουρὶ φασινῶι,
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὄμιον ἀριστερόν ἦλυε' ἀκωκῇ
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῶι
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χαιρὸς, 480
 ἀλλ' ἔβαλ', ἔνε' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ὀδυρὸν κήρ.
 ἦριπε δ', ὥς ὅτε τις θρῦς ἦριπεν ἢ ἀκρωτὶς
 ἢ πῖτυς βλωερή, τήν τ' οὖρεα τέκτονες ἀνδρες
 ἐπέταμον πελάγεσσιν ἀνέκασι νήϊον εἶναι·
 ὥς ὁ πρός' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο ταπυοέας,
 βεβρυχῶς κόπιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἦτε ταυρὸν ἐπεφνε λέων ἀγέληφι μετελῶν,
 αἵθωνα μετάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 ὥλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφιλήϊα λέοντος,
 ὥς ὑπὸ Πατρόκλῳ λυκίων ἀγρὸς ἀσπιτάων 490
 κτενόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμινεν ἐταῖρον·

“Γλαυκε πέπον, πολεμιστὰ μετ’ ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητὴν τ’ ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 νῦν τοι ἐλδέσσω πόλεμος κακός, εἰ θεός ἐσσι.
 πρῶτα μὲν ὕτρυνον λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντην ἐποικόμενος, Σαρπηδόνης ἀμφιμάχεσσαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῶι.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείην καὶ θνητός
 ἔσομαι ἥματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ’ Ἀχαιοὶ
 τεύχεα κυλίσσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
 ἀλλ’ ἔκειο κρατερῶς, ὕτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.”

500

ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυπεν
 ὀφθαλμοὺς ῥίνας θ’· ὁ δὲ λαὸς ἐν στήθεσι βαίνων
 ἐκ χροδὸς ἔλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῶι ἔπιοντο·
 τοιοῦτο δ’ ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐτέρυς· αἰχμῇ.
 Μυρμιδόνες δ’ αὐτοῦ σκέθον ἵππους φουάδωντας,
 ἰωμένους φοβέσθαι, ἐπεὶ λίπεν ἄρματ’ ἀνάκτων.

Γλαύκῳ δ’ αἰνὸν ἄχος γένητο φοιτῆς ἀίοντι·
 ὠρίνην δὲ οἱ ἦτορ, ὃ τ’ οὐ δύνατο προσαιμῆναι.
 χαρὶ δ’ ἑλών ἐπίεζε βραχίονα· τείρε γὰρ αὐτὸν
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τευκρὸς ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶι
 τάχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 εὐχόμενος δ’ ἄρα εἶπεν ἐκνέβλῳ Ἀπόλλωνι·

510

“κλυεῖ, ἄναξ, ὃς που λυκίης ἐν πτόνι δῖμωι
 εἶς ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντος· ἀκούσαι
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς μὴν ἐμὲ κηδὸς ἰκάνει.
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀπείης ὀδύνησιαν ἐλάλαται, οὐδέ μοι αἷμα
 τερσῆναι δύναται, βαρύνει δέ μοι ὤμος ὑπ’ αὐτοῦ·
 ἔγχεος δ’ οὐ δύναμαι σκεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
 ἑλῶν θυμωμένεσσιν. ἀνὴρ δ’ ὄριςτος ὄλωλε,
 Σαρπηδόων Διὸς υἱός· ὃ δ’ οὐδ’ οὐ παῖδός ἀμύνει.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσαι,
 κοίμῃσιν δ’ ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅρρ’ ἐτάροισι
 κακλόμενος λυκίοισιν ἐποτρύνῳ πολεμίζειν,
 αὐτὸς τ’ ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.”

520

ὣς ἔφατ’ εὐχόμενος, τοῦ δ’ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα παῖς ὀδύνας, ἀπὸ δ’ ἔλκος ἀργαλέον
 αἷμα μέλαν τέρπεινε, μένος δὲ οἱ ἐμβαλε θυμῶι.
 Γλαυκὸς δ’ ἔγνω ἥσαν ἐνὶ φρεσὶ γένεσθαι τε,
 ὅττι οἱ ὦκ’ ἤκουσε μέγας θεὸς εὐχαμένοιο.

530

πρῶτα μὲν ὥτρυνεν λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντην ἐποικόμενος, Σαρπηδόνης ἀμφιμάχεσσαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρώας κίε μακρὰ βιβάσων,
 Πουλυδάμαντ’ ἐπὶ Πανεοῖδην καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 βῆ δὲ μετ’ Αἰνείαν τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυτῆν.
 ἀγχοῦ δ’ ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Ἐκτωρ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρωσιν,
οἳ σέσσι εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
θυμὸν ἀποφεινύσους, σὺ δ’ οὐκ ἐθέλεις ἐπαυῆναι. 540
κεῖται Σαρπηδῶν Λυκίων ἀνδρὸς ἀσπιστάων,
ὃς Λυκίην εἵρυτο δίκηϊς τε καὶ σθένει ὦϊ·
τὸν δ’ ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμας’ ἔρχεϊ χάλκεος ἄρης.
ἀλλὰ, φίλοι, πάρσσητε, νευεσσάσθητε δὲ θυμῷ,
μὴ ἀπὸ τεύχε’ ἔλωνται, ἀεικίσσῳσι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεκολωμένοι ὄσοι ὄλοντο,
τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοήϊσιν ἐπέφθοναι ἐγκέαισιν.”

ὣς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατὰ κρήσιν λάβε πάθος
ἔσχετον, οὐκ ἐπαικτόν, ἐπεὶ σφίσι ἔρμα πόλλος
ἔσκε, καὶ ἄλλοδαπὸς περ ἑὼν· πολέες γὰρ ἔμ’ αὐτῷ 550
λαοὶ ἔποντ’, ἐν δ’ αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
βῆν δ’ ἰοὺς Δαναῶν λεληυμένοι· ἄρχε δ’ ἦρα σφιν
Ἐκτωρ κωόμενος Σαρπηδόνης, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ἔρρε Μενoitάδῳ Πατροκλῆος λάσσιον κῆρ·
Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·
“Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
οἳοι περ πάρος ἦτε μετ’ ἀνδράσιν, ἦ καὶ ἀρείους.
κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐκίλατο τείχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδῶν· ἀλλ’ εἴ μιν ἀεικισσάμεσ’ ἐλόντες,
τεύχεά τ’ ὀμοῖν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν’ ἐταίρων 560
αὐτοῦ ἀμυνομένῳ δαμασάμεθα μηδὲ χαλκῶϊ.”

ὣς ἔφας, οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέσασθαι μενέαινον.
οἳ δ’ ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγας,
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
σὺμβαλον ἀμφὶ νέκυι κατατεσσηνῶσι μάχεσθαι
θανὸν αὔσαντες· μέγα δ’ ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ’ ἐπὶ νύκτ’ ὄλοϊν τάνυσε κρατερῇ ὕμνῃνι,
ἔφρα φίλοι περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἶναι.

ᾧσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
βλήτο γὰρ οὐ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 570
υἱὸς Ἀγακλῆος μετασύμου, δῖος Ἐπαιγεύς,
ὃς β’ ἐν Βουδάσῳ ἐν ναυομένῳ ἦνασσε
τὸ πρῖν· ἀτὰρ τότε γ’ ἐσέλδον ἀναψίδον ἐπενερίδας
ἐς Πηλῇ· ἱκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
οἳ δ’ ἔμ’ Ἀχάλλῃ ρηκίνορι πέμπον ἐπέσσαι
Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο.
τόν βα τόσ’ ἀπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἐκτωρ
κερμαδῶϊ κεφαλῇ· ἦ δ’ ἀνδρὶ κα πᾶσα κέσθεν
ἐν κόρυϊ βριαρήϊ· ὃ δ’ ἔρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
κάππεσεν, ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστῆς. 580
Πατρόκλῳ δ’ ἄρ’ ἄχος γένητο φειμένου ἐτάριοιο,
ἴουσεν δὲ διὰ προμάχων Ἰρηνὴ εὐκῶς
ὠκέα, ὃς τ’ ἐφρόνησε κολοιοὺς τε ψιράς τε·

ὥς ἰοὺς λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευε,
 ἔαυτο καὶ Τρώων, κεκόλωσο δὲ κῆρ ἐτάριοι.
 καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰσχυμένους φίλον υἱὸν
 αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆκεν δ' ἀπὸ τοιοῦτον ὀντας.
 κώρηνσιν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
 ὅσσιν δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφ' ἑνὶ παρώμενος ἢ ἐν ἀέλει 390
 ἦε καὶ ἐν πολέμῳ δνίκων ὑπο θυμοραϊστῶν,
 τόσσον ἐκώρηνσιν Τρώες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, λυκίων ἀγρὸς ἀσπιστάων,
 ἐτράπετ', ἔκτανεν δὲ Βασυκλῆα μετ' αὐμῶν,
 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθεος μέσον οὔτασε δουρὶ,
 στρεφθεὶς ἐπαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διόκων·
 δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοῦς,
 ὥς ἔπες' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρώες κεκάροντο, 600
 στὰν δ' αὖφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκίῃς ἐπελάσοντο, μένος δ' ἰοὺς φέρον αὐτῶν.
 ἔνε' αὖ Μιρριόνης Τρώων ἔλεν ἀνδρα κορυστῆν,
 λαόγονον ἑρατὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, οὐδὲ δ' ὥς τίετο δῆμῳ·
 τὸν βάλ' ὑπὸ γνασμοῖο καὶ οὔατος· ὥκα δὲ θυμὸς
 ὥκετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Αἰνείας δ' ἐπὶ Μιρριόνην δόρυ χάλκεον ἦκεν·
 ἔλπετο γὰρ τεύσεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος· 610
 πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐπόπθεον δόρυ μακρὸν
 οὔτῃ ἐπισκίμφον, ἐπὶ δ' οὐρίακος πελεμῆκεν
 ἔγχος· ἔνεα δ' ἔπετ' ἀφ' ἑνὶ μένος ὄβριμος Ἄρης.
 [αὐτῶν δ' Αἰνείας κραδαίνουμένη κατὰ γαῖης
 ὥκετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σπιβαρῆς ἀπὸ καρὸς δρυσεν.]
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐκώσατο φώνησέν τε·
 “Μιρριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστῆν περ ἔοντα
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.”
 τὸν δ' αὖ Μιρριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον νῦθα·
 “Αἰνεία, χαλεπὸν σε καὶ ἰφθιμὸν περ ἔοντα 620
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὃς κέ σευ ἄντα
 ἔλεν ἀμυνόμενος· ἐνὶ τὸς δὲ νῦ καὶ σὺ τέτυκται.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμ' ὑπὸν μέσον ἀπ' αἰχλῶν,
 αἰψά κε καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιεὸς
 εὖχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Αἴδι κλυτοπόλῳ.”
 ὥς φάτο, τὸν δ' ἐνέειπε Μενοντίου δίκυμος υἱός·
 “Μιρριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις;
 ὦ πάπον, οὗ τοι Τρώες ὀνειδείσις ἐπέεσσι
 νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινα γαῖα κατέεσα.

ἐν γὰρ κερδί τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐπὶ βουλῇ· 630
τῷ οὐ τι χρεὶ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι."

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰοόεος φῶς.
τῶν δ', ὥς τε θρυτάων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν
οὔρεος ἐν βήσσιν· ἔκασεν δέ τε γίγνεται ἀκουή·
ὥς τῶν ὄρνυτο δοῦπος ἀπὸ χροῶς εὐρυοδείης,
χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' ἐπουιγμάτων,
νυκτομένων κίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κοίνισιν
ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους. 640

οἱ δ' αἶετ' περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, ὥς ὅτε μυῖαι
στασσωδὶ ἐπὶ βρομέεσσι περιλαπτάς κατὰ πέλλας
ἔρρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγρεα δεύει·
ὥς ἔρα τοι περὶ νεκρὸν ὀμίλειον. οὐδέ ποτε Ζεὺς
τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσιμένης ὄσσε φασικά,
ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἶεν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῷ
πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων,
ἢ ἴδῃ καὶ κείνον ἐπὶ κρατερῇ ὑσιμένη
αὐτοῦ ἐπ' ἀντηέωι Σαρπηδόφι παῖδιμος Ἑκτωρ
χαλκῷ θνῆσθαι ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔλθῃται, 650
ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλεσθαι νόνον αἰπύν.

ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
ἔφρ' ἧς εὐράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
ἔπαυσις Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστῆν
ῶσατο προτὶ ἔστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμῷ ἔλοντο.
Ἑκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάκτιδα θυμὸν ἐνήκεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κάκλετο δ' ἄλλους
Τρῳάς φευγέμεναι· γινῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
ἔτι οὐδ' Ἰφῆμοι λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβησεν 660

πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον δεδαϊγμένον ἦτορ
κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρῃ· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
κάππεσον, εὐτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
οἱ δ' ἔρ' ἀπ' ὤμοισιν Σαρπηδόνοσ' ἔντε' ἔλοντο
χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
δῶκε φέρον ἐτάρχει Μαιοντίου ἄλκιμος υἱός,
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
"εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἶμα κάθηρον
ἔλῳσιν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπατα
πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσον ποταμοῖο ῥοῆσι
χρίσῃν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἀμβροτὰ εἶματα ἔκων· 670
πέμπε δέ μιν πομπόισιν ἄμα κραιπνοῖς φέρεσθαι,

"Τῆναι καὶ Θανάτῳ διδυμάοισιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
οἴουσ' ἐν λυκίῃς εὐρείῃς πίοσι δῖμοι,
ἔνεα ἔταρχέουσιν κακίτητοί τε ἔται τε
τύμβωι τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θωπνόντων."

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατὴρ ἀνηκούσθησεν Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς φύλοπιν αἰνήν,
 αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λούσεν ποταμοῖο ῥοῆι
 χρίσας τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἀμβροτα εἴματα ἔσσε· 680
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 κάτθεσαν ἐν λυκίῃς εὐραῖς πῖονι δῆμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας
 Τρώας καὶ Λυκίους μετακίσσε, καὶ μὲν ἄσεν
 νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλασεν,
 ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διδὸς κρείσσειν νόος ἢ ἐπερ ἀνδρός·
 [ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι·] 690
 ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐπὶ στήθεσσι ἀνέκκεν.

ἔνεα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐκπαύεσθαι,
 Πατρόκλει, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανάτῳδε κάλεσσαν;
 Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἐκκλον
 καὶ Πέρμιον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
 τοὺς ἔλεν, οἳ δ' ἄλλοι φύγαδε μινώοντο ἔκαστος.

ἔνεα κεν ὑπὶ πύλον Τροίην ἔλον υἱὲς Ἀχαιῶν
 Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ εὖθεν·
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτου ἐπὶ πύργου 700
 ἔστη, τῷ ὅλῳ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
 τρίς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τεύχεος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τρίς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
 χείρεσσ' ἀθανάτησι φασίην ἀσπίδα νύσσων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴκος,
 δαῖν' αὖ δ' ἀμυκλίας ἐπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “χάεο, διογενὲς Πατρόκλει, οὐ νύ τοι αἶσα
 ὦμι ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρεσσι Τρώων ἀγερῶων,
 οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλεύῳ, ὅς περ αὖ πολλὸν ἀμείνων.”
 ὥς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεκάζετο πολλὸν ὀπίσσω, 710
 μῆνιν ἀλευάμενος ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Ἔκτορ δ' ἐν Σκαίῃσι πύλῃσι ἔκε μώνυχας ἵππους·
 ὅζε γάρ, ἢ ἐμάχοιτο κατὰ κλόνον αὖτις ἔλασας,
 ἦ λαοὺς ἐς τεῖχος ἀμυκλίας ἐλάναι.
 ταῦτ' ἄρα οἱ φρομένῳ παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε,
 Ἀΐῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἔκτορος ἱπποδάμοιο,
 αὐτοκακίγητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμειτος,
 ὃς Φρυγίῃ ναῖεσκε ῥοῆσι ἐπὶ Σαγγαρίῳ·
 τῷ μιν ἐπαύμενος προσέφη Διδὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 720
 “Ἔκτορ, τίπτε μῶας ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε κρί.

αἴε', ὅσον ἥκων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην·
 τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσασα.
 ἀλλ' ἔγε Πατρόκλῳ ἔφατε κρατερῶνυχας ἵππους,
 αἶ κέν πῶς μιν ἔλπις, δῶνι δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων."
 ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευε δαΐφροσι φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 δύσσε' ὄμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
 ἦκε κακόν, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κύδος ὕπαζεν. 730
 Ἔκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα οὐδ' ἐνάριζεν,
 αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφατε κρατερῶνυχας ἵππους.
 Πατρόκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμῖζε
 σκαίῃ ἔγχος ἔκων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρῳ·
 μάρμαρον ὀκρίοντα, τὸν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυπεν·
 ἦκε δ' ἐρπιάμενος, οὐδὲ θὴν ἄζετο φωτός,
 οὐδ' ἀλῖσκε βέλος, βάλε δ' Ἔκτορος ἵπποχῆα
 Κεβριόνην, νόστον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 ἵππων ἡνί' ἔκοντα, μετώπιον ὀπί' λαΐ.
 ἀμφοτέρας δ' ὀφρύς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσκειν 740
 ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
 αὐτοῦ πρόσσε ποδῶν· ὁ δὲ ἀρνευτήρι ἰοικώς
 κάππεσ' ἀπ' εὐεργέτος δῖφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη, Πατρόκλας ἱππεύ·
 "ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὥς βεῖα κυβιστῆι.
 εἰ δὴ που καὶ πόντῳ ἐν ἰκευόσῃ γένοίτο,
 πολλοὺς ἄν κορέσσειν ἀνὴρ ὅδε τίθεα διφῶν,
 νηὶς ἀποερῶσκων, εἰ καὶ δυσπένμφελος εἴη,
 ὥς νῦν ἐν πεδίοις ἐκ ἵππων βεῖα κυβιστῆι.
 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσιν κυβιστηγῆρες ἔασιν."
 ὣς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνην ἦρωϊ βεβήκει 750
 οἶμα λέοντος ἔκων, ὃς τε σταθμοὺς κερατῶων
 ἔβλητο πρὸς στήθεος, ἐά τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 ὣς ἐπὶ Κεβριόνην, Πατρόκλας, ἔλκο μεμασός.
 Ἔκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμῖζε.
 τῷ περὶ Κεβριόναο λέονε' ὥς θηρινοήτην,
 ὃ τ' ὄρεος κορυφῆσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
 ἀμφοῖν πανόοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
 ὥς περὶ Κεβριόναο δύο μίστωρες αὐτῆς,
 Πατρόκλος τε Μαιοντιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ, 760
 ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλέα χαλκῶι.
 Ἔκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεί λάβειν, οὗ τι μεσεί·
 Πατρόκλος δ' ἐτέρωθεν ἔκιν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σὺναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 ὥς δ' Εὐρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοισιν
 οὖρεος ἐν βήσσῃσι βαθέειν πελευκόμεν ὕλῃν,
 φηγόν τε μελίην τε τανύφλοκόν τε κρίνασαν,

αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον ταυυήκας ὄζους
 ἄχῃ ὀσπεσίῃ, πάταγος δὲ τε ἀγνυμέναων,
 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι φορόντες
 770 δάιουν, οὐδ' ἕτεροι μινῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἄμφ' ὀπεία δοῦρα πεπήγαι
 ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι φορόντες,
 πολλὰ δὲ κερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλισαν
 μαρναμένων ἄμφ' αὐτόν· ὁ δὲ στροφάλιτι κονίης
 κεῖτο μέγας μεταλωστή, λελασμένος ἵπποσυνάων.

ὄφρα μὲν ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 ἥμος δ' ἥελιος μετενίσσεται βουλευτόνδε,
 780 καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρωα ἔρυσσαν
 Τρῶων ἐκ ἐνοπίας, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο,
 Πάτροκλος δὲ Τρῳαὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε.
 τρίς μὲν ἔπατ' ἐπόρουσε ὀσώϊ ἀτάλαντος Ἀρηΐ,
 σπερδαλέα ἰάκων, τρίς δ' ἐπνέα φώτας ἐπεφνεν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴκος,
 790 ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
 ἦπτετο γάρ τοι Φοῖβος ἐπὶ κρατερῇ ὑμῖνι
 δαιμόν. ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
 ἥρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόληκε·
 800 στή δ' ὅππῃς, πλῆκεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμῳ
 χαρὶ καταπρηνεῖ, στρεφδίνησεν δὲ οἱ ὄσσε.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κινήσῃ βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἡ δὲ κυλινδομένη καναυὴν ἔκε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
 αὐλώπῃς τρυφάλεια, μιάνθησεν δὲ ἔσθραι
 αἵματι καὶ κονίϊα. πάρος γε μὲν οὐ εἴως ἦεν
 ἵπποκόμον πύληκα μαίνεσθαι κονίϊασι,
 ἀλλ' ἀνδρὸς εἰοίο κάρη χάριεν τε μέτωπον
 ῥύετ', Ἀχιλλεύς· τότε δὲ Ζεὺς Ἐκτορι δῶκεν
 810 ἦν κεφαλῇ φορέειν, σκεδῶσεν δὲ οἱ ἦεν ὄλεσρος.
 πᾶν δὲ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγνι δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριεὺς μέγα σπιβαρὸν κεκορυμαμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερωιδέσσα.
 λῦσε δὲ οἱ εἰώρηκα ἔπασε Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 τὸν δ' ἄπν φρένας εἶλε, λύσεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
 στή δὲ ταφών· ὅππῃς δὲ μετάφρενον ὀπεία δουρὶ
 ὤμων μεσσηγὺς σκεδῶσεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανεοίδης· Εὐφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
 820 ἔγχετ' ἐ' ἵπποσύνῃ τε πόδεσσι τε καρπαλίμοισι·
 καὶ γὰρ δὴ τότε φώτας ἐέκοι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
 830 πρῶτ' ἔλεων σὺν ὄχεσφι, διδασκάμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πάτροκλεος ἵππευ,
 οὐδὲ δάμασς· ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὀμίλει,

ἐκ χροὸς ἀρπάσας δόρυ μείλιον, οὐδ' ὑπέμεινε
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἐόντ', ἐν θνήτῳ τι.
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασσεῖς
 θυγ' ἐτάρων εἰς ἕνος ἐκάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἔκτωρ δ' ὥς εἶδεν Πάτροκλῆα μετόπισμον
 θυγ' ἀνακαζόμενον βεβλημένον ὀπεία χαλκῶ,
 ἀγκισμολὸν βρά οἱ ἦλθε κατὰ στήθεα, οὐτα δὲ δουρὶ 820
 νέεσθαι ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.
 δούπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἤκακε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίβαστο χάρμη,
 ὃ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πῖμεν ἀμφοῖ·
 πολλὰ δὲ τ' ἀσπασίνοντα λέων ἐδάμασσε βίβηφι·
 ὥς πολέας πεφνόντα Μενοππίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης σκεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπνύρα,
 καὶ οἱ ἀπευχόμενος ἔπια πτερόεντα προσνύδα· 830
 "Πάτροκλ', ἦ που ἔφθασα πόλιν κεραϊπέμην ἀμύν,
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἥμαρ ἀπούρας,
 ἄσαι ἐν νῆεσσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
 νῆπιε· τάων δὲ πρόσε' Ἔκτορος ὥκεας ἵπποι
 ποσσὶν ὀρωρέκαται πολεμίζειν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
 Τρωεὶ φιλοπολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω
 ἥμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δὲ τ' ἐνεσίθε γῆρας ἔδονται,
 ἃ δαίλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμωσεν Ἀχαιεύς,
 ὃς πού τοι μάλα πολλὰ μόνων ἐπιτέλλετ' ἰόντι·
 'μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλειας ἵπποκέλευσε, 840
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, πρὶν Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
 αἵματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐσαι·
 ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ὕφρονι πέφθε."
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη, Πατρόκλειας ἵππευ·
 "ἦδην νῦν, Ἔκτορ, μετὰλ' εὐχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ με δάμασσαν
 ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 τοιοῦτοι δ' εἴ μὲρ μοι ἐείκοσι ἀντεβόλησαν,
 πάντες κ' αὐτόε' ἔλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὅλοη καὶ λητοὺς ἔκτανεν υἱός, 850
 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβός· σὺ δὲ με τρήρς ἐπεναρίζας.
 ἄλλο δὲ τοι ἔρεω, σὺ δ' ἐπὶ φρεσὶ βάλλεο σήϊσιν·
 οὐθ' οἶν οὐδ' αὐτὸς θνητὸν βῆαι, ἀλλὰ τοι ἦδην
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
 χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλλεύς ἀμύμονος Αἰακίδαις."
 ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
 ψυχὴ δ' ἐκ βρεθέων πταμένη Ἀΐδόςδε βεβήκα,
 ὃν πότμον γούσσα, λιποὺς ἀδρότητα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεσσνῶτα προσνύδα φαίδιμος Ἔκτωρ·
 "Πατρόκλειε, τί νύ μοι μαντεύσαι αἰπὺν ὄλεθρον;

τίς δ' οἶδ' εἴ κ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠυκόμοιο 860
 φείημι ἐμῶι ὑπὸ δουρὶ τυπαῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι·"
 ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐκ ὤπαιθις
 εἵρυσε, λάβη προσιός, τὸν δ' ὕπτιον ὥς ἀπὸ δουρός.
 αὐτίκα δὲ πύλῃ δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
 ἀντήθεον εὐράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
 ἦτο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὤκτες ἵπποι
 ἀμβροτοί, οὓς Πηλεΐῃ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ

Μενελάου ἄριςτεια.

οὐδ' ἔλαο' Ἀτρείος υἱὸν ἀρηίφιλον Μενέλαον
 Πάτροκλος Τρώεσσι θαμείς ἐν διηϊότητι.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυμένος αἶθερι χαλκῶι,
 ἀμφὶ δ' ἔρ' αὐτῶι βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
 πρωτοτόκος κινυρή, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
 ὥς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε πανθὸς Μενέλαος.
 πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντος' εἰσὴν,
 τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
 οὐδ' ἄρα Πανέθου υἱὸς ἐνυμμελῖνς ἀμέλῃσθε
 Πατρόκλοιον πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἔρ' αὐτοῦ 10
 ἔσθῃ, καὶ προσέειπεν ἀρηίφιλον Μενέλαον·
 "Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 χάεο, λείπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
 οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσσαι·
 μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελινδέα θυμὸν ἔλωμαι."
 τὸν δὲ μέγ' ὀκείσας προσέφη πανθὸς Μενέλαος·
 "Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάσθαι.
 οὐτ' οὐκ παρθάλιος τόσσα μένος οὔτε λέοντος 20
 οὔτε κυδὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὐ τε μέγιστος
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθέней βλέμεσθαι,
 ὅσσον Πανέθου υἱὸς ἐνυμμελίαι φρονέουσιν.
 οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο
 ἥς ἦβης ἀπόνηο, ὅτε μ' ὤνατο καὶ μ' ὑπέμεινε
 καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
 ἔμμεναι· οὐδέ ἔφηνι πόδεςσ' γε οἷσι κίοντα
 εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλῃν κεδνοὺς τε τοκῆας.
 ὥς ἦν καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα
 στήνῃς· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἔς πλοῦν ἰέναι, μὴ δ' ἀντίος ἵστας' ἐμείοι, 30

πρὶν τι κακὸν παθεῖαν· ῥεκεῖν δέ τε νήπιος ἔγνω.”

ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθε· ἀμαβύμενος δὲ προσκύδα·

“νῦν μὲν δή, Μενέλαε διοτρεφές, ἢ τάχα τίς τις
γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔφερες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις,
χήρωςας δὲ γυναῖκα μυκῶν θαλάμοιο νέοιο,
ἄρῃτον δὲ τοκεῦα γόνι καὶ πένης ἔθηκες.

ἢ κέ σφιν θαλοῖσι γούου κατάπαισμα γενοίμην,
εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τῶν καὶ τεύχε' ἐνέικας

Πανεόωι ἐν χάρεσσιν βάλλω καὶ Φρόντῃ διῆι.

ἄλλ' οὐ μὲν ἔπι θνήδον ἀπείρητος πόνος ἔσται

οὐδὲ τ' ἀδῆρτος, ἢ δ' ἀλκῆς ἢ δὲ φόβοιο.”

ὣς εἰπὼν οὕτως κατ' ἀσπίδα πάντος' ἔειπεν·

οὐδ' ἔρριπεν χαλκός, ἀνεγνώμφεν δέ οἱ αἰκμή

ἀσπίδι ἐν κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὄρνυτο χαλκῶν

Ἄτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευχόμενος Διὶ πατρί,

ἄψ' δ' ἀνακαταζόμενοι κατὰ στομάχοιο ἐέμεελα

νῦξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρασε, βαρεῖνι χαρὶ πνεύσας·

ἀντικρὺς δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυε' ἀκωκῇ.

δοῦπινεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶι·

αἵματι οἱ δεύοντο κόμῃ χαρίτεσσιν ὁμοῖσι

πλοκῶνι θ', οἱ χρυσῶι τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκοντο·

οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐρισηλὲς ἐλαίης

χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὃ θ' ἄλις ἀναβέβροχεν ὕδαρ,

καλὸν τιθεάων· τὸ δέ τε πνοιαί δονέουσαι

παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἄνευ λευκῶι·

ἐλεών δ' ἐπαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ

βόρου τ' ἐπέστραψε καὶ ἐπετάνυσσε' ἐπὶ γαίῃ·

τοῖον Πανεόου υἱὸν ἐμμελίην Ἐύφορβον

Ἄτρεΐδης Μενέλαος ἐπὶ κτάνε, τεύχε' ἐκύλα.

ὥς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκί πεποιθεός,

βοσκαμένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἢ τις ἀρίστη·

τῆς δ' ἐκ αὐχέν' ἔαπε λαβών κρατεροῖσιν ὁδοῖσι

πρώτον, ἔπατα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει

θνήδων· ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνας τ' ἄνδρες τε νομῆες

πολλὰ μάλ' ἰζύουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσιν

ἀντίον ἐλεόμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν θέος αἰρεῖ·

ὥς τῶν οὐ τιμὴ θυμὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἐτόλμα

ἀντίον ἐλεόμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.

ἔπαι κε βεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανεοῖδαι

Ἄτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

ὅς β' αἱ οἱ Ἔκτορ' ἐπώρσε θοῶι ἀτάλαιντον Ἀρῇ,

ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντι·

καὶ μιν φωνήσας ἔπαι πτερόεντα προσκύδα·

“Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ὦδε εἴπας ἀκύντη διώκων,

ἵππους Ἀλακῖδαι δαΐφρονος· οἱ δ' ἄλγεσιν οἱ

ἄνδράσι γε σθητοῖσι δαμύμεναι ἢ δ' ὀκέεσσαι,

40

50

60

70

ἄλλωι γ' ἢ Ἀχιλλεῦ, τὸν ἀσπανάτη τέκε μήτηρ.
τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήϊος Ἀτρεΐος υἱὸς
Πατρόκλωι περιβάς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε, 80
Πανθοῖδην Ἐυφορβον, ἔπαισε δὲ οὐρύριδος ἀλκῆς."

ὥς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη σὺν πόνοισιν ἀνδρῶν,
Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας.
πάππηνεν δ' ἄρ' ἔπατα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔγνω
τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
καίμενον· ἔρρα δ' αἶμα κατ' οὐταμένην ὤπαιλιν.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυμμένος αἰέοπι χαλκῶι,
ἀπὲρ κακλήγως, φλογὶ εἰκέλος Ἥφαιστοιο
ἀσβέστωι· οὐδ' υἱὸν λάσεν Ἀτρεΐος ἀπὺ βοήσας·
ὀκνήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὴν μεγαλήτορα θυμόν· 90
"ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κε λίπω κἀτά τεύχεα καλὰ
Πάτροκλόν ε', ὅς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
μή τίς μοι Δαναῶν νευεσθήσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
εἰ δέ κεν Ἔκτορι μούνης ἐδὼν καὶ Τρωσὶ μάχουμαι
αἰδεσθεῖς, μή πῶς με περιστήγως ἔνα πολλοί·
Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγχι κορυβαίολος Ἔκτωρ.
ἀλλὰ τί ἢ μοι ταῦτα φίλος διελέετο θυμός;
ὅππῃτ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
ὅν κε σὺν τιμῇ, τάχα οἱ μέγα πρῆμα κυλίσσῃ.
τῷ μ' οὐ τις Δαναῶν νευεσθήσεται, ὅς κεν ἴδῃται 100
Ἔκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ σοφῆφι πολεμῶμαι.
εἰ δέ που Αἰαντὸς γε βοήν ἀγαθοῖο πνεοῖμην·
ἄμφω κ' αὖτις ἰόντε ἐπιμνησάμεσθα χάριν
καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεσθα νεκρὸν
Πηλεΐδην Ἀχιλλεῦ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη."

εἶος ὁ ταῦθ' ὄρμασιν κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχας ἔλυθον· ἤρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ.
αὐτὰρ ὃ γ' ἐποπῶ ἀνεκάζετο, λείπε δὲ νεκρὸν,
ἐντροπαλιζόμενος ὥς τε λῖς ἡγνέαςος,
ὅν ῥα κύνας τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίκονται 110
ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἔλκιμον ἦτορ
πακνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε παρὲς Μενέλαος.
σπῆ δὲ μεταστρεφείς, ἐπεὶ ἴκετο ζηνὸς ἐταίρων,
παπταίνων Αἰάντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
σαρσύνονο· ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
οὐσπέσων γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
βῆ δὲ ὅστις, εἴσαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἠΐδα·
"Αἴαν, δαῖδρο, πάπον, περὶ Πατρόκλοιο σπένοντος 120
σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλεῦ προφέρωμεν
γυμνὸν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυβαίολος Ἔκτωρ."
ὥς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμῷ δρῖνε.

βῆ δὲ διὰ προμάχων, ὅμια δὲ παρθὸς Μενέλαος.
 Ἔκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπινύρα,
 ἔλχ', ἴν' ἀπ' ὤμοισιν κεφαλὴν τάμοι ὀπὰ χαλκῷ,
 τὸν δὲ νέκυν Τρωϊήϊαν ἐρυσσάμενος κυλῖ δοίη.
 Αἴας δ' ἐπτύσεν ἥλος φέρον κάκος ἥυτε πύργον.
 Ἔκτωρ δ' ἄψ ἔς ὕμνον ἰὼν ἀνεκάζεο' ἐταίρων,
 ἔς δῖφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὃ γε τεύχεα καλὰ 130
 Τρωσὶ φέραιεν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῶι.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κάκος εὐρύ καλύψας
 ἐστήκει, ὥς τις τε λέων περὶ οἶα τέκεσσαν,
 ὧι βᾶ τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὃ δέ τε σέβει βλεψαίῃαι,
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσοι καλύπτων·
 ὥς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
 Ἄτρεϊδης δ' ἐτέρωσεν ἀρνίφιλος Μενέλαος
 ἐστήκει μέγα πένθος ἐπὶ στήθεσσι δάκρων.

Γλαυκὸς δ' Ἰππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὼς ἀνδρῶν, 140
 Ἔκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶι ἡνίκαπε μύσσει·
 "Ἔκτορ εἶδος ἄριστε, μάχης ἔρα πολλὸν ἔδεύσει·
 ἦ ε' αὐτὼς κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύσιν ἑλντα.
 φράζεο νῦν δῆπως κε πόλιν καὶ ἄστυ σωσέσθαι
 οἷός σ' ἐν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐττεγάσαν·
 οὐ γάρ τις Λυκίων γε μακροκόμος Δασαοῖσιν
 εἶα περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἔρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι θηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί,
 πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σωσέσας μεσ' ὕμνον,
 σκέτλ'ι, ἐπεὶ Σαρπηδόη' ὅμια κείνον καὶ ἐταῖρον 150
 κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένητο, πτόλει τε καὶ αὐτῶι,
 ζωὸς ἐόν· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκόμεναι κύνας ἔτλιν.
 τῷ νῦν, εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
 οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφύσεται αἰπὺς ὄλεσρος.
 εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθεαροῦς ἐνείη,
 ἄτρουμον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης
 ἀνδράσι δυσμενέσας πόνον καὶ θάριν ἔσονται,
 αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσσάμεσθαι Ἰλίον εἴω.
 εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος 160
 ἔλαιοι τεσσινὸς καὶ μιν ἐρυσσάμεσθαι χάριν,
 αἰψά κε Ἀργεῖοι Σαρπηδόος ἔγχεα καλὰ
 λύσσαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεσθαι Ἰλίον εἴω·
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὅς μιν ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχιέμοισι θεράποντες.
 ἀλλὰ σὺ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασας
 στήμεναι ἔνθα, κατ' ὅσσοι ἰδὼν θηίων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰεὺς μακάρεσσαι, ἐπεὶ σὺ φέρτερός ἐστι."

τὸν δ' ἔρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·

“Γλαυκε, τί ἦ δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔαπες; 170
ὦ πέπλον, ἦ τ’ ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἔλλων,
τῶν ὅσοι λυκὴν ἐριβόλακα ναιετάουσι·

νῦν δέ σε ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔαπες,
ὥς τέ με φίλος Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομείναι.
οὐ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων·
ἀλλ’ αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
ὥς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
ῥηϊδίως, ὅτε δ’ αὐτὸς ἐπιτρύνει μαχέσασθαι.
ἀλλ’ ἄγε δεῦρο, πέπλον, παρ’ ἐμ’ ἵσταο καὶ ἴδε ἔργον,
ἢτε παρηνμέριος κακὸς ἔσσομαι, ὥς ἀγορεύεις, 180
ἦ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκίης μάλα περ μεμαῶτα,
σκήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο εἰσόντος.”

ὥς εἰπὼν Τρῶεςσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
“Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγκυμαχῆται,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ οὐρίδος ἀλκίης,
ἔφρ’ ἦν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύο
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάρκεια κατακτάς.”

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ
δῆσιον ἐκ πολέμοιο, θάων δ’ ἐκίκανεν ἑταίρους 190
ὅκα μάλ’, οὐ πῶ ἤλε, ποδὶ κραιπνοῖσι μετασπών,
οἳ προτὶ ἄστρ’ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
στὰς δ’ ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύου ἔντε’ ἔμβαθεν·
ἦ τοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρήν
Τρωὶ φιλοπτολέμοισιν, ὁ δ’ ἄμβροτα τεύχεα θύνη
Πηλεΐδῳ Ἀχιλῆος, ἃ οἱ ἑοὶ Οὐρανίῳνες
πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ’ ἄρα ὦι παιδὶ θῆσσε
γῆρας· ἀλλ’ οὐκ υἱὸς ἐν ἔντεα πατρός ἐγῆρα.

τὸν δ’ ὥς οὖν ἀπάνευθε ἴδεν νεφελιγερέτα Ζεὺς
τεύχεα Πηλεΐδαο κορυσσόμενον εἰσίοιο, 200
κινήσας ῥα κάρη προτὶ δὴ μυθήσατο θυμῷ·

“ἃ δεῖλ’, οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
ὥς δή τοι σκεδὼν εἶσα, σὺ δ’ ἄμβροτα τεύχεα θύνης
ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τραπέουσα καὶ ἄλλοι.
τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐννέα τε κρατερὸν τε,
τεύχεα δ’ οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κράτος τε καὶ ὀμῶν
εἶλεν· ἄτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἔττυαλίω
τῶν ποιητῆν, ὃ τοι οὐ τι μάχης ἐκνοστήσαντι
δέκεται Ἀνδρομάχῃ κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.”

ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ’ ὀφρύσιν νεῦσε Κρονίων,
Ἐκτορι δ’ ἤρμωσε τεύχε’ ἐπὶ χροῖ, θῦ δέ μιν Ἄρης 210
δαινὸς ἐνυάλιος, πλῆσεν δ’ ἄρα οἱ μέλε’ ἐντὸς
ἀλκίης καὶ σθένος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
βῆ ῥα μέγα ἰάκων, ἱνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσι
τεύχεα λαμπρόμενος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
ᾧ τρυμεν δὲ ἕκαστον ἐποικύμενος ἐπέεσσιν,

Μέγαλιν τε Γλαυκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
 Ἄστεροπαῖόν τε Δασκηνόρᾳ ὅ' Ἰππόβοόν τε,
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἐννομιον οἰκονιστὴν·
 τοὺς δ' ἄρ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 230 "κέκλυτε, μυρία φύλα περικτιόνων ἐπικούρων·
 οὐ γὰρ ἐγὼ πλεῖν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
 ἐνεῶδ' ἄφ' ὑμετέρων πόλεων ἦγαιρα ἕκαστον,
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ῥύσῃσθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 τὰ φρονέων δώροισι κατατρίχων καὶ ἐδωδῆ
 λαούς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἀέσω.
 τῷ τις μὴν ἰεὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσσω
 ἢ ἐσώωήτω· ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.
 ὅς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεσσηνῶτά περ ἔμπης
 Τρώας ἐς ἵποδάμους ἐρύσει, εἴσῃ δέ οἱ Αἴας,
 235 ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσωμαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
 ἔσω ἐγὼ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσεται, ὅσων ἐμοὶ περ."
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἰεὺς Δαναῶν βρίζαντες ἔβησαν,
 δούρατ' ἀνασκάμμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμῷ
 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύσειν Τελαμωνιάδαο·
 νήπιοι, ἢ τε πολέσαιν ἐπ' αὐτῷ θυμῷ ἀνήνυρα.
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοήν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 "ὦ πάτερ, ὦ Μενέλαε διωτρεφές, οὐκέτι νῶϊ
 ἔλπωμαι αὐτῷ περ νοστινέμεν ἐκ πολέμοιο.
 240 οὐ τι τόσον νέκυος περιδείδια Πατρόκλοιο,
 ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἠδ' ὀκνοῦς,
 ὅσων ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μή τι πάσῃσι,
 καὶ σῇ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
 Ἐκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεσρος.
 ἀλλ' ἄρ' ἀριστήας Δαναῶν κάλει, ἦν τις ἀκούσῃ."
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσῃς βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γερωνός·
 "ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 οἳ τε παρ' Ἀτρεΐδῃς Ἀγαμέμνονι καὶ Μενέλαῳ
 250 δῆμια πίνουσιν καὶ σμυαίνουσιν ἕκαστος
 λαοῖς ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κύδος ὀπνιδί.
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
 ἡγεμόνων· τόσῃ γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδνηεν.
 ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νευεσιζέσσω δ' ἐπὶ θυμῷ
 Πάτροκλον Τρωΐῃσι κυσὶν μέλπησθαι γενέσθαι."
 ὣς ἔφατ', ὅπνυ δ' ἔκουσεν Ὀδυσσεὺς ταχὺς Αἴας,
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε σέων ἀνὰ διήϊοιτᾴ·
 τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενίδης
 Μιριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεΐφροντι.
 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦν φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
 260 ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχῃν ἦγαιραν Ἀχαιῶν;

Τρώες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἥρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ.
 ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προκοήϊα διηπετέος ποταμοῖο
 βέβρυχεν μέγα κύμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 ἡΐονος βοόωσιν ἐρευομένης ἀλδς ἔω,
 τόσσῃ ἄρα Τρώες ἰαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενοτιάδῃ ἕνα θυμὸν ἔκοντες,
 φραχθέντες σάκεσσι χαλκίρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφί
 λαμπρήϊσιν κορύσσεσσι Κρονίων ἡέρα πολλὴν
 κεῖ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενοτιάδῃ ἔκασπε πάρος γε, 270
 ὄφρα ζωὸς ἔων σεράπων ἦν Αἰακίδαο.
 μίσχισεν δ' ἄρα μιν διήων κυκλὶ κύρμα γενέσσει
 Τρωϊήϊσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὄρσεν ἑταίρους.
 ὦσαν δὲ πρότεροι Τρώες ἐλίκωπας Ἀχαιούς·
 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
 Τρώες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔχκεσιν ἰέμενοι περ,
 ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο. μινυθεὶα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
 μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφας ὦκ' ἐλέλκεν
 Αἴας, ὅς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 280
 ἴουσεν δὲ διὰ προμάχων συτ' εἵκελος ἀλκὴν
 καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας σαλερούς τ' αἰζηνούς
 ῥηϊδίως ἐκέδασσεν ἐλεάμενος διὰ βήσσας·
 ὅς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ, φαίδιμος Αἴας,
 ρεῖα μετασάμενος Τρώεσσιν ἐκέδασσε φάλαγγας,
 οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἔστν νότι σφέτερον ἐρύσαν καὶ κύδος ἀρέσσει.
 ἦ τοι τὸν Λήραιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς
 Ἴππόθεος ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
 θησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντε, 290
 Ἑκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλεε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἰεμένῳ περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐτας δι' ὀμίλου,
 πλῆξ' αὐτοσχεδὸν κυνέης διὰ χαλκοπαρήϊου·
 ἥριξε δ' Ἴπποδάσσει κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
 πληγῆς' ἔχκετ' τε μεγάλῃ καὶ χειρὶ πακείῃ,
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐκ ὤτειλῃς
 αἱματώας. τοῦ δ' αὖθι λῦσι μένος, ἐκ δ' ἄρα χαίρων
 Πατρόκλειο νόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
 κείσσει· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ, 300
 τῇλ' ἀπὸ Λαρίης ἐριβόλακος, οὐδὲ τοκευὶ
 ὁρᾶντα φίλοις ἀπέδωκε, μινυθεάδιος δὲ οἱ αἶών
 ἔπλεσ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντῃ.
 Ἑκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φανῶν·
 ἀλλ' ὁ μὲν ὄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτέον· ὁ δὲ Σχεδίων μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,
 Φωκίων ὅχ' ἔριστον, ὅς ἐν κλειτῷ Πανοπῇ

οἰκία ναιετάσσκε πολέσσ' ἐκδρεσσιν ἀνέσσων,
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσση· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
 ἀκμὴ χαλκῆν παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσκει· 310
 δοῦπινεν δὲ πεσών, ἀράβινε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυν δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱόν,
 Ἴπποσέωι περιβάντα μέσση κατὰ γαστέρα τύψε,
 ῥῆψε δὲ εὐρύκοις γύαλον, διὰ δ' ἔντερτα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίνισι πεσών ἔλε γαῖαν ἀγοστῶι.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν ο' Ἴπποσέον τε, λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.

ἔνεα κεν αὐτὲ Τρῶες ἀρηΐφιλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείνισι θαμέντας, 320
 Ἀργεῖοι δέ κε κύδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν
 κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρωι· ἄλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὠτρυνε δέμας Περὶφάντι εὐκῶς
 κήρυκ' Ἠφυτῖδι, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς·
 τῷ μιν εἰσαάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 “Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεῶν εἰρύσσαισσε
 Ἴλιον αἰπαινῆν; ὥς δὴ ἴδον ἀνέρας ἔλλους,
 κάρτεϊ τε σθένει τε παποιεότας ἡγορέην τε
 πλῆθεϊ τε σφετέρωι, καὶ ὑπὲρ Δία δῆμιον ἔκοντας. 330
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἦ Δαναοῖσι
 νίκην· ἄλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἔσπετον οὐδὲ μάχεσσε.”

ὥς ἔφατ', Αἰνείας δ' ἐκατιβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἑσάντα ἰδών, μέγα δ' ἔκτορα εἶπε βοήσας·
 “Ἔκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἄγοι ἦδ' ἐπικούρωι,
 αἰδώς μὲν νῦν ἦδε, ἀρηΐφιλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆσαι ἀναλκείνισι θαμέντας.
 ἄλλ' ἔτι γάρ τίς φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν', ὕπατον μῆστωρα, μάχης ἐπιτάρροπον εἶναι·
 τῷ ῥ' ἰοὺς Δαναῶν ἴωμεν, μὴδ' οἳ γε ἔκηλοι 340
 Πάτροκλον νηυσὶν πελααῖατο τεσσηνῶτα.”

ὥς φάτο, καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐβάλμενος ἔστη·
 οἱ δ' ἐλελίκονσαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 ἔνε' αὐτ' Αἰνείας Λαώκριτον οὐτάσε δουρί,
 υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσέλδον ἐταῖρον.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφιλος Λυκομήδης,
 στήν δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισσε δουρὶ φασγάνῳ,
 καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα πομπέην λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπιδων, εἴσαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθη, 350
 καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσσαι.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφος Ἀστεροπαῖος,
 ἴωσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·

ἀλλ' οὐ πως ἔτι εἶχε· κάκεα γὰρ ἔρχατο πάντῃ
 ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔκοντο.
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐκώχετο πολλὰ κελεύων·
 οὔτε τιν' ἐποϊέω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγα
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔπαχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμην, σκεδόμεν δὲ μάχεσθαι.
 ὥς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χεῶν
 δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγκυτῖνοι ἔπιπτον
 νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμηνέων ἐπικούρων,
 καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτὶ γε μάχοντο,
 παυρότεροι δὲ πολὺ φείνουσιν· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
 ἀλλήλοισι ἀν' ὄμῳ ἀλεπούμεναι φόνον αἰπύν.

360

ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
 οὔτε ποτ' ἡέλιον κόον ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
 ἡέρι γὰρ κατέκοντο μάχῃ ἔπ' ὅσοι ἄριστοι
 ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατατεσνηώτῃ.

οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εὐκνήλοι πολέμῳ ὑπ' αἰθέρι, πάππατο δ' αὐτῇ
 ἡελίου ὀψεία, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
 γαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
 ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
 πολλὸν ἀφισταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπαχον
 ἡέρι καὶ πολέμῳ, τέροντο δὲ νηλέϊ χαλκῷ,
 ὅσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐ πῶ φῶτε παύσωνν,
 ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρακυμήδῃς Ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλοιῳ εἰπόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
 ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ διμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
 τῷ δ' ἐπιποσσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
 νόσφιν ἐμαρνάσωνν, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ
 ὀτρύνων πολεμῶνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

370

380

τοῖς δὲ παννυμερίοις ἔριδος μέγα νέφος ὀρώρει
 ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶι νωλεμὲς αἰεὶ
 γούνατά τε κνήμαί τε πόδες ο' ὑπέρνευον ἑκάστου
 χεῖρές τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοισιν
 ἀμφ' ἀγαθὴν σεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιον βοεῖν
 λαοῖσιν δῶνι ταπύειν, μεθύουσιν ἀλοιφῇ·
 δεκάμενοι δ' ἔρα τοί γε διαστάντες ταπύουσι
 κυκλός, ἄφαρ δὲ τε ἱκυὰς ἔβη, δύναι δὲ τ' ἀλοιφῇ
 πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δὲ τε πᾶσα διαπρό·
 ὥς οἱ γ' ἔθεα καὶ ἔθεα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
 εἴλκεον ἀμφοτέροι· μάλα δὲ σφίσι ἔλπετο στυμμός,
 Τρῳαῖν μὲν ἔρυσιν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
 ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοκκόος οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τὸν γε ἰδοὺς ὀνόσασσ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκει.

390

τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ Ἱππῶν 400
 ἥματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ἦιδες Πάτροκλον τεσπνῆτά διος Ἀχιλλεύς·
 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
 ταῖχα ὑπο Τρώων. τό μιν οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεσπνᾶμεν, ἀλλὰ ζωόν, ἐπικριμφοέντα πύλῃσιν,
 ἅψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 ἐκπέρσαι πτολίεθρον ἔνευ ἔσεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
 πολλὰκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπέσβετο νόσφι ἀκούων,
 ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα·
 δὴ τότε γ' οὐ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσον ἐτύχεν, 410
 μήτηρ, ὅτι βρά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεσ' ἐταῖρος.
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκακμένα δούρατ' ἔκοντες
 κωλυμένε ἐτχιώπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάρτουν.
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν καλκοχιτώνων·
 “ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἦμιν ευκλεὲς ἀπονέεσθαι
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσα χάνοι· τό κεν ἦμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεσείκομεν ἵπποδάμοισιν
 ὅστυ πότι σφέτερον ἐρύσαι καὶ κύδος ἀρέσσαι.”
 ὧς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδῆσασκεν· 420
 “ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμνῆται
 πάντας ὁμῶς, μή πῶ τις ἐρωσέτω πολέμοιο.”
 ὧς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρασκεν ἐκάστου.
 ὧς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρεος δ' ὀρυμαγθὸς
 χάλκεον οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος ἀπρυγέτοιο·
 Ἱπποὶ δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ὄντες
 κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πνεύσασιν ἡνιόχοιο
 ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνου.
 ἥ μὲν Αὐτομέδων Διόρρεος ἄλκιμος υἱὸς 430
 πολλὰ μὲν ἦρ μάσπῃ θοῇ ἐπειασέτο θείων,
 πολλὰ δὲ μελρκίῃσι προσκύδα, πολλὰ δ' ἀρεΐη·
 τῷ δ' οὔτ' ἅψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλάσποντον
 ἠελέτην ἴσκει οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς,
 ἀλλ' ὧς τε στήλῃ μένει ἔμπεδον, ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ
 ἀνέρος ἐστῆκεν τεσπνῆτος ἢ γυναικός,
 ὧς μένον ἀσφαλῶς περικαλλέα δίφρον ἔκοντε,
 οὐδὰ ἐνισκίμψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφι
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένησιν
 ἡνιόχοιο πόσει, σαλερῇ δ' ἐμυαίνετο χαῖτη
 ζεύγλῃς ἐπεριπούσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωσθε. 440
 μυρομένης δ' ἄρα τῷ γε Ἰδῶν ἐλάνχε Κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρηι προτὶ δὴ μυσέσαστο θυμῶν·
 “ἂ θεαλῶ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλεΐδ' ἄνακτι
 ομητῶν, ὡμείς δ' ἐστὼν ἀγίρω τ' ἀσπασῶ τε;
 ἥ ἴνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔατον;

οὐ μὲν γάρ τί νού ἐστιν διζυρώτερον ἀνδρὸς
πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἐπι πνεῖα τε καὶ ἔρπαι.
ἀλλ' οὐ μὲν ὕμῃν γε καὶ ἄρμας θαυδαλόισιν

Ἐκτωρ Πριαμίδης ἐποχίσεται· οὐ γὰρ ἑάσει.
ἦ οὐχ ἄλλος, ὥς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς; 450
σφῶϊν δ' ἐν γούνεσσι βάλλω μένος ἡδ' ἐνὶ θυμῷ,
ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
νῆας ἐπι γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω
κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὐσκέλλουσιν ἀφίκωνται
θύηι τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

ὥς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἡν·
τῷ δ' ἀπὸ καϊπάων κοινήν οὐδάδε βαλόντες
ῥίμφ' ἔφερον θοὴν ἄρμα μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοῦς.
τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀκνύμενός περ ἑταίρου,
ἵπποις αἰέσσων, ὥς τ' αἰγυπιδὲς μετὰ χήνας· 460
ῥῆα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρώων ὄρυμαγθοῦ,
ῥεῖτα δ' ἐπαῖτασκε πολὺν καθ' ὀμίλον ὁπάων.
ἀλλ' οὐχ ἦϊρά φῶτας, ὅτε σεύαίτο διώκειν·
οὐ γάρ πως ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῶι ἐνὶ δίφρῳ
ἔγκει ἐφορμᾶσαι καὶ ἐπίσκειν ὠκέας ἵππους.
ὄψῃ δὲ θή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὄφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·

στῆ δ' ὄπισθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσκῦδα·
“Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νικερδέα βουλὴν
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε καὶ ἐπέλετο φρένας ἐσθλὰς; 470
οἶον πρός Τρώας μάχῃαι πρώτῳ ἐν ὀμίλῳ
μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
αὐτὸς ἔκων ὥμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.”

τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη Διῶρεος υἱός·
“Ἀλκιμέδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
ἵππων θανάτων ἔχμεν θυμῶν τε μένος τε,
εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστῳ ἀτάλαντος,
ζῶδες ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κικάνει.
ἀλλὰ σὺ μὲν μᾶστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
θῆσαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.” 480

ὥς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθῶσα ἄρμ' ἐπορούσας
καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε, νόησε δὲ φαιδῖμος Ἐκτωρ,
αὐτίκα δ' Αἰνεΐαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
“Αἰνεΐα Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
ἵππῳ τῷδ' ἐπὶ κῆρα ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοις κακοῖσι·
τῷ κεν ἐλποῖμην αἰρησέμεν, εἰ σὺ γε θυμῷ
σῶι ἐσέλαις, ἐπεὶ οὐκ ἔν ἐφορμῆσθαι γε νῶϊ
τλαίην ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἀρηΐ.” 490

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθκεν εὐς πάϊς Ἀγκίσιο.

τὼ δ' ἰοὺς βήτην βοῆης εἰλυμένω ἄμους
 αὔσια στερεῆα, πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 τοῖα δ' ἔμβα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος εὐσεσθῆς
 ἦϊσαν ἀμφοτέροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 αὐτῷ τε κτανέειν ἑλάσιν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
 μήποι, οὐδ' ἔρ' ἔμελλον ἀναισιωγί γε νέεσθαι
 αὐτῖς ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὁ δ' εὐπάμενος Διὶ πατρὶ
 ἀλκῆς καὶ οὔνεος πλῆτο φρένας ἀμφὶ μελαίνας.
 αὐτίκα δ' Ἄλκιμέδοντα προσκῆδα, πικτὸν ἑταῖρον·
 "Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰκέμεν ἵππου,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπνέοντε μεταφρένοι· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 Ἑκτορα Πριαμίδην μένεος σκῆκεσσαι δέω,
 πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίγριχε βήμεναι ἵππου
 κῶϊ κατακτείναντα, φοβησάι τε στίχας ἀνδρῶν
 Ἀργείων, ἢ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλόη·"

300

ὥς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
 "Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε καὶ Μενέλαε,
 ἢ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπῃς, οἱ περ ἄριστοι,
 ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν,
 κῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἥμαρ·
 τῆιδε γὰρ ἔσρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
 Ἑκτωρ Αἰνείας εἰ, οἱ Τρώων εἶσιν ἄριστοι.
 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ταῦτα οἴων ἐν γούνασι κεῖται·
 ἔγω γὰρ καὶ ἐγὼ, τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει·"

310

ἢ ῥα καὶ ἀμνηπαλῶν προῖα δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντος' ἔειπεν·
 ἢ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶπτο χαλκός,
 νηαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασεν.
 ὥς δ' ἔτ' ἂν ὁπὺν ἔκων πέλεκυν αἰζηῖος ἀνὴρ
 κόψας ἐπόπῃεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο
 ἵνα τάμῃ διὰ πῆσαν, ὁ δὲ προορώων ἐρίπνισαν,
 ὅς ἔρ' ὅ γε προορώων πέσεν ὑππίος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
 κηδυσίοισι μάλ' ὀκὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
 Ἑκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισι δουρὶ φασινῶ·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐπόπῃεν δόρυ μακρὸν
 οὐδαί ἐπισκίμφον, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμῖχον
 ἔγχος· ἔνεα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὕβριμος Ἄρης.
 καὶ νῦ κε δὴ πηφέεας' αὐτοσκεδὸν ὀρμηθήτην,
 εἰ μὴ σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 οἱ ῥ' ἦλεον καὶ δῶμιλον ἑταῖρου κυκλίσκοντος.
 τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐκώρηνσαν πάλιν αὐτῖς
 Ἑκτωρ Αἰνείας τ' ἠδὲ Χρομῖος εὐσεσθῆς,
 Ἄρητον δὲ κατ' αὖτις λίπον δεδαῖγμένον ἥτορ
 κείμενον. Αὐτομέδων δὲ οἴωι ἀτάλαντος Ἄρηϊ
 τεύχεά τ' ἐπενάρειε καὶ εὐχόμενος ἔπος κῆδα·

320

330

“ἢ δὴ μὲν ὀλίγον γε Μενοπιάδαο εἰσόντος
κῆρ ἔχεος μεθέηκα, χερσὶνὰ περ καταπεφνών.”

ὣς εἰπὼν ἐς δῖφρον ἑλὼν ἕναρὰ βροτόεντα
οἶκ’, ἦν δ’ αὐτὸς ἔβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
αἱματώεας, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταύρων ἐδιδώεσ.

340

ἄψ δ’ ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὕμνῃν
ἀργαλέην πολὺδακρυς, ἔταρε δὲ νεῖκος Ἀεῖνῃ
οὐρανόθεν καταβάσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ’ αὐτοῦ.
ἥνυτε πορφυρέην Ἴριν ἐνηπιόϊα ταπύσσει
Ζεὺς ἐκ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο

ἢ καὶ χαμῶνος δυσσαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χερσὶ, μῆλα δὲ κήδα,

350

ὥς ἢ πορφυρέην νεφέλῃν πυκάσασα ἔαυτὴν
θύσεται Ἀχαιῶν ἕνος, ἔταρε δὲ φῶτα ἔκαστον.
πρῶτον δ’ Ἀτρεὺς υἱὸν ἐποτρύνουσα προσκύδα,
Ἰφειμον Μενέλαον, ὁ γὰρ ῥά οἱ ἐπύθεον ἦεν,
εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀπαρέα φωνήν.

“οἱ μὲν δέ, Μενέλαε, κατηφαῖν καὶ θνατός
ἔσσεται, εἴ κ’ Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἐταῖρον
τείχεα ὑπο Τρώων ταχέες κύνας ἐλκίσουσιν·
ἀλλ’ ἔκειο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.”

τὴν δ’ αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
“Φοῖνις, ἅττα γεραιὲ παλαιγενές, εἴ γὰρ Ἀεῖνῃ
δοῖν κάρτος ἐμοί, βελέων δ’ ἀπερύκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἐγὼ γ’ ἐθέλωμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύναιν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με εἰσὼν ἐσευάσαστο θυμῶν.
ἀλλ’ Ἐκτωρ πυρὸς αἰὼνδν ἔχει μένος, οὐδ’ ἀπολίγεται
χαλκῶι διγύων· τῷ γὰρ Ζεὺς κύδος ὀπάει.”

360

ὥς φάτο, γένεσεν δὲ οὐαὶ γλαυκῶπις Ἀεῖνῃ,
ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα οὐδὲν ἠρήσατο πάντων.
ἐν δὲ βίῃν ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκε,
καὶ οἱ μῦθς εἶρος ἐπὶ στήθεσσιν ἐνήκεν,
ἢ τε καὶ ἐργουμένη μάλα περ χροὸς ἀνδρουμένοιο
ἱκανάσι δακρύειν, λαρὸν δὲ οἱ αἶμ’ ἀνθρώπου·
τοῖου μιν εἶρσευς πλῆσε φρένας ἀμφὶ μελαίνης.
βῆ δ’ ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισσε δουρὶ φαεινῷ.
ἔσκε δ’ ἐπὶ Τρώεσσι Πόδης υἱὸς Ἠετίωνος,
ἀφνειός τ’ ἀγαθός τε· μάλιστα δὲ μιν τίει Ἐκτωρ
δῆμου, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής·
τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε παρθὸς Μενέλαος
ἀσπαστα φόβονδε, διαπρὸ δὲ χαλκῶν ἔλασσε·
δοῦπνισεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος
νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἕνος ἐταίρων.

370

Ἐκτορα δ’ ἐπύθεον ἱστάμενος ὄτρυνεν Ἀπόλλων
Φαίνοισι Ἀσάδῃ ἐναλίκιος, ὅς οἱ ἀπάντων

380

πείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόει οἰκία ναίων·
 [τῷ μιν ἐπαύμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·]
 “Ἔκτορ, τίς κέ σ’ ἔτ’ ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσῃ;
 οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τὸ πάρος γε
 μαλθακὸς αἰκμητής· νῦν δ’ οἴχεται οἶος ἀέρας
 νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων, σὸν δ’ ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Πόδην υἱὸν Ἡπείωνος.”

590

ὣς φάτο, τὸν δ’ ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
 βα δὲ διὰ προμάχων κεκορυμμένος αἴθοπι χαλκῷ.
 καὶ τὸτ’ ἔρα Κρονίδης ἔλετ’ αἰγίδα εὐσκαπέσσαν
 μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσιν κάλυψεν,
 ἀστράφας δὲ μάλα μεγάλ’ ἔκτυπε, τὴν δὲ τίνασε,
 νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφύβησε δ’ Ἀχαιοὺς.

πρῶτος Πηνέλεως Βοιώπιος ἦρχε φόβοιο.
 βλήτο γὰρ ὤμων δουρί, πρόσω τετραμμένος αἰά,
 ἄκρον ἐπιλήθην· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρῃ
 αἰκμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ’ ἔβαλε σκεδὸν ἐλῶν.
 λήϊτον αὖθ’ Ἔκτωρ σκεδὸν οὐτᾶσε χεῖρ’ ἐπὶ καρπῷ, βοῖ
 υἱὸν Ἀλεκτρυόνης μετασύμου, παύσε δὲ χάρις·
 τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπιτο οὐμῶι
 ἔγχοι ἔκων ἐν καρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσι.

Ἔκτορα δ’ Ἰδομενεὺς μετὰ λήϊτον ὀρμηεῖντα
 βεβλήκα ὁώρηκα κατὰ στήθεος παρὰ μασόν·
 ἐν καυλῷ δ’ ἐάτη δολὶκὸν δόρυ, τοῖ δὲ βόησαν
 Τρῶες. ὁ δ’ Ἰδομενεὺς ἀκόντισε Δευκαλίδας

δίφρον ἐφεσταῖτος· τοῦ μὲν ῥ’ ἀπὸ τυτθῶν ἄμαρτεν,
 αὐτὰρ ὁ Μιριόνας ὀπίονά ο’ ἠνίοχόν τε,

610

Κοῖραν, ὅς ῥ’ ἐκ λύκτου ἐκτυμῆνης ἔπετ’ αὐτῶι—
 πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιέλεσας
 ἦλυε, καὶ κε Τρῶσιν μέγα κράτος ἐπυάλλετο,
 εἰ μὴ Κοῖρανός οἱ ποδώκεας ἦλασεν ἵππους·
 καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἄμαρ,
 αὐτὸς δ’ ὤλεσε οὐμῶν ὕφ’ Ἔκτορος ἀνδροφόνου—
 τὸν βάλ’ ὑπὸ γναυμοῖο καὶ οὐατος, ἐκ δ’ ἄρ’ ὀδόντας
 ὥς δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμει μέσσην.
 ἦριπε δ’ ἐκ ὀρέων, κατὰ δ’ ἠνία κεῖθεν ἔραζε.

καὶ τὰ γε Μιριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσιν φίλῃσι
 κύπας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενεῖα προσνύδα·

630

“μάστιγε μῦν, εἴως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτός, ὅ τ’ οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.”

ὣς ἔφατ’, Ἰδομενεὺς δ’ ἵμασεν καλλιπράκας ἵππους
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δῆος ἔμπεσε οὐμῶι.

οὐδ’ ἔλαθ’ Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὅ τε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
 τοῖσι δὲ μύεον ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 “ὦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστι,

γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει.
 τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅς τις ἀφῆνι,
 ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰούνη·
 ἡμῖν δ' αὖτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
 ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζέμεσθαι μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμῶν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεσθαι νοστήσαντες,
 οἳ που δευρ' ὀρώοντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἐπὶ φασὶν
 "Ἐκτορος ἀνδροφόνου μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 σκήσεσθαι, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι.
 εἶν δ', ὅς τις ἐταῖρος ἀπαγτέλλει τάχιστα
 Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν δίομαι οὐδὲ παύσεται
 λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεσ' ἐταῖρος.
 ἀλλ' οὐ πῃ δύναμαι ἰδέσθαι τοιοῦτον Ἀχαιῶν.
 ἡέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
 Ζεὺ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥύσαι ὑπ' ἡέρος υἱας Ἀχαιῶν,
 ποίησον δ' αἰετὴν, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσαν, ἐπεὶ νῦν τοι εὐαδεν οὕτως."
 ὥς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
 αὐτίκα δ' ἡέρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπώσεν διμήλῃην,
 ἡέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φάσθη.
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὴν Μενέλαον·
 "σκάπτειο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἶ κεν ἴδῃαι
 ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
 ὕτρυνον δ' Ἀχιλλεῖ δαΐφρονι εἴσσοις ἰόντα
 εἰπεῖν, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεσ' ἐταῖρος."
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίηκε βοῆν ἀγαθὴν Μενέλαος,
 βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμῃσι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεσίζων,
 οἳ τέ μιν οὐκ εἴωσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέεσθαι
 πάννηυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρείων ἐρατίζων
 ἰούει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον αἰέσουσι θρασυαῖων ἀπὸ χειρῶν,
 καί οἱ μὲν αἶ τε δευαί, τὰς τε τρεῖς ἐκσύμενός περ·
 ἠώσεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετινότη θυμῷ·
 ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοῆν ἀγαθὴν Μενέλαος
 ἦϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε, μή μιν Ἀχαιοὶ
 ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηίοισι λίποιεν.
 πολλὰ δὲ Μιρριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·
 "Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε Μιρριόνη τε,
 νῦν τις ἐκνήεις Πατροκλῆος θαλοῖο
 μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
 ζωὸς ἐόν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κικάνει."
 ὥς ἄρα φρονήσας ἀπέβη πανθὸς Μενέλαος,
 πάντοσε παπταίνων ὥς τ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν
 δεύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεινῶν,

ὅν τε καὶ ὑπὸ ἑόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλασσε πτόσῃ
 θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 ἔκκυτο καὶ τέ μιν ὄκα λαβὼν ἐπέλετο θυμῷ.
 ὅς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαιανῶ
 πάντοσε δινείσῃν πολέων κατὰ ἕνος ἐταίρων, 680
 εἵ που Νέστορος υἱὸν ἐπὶ ζῶοντα ἴδοιτο.
 τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνοντ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη παῖδες Μενέλαος·
 “Ἀντίλοχ’, εἰ δ’ ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύθειαι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὥφελλε γενέσθαι.
 ἦθι μὲν σε καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορῶντα
 γιγνώσκαι, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ’ ὄριστος Ἀχαιῶν
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690
 ἀλλὰ σύ γ’ αἶψ’ Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰπεῖν, αἶ κε τάχα τα νέκυν ἐπὶ νῆα σώσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε’ ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.”
 ὅς ἔφατ’, Ἀντίλοχος δὲ κατέκτυγε μῦθον ἀκούσας.
 ἦν δὲ μιν ἀφασὶν ἐπέων λάβε, τῷ δὲ οἱ ὅσσε
 θακρύνει πλησέν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ’ οὐδ’ ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμείλεις,
 βῆ δὲ θέαιν, τὰ δὲ τεύχε’ ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρῳ
 λαοδόκῳ, ὃς οἱ σκεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
 τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο 700
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀντελέοντα·
 οὐδ’ ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἦελε θυμὸς
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔθεον ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχεν·
 ἀλλ’ ὃ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμίδαα δῖον ἀνῆκεν,
 αὐτὸς δ’ αὐτ’ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἦρωϊ βεβήκα,
 στῆ δὲ παρ’ Αἰάντεσσι θέων, εἴσαρ δὲ προσῆδα·
 “κείνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροσέεικα εοήσαν,
 ἔλθεῖν εἰς Ἀχαιῶν πόδας ταχύν· οὐδὲ μιν οἶω
 νῦν ἴσσαι, μάλα περ κεκολωμένον Ἐκτορι δίκαι· 710
 οὐ γάρ πως ἦν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.
 ἡμεῖς δ’ αὐτοῖ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμῶν θεῶς τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἦδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐκ ἐνοπῆς ἐνάπατον καὶ κῆρα φύγωμεν.”
 τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 “πάντα κατ’ αἶσαν ἔειπες, ἀπακλειὸς ὦ Μενέλαε·
 ἀλλὰ σύ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ’ ὄκα
 νεκρὸν ἀείραντες φέρετ’ ἐκ πόνου· αὐτὰρ ἑπεί σε
 νῶϊ μακροῦμεθα Τρώεσιν τε καὶ Ἐκτορι δίκαι,
 ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ 720
 μῦνοντο ὁπλῇ Ἀρηά παρ’ ἀλλήλοισι μένοντες.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χροῆος ἀγκάζοντο
 ὑπὶ μάλᾳ ματόλω· ἐπὶ δ' Ἰαχε λαὸς ὅπισθε
 Τρωϊκός, ὥς εἶδοντο νέκυν αἵροντας Ἀχαιοῦς.
 Ἰουσάν δὲ κύνεσσαν ἐοικότες, οἳ τ' ἐπὶ κήπτῳ
 βλημένοι ἀΐωσι πρὸ κούρων θηρητῆρων·

ἔως μὲν γάρ τε θεοὺσι διαρραΐσαι μεμαῶτες,
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίσσεται ἄλκι πεποιοῶς,
 ἅψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.

ὥς Τρώες εἰώσ μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο
 κύνεσσοντες εἰφεσίῃ τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντες μεταστρεφθέντες κατ' αὐτοὺς
 σταίνεσαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη
 πρὸς αὐτῶν ἀΐας περὶ νεκροῦ θηρίσασθαι.

730

ὥς οὔ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
 ἄγριος ἥντε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
 ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέσθαι, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἵς ἀνέμοιο.
 ὥς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν
 ἀζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν·

740

οἱ δ', ὥς θ' ἡμίονοι κρατερόν μένος ἀμφιβαλόντες
 ἔλκως ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 ἢ δοκὸν ἢ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δὲ τε θυμὸς
 τεῖρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶι σπενδόντεσσι·
 ὥς οὔ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὅπισθεν
 Αἴαντ' Ἰκανέτην, ὥς τε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ

ὕληϊς, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς,
 ὅς τε καὶ ἱφείμων ποταμῶν ἀλεγεῖνᾳ ῥέεσσι
 ἴσκει, ἄφαρ δὲ τε πᾶσι ῥόον πεδίοινδε τίονσι
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥήγνυσι ῥέοντες·

750

ὥς αἰεὶ Αἴαντες μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχιαιῶν καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ.
 τῶν δ', ὥς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ κολοιῶν,
 οὐλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὃ τε σικρῆϊσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνείαι τε καὶ Ἑκτόρι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὐλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.

πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον
 φευγόντων Δαναῶν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρως.

760

ΙΛΙΑΔΟΣ Σ

όπλοποιία.

ὥς οἱ μὲν μάρναντο θέμας πυρὸς αἰεσιμένοιο,
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῆϊ πάδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε,
 τὸν δ' εὖρε προπάραιθε νέων ὀρθοκραιράων,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἢ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
 δεχέσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
 “ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἐπὶ κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
 μὴ δὴ μοι τελέσῃαι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
 ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καὶ μοι εἶπε
 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἐπὶ ζώοντος ἐμεῖο
 χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.
 ἢ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 σκέτλιος· ἢ τ' ἐκέλευον ἀπώσάμενον δῆϊτον πῦρ
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν, μὴδ' Ἐκτορι ἴφι μάχεσθαι.”

10

εἶς δ' ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
 τόφρα οἱ ἄγγυθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς
 δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελὴν Ἀλκίονην·
 “ὦ μοι, Πηλεὺς υἱὲ δαΐφρονος, ἢ μάλα λυγρὸς
 πεύσσαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὥφελλε γενέσθαι.

κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
 γυμνοὶ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.”

20

ὥς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνην αἰθαλόεσσαν
 χεύσας κακὴν κεφαλῆς, καρίην δ' ἵσχυρε πρόσσωπον·
 νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρην.
 αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστί τανυσθεὶς
 κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἵσχυρε θαΐζων.
 θυμῷ δ', ὡς Ἀχιλεὺς λήισσας Πάτροκλός τε,
 θυμὸν ἀκινέμεναι μεγάλ' ἵαχον, ἐκ δὲ εὐραζε
 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
 στήθεα πεπλήγοντο, λύσεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.

30

Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λαίβων,
 χεῖρας ἔκων Ἀχιλλεύς· ὁ δ' ἔστεινε κυδάμιον κῆρ·
 δεῖδιε γάρ, μὴ λαμὼν ἀποτμήκειε σιδήρῳ.
 σμερδαλέον δ' ὤμωσεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ
 ἡμάνη ἐν βένεεσσι ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι
 κώκυσεν τ' ἄρ' ἔπειτα· οἷαί δέ μιν ἀμφοτέρωντο,
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένεος ἀλὸς Νηρηίδες ἦσαν.
 ἔνε' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλαιά τε Κυμοδόκη τε,
 Νησαίη Σπείω τε Θόη ο' Ἀλὶν τε βοῶπις,
 Κυμοσῶν τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λυμνώρεια
 καὶ Μελῖτη καὶ Ἰαιρα καὶ Ἀμφισὼν καὶ Ἀγαιή,
 Δωρὸν τε Πρωτόν τε Φέρουσά τε Δυναμένην τε,
 Δεσαμένην τε καὶ Ἀμφινόμην καὶ Καλλιάνειραν,
 Δωρίς καὶ Πανόπην καὶ ἀγακλειτὴν Γαλάτεια,
 Νημερτίς τε καὶ Ἀψευδὴς καὶ Καλλιόνασσα·
 ἔνεα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα,
 Μαίρα καὶ Ὀρέυεια εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια,
 ἄλλαι ο', αἳ κατὰ βένεος ἀλὸς Νηρηίδες ἦσαν.
 τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλῆθος σπῆος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 στήθεα πεπλήγοντο, θέτις δ' ἐπῆρχε γόοιο·
 “κλύτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὅρ' ἐν πᾶσαι
 εἴδεται ἀκούουσαι, ὅς ἐμῶν ἔην κῆδεα θυμῶν.
 ὦ μοι ἐγὼ δαίη, ὦ μοι δυσαριστοτόκεα,
 ἦ τ' ἐπαὶ ἄρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 ἔποχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴκος·
 τὸν μὲν ἐγὼ εἰδὼς ἔβριση, φυτὸν ὥς γουνῶν ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἰλίον εἴσω
 Τροσὶ μακρὸν ἔκονον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτὶς
 οἴκαδ' ἐνοστήσαντα δόμον Πηληϊόν εἴσω.
 ὅφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρῃ φάος ἡελίοιο,
 ἄκνυται, οὐδέ τί οἱ δύναιμι χραίσμῃσιν ἰούσα.
 ἀλλ' εἰμ', ὅφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἡδ' ἐπακούσω,
 ὅττι μιν ἵκετο πάρος ἀπὸ πτολέμοιο μῆνοντα.”
 ὥς ἄρα φωνήσασα λίπε σπῆος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ
 ἀκρυβέσσαι ἴσαν, περὶ δέ οῖα κύμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισκερῶ, ἔνεα θαμναὶ
 Μυρμιδόνων εἵρυντο νέες ταχὺν ἄμφ' Ἀχαιῶν.
 τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
 ὅπν δὲ κώκυσασα κάρη λάβε παιδὸς ἐοῖο,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπαι πτερύοντα προνήδα·
 “τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πάρος;
 ἔπαυδα, μὴ κεῖθε. τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ Διός, ὅς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὖχεο χεῖρας ἀνασκάων,
 πάντας ἐπὶ πρύμνῃσιν ἀλήμεναι υἱας Ἀχαιῶν
 αὐτὸν ἐπιδευομένους, παθεῖν τ' ἀεκήλια ἔργα.”

τὴν δὲ βαρὺ στενάκων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “μήτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐπετέλεσσαν·
 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος; ἐπεὶ φίλος ὦλες ἑταῖρος 80
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τίον ἑταίρων,
 ἴσων ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ’ Ἔκτωρ
 θηπύσας ἀπέδουε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 καλὰ· τὰ μὲν Πηληϊΐ οἱ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἥματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ξυβαλον εὖνῃ.
 αἶθε ὄφελος σὺ μὲν αὖτε μετ’ ἀθανάτης δλίφει
 ναῖσιν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαπέσσαι ἄκοιτιν.
 νῦν δ’, ἴνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
 παιδὸς ἀποφειμένοιο, τὸν οὐκ ὑποδέσσει αὖτις
 οἴκαδε νοστήσαντ’, ἐπεὶ οὐδ’ ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε 90
 ζῶσιν οὐδ’ ἄνδρες μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἔκτωρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμῆς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει,
 Πατρόκλοιο δ’ ἔλωρα Μενoitάδεω ἀποτίσῃ.”

τὸν δ’ αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 “ὦκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσει, οἷ’ ἀγορεύας·
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπατα μεσ’ Ἔκτορα πτόμος ἐτοῖμος.”

τὴν δὲ μὲν ὀκείσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “αὐτίκα τεσσαῖν, ἐπεὶ οὐκ ἄρα μέλλον ἑταίρων
 κτανομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τιλθεὶ πατρὸς
 ἔφρετ’, ἐμείο δὲ θῆσεν ἄρως ἀλκτῆρα γενέσσαι. 100
 νῦν δ’, ἐπεὶ οὐ νέωμαι γε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος οὐδ’ ἐτάροισι
 τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμην Ἔκτορι δίῳ,
 ἀλλ’ ἥμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχεος ἀρούρης,
 τοῖος ἐὼν οἷος οὐ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐν πολέῳ, ἀγορῇ δέ τ’ ἀμείνωνές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ’ ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅς τ’ ἐφάνηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
 ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσιν ἀέχεται ἥτε καπνός· 110
 ὥς ἐμὲ νῦν ἐκόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχεαι ἔασωμεν ἀκνήμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·
 νῦν δ’ εἰμ’, ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κικεύω
 Ἔκτορα· κῆρα δ’ ἐγὼ τότε δέχομαι, ὅππότε κεν δὴ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἥδ’ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳ ἀπακτι,
 ἀλλὰ ἐ μοῖρ’ ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης·
 ὥς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοῖν μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσομ’, ἐπεὶ κε εἴνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀρούμην
 καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαρυκόλπων
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρσάων ἀπαλάων

δάκρυ' ὁμορπαμένην ἀδινὸν στονακῆσαι ἐφείνη·
 γνοῖεν θ', ὥς δὴ θηρὸν ἐπὶ πολέμοιο πάπαιμαι.
 μηδὲ μ' ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσας."

τὸν δ' ἡμιέσβετ' ἔπατα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 "καὶ δὴ ταυτὰ γε, τέκνον, ἐπίττυμον· οὐ κακὸν ἐστὶ
 παρομένοισι ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν δλεερον·
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσι ἔκονται,

130

χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδὲ ἔφηνι
 θηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ,
 ἀλλὰ εὖ μὲν μὴ πῶ καταδύσσο μῶλον Ἄρης,
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθεῖν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδναι·
 ἠὼθεν γὰρ νεῦμαι ἄμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστιοιο ἥνακτος."

ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς εἰός,
 καὶ στρεφθεῖς ἄλινιαι κασιγνήτηνι μετηνῦδα·
 "ὤμεις μὲν νῦν δῴτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον
 ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,
 καὶ αἱ πάντ' ἀγορεύσας· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλύμπῳ
 εἴμι παρ' Ἡφαίστου κλυτοτέκνης, αἴ κ' ἐθέλησιν
 υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα."

140

ὥς ἔφασ', αἱ δ' ὑπὸ κύμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
 ἦ θ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦϊεν, ὅφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνεῖκαι.

τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὕφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου
 φεύγοντες νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.

150

οὐδέ κε Πάτροκλόν περ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλεύου·
 αὐτίς γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
 Ἐκτῶρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἴκελος ἀλκῆν.
 τρίς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἐκτῶρ
 ἐλκόμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσι ὁμόκλα·
 τρίς δὲ δὴ δὴ ἄντες, θοῦρην ἐπισπόμενοι ἀλκῆν,
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν. ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλκὴ πεποιεώς,
 ἄλλον' ἐπαΐσασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 στάσκει μέγα ἰάχων, ὅπῃω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.

160

ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λείοντ' αἶθωνα δύνανται
 παιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινῶντα διέσσαι,
 ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δῶα ἄντε κορυστὰ
 Ἐκτορα Πριάμῳ ἀπὸ νεκροῦ δειδίσασθαι.
 καὶ νῦν κεν εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἥρατο κύδος,
 εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδῆννεμος ὠκέα Ἴρις
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦς ἀπ' Ὀλύμπου θεωρήσσεσθαι,
 κρύβδᾳ Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὶν γὰρ ἦκέ μιν Ἥρην.
 ἀρχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ὄρσο, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ’ ἀνδρῶν, 170
 Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὐ εἴνεκα φύλοπις αἰνῇ
 ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ’ ἀλλήλους δλέκουσιν,
 οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεσσηνώτος,
 οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἡνευδέσσαν
 Τρῶες ἐπιεύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἑκτώρ
 ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγει
 πῆσαι ἀνὰ σκολόπεσσιν ταυμόνῃ ἀπαλῆς ἀπὸ θειρῆς.
 ἀλλ’ ἄνα, μὴδ’ ἐπὶ κείνῳ· σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσσω
 Πάτροκλον Τρωϊήϊα κυσὶν μέλπηρα γενέσθαι· 180
 σοὶ λῶβῃ, αἶ κέν τι νέκυος ἡσχυμμένος ἔλθῃ.”
 τὴν δ’ ἡμείβετ’ ἔπατα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 “Ἴρι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;”
 τὸν δ’ αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὦκέα Ἴρις·
 “Ἦρῃ με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
 οὐδ’ οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος
 ἀθανάτων, οἱ Ὀλύμπῳ ἀγάννηφον ἀμφινέμονται.”
 τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὦκός Ἀχιλλεύς·
 “πῶς τ’ ἔρ’ Ἴω μετὰ μῶλον; ἔκουσι δὲ τεύχε’ ἐκείνοι· 190
 μήτηρ δ’ οὐ με φίλην πρίν γ’ εἶα εὐορήσσεσθαι,
 πρίν γ’ αὐτὴν ἔλεοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι.”
 στεῦτο γὰρ Ἡφαίστιο παροϊόμεν ἔντα καλά,
 ἄλλου δ’ οὐ τευ οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δ’ ἄρ’ ἔλπομαι, ἐπὶ πρῶτοις ἀμυλῇ
 ἔρχεῖ δηϊόων περὶ Πατρόκλῳ εσπένοντος.”
 τὸν δ’ αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὦκέα Ἴρις·
 “εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, δ’ τοι κλυτὰ τεύχε’ ἔχονται· 200
 ἀλλ’ αὐτὸς ἐπὶ τάφρῳ ἰὼν Τρῶεσσιν φάνηαι,
 αἶ κέ σ’ ὑποδείσαντες ἀπόσκωνται πολέμοιο
 [Τρῶες, ἀναπνεύσασθαι δ’ ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν
 ταρόμενοι· ὀλίγη δέ τ’ ἀνάπνευσις πολέμοιο].”
 ἡ μὲν ἄρ’ ὥς εἰποῦς ἀπέβη πόδας ὦκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὦρτο διίφιλος· ἀμφὶ δ’ Ἀθήνη
 ὦμοις ἰφείμοισι βάλ’ αἰγίδα εὐσκαπδέσσαν,
 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
 χρύσεον, ἐκ δ’ αὐτοῦ θαΐε φλόγα παμφανόωσαν.
 ὥς δ’ ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐκ ἄστεος αἰθέρ’ ἵκηται,
 τήλοσιν ἐκ νήσου, τὴν δῆϊοι ἀμφυμάχωνται·
 οἳ τε πανημέριοι στυγερῶι κρίνονται Ἀρηΐ
 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ’ ἡελίῳ καταδύντι 210
 πυρσοὶ τε φλεγέουσιν ἐπιτήρμιοι, ὑπὸς δ’ αὐτῇ
 γίγνεται αἰέσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 αἶ κέν πως σὺν νηυσὶν ἄρῃ ἀλκτῆρες ἵκωνται·
 ὥς ἀπ’ Ἀχαιῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ’ ἵκανε.
 στή δ’ ἐπὶ τάφρῳ ἰὼν ἀπὸ τάχεος, οὐδ’ ἐς Ἀχαιοὺς

μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὤπζεται· ἐφευμένη.
 ἔνεα στὰς ἦεν, ἀπότερος δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 φέεργατ'· ἀτὰρ Τρώεσσαν ἐν ἄσπετον ὥρσε κυδοιμόν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' Ἰάχε σάλπιγξ
 ἄστυ περιπλομένων θήνων ὑπο θυμοραϊστέων, 220
 ὥς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένητ' Αἰακίδαο.
 οἱ δ' ὥς οὖν εἶον ὅσα χάλκεον Αἰακίδαο,
 πάσιν ὀρίνην θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες Ἴπποι
 ἄψ ὅκα τρόπεον· ὄσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
 ἡνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἶδον ἀκάματον πῦρ
 δαινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεταθύμου Πηλεΐωνος
 παύμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τρίς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' Ἰάχε διὸς Ἀχαιεύς,
 τρίς δὲ κυκλήσαν Τρῶες κλαυτοὶ τ' ἐπίκουροι.
 ἔνεα δὲ καὶ τότε ὄλοντο θυώδεα φῶτες ἄριστοι 230
 ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔχεσσι. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπὲρ βελέων ἐρύσαντες
 κάτεσσαν ἐν λεκέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἐταῖροι
 μυρμήμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχαιεύς
 δάκρυα σερμυά χέων, ἐπεὶ εἶσδε παστὸν ἐταῖρον
 κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαῖγμένον ὀπεί χαλκῷ.
 τὸν ῥ' ἢ τοι μὲν ἔπειπε σὺν Ἴπποισιν καὶ ὀχεσφιν
 ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέεσσο νοστήσαντα.
 Ἥέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρην
 πέμψεν ἐπ' Ὀκεανοῖο βοὰς ἀέκοντα νέεσθαι· 240
 Ἥέλιος μὲν ἔδω, παύσαντο δὲ διῶι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πτολέμοιο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑμῆνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὀκέας ἵππους,
 ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο πάρος δόρποιο μέδεσθαι.
 ὀρεῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένητ', οὐδέ τις ἔπλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔλε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχαιεύς
 ἐπεφάνη, θηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἄρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοῖδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. 250
 "Ἐκτορι δ' ἦεν ἐταῖρος, ἰὴν δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
 ἄλλ' ὁ μὲν ἔρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔρχετ' πολλὸν ἐνῖκα.
 ὃ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέσπεν·
 "ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε
 ἄστυδε νῦν ἵκναι, μὴ μῦναι ἡὼ διάν
 ἐν πεδίοι παρὰ νηυσίν· ἐκὰς δ' ἀπὸ τάχεός εἰμην.
 δοφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνιε διῶι,
 τόφρα δὲ ρηϊότεροι πολεμίζαν ἦσαν Ἀχαιοί·
 χαίρεσκον γὰρ ἐγὼ γε θεοῖς ἐπὶ νηυσὶν ἱάσων,
 ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας. 260
 νῦν δ' αἰνῶς δαΐδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·

οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐελήσκει
μῦθεν ἐν πεδίοι, θεὶ περ Τρώες καὶ Ἀχαιοί
ἐν μέσσοι ἀμφοτέρωι μένος Ἄρνος δαπτόνται,
ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχίσεται ἡδὲ γυμνακῶν.
ἀλλ' Ἴωμεν προτὶ ἄστυ, πίεσάε μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
νῦν μὲν νῦν ἀπέπαισε ποδώκεα Πηλεΐωνα
ἀμβροσὴν· εἰ δ' ἄμμε κικίχεται ἐνθάδ' ἐόντας
αὖριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
γινώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίκεται Ἴλιον ἱρήν, 270
ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνας καὶ γῆρας ἔδονται
Τρώων· αἵ γὰρ δή μοι ἀπ' οὐατος ὧδε γένοιντο.
εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσιν πιεώμεσθα κινδόμενοι περ,
νύκτα μὲν εἰν ἀγορήν σεένος ἔκομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
ὑψηλαὶ τε πύλαι σαινίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυταί
μακρὰι ἔνδεστοι ἐzeugμέναι εἰρύσσονται·
πρῶτ' δ' ὑπνοῖοι σὺν τεύχεσιν ὁρμηθέντες
στησόμεσθ' ἄμ' πύργους, τῶι δ' ἄλγιστον, αἴ κ' ἐθέλησαν
ἐλεῶν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμε μάχεσθαι·
ἔψ' ἅλιν εἰς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
παντοίου δρόμου ἔσμεν ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζων·
εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἑάσει,
οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνας ἀργοὶ ἔδονται.”
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
“Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
ὅς κέλει κατὰ ἄστυ ἀλκίμενοι αὐτὶς ἰόντας.
ἦ οὐ πῶς κακὸρρησες ἐελμένιοι ἐνδοὶ πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέρονες ἀνέρωποι
πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
νῦν δὲ δὴ ἐπαπόλωλε δόμων καυήλια καλά, 290
πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μιυονίην ἐρατεινὴν
κτῆματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
κύδος ἀρέσσει ἐπὶ νηυσί, θαλάσῃσι τ' ἔλπει Ἀχαιούς,
νήπιε, μὴ κέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐπὶ δάμει·
οὐ γὰρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἑάσω.
ἀλλ' ἄγεσθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, παρῶμεσθα πάντες.
νῦν μὲν δόρπον ἔλασσε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
καὶ φυλακὴς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορε ἕκαστος·
Τρώων δ' ὅς κτεάτεσιν υπερφιάλως ἀνιάζει, 300
συλλέπει λαοῖτα δότῳ καταδημοβορῆσαι·
τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἢ περ Ἀχαιούς.
πρῶτ' δ' ὑπνοῖοι σὺν τεύχεσιν ὁρμηθέντες
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρήσιν ἐγείρουσιν ὅππῃ Ἄρνα.
εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
ἄλγιστον, αἴ κ' ἐθέλῃσι, τῶι ἔσεται· οὐ μιν ἐγὼ γε
φεύσομαι ἐκ πολέμοιο δυσχερός, ἀλλὰ μάλ' ἄντην

στήσομαι, ἢ κε φέρησι μέγα κράτος, ἢ κε φεροίμην.
κυνὸς ἐπιυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.

ὥς Ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν 310
νήπιοι· ἐκ γάρ οφρων φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη·

Ἔκτορι μὲν γὰρ ἐπήνισσαν κακὰ μητόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις, δς ἐσέλην φράζετο βουλήν.
δόρπον ἔπαιε· εἴλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
παινήνιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γόωντες.

τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐπάρχε γόοιο,
χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους εἴμενος στήθεσσι ἑταίρου,
πυκνὰ μάλα στενάχων ὥς τε λῖς ἡγνέμεος,
οἷα βᾶ ε' ὑπὸ σκύμνου ἐλαφμβόλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ
ὕλῃς ἐκ πυκνῆς· ὁ δὲ τ' ἔκινυται ὕστερος ἐλεών, 320
πολλὰ δὲ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἵκν' ἔρευνῶν,
εἴ ποθεν ἐεύροι· μάλα γὰρ θρῆνυς χόλος αἰρεῖ·
ὥς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·

“ὦ πόποι, ἦ ρ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἡμῶι κείνοιο,
σφρύνων ἦρωα Μενόιτιον ἐν μεγάροισι·
φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπότεον περικλυτὸν υἱὸν ἀπάσαι

Ἴλιον ἐκπέρσαντα λαχόντα τε ληΐδος αἵσαν.

ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρῶσι νόηματα πάντα τελευτᾷ·
ἄμφω γὰρ πέπρωται δμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330
δέκεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππιδάτα Πηλεὺς
οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καέεα.

νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σὺ ὕστερος εἰμ' ὑπὸ γαῖαν,
οὐ σε πρὶν κτερίῳ, πρὶν Ἐκτορος ἐνεᾶδ' ἐνεῖκαι
τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μετασείμου σείο φονῆος·
δώδεκα δὲ προπάροιες πυρὸς ἀποδαροτομῆας
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωσέας,
τόφρα δὲ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίει καίεσαι αὐτως,
ἄμφι δὲ σε Τρῳαῖαι καὶ Δαρδανίδες βαεῦκολποι
κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἡμέρας δάκρυ χέουσαι, 340
τὰς αὐτοὶ καυδόμεσθα βίῃφι τε δουρί τε μακρῶι,
πείρας πέροντες πόλιν μερόπων ἀνθρώπων.”

ὥς εἰπὼν ἐπάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
ἄμφι πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα τάχιστα
Πάτροκλον λούσας ἀπο βρότον αἵματόεντα.
οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέωι,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔκασιν, ὑπὸ δὲ πύλα δαῖον ἐλόητες·
γάστριν μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, ἐέρμετο δ' ὕδωρ·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσει ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῶι,
καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίοι, 350
ἐν δ' ὥπτελός πλῆσαν ἀλείφατος ἐπιεώροιο.
ἐν λεκέσσι δὲ ἐάντες ἐπὶ λυγρὴν κάλυψαν
ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καεῦπερ δὲ φάρεϊ λευκῶι.

παννύχοι μὲν ἔπατα πόδας ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστηνέοντο γοῶντες·
 Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 “ἔπρηκας καὶ ἔπατα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἀνστήσας· Ἀχιλλῆα πόδας ταχὺν· ἦ ῥά νυ σείω
 ἐκ αὐτῆς ἐγένοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί.”

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπατα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 “αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 καὶ μὲν δή πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδε·
 πῶς δὴ ἐγὼ γ', ἦ φημι σεάων ἔμμεν ἀρίστη,
 ἀμφοτέρων, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις
 κάκλμμαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀσπιάτοισιν ἀνάσσεις,
 οὐκ ὕφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ βῆσαι;”

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἥφαιστου δ' ἵκανε δάμων Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἄφροπον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀσπιάτοισι,
 κάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρώοντα ἐλίσσόμενον περὶ φύσας,
 σπυῖδοντα· τρίποδας γὰρ ἑάκοι πάντας ἔτευχεν
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον εὐσταθέος μεγάρου·
 χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλῳ ἐκάστωι πνευμένη εἴκεν,
 ὅφρα οἱ αὐτόματοι σείον θυσαίῃτ' ἀγῶνα
 ἢ δ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοιάτο, θαῦμα ἰδέσθαι.
 οἱ δ' ἦ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὕατα δ' οὐ πῶ
 δαιδάλεα προσέειπε· τὰ ῥ' ἦρτε, κόπτε δὲ δεσμούς.
 ὅφρ' ὃ γε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυίῃσι πρᾶπιδες,
 [τόφρα οἱ ἐπύθεον ἦλας σὲ Θέτις ἀργυρόπεζα.]
 τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
 καλῇ, τὴν ὥπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυῖας·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χαρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ἐνόμαζε·
 “τίπτε, Θέτι ταυῦπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
 αἰδοῖν τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
 ἀλλ' ἔπει προτέρω, ἵνα τοι πᾶρ πείνη σείω.”

ὥς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δῖα σεάων.
 τὴν μὲν ἔπατα καθεῖσεν ἐπὶ ὀρόνου ἀργυροήλου
 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ ὀρήνυς ποδὶν ἦεν·
 κάκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτόροισιν εἶπέ τε μῦθον·
 “Ἥφαιστε, πρόμολ' ὤδε· Θέτις κὺ τι σείω κατίζει.”
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπατα περικλυτὸς ἀμφιγυῖας·
 “ἦ ῥά κὺ μοι δαυή τε καὶ αἰδοῖν σὲς ἔκδοι,
 ἦ μ' ἐσάως, ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα
 μητρὸς ἑμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἦ μ' ἐσέλινε
 κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τὸτ' ἂν πάθον ἄλγεα σωμαῖα,
 εἰ μὴ μ' Εὐρυνομίη τε Θέτις σ' ὑπεδέξατο κόλποι,
 Εὐρυνομίη εὐγάτηρ ἀφορροῦ Ὠκεανοῖο.

τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλά, 400
 πόρπας τε γναμπτάς ο' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους,
 ἐν ἐπῇ γλαφυρῶι, περὶ δὲ ῥόος Ὀκεανοῖο
 ἀφρώϊ μορμύρων ῥέει ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 ἦδεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνομὴ Ἰσάν, αἶ με σώσαν.
 ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεώ
 πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράες πακίῃα καλά,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποσείωμαι ὄπλα τε πάντα."

ἦ καὶ ἀπ' ἀκμοσέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη 410
 χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμῃ ῥέοντο ἄρσαι.
 φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίει πυρός, ὄπλα τε πάντα
 λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέπατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
 ἐπὶ τῷ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἑμφῶ χεῖρ' ἀπομόρῃν
 αὐχένα τε σπιβάρων καὶ στήθεα λαονίχεντα·
 θυ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκάπτρον παχύ, βῆ δὲ εὐραζε
 χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥέοντο ἀνακτι
 χρύσας, ζωῆα νεήνισιν εἰοικυῖαι.

τῆσι ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐτῇ 420
 καὶ σῶος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἀπο ἔργα Ἰσάν.
 αἱ μὲν ὑπαῖθα ἀνακτος ἐποίησυν· αὐτὰρ ὁ ἔρρων
 πλησίον, ἔπειτα Θέτις περ, ἐπὶ ὀρόνου ἴζε φαινοῦ,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φύ χαιρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 "τίπτε, Θέτι ταχύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
 αἰδοῖν τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὐ τι εἰμύζεαι.
 αὔδα δ' τι φρονέας· τελέσαι δέ με θυμὸς ἔκωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί."

τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπατα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· 430
 "Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέσκειτο κήδεα λυγρά,
 ὅς' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσαν,
 Αἰακίδῃ Πηληΐ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὲ γάραϊ λυγρῶι
 κεῖται ἐνὶ μεγάροισι ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν·
 υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέναι τε,
 ἔσوخον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμνεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ ἐρέψασα, φυτὸν ὥς γουνοῖ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω 440
 Τρωσὶ μαχησόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέχομαι αὖτις
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊδῶν εἴσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρῃ φάος ἡελίοιο,
 ἔκλυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χρασιμῆσαι ἰοῦσα.
 κούρην, ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔκελον υἱὲς Ἀχαιῶν,
 τὴν ἄψ' ἐκ χαρῶν ἔλετο κρέων Ἀγαμέμνων.

ἢ τοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφειεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρώες ἐπὶ πρύμνησιν ἔειλεον, οὐδὲ εὐράζε
 εἶων ἐπέκει. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον·
 ἔνε' αὐτὸς μὲν ἔπατ' ἠναΐνετο λουγὸν ἀμύναι, 450
 αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἔσσε,
 πέμπε δέ μιν πολεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὅπασσε.
 πᾶν δ' ἥμαρ μάρναντο περὶ Σκαίῃσι πύλῃσι·
 καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 πολλὰ κακὰ βέβαντα Μενoitίου ἔλκυον υἱὸν
 ἔκταν' ἐπὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῆδος ἔδωκε.
 τούνεκα νῦν τὰ σὰ γούνασ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα
 υἱ' ἐμῷ ὤκυμόρῳ δόμῃσι ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
 καὶ καλάς κνημίδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
 καὶ εὐρήν· ὁ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἐταῖρος 460
 Τρῳαὶ δαμαίς. ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χερσὶ θυμὸν ἀχεύων."

τὴν δ' ἡμέβητ' ἔπατα περικλυτὸς ἀμφιγυῖας·
 "εἶρα· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 αἶ γάρ μιν θανάτοιο θυσιχέος ὥδε θυναίμην
 νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι,
 ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτὲ
 ἀνθρώπων πολέων θαυμάσεται, ὅς κεν ἴδῃται."

ὥς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
 τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
 φύσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἴκοσι πᾶσαι ἐφύων, 470
 παντοίῃν εὐπρηστον αὐτμυὴν ἐκαικείσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 ὀππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνυστο.
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀπαρὲς κασάτερόν τε
 καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπατα
 οἶκεν ἐν ἀκμοσέτῳ μέγαν ἔκμονα, γέγντο δὲ χερσὶ
 ῥαιστήρα κρατερόν, ἐτέρηφι δὲ γέγντο πυράγρην.

ποίη δὲ πρῶτιστα κάκος μέγα τε σπβαρόν τε
 πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἔντυγα βάλλε φαεινὴν
 τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμώννα. 480
 πάντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν κάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 ποῖα δαῖδαλα πολλὰ ἱδύνεια πρᾶπίδεσαν.

ἐν μὲν γαστρίῳ ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 ἠελιὸν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσιν,
 ἐν δὲ τὰ τέσσαρα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἔστεφάνωται,
 Πληϊάδας ο' Τάδας τε τό τε σῆνος Ὀρίωνος
 ἔρκον ο', ἦν καὶ ἄμασσαν ἐπὶ κλησαν καλέουσιν,
 ἦ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,
 οἷν δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο.

ἐν δὲ θύῳ ποῖνσε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490
 καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίναι τε,

νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπόμενάων
 ἤγινεον ἀνὰ ἄστυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει,
 κούροι δ' ὀρχηστήρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοῆν ἔκον· αἱ δὲ γυναῖκες
 ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προέυροισιν ἐκάστη.
 λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀερόοι· ἔνεα δὲ νεῖκος
 ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνεέκεον εἵνεκα ποινῆς
 ἀνδρὸς ἀποκταμένου· ὁ μὲν εὐχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
 δῆμῳ πιφαύσκων, ὁ δ' ἀναίνετο μῆδεν ἐλέεσθαι· 500
 ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ Ἰστορί πεῖραρ ἐλέεσθαι.
 λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυσον, ἀμφὶς ἄρωτοί.
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 εἴπατ' ἐπὶ πεστοῖσι λίθοις ἱερώϊ ἐπὶ κύκλῳ,
 κρηπτρά δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔκον ἡεροφώνων·
 τοῖσιν ἔπατ' ἥϊσσον, ἀμοιβῆδ' ἰδὲ δίκασον.
 κείτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 τῶν δόμην, δε μετὰ τοῖσι δίκην ἰούντατα εἶποι.
 τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἴατο λαῶν
 τεύχεα λαμπόμενοι· δίχα δὲ σφίσι κινδανε βουλῇ, 510
 ἢ ἐ διαπραεῖαν ἢ ἄνδιχα πάντα θάσασθαι,
 κτῆσιν ἔσθην πολίσεσσαν ἐπύρατον ἐντὸς ἔργων·
 οἱ δ' οὐ πῶ πείθεοντο, λόχοι δ' ὑπεσώρριζοντο.
 τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἄνδρες, οὓς ἔχε γῆρας·
 οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄμφω χρυσαῖω, χρύσεια δὲ εἵματα ἔσθην,
 καλῶ καὶ μεγάλῳ, σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
 ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, οἱ σφίσι εἶκε λοχῆσαι, 520
 ἐν ποταμῷ, οἱ τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
 ἔνε' ἄρα τοῖ γ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἴθεσι χαλκῶι.
 τοῖσι δ' ἔπατ' ἀπάνευθε δύο σκοποὶ εἴατο λαῶν
 θέμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.
 οἱ δὲ τάχα προγένοιντο, δύο δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες
 τερπόμενοι κύριγι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
 οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὅκα δ' ἔπατα
 τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
 ἀργωνῶν ὀίων, κτείνον δ' ἐπὶ μηλοβοτήρας.
 οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσί 530
 εἰράνας προπάρειε καθέμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 βάντες ἀεραπόδων μετεκίσθον, αἴψα δ' ἴκοντο.
 στήσασθαι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχεας,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείναι.
 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὀλοὴ Κῆρ
 ἄλλον ζῶδ' ἔκουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεσσηνῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·

εἶμα δ' ἔκ' ἀμφ' ὁμοιοι δαφουινέον αἵματι φωτῶν.
ὠμίλευν δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοὶ ἰδὲ μάχοντο,
νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυσιν κατατεσνηώτας.

549

ἐν δ' ἐτίθει κῆδον μαλακὴν, πῖσσαν ἄρουραν,
εὐρείαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
ζεῦγέα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνεα καὶ ἔνεα.
οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες ἰκοίτο τέλσον ἀρούρης,
τοῖσι δ' ἔπιπ' ἐν χειρὶ δέπας μελινδῆος οἴνου
δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.

ἠ δὲ μελαίνειτ' ὀπισθεν, ἀρηρομένην δὲ ἐώικει
χρυσῆν περ εἶουσα· τὸ δὲ περὶ θαῦμα τέτυκτο.

ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βασιλῆϊον· ἔνεα δ' ἔρισσι
ἡμῶν ὀρεάς δρεπάνας ἐν χειρὶν ἔχοντες.

559

δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπὶ τῆμα πῖπτον ἔραζε,
ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλλεδαποῖσι δέοντο.
τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄψεν
παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
ἀσπερχὲς παρέκον. βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι αἰωπῇ
σκῆπτρον ἔκων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηέδυνος κῆρ.
κῆρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πόνοντο,
βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἀμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
δειπνον ἐρίσοισιν λευκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.

569

ἐν δ' ἐτίθει σταφυλίαι μετὰ βρίεουσιν ἀλωήν
καλὴν χρυσεῖην· μέλας δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
ἐστήκει δὲ κάμασι διαμπερὲς ἀργυρέησαν.
ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσε
κασσέτερου· μία δ' οἷα ἀταρπνὸς ἦεν ἐπ' αὐτῇ
τῇ νίσσοντο φορῆς, ὅτε τρυγώωσιν ἀλωήν.
παρθεναὶ δὲ καὶ ἡῖεσι ἀταλὰ φρονέοντες
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελινδῆα καρπὸν.
τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμῳ γι λιγέει
ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν εἶδε
λαπταλέην φωνῇ· τοὶ δὲ ῥίσσαντες ἀμαρτῇ
μολπῇ τ' ἱγμῶι τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

579

ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρεοκρατῶν·
αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχαστο κασσέτερου τε,
μυκθεμῶι δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακίῃα.
χρῦσαι δὲ νομῆες ἥμ' ἐπὶ κύνωντο βόεσσι
τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
κυερδαλέω δὲ λέοντε δὴ ἐν πρώτῃσι βόεσσι
ταύρον ἐρύγμῃλον ἐκέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκῶς
ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζνοί.
τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιον βοῆην
ἔγκαστο καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον, οἱ δὲ νομῆες

589

αὐτως ἐνδίδεσαν ταχέας κύνας δτρύνοντες·
οἱ δ' ἦ τοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐπ' ὅς ὕλακτεον ἔκ τ' ἄλεοντο.

ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυῖας,
ἐν καλῇ βήσσει, μέγαν οἶον ἀργεννάων,
σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σικαίους.

ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυῖας
τῷ Ἰκελόν, οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶι εὐρέει
Δαίδαλος ἦσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.

ἔνεα μὲν ἦθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς δεόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
εἴατ' ἐκνηντήους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίκοι·
καὶ ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσείας ἐκ ἀργυρέων τελαμώνων.

οἱ δ' ὅτε μὲν ἐρέεσκον ἐπισταμένοις πόδεσσιν
ρεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν ὅσο
ἐζόμενος κεραμεὺς παρήσεται, αἶ κε ἐθέλια·
ἄλλοτε δ' αὖ ἐρέεσκον ἐπὶ στίκας ἀλλήλοισι.
πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περίσταε' ὅμιλος
τερπόμενοι· [μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
φορμίζων·] δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐπάρχοντες ἐδίνευσαν κατὰ μέσσοις.

ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὀκεανοῖο
ἄντυγα παρ πυμάτῃν σάκεος πύκα ποιητοῖο.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύχε σάκος μέγα τε σπιβρόν τε,
τεύχε' ἄρα οἱ εἰώρηκα φαινότερον πυρὸς αὐγῆς,
τεύχε δὲ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἦκε,
τεύχε δὲ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέριοι.

αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθε' ὅπλα κάμει κλυτὸς ἀμφιγυῖας,
μητρὸς Ἀχάλλῃος εἶκε προπάροισεν ἄσπρας.
ἦ δ' ἵρηκε ὥς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νηφέοντος
τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστιο φέρουσα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ

μήνιδος ἀπόρρηας.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῖο βοάων
 ὄρνυε, Ἰν' ἀθανάτοια φάος φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
 ἢ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον θν φίλον υἱὸν
 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 μύρονε'. ἢ δ' ἐν τοῖα παρίστατο δῖα θεάων,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φύ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 “τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἔαοιμεν ἀκνύμενοί περ
 κείσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθην·
 τύνη δ' Ἥφαιστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο
 καλὰ μάλ', οἷ' οὐ πῶ τις ἀνὴρ ὥμοισι φόρησεν.”

10

ὥς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
 πρόσθεν Ἀχιλλεύς· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδὲ τις ἔτλη
 ἄντην εἰσδέσθαι, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὥς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, ἐν δέ οἱ ὕστε
 δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥς εἰ céλας ἐξεφάσθησεν·
 τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔκων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦιαι τετάρπητο δαίδαλα λεύσσειν,
 αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

20

“μητερ ἐμύ, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἷ' ἐπιακὲς
 ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσει·
 νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ εὐωρήσομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μὴ μοι τόφρα Μενoitίου ἔλκμων υἱὸν
 μῦσαι καδδύσαι κατὰ χαλκοτύπους ὥταλάς
 εὐλάς ἐττεινώνται, ἀακίσσωσι δὲ νεκρόν—
 ἐκ δ' αἰὼν πέφαται—κατὰ δὲ χρῶα πάντα σαρπίνι.”

τὸν δ' ἡμέιβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 “τέκνον, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆια μελόντων.
 τῷ μὲν ἐγὼ περήσω ἀλαλκέμεν ἄγρια φύλα,
 μυίας, αἶ' ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν·

30

ἦν περ γὰρ κεῖται γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
αἰεὶ τῷ γ' ἔσται χρῶς ἑυπέδος ἢ καὶ ἀρείων.
ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοῦς,
μῆνιν ἀποσιπῶν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
αἴψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσο, δῦσεο δ' ἄλκην."

ὣς ἔρα φωνήσας μένος πολυαρκὲς ἐνήκε,
Πατρόκλῳ δ' αὐτ' ἄμβροσιν καὶ νέκταρ ἔρυσερὸν
στάζε κατὰ ρινῶν, ἵνα οἱ χρῶς ἑυπέδος εἴη.

αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ εἵνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεύς 40
κυερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἦρωας Ἀχαιοῦς.

καὶ β' οἳ περ τὸ πάρος γε νέων ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
οἳ τε κυβερνήται καὶ ἔχον οἰκίῃα νηῶν
καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, στίοιο δοτῆρες,
καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἵσαν, οὔνεκ' Ἀχαιεὺς
ἐπεφάνη, θηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.

τῷ δὲ δῦω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θοεράποντε,
Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,
ἔγχε ἐρειδόμενω· ἔπ' γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά·
κὰδ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κίοντες. 50

αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἦναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
οὕτα Κόων Ἀπτηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσευσαν Ἀχαιοί,
τοῖσι δ' ἀπιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

"Ἄτρεΐδῃ, ἢ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἔραον
ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ ἀκνυμένῳ κῆρ
θυμοβόρῳ ἐριδι μενέκναμιν εἵνεκα κούρης;
τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεως ἰῶι
ἥματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην λυρνησσὸν δλέσας· 60

τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶν ἔλον ἄσπετον οὐδας
θυσιμένῳ ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομνησίαντος.

Ἔκτορι μὲν καὶ Τρώϊ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἐριδος μνήσεσθαι δίο.

ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχεαι ἑάσομεν ἀκνύμενοί περ,
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον θαμάσαντες ἀνάγκῃ·
νῦν δ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδὲ τί με χρὴ
ἀσκελέως αἰεὶ μεναιμένην· ἀλλ' ἔγε εἰσσον
ἔτρυνον πολεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς,
ὄφρ' ἔπ' καὶ Τρώων παρήσομαι ἀντίον ἐλθῶν,
αἳ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαυεῖν· ἀλλά τιν' οἶω
ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψαι, ὅς κε φύγηι
θιῆι ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο."

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἐκάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
μῆνιν ἀπαπόντος μετασέμου Πηλεΐωνος.

τοῖσι δὲ καὶ μετέπειν ἦναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
αὐτόθεν ἐκ ἔδρης οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς· 70

“ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρῃος,
 ἐπαστός μὲν καλὸν ἀκούεμεν, οὐδὲ δοικεν
 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἐόντι. 80
 ἀνδρῶν δ’ ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
 ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
 Πηλεΐδῃ μὲν ἐὼν ἐνδείκνυμαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σύνεσσε· Ἀργεῖοι, μῦθόν τ’ εὖ γινώτε ἕκαστος.
 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
 καὶ τέ με ναϊκάεσκον· ἐγὼ δ’ οὐκ αἰτίος εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις ἐρινύς,
 οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἐμβαλον ἄγριον ἄτην
 ἤματι τῷ, ὅτ’ Ἀχιλλεύος γέρας αὐτὸς ἀπηνύρων.
 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90
 πρέσβα Διὸς εὐγάτηρ Ἄτῃ, ἢ πάντας ἀτάι,
 οὐλομένη· τῇ μὲν ὁ ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ’ οὐδὰ
 πίλνεται, ἀλλ’ ἄρα ἢ γε κατ’ ἀνδρῶν κράτα βάίνει
 βλάπτους ἀνθρώπους· κατὰ δ’ οὐκ ἕτερόν γε πέδονα.
 καὶ γὰρ δὴ νῦν ποτε Ζῆν’ ἔειπατο, τὸν περ ὕριστον
 ἀνδρῶν ἡδὲ θεῶν φας· ἔμμεναι· ἀλλ’ ἄρα καὶ τὸν
 Ἥρῃ θάλλυς ἐοῖσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν
 ἤματι τῷ, ὅτ’ ἔμελλε βίην Ἡρακλεΐδῃ
 Ἀλκμήνῃ τέκεσθαι εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ. 100
 ἢ τοι ὁ γ’ εὐχόμενος μετέφῃ πάντῃσιν ἐσοῖα·
 ‘κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ παῖσά τε θάσσαι,
 ὅφρ’ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγει.
 σήμερον ἀνδρὰ φώωδε μογοστόκος εἰλάθουα
 ἐκφανεῖ, ὅς πάντῃσιν περικτιόνεσσιν ἀνάσσει,
 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἳ ἐ’ αἵματος ἐκ ἐμεῦ εἰσὶ·
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσκνῦδα πότνια Ἥρῃ·
 ‘ψευστήσας, οὐδ’ αὖτε τέλος μῦθῳ ἐπιθήσας.
 εἰ δ’ ἄγε νῦν μοι ὅμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρκον,
 ἢ μὲν τὸν πάντῃσιν περικτιόνεσσιν ἀνάσσει,
 ὅς κεν ἐπ’ ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
 τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐκ αἵματός εἰσι γενέελης·
 ὥς ἔφατο· Ζεὺς δ’ οὐ τι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ’ ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσσει.
 Ἥρῃ δ’ ἀίψασι λίπεν ῥίον Οὐλύμπιοιο,
 καρπαλίμως δ’ ἵκετ’ Ἄργος Ἀχαικόν, ἐνὲ ἄρα ῥῆθι
 ἱφείμην ὄλοχον Σωενέλου Περσῆϊάδαο.
 ἢ δ’ ἄκουα φίλον υἱόν, ὁ δ’ ἔβδομος ἐστήκει μείς·
 ἐκ δ’ ἔπαγε πρὸ φώωδε καὶ ἡλιτόμνηνον ἐόντα,
 Ἀλκμήνης δ’ ἀπέπαυσε τόκον, σκέπῃ δ’ εἰλαθεύας.
 αὐτὴ δ’ ἀγτελούςα Δία Κρονίωνα προσκνῦδα· 120
 ‘Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θάρσα.
 ῥῆθι ἀνὴρ γέγον’ ἐσθλός, ὅς Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Εὐρυσεύς Σωενέλοιο πάϊς Περσῆϊάδαο,

ρὸν γένος· οὐ οἱ ἀιακὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.
 ὥς φάτο, τὸν δ' ἔχος ἀπὸ κατὰ φρένα τύπε βαθείαν.
 αὐτίκα δ' εἶλ' Ἀθην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμιοιο
 κωόμενος φρεσὶν ἦια, καὶ ὤμοσε καρτερόν ὄρκον
 μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἀθην, ἢ πάντας ἀάται.
 ὥς ἐπὶ ὤν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος 130
 χαρὶ περιστρέψας, τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχεσθ', θε' ἐὼν φίλον υἱὸν ὀρώιτο
 ἔργον ἀιακὲς ἔκοντα ὑπ' Εὐρυσεῆος ἀέθλων.
 ὥς καὶ ἐγὼν, ὅτε δὴ αὐτε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 Ἀργείους ὀλέκεσκεν ἐπὶ πρυμνήϊα νέεσσαν,
 οὐ θυνάμην λελασέσθ' ἔτης, ἦι πρῶτον ἀάσων.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μευ φρένας ἐπέλετο Ζεὺς,
 ἔψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείαι ἀποινα·
 ἀλλ' ὅρσευ πολεμόνδε, καὶ ἄλλους ὀρνευεῖ λαούς.
 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασκέμεν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
 χειρὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς. 141
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον ἐπαγόμενός περ Ἀρης·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες
 οἴσουσ', ὅρα ἴδναι, ὃ τοι μενοεικέα δώσω."
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὥκεις Ἀχιλλεύς·
 "Ἄτρεϊδῃ κύδιστε, ἦναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεινον,
 δῶρα μὲν αἶ κ' ἐθέλησθα παρασκέμεν, ὥς ἐπισαῖκός,
 ἦ τ' ἐκέμην, πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάριμιν
 αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ κρὴ κλοτοπέυσαι ἐνεῶδ' ἐόντας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον· 150
 ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοιαν ἴδνται
 ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας,
 ὥδὲ τις ὑμᾶων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω."
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἐγὼν, θεοεῖκελ' Ἀχιλλεῦ,
 νήσπας ὀτρυνε προτὶ Ἴλιον υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Τρώϊ μαχισομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωκει θεοῖς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160
 αἵτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἥμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἄκμῃνος αἴτιοιο θυμῆσεται ἅντα μάχεσθαι·
 εἴ περ γὰρ εὐμῶι γε μενοινάσαι πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάσρῃ γυῖα βαρύνεται, ἥδὲ κικάνει
 δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δὲ τε γούνατ' ἰόντι.
 ὅς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορρεσάμενος καὶ ἐδωδᾶς
 ἀνδράσι θυσιανέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
 παρκαλέων νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα

πρὶν κάμνεαι, πρὶν πάντας ἐρωήσαι πολέμοιο. 170
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἔνωχαι
 ὑπλέσσαι, τὰ δὲ δῶρα ἔναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σήϊαν ἱανοῖσι.
 ὀμνυέτω δέ τοι ὕρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς,
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἡδὲ μιγῆναι,
 [ἢ εἴμω ἐστίν, ἔναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν·]
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαπτὶ ἐνὶ κλισίῃσι ἀρεσάσσω
 πᾶρην, ἵνα μή τι θίκης ἐπιθευὲς ἔκτισσας. 180
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλωι
 ἔσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἄνδρ' ἀπαρέσσεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ."
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἔναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "χαίρω σε, λαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας·
 ἐν μοίρῃ γάρ πάντα δίκω καὶ κατέλεσας.
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
 οὐδ' ἐπιорκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μωμνέτω αὖτις τέως περ ἐπαγόμενός περ Ἄρην,
 μῖμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὅφρα κε δῶρα 190
 ἐκ κλισίῃσι ἔλθῃσι καὶ ὕρκια πιστὰ τάμωμεν.
 σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἡδὲ κελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστηίας Παναχαϊῶν
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνακέμεν, ὅσσ' Ἀχιλλεὺς
 χεῖρζον ὑπέστημην δόσσαν, ἀγέμεν τε γυναικάς.
 Ταλεῦβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 κάρηρον ἐτομασάτω, ταμέειν Δίί τ' Ἡελίωι τε."
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὥκυς Ἀχιλλεύς·
 "Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἔναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεινον,
 ἄλλοτὲ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι, 200
 ὁππότε τις μεταπαυσωλὴν πολέμοιο γένηται
 καὶ μένος οὐ τόσον ἦσαν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσι.
 νῦν δ' οἱ μὲν κέσται δαδαῖγμένοι, οὓς ἐδάμασσαν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κύδος ἔδωκεν,
 ὑμεῖς δ' ἐς βρωτῶν ὀτρύνετον. ἢ τ' ἂν ἐγὼ γε
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζαν υἱὰς Ἀχαιῶν
 νήσπας ἀκμήνους, ἅμα δ' Ἡελίωι καταδύνηι
 τεύεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὶν τισαίμεθα λῶβην.
 πρὶν δ' οὐ πῶς ἂν ἐμοί γε φίλον κατὰ λαμῶν ἰαίη
 οὐ πόσις οὐδὲ βρώσις, ἑταίρου τεσσνῆωτος, 210
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δαδαῖγμένος ὀπεί χαλκῶι
 κείται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 μύρονται· τό μοι οὐ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμνηεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἶμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν."
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ὦ Ἀχιλεῦ Πηλεΐος υἱέ, μέγα φέρτατ’ Ἀχαιῶν,
 κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔγχεα, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοῦμην
 πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
 τῷ τοι ἐπιπλήτω κραδίη μῦθοισιν ἐμοῖσιν. 220
 αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 ἥς τε πλείστην μὲν καλῶμην χερσὶ χαλκὸς ἔκυσεν,
 ἔμνητος δ’ ὀλίγιςτος, ἐπὶν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ’ ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ’ οὐ πῶς ἔπι νέκυν πενεῖσθαι Ἀχαιούς·
 λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτρωμοι ἥματα πάντα
 πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσασαι πόνοιο;
 ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν κατασέπταιν, ὅς κε εἰρήνεια,
 νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ’ ἥματι δακρύσαντας·
 ὅσσοι δ’ ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπονται, 230
 μεμνήσθαι πόσιος καὶ ἐδῆτύος, ὅφρ’ ἐπὶ μᾶλλον
 ἀνδράσι θυμωμένεσσά μαχόμεσθαι βουλευέσθαι αἰεί,
 ἔσσαντο χροῖ χαλκὸν ἀταρέα. μινδὲ τις ἄλλην
 λαῶν ὄτρυντῶν ποτιδέμενος ἱκανάσσω·
 ἦδε γὰρ ὄτρυντός· κακὸν ἔσεται, ὅς κε λίπηται
 νηυσὶν ἐπ’ Ἀργείων· ἀλλ’ ἀερόοι ὀρμηθέντες
 Τρῶσιν ἐφ’ ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀκύν Ἀρηα.”
 ἦ καὶ Νέστορος υἱὰς ὀπάσασατο κυδαλίμοιο
 Φυλεΐδῃν τε Μέγῃσι Θόαντά τε Μηριόνην τε
 καὶ Κρασιπτιάδῃν Λυκομήδεα καὶ Μελαόνιππον. 240
 βᾶν δ’ ὕμην ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου.
 αὐτίκ’ ἔπαιε ἕνα μῦθος ἦν τετέλεστο δὲ ἔργον·
 ἐπὶ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἑκάοι, δώδεκα δ’ ἵππους·
 ἐκ δ’ ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα θυίας
 ἔπι, ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρηιον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἥρξ’, ἕνα δ’ ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ’ Ἀγαμέμνων
 ἵστατο· Τηλεΰβιος δὲ θεῶν ἐναλὶγκιος αὐδὴν 250
 κᾶπρον ἔκων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσαμένος χεῖρεσσά μάχαιραν,
 ἦ οἱ παρ’ εἴφεος μέγα κουλεὸν αἶψα ἔωρτο,
 κᾶπρου ἀπὸ τρίκας ἀρπάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασκῶν
 εὖχετο· τοὶ δ’ ἄρα πάντες ἐπ’ αὐτόφιν εἶατο αἰετὶ
 Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐπάμενος δ’ ἔρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 “Ἰστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 Γῆ τε καὶ Ἥλιος καὶ Ἑρινύες, αἳ ἐ’ ὑπὸ γαίαν
 ἀνθρώπους τίνυνται, ὅπως κ’ ἐπιόρκον ὁμόσσει, 260
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηίδι χεῖρ’ ἐπένακα,

οὐτ' εὐνῆς πρόφασιν κεκρημένος οὔτε τευ ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν' ἀπρωτίμαστος ἐπὶ κλισίῃσιν ἑμῆσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἔμοι θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὅτις σφ' ἀλήτῃται ὁμόροσσε."

ἦ καὶ ἀπὸ στόμαχον κήπου τάμε νηλεὲς χαλκῶι·
 τὸν μὲν Ταλεῦβιος πολιῆς ἀλὸς ἐς μέγα λαΐτμα
 ῥίψ' ἐπιδινήσας, βόαν ἰκεύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνστής Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετνήδα·

"Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρες διδοῖσθα.
 οὐκ ἂν δὴ ποτε εὐμὸν ἐπὶ στήθεσιν ἑμοῖσιν
 Ἀτρεΐδης ὥρῃε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
 ἦγεν ἑμεῖο ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποιεὶ Ζεὺς
 ἥεελ' Ἀχαιοῖσιν εὐάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα πυνάγωμεν Ἀρνα."

ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὼν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
 δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 βῆαν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος εἰοῖο·
 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσιν εἴσαν, κάθεσαν δὲ γυναῖκας,
 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν περάποντες ἀγανοί.

Βρισηὶς δ' ἄρ' ἔπατ', ἱκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 ὥς ἴδε Πάτροκλον δεδαΐγμένον ὀπεί χαλκῶι,
 ἀμφ' αὐτῷ κυμένῃ λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἔμυσε
 στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δαρήν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα.
 εἶπε δ' ἄρα κλαίονσα γυνὴ ἑκυῖα θεῖα·

"Πάτροκλ' ἔμοι θαλῇ πλείστον κεκαρισμένε θυμῷ,
 ζωὸν μὲν σε ἔλαπον ἐγὼ κλισίῃσιν ἰούσα,
 νῦν δέ σε τεοηνώτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
 ἅψ' ἀνιούς· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ.
 ἄνδρα μὲν, ὦ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαΐγμένον ὀπεί χαλκῶι,
 τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,
 κηδεύουσ, οἱ πάντες ὀλέεριον ἥμαρ ἐπέσπον.
 οὔδ' ἐμὲ οὐδέ μ' ἔσκακε, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὦκύς Ἀχιλλεὺς
 ἔκτανεν, πέρσεν δὲ πόλιν εἰοῖο Μύνητος,
 κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔσκακε Ἀχιλλῆος εἰοῖο
 κουριδίην ἄλοχον εἴσαι, ἅπαν δ' ἐπὶ νηυσὶν
 ἐς Φεΐην, δαΐσαι δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
 τῷ σ' ἔμωτον κλαῖω τεοηνώτα, μελίχον αἰεῖ."

ὥς ἔφατο κλαίονσα, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη.
 αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἡγερέεοντο
 λίσσόμενοι θαπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·
 "λίσσομαι, εἴ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιπέσσει ἑταίρων,
 μή με πρὶν αἴτιο κελεύετε μῆδ' ἐπὶ ποτῆτος
 ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰεὶδὼν ἱκάνει,

δύντα δ' ἐς ἥλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔωπης."

ὥς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ διὸς Ὀδυσσεύς, 310
Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρων ὅ' ἱππῆλᾶτα Φοῖνιξ,
τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
τέρπετο πρὶν πολέμου στόμα δύμῃσιν αἵματόεντος.
μηνσάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε·

"ἦ ῥά νύ μοι ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλτασ' ἐταίρων,
αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅπότε σπερχοῖσ' Ἀχαιοὶ
Τρῳαῖν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυον Ἄρνα.
νῦν δὲ σύ μὲν κείσῃ δεδαίγμενος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἄκμῃσιν πόσιος καὶ ἐδῆτύος, ἔκδον ἐόντων, 320

οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφειμένοιο πνεοίμην,
ὅς που νῦν Φοῖνιφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
χίτῃ τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δόμῳ
εἶνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρῳαῖν πολευίζω·
ἡὲ τόν, ὅς Σκύρῳ μοι ἐπὶ τρέφεται φίλος υἱός,
εἴ που ἐπὶ ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.
πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώλπει
οἷον ἐμὲ φοίσεσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἱπποβότοιο
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φοῖνιδε νέεσθαι, 330
ὥς ἔην μοι τὸν παῖδα θοῇ ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἐπαγάοις καὶ οἱ δάεας ἔκαστα,
κτῆσιν ἐμῇν, δωδᾶς τε καὶ ὑπερεφὲς μέγα δῶμα.
ἦδῃ γὰρ Πηληϊά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν
τεσνάμεν, ἢ που τυτθὸν ἐπὶ ζῶοντ' ἀκάχησθαι
γῆραί τε στυγερῶι καὶ ἐμῇν ποτιδέγμενον αἰεὶ
λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφειμένοιο πύθεται."

ὥς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
μηνσάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μετέροισιν ἔλαπε
μυρομένους δ' ἄρα τοὺς γε ἰδὼν ἔλεγχε Κρονίων, 340
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχῃσιν ἀνδρὸς ἐοῖο.
ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
καί τις ὃ γε προπάροιθε νεῶν ὀρεοκραυγῶν
ἦσται ὀδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὁ δ' ἄκμῃσιν καὶ ἄπαστος.
ἀλλ' ἔπειτα οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐραταινὴν
στάζον ἐνὶ στήθεσσι, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἵκηται."

ὥς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
ἢ δ' ἄρῃσι ἑκὺία ταυυπτέρυγι λιγυφώνῳ 350
οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
αὐτίκα εὐωρῆσσαντο κατὰ στρατόν· ἢ δ' Ἀχιλλεὺς
νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐραταινὴν

στάξ, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούναθ' ἵκηται,
 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
 ὤκετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐκέοντο εὐαίων.
 ὥς δ' ὅτε ταρφαὶ νηάδας Διὸς ἐκποτέονται
 ψυχραί, ὑπὸ ῥιπῆς αἰριγενέος Βορέας,
 ὥς τότε ταρφαὶ κόρυες λαμπρὸν γαυῶσσαι
 νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι 360
 εὐρηνικὲς τε κραταιγύαιοι καὶ μέλινα δοῦρα.
 αἴγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χεῶν
 χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὄρνυτο ποσσὶν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν κανακὴ πέλε, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 λαμπέσθην ὥς εἴ τε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 θοὺν ἄχος ἀτλητον· ὁ δ' ἔρα Τρωσὶν μενεαίνων
 δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιστος κάμει τεύχων.
 κνημιῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· 370
 δεῦτερον αὖ εὐρηνικὰ περὶ στήθεσσι ἐδυνη.
 ἀμφὶ δ' ἔρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπατα σάκος μέγα τε σπιβαρόν τε
 εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένητ' ἥυτε μήνης.
 ὥς δ' ὅτ' ἦν ἐκ πόμποιο σέλας ναῦτις φανήη
 καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑπὸς ὄρεσφι
 σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσαι·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκος σέλας αἰθήρ' ἵκανε
 καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἶψας 380
 κρατὶ εἴτο βριαρὴν· ἡ δ' ἀστήρ ὥς ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔσχαται
 χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἵα λόφον ἀμφὶ θαμνιάς.
 παρήθη δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἰ οἱ ἐφαρμόσσαι καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ ρυτῖα·
 τῷ δ' εὐτε πτερὰ γίγνεται, ἔαρε δὲ πομπήναι λαῶν.
 ἐκ δ' ἔρα κύριγτος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος
 βριεὺς μέγα σπιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πᾶλλαι, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πᾶλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίνην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων 390
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσι.
 ἵππους δ' αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνουσιν· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαθν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούς
 γαυφῆλῆας ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τείναν ὀπίσσω
 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μάστιγα φασγάνῃ
 χαρὶ λαβῶν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποισιν ἀνόρουσεν
 αὐτομέδων· ὅποιεν δὲ κορυσόμενος βῆ Ἀχιλλεύς
 τεύχεα παμφαίνων ὥς τ' ἡλέκτωρ Τηγεῖον.
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·

“Ξάνθεε τε καὶ Βαλῖε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400
 ἔλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡπιοχῆα
 διψ Δαναῶν ἐς δῖον, ἐπεὶ χ’ ἐώμεν πολέμοιο,
 μὴδ’ ὥς Πάτροκλον λίπετ’ αὐτόει τεσπνῶτα.”

τὸν δ’ ἄρ’ ὑπὸ ζυγῶφι προσέφη πόδας αἰόλος Ἴππος
 Ξάνθεος, ἔφαρ δ’ ἔμυσε καρήατι, πῆσα δὲ χαίτη
 ζεύγλης ἐπεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἵκανε·
 αὐδήεντα δ’ ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

“καὶ λίην σ’ ἐπὶ νῦν γε σαώσομεν, ἔβριμ’ Ἀχιλλεῦ·
 ἀλλὰ τοι ἐπύθειν ἡμᾶρ ὀλέεριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς 410
 αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρη βραδυτήτι τε νωχελίῃ τε
 Τρῶες ἀπ’ ὤμοισιν Πάτροκλου τεύχε’ ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, δὴν ἡύκομος τέκε λητώ,
 ἔκταν’ ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κύδος ἔδωκε.
 νῶϊ δὲ καὶ κεν δῖα πνοιῇ Ζεφύροιο ἐέοισεν,
 ἦν περ ἐλαφροτάτην φάσ’ ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῶι
 μόρσιμόν ἐστι θεῶι τε καὶ ἀνέρι Ἴφι θαμῆναι.”

ὥς ἄρα φωνήσαντος ἐρινύες ἔσχεον αὐδήν.

τὸν δὲ ματ’ ὀχεύσας προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 “Ξάνθεε, τί μοι θάνατον μαντεύσει; οὐδέ τί σε χρεῖ. 420
 εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνεάδ’ ὀλέσσει,
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμην
 οὐ λίγω πρὶν Τρῶας ἔδην ἐλάσαι πολέμοιο.”
 ἦ ῥα καὶ ἐν πρώτοις ἰάκων ἔκε μώνυχας Ἴππους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ

Θεομαχία.

ὥς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θεωρήσαντο
 ἀμφὶ οἳ Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
 Τρώες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ ἑρωσμοῷ πεδίοιο·
 Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
 κρατὸς ἀπ' Οὐλύμπιο πολυπτύχου· ἢ δ' ἄρα πάντη
 φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
 οὔτε τις οὐν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὀκεανοῖο,
 οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἳ τ' ἄλσα καλὰ νέμονται
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πῖσα ποιήεντα.
 ἔλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο
 πεστῆις αἰεοῦσιναι ἐνίζανον, ὃς Διὶ πατρὶ
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πρᾶπιδεςσιν.

19

ὥς οἱ μὲν Διὸς ἔκδον ἀγνέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
 νηκούσῃσε θεῆς, ἀλλ' ἐκ ἀλὸς ἦλθε μετ' αὐτοῦς,
 ἴξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐπείρετο βουλὴν·
 “τίπτ' αὐτ', ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;
 ἢ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχῃ πόλεμός τε δέδνη.”

τὸν δ' ἀπαμασβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ἔγνω, ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσσι βουλὴν,
 ὣν ἔνεκα πυνάγαιρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ μένω πτυχὶ Οὐλύμπιο
 ἥμενος, ἐπεὶ ὀρώων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἴκησθαι μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἀμφοτέρωσι δ' ἀρήγῃ, ὅππῃ νόος ἐστὶν ἐκάστου.
 εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
 οὐδὲ μίνυθ' ἔπουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὀρώοντες·
 νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χάσεται αἰνῶς,
 δεῖδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐπαλαπάκη.”

20

30

ὥς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίστην ἔταρε.

βῆν δ' Ἰμεναι πολεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
 "Ἦρῃ μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ἡδὲ Ποσειδάων γαίόχοις ἡδ' ἐριούνης
 Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκκλήμηνια κέκαται·
 "Ἠφαίστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σέε'νεϊ βλεμειαίνων
 χαλεῶν, ὑπὸ δὲ κηρῖμαι ῥώοντο ἀραιαί·
 ἐς δὲ Τρώας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἄμ' αὐτῶι
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἡδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 λιτῶ τε Ξάνθεος τε φιλομμησίδης τ' Ἀφροδίτη.

40

εἰώσ μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ οἰκιστῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τοῖσι Ἀχαιοὶ μὲν μέτ' ἐκύδανον, οὐνακ' Ἀχιλλεὺς
 ἐπεφάνη, διήρην δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλγεαίνης·
 Τρώας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἔκαστον,
 θαυδιότας, ὅς' ὀρώοντο ποδῶκεα Πηλεΐωνα
 τεύχεα λαμπρόμηνον, βροτολοιγῶι ἴσον Ἄρηι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μεσ' ὀμίλον Ὀλύμπιοι ἔλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσκόος, αὔε δ' Ἀθήνη,
 στᾶς· ὅτ' ἐν μὲν παρὰ τάφρον δρυκτὴν ταίχεος ἑκτός,
 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδοῦπων μακρὸν αὐταί·
 αὔε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρευνῆσι λαίλαπι Ἴος,
 ὅαυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιωῶντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

50

ὅς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ δρύνοντες
 σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεΐαν.
 θανὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὕψωσεν· αὐτὰρ ἔνερσε Ποσειδάων ἐτίναξε
 γαῖαν ἀπαιρεσίνην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 πάντες δ' ἐσσεΐοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
 ἔδεικεν δ' ὑπένερσεν ἄναξ ἐνέρων Ἀἰδωνεύς,
 δείσας δ' ἐκ ὀρόνου ἄλτο καὶ ἴαχε, μὴ οἱ ὑπερσε
 γαῖαν ἀναρρήξαιε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 οἰκία δὲ οἰκιστοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 σμερδαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ.
 τόσσος ἦρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι κυνιόντων.
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
 ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος ἔκων ἰὰ πτερύγεσσι,
 ἄντα δ' ἐνυαλίῳ θεῷ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 "Ἦρῃ δ' ἀντίεστι χρυσηλάκατος κελαδείνῃ
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἑκάτοιο·
 λιτοῖ δ' ἀντίεστι σῶκος ἐριούμιος Ἑρμῆς,
 ἄντα δ' ἄρ' Ἠφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαεουδίνης,
 ὃν Ξάνθεον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

60

70

ὅς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ἐκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο θῆναι ὀμίλον
 Πριάμειδω· τοῦ γάρ βα μάλιστα ἐ θυμὸς ἀνώγει

αἵματος ἔσσι "Ἀρνα ταλαύρινον πολεμιστήν.
 Αἰνείαν δ' ἰοὺς λαοσσόος ὄρσεν Ἀπόλλων
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνήκε δέ οἱ μένος ἦν·
 υἷά δὲ Πριάμοιο λυκάομι εἴσατο φωνήν·
 τῷ μιν ἐπαιόμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 "Αἰνεία Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπαλαί
 ἄς Τρώων βασιλεύειν ὑπὶσκειο οἶνοποτάζων,
 Πηλεΐδῳ Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεύεαι;"

80

τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
 "Πριαμῖδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερβύμοιο μάχεσθαι;
 οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
 στήσομαι, ἀλλ' ἦδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν
 ἐκ Ἴδης, ὅτε βουσίην ἐπίλυσεν ἡμετέρησι,
 πέρσε δὲ λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 εἰρύσας, ὅς μοι ἐπώρσε μένος λαιψηρὰ τε γούνα.
 ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 ἦ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος ἠδὲ κέλευεν
 ἔγχε' ἑ καλκείῳι λέλετας καὶ Τρώας ἐναΐραν.
 τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἶψά γὰρ πάρα εἰς γῆ ὁρώ, ὅς τοι ἄμυναι.
 καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰοὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
 πρὶν χροὸς ἀνδρουμέοιο διελθεῖν. εἰ δὲ θεὸς περ
 ἴσον τείνειαι πολέμου τέλος, οὐ κε μάλα ῥέα
 νικήσας, οὐδ' εἰ παγκάλκεος εὐχεται εἶναι."

90

100

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 "ἦρωος, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰαγενέτησι
 εὐχέας· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
 ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χερσίονος ἐκ θεοῦ ἐστίν·
 ἦ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἦ δ' ἐκ ἀλίοιο γέροντος.
 ἀλλ' ἰοὺς φέρε χαλκὸν ἀταρέα, μὴδέ σε πάμπαν
 λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀραιή."

110

ὅς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυμένος αἴθεσι χαλκῷ.
 οὐδ' ἔλασ' Ἀγχίσαο πάϊς λευκώλενον Ἥρην
 ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 ἦ δ' ἐμυθὶς στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπε·
 "φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη,
 ἐν φρεσὶν ἡμετέρησι δπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Αἰνείας ἔδ' ἔβη κεκορυμένος αἴθεσι χαλκῷ
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνήκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ἄγεσθ' ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπώμεν ὀπίσσω
 αὐτόθεν· ἦ τις ἔπειτα καὶ ἡμῶν Ἀχιλλεῖ
 παρσταῖν, δοῖν δὲ κράτος μέγα, μὴδέ τι θυμῷ
 δευέσσω, ἵνα εἰδῇ, ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 θεσπιάτων, οἱ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι οἳ τὸ πάρος περ

120

Τρώεσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ διήτοτῆτα·
πάντες δ' Οὐλύμπιοι κατήλομεν ἀντιώοντες
τῆσδε μάχης· ἵνα μὴ τι μετὰ Τρώεσσι πάθεια
σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πέσεται ἄσσα οἱ αἶσα
γαυομένῳ ἐπέθηκε λίνωι, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὁμῆς,
δαίσει' ἔπειθε', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον εὐρὸς ἔλθῃ
ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς."

130

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
"Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὰς νόον· οὐδὲ τί σε χρεῖ.
οὐκ ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλωμι θεοὺς ἔριδι συνελάσσαι
[ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτεροί εἰμεν·]
ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζόμεσθα κίοντες
ἐκ πάτου ἐς σκοπὴν, πόλεμος δ' ἄνδρεςα μελήσει.
εἰ δέ κ' Ἄρης ἔρχηται μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι καὶ οὐκ εἶδα μάχεσθαι,
αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφινεϊκος ὀρεῖται
φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινέεντας ὁῶ
ἅψ Ἰμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεσ' ὀμύγυριν ἄλλων,
ἡμετέρησι ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίῃσι θαμνέντας."

140

ὣς ἄρα φωνήσας ἠγάγατο κυανοχαΐτης
τείχος ἐς ἀμφίκυτον Ἡρακλῆος ἐοῖο,
ὕψηλόν, τό βρά οἱ Τρώες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ποίηον, ὅφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλέαιτο,
ὀππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠΐονος πεδίοι·
ἔθεα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλῃν ὥμοισιν ἔσαντο·
οἱ δ' ἐτέρωςθε καεῖζον ἐπ' ὀφρύα Καλλικολώνης
ἀμφὶ σέ, ἦγε Φοῖβε, καὶ Ἄρηι πτολίπορθον.

150

ὥς οἱ μὲν β' ἐκάτερες καεῖατο μνησώοντες
βουλὰς· ἀρχέμεναι δὲ δυσχλεῖτος πολέμοιο
ὤκνεον ἀμφοτέρω, Ζεὺς δ' ἥμενος ὕψι κέλευε.
τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίων, καὶ λάμπετο χαλκῶι,
ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι
ὀρυσμένων ἄμυδι. δύο δ' ἀνέρες ἔποχ' ἔριστοι
ἐς μέσσην ἀμφοτέρων συνήτην μεμαῶντε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγκισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπαλῆσας ἐβεβήκει
νευστάζων κόρυσι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα σοῦριν
πρόσθεον ἔχε στέρνοιο, τίναςσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὤρτο, λένων ὥς
αἰνῆς, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμαῶσιν
ἀγρόμενοι, πᾶς ὄμιλος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊόδων αἰζηῶν
δουρὶ βάλλῃ, ἑάλῃ τε κανῶν, περὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας
γίγνεται, ἐν δὲ τέ οἱ κραδίηι στένει ἄλκιμον ἦτορ,

160

οὐρῆι δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
 170 μαστίεται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
 γλαυκίῳ δ' ἰεὺς φέρεται μένει, ἦν τινα πέφνηι
 ἀνδρῶν ἢ αὐτὸς φείσεται πρῶτωι ἐν ὁμίλῳ·
 ὥς Ἀχιλλῆ' ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἀντίον ἐλεύμεναι μεγαλήτορος Αἰνείας.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σκεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 "Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελεῶν
 180 ἔστις; ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
 ἐλπόμενον Τρώεσσι ἀνάσσειν ἵπποδάμοισι
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐκπαρήκῃς,
 οὐ τοι τούνεκά γε Πριάμος γέρας ἐν χειρὶ θῆσαι·
 εἰδὶν γάρ οἱ παῖδες, ὃ δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων.
 ἢ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἐποχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλίης καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι,
 αἴ κεν ἔμῃ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέειν,
 ἦδ' ἡ μὲν σέ γε φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι·
 ἢ οὐ μέμνηι ὅτε πέρ σε βοῶν ἔπο, μούνοισι ἔοντα,
 190 σέυα κατ' Ἰδαίῳ δρέων ταχέεσσιν πόδεσσιν
 καρπαλίμως; τότε δ' οὐ τι μετατροπαλίζεις φεύγων.
 ἔγνω δ' ἐς λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
 πέρσιν μεσορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρὶ,
 ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
 ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι ὀίμαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πλεθὺν ἰέναι, μὴδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥέκεται δέ τε νῆπιος ἔγνω."
 τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 200 "Πηλεΐδ' ἦ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσιν γε νηπύτιον ὥς
 ἔλπεο δαιδίεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἠδ' αἵσυλα μυθήσασθαι.
 ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκίας,
 πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπει ὀνητῶν ἀνθρώπων,
 ὅψαι δ' οὐτ' ἄρ' πῶς σὺ ἐμοὺς ἴδες οὐτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.
 φασὶ σὲ μὲν Πηληῖος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
 μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου Ἀλοσύδνης·
 αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγκίσαιο
 εὐχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔστ' Ἀφροδίτη·
 210 τῶν δὴ νῦν ἕτεροὶ γε φίλον παῖδα κλαύουσιν
 σήμερον· οὐ γάρ φημι ἐπέεσσιν γε νηπυτίοισιν
 ὥδε διακρινέσθαι μάχης ἐξαπονέεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλῃς, καὶ ταῦτα δαίμνεαι, ὄφρ' ἐν εἰδηῖ
 ἡμετέρῃν γενεήν· πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς,

κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐ πῶ "Ἴλιος ἱρὴ
ἐν πεδίῳ πεπόλιστο πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἔσ' ὑπωρείας ὄικεον πολυπίδακος Ἰδης.
Δάρδανος αὖ τέκεσ' υἱὸν Ἑρικθόνιον βασιλᾶα,
ὃς δὴ ἀφρηστότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·

220

τοῦ τρικίλιαι ἵπποι ἔλος κᾶτα βουκολέοντο
θάλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆισι.
τάων καὶ βορέης ἡράσσατο βοσκομενάων,
ἵππῳ δ' εἰκάμενος παρελέσατο κυανοχαίτη·
αἱ δ' ὑποκυάμεναι ἔτεκον δυσκαΐδεκα πώλους.
αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον οὐδὲ κατέκλων·
ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.

230

Τρώας δ' Ἑρικθόνιος τέκετο Τρώεσσι ἀνακταί·
Τρώας δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
"Ἴλος τ' Ἀσκάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τὸν καὶ ἀνιρρίψαντο θεοὶ Διὶ οἶνοχοεῦειν
κάλλεος εἵνεκα οἴο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

"Ἴλος δ' αὖ τέκεσ' υἱὸν ἀμύμονα λαομέδοντα,
λαομέδων δ' ἄρα Τιῶωνδὸν τέκετο Πριάμῳ τε
λάμπῳ τε Κλυτίῳ θ' Ἰκετάονά τ' ὅζον Ἄρμος.
Ἀσκάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγκίχην τέκε παῖδα·
αὐτὰρ ἔμ' Ἀγκίχης, Πριάμος δ' ἔτεκ' Ἐκτορα δῖον.
ταύτης τοι γενεᾆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
Ζεὺς δ' ἄρετῃν ἀνδρῶσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε
ὅπως κεν ἐθέλησιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
ἀλλ' ὅγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεσα νηπύτιοι ὦς,
ἔσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊότητος.

240

ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνειδεᾶ μυθήσασθαι
πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηὺς ἐκατόνζυγος ἄχεος ἔροισι
στρεπτή δὲ γλῶσσαι ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μύθοι
παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνεα καὶ ἔνεα.
ὀπποῖόν κ' εἴπῃς ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσῃς.
ἀλλὰ τί μ' ἔριδας καὶ νεῖκεα νῶϊν ἀνάγκη
νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς τε γυναῖκας,
αἱ τε κολωσάμεναι ἔριδος περί θυμοβόροιο
νεικεῖς· ἀλλήλοισι μέσση ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι,
πόλλ' ἑτέα τε καὶ οὐκί· χόλος δὲ τε καὶ τὰ κελεύει.
ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμῶτα
πρὶν χαλκῶι μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε εἴσσοι
γευσόμεσ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείησιν."

250

ἢ ῥα καὶ ἐν θειῶϊ κάκει ἔλας· ὁβριμον ἔγκος,
σιμερδαλέωι· μέγα δ' ἀμφὶ κάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῆι.
Πηλεΐδης δὲ κάκος μὲν ἀπὸ ἑο χειρὶ παχείη

261

ἔσκετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείας,
 νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ὥς οὐ ῥηίδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμνόμεναι οὐδ' ὑποάκων.
 οὐδὲ τὸτ' Αἰνείας δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ῥῆξε κάκος· χρυσοῖς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 ἀλλὰ δῶω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 ἦσαν, ἐπεὶ πάντε πτύχας ἦλασε κυλλοποδῶν, 270
 τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοσι κασσιπέραιοι,
 τὴν δὲ μίαν χρυσήν, τῇ ῥ' ἔσκετο μέλινον ἔγχος.
 δεύτερος αὐτ' Ἀχαιεὺς προῖτα δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἰνείας κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔειπεν,
 ἄντηγ' ὑπο πρῶτην, ἥι λαπτότατος ὤεε χαλκός,
 λαπτοτάτη δ' ἐπέειν ῥινὸς βοός· ἡ δὲ διαπρὸ
 Πηλιδας ἦΐεν μέλιν, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλμῃ καὶ ἀπὸ ῥέου ἀσπίδ' ἀνέσχε
 δαίρας· ἐγκέῃ δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαῖῃ
 ἔστη ἰεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους 280
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευόμενος δόρυ μακρὸν
 ἔστη, καὶ δ' ἄχος οἱ κύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
 ταρβήσας, ὃ οἱ ἄγχι πάγῃ βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν, ἐρυσσόμενος πῖφος δαυέ,
 σμερδαλέα ἰάκων· ὁ δὲ κερμαδίον λάβε χειρὶ
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 ἔνεα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳι
 ἢ κόρυς· ἢ ἐ κάκος, τό οἱ ἦρκεσε λυγρὸν ὄλεον, 290
 τὸν δὲ κε Πηλεΐδης σκεδὸν ὄρι θυμὸν ἀπινύρα,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀπὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 “ὦ πόποι, ἦ μοι ἔχος μεγαλήτορος Αἰνείας,
 ὅς τάχα Πηλεΐωνι δαμνεί· Αἰδόςδε κάτασι,
 παυόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραϊσμέσαι λυγρὸν ὄλεον.
 ἀλλὰ τί ἦ νῦν οὗτος ἀναΐπιος ἄλγεα πάσκει,
 μὰψ ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεκαρισμένα δ' αἶε
 δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρύην ἔχουσιν;
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπὲρ θανάτου ἀγάγωμεν, 300
 μὴ πως καὶ Κρονίδης κεκολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεὺς
 τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἐστ' ἀλέασθαι,
 δῶρα μὴ ἀσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος δληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
 οἳ ῥέον ἐπετένοντο γυναικῶν τε θνητάων.
 ἦδην γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤκωρε Κρονίων·
 νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίην Τρώεσσι ἀνάσσει

καὶ παίδων παῖδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.”

τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια “Ἥρη·

“ἐννοσίγαι’, αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σβία νόησον

Αἰνείαν, ἥ κέν μιν ἐρύσσει ἢ κεν ἑάσει

[Πηλεΐδῃ Ἀχιλλεὺς θαμύμεναι ἐσθλὸν εἶντα.]

ἢ τοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαιμεν ὕρκους

πᾶσα μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,

μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεχέσαιν κακὸν ἥμαρ,

μὴδ' ὁπότ' ἔν Τροίῃ μαλερώῃ πυρὶ πᾶσα δάνται

δαπομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν.”

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἔκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

βῆ ῥ' ἵμεν ἔν τε μάχῃν καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγκαίων,

ἶξε δ' ὅθ' Αἰνείας ἦδὲ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.

αὐτίκα τῶι μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀκλὺν

Πηλεΐδῃ Ἀχιλλεὺς· ὁ δὲ μελίην εὐχαλκον

ἀσπίδος ἐτέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείας·

καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλεύς ἔθηκεν,

Αἰνείαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ κρονὸς ὑπὸς αἶφρας.

πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων

Αἰνείας ὑπεράλτο θεοῦ ἀπὸ χαιρὸς δρούσας,

ἶξε δ' ἐπ' ἐκατὴν πολυαῖκος πολέμοιο,

ἔνεα τε Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.

τῶι δὲ μάλ' ἐπύθευ ἦλεε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελύει

ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερέυμοιο μάχεσθαι,

ὅς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;

ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσῃ αὐτῶι,

μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμων Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλλεύς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,

θαρσύνσας δὲ ἔπειτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·

οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐπεναρῖσαι.”

ὧς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διαπέφραδε πάντα.

αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλλεύς ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδας ἀκλὺν

θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἐπιδεν ὀφθαλμοῖσιν,

ὀκνέσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὴ μεγαλήτορα θυμόν·

“ὦ πόποι, ἦ μέγα θάυμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι·

ἔγχοι μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ κρονός, οὐδέ τι φῶτα

λεύσσω, τῶι ἐφάνκα κατακτάμεναι μενεαίνων.

ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν

ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μὰψ αὐτῶς εὐχετάσθαι.

ἔρρέτω· οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι παρνηθήσεται,

ὧς καὶ νῦν φύγεν ἔμμενος ἐκ θανάτοιο.

ἀλλ' ἔγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας

τῶν ἄλλων Τρώων παρήσσωμαι ἀντίος ἑλῶν.”

ἦ καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάστωι·

310

320

330

340

350

“μῆκετι νῦν Τρώων ἐκὰς ἕστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
 ἀλλ’ ἄγ’ ἀνὴρ ἄντ’ ἀνδρὸς ἴτω, μεμῆτω δὲ μάχεσθαι
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφείμωι περ ἐόντι,
 τοσοούτ’ ἀνερῶπους ἐφάπταν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 οὐδέ κ’ Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἀμβροτος, οὐδέ κ’ Ἀθήνη
 τοσσῆσδ’ ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
 ἀλλ’ ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσὶν τε ποσὶν τε 360
 καὶ σῶσαι, οὐ μὲ τί φημι μεσσηόμεν, οὐδ’ ἡβᾶν,
 ἀλλὰ μάλα σπῆκος εἰμι διαμπερές, οὐδέ τι ν’ οἴω
 Τρώων χαιρήσαι, ὅς τις σκεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.”
 ὥς φάτ’ ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ
 κέκλεε· ὁμοκλήσας, φάτο δ’ ἵμεναι ἄντ’ Ἀχιλῆος·
 “Τρώες ὑπέρθυμοι, μὴ δαΐδιτε Πηλεΐωνα,
 καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
 ἔγχε’ δ’ ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 οὐδ’ Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
 ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολουῖα. 370
 τῷ δ’ ἐγὼ ἀντίος εἰμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
 εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ’ αἰῶνι σιδήρει.”
 ὥς φάτ’ ἐποτρύνων, οἱ δ’ ἀντίοι ἔγχε’ ἄσσαν
 Τρώες· τῶν δ’ ἑμυδὶς μίχον μένος, ὥρτο δ’ αὐτή.
 καὶ τότε ἄρ’ Ἔκτορα εἶπε παραστάς Φοῖβος Ἀπόλλων·
 “Ἔκτορ, μῆκετι πάμπαν Ἀχιλλεὺς προμάχизε,
 ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεσσο,
 μή πῶς σ’ ἢ ἐβάλῃ ἢ ἐσκεδὸν ἄορι τύψῃ.”
 ὥς ἔφαθ’, Ἔκτωρ δ’ αὖτις ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
 ταρβήσας, ὅτ’ ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος. 380
 ἐν δ’ Ἀχιλεὺς Τρώεσσι ὅρε, φρεσὶν εὐμένος ἀλκήν,
 σιερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ’ ἔλεν Ἰφιτίωνα
 ἐσθλὸν Ὀτρυντεΐδην, πολέων ἀγίτορα λαῶν,
 ὃν νύμφη τέκε νηὶς Ὀτρυντηΐῃ πολυπύρρῳ
 Τιμῶλῳ ὑπο νιφόεντι, Τῶς ἐν πίοσι δῆμῳ·
 τὸν δ’ ἰοὺς μεμαῶτα βάλ’ ἔγχε’ ὀϊός Ἀχιλλεὺς
 μέσσην κακὴν κεφαλὴν· ἢ δ’ ἀνδρα πᾶσα κέασεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ’ ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
 “κέϊσαι, Ὀτρυντεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ’ ἀνδρῶν·
 ἐνεάδε τοι εἰς ἄνατος, γενεὴ δὲ τοί ἐστ’ ἐπὶ λίμνῃ 390
 Γυγαίνῃ, ὅει τοι τέμενος πατρῴϊόν ἐστιν,
 ὦ Τλλῶι ἐπ’ ἰκευόεντι καὶ Ἑρμῶι δινίεντι.”
 ὥς ἔφατ’ εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
 τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
 πρῶτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὃ δ’ ἐπ’ αὐτῷ Δημολῶντα,
 ἐσθλὸν ἀλεσσητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
 νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήϊου.
 οὐδ’ ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεσεν, ἀλλὰ δι’ αὐτῆς
 αἰκῶν ἱεμένη ρήξ’ ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ

ἔκδοιεν ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. 400
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καὶ Ἴππων αἰσαντα
 πρόσθεν ἔσεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρί·
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἵσσε καὶ ἥρυγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρυγεν ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἔνακτα,
 κούρων ἐλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσάχεων·
 ὥς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὅστέα θυμὸς ἀγῆνωρ·
 αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίσεν Πολύδωρον
 Πριάμειν. τὸν δ' οὐ τι πατὴρ εἶσσκε μάχεσθαι,
 οὐνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεςσι δὲ πάντας ἐνικά· 410
 δὴ τότε νηπιέει, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 οὔνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμὸν.
 τὸν βάλε μέσσον ἔκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 νῶτα παραΐσσοντος, θει ζωστήρος ὀκλῆς
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλὸς ἦν τετο εἰσῆς·
 ἀντικρὺς δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγκεος αἰκμῇ,
 γνῦξ δ' ἔριπ' οἰωώσας, νεφέλη δέ μιν ἀμφοκάλυψε
 κυανήν, προτὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασέει.
 Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κακίστηντον Πολύδωρον
 ἔντερα χερσὶν ἔκοντα λιαζόμενον προτὶ γαίῃ, 420
 κάρ β' αἱ ὀφθαλμῶν κέκυτ' ἀκλὺς· οὐδ' ἔρ' ἔτ' ἔτλη
 θνήσκον ἐκὰς στρωφίδος, ἀλλ' ἀντίος ἦλε' Ἀχιλλεὺς
 ὅπυ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἵκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ὥς εἶδ', ὥς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος μῦθα·
 “ἔττις ἀνὴρ ὅς ἐμὸν γε μάλιστ' ἐσεμίσσατο θυμὸν,
 ὅς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τετυμένον· οὐδ' ἂν ἐπὶ δὴν
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.”
 ἦ καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορα δῖον·
 “ἄσσαν ἴθ', ὥς κεν θάσσαν ὀλέρου πείραθ' ἵκηαι.”
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ· 430
 “Πηλεΐδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσ' ἔγε μνηστῆρα ὥς
 ἔλπεο δαιδίζεσθαι, ἐπεὶ κάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμῖν κερτομίας ἦδ' αἵσυλα μυθεύσασθαι.
 οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων·
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα σέθεν ἐν γούνασι κεῖται,
 αἶ' ἐγὼ κε χαρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
 δουρὶ βαλὼν, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλος ὅπυ πάροισεν.”
 ἦ ῥα καὶ ἀμυπεπαλὼν προΐει δόρυ· καὶ τό γ' Ἀθήνη
 πνοίῃ Ἀχιλλεύς πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 ἦκα μάλα φύσασα· τὸ δ' ἄψ ἵκεθ' Ἐκτορα δῖον, 440
 αὐτοῦ δὲ προπάροισε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμετωρὶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 κυερδαλέα ἰάκων· τὸν δ' ἐκέρπαζεν Ἀπόλλων
 βεῖτα μάλ', ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἔρ' ἠέρι πολλῇ.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς

ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρίς δ' ἡέρα τύψε βαθείαν.
 [ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴκος,]
 δακνὰ δ' ὀμοκλήσας ἔπια πτερόεντα προσνύδα·
 “ἐγὼ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθες κακόν· νῦν αὐτὲ εἴ ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, 450
 οἱ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ εἴην εἴ ἐπανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροσός ἐστι.
 νῦν δ' ἄλλους Τρώων ἐπιείσομαι, ὃν κε κικέω.”

ὥς εἰπὼν Δρύοι' οὔτα κατ' αὐχένα μέσσων ἔκοντι·
 ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
 Δημοῦχον δὲ Φιλιτορίδην ἥν τε μέγαι τε
 κατ' ἰσθμῷ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε. τὸν μὲν ἔπιατα
 οὐτάζων ἰφεί μετὰ λωὶ ἐπαίνυτο θυμὸν·
 αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἱὲ Βίαντος, 460
 ἔμφορ ἐφορμυθεὶς ἐκ Ἰππων ὥς καυθεῖε,
 τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σκεδὸν ἄορι τύψας.
 Τρώα δ' Ἀλαστορίδην—ὁ μὲν ἀντίος ἦλυσε γούνων,
 εἴ πως εὖ περὶδοιτο λαβὼν καὶ ζωὴν ἀφείν
 μὴδὲ κατακταίνεσθαι ὀμηλικὴν ἐλεείας,
 μήπιος, οὐδὲ τὸ κῆδον οὐ παύσασθαι ἔμελλεν·
 οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς. ὁ μὲν ἤπτετο χεῖρεσσι γούνων
 ἰέμενος λίσσας, ὁ δὲ φασγάνῳ οὔτα κατ' ἦπαρ·
 ἐκ δὲ οἱ ἦπαρ ὄλισσεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ 470
 κόλπῳ ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὄρεε κάλυψε
 θυμῷ δευόμενον. ὁ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς
 δουρὶ κατ' οὐς· εἴθεα δὲ δι' οὐατος ἦλε' ἐτέρωιο
 αἰκμῇ χαλκείῃ. ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἑκασλον
 μέσσην κακὴν κεφαλὴν ἰφία ἦλασε κωπήεντι,
 πᾶν δ' ὑπεεργμάνηεν ἰφίος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄρεε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπιασ', ἵνα τε συνέχουσι τέκνοντες
 ἀγκῶνος, τῇ τὸν γε φίλης διὰ καρδὸς ἔπαρεν
 αἰκμῇ χαλκείῃ· ὁ δὲ μιν μένε χεῖρα βαρυθεῖς, 480
 πρόσθ' ὀρόων θάνατον. ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θένων
 τῆλ' αὐτῇ πύληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτὲ
 σφονδυλίων ἔκπαλε, ὁ δ' ἐπὶ χροῖ κείτω τανυσθεῖς.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πάρεω υἱὸν
 Ῥίγιον, ὃς ἐκ Θρήικης ἐριβόλακος εἰληλούεσθαι·
 τὸν βάλε μέσσων ἔκοντι, πάγι δ' ἐν νηδύϊ χαλκός,
 ἤριπε δ' ἐκ ὀκέων. ὁ δ' Ἀρήϊον οὐρανόποντα,
 ἀπ' Ἰππους στρέψαντα, μετὰ φρενον ὀσά δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὥς· κυκλήενσαν δὲ οἱ Ἴπποι.
 ὥς δ' ἀναμνησάμενος βαθεί' ἄγκυα θεσπιδαῖς πύρ 490
 οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεία δὲ καίεται ὕλη,

πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα αἰλυφάει,
 ὣς δ' γε πάντη οὔνε σὺν ἔγχεϊ δαίμονι ἴκος
 κτανομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 ὣς δ' ὅτε τις ζεύκη βόας ἤρσενας εὐρυμετώπους
 τριβέμεναι κρή λευκὸν ἐκτιμένην ἐν ἄλωι,
 ῥίμφα τε λάππ' ἀγέοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐρμύκων,
 ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μετασέμου μώνυχες ἵπποι
 στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄεων
 νέρσεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἶ περι θίφρον, σοο
 ἅς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγτες ἔβαλλον
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρων δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Φ

μάχη παραποτάμιος.

ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴκον ἑυρρείος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, δὴ δαίνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνεα διατμήκας τοὺς μὲν πεδίωνδε δίωκε
 πρὸς πόλιν, ἦι περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
 ἡματι τῷ προτέρῳ, ὅτ' ἐμαίνετο φαίδιμος Ἑκτωρ·
 τῇι β' οἳ γε προχέοντο πεφυζότες, ἡέρα δ' Ἥρη
 πῖπτα πρὸς αἶε βάθειαν ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
 ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαεῦρρον ἀργυροδίηνη.
 ἐν δ' ἔπесον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέερα,
 ὄχεαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἳ δ' ἀλαλητῶν 10
 ἔκνεον ἔνεα καὶ ἔνεα, ἐλίσσόμενοι περὶ δῖνας.
 ὥς δ' ὅε' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέονται
 φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλόγα ἀκάματον πῦρ
 ὀρμενον ἐπαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουα καὶ ὕδωρ·
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαευδινήεντος
 πλητο ῥόος κελάδων ἐπιμῖξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
 αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχεα
 κεκλιμένον μυρίκησιαι, ὁ δ' ἔσθερε δαίμονι ἴσος
 φάσανον οἶον ἔκων, κακὰ δὲ φρεσὶ μύθετο ἔργα,
 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς 20
 ἄορι θαινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἷματι ὕδωρ.
 ὥς δ' ὑπὸ δελφίνος μακακίτεος ἱεῦες ἄλλοι
 φεύγοντες πμυπλάσι μυχοὺς λυμένος ἐυόρμου,
 δαιδιότες· μάλα γάρ τε κατεσείει δὴ κε λάβησαν·
 ὥς Τρώες ποταμοῖο κατὰ δαινοῖο ῥέερα
 πτώσσουν ὑπὸ κρημνοῦς, ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
 ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο θυώδεα λείπατο κούρους
 ποιήην Πατρόκλοιο Μανοπιάδαο θανόντος.
 τοὺς ἐβλεπε εὐράζε τεσηπὸτας ἄντε νεβροὺς,
 θάλασσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐυτιμήτοισιν ἰῶσα,
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶα,

δῶκε δ' ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε δαΐζεσθαι μενεαίνων.

ἔνε' υἱὶ Πριάμοιο συνήντητο Δαρδανίδαο
ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάοι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλῶας οὐκ ἐθέλοντα,

ἐννύχιος προμολῶν· ὁ δ' ἐρινεὸν ὁπεί χαλκῷ
τάμνε νέους ὕρηκας, ἵν' ἄρματος ἔντυγες εἴεν·
τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἔλυσε θῖος Ἀχιλλεύς.

καὶ τότε μὲν μιν Λήμνον εὐκτιμένῃν ἐπέρασε 40

νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκε·
κεῖθεν δὲ ξεινὸς μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
Ἰμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς θῖαν Ἀρίσβην·
ἔθηκεν ὑπεκπροφυγῶν πατρώϊον ἵκετο δῶμα.

ἔνδεκα δ' ἡμᾶτα θυμὸν ἐτέρπετο οἷα φίλοισιν
ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· θυωδεκάτη δὲ μιν αὖτις
χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
πέμψειν εἰς Αἶδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόηκε ποδάρκης θῖος Ἀχιλλεύς
γυμνόν, ἄτερ κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος, 50
ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τείρε γὰρ ἰδρῶς
φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
ὀκνήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ἑν μεγαλήτορα θυμόν·

“ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρώμαι·

ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὓς περ ἔπεφνον,

αὐτὶς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος,

οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγῶν ὑπο νηλεὲς ἡμᾶρ,

Λήμνον ἐς ἡγαθέην πεπερνημένος· οὐδὲ μιν ἔσχε

πόντος ἄλλος πολιῆς, ὁ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο 60

γεύσεται, ὅφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω,

ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει

γῆ φυαίζοος, ἦ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.”

ὥς ὠρμαине μένων, ὁ δὲ οἱ σκεδὸν ἦλθε τσηηπῶς,

γούνων ἄψασθαι μεμαῶς, περὶ δ' ἥελε θυμῷ

ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.

ἦ τοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο θῖος Ἀχιλλεύς

οὐτάμεναι μεμαῶς, ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων

κύψας· ἔγκειν δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ

ἔσθι, ἱεμένη χροὸς ἕμεναι ἀνδραμείοιο. 70

αὐτὰρ ὁ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσετο γούνων,

τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκακμένον οὐδὲ μεσείη·

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“γουνοῦμαί ε', Ἀχιλεῦ, σὺ δὲ μ' αἶθεο καὶ μ' ἐλέησον·

ἀντὶ τοῖ ἐμ' ἱκέτας, διοτρεφές, αἰδοίοιο·

πὰρ γὰρ τοὶ πρότωι παδάμῃνι Δημήτερος ἀκτῆν

ἡμασι τῷ ὅτε μ' εἶλες εὐκτιμένῃ ἐν ἀλῶαί,



καί μ' ἐπέρασσας ἔνευσεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
 Λήμιον ἐς ἡγεσθην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἤλφον.
 νῦν δὲ λύμην τρίς τόσσα πορών· ἥως δέ μοι ἔστιν 80
 ἴδε θυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουσα
 πολλὰ πασών· νῦν αὖ με τέτις ἐν χερσὶν ἔθηκε
 μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχεσθαι Διὶ πατρί,
 ὅς με κοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυθεάδιον δέ με μήτηρ
 γέναιο Λαιοῖν, εὐγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
 Ἄλτα', ὅς λελέγεα φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσα,
 Πῖδασον αἰπήεσσαν ἔκων ἐπὶ Σατνιόεντι.
 τοῦ δ' ἔκε ευγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 τῆς δὲ δύο γενώμεσθαι, σὺ δ' ἄμφο δαροτομήσας.
 ἦ τοι τὸν πρότωια μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας, 90
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀπὰ δουρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσει· οὐ γὰρ ὀκω
 οἷς χεῖρας φεύγεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασέ γε δαίμων.
 ἄλλο δέ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆαι·
 μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐκ ὁμογάστριος Ἐκτορός εἰμι,
 ὅς τοι ἐπαῖρον ἔπεφνεν ἐνὶ κέα τε κρατερόν τε."
 ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσκυῖδα φαίδιμος υἱὸς
 λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσε·
 "νήπιε, μή μοι ἔποινα πιφάυσκεο μὴδ' ἀόρνευ·
 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἶσμον ἡμαρ, 100
 τόφρα τί μοι πεφιδέσσαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον ἠδὲ πέρασσα·
 νῦν δ' οὐκ ἔσ' ὅς τις θάνατον φύγη, ὅν κε θεός γε
 Ἴλίοιο προπάραιοιεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλληαι,
 καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
 ἀλλά, φίλος, εἴνε καὶ σύ· τί ἦ ὀλοφύρεαι οὕτως;
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐκ ὀράσις οἷος καὶ ἐγὼ καλὸς τε μέγας τε;
 πατρός δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, οὐδ' ἀνὴρ γέναιο μήτηρ·
 ἀλλ' ἔπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖα. 110
 ἔσσειται ἢ ἥως ἢ δαίην ἢ μέσον ἡμαρ,
 ὅππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρη' ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 ἢ ὃ γε δουρὶ βαλὼν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν διςτῶι."
 ὣς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 ἔγκος μὲν ῥ' ἀφῆκεν, ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσας
 ἀμφοτέρας· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσόμενος κίφος ἀπὺ
 τύπε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ οἱ εἶω
 θυ κίφος ἀμφοῖς· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο τασείας, ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δευε δὲ γαῖαν.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἵκε φέρεσθαι,
 καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν· 121
 "ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἱκεύειν, οἳ σ' ὀπιελὴν
 αἶμ' ἀπολιμνίσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ

ἀνοευμένη λαίεσσα γοίσκεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
 οἷσα διηΐκας εἴωα ἄλως εὐρέα κόλπον.
 ὁρώσκων τις κατὰ κύμα μέλαιναν φρήν' ὑπᾶπτα
 ἰχθὺς, ὃς κε φάγηται λυκάονος ἀργέτα θυμόν.
 φεείρεσθ', εἰς δ' κεν ἕστυ κιχέοιμεν Ἰλίου ἱρῆς,
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὀπίσσω κερατίζων.
 οὐδ' ὕμῃν ποταμός περ εὐρροος ἀργυροδίηνης 130
 ἀρκέσει, ὧι δὴ θνητὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
 ζωοὺς δ' ἐν θίνῃσι καθεύετε μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ καὶ ὧς ὀλέεσθε κακὸν μῦθον, εἰς δ' κε πάντες
 τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 οὗς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνητε νόσφιν ἐμεῖο."
 ὧς ἄρ' ἔφη, ποταμός δὲ χολώεσθαι κηρόσι μάλλον,
 ὠρμηνεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοις
 δῖον Ἀχιλλεῖα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς ἔχων δολιδόσκιον ἔγκος
 Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων, 140
 υἱεῖ Πηλεγόνοσ' τὸν δ' Ἀσιὸς εὐρυρέερος
 γείνατο καὶ Περίβοια, Ἀκεσσαμένοιο θυγατρὸν
 πρεσβυτάτην· τῇ γάρ ῥα μίγνι ποταμός βαθυδίηνης.
 τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 ἔστυ ἔχων δύο δοῦρε' μένος δὲ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεκόλωτο δαΐκταμένων αἰζηῶν
 τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σκεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 "τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὅ μεν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν; 150
 θυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι."
 τὸν δ' αὖ Πηλεγόνοσ' προσεφώνεε παίδιμος υἱός·
 "Πηλεΐδην μεγέθυμα, τί ἦ γενεὴν ἔρρεΐναις;
 εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούσης,
 Παιόνας ἀνδρας ἄγων δολιδεγέας· ἦδε δέ μοι νῦν
 ἡὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' εἰς Ἴλιον εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀσιοῦ εὐρύ ῥέοντος,
 [Ἀσιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαίαν ἔχουσιν.]
 ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγκεϊ· τὸν δ' ἐμέ φασι
 γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ." 160
 ὧς φάτ' ἀπειλῆσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
 Πηλιάδα μελίνην· ὃ δ' ἀμαρτῇ δοῦρασιν ἀμφίς
 ἦρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέσιος ἦεν·
 καὶ ῥ' ἐτέρωι μὲν δουρὶ κάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ
 ῥῆξε κάκος· χρυδὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 τῷ δ' ἐτέρωι μιν πᾶχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 δεξιτερῆς, κύτθ' αἶμα κελαινεφές· ἠ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 γαῖῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροδὸς ἄσαι.
 δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς μελίνην ἰσχυπτόωνα

Ἄστεροπαίῳ ἐφίκε κατακτάμεναι μανεαίνων· 170
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθη,
 μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μέλινον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἄορ ὅπῳ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαώς· ὃ δ' ἔρα μελίνην Ἀχιλῆος
 οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσει χαρὶ παχείῃ.
 τρὶς μὲν μιν πελέεσκεν ἐρύσσεσθαι μανεαίνων,
 τρὶς δὲ μεθήκε βῆς· τὸ δὲ τέτρατον ἥελε θυμῷ
 ἔσαι ἐπιγνάμψας δόρυ μέλινον Αἰακίδας,
 ἀλλὰ ἐ πρὶν Ἀχιλεὺς σκεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπνύρα.
 γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἔρα πᾶσαι
 χυῖτο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄρεε κάλυπεν 181
 ἀσμαιόντ'. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσι δρούσας
 τεύχεά τ' ἐκένάρει καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 "κεῖς οὕτω· χαλεπὸν τοι ἐρισεσένεος Κρονίωνος
 παῖσιν ἐρίζεσθαι, ποταμοῖδ' περ ἐκγεγῶτα.
 φῆσα ἐγὼ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεσαι εὐρὺ ρέοντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
 τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσειν Μυρμιδόνεσσι
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 τῷ κρείσσει μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλυσυρνήντων, 190
 κρείσσει αὖτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.
 καὶ γὰρ τοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναται τι
 κραυμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι,
 τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζαι,
 οὐδὲ βαθυρρεῖται μέγα σένης Ὀκεανοῖο,
 ἐκ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
 καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·
 ἀλλὰ καὶ ὅς δ' αἰδοῖκε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν
 δαηνὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγῆσιν."
 ἦ ῥα καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος, 200
 τὸν δὲ κατ' αὐτοῖσι λείπει, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπνύρα,
 κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίσπει δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
 τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυς τε καὶ ἰχεύς ἀμφεπέοντο,
 θυμὸν ἐραπτόμενοι ἐπιπεφρίδιον κείροντες·
 αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰόναι μετὰ Παίονας ἵπποκορυστάς,
 οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβῆατο διηκέντα,
 ὥς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑμῖν
 χερός ὑπο Πηλεΐδῳ καὶ ἄορι ἴφι δαμνέτα.
 ἔνε' ἔλε Θεράλοχόν τε Μυδωνά τε Ἀστυπυλόν τε
 Μνησρόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἅδ' Ὀφελέστην· 210
 καὶ νῦ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὥκυς Ἀχαιεύς,
 εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
 ἀνέρι εἰσάμενος, βαθείης δ' ἐκφθέγγατο δίνης·
 "ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατείας, περὶ δ' αἵσυλα ρέειας
 ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.

εἴ τοι Τρώας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας δάεσσαι,
 ἐξ ἐμῶσιν γ' ἔλασας πεδῖον κάτω μέμμερα ῥέε·
 πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐραταινὰ ῥέεσθαι,
 οὐδέ τί μιν δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα διῖαν
 στενόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις δῖδμήλωσ. 220
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγῃ μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν."

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 "ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε θιοτρεφές, ὥς σὺ κελεύεις.
 Τρώας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
 πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστῃ καὶ Ἑκτορι πειρηθῆναι
 ἀντιβίην· ἢ κέν με θαμάσσεται ἢ κεν ἐγὼ τόν."

ὥς εἰπὼν Τρώεσσι ἐπέεσσυτο δαίμονι Ἴσος.
 καὶ τότε Ἀπόλλωνά προσέφη ποταμὸς βασιυθίνης·
 "ὦ πόποι, ἄργυρόταζε, Διὸς τέκος, οὐ σὺ γε βουλάς
 εἰρύσας Κρονίωνος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε 230
 Τρώσιν παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
 θεῖλος ὄψε δύνων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἱερουσαν."

ἦ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἔνεορε μέεσσαι
 κρημνοῦ ἀπαΐτας, ὃ δ' ἐπέεσσυτο οἴῳματι εὐών,
 πάντα δ' ὄρινε ῥέεσθαι κυκώμενος, ὥς τε νεκρούς
 πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὐς κτάν' Ἀχιλλεύς·
 τοὺς ἐκβάλλε εὐράζε, μεμυκὼς ἥντε ταῦρος,
 κέρσονθε· ζωοὺς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεσθαι,
 κρύπτων ἐν δῖνῃσι βαθείνῃσιν μεγάλῃσι.

δεινὸν δ' ἄμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἵστατο κύμα, 240
 ὥς τε δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος, οὐδὲ πόδεσσιν
 εἶα στηρίζεσθαι· ὃ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
 εὐφυέα μεγάλην· ἢ δ' ἐκ ῥιζέων ἐριποῦσα
 κρημνὸν ἅπαντα διώσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεσθαι
 ὄζοισιν πυκινόισι, γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτὸν
 εἴσω πᾶς ἐριποῦς· ὃ δ' ἔρ' ἐκ δῖνης ἀπορούσας
 ἦϊzen πεδίοιο ποτὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
 δείσας. οὐδέ τ' ἔλῃγε θεὸς μέγας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 ἄκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 διῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 250

Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 αἰθεοῦ οἴματ' ἔκων μέλανος τοῦ κρηνητῆρος,
 ὅς ἐ' ἄμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιςτος πετεινῶν·
 τῷ ἐκὼς ἦϊzen, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαιθα δὲ τοῖο λιασείς
 φεῦγ', ὃ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μεγάλῳ ὀρυμαγθῷ,
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανυθροῦ
 ἄμ φουτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύει,
 χερσὶ μάκελλαν ἔκων ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
 τοῦ μὲν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδος ἅπασαι 260
 ὀχλεῦνται· τὸ δὲ τ' ὥκα κατειβόμενον κελαρύζει

χώρῳ ἔη προαλεῖ, φεάει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὥς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κικέαστο κύμα ῥόοιο
 καὶ λαίψηρόν ἐόντα· οἳ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
 ὁσάκι δ' ὀρμίσσας ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 στήναι ἐναντίβιον καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔκρουσι,
 τοσσάκι μιν μέγα κύμα διηπετέος ποταμοῖο
 πλάζ' ὤμους καεύπερσεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπὶ δα
 θυμῷ ἀνιάων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 270
 λάβρος ὑπαιθα ῥέων, κοινήν δ' ὑπέραπτε ποδοῖιν.
 Πηλεΐδης δ' ὤμωσεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 “Ζεῦ πάτερ, ὥς οὐ τίς με θεῶν ἐλεσσὼν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάσσωι.
 ἄλλος δ' οὐ τίς μοι τόσον αἴγιος Οὐρανόωνων,
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔελγεν,
 ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τέχεϊ θωρηκτάων
 λαίψηροῖς ὀλέσσει· Ἀπόλλωνος βελέεσσι.
 ὥς μ' ὄφελ' ἔκτωρ κτείνειν, ὅς ἐνεόδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐπενάριε. 280
 νῦν δέ με λευγαλέωι θανάτῳ εἵμαρτο ἀλῶναι
 ἐρχέσθ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὥς παῖδα κυφορβόν,
 ὃν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρειν χαμῶνι περῶντα.”
 ὥς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 στήτην ἐπ' ὤς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἔκτινεν,
 χαρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσιν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσέχων·
 “Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λῖν τρέε μήτε τι τάρβει·
 τοίῳ γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιπαρρόσω εἰμὲν,
 Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 290
 ὥς οὐ τοι ποταμῷ γε θαμύμεναι αἵμαόν ἐστιν,
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφίσει, σὺ δὲ εἴσῃ αὐτός.
 αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποησόμεε', αἶ κε πίῃσαι·
 μὴ πρὶν παύσαι χεῖρας ὁμοίοιο πτολέμοιο,
 πρὶν κατὰ Ἰλίοφι κλυτὰ τεύχεα λαὸν ἐέλσαι
 Τρωϊκόν, ὅς κε φύγηι· σὺ δ' ἔκτορι θυμὸν ἀπούρας
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν· δίδωμεν δέ τοι εὖχος ἀρέσσει.”
 τὼ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
 αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετιμή,
 ἔς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκκυμέναιο, 300
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαΐκταμένων αἰζηῶν
 πλῶον καὶ νέκυες· τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπὶ δα
 πρὸς ῥόον αἰσσοντος ἀν' ἰούην, οὐδέ μιν ἔχεν
 εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔειβαλ' Ἀθήνη.
 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔλινγε τὸ δὴ μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 χάετο Πηλεΐῳ, κόρυσσε δὲ κύμα ῥόοιο
 ὑπὸς ἀεαρόμενος, Σιμόντι δὲ κέκλετ' αὔρας·

“ φίλε καίγιγνιτε, σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ
 ἐκώμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 ἐκπέρσῃ, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μνέουσιν.
 ἀλλ’ ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπύμπληνι βέερα
 ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ’ ὀρόουσιν ἐναύλους,
 ἵστη δὲ μέγα κύμα, πολὺν δ’ ὀρυμαγδὸν ὕριν
 φητρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσωμεν ἄγριον ἄνδρα,
 ὅς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ’ ὃ γε ἴσα θεοῖσι.
 φημι γὰρ οὔτε βίην χραίσμινέμεν οὔτε τι εἶδος
 οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τὰ που μάλα ναίει λίμνης
 κείσεσ’ ὑπ’ ἰλίου κεκαλυμμένα· κὰδ δὲ μιν αὐτὸν
 ἐλπίω ψαμάθοισιν, ἅλις χέραδος περικεύας
 μυρίον, οὐδέ οἱ ὅστέ’ ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
 ἀλλέσῃ· τόσσῃν οἱ ἔσιν κασέπερθε καλύπτω.
 αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύχεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
 ἔσται τυμβοχόης, ὅτε μιν εἰσπύωσιν Ἀχαιοί.”

310

320

ἦ καὶ ἐπώρτ’ Ἀχιλλεῦ κυκώμενος ὑψόσε θύων,
 μορμύρων ἄφρωι τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν.
 πορφύρεον δ’ ἔρα κύμα διηπετέος ποταμοῖο
 ἵστατ’ ἀερόμενον, κατὰ δ’ ἥϊρε Πηλεΐωνα.
 ἦρῃ δὲ μέγ’ ἔσσε περιδείσας Ἀχιλλεῦ,
 μὴ μιν ἀποέρσῃε μέγας ποταμὸς βασιδίνης.
 αὐτίκα δ’ Ἥφαιστον προσεφώνεσεν ὃν φίλον υἱόν·
 “ ὄρσο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἔντα σέθεν γὰρ
 Ἔάνειον διηίνετα μάχῃ ἥσκομεν εἶναι·
 ἀλλ’ ἐπάμυνε τάχιστα, πησέσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
 αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεσθῆο Νότοιο
 εἴσομαι ἐκ ἀλώεσιν χαλεπὴν ὄρουσα εὐέλλαν,
 ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆσι
 φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ἐάνειο παρ’ ὄχεος
 δένδρεα καί, ἐν δ’ αὐτὸν ἴα πυρί· μινδὲ σε πάμπαν
 μαλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
 μινδὲ πρὶν ἀπόπαιε τὸν μένος, ἀλλ’ ὀπότε’ ἦν δὴ
 φεύγοιμ’ ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σκεῖν ἀκάματον πῦρ.”

330

340

ὥς ἔφαθ’, Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο οὐρανόθεν πῦρ.
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίτε δὲ νεκροὺς
 πολλούς, οἳ ῥα κατ’ αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὐς κτάν’ Ἀχαιεύς.
 πᾶν δ’ ἐκηράνθη πεδίον, σκέτο δ’ ἀγλαὸν ὕδωρ.
 ὥς δ’ ὅτ’ ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ’ ἀλυσὴν
 αἰψ’ ἀγερᾶνῃ· χαίρει δὲ μιν ὅς τις ἐθεῖρῃ·
 ὥς ἐκηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ δ’ ἔρα νεκροὺς
 κῆεν· ὁ δ’ ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανώωσαν.
 καίοντο πτελέαι καὶ ἱταὶ ἠδὲ μυρῖκαι,
 καίετο δὲ λεωτὸς τε ἰδὲ ὀρύον ἠδὲ κύπαιρον,
 τὰ περὶ καλὰ βέερα ἅλις ποταμοῖο πεφύκει·
 ταίροντ’ ἐγχείλυες τε καὶ ἰχθύες οἳ κατὰ δίνας,

350

οἱ κατὰ καλὰ ῥέερα κυβίστων ἔνεα καὶ ἔνεα
 πνοιῇ ταρώμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστιο.
 καίετο δ' ἵς ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “Ἡφαιστ', οὐ τις σοὶ γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερῖσαι,
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοὶ γ' ὧδε πυρὶ φλαπύεοντι μαχοίμην.
 λητ' ἐριδος, Τρώας δὲ καὶ αὐτίκα διὸς Ἀχιλλεύς
 ὕστερος ἐπελάσσει· τί μοι ἐριδος καὶ ἀρωγῆς;”

360

φῆ πυρὶ καίωμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέερα.
 ὥς δὲ λέβης ζέει ἔνδον, ἐπιγόμενος πυρὶ πολλῶι,
 κνήκην μελδόμενος ἀπαλοτρεφός αἰάλοιο,
 πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ πύλα κάγκανα κεῖται,
 ὥς τοῦ καλὰ ῥέερα πυρὶ φλέγεται, ζέει δ' ὕδωρ·
 οὐδ' ἔολε προρέειν, ἀλλ' ἵσκειτο· τείρε δ' αὐτὴν
 Ἡφαίστιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὃ γ' Ἥρην
 πολλὰ λισσόμενος ἔπει πτερόεντα προσηύδα·
 “Ἥρην, τίπτε σὸς υἱὸς ἐὼν ἔμῳ ῥόον ἔχρας κῆδαν
 ἐκ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἴψος εἰμι
 ὅσων οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσαν ἀρωγοί.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
 παύεσθαι δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοίμαι
 μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσαν ἀλεξέσθαι κακὸν ἥμαρ,
 μὴδ' ὅπότ' ἂν Τροίην μαλερώι πυρὶ πῆσα δάνηται
 καίωμένη, καίωκα δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν.”

370

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἤκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρην,
 αὐτίκ' ἄρ' Ἡφαιστον προσεφώνεεν θυ φίλον υἱόν·
 “Ἡφαιστε, σέο, τέκνον ἀγακλές· οὐ γὰρ ὅποιεν
 ἀέανaton θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν.”

380

ὥς ἔφαθ', Ἡφαιστος δὲ κατέσβεσε ἐσπιδάς πυρ
 ἄσπορρον δ' ἄρα κύμα κατέσσυτο καλὰ ῥέερα.

αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμνη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
 παυσάσθην· Ἥρην γὰρ ἐρύκακε χρομένη περ·
 ἐν δ' ἄλλοιςα θεοῖσιν ἔρις πέεε βεβριεῦσα
 ἀργαλέην, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.
 σὺν δ' ἔπесον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χεῶν,
 ἀμφὶ δὲ κάλπιδαν μέγας οὐρανός. ἄϊε δὲ Ζεὺς
 ἕμενος Οὐλύμπῳ· ἐτέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
 γηεοσύνην, ὅθ' ὄρᾳτο θεοὺς ἔριδι κυνιόοντας.
 ἔνε' οἳ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέεσσαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
 ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναῖνι ἐπόρουσε
 χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνεῖδαν φάτο μῦθον·
 “τίπτ' αὐτ', ὦ κυνόμεναι, θεοὺς ἔριδι κυνελαύνεις
 θάρρος ἄητον ἔχουσα, μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
 ἦ οὐ μέμνησι δτε Τυδείδην Διομίδε' ἀνῆκας
 οὐτάμεναι, αὐτὴν δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα
 ἰεὺς ἐμεῦ ὥσας, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδασας;
 τῷ σ' αὖ νῦν ὀίω ἀποτισέμεν ὅσσα μ' ἔοργας.”

390

ὥς εἰπὼν οὕτως κατ' αἰτῖδα εὐκαρινόεσσαν
 σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνηνα κεραυνός·
 τῇ μιν Ἄρης οὕτως μακρόνους ἔγχεϊ μακρῶι.
 ἦ δ' ἀνακασσάμενι λίθον εἶλετο χαερὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηκύν τε μέγαν τε,
 τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης·
 τῷ βάλε οὖρον Ἄρῃα κατ' αὐχένα, λυσε δὲ γυῖα.
 ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεσθαι πεσών, ἐκόνισε δὲ καίτας,
 τεύχεα δ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“νηπύτῃ, οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω ὅσσοι ἀρείων
 εὖχομαι ἔγῳ ἔμμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφάριζας
 οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνους,
 ἦ τοι χωομένη κακὰ μῆδεταί, οὐνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρῶσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεας.”

ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπειν ὅσσε φασινῶ.
 τὸν δ' ἄγε χαρὸς ἐλοῦσα Διὸς εὐγάτηρ Ἀφροδίτῃ
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα, μόγις δ' ἐσαεγέρτο θυμόν.
 τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκα Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ὦ πόποι, αἰγλόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 καὶ δὴ αὖθ' ἡ κυνώμυια ἄγει βροτολογιὸν Ἄρῃα
 θήϊου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελες.”

ὥς φάτ', Ἀθηναίην δὲ μετέεσυτο, χαίρει δὲ θυμῷ,
 καὶ ῥ' ἐπιασάμενι πρὸς στήθεα χαερὶ παχείῃ
 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτῃ γούνατα καὶ φίλον ἵππορ.
 τῷ μὲν ἄρ' ἀμφω κείμεντο ἐπὶ χροῒ πούλυβοτέρῃ,
 ἦ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·

“τοιοῦτοι μὲν πάντες, ὅσοι Τρῶεσσαν ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργεῖοισι μαχοίετο εωρηκτῆσιν,

ἥδε τε παρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὥς Ἀφροδίτῃ
 ἤλασε Ἄρῃ ἐπικούρος, ἐμῷ μὲναι ἀντιόωσα·
 τῷ κεν δὴ πάλαι θυμὸς ἐπαυσάμεσθαι πολέμοιο,
 ἴλιον ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.”

[ὥς φάτο, μείδῃσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.]
 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχων·

“Φοῖβε, τί ἦ δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ὅκειν
 ἀρχάντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἴσιον, αἶ κ' ἀμαχαντὶ
 ἴομεν Οὐλύμπιόνδε, Διὸς ποτὶ καλκοβατὲς δῶ.

ἄρχε· σὺ γὰρ γενεήφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἐμοί γε
 καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.

νηπύτῃ, ὥς ἄνοον κραδίην ἔχεις· οὐδέ νυ τῶν περ
 μέμνησαι ὅσα δὴ πάρομεν κακὰ ἴλιον ἀμφὶ
 μοῖνοι νῶϊ ἐσῶν, ὅτ' ἀτήνορι λαομέδοντι
 παρ Διὸς ἐλεόντες ἐντεύσαμεν εἰς ἐπιαυτὸν
 μισῶν ἐπὶ ρητῶι, ὃ δὲ σμυαίνων ἐπέτελλεν.

ἢ τοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τείχος ἔδωκα
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βοὺς βουκολέεσκες
 Ἴδης ἐν κνημιόϊα πολυπύχου ὕληςεσσι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μισοῖτο τέλος πολυτλήεας ὦραι 450
 ἐπέφερον, τότε νῶϊ βιάσατο μισθὸν ἅπαντα
 λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπαλίσας δ' ἀπέπεμψε.
 σὺν μὲν δ' ἑ γ' ἠπάλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπέρει
 δῖσιν, καὶ περάσιν νήσων ἐπὶ τηλεδαπέσων·
 στεῦτο δ' ὃ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεσέμεν οὐατα καλῶι.
 νῶϊ δέ τ' ἔμποροι κίονεν κεκοτηότι θυμῶι,
 μισοῦ χωόμενοι τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖα φέρας χάριν, οὐδὲ μεσ' ἡμέων
 παρῆι, ὥς κε Τρώες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
 πρόχυνυ κακῶς σὺν παισὶ καὶ αἰδοῖσις ἀλόχοισι." 460

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 "ἐννοεῖται, οὐκ ἔστι με σάφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἔνεκα πτολεμῆεω
 θαλῶν, οἱ φύλλοισιν ἐοικότες ἄλλοτε μὲν τε
 χαφλαῖες τελέουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
 ἄλλοτε δὲ φεινύουσιν ἀκίριοι. ἀλλὰ τάστα
 παυσώμεσθα μάχης· οἱ δ' αὐτοὶ θηριασάσων."

ὥς ἔρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἰδέτο γάρ ῥα
 πατροκασιγνήτοιο μισγόμεναι ἐν παλάμῃσι.
 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεε, πότνια θηρῶν, 470
 Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνειδισαὶ φάτο μῦθον·
 "φεύγεις δῆ, ἑκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεπας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας·
 νηπύτιε, τί νῦν τόπον ἔχεις ἀνευκόλιον αὐτως;
 μή σε νῦν ἐπὶ πατρὸς ἐνὶ μετάρσιον ἀκούσω
 εὐχομένου, ὥς τὸ πρὶν, ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμῆσαι."

ὥς φάτο, τὴν δ' οὐ τι προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοῖν παράκοιτι 480
 [νείκεσεν ἰοχέαιραν ὀνειδείας ἐπέεσσιν].

"πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδέες, ἀντὶ ἐμεῖο
 στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσσαι
 τοποφόρῳ περ εἴσῃ, ἐπεὶ σε λέοντα γυναικὶ
 Ζεὺς εἴκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἦν κ' ἐθέλῃσθα.
 ἢ τοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὖρεα θήρας ἐκείρεαι
 ἀγροτέρας τ' ἐλάφους ἢ κρείσσοαν ἱερὴ μάχεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' ἐν εἰδῇς
 ὅσσον φερτέρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις."

ἢ ῥα καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῶι χεῖρας ἔμαρπτε
 σκαιῇ, δεσπερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόσα, 490
 αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔβαινε παρ' οὐατα μεδιόεσσα

ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἐκπιπτον ὀιστοί.
 δακρυόεσσα δ' ὑπαῖθα θεὰ φύγεν ὥς τε πέλαια
 ἢ ῥά ο' ὑπ' Ἴρκιος κοίλῃν εἰσέπατο πέτρῃν,
 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἀλώμεναι αἴψαμον ἦεν·
 ὥς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόσι τόξα.

Λητώ δὲ προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 “Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μακίσσομαι· ἀργαλέον δὲ
 πληκτίζεσθ' ἀλόχοια Διὸς νεφεληγερέταο·

ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀσπνάτοια θεοῖσιν 500
 εὐχεσθαι ἐμὲ νικήσαι κρατερῇφι βίβηφι.”

ὥς ἄρ' ἔφη, Λητώ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα
 παπῶντ' ἄλλυθις ἄλλα μετὰ στροφάλιγι κομίνε.
 ἢ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε ευγατέρος ἥς·
 ἢ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρῃ,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἐανὸς τρέμει· τὴν δὲ προτὶ οἱ
 εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἠδὲ γαλάσσας·

“τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεσε, φίλον τέκος, Οὐρανήϊκων
 [μαψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπιή];” 510
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέρηνος κελαδαινὴ·

“σὺ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
 ἐκ ἥς ἀσπνάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆλται.”

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
 μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος εὐδυμήτοιο πόλινος,
 μὴ Δαναοὶ πέρσων ὑπὲρ μόρον ἥματι κείνῳ,
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἵσαν θεοὶ αἴεν ἐόντες,
 οἱ μὲν χρώμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδίδωντες,
 καὶ δ' ἴζον παρὰ πατρὶ κελαϊνεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 520
 Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μέσσηυας ἵππους.

ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν ἵκηται
 ἔσπεος αἰεομένειο, θεῶν δὲ ἐ μῆνις ἀνῆκε,
 [πᾶσι δ' ἔθηκε νόμον, πολλοῖσι δὲ κῆδε' ἐφῆκεν,]
 ὥς Ἀχιλεὺς Τρῶεσσι πολύστονα κῆδε' ἔθηκεν.

ἑστῆκε δ' ὁ γέρον Πρίαμος θεῖον ἐπὶ πύργου,
 ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
 Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκή
 γίγνεσθ'· ὁ δ' ὀμώσας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμῶζε
 ὀτρύνων παρὰ τεῖχος ἀπακλειτούς πυλαωρούς·

“παπταμένιας ἐν χερσὶ πύλας ἔχει, εἰς δ' κε λαοὶ
 ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἢ γὰρ Ἀχιλλεὺς 530
 ἐγτύς ὄδε κλονέων· νῦν οἷω λοίγ' ἔσσεσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλάντες,
 αὐτὰς ἀπανεύμεναι ἀσπίδας πυκινῶς ἀραρυίας·
 δεῖδια γὰρ μὴ οὐλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄλῃται.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπώσαν ὀκῆας·

αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεύξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέεορε, Τρώων ἴνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
οἱ δ' ἰοὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖα, 540
δίφῃσι καρχαλέοι, κακοκλιμένοι ἐκ πεδίοιο
φεύγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφατ' ἔγχεϊ, λύσσα δέ οἱ κῆρ
αἶψα ἔκε κρατερή, μενέαινε δὲ κύδος ἀρέσσει.
ἔνεα κεν ὑπὶ πύλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγνῖνορα δῖον ἀνήκε,
φῶτ' Ἀντίνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
ἐν μὲν οἱ κραδίη εἰσέρος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρέας κῆρας ἀλάλκοι,
φηγῶι κακλυμένος· κεκάλυπτο δ' ἔρ' ἡέρι πολλῇ.
αὐτὰρ δ' ἔρ' ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλεῖα πολίπορον, 550
ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
ὀκείσας δ' ἔρα εἶπε πρὸς δὴν μεγαλήτορα θυμῶν·
“ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλεὺς
φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,
αἰρήσῃ με καὶ ὥς καὶ ἀνάλκιδα θαρστομύσῃ.
εἰ δ' ἦν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλεΐδῃ Ἀχιλλεῖ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλίου, ἔρ' ἦν ἴκωμαι
Ἰδης τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήϊα δύω·
ἐσπέριος δ' ἦν ἔπατα λοεσσάμενος ποταμοῖο 560
Ἰρῶ ἀποψυχέει προτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην.
ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέετο θυμὸς;
μὴ μ' ἀπαειρόμενον πόλιος πεδίοις νοήσῃ
καὶ με μεταίτας μάρψῃσι ταχέεσσιν ἰδέσσαι·
οὐκέτ' ἔπατ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύσει·
λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
εἰ δέ κεν οἱ προπάροις πόλιος καταπαντίον ἔλω·
καὶ γὰρ ὦν τούτῳι τρωτὸς χρός ὅπῃ χαλκῶι,
ἐν δὲ ἴα ψυχῇ, ὀνητὸν δὲ ἔφατ' ἀνθρωποῖ
ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κύδος ὀπάει.” 570
ὥς εἰπὼν Ἀχιλλεῖα ἀλείς μένων, ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἔλκμων ὀρυμᾶτο πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
ἥντε πάρδαλις εἴα βαθείης ἐκ πυλόχοιο
ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῶι
ταρβέει οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὕλαμδ' ἀκούσῃ·
εἴ περ γὰρ φεσμένός μιν ἦ οὐτάσῃ ἢ ἐβάλῃσιν,
ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένῃ οὐκ ἀπολήγῃ
ἀλκή, πρὶν γ' ἢ ἐκ πυλῶν ἔλθῃ·
ὥς Ἀντίνορος υἱὸς ἀγαστοῦ, δῖος Ἀγνῖνωρ,
οὐκ ἔολεν φεύγειν, πρὶν παρήσασθ' Ἀχιλλεὺς, 580
ἀλλ' ὅ γ' ἔρ' ἀπείδα μὲν πρός· ἔσχετο πάντος ἔειπεν,
ἔγχεϊν δ' αὐτοῖο πτύσκετο, καὶ μᾶτ' αὐταί·
“ἦ δὴ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῖ.

ἤματι τῷδε πόλιν πέρσαν Τρώων ἀγερώχων·
 νηπύπ', ἢ τ' ἐπὶ πολλὰ τετεύχεται ἔλγε' ἐπ' αὐτῇ.
 ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἔλκιμοι ἄνδρες εἰμέν,
 οἳ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
 Ἴλιον αἰρυόμεσθα· σὺ δ' ἀνοάδε πότμον ἐφάρπας,
 δῶδ' ἔκπαρτος ἐὼν καὶ παρσαλέος πολεμιστής."

ἢ ῥα καὶ ὁπλὺν ἄκοντα βαρεῖνς χειρὸς ἀφῆκε, 590
 καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτεν·

ἀμφὶ δέ οἱ κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέριοιο
 σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
 βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
 Πηλεΐδης δ' ὤρμησάτ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
 δεύτερος· οὐδέ ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσσαι,
 ἀλλὰ μιν ἐξήρπασε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇι,
 ἠσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἐκπεμπε νέεσθαι.

αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποέργασε λαοῦ·
 αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς 600
 ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 εἶος ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
 τρέψας ἦρ ποταμὸν βαθυδιήνηντα Σκάμανδρον,
 τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔωελγεν Ἀπόλλων.

ὥς αἰεὶ ἔλποτο κιχίσεσθαι ποσσὶν οἶσι·
 τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλεον ὀμίλῳ
 ἀσπασίοι προτὶ ἄστν, πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων·
 οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
 μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι
 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέκυντο 610
 ἐς πόλιν, ὅν τινα τῶν γε πόδες καὶ γούνα σαώσας.

ΙΛΙΑΔΟΣ Χ

Ἕκτορος ἀναίρεας.

ὥς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ, πεφυζότες ἤυτε νεβροί,
 ἰθρῶ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκρόντό τε δίψαν
 κεκλιμένοι καλῆσαι ἐπάλεσιν· αὐτὰρ Ἄχαιοι
 τέχεος ἄσπον Ἰσάν σάκε' ὥμοισι κλίναντες.
 Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μέιναι ὀλοὴ μοῖρα πέθνεσιν,
 Ἴλιον προπάροισε πυλάων τε Σκαπῶν.

αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσκύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 “τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποδὶν ταχέεσσι διώκας,
 αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεῶν ἀμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
 ἔγνωσ, ὥς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μνηστῆρας.
 ἦ νύ τοι οὐ τι μέλαι Τρώων πόνοσ οὖς ἐφάβησας,
 οἳ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἔλυν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσῃς.
 οὐ μὲν με κτενέας, ἐπεὶ οὐ τοι μόραμὸς εἰμι.”

τὸν δὲ μὲν ὀκείας προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 “ἔβλαψάς μ', ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
 ἐνθάδε μὴν τρέψας ἀπὸ τέχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
 γασίην ὁδὰς εἶλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
 μὴν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ σάωσας
 ρηϊδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίαν γ' ἔδασας ὀπίσω·
 ἦ εἴ μιν τιπαίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρείη.”

ὥς εἰπὼν προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 στυάμενος ὥς θ' ἵππος ἀελοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
 ὅς βρά τε βεῖα θέησι πταινόμενος πεδίοιο·
 ὥς Ἀχιλλεύς λαιψῆρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

τὸν δ' ὁ γέρον Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι
 παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
 ὅς βρά τ' ὀπώρης εἰσιν, ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαὶ
 φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ,
 ὅν τε κύνη' Ὀρίωνος ἐπὶ κλῆσιν καλέουσα·
 λαμπρότατος μὲν δ' ἔστ' ἑπὶ, κακὸν δὲ τε σῆμα τέτυκται,
 καὶ τε φέροι πολλὸν πυρετὸν δαλοῖσι βροτοῖσιν·

10

20

31

ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμψε περὶ στήθεσσι θεόντος.
 δουλοῦσεν δ' ὁ γέρωσιν, κεφαλὴν δ' ὃ γε κόψατο χερσὶν
 ὑπὸς ἀνασκόμενος, μέγα δ' οἰωόσας ἐταρώνα
 λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιε πυλάων
 ἐστίκαι, δημοτον μεμαῶς Ἀχιλλεῦ μάχεσθαι·

τὸν δ' ὁ γέρωσιν ἔλεσινὰ προσκῦδα χεῖρας ὀρεγνύς·
 “Ἔκτορ, μὴ μοι μῦθε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
 οἶος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμιον ἐπίσπῃς
 Πηλεΐωνι δαμείῃ, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτερός ἐστι,
 σκέτλιος· αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο
 δοῶσιν ἐμοί· τάχα κέν ἐκύνες καὶ γῦπες ἔδοικεν
 κείμενον· ἢ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πρᾶπιδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἱὸν πολλῶν τε καὶ ἐσέλων εὐνῇν ᾔηκε,
 κτήνην καὶ περὶας νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων.

40

καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 οὐ δύναμαι ἰδεῖν Τρώων εἰς ἔστυ ἀλάντων,
 τοὺς μοι Λαοσθὴ τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῶι, ἢ τ' ἂν ἔπαιτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσάμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρωσιν ὀνομάκιλυτος Ἄλτης.

50

εἰ δ' ἦν τεθνήσκει καὶ εἰν Ἀἶδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκάμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυθεαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσεται, ἦν μὴ καὶ σὺ θάνῃς Ἀχιλλεῦ δαμασσεῖς.
 ἀλλ' εἰσέρχαιο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
 Τρώας καὶ Τρωιάς, μὴδὲ μέγα κύδος ὀρέσῃς
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερῆς.

πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐπὶ φρονέοντ' ἔλκεσιν,
 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶι
 αἶσαν ἐν ἀργαλέῃ φείσας, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 υἱάς τ' ὀλλυμένους ἑλκυσείας τε εὐταπρας,
 καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαῖνῃ ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 ἑλκαμένους τε νουσὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.

60

αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνας πρῶτῃσι εὐρηναιῶν
 ὦμῃσται ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀπὰ χαλκῶι
 τύπας ἢ ἐβαλὼν ῥεσέων ἐκ θυμῶν ἔλθῃται·
 οὓς τρέφω ἐν μεγάροισι τραπεζῆας εὐραιωρούς,
 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πόντες ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ
 κείονται ἐν προεύροισι. νέωι δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 ἀρνήκταμένωι, δεδαῖγμένωι ὅπῃ χαλκῶι
 κείσεται· πάντα δὲ καλὰ εἰσόντι περ, ὅττι φανήνῃ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολὺν τε κάρη πολὺν τε γένοιον
 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνας κταμένοιο γέροντος,
 τοῦτο δὴ οἴκηστον πέλεται δαίλοισι βροτοῖσιν.”

70

ἢ ῥ' ὁ γέρωσιν, πολλὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίκας ἔλκετο χερσὶ

τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπαιε.
μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα,
κόλπον ἀνιευμένη, ἐτέρηφι δὲ μαστὸν ἀνέσκε·
καὶ μιν δάκρυ χέουσ' ἔπαι πτερόεντα προσκυδα·
“Ἔκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶθεο καὶ μ' ἐλέησον
αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαοικηδέα μαστὸν ἐπέσκειν,
τῶν μνησai, φίλε τέκνον, θυμυε δὲ δῆϊον ἄνδρα
ταῖχος ἐντὸς ἐών, μὴδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ·
σχέτλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνηι, οὐ εἴ' ἐγὼ γε
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσ, φίλον εἶλος, ὃν τέκον αὐτή,
οὐδ' ἔλοχος πολύδωρος· ἀνευσε δέ σε μέγα νῶϊν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνας ταχέας κατέδονται.”

80

ὥς τῷ γε κλαίοντι προσαυδήτην φίλον υἱὸν
πολλὰ λισσομένῳ· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπαιεον,
ἀλλ' ὃ γε μῖμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἔσσαν ἰόντα.
ὥς δὲ δράκων ἐπὶ καίηι ὀρέστερος ἄνδρα μένησι,
βεβρωκὸς κακὰ φάρμακ'· ἔδω δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
μερδάλειον δὲ δέδορκεν ἐλισσόμενος περὶ καίηι·
ὥς Ἔκτωρ ἄβυστον ἔκων μένος οὐκ ὑπεκώρῃ,
πύργῳ ἐπὶ προύχοντι φαινήν ἀσπίδ' ἐρείσας.
ὀκείσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·

90

“ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κε πύλας καὶ ταῖκα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλατχείην ἀνασείας,
ὅς μ' ἐκέλευε Τρῶαὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
νύκτ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὄρετο δῖος Ἀχαιεύς.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πειόμεν· ἦ τ' ἔν πολὺ κέρδιον ἦεν.
νῦν δ', ἐπεὶ ὥλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμήϊσιν,
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳιάδας ἑλκεσπέλους,
μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·

100

“Ἔκτωρ ἦφι βίῃφι πειήσας ὥλεσε λαόν·
ὥς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἔν πολὺ κέρδιον εἶν
ἄνην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι
ἢέ κεν αὐτὸν ὀλέσσαι ευκλειῶς πρὸ πόλινος.
εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν κατασείομαι ὀμφαλόεσσαν
καὶ κόρυθα βριαρήν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμασ' αἷ· αὐτῇ
πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃσι ἐνὶ νηυσὶν
ἡγάγετο Τροίην, ἦ τ' ἔπλετο νεῖκος ἀρχή,
δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, αἶμα δ' ἀμφὶ Ἀχαιοῖς
ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα πτόλις ἦδε κέκευθε·

110

Τρῶσιν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
μή τι κατακρύψαι, ἀλλ' ἄνδρα πάντα δάσσεσθαι
[κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπύρατον ἐντὸς ἐέργει].
ἀλλὰ τί ἢ μοι ταῦτα φίλος διελέετο θυμός;
μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰόν, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλείψει

120

οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἔοντα
αὐτως ὥς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ θρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
ταῖς θαρζέμεναι, ἃ τε παρθένος ἥθεός τε,
παρθένος ἥθεός τ' ὀρίζετον ἀλλήλοισιν.
βέλτερον αὐτ' ἔριδι πυνελαυμένην ὅτι τάχατα·
εἶδομεν, ὅπποτέρῳι κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέσῃ." 130

ὥς ἔρμαινε μένον, ὁ δέ οἱ σκεδὸν ἦλθεν Ἀχαιεὺς
Ἴκος ἐνυαλίῳ, κορυθαῖκι πτολεμιστῇ,
αἰῶν Πηλιάδα μελίνην κατὰ θασπὸν ὤμων
δεινὴν· ἀμφὶ δὲ καλὸς ἐλάμπετο εἶκελος αὐτῇ
ἢ πυρὸς αἰεομένου ἢ ἡελίου ἀπώντος.
"Ἐκτορα δ', ὥς ἐνόησεν, ἔλε τρώμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
αὖτις μένειν, ὅπως δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβησάς.
Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποτὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
ἥντε κίρκος θρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεινῶν,
ῥηϊδίως οἷμινε μετὰ τρήρωνα πέλασιν· 140
ἢ δέ ο' ὑπαιθε φοβεῖται, ὁ δ' ἐπύθεον ὀπυ λελικώς
ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ ἐ' εὐμὸς ἀνώγει·
ὥς ἄρ' ὁ γ' ἐμμεμαῶς ἰεὺς πέτετο, τρέσει δ' Ἐκτωρ
τείχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
οἱ δὲ παρὰ σκοπιῇν καὶ ἐριπεδὸν ἠνεμύοντα
τάχους αἶαν ὑπὲκ κατ' ἀμασπτὸν ἐσσεύοντο,
κρουνοῦ δ' ἵκανον καλλιρρόω· ἔνεα δὲ πηγαὶ
δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαυάνδρου δινέκοντος·
ἢ μὲν γάρ ο' ὕδατι λιαρῶν ῥέα, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
γίνεται ἐκ αὐτῆς ὥς εἰ πυρὸς αἰεομένου· 150
ἢ δ' ἐτέρῃ ἐέρει προρέει ἀκυῖα χαλάζη
ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐκ ὕδατος κρυστάλλωι.
ἔνεα δ' ἐπ' αὐτῶων πλυνοὶ εὐρέες ἐπύθει
καλοὶ λαΐνιοι, θεὶ εἵματα σιγαλόεντα
πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαὶ τε εὐγαιτρὲς
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλεεῖν υἱὰς Ἀχαιῶν.
τῇ β' παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὅπισθε διώκων·
πρόσσει μὲν ἐσθλὸς ἔφραγε, δίωκε δὲ μιν μὲν ἀμείνων,
καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐκ ἱερήϊον οὐδὲ βοέην
ἀρνύσων, ἃ τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν, 160
ἀλλὰ περὶ ψυχῆς ἔσθον Ἐκτορος ἱπποδάμοιο.
ὥς δ' ὅτ' ἀελοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
ρίμψα μάλα τραχώα· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
ἢ τρίπος ἢ ἐ γυνή, ἀνδρὸς καταπνευκτός·
ὥς τῷ τρίς Πριάμοιο πόλιν περιδυνήσῃτην
καρπαλίμοισι πόδεσσιν· οἳ δ' ἐς πάντες ὀρώοντο.
τοῖσι δὲ μύθεον ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
"ὦ πόποι, ἢ φίλον ἀνδρὰ δικόκωμον περὶ τείχος
ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ

Ἔκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκτανε
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἐ δῖος Ἀχιλλεύς
 ἔστυ πέρη Πριάμοιο πόσιν ταχέεσσά διώκει,
 ἀλλ' ἔγχετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάσθε,
 ἥέ μιν ἐκ θανάτοιο σῴσωμεν ἥέ μιν ἦδην
 Πηλεΐδῃσι Ἀχιλλεὺς δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἔόντα."
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 "ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφές, οἷον ἔαπες·
 ἀνδρὰ θνητὸν ἔόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ὅψ' ἐθέλεις θανάτοιο θυσιῆος ἐκπαιλῦσαι;
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι."
 τὴν δ' ἀπαμβόωμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "εἴρσει, τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθεύωμαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 ἔρπον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπιλετο, μινδὲ τ' ἐρώει."
 ὥς εἰπὼν ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων αἵετα.
 Ἔκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφετ' ὥκυς Ἀχιλλεύς·
 ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὕρσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
 ὕρσας ἐκ εὐνῆς, διὰ τ' ἔγχει καὶ διὰ βίβσας·
 τὸν δ' εἴ πέρ τε λάθῃσι καταπτήσας ὑπὸ σάμνῳ,
 ἀλλὰ τ' ἀνικνεύων θεία ἔμπεδον, ὅφρα καὶ εὐρη·
 ὥς Ἔκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 ὁσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 ἀντίον αἰεσεσθαι, ἐυδιμήτους ὑπὸ πύργους,
 εἴ πως οἱ καυέπερσεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι,
 τοσσάκι μιν προπάρῃσιν ἀποτρέψασκε παραφθαῖς
 πρὸς πεδίον, αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.
 ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὔθ' ὁ διώκειν·
 ὥς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι πόσιν οὔδ' ὅς ἀλύσει.
 πῶς δέ κεν Ἔκτωρ κῆρας ὑπεσέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐπύθειν, ὅς οἱ ἐπώρσε μῆνος λαμπηρά τε γούνα;
 ἄλλοισιν δ' ἀνένευε καρήσσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὔδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἔκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μὴ τις κύδος ἔροτο βαλὼν, ὁ δὲ δεῦτερος ἔλεοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίθαινε τάλαντα,
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταμηνεῖος θανάτοιο,
 τὴν μὲν Ἀχιλλεύς, τὴν δ' Ἔκτορος ἵπποδάμεια,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπει δ' Ἔκτορος αἵματι ἥμαρ,
 ὥσικετο δ' εἰς Αἴδαν, λίπεν δὲ ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Πηλεΐωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἀγκοῦ δ' ἱσταμένη ἔπει πτερόεντα προσκύδα·

170

180

190

200

210

“νῦν δὲ νῶϊ γ’ ἔσθλα, δίφιλε φαίδιμ’ Ἀχιλλεῦ,
οἴεσθαι μέγα κῆδος Ἀχαιοῖα προτὶ νῆας,
Ἔκτορα θνιόσαντε μάχης ἄπὸν περ ἔοντα.
οὐ οἱ νῦν ἔτι γ’ ἔστι πεφυγμένον ἔμμε γενέσθαι,
οὐδ’ εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκέργος Ἀπόλλωνος 220
προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνευε, τόνδε δ’ ἐγὼ τοι
οἰκωμένη πεπεισῶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.”

ὥς φάτ’ Ἀθηναῖη, ὃ δ’ ἐπαύετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
στήθ’ ἔρ’ ἐπὶ μελίνε χαλκογλῶχανος ἔρασεσθαι.
ἦ δ’ ἄρα τὸν μὲν ἔλαπε, κυκίσαστο δ’ Ἔκτορα δῖον
Δηϊφόβου ἑκυῖα δέμας καὶ ἀπαρέα φωνήν·
ἀγκυῶ δ’ ἱσταμένη ἔπια πτερόεντα προσκνύδα·
“ἦεῖ, ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὥκυς Ἀχιλλεύς,
ἔστυ πέρι Πριάμοιο πόσιν ταχέεσσ’ ἀνέκων· 230
ἀλλ’ ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεπώμεσθα μένοντες.”

τὴν δ’ αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
“Δηϊφὸς, ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσα
γνωτῶν, οὐς Ἐκάβη ἦδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
νῦν δ’ ἔτι καὶ μάλλον νόεω φρεσὶ τιμῆσθαι,
ὥς ἔτλης ἐμεῦ εἶνεκ’, ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖα,
τέχεος ἐπελθεῖν, ἄλλοι δ’ ἔπτοσε μένουσα.”

τὸν δ’ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ἦεῖ, ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
λίσσονται· ἐπεὶ δὲ γουνοῦμενοι, διμῶ δ’ ἑταῖροι, 240
αὖθις μέναι· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
ἀλλ’ ἐμὸς ἔνδοσι θυμὸς ἐτέρετο πένεεῖ λυγρῶι.
νῦν δ’ ἰεὺς μεμιασθῆ μαχώμεσθα, μηδὲ τι δούρων
ἔστω φαδωλή, ἵνα εἴδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς
νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται
νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἢ κεν σῶι δουρὶ δαμῇ.”

ὥς φασμένη καὶ κερδοσύνηι ἠγείσατ’ Ἀθήνη.
οἱ δ’ ὅτε δὴ σκεδὸν ἦσαν ἐπὶ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
“οὐ σ’ ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ 250
τρίς περὶ ἔστυ μέγα Πριάμου δῖον οὐδέ ποτ’ ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνήκε
στήμμεναι ἀντία σείο· ἔλομ’ κεν ἦ κεν ἀλοῖην.
ἀλλ’ ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδόμεσθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμοσίων.
οὐ γὰρ ἐγὼ σ’ ἔκπαγλον ἀεκιῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
δόσιν καυμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
ἀλλ’ ἐπεὶ ἄρ’ ἐκέ σε κυλίσω κλυτὰ τεύχε’, Ἀχιλλεῦ,
νεκρὸν Ἀχαιοῖαν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ βέβαιον.”

τὸν δ’ ἔρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὥκυς Ἀχιλλεύς·
“Ἔκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀνόρενε. 261

ὥς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμῶν ἔχουσιν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερές ἀλλήλοισιν,
ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶϊν
ὄρκια ἔσσονται ἥριν γ' ἢ ἑτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρνη ταλαύρινον πολεμιστὴν.
παντοίῃς ἀρετῇς μωμῆσκειο· νῦν σε μάλα χρὴ
αἰκμητὴν τ' εἶναι καὶ σαρκαλέον πολεμιστὴν.
οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξ, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη 270
ἔγκει ἐμῶι δαμῆαι· νῦν δ' ἀερόα πάντ' ἀποτίσεις,
κῆδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγκει εὖον·"

ἢ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ·
ἔζετο γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
ἐν γαίῃ δ' ἐπάγῃ· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
ἄψ δ' Ἀχιλλεῖ διδου, λάσσε δ' Ἔκτορα ποιμένα λαῶν.

Ἔκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

"ἦμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιέκελ' Ἀχιλλεῦ,
ἐκ Διὸς κείθης τὸν ἐμὸν μῦρον· ἢ τοι ἔφης γε· 280
ἀλλὰ τις ἀρπηγὴς καὶ ἐπικλόπος ἔπλεο μύθων,
ὄφρα σ' ὑποδείξας μένεος ἀλκῆς τε λάσσωμαι.
οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήκας,
ἀλλ' ἰεὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσαν,
εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἔλυσαι
χάλκεον· ὥς δὴ μιν σῶι ἐνὶ χροῖ πᾶν κομίσαιο·
καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
σεῖο καταφωμῆνοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μῆστιον·"

ἢ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάρμαρτε· 290
τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκος δόρυ. χώσατο δ' Ἔκτωρ,
ὅττι ῥά οἱ βέλος ὥκυ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
στῆ δὲ κατηφής, οὐδ' ἔλλ' ἔχε μέλινον ἔγχος.
Διήφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν αὖσας·
ἦπτε μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὐ τί οἱ ἐτύθειεν ἦεν.
Ἔκτωρ δ' ἔγνω ἦσαν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
"ὦ πόποι, ἢ μάλα δή με θεοὶ σανατόνδε κάλεσσαν·
Διήφοβον γὰρ ἐγὼ γ' ἐφάμην ἦροα παρεῖναι·
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχεσσι, ἐμὲ δ' ἐπαπάτησεν Ἀθήνη.
νῦν δὲ δὴ ἐτύθει μοι θάνατος κακὸς οὐδέ τ' ἄνευθεν,
οὐδ' ἄλեն· ἢ γάρ ῥα πάλας τό γε φίλτερον ἦεν 301
Ζηνὶ τε καὶ Διὸς υἱὶ ἐκινέλωι, οἳ με πάρος γε
πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὐτέ με μοῖρα κυάνει.
μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
ἀλλὰ μέγα ῥέπας τι καὶ ἔσσομένοισι πυνέσσει·"

ὥς ἄρα φωνήσας εἰρύσατο φάσγανον ὀπί,
τό οἱ ὑπὸ λαπάρῃν τέτατο μέγα τε σπιθαρόν τε.

οἶμινεν δὲ ἀλῆς ὥς τ' αἰετὸς ὑψηπότηας,
 ὥς τ' εἶσιν πεδίοις διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
 ἀρπάζων ἢ ἄρ' ἀμαλῆν ἢ πτώκα λαγῶν·
 310 ὥς Ἐκτωρ οἶμινε τινάσσων φάσγανον ὀπύ.
 ὠρμήθη δ' Ἀχαιεύς, μένος δ' ἐμυλίσσατο θυμὸν
 ἀγρίοο, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
 καλὸν διαδάλεον, κόρυει δ' ἐπένευε φαεινῇ
 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔσθραι
 [χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαυμαίας].
 οἶος δ' ἀστὴρ εἶα μετ' ἀστράα νυκτὸς ἀμολγῶι
 ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ,
 ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμψ' εὐήκεος, ἦν ἄρ' Ἀχαιεὺς
 320 πάλλῃσι δεκπερῇ φρονέων κακὸν Ἐκτορι δίωι,
 εἰσορώων χροά καλόν, θῆνι εἴκεε μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροά χάλκεα τεύχεα,
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βῆνι ἐνάρκεε κατακτάς,
 φαίνεται δ', ἦι κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔκρουα,
 λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὠκιστος ὄλεσρος·
 τῇ β' ἐπὶ οἱ μεμαῶν' ἔλας ἔγχε' ὅς· Ἀχαιεὺς,
 ἀντηκρὺς δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυε' ἀκωκί.
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελὴν τάμε χαλκοβάρεια,
 ὅφρα τί μιν προτίειποι ἀμαιβόμενος ἐπέεσσιν.
 330 ἦριπε δ' ἐν κονίῃσι· ὃ δ' ἐπέσπατο δῖος Ἀχιλλεύς·
 "Ἐκτορ, ἀτὰρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἐκπαράττειν
 ὥς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζω νόσφιν ὄντα,
 νήπιε· τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσσητὴρ μὲν' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρήσιν ἐγὼ μετόπισθε λελάμμην,
 ὃς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνας ἠδ' οἰωνοὶ
 ἐλκῆσους' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί."
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 "λίσσωμ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σὸν τε τοκῆων,
 μὴ με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάσσει Ἀχαιῶν,
 340 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκῶν τε ἔλεις χρυσῶν τε δέδεξο
 δῶρα, τὰ τοι δώσουσα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ οἱκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρὸς με
 Τρώες καὶ Τρώων ἔλοχοι λελάκωσι σπένοντα."
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 "μὴ με, κύων, γούνων γουνάζω μὴδὲ τοκῆων·
 αἷ γάρ πῶς αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
 ὦμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας,
 ὥς οὐκ ἔσθ', ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι.
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἴκοσι μῆρ' ἔποινα
 στήσας' ἐνεάδ' ἄγοντες, ὑπόσκωνται δὲ καὶ ἄλλα,
 350 οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῶι ἐρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πρίαμος, οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λαιέσσα γοήσεται, θν τέκεν αὐτή,

ἀλλὰ κύνες τε καὶ ὀκῶνοι κατὰ πάντα δάσονται.”

τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 “ἦ εἴ ἐν γηνώσκων προπύσσομαι, οὐδ’ ἄρ’ ἐμὲλλον
 πέσσειν· ἦ γὰρ σοὶ γε ἀδῆρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 φράζεο νῦν μὴ τοί τι ἐσὼν μῆνιμα γένεσθαι
 ἡματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἐσελὼν ἐόντ’ ὀλέσσωσιν ἐπὶ Σκαίῃσι πύλῃσιν.”

360

ὥς ἄρα μιν εἰπὼντα τέλος εἰσάπτοιο κάλυψε,
 ψυχὴ δ’ ἐκ βρεθέων πταμένη Ἀΐδόςδε βεβήκει
 ὅν ποτμον γούωσα, λιποῦς ἀδροτῆτα καὶ ἤβην.
 τὸν καὶ τεθνήωτα προσκύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
 “τέθνηαι· κῆρα δ’ ἐγὼ τότε δέχομαι, ὀπίπτε κεν δὴ
 Ζεὺς ἐέληνι τελέσαι ἥδ’ ἀσάνατοι σοὶ ἄλλοι.”

ἦ ῥα καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τό γ’ ἄνευθεν ἔειπ’, ὃ δ’ ἀπ’ ὤμων τεύχε’ ἐσύλα
 αἰματόεντ’· ἄλλοι δὲ περιδραμον υἱὸς Ἀχαιοῶν,
 οἳ καὶ ἐθήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγνῶτον

370

Ἔκτορος· οὐδ’ ἄρα οἳ τις ἀνουτητή γε παρέστι.
 ὃδε δὲ τις εἶπεν κεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφοφάσασα
 Ἔκτωρ ἦ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.”

ὥς ἄρα τις εἶπεν κε καὶ οὐτήσασκε παραστάς.
 τὸν δ’ ἐπεὶ ἐπενάρηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεια πτερόεντ’ ἀγόρευεν·

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγέτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ἐπεὶ δὴ τόνδ’ ἄνδρα σοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 ὅς κακὰ πόλλ’ ἔρρεσεν ὅς οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι,

380

εἰ δ’ ἔτετ’ ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσσι παρνηδόμενι,
 ὅφρα κέ τι γινώμεν Τρώων νόον ὅν τιν’ ἔχουσιν,
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
 ἢ ἐμνήσαν μεμάσαι καὶ Ἔκτορος οὐκέτ’ ἐόντος.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέατο θυμός;

κέῖται γὰρ νῆες καὶ νέκυς ἄκλαυτος ἀεαπτος
 Πάτροκλος· τοῦ δ’ οὐκ ἐπιλήσσομαι, ὅφρ’ ἂν ἐγὼ γε
 ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ’ ὀρώρῃ.
 εἰ δὲ εἰσόντων περ καταλήσονται εἰν Ἀῖδαο,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κείῃ φίλου μεμνήσομαι ἐπαίρου.
 νῦν δ’ ἄρ’ ἀείδοντες παῖσι, κουροὶ Ἀχαιοῶν,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρήσιν νεώμεσθα, τόνδε δ’ ἔγνωμεν.
 ἡρώεσθα μέγα κῆδος· ἐπέφνησεν Ἔκτορα δῖον,
 οἷο Τρώες κατὰ ἄστυ θοοὶ ὥς εὐχετόωντο.”

390

ἦ ῥα καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα.
 ἀμφοτέρω μετόπισθε ποδῶν τέτρηκε τέκοντε
 ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρης, βοέους δ’ ἐκίπτεν ἰμάστας,
 ἐκ δίφρου δ’ ἔθηκε, κάρη δ’ ἔλκεσσε βασιλῆα
 ἐς δίφρον δ’ ἀναβὰς ἀνά τε κλυτὰ τεύχε’ ἀέρας

μάστιπέν ρ' ἔλασαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσαλος, ἀμφὶ δὲ καῖται
 κυάνεαι πῆπναντο, κάρη δ' ἤπαν ἐν κονίῃσι
 κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
 δῶκεν ἀεκίσσασθαι ἐπὶ ἐν πατρίδι γαίῃ.

400

ὥς τοῦ μὲν κεκόνητο κάρη ἤπαν· ἡ δὲ νῦ μήτηρ
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσε, κώκυεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐαδοῦσα.
 ὤμωσεν δ' ἔλεσινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῶι τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ.
 τῷ δὲ μάλιστ' ἦρ' ἦν ἐν ἀναλίσκῳ, ὥς εἰ ἤπασα
 Ἴλιος ὀφρυδέεσα πυρὶ σιύχοιτο κατ' ἄκρης.
 λαοὶ μὲν βὰ γέροντα μῶτις ἔκον ἀσκαλῶντα
 ἐπελεεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.

410

πάντας δὲ λιγάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἐκονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
 “σκέσσε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἔσκατε, κηδόμενοι περ,
 ἐπελεόντα πόλιος ἱέσε' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
 ἦν πῶς ἡλικίῃν αἰδέσσεται ἦδ' ἐλπίσιν
 γῆρας· καὶ δὲ νῦ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται,
 Πηλεΐς, ὃς μιν ἔπικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσσει
 Τρῳαί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἔλγε' ἔθηκε·
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας.
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀκνύμενός περ,
 ὥς ἐνός, οὐ μ' ἔχος οὐδ' κατοίσεται Ἀἴδος εἴωα,
 Ἔκτορος· ὥς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
 τῷ κε κορρυσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένοω τε,
 μήτηρ ο', ἥ μιν ἔπικτε δυσάμμιμος, ἦδ' ἐπὶ αὐτός.”

420

ὥς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάκοντο πολῖται.
 Τρῳαῖσι δ' Ἐκάβη ἀδῖνου ἐπῆρχε γόοιο·
 “τάκνον, ἐγὼ θαλί· τί νῦ βῆσμαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 σὺ ἀποτεσνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμῆρ
 εὐχολή κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσι τ' ἔνεαρ
 Τρῳαί τε καὶ Τρῳαῖσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε θεὸν ὥς
 θαδέκατ'· ἡ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κύδος ἔθεσα
 ζωὸς ἑὸν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηάνει.”

430

ὥς ἔφατο κλαίους· ἔλσχος δ' οὐ πῶ τι πέπυστο
 Ἔκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐπῆτμος ἄγγελος ἔλεδν
 ἦγγελλ', ὅτι βὰ οἱ νόσις ἔκτοσι μῖμνε πυλάων,
 ἀλλ' ἡ γ' ἱστὸν ὕφαινε μυχῷ δόμου σπηλοῖο
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ ὀρόνα ποικίλ' ἔπασσε.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐπιλοκάμοις κατὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
 Ἔκτορι θερμὰ λοστρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι,
 νηπίν, οὐδ' ἐνόησεν ὃ μιν μάλα τίλλε λοστρῶν

440

χερσὶν Ἀχιλλεύος δάμασε γλαυκῶπις Ἀεΐνη.
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰωμένη ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.
 ἢ δ' αὖτις δαμώμεναι ἐμπλοκάμοισι μετηύδα·
 “θεύτε, θύω μοι ἔπεσθον· ἴδωμ' ὅππῃ ἔργα τέτυκται.
 αἰδοῖνς ἔκτυρς ὁπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ 451
 στήθεα πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρρε δὲ γούνα
 πῆγνυται· ἐπὺς δὲ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσι.
 αἴ γὰρ ἀπ' οὐρατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δαίδω μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἑκτορα θῖος Ἀχιλλεύς
 μούνοισι ἀποτιμῆσας πόλιος πεδίωνδε δῖνται,
 καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηορῖνς ἀλεγεινῆς,
 ἢ μιν ἔκασκ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθεὺς μένει ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ πολὺ προέεσκε, τὸ δὴ μένος οὐδενὶ εἴκων.”
 ὣς φασμένη μετάρωιο διέσσυτο μαῖνάδι ἴσσι, 460
 παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴσεν θυμῶν,
 ἔστι παπτήνας' ἐπὶ ταίχῃ, τὸν δὲ νόησεν
 ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δὲ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέστωσ κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε,
 ἦρπε δ' ἐκὸπίω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δόρυπατα σιγαλόντα,
 θυμῶν κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτῆν ἀναδέσμιον
 κρήδευμόν ε', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσὴ Ἀφροδίτῃ 470
 ἥματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἡγάγεε Ἑκτωρ
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 ἀμφὶ δὲ μιν γαλόωι τε καὶ εἰνατέρας ἔλκῃ ἔσταν,
 αἴ ἔ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσσει.
 ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ἔμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρων,
 ἀμβλῆκθην γούωσα μετὰ Τρωϊδίῃσι ἔειπεν·
 “Ἑκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἴθι ἄρα γαυόμεε' αἴσῃ
 ἀμφοτέροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θίβηϊσιν ὑπὸ Πλάκῳ ὕλησσαι
 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480
 δύσμορος αἰνόμορον· ὥς μὴ ὄφελλε τακέσσει.
 μὴν δὲ σὺ μὲν Ἀἶδαο δόμους ὑπὸ κεύθεα γαίης
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμεῖ στυγερῶι ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
 χήρην ἐν μετάρωϊα· πάϊς δ' ἐπὶ νήπιος αὐτῶς,
 δὴ τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
 ἔσσει, Ἑκτορ, θνητάρ, ἐπεὶ εἴνες, οὔτε σοὶ οὗτος.
 ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολὺδακρυν Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κῆδε' ὀπίσσω
 ἔσονται· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσκουσιν ἀρούρας.
 ἡμᾶρ δ' ὀρφανικὸν παναφίλικα παῖδα τίονα· 490
 πάντα δ' ὑπεκνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.

δευόμενος δέ τ' ἄναισι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλακάντων κοτύλῃν τις τυτθὸν ἐπέσκε·
 χεῖλα μὲν τ' ἐδίην, ὑπερώϊην δ' οὐκ ἐδίηνε.
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ θαπτός ἐστυφέλεσε,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων·
 'ἔρρ' οὕτως· οὐ' ὅς γε πατὴρ μεταδαινύται ἡμῖν.'
 θακρυόας δέ τ' ἄναισι πάϊς ἐς μητέρα κήρην,
 'Ἀστύνασε, ὅς πρὶν μὲν ἐοὺ ἐπὶ γούνασι πατρός
 500 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἴων πίονα θυμόν·
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι παύσαιτό τε νηπιακῶν,
 εὐδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι πατρὸς,
 εὖνηι ἔπι μαλακίῃ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.
 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθησι, φίλου ἀπὸ πατρός ἀμαρτῶν,
 'Ἀστύνασε, ὃν Τρώες ἐπὶ κλῆσιν καλέουσιν·
 οἶος γάρ σφιν ἔρυσσεν πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
 αἰόλαι εὖλαι ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνας κορέσωνται,
 510 γυμνόν· ἀτάρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦ τοι τάδε πάντα καταφλέσω πυρὶ κηλέωι,
 οὐδὲν σοὶ γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι."
 ὣς ἔφατο κλαίους, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ

ἀελα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

ὥς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλάσποντον ἴκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὼν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκιδνασθαι Ἀχιλλεύς,
ἀλλ' ὃ γε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετνήυδα·
“Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
μὴ δὴ πῶ ὑπ' ὅκεσφι λυώμεσθαι μώνυχας ἵππους,
ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ὁσσὼν ἰόντες
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανάωντων.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθαι γόοιο,
ἵππους λυγρόμενοι δορπήσομεν ἐνὸςδε πάντες.”

10

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ὤμωσσαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
οἱ δὲ τρίς περὶ νεκρὸν εὐτρικας ἤλασαν ἵππους
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι θέτις γόου ἡμερὸν ὤρσε.
δεύοντο ψάμασσι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μῆστωρ φόβοιο.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐπῆρχε γόοιο,
χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους εἰμένος στήθεσσι ἐταίρου·
“χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἴν' Αἴδαο δόμοισι·
πάντα γὰρ ἦδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
Ἔκτορα δευρ' ἐρύσας δώσας κυσὶν ὦμα δάσασθαι,
δώδεκα δὲ προπάραιε πυρρὴς ἀποδαροτομήσαν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωσείς.”

20

ἦ ῥα καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεκέα μῆδετο ἔργα,
πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενοπιάδαο ταπύσας
ἐν κοίῃσι· οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηκέας ἵππους,
καὶ δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
μυρρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέκθεον ἀμφὶ αἰθήρῳ
σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μνηκάδες αἶγες·

30

πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ἕες, θαλέσσοντες ἀλοιφῇ,
εὐόμοιοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο·
πάντηι δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεαν αἶμα.

αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἔργον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
σπουδῇ παρπεπιόντες, ἑταίρου κωόμενον κῆρ.
οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴκον ἰόντες,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφεόγγοισι κέλευσαν
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθαιον
Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματώεσσαν.
αὐτὰρ ὃ γ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὤμοσεν·
“οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τίς τε θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
οὐ θέως ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσσαν ἰκέσθαι,
πρὶν γ' ἐπὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ στήμῃ τε κεῖναι
καίρασθαι τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἐπὶ δεύτερον ὧδε
ἵκετ' ἄχος κραδίην, ὅφρα ζωοῖα μετῴω.

ἀλλ' ἦ τοι μὴν μὲν στυγερῇ πεινώμεσθαι δαπτί·
ἠώσεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεινον,
ὕλιν γ' ἀπέμεναι παρὰ τε σκεῖν, ὅς' ἐπιακὲς
νεκρὸν ἔκοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
ὅφρ' ἦ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγη ἀκάματον πυρ
θαῖσσαν ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.”

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίοντο.
ἐκκυμένως δ' ἔρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαπτὸς ἕτης.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔητο,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
Πηλεΐδης δ' ἐπὶ οἰνὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
κεῖτο βαρὺ στενάχων πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν
ἐν καθαρώι, οἱ κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύεσκον.
εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
ἦδυμος ἀμφικυθεῖς· μάλα γὰρ κάμει φαίδιμα γυῖα
“Ἔκτορ” ἐπαΐσων προτὶ Ἴλιον ἠνευόεσσαν·

ἦλεε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πάτροκλῆος δαλοῖο
πάντ' αὐτῷ μέγεός τε καὶ δῖματ' ἀκλ' ἀκυῖα
καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
στή δ' ἔρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
“εὖθις, αὐτὰρ ἐμείο λελασμένος ἔπλεν, Ἀχιλλεῦ.
οὐ μὲν μευ ζώντος ἀκήθεις, ἀλλὰ θανάσιμος·
εἴπτε με ὅττι τάχιστα· πύλας Ἀΐδαο περήσω.

τῆλέ με εἵργουσι ψυχαί, εἶδωλα καμώντων,
οὐδέ μ' ἐπὶ πῶς μέγαται ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσαν,
ἀλλ' αὐτως ἀλάλῃμαι ἄν' εὐρυπυλὲς Ἀΐδος δῶ.
καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
νίσσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπὶν με πυρὸς λελάχητε.
οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων

βουλὰς ἐζόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέκανε στυγερή, ἥ περ λάχε γυνόμενόν περ·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80
 τάχα ὑπο Τρώων ἐμφανέων ἀπολέσθαι.
 ἔλλο δὲ τοι ἔρέω καὶ ἐφίκομαι, αἶ κε πίηναι·
 μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνευθε πηόμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὥς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 αὐτὲ με τυτεὸν ἐόντα Μενότιος ἐκ Ὀπείαντος
 ἦγαγεν ὑμετερόνδ' ἀνδροκταΐης ὑπο λυγρῆς,
 ἡματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοις χολωσείας·
 ἔνεα με δεκάμενος ἐν δώμασιν ἱππίατα Πηλεὺς
 ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὼν θοράποντ' ὀνόμηνεν· 90
 ὥς δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν διὰ σὸρος ἀμφικαλύπτοι
 [χρύσεος ἀμφιφορεύς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ].
 τὸν δ' ἀπαμαιβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 “τίπτε μοι, ἡσέην κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλουσας
 καὶ μοι ταῦτα ἔκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.
 ἀλλὰ μοι ἄσπον στήθι· μίνυνεά περ ἀμφιβαλόντε
 ἀλλήλους ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.”
 ὥς ἔρα φωνήσας ὠρέατο χερσὶ φίλῃσιν,
 οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χεονὸς ἵυτε καπνὸς 100
 ὥικετο τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
 χερσὶ τε συμπλατάγῃσιν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
 “ὦ πόποι, ἦ ῥά τι ἔστι καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι
 ψυχὴ καὶ εἰδωλόν, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν·
 παννυχὴν γάρ μοι Πατροκλῆος θαλοῖο
 ψυχὴ ἐφестῆκε γοῶσά τε μυρομένη τε,
 καὶ μοι ἔκαστ' ἐπέτελλεν, ἕκτο δὲ ἐσκελεον αὐτῷ.”
 ὥς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἡμέρον ὥρσε γόοιο·
 μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
 ἀμφὶ νέκυν ἐλεσιπνόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
 οὐρήας ὠτρυνε καὶ ἀνέρας ἀζέμεν ὕλῃν
 πάντοσιν ἐκ κλισίων· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς δρῶρρι
 Μιριόνης θοράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενίδος.
 οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμους πελέκας ἐν χερσὶν ἔχοντες
 σαρὰς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρήας κίον αὐτῶν·
 πολλὰ δ' ἄνακτα κάταντα πάραντά τε δόχμιά τ' ἤλεον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
 αὐτίκ' ἔρα θρυς ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῷ
 τάμνον ἐπαιγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
 πῖπτον. τὰς μὲν ἔπατα διαπλίσσοντες Ἀχαιοὶ
 ἔκθεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χεῖρα ποσσὶ δατεῦντο
 ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
 πάντες δ' ὕλοτόμοι φητροὺς φέρον· ὥς γὰρ ἀνώγει 120

Μηριόνης θερᾶπων ἀγαπίνωρος Ἴδομενῆος.
 καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισκρώ, ἔνε' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἥριον ἥδε οἱ αὐτῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
 εἴσ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε
 χαλκὸν ζώνησθαι, ζεύξαι δ' ὑπ' ὀχεσφιν ἕκαστον 130
 ἵππους· οἱ δ' ὤρνηντο καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον,
 ἦν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε.
 πρόσθε μὲν ἵππῃες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 μυριοί· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
 ὀριεὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνουσιν, ἃς ἐπέβαλλον
 καίρουμένοι· ὅππῃ δὲ κάρη ἔχε διός Ἀχιλλεὺς
 ἀκνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀκνύμενα νέμει· Ἀἰδόςδε.

οἱ δ' ὅτε χώρον ἵκοντο δεῖ σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
 κάτθεσσαν, αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νέησιν ὕλην.
 ἔνε' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης διός Ἀχιλλεὺς· 140
 στὰς ἀπάνευθε πυρὸς πανθὴν ἀπεκείρατο καίτην,
 τήν ῥα Σπερχαῖῳ ποταμῷ τρέφε τηλεσώωσαν·
 ὁκοῆσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 “Σπερχαί, ἄλλως σοὶ γε πατὴρ ἡρήσατο Πηλεὺς
 κεῖσέ με νοστήσαντα φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν
 σοὶ τε κόμην κέρεσιν ῥέειν ὅ· ἱερὴν ἐκατόμβην,
 πεντήκοντα δ' ἑνορχα παρ' αὐτόν· μᾶλ' ἱερεῖσιν
 ἐς πηγάς, δεῖ τοι τέμενος βωμός τε εὐθείας.
 ὥς ἄρ' ἔειπεν, σὺ δὲ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι· γε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν, 150
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσσω φέρεσθαι.”

ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 ἔθηκεν, τοῖσι δὲ νῆσιν ὕφ' ἱμερον ὥρσε γόοιο.
 καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἡελίοιο,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
 “Ἄτρεΐδῃ, σοὶ γάρ τε μάλιστα γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πείσονται μῦθοισι· γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασεν καὶ δεῖπνον ἄνωχαι
 ὀπλεσσαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεσ', οἷα μάλιστα
 κἀδός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἷ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.” 160
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἔκρουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἕϊας,
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον καὶ νέησιν ὕλην,
 ποίησαν δὲ πυρὴν ἐκατόμπεδον ἔνεα καὶ ἔνεα,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν ἑέσαν ἀκνύμενοι κῆρ.
 πολλὰ δὲ ἴφια μᾶλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 πρόσθε πυρὸς ἔδερόν τε καὶ ἔμπεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 θημῶν ἔλῳν ἐκάλυψε νέκυν μεγάρθυμος Ἀχιλλεὺς
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ θρατὰ σώματα νῆα.

ἐν δ' ἔτιθεα μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορίας, 170
 πρὸς λέχεια κλίνων· πίχυρας δ' ἐριαύκεας ἵππους
 ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρρῇ μεγάλα στεναχίζων.
 ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρρῇ δύο θαιροτομῆσας,
 δώδεκα δὲ Τρώων μετασύμων υἱέας ἐσλοὺς
 χαλκῶι διήϊων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο·
 ὤμωπέν τ' ἄρ' ἔπατα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐπαῖρον·
 “χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀῖδαο δάμοισι· 180
 πάντα γὰρ ἦδ' ἔτι τοι τετελεσμένα ὥσπερ ὑπέστην.
 δώδεκα μὲν Τρώων μετασύμων υἱέας ἐσλοὺς
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσείει· Ἔκτορα δ' οὐ τι
 δώσω Πριαμίδην πυρὶ θαπτεύειν, ἀλλὰ κύνεσσιν.”
 ὥς φάτ' ἀπαλῆσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφιένοντο,
 ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς εὐγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἥματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρίει ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἔλκυσάζων.
 τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἦγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 οὐρανόθεν πεδίοιθ' ἐκάλυψε δὲ χώρον ἅπαντα,
 ὅσσοι ἐπέιχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο 190
 ἀκῆλαι' ἀμφὶ περὶ χροά ἵνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.
 οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεσσηνῶτος·
 ἔνε' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 στὰς ἀπάνευθε πυρρῆς δοιοῖς ἡρᾷτ' ἀνέμοισι,
 Βορένι καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπίσκετο ἱερὰ καλὰ·
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαι' λιτάνευεν
 ἐλεέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεοῖσιντο νεκροὶ
 ὕλῃ τε σέυαπτο καίμεναι, ὥκέα δ' Ἴρις
 ἀράων αἰούσα μετάγγελος ἦλε' ἀνέμοισιν.
 οἳ μὲν ἄρα Ζεφύροιο θυσαέος ἀερόοι ἔκδον 200
 εἰλαπίνην δαίνυντο· εἰούσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
 βηλῶι ἐπὶ λιθέῳ, τοὶ δ' ὥς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 πάντες ἀνήϊξαν κάλεόν τέ μιν εἰς ἧ ἕκαστος·
 ἢ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
 “οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὖτις ἐπὶ Ὀκεανοῖο ῥέεσσι,
 Αἰοίοπων ἐς γαῖαν, θεὶ ῥέζουσ' ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσωμαι ἱρών.
 ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδαιὸν
 ἐλεέμεν ἀρᾷται, καὶ ὑπίσκεται ἱερὰ καλὰ,
 ὄφρα πυρὴν ὄρασιτε καίμεναι, ἦν ἐπὶ κείτῃ 210
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.”
 ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς ἀπεβήκετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
 ἰκῆνι ἐσπεσίην, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
 αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὥρτο δὲ κύμα
 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθη,

ἐν δὲ πυρρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θοεσπιδὰς πύρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον
 φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννουχος ὦκύς Ἀχιλλεύς
 χρυσεύου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν θέπας ἀμφικύπελλον,
 οἶνον ἀφυσσώμενος χαμάδις χέε, θεύε δὲ γαῖαν, 220
 ψυχὴν κυκλήσκων Πατροκλῆος δαίλοιο.

ὥς δὲ πατὴρ οὐ παῖδός δδύρεται ὀστέα καίων,
 νυμφίου, ὃς τε θανῶν δαλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
 ὥς Ἀχιλλεύς ἐτάροιο δδύρετο ὀστέα καίων,
 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῇν ἀδινὰ στεναχίζων.

ῥυμος δ' Ἐωσφόρος εἰς φέως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὃν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἅλα κίδναται Ἡώς,
 ῥυμος πυρκαϊῇ ἐμαραίνεται, παύσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι
 Θρηίκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστησεν οἴδματι εὖων. 230
 Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεὶς
 κλίνην κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος δρυσεν.

οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἡγερέοντο·
 τῶν μιν ἐπέρχομένων δμαδὸς καὶ δοῦπος ἔπαρεν.
 ἔζετο δ' ὀρεωθεὶς καὶ σφας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαϊῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσας αἴεσι οἶνωι
 πᾶσαν, ὁπόσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοπιάδαο λείψωμεν
 εὐ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240
 ἐν μέσσηι γὰρ ἔκετο πυρρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευσεν
 ἐκατήϊη καίοντ' ἐπιμήε, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇι φιάλῃ καὶ δίπλακι θημῶι
 οἰόμεν, εἰς δ' κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἀἴδι κεύθεωμαι·
 τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἔδωκα,
 ἀλλ' ἐπαικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 εὐρύην θ' ὑψηλὸν τε πηόμεναι, οἳ κεν ἐμείο
 δεῦτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπυσσας.”

ὥς ἔφασ', οἱ δ' ἐπίεοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσαν αἴεσι οἶνωι,
 ὅσον ἐπὶ φλόξ ἦλεε, βασεῖα δὲ κάππεσε τέφρῃ·
 κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐννέος ὀστέα λευκὰ
 ἄλλεγον ἐς χρυσῇν φιάλῃν καὶ δίπλακα θημόν,
 ἐν κλιάνῃσι δὲ οἶντες θανῶι λιτὶ κάλυψαν.
 τορνώσαντο δὲ σῆμα σεμνελία τε προβάλοντο
 ἀμφὶ πυρρῇ· εἴσαρ δὲ κυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔκυσαν.
 κεύσαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίων. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἴσανεν εὐρύην ἀγῶνα,
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄελλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε
 ἵππους θ' ἡμιόνοους τε βοῶν τ' ἴφωμα κάρηνα 260
 ἡδὲ γυναῖκας ἐυζώνους πολίων τε σῖθρον.

ἵππευσαν μὲν πρῶτα ποδῶκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 εἶκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργα Ἰδυίαν
 καὶ τρίποδ' ὠπώκεντα δυωκαεικοσίμετρον
 τῷ πρώτῳ· ἅτῃρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
 ἐπετὲ' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσιν·
 αὐτὰρ τῷ τρίτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλόν, τέσσαρα μέτρα κεκανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτως·
 τῷ δὲ τετάρτῳ εἶκε δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 πέμπτῳ δ' ἀμφίεστον φιάλην ἀπύρῳτον ἔθηκε. 270
 στή δ' ὄρεδς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 "Ἄτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἵππῃας τάδ' ἄεθλα δεδωγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι,
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἔλλωι ἄεθλεύουσιν Ἀχαιοί,
 ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλικίηνδε φεροίμην·
 ἴστε γὰρ ὅσων ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 ἀεὶ ἀνάτοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δὲ πόρ' αὐτοῦς
 πατρὶ ἐμῷ Πηληΐ, ὃ δ' αὐτ' ἐμοὶ ἐγτυάλισεν.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι· 280
 τοιοῦ γὰρ κλέος ἐσέλδῃ ἀπώλεσεν ἡνίοχοιο,
 ἡπίου, ὃ σφωῖν μάλα πολλάκις ὕγρῳ ἔλασον
 χαπτάων κατέκευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
 τὸν τῷ γ' ἐσταότες πεποιέετον, οὔδεϊ δέ οἱ
 καίτῃ ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἐστατον ἀκονυμένῳ κῆρ.
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅς τις Ἀχαιῶν
 ἵπποισιν τε πέποιεε καὶ ἄρματα κολλητοῖσιν."
 ὧς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἵππῃας ἔερεσεν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἦναξ ἀνδρῶν Εὐμῆλος,
 Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἵπποσύνην ἐκάκαστο· 290
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃς ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
 ἵππους δὲ Τρωιοὺς ὕπαγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπηνύρα
 Αἰνείαν, ἅτῃρ αὐτὸν ὑπεεσάωσεσεν Ἀπόλλων.
 τῷ δ' ἔρ' ἐπὶ Ἀτρεΐδῃς ὦρτο πανεὸς Μενέλαος
 διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
 Αἴγην τὴν Ἀγαμέμνονέην τὸν ἐόν τε Πόδαργον·
 τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγκισιάδης Ἐχέπωλος
 δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιε' ὑπὸ Ἴλιον ἡνευδέεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὃ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι· 300
 τὴν δ' ὃ γ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε δρόμου ἱκανόωσσαν.
 Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτρίχας ὠπλίσας ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερῷοιο ἀνακτος
 τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλοιογενέες δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες φέρον ἄρμα. πατὴρ δὲ οἱ ἄγχι παραστὰς
 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοόοντι καὶ αὐτῷ·
 "Ἀντίλοχ', ἦ τοι μὲν σε νέον περ ἐόντα φίλῃσαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδασσαν

παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκόμεν οὐ πῖ μάλα χρεώ·
 οἶσα γὰρ εὖ περὶ τέρμασ' ἐλίσσόμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
 βάρδιστοι θέσιν· τῷ τ' οἶω λοίγ' ἔκσεσθαι. 310
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα ἴασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σύ, φίλος, μήτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
 μήτι τοι δρυτόμος μὲν' ἀμείνων ἢ ἐβίηφι·
 μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰούῃα ἐρεκεομένην ἀνέμοισι·
 μήτι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνίοχοιο.
 ἄλλος μὲν ὅ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷα πεποιεῶς
 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνεα καὶ ἔνεα, 320
 ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμῳ, οὐδὲ κατίσκει·
 θεὸς δὲ κε κέρδεα εἶδαι ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὁρώων στρέφει ἐτύθει, οὐδὲ ἐ λήσσει,
 ὅπως τὸ πρῶτον ταῦτίηι βοόσιαι ἰῶσιν,
 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλῶς καὶ τὸν προύχοντα δοκεῖαι.
 σῆμα δὲ τοι ἔρῳ μάλ' ἀριφραδές, οὐδὲ ἐ λήσσει.
 ἔστηκε δύλον αὖτον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,
 ἢ δρυὸς ἢ πεύκης· τὸ μὲν οὐ καταπύσσεται θυβρωί·
 λῆε δὲ τοῦ ἐκάτερος ἐρηρέδαται δύο λευκῶ
 ἐν θυνοχῆσιν ὁδοῦ, λείος δ' ἵπποδρόμος ἀμφί· 330
 ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεσνηῶτος,
 ἢ τὸ γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνερῶπων·
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 τῷ σὺ μάλ' ἐγχιρίψας ἐλάσιν σκεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
 αὐτὸς δὲ κλινεῖσθαι ἐνπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ
 ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κένσαι ὁμοκλήσας, εἰσαὶ τέ οἱ ἡνία χερσίν.
 ἐν νύσσῃ δὲ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχιρμφοῆτω,
 ὥς ἂν τοι πλήμνῃ γε δοάσεται ἄκρον ἰκέσθαι
 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, 340
 μὴ πως ἵππους τε τρώσῃς κατὰ ὅ' ἄρματα ἔκῃς·
 χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχέῃ δὲ σοὶ αὐτῷ
 ἔσσεται· ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρελάνθισα δικάων,
 οὐκ ἔσθ' ὅς κ' ἐ' ἔλῃσι μετάλμηνος· οὐδὲ παρέλθοι,
 οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρίονα δῖον ἐλαύνῃ,
 Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνεάδε γ' ἔτραφεν ἑσολοί."
 ὥς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊὸς ἦψ' ἐνὶ κόρῃ
 ἕζετ', ἐπεὶ οἱ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπε. 350
 Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐτύριχας ὠπλίσας ἵππους.
 ἦν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλλοντο·
 πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλῆρος ὅρε Νεστορίδῃο

Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δὲ λάχε κρείων Ἐύμηλος,
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης δουρικλαπτός Μενέλαος,
 τῷ δ' ἐπὶ Μυρτιάδῃ Λάχ' ἐλαυνόμενος ὕστατος αὐτὸς
 Τυδείδης, ὃς ἄριστος ἔων, Λάχ' ἐλαυνόμενος ἵππους
 στὰν δὲ μεταστοιχί, σάμνηε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς
 τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
 ἀντίθεον Φοῖνικα, ὁπάονα πατρὸς ἐοῖο,
 ὥς μευνέωτο δρόμου καὶ ἀλυσέειν ἀποείποι.

360

οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄρασαν,
 πᾶσιληγόν θ' ἰσθμῶν ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
 ἔκκυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίοιο,
 νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κομὴν
 ἵστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἢ εὐέλλα,
 καίτται δ' ἔρρῳοντο μετὰ πνοίῃσι ἀνέμοιο.
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χερσὶ πύλνατο πούλυβοτέρῃ,
 ἄλλοτε δ' ἄψασκε μετήορα· τοὶ δ' ἐλατήρες
 ἔστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου
 νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷαν ἕκαστος
 ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κομώντες πεδίοιο.

370

ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
 ἄψ ἐφ' ἄλδος πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάσιν δρόμος· ὦκα δ' ἐπαιτα
 αἱ Φηρητιάδαι ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
 τὰς δὲ μετ' ἐπέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
 Τρώϊοι, οὐδὲ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐπ' αὐτῷ·
 αἶψα γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν ἐκίτην,

380

πνοίῃ δ' Εὐμήλοιο μετάρφρανον εὐρέε τ' ὦμο
 ἐέριμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέσσηε πετέσσην.
 καὶ νῦν κεν ἢ παρέλασσε ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
 εἰ μὴ Τυδείδης υἱὶ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα κλωσμένοιο,
 οὐνεκα τὰς μὲν ὅρα ἐπὶ καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 οἱ δ' ἐοὶ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο ἐόντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφράμενος Λάχ' Ἀπόλλων
 Τυδείδην, μάλ' αὖ δ' ὦκα μετέσσυτο πομπήναι λαῶν,
 δῶκε δὲ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν.

390

ἢ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσα βεβήκει·
 ἵππαιον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δὲ οἱ ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ ῥατῇ ἐλύσεν.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐκεκυλίσεν,
 ἀγκῶνάς τε περιδρύφειν στόμα τε ῥῖνάς τε,
 ἐρυλίχεν δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δὲ οἱ ὅσσε
 δακρυόφιν πλῆσσαν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔκε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐπάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ

Ἴπποις ἦκε μῆνος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε πανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' Ἴπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
 “ἔμβητον καὶ σφῶϊ· ττᾶίνετον ὅττι τάχιστα.
 ἦ τοι μὲν καίνοισιν ἐριζέμεν οὐ τι κελεύω,
 Τυδεΐδω Ἴπποισι θαΐφρονος, οἷαν Ἀεΐνῃ
 νῦν ὄρασε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
 Ἴππους δ' Ἀτρεΐδαο κικάνετε, μὴ δὲ λίπῃσθον,
 καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγκέην κατακεύῃ
 Αἴων θήλυς ἐοῖσα· τί ἦ λείπεσθε, φέριστοι;
 ὧδε γὰρ ἑπερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
 οὐ σφῶϊν κομῶδῃ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμῃε κατακτενείῃ καλκῶι,
 αἶ κ' ἀποκνηδύσαντε φερώμεσθαι χεῖρον ἄεθλον.
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα·
 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεκνήσομαι ἥδ' ἐμοῖσιν,
 στασιωπῶι ἐν ὁδῶι παραδύμεναι, οὐδέ με λήσεται.”

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἀνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
 μάλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπατα
 στεῖνος ὁδοῦ κοίλῃς ἴδαν Ἀντίλοχος μενεαάρμης.
 βρωχὺς ἔην γαῖνς, ἦι χαμῆριον ἄλῃν ὕδαρ
 ἐπέρρηκεν ὁδοῖο, βάθουε δὲ χώρον ἅπαντα·
 τῇι β' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχιάς ἀλεσίων.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔκε μώνυχας Ἴππους
 ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἔδαισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐταγώνηαι·
 “Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἔνεα' Ἴππους·
 στασιωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσαι,
 μή πως ἀμφοτέρους θηλήσας ἔρμασι κύρσας.”

ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μάλλον ἔλαυσε
 κέντρῳ ἐπισπέρκων, ὥς οὐκ αἰόντι εἰκώς.
 δασα δὲ δίσκου οὐρα κατωμαδίῳο πέλονται,
 ὃν τ' αἰζὴς ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
 τόσσον ἐπεδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
 Ἀτρεΐδω· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύναν,
 μή πως συγκύρσας ὁδῶι ἐπὶ μώνυχες Ἴπποι,
 δίφρους τ' ἀνστρέψας ἐυπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
 ἐν κοινήις πέσοιεν ἐπαιγόμενοι περὶ νίκης.
 τὸν καὶ νεκείων προσέφη πανθὸς Μενέλαος·
 “Ἀντίλοχ', οὐ τίς σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 ἔρρ', ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνυσσεῖν Ἀχαιοί.
 ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὥς ἄτερ ὄρκου οἴσῃ ἄεθλον.”

ὣς εἰπὼν Ἴπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
 “μή μοι ἐρύκεσθον μὴδ' ἔστατον ἀκνυμένῳ κῆρ·
 φηΐσονται τούτοις πόδες καὶ γούνα καμύοντα
 ἦ ὑμῖν· ἀμφοὶ γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.”

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἀνακτος ὑποδαίσαντες ὁμοκλήην
 μάλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄγχι γένοντο.
 Ἄργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
 ἵππους· τοὶ δ' ἐπέοντο κοῖοντες πεδίοιο.
 πρῶτος δ' Ἴδουμενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἐφράσαθ' Ἴππους· 450
 ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περικωπῇ,
 τοῖο δ' ἀνευθεν ἐόντος ὁμοκλητήρος ἀκούσας
 ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προύχοντα,
 ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιζε ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 λευκὸν σῆμ' ἐπέτυκτο περίτροχον ἥτε μήνη.
 στή δ' ὄρεος καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 “ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μῆδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἵππους αὐτάζομαι ἢε καὶ ὑμεῖς;
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ που αὐτοῦ 460
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἶ κείσ' γε φέρτεραι ἦσαν.
 ἦ τοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 νῦν δ' οὐ πῃ δύναμαι ἰδεῖν· πάντῃ δέ μοι ὅσσε
 Τρωϊκὸν δὴ πεδίοιο παπταίνετον εἰσορόωντι.
 ἦε τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσῃ
 εὖ σκευάειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχκειν ἔλῃας·
 ἔνεα μιν ἐκπεσέειν ὁῖω σὺν ᾧ ἔρματα δαῖα,
 αἱ δ' ἐμνήσκων, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμῷ.
 ἀλλὰ ἴδεσθ' ἐκαὶ ὑμεῖς ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ 470
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Τυδῆος ἱπποδάμοιο πάϊς, κρατερὸς Διομήδης.”
 τὸν δ' αἰσχροῦς ἐνέηκεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 “Ἴδουμενεῦ, τί πάρος λαβρεύσαι; αἱ δέ τ' ἀνευθεν
 ἵπποι ἀερίποδες πολέος πεδίοιο δίσσονται.
 οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
 οὔτε τοι ὀκυτότατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὅσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μῦθοις λαβρεύσαι· οὐδέ τί σε χρὴ
 λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 ἵπποι δ' αὐταὶ ἔσσι παροίτεραι, αἶ τὸ πάρος περ, 480
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔκων εὐληρὰ βέβηκε.”
 τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον νῦδα·
 “Αἴαν νεῖκος ἄριστε, κακοφραδές, ἄλλα τε πάντα
 δαΰσαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 δευρὸ νυν, ἢ τρίποδος περιδώμεσθ' ἢε κέβητος,
 ἵστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
 ὀπιότεραι πρόσσ' ἵπποι, ἵνα γνώῃς ἀποτίνων.”
 ὣς ἔφατ', ὥρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 κωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.
 καὶ νῦν κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένητ' ἀμφοτέροισιν, 490
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον·

“μικέτι νῦν καλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἴαν Ἴδωμενεὺ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
καὶ δ’ ἄλλωι νέμεσθον, ὅς τις τοιαυτὰ γε ῥέζοι.
ἀλλ’ ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράσσε
ἵππους· οἱ δὲ τάκ’ αὐτοὶ ἐπαγόμενοι περὶ νίκης
ἐνεάδ’ ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι οὔτε πάροισεν.”

ὥς φάτο, Τυδείδης δὲ μάλα σκεδὸν ἦλεε δῖόν κων·
μάστι δ’ αἶαν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι 500
ὑπὸς ἀαίρεσθην ῥίμῃα πρήσσοντε κέλευθον.

αἶεί δ’ ἠνίοχον κονίης βραδύμηντες ἔβαλλον,
ἔρματα δὲ χρυσῶι πεπυκαμένα κασπέροι τε
ἵπποις ὠκυπόδεσσι ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλὴ
γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχὴ κατόπισθεν
ἐν λαττῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
στῆ δὲ μέσσοι ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ’ ἀνεκίχεν ἰδρῶς
ἵππων ἕκ τε λόφω καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμάζε.
αὐτὸς δ’ ἐκ δίφροιο χαμαὶ ὅρρε παμφανόωντος,
κλῖνε δ’ ἄρα μάλιστα ποτὶ ζυγόν. οὐδὲ μάτησεν 510
ἵφωμας Σθένελος, ἀλλ’ ἐσσυμένως λάβ’ ἔσθλον,
δῶκε δ’ ἄγαν ἐτάροισιν ὑπερῆμοια γυναῖκα
καὶ τρίποδ’ ὠπώεντα φέρειν. ὁ δ’ ἔλυσεν ὑφ’ ἵππους.

τῷ δ’ ἄρ’ ἐπ’ Ἀντίλοχος Νηληϊὺς ἤλασεν ἵππους,
κέρδεσσι, οὗ τι τάχα γε, παραφεάμενος Μενέλαον·
ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαος ἕκ’ ἐγτύθει ὠκέας ἵππους.
ῥοσσὸν δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ’ ἀνακτα
ἔλκησιαν πεδίοιο πταινόμενος σὺν ὅκεσφι·
τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκρα
οὐραῖαι· ὁ δὲ τ’ ἄγκι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλὴ 520
χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·

τόσσον δὲ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
λαίπεται· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λείπειτο,
ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠὺ
ἵππου τῆς Ἀγαμέμνονος, καλλίτριχος Αἴθης.
εἰ δὲ κ’ ἐπὶ προτέρῳ γένητο δρόμος ἀμφοτέροισι,
τῷ κέν μιν παρέλασσε· οὐδ’ ἀμφήριστον ἔθηκεν.
αὐτὰρ Μηριόνης σεράπων εὐς Ἴδωμενιο
λαίπεται ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530
ἥκιστος δ’ ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμενος ἄρμ’ ἐν ἀγῶνι.
οὐδὲ δ’ Ἀδμήτιο πανύστατος ἔλυθεν ἄλλων
ἔλκων ἄρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσθεν ἵππους.
τὸν δὲ ἰδὼν ὠκταίρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
στὰς δ’ ἄρ’ ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ’ ἀγόρευε·
“λοῖστος ἀνὴρ ὥριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
ἀλλ’ ἄγε δή οἱ δῶκεν ἀέλιον, ὥς ἐπιεάε,

δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσσω Τυδέος υἱός."

ὥς ἔφασε, οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ κίνησον, ὥς ἐκέλευε.
καὶ νῦν κέ οἱ πόρρον ἵππον, ἐπὶ κίνησαν γὰρ Ἀχαιοί,
εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος μετασέμου Νέστορος υἱὸς
Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα δίκῃ ἡμίψατ' ἀναστής.

540

"ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεκολώσομαι, αἴ κε τελέεσσις
τοῦτο ἔπος· μέλλας γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβῃσι ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππων
αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών. ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν
εὐχεσθαι· τῷ κ' οὐ τι πανύστατος ἦλθε δικάων.
εἰ δέ μιν οἰκτείρεις καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς
καὶ πρόβατ', εἰς δέ τοι θυμῶσι καὶ μῶνυχες ἵπποι·
τῶν οἱ ἔπιατ' ἀνελὼν δάμνασι καὶ μείζον ἄεθλον,
ἦε καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς παρηνήτω
ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρσσι μάχεσθαι."

550

ὥς φάτο, μείδῃσεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος·
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύεις οἴκοσθαι ἄλλο
Εὐμῆλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέεω.
δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηνύρων,
χάλκεον, ὃν πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασπατέροιο
ἀμφιδεδίηνται· πολέος δέ οἱ ἔστιον ἔσται."

560

ἦ ῥα καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευεν ἐταῖρον
οἰόμεναι κλισίῃσιν· ὁ δ' ὤϊκετο καὶ οἱ ἔνεικεν
[Εὐμῆλῳ δ' ἐν χειρὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων].

τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμῷν ἀκεύων,
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεκολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
χειρὶ σκηπτρον ἔθηκε, αἰωπῆσά τε κέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπατα μετῆνδα ἰσόσεος φῶς·

570

"Ἀντίλοχε, πρόσθεν πατινυμένη, ποῖον ἔρεας.
ἦς κυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε, μὴδ' ἐπ' ἄρωγῃ,
μὴ ποτέ τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

"Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βινσάμενος Μενέλαος
οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε."

εἰ δ' ἄρ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὐ τίνα φημι
ἄλλον ἐπιπλήξαι Δαναῶν· ἰοεῖα γὰρ ἔσται.

580

Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ἅ εἴως ἔστί,
στὰς ἵππων προπάροισι καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἰμάσσειν
χερσὶν ἔχε ῥαδιήν, ἥνι περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,

ἵππων ἀψάμενος γαίηοχον ἐννοσίγαιον
 δμινυεὶ μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλωι ἄρμα πεδῆσαι.”

τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος παπινυμένος ἀντίον ἤϊδα·
 “ἄνκεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγὼ γε νεώτερός εἰμι
 αἰῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
 οἷσ' οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέεσθαι·
 κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις· 590
 τῷ τοι ἐπιπλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
 δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο
 μείζον ἐπαπῆσθαις, ἔφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
 βουλοίμην ἢ σοὶ γε, διοτρεφές, ἥματα πάντα
 ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιγρόν.”

ἢ ῥα καὶ ἵππον ἄγων μετασθίου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου· τοιοῦτο δὲ θυμὸς
 ἰάνηεν, ὥς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρωνι
 λήϊου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 ὥς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἴκνηεν. 600
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείκομαι αὐτὸς
 χωόμενος, ἐπεὶ οὐ τι παρήγορος οὐδ' ἀεσίφρων
 ἔσθαι πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνωνας ἡπεροπεύσαι.
 οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπαισεν Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ πάθος καὶ πολλὰ μόγησας
 σὸς τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἵνεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι λισσομένω ἐπιπείσομαι, ἥδε καὶ ἵππον
 δώσω ἐμὴν περ ἑοῦσαν, ἵνα γνῶσσι καὶ οἷδε 610
 ὥς ἐμὸς οὐ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.”

ἢ ῥα καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἐπαίρει
 ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μιριόνης δ' ἀνάειρε δῦο χρυσοῖο τάλαντα
 τέτρατος, ὥς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπειτ' ἄεθλον,
 ἀμφίετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων καὶ ἔπειε παραστάς·
 “τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, καυχήλιον ἔστω,
 Πατρόκλοιο τάφου μνημ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν 620
 ὄψιν ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
 αὐτῶς· οὐ γὰρ πῦξ γε μαχήσεται οὐδὲ παλαίσσας,
 οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐσθύσειαι οὐδὲ πόδεσσιν
 εὐέσει· ἥδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπάειγα.”

ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δέκατο χαίρων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔσπες·
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἐπὶ χεῖρες
 ὥμων ἀμφοτέρωθεν ἀπαΐσσονται ἐλαφραί.
 εἴθ' ὥς ἡβῶοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,

ὥς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα εἶπτον Ἐπαιὼι 630
 Βουπρασίῳ, παῖδες δὲ εἴσαν βασιλεὺς ἕσθλα·
 ἔνε' οὐ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένητ', οὐτ' ἄρ' Ἐπαιῶν
 οὐτ' αὐτῶν Πυλίων οὐτ' Αἰτωλῶν μετασέυμων.
 πῦξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ἥνοπος υἱόν,
 Ἀγκαῖον δὲ πάλιν Πλευρώσιον, ὅς μοι ἀνέστη·
 Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσλὸν ἐόντα,
 δουρὶ δ' ὑπαιρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
 οἳοίμην μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίκωνε,
 πλῆσθαι πρόσσε βαλόντε, ἀγασσάμενῳ περὶ νίκης,
 οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόσι λείπετ' ἕσθλα. 640
 οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόκευσεν,
 ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευσεν.
 ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γίραϊ λυγρῷ
 πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσαι.
 ἀλλ' ἴει καὶ σὸν ἐταῖρον ἀέθλοισι κτεράζεε.
 τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 ὥς μευ αἰεὶ μέμνησαι ἐννέος, οὐδέ σε λήσω
 τιμῆς, ἥς τέ μ' ἔοικε τιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν." 650
 ὥς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν κατ' ὄμιλον Ἀχαιῶν
 δώκετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαια.
 αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλγαινής θῆκεν ἕσθλα·
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδης· ἐν ἀγῶνι
 ἐκετέ' ἀδωήτην, ἥ τ' ἀλγίστην θαμάσασθαι·
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίσας δέπας ἀμφικύπελλον.
 στή δ' ὀρεὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 "Ἄτρεΐδην τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμωδες Ἀχαιοί,
 ἀνδρεῖ δὴ περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἀρίστῳ,
 πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγμένῳ. ὦι δέ κ' Ἀπόλλων
 δῶνι καμμοινήν, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί, 661
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νέεσθω·
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἷσεται ἀμφικύπελλον."
 ὥς ἔφατ', ὥρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἥς τε μέγας τε
 εἰδῶς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
 ἄψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ φώνησέν τε·
 "ἄσσαν ἴτω, ὅς τις δέπας οἷσεται ἀμφικύπελλον·
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀπέμειν ἄλλον Ἀχαιῶν
 πυγμαῖι νικήσαντ', ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος.
 ἦ οὐκ ἔστι, ὅττι μάχης ἐπιθεύομαι; οὐδ' ἄρα πρὸς ἦν 670
 ἐν πάντεσσ' ἔργοισι θαύμονα φῶτα γενέσθαι.
 ὦδε γὰρ ἐπερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺς χροά τε ῥήκω σὺν τ' ὅστέ' ἀράκω·
 κηδεμόνες δὲ οἱ ἐνεάδ' ἀολλέες αὖθι μερόντων,
 οἳ κέ μιν ἐποΐουσιν ἐμῆς ὑπὸ κερσὶ θαμνέντα."

ὥς ἔρασε, οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐτόνοντο αἰωπῆι.
 Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰόθεος φῶς,
 Μινικτιῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος,
 ὃς ποτε Θήβασδ' ἦλεε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 ἐς τάφον· ἔνεα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμειῶνας. 680
 τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς ἀμφοτερόνιτο
 θαρσύνων ἔπασιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 δῶκεν ἰμάντας ἐντυμῆτους βοὸς ἀγραύλοιο.
 τῷ δὲ ζωσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
 ἄντα δ' ἀνασκομένῳ χερσὶ σπιβαρῆσιν ἑμὶ ἔμφο
 σύν ῥ' ἔπεσον, σύν δέ σφι βαρεῖται χεῖρες ἔμικεν·
 θανὸς δὲ χρόμαδος γενύων γάνετ', ἔρρει δ' ἰδρώς
 πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὠρνυτο δῖος Ἑπειός,
 κόψε δὲ παπτήναια παρήϊον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690
 ἐστήκεν· αὐτοῦ γὰρ ὑπὴριπε φαίδιμα γυῖα.
 ὥς δ' ὅε ὑπὸ φρικτὸς Βορέῳ ἀναπάλλεται ἰχθὺς
 εἶν' ἐν φυκίῳντι, μέλαν δέ ἐ κύμα κάλυψεν,
 ὥς πληθεὺς ἀνέπαλτο. ἀτὰρ μετ' αὖτις Ἑπειὸς
 χερσὶ λαβὼν ὥρεωσε· φίλοι δ' ἀμφέστησαν ἑταῖροι,
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσαν
 αἶμα πακὺ πτύοντα, κάρη βάλλονε' ἐτέρωσε·
 καὶ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσι εἰσαν ἔγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰκόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
 Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα εἶκεν ἄελα, 700
 δακνύμενος Δασαοῖσι, παλαίμοσύνῃς ἀλασταιρῇ,
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγα τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ θυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τίον Ἀχαιοί·
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε,
 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τίον δέ ἐ τεσσαράβοιον.
 στή δ' ὄρεος καὶ μύθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 “ὄρνυσε, οἳ καὶ τούτου ἀέλου παρήκεσσαν.”
 ὥς ἔρατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ὃν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
 ζωσαμένῳ δ' ἄρα τῷ γε βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 710
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ σπιβαρῆσιν
 ὥς ὅτ' ἀμαίβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἦραρε τάκτων,
 δώματος ὑψηλοῖο, βίαις ἀνέμων ἀλαείνων.
 τετρίγα δ' ἄρα νῶτα θρασυάων ἀπὸ καρῶν
 ἐλκόμενα στερεώς· κατὰ δὲ νότιος ῥέει Ἰρῶς,
 πυκναὶ δὲ σιῶδιγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
 αἶματι φοινικέεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
 νίκης ἰέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.
 οὗτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι οὐδα τε πελάσσαι,
 οὗτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔκεν Ἴς Ὀδυσσεὺς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίστατο ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς, 720

δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 “διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεύ,
 ἦ μ’ ἀνάρ’ ἢ ἐγὼ σέ· τὰ δ’ αὖ Διὶ πάντα μελίσσει.”
 ὥς εἰπὼν ἀνάρει· δόλου δ’ οὐ λήσεται Ὀδυσσεύς·
 κόψ’ ὤπασεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 καὶ δ’ ἐπεὶ ἐποπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσι τ’ Ὀδυσσεὺς
 κάππεσε· λαοὶ δ’ αὖ θνητὸν τε εἰσέβησαν τε.
 δεύτερος αὖτ’ ἀνάρει πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 κίνησεν δ’ ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ’ ἔαρεν, 730
 ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω·
 πλησίον ἑλλέλοισι, μάνηενσαν δὲ κονίῃ.
 καὶ νῦν κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντε πάλαιον,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκε·
 “μῆκέτ’ ἐρείδεσθον μὴδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·
 νίκη δ’ ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ’ ἴσ’ ἀνελόντες
 ἔρχεσθ’, ἔφρα καὶ ἄλλοι ἀελεύωσιν Ἀχαιοί.”
 ὥς ἔφαθ’, οἳ δ’ ἄρα τοῦ μάλ’ ἀνὴρ κλύον ἤδε πίοντο,
 καὶ β’ ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.
 Πηλεΐδης δ’ αἶψ’ ἄλλα τίθει ταχυπότος ἄεθλα, 740
 ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἔκ δ’ ἄρα μέτρα
 χάνθανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πάσαν ἐπ’ αἶσαν
 πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἥσκησαν,
 Φοίνικες δ’ ἄγον ἄνδρες ἐπ’ ἡεροσιδέα πόντον,
 στήσαν δ’ ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὐνήιος.
 καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς εἶκεν ἀέθλιον οὐ ἐτάροιο,
 ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 δευτέρῳ αὖ βοῦν εἶκε μέγαν καὶ πίονα θυμῷ, 750
 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοιπῇι’ ἔθηκε.
 στή δ’ ὄρεος καὶ μύθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 “ἔρυσθε, οἳ καὶ τούτου ἀέθλου παρήσσεσθε.”
 ὥς ἔφατ’, ὤρνωτο δ’ αὐτίκ’ Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 ἦν δ’ Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὖτε νέους ποσσὶ πάντας ἐνίκα.
 στὰν δὲ μεταστοιχί· σέμνην δὲ τέρματ’ Ἀχιλλεὺς.
 τοῖσι δ’ ἀπὸ νύσσης τέτατο θρόμος· ὦκα δ’ ἔπειτα
 ἔκφερ’ Ὀϊλιάδης, ἐπὶ δ’ ὤρνωτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἄγχι μάλ’, ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐυζώνοιο 760
 στήθεός ἐστι κανών, ὅν τ’ εὖ μάλα χερσὶ ταπύσσει
 πηνίον ἐπέλκουσα παρὰ κ μύτον, ἀγκυροῖ δ’ ἴσκει
 στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς εἶεν ἐγτύθει, αὐτὰρ ὤπισθεν
 ἴσκει τύπτε πόδεσσι πάρος κονίην ἀμφικυβήσαι·
 καὶ δ’ ἄρα οἳ κεφαλῆς χεῖρ’ αὐτμμένα δῖος Ὀδυσσεὺς
 αἰεὶ ῥίμψα εἶων· ἴαχον δ’ ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί
 νίκης ἱεμένῳ, μάλ’ ἀνὴρ πεισύνοντι κέλευον.

ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 εὐχετ' Ἀθηναίη γλαυκώπιδι δὴ κατὰ θυμόν·
 “κλυεῖ, θεά, ἀγαθή μοι ἐπίρροος ἐλεῖ ποδοῖν.” 770
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαίξεσθαι θεῶν,
 ἔνε' Αἴας μὲν δλίσεε εἴων, βλάβηεν γὰρ Ἀθήνη,
 τῇ ῥα βοῶν κέκυτ' ὄνεος ἀποκταμένων ἐρμυίκων,
 οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνηεν πόδας ὦκὺς Ἀχαιεύς·
 ἐν δ' ὄνεος βοέου πλητο στόμα τε ῥῖνάς τε
 κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὥς ἦλεε φεάμενος· ὁ δὲ βοῖν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
 στή δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔκων βοὸς ἀγραυλοῖο, 780
 ὄνεον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 “ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε ἐσὰ πόδας, ἦ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὥς Ὀδυσῆϊ παρίσταται ἠδ' ἐπαρήγαι.”
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοιπὸν ἔκφερ' ὄνεον
 μαδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 “εἰδοῖσιν ὑμῖν ἔρῳ πᾶσι, φίλοι, ὥς ἔτι καὶ νῦν
 ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.
 Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων· 790
 ὡμοτέρωντα δὲ μὴν φας' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
 ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.”
 ὥς φάτο, κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς μῦθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 “Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἴνος,
 ἀλλὰ τοι ἡμψάλαπτον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιείσω.”
 ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δὲ δέκατο χαίρων.
 αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔχκος
 οἶκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηνύρα. 800
 στή δ' ὄρεός καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 “ἄνδρες δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὦ περ ἀρίστω,
 τεύχεα ἐσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε
 ἀλλήλων προπάροισεν ὀμίλου παρνηθῆναι.
 ὀππότερός κε φθίσαι ὀρεζάμενος χροῖα καλόν,
 ψαύσει δ' ἐνδίνων διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσανον ἀργυρόηλον
 καλὸν Θρηίκιον· τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηνύρων·
 τεύχεα δ' ἀμφοτέρωι κυνήϊα ταῦτα φερέεων·
 καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.” 810
 ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ὃν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κράτερός Διομήδης.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερον ὀμίλου εωρήκησαν,

ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 θανόνδ' ἀνδραγαθόν· εὐάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τρίς μὲν ἐπὶ ἦσαν, τρίς δὲ σκεδὸν ὠρμήθησαν.
 ἔνε' Αἴας μὲν ἔπατα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔσσην
 ἡνὺ, οὐδὲ χρο' ἵκανε· ἔρυτο γὰρ ἐνδοσε εὐόρηξ·
 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπατα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο
 αἶψα ἐπ' αὐχένι κύρε φασίνοιο δουρὸς ἀκωκῆι.
 καὶ τότε δὴ β' Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοὶ
 παυσαμένους ἐκέλευσαν Ἀέλλια ἱε' ἀνελέσθαι.
 αὐτὰρ Τυδείδην δῶκεν μέγα φάσγανον ἦρωος
 σὺν κολοῶι τε φέρων καὶ εὐτυμῆται τελαμῶνι.

820

αὐτὰρ Πηλεΐδης οἶκεν κόλον αὐτοχόωνον,
 δὴ πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·
 ἀλλ' ἢ τοι τὸν ἔπερνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' αἶψ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι
 στή δ' ὄρεος καὶ μύθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 “ὄρνυσε, οἳ καὶ τούτου Ἀέλου παρήκεσσε.
 εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόηροι πόνες ἄνθρωποι,
 ἔσσι μιν καὶ πάντε περιπλομένους ἐπικυτοῦς
 χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀπαισβόμενός γε αἰδήρου
 ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἷς ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέσσι.”

830

ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπατα μενεπτόλεμος Πολυπότῃς,
 ἃν δὲ Λεοντήος κρατερὸν μένος ἀντιπείοιο,
 ἃν δ' Αἴας Τελαμώνιδης καὶ δῖος Ἐπειός.
 ἐπειὸς δ' ἵσταντο, κόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,
 ἦκε δὲ διμήκας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
 δεῦτερος αὐτ' ἀφάνικε Λεοντεύς ὕψος Ἄρῃος,
 τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χαρὸς ἀπο σπιθαμῆς, καὶ ὑπέρβαλε σάματα πάντων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυπότῃς,
 ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ·
 ἢ δὲ ἐλίσσομένη πέτεται διὰ βοὺς ἀγελαίας·
 τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ βόησαν.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυπότῃσιν κρατεροῖο
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος Ἀέλον.

840

αὐτὰρ ὁ τοξευτήϊα τίθει ἰσώπτα σιδήρον,
 καδὲ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεις, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
 ἱστὸν δ' ἔστησεν νηὶς κυανοπρώροιο
 τιλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλασιν
 λατῇι μινύθειαι θῆσεν ποδός, ἥς ἄρ' ἀνώγει
 τοξεύειν· “ὅς μὲν κε βάληι τρήρωνα πέλασιν,
 πάντας ἀειράμενος πελέκεις οἰκόνδε φερέσσω·
 ὅς δὲ κε μινύθειοιο τύχηι, ὀρθῆος ἀμαρτῶν,
 ἥσων γὰρ δὴ κείνος, ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.”

850

ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπατα βῆι Τεύκροιο ἄνακτος,

ἦν δ' ἄρα Μηριόνης θερᾶπων εὖς Ἰδομενεὺς.
 κλήρου δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὼν
 ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλινεν ἄνακτι
 ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέειν κλειτὴν ἐκατόμβην·
 ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε· μέγιστε γάρ οἱ τό γ' Ἀπόλλων·
 αὐτὰρ ὁ μύρινον βάλε παρ πόδα, τῇι δέδεται ὄρνις·
 ἀντικρὺς δ' ἀπὸ μύρινον τάμε πυκρὸς διστός.
 ἢ μὲν ἔπετ' ἥϊζε πρὸς οὐρανόν, ἢ δὲ παρείη
 μύρινος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάθησαν Ἀχαιοί.
 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐπαίρουσε χεῖρὸς
 τόξον· ἀτὰρ δὴ διστόν ἔκεν πάλαι, ὥς ἴουεν.
 αὐτίκα δ' ἠπείλινεν ἐκινβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέειν κλειτὴν ἐκατόμβην.
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλασιν·
 τῇι ῥ' ὁ γε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην,
 ἀντικρὺς δὲ διήλαε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
 ἱστῶι ἐφεζομένη νηὶς κυανοπρώροιο
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίσσεν·
 ὥκύς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τᾶλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θνεῦντό τε εἰμυθισάν τε.
 ἦν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκας δέκα πάντας ἄειρε,
 Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχεος,
 καὶ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἔπιον, ἀνεμύοντα
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἥμιονες ἄνδρες ἀνέστην·
 ἦν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρύ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἦν δ' ἄρα Μηριόνης θερᾶπων εὖς Ἰδομενεὺς.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 “Ἀτρεΐδην Ἰδυεν γάρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων
 ἡδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμᾶσιν ἔπλευ ἄριστος·
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔκων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνην ἥρωϊ πόρρωσιν,
 εἰ σὺ γε σῶι θυμῷ ἐθέλοισ· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε.”
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἦναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὁ γ' ἥρωος
 Ταυεμβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

860

870

880

890

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω

Ἕκτορος λύτρα.

λυτο δ' ἄγων, λαοὶ δὲ θεὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
 ἐκκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπνύμεναι· αὐτὰρ Ἀχαιεὺς
 κλαίει φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
 ἦραι πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφει ἔνεα καὶ ἔνεα
 Πατρόκλου ποθέων ἀδυστήτά τε καὶ μένος ἥνυ,
 ἥδ' ὅπως τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάσας ἀλγεα,
 ἀνδρῶν τε πολέμοιους ἀλεγαινά τε κύματα πείρων·
 τῶν μωμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἵβει,
 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακέμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε 10
 ὕπνος, ἄλλοτε δὲ πρηνής· τοτὲ δ' ὄραος ἀναστὰς
 δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ εἶν' ἀλός. οὐδέ μιν ἤως
 φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἅλα τ' ἡτόνας τε,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ ζεύπεσεν ὑφ' ἄρμασιν ὥκεας ἵππους,
 Ἕκτορα δ' ἔλκεσθαι θησάσκετο δίφρου θπισθε,
 τρίς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντος
 αὐτὸς ἐπὶ κλισίῃ παύεσκετο, τὸν δὲ τ' ἔασκεν
 ἐν κόμῃ ἐκτανύσας προπρηνέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
 πᾶσιν ἀακείην ἀπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλαίρων
 καὶ τεσσηνῶτα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε 20
 χρυσεῖνι, ἵνα μή μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.
 ὥς δ' μὲν Ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
 τὸν δ' ἐλαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐύσκοπον ἀργεῖφόντην.
 ἔνε' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐκίδανεν, οὐδέ ποθ' Ἕρμῃ
 οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκῶπιδι κοῦρῃ,
 ἀλλ' ἔκον, ὥς σφιν πρότον ἀπήχετο Ἴλιος ἱρὴ
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' αἰτης,
 δς νεῖκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο,
 τὴν δ' ἦινης, ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγαινήν. 30
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο θυωδεκάτη γένετ' ἡώς,

καὶ τὸτ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετνήδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 “ἀκέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
 “Ἐκτωρ μῆρι' ἔκνε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἐόντα σαῶσαι,
 ἦ ἰ' ἀλόχοισι ἰδεῖν καὶ μῆτερι καὶ τέκεϊ ὦι
 καὶ πατέρι Πριάμοισι λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
 ἀλλ' ὀλοῶσι Ἀχιλῆι, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγαι,
 ὦι οὐτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναΐσμοιο οὔτε νόημα
 γνωμπὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὥς ἄγρια οἶδεν,
 δς τ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλην τε βίην καὶ ἀγήνορι θυμῷ
 εἴπας εἶς' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβησιαι·
 ὥς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδῶς
 γίγνεται, ἦ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἥδ' ὀνήνησι.
 μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
 ἢ ἐκασίγητον ὁμογάστριον ἢ ἐκ αὐτόν·
 ἀλλ' ἦ τοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκε·
 τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν εἴσαν ἀνερῶποιαι.
 αὐτὰρ δ' ἰ' “Ἐκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπνήυρα,
 ἵππων ἐκάπτων περὶ σῶμ' ἐτάριοιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὲν οἱ τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἔμεινον·
 μὴ ἀπαῶσι περ ἐόντι νεμεσσησώμεν οἱ ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀσκήζατο μενεαίνων.”
 τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
 “εἴη κεν καὶ τοῦτο τῶν ἔπος, ἀργυρότοσε,
 εἰ δὴ θυμὸν Ἀχιλλεῖ καὶ Ἐκτορι θῆσете τιμῇ.
 “Ἐκτωρ μὲν ἐνητός τε γυναικίκα τε θῆκατο μαζόν·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ἐστὶ θεῆς γόνος, ἦν ἐγὼ αὐτῇ
 ὀρώα τε καὶ ἀτίτῃλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
 Πηλέα, δς περὶ κῆρι φίλος γένητ' ἀθανάτοισι.
 πάντες δ' ἀντιάσας, θεοί, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖα
 δαίνυσ' ἔκων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἶεν ἄπιστε.”
 τὴν δ' ἀπαμαυβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδαμινε θεοῖσιν·
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἐκτωρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἳ ἐν Ἰλίοισι εἰσὶν·
 ὥς γὰρ ἐμοὶ γ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δῶρων.
 οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαίτδς ἕως,
 λοιβῆς τε κνίχης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἦ τοι κλάψαι μὲν ἔατομεν—οὐδέ πῃ ἔστι
 λάσθην Ἀχιλλεὺς—ἔρασιν Ἐκτορα· ἦ γάρ οἱ αἰεὶ
 μήτηρ παρμύμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμῆρ.
 ἀλλ' εἴ τις καλέσσει θεῶν Θέστιν ἄσπον ἑμεῖο,
 δῶρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
 δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπὸ θ' Ἐκτορα λύσῃ.”
 ὥς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγτελέουσα,

μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης
 ἔκθορε μέλαινα πόντῳ· ἐπεστονάκησε δὲ λίμνη.
 ἡ δὲ μολυβδαίνη ἰκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80
 ἥ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
 ἔρχεται ὠμῆστῆσιν ἐπ' ἰκεύα κῆρα φέρουσα.
 εὖρε δ' ἐπὶ σπηῖ γλαφυρῶι Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλα
 εἵατο ὀμνιγέρες ἄλλαι θεαί· ἡ δ' ἐπὶ μέσσης
 κλαῖε μόνον οὐ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε
 φείσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόει πάτρης.
 ἀγχοῦ δ' Ἰσταμένῃ προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 “ὄρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἀφ' οἴκου μῦθεα εἰδώ·”
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεά Θέτις ἀργυρόπεζα·
 “τίπτει με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ 90
 μίσγεσθ' ἀσπασίοισιν, ἔκω δ' ἔχε' ἔκρητα θυμῶι.
 εἰμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσεται, ὅττι κεν εἴπῃ.”
 ὥς ἄρα φωνήσασα κάλυμν' ἔλε δῖα σεάων
 κυάνεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσος.
 βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 ἠγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κύμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' ἀσπασθῆσαι ἐς οὐρανὸν αἰχμητήν,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἵατο ὀμνιγέρες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες.
 ἡ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καεῖετο, εἶπε δ' Ἀθήνη. 100
 Ἦρῃ δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ ἔθηκε
 καὶ ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσα· Θέτις δ' ὄρεσε πούσα.
 τοῖσι δὲ μύθεων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 “ἦλυθεσ Οὐλύμπιονδε, θεά Θέτι, κηδομένη περ,
 πάνθεος ἔλαστον ἔκουσα μετὰ φρεσὶν· οἶδα καὶ αὐτός·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἔρέω τοῦ ἰεῖναι δεῦρο κάλεσσα.
 ἐννημαρ δὴ νείκος ἐν ἀσπασίοισιν ὄρωρεν
 Ἑκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλεΐ πτολιπόρῳι·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν ἐύσκοπον ἀργεῖφόντην· 110
 αὐτὰρ ἐγὼ τότε κύδος Ἀχιλλεΐ προπάπτω,
 αἰδῶ καὶ φιλόπτητα τεινὴ μετόπισθε φυλάσσω.
 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε καὶ υἱά σῶι ἐπίπαιλον·
 σκύζεσθαι οἱ εἰπὲ θεούς, ἐμὲ δ' ἔποχα πάντων
 ἀσπασίων κεκολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαῖνομένησιν
 Ἑκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν,
 αἶψά κεν πῶς ἐμὲ τε δείξει ἀπὸ ε' Ἑκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφίεω
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλεΐ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήσῃ.”
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσχεσε θεά Θέτις ἀργυρόπεζα, 120
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοιο καρήνων αἶψα.
 ἶξεν δ' ἐς κλισίην οὐ υἱός· ἔκω δ' ἄρα τὸν γε
 εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἔμψ' αὐτὸν ἑταῖροι

ἔσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον·
 τοῖσι δ' ὅς τις λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.
 ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθεζέτο πότνια μήτηρ,
 χαρὶ τέ μιν κατέρεσκεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 “τάκνον ἐμὸν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀκεύων
 σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι αἴτου
 οὔτ' εὐνῆς; ἀγασθὼν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃ 130
 μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι θνήσκον βέηι, ἀλλὰ τοι ἦδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 ἀλλ' ἐμῶσιν πύρες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελος εἰμι.
 σκύζεσθαί σοι φησι θεοὺς, ἐκ δ' ἔποχα πάντων
 ἀθανάτων κεκολώσεται, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 “Ἔκτορ” ἔκεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.”

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὦκυς Ἀχιλλεύς·
 “τῆιδ' εἵη· ὅς τις ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.” 140

ὥς οἱ γ' ἐν νηῶν ἀγύρι μήτηρ τε καὶ υἱὸς
 πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεια πτερόεντ' ἀγόρευον.
 “Ἴριν δ' ὥτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
 “βάσκι” ἴει, Ἴρι ταχεῖα· λιποῦς ἔδος Οὐλύμπιοιο
 ἄγγελλον Πριάμοιο μεγαλήτορι Ἴλιον εἴσω
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλεῖ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἱήνηι,
 οἶον, μὴδὲ τις ἄλλος ἕμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 κἄρυσ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰεῦνοι
 ἡμιόνους καὶ ἄμακταν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις 150
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 μὴδὲ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ μὴδὲ τι τάρβος·
 τοῖον γάρ οἱ πομπὴν ὀπάσσομεν ἀργεῖφόντην,
 ὅς τις εἴως κεν ἔγων Ἀχιλλεῖ πελάσσει.
 αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησιν ἔσω κλισίῃν Ἀχιλλεύς,
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύπει·
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτῶμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτῳ πεφιδόσεται ἀνδρὸς.”

ὥς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἄγγελέουσα.
 ἵκεν δ' ἔς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε 160
 παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοσεν αὐλῆς
 δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραπὸς
 ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλὰ
 κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
 τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμύκαστο χερσὶν ἑταί.
 εὐγατέρες δ' ἀνὰ δῶματ' ἰδὲ νηοὶ ὠδύροντο,
 τῶν μνηστικόμεναι οἱ δὴ πολέες τε καὶ ἐσχατοὶ
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 σὴ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσκύδα

τυτθὸν φεσπαμένη· τὸν δὲ τρώϊος ἔλλαβε γυῖα· 170
 “εἶρσαι, Δαρδανίδη Πρίαμῃ, φρεσί, μὴδὲ τι τάρβει·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τὸδ’ ἱκάνω,
 ἀλλ’ ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σευ ἄνευσεν ἔων μέγα κήδεσσι ἡδ’ ἐλεαίρῃ.
 λύσασθαι σ’ ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἑκτορα δῖον,
 δῶρα δ’ Ἀχιλλεῖ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνηι,
 οἷον, μὴδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 κηρύξῃ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὃς κ’ ἰοῦνοι
 ἡμιόνους καὶ ἄμασσαν ἐύτροχον, ἡδὲ καὶ αὖτις
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180
 μὴδὲ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσί, μὴδὲ τι τάρβος·
 τοῖός γάρ τοι πομπὴς ἔμ’ ἔσται ἀργεῖφόντης,
 ὃς σ’ ἄσπερ εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλεῖ πελάσσῃ.
 αὐτὰρ ἐπὶ νηὶ ἀγάγησιν ἔσω κλισίῃν Ἀχιλλεύς,
 οὗτ’ αὐτὸς κτανέει ἀπὸ τ’ ἄλλους πάντας ἐρύκει·
 οὔτε γάρ ἐστ’ ἄφρων οὗτ’ ἄσκοπος οὗτ’ ἀλιπύμων,
 ἀλλὰ μάλ’ ἐνδυκέως ἱκέτω πεφιδόσεται ἀνδρός.”
 ἡ μὲν ἄρ’ ὥς εἰποῖς ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ ὃ γ’ υἷας ἄμασσαν ἐύτροχον ἡμιονεῖν
 ὀηλίσσαι ἠνώγει, παίρινθα δὲ θῆσαι ἐπ’ αὐτῆς. 190
 αὐτὸς δ’ ἐς ἐόλασμον κατεβήσεται κνώσεντα
 κέδρινον ὑπόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεκάνθα.
 ἐς δ’ ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
 “θαυμονίη, Διόσθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ’ ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ’ Ἀχιλλεῖ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνηι.
 ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 αἰνῶς γάρ μ’ αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἔνωγε
 κείς’ ἰόναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.”
 ὥς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μῦθον· 200
 “ὦ μοι, πῆθι δὴ τοι φρένες οἴχονο’, ἥς τὸ πάρος περ
 ἔκλε’ ἐπ’ ἀνθρώπους πῆνους ἡδ’ οἷσιν ἀνάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 υἷας ἐπανάριξε; αἰδήρεόν νύ τοι ἦτορ.
 εἰ γάρ σ’ αἰρήσει καὶ ἐσώσεται ὀφθαλμοῖσιν·
 αἰμηστής καὶ ἀπιστος ἀνὴρ ὃ γε, οὐ σ’ ἐλεύσει
 οὔδὲ τί σ’ αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευσεν
 ἡμενοὶ ἐν μετάρωι· τῶι δ’ ὥς ποιεῖ μοῖρα κραταιῇ
 γαινομένωι ἐπέησεν Ἰνίωι, ὅτε μιν τέκον αὐτή, 210
 ἀργίποδας κύνας ἄσπερ, ἔων ἀπάνευσε τοκῆων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῶι τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσσεμέναι προσφύσαι· τὸτ’ ἄνιπτα ἔργα γένοιντο
 παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὐδ’ ἐκακίζόμενόν γε κατέκτα,
 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βασιλεύων

ἑσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωφῆς."

τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοσάτης·

"μή μ' ἐθέλοντ' ἰόναι κατερύκανε, μηδὲ μοι αὐτὴ

ῥῆσις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλει· οὐδὲ με πείσεις,

εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιθεονίων ἐκέλευεν, 220

ἢ οὔ μάντιές εἰσι εὐσεκτοί ἢ ἱερεῖες,

ψευδὸς κεν φαίμεν καὶ νοσφίζοιμεθα μᾶλλον·

νῦν δ' αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην,

εἴμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἶσα

τεσθάνεμαι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς

ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὶν γόου ἐξ ἔρον εἴην."

ἢ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωιγεν·

ἔθηκεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔσελε πέπλους,

δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαῖνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230

τόσσα δὲ φάρεα λευκά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,

χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,

ἐκ δὲ δῦ' αἶθωνας τρίποδας, πύρρας δὲ λέβητας,

ἐκ δὲ θέπας περικαλλέας, ὃ οἱ Θρηῖκες πόρον ἄνδρες

ἐπεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδὲ νῦ τοῦ περ

φείσας ἐνὶ μεγάροισι ὁ γέρων, περὶ δ' ἔελε θυμῷ

λύσασθαι φίλον υἱόν. ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας

αἰθεύσκει ἀπέεργεν ἔπεσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·

"ἔρρετε, λωβητῆρες ἐλεγχείες· οὐ νῦ καὶ ὑμῖν 240

οὔκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἔλθετε κηδήσοντας·

ἢ ὀνόσασθε, ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,

παῖδ' ὀλέσαι τὸν ῥῖστον· ἀτὰρ γινώσκουσιν καὶ ὕμμες·

ῥηίτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε

καίνοι τεσπνῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἐγὼ γε,

πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραΐζομένην τε

ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἀῖδος εἴσω."

ἢ καὶ σκηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔσω

σπερχομένοισι γέροντος. ὁ δ' υἱάσιν οἷσιν ὁμόκλα,

νεκείων Ἑλενὸν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε δῖον

Πάμμονα τ' Ἀντίφονόν τε βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην 250

Δηϊφوبόν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δῖον ἀγαυόν·

ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε·

"σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἶθε' ὅμμα πάντες

Ἐκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ βοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.

ὥ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱὰς ῥῖστους

Τροίην ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινὰ φημι λελείφθαι,

Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἵπποχάρμην

Ἐκτορά θ' ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐώικει

ἀνδρὸς γε ὀνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·

τοὺς μὲν ἀπώλες Ἀρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,

ψευσταὶ τ' ὀρχισταὶ γε, χοροῖτυπίνισιν ῥῖστοι, 261

ἀρνῶν ἤδ' ἐρίφων ἐπιθήμιοι ἀρπακτῆρες
οὐκ ἂν δὴ μοι ἔμασαν ἐφοηλίσσατε τάχα στα,
ταυτὰ τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοίῳ·"

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
ἐκ μὲν ἔμασαν ἄεραν ἐύτροχον ἡμιονεήν
καλὴν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ θῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφει ζυγὸν ἦρεον ἡμιόνεον,
πύκνον ὁμφαλόεν, εὐ οἰήκεσαν ἀμυρόν,
ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἄμα ζυγῶι ἐκνεάπηνκυ.

270

καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐυπέστησι ἐπὶ ῥυμῶι,
πέστη ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορὶ βάλλον,
τρίς δ' ἐκάτερεσσιν ἔθνησαν ἐπ' ὁμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἐπειὴς κατέθνησαν, ὑπὸ γλῶκῃνα δ' ἔκαμψαν.

ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐυπέστης ἐπ' ἀπῆνης
νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείας ἄποινα,
ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐπτεαιερούς,
τούς β' αὖ ποτε Πριάμωι Μυσεὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἵππους δὲ Πριάμωι ὑπαγον ζυγόν, οὐς ὁ γεραίος
αὐτὸς ἔκων ἀπτάλλαν ἐυπέστησι ἐπὶ φάτῃνῃ.

280

τὼ μὲν ζευγνύσων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖα
κῆρυκε καὶ Πριάμος, πυκτῆρα φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες·
ἀγκύμιλον δέ σφ' ἦλε' Ἑκάβη τετινῶσι θυμῶι
οἶνον ἔκους' ἐν χαρὶ μελίφρονα δεσπετῆρι
χρυσέωι ἐν δέπαϊ, ὅφρα λείψαντε κιοήτην.

στῆ δ' ἵππων προπάροιθεσσι, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
"τῆ, σπείσον Διὶ πατρί, καὶ εὖχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
διψ' ἐκ θυσιενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ' ἐγὼ σέ γε θυμὸς
δῖνυμαι ἐπὶ νῆας, ἐμείω μὲν οὐκ ἐσελεύσας.
ἀλλ' εὖχευ σύ γ' ἔπειτα κελαινεφέα Κρονίωι

290

Ἰδαίωι, ὅς τε Τροίην κατὰ νῆας ὁρᾷται,
αἵται δ' οἰκονόν, ἐὼν ἄγγελον, ὅς τέ οἱ αὐτῶι
φίλτατος οἰκωνῶν καὶ εὐ κράτος ἐπὶ μέγιστον,
δεσπῶν, ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖα νοήσας
τῶι πύκνῳ ἐπὶ νῆας ἵναι Δαναῶν ταχυπόλων.
εἰ δέ τοι οὐ δώσω ἐὼν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελόμην
νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα."

τὴν δ' ἀπαμαυρόμενος προσέφη Πριάμος οὐρανόθεν·
"ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφειμένην ἀπείσω·
ἐσελὼν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασκέμην, αἶ κ' ἐλάσσω."

300

ἦ β' αὖ καὶ ἀμφίπολον ταμῖν ὤτρυν' ὁ γεραίος
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεύει ἀκέραιον· ἦ δὲ παρῆστι
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν σ' ἄμα χερσὶν ἔκουςα.
νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδάπατο ἥς ἀλόχοιο·
εὖκετ' ἔπειτα στὸς μέσσω ἔρκεϊ, λείβε δὲ οἶνον
οὐρανὸν εἰσενιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος κῦδα·

“Ζεὺ πάτερ, ἴδῃσιν μεδέων, κύδιστε μάστιγε,
 δός μ' ἐς Ἀχάλλῃος φίλον ἐλθεῖν ἡδ' ἐλεεινόν,
 πέμψον δ' οἰωνόν, ἐὼν ἄγτελον, ὅς τε σοὶ αὐτῶι
 φίλτατος οἰωνῶν καὶ εὐ κράτος ἐστὶ μάστιγον,
 θεσιόν, ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῶι πίκυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπόλων.”

310

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μῆτις τε Ζεὺς.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελευταύτατον πετεινῶν,
 μόρφῃσιν οἰρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
 ὅσῃ δ' ὑπορόφοιο εὐρὴ θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῖο, ἐν κληῖς' ἔραρυϊα,
 τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερος ἐσαν πτερὰ· εἴσατο δέ σφί
 θεσιὸς αἰεας διὰ ἄστεος· οἱ δὲ ἰδόντες
 γήενσαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

320

σπερχόμενος δ' ὁ γέρων σεστοῦ ἐπεβίβαστο δίφρου,
 ἐκ δ' ἔλασε προσεύροιο καὶ αἰεούσης ἐριδοῦπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
 τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε θαίφρων, αὐτὰρ ὀπισθε
 ἵπποι, τοὺς δὲ γέρων ἐφάπων μάστιγι κέλευε
 καρπαλίμως κατὰ ἄστν· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὥς εἰ θανάτῳδε κινῶντα.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἄσπορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
 παῖδες καὶ γαμβροί, τῶ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
 ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἔλεγχε γέροντα.
 αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ἤϊδα·
 “Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες σοὶ κ' ἐσέλυσσας·
 βάσκ' ἴει, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὥς ἄγας, ὥς μὲν' ἄρ τις ἴδῃι μὲν' ἄρ τε νοήσῃ
 τῶν ἄλλων Δαναῶν-πρὶν Πηλεΐωνάδ' ἰκέσθαι.”

330

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσχεσθαι δακτύλιος ἀργεῖφόντης·
 αὐτίκ' ἐπῆσθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
 ἡδ' ἐπὶ ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιήσις ἀνέμοιο·
 εἴλετο δὲ ράβδον, τῇι τ' ἀνδρῶν θυμῶντα ἐέλγαι
 ὦν ἐέλεα, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνῶντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεῖφόντης.
 αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε,
 βῆ δ' ἰκάναι κούρωι αἰσυμνητῇρι ὁικῶς,
 πρῶτον ὑπηνήτηι, τοῦ περ χαριεστάτη ἦν.

340

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρέχ' Ἴλιον ἔλασαν,
 στήσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὅφρα πίοιεν,
 ἐν ποταμῶι· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλυες γαῖαν.
 τὸν δ' ἐκ ἀγκυμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε·

350

“φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
 ἄνδρ’ ὄρώω, τάχα δ’ ἄμμε διαρραϊσέσθαι ὀέω.
 ἀλλ’ ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐρ’ Ἴππων, ἥ μιν ἔπατα
 γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν αἶ κ’ ἐλεύσῃη.”

ὥς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δαΐδιε δ’ αἰνῶς,
 ὁρᾶσι δὲ τρίχες ἔσταν ἐπὶ γναμπτοῖα μέλεσσι,
 σπῆ δὲ ταφῶν. αὐτὸς δ’ ἐριούμιος ἐπύθει ἐλευῶν, 360
 χεῖρα γέροντος ἐλὼν ἐκείρετο καὶ προσέειπε·
 “πῆι, πάτερ, ὦδ’ Ἴππους τε καὶ ἡμιόκους ἰούνας
 νύκτα δι’ ἀμβροσίην, ὅτε θ’ εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 οὐδέ τι εὖ γ’ ἔδεσας μένεα πινέοντας Ἀχαιοὺς,
 οἳ τοι θυσιμένους καὶ ἀνάρσιοι ἐπὶ τὺς ἔασι;
 τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλασσαν
 τοσοῦδ’ ὀνέσας’ ἄγοντα, τίς εἴη δὴ τοι νόος εἴη;
 οὗτ’ αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπιθεῖ,
 ἄνδρ’ ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνηη.
 ἀλλ’ ἐγὼ οὐδέ τι σε βέβωο κακὰ, καὶ δέ κεν ἄλλον 370
 σευ ἀπαλεψήσασιν· φίλωι δέ σε πατρὶ ἔσσω.”

τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπατα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 “οὕτω πῆι τάδε γ’ ἐστί, φίλον τέκος, ὥς ἀγορεύεις.
 ἀλλ’ ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχευε χεῖρα,
 ὅς μοι τοιόνδ’ ἦκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
 αἶσαν, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγνῆτός,
 πέπνυσσάι τε νόωι, μακάρων δ’ ἔκαστα τοκήων.”

τὸν δ’ αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 “ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλασον, 380
 ἥ μιν ἐκπέμψας καυχήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἀνδρας ἐς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σὸα μύμηνη,
 ἥ ἦδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρήν
 θαδίστες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὄριστος ὄλωλε,
 σὸς πάϊς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδέχετ’ Ἀχαιῶν.”

τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπατα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 “τίς δὲ σὺ ἔσσι, φέριστε, τέων δ’ ἔκαστα τοκήων;
 ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνίσπες.”

τὸν δ’ αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 “παιρὶ ἐμεῖο, γεραιέ, καὶ εἵρεαι Ἑκτορα δῖον· 390
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχη ἐπὶ κυδιστείρῃ
 ὀφθαλμοῖσιν ὤπωπα, καὶ εὖτ’ ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσας
 Ἀργείους κτείνεσκε δαΐζων ὀπὰ χαλκῶι,
 ἡμεῖς δ’ ἐσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεύς
 εἶα μάρνασθαι, κεκολωμένος Ἀτρεΐδῃ·
 τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μῖα δ’ ἦγαγε νηὺς ἐυεργής·
 Μυρμιδόνων δ’ ἔσσι, πατὴρ δέ μοι ἐπὶ Πολύτωρ,
 ὀφθαλμοῖσιν μὲν ὅ γ’ ἐστί, γέρων δὲ δὴ ὥς σὺ περ ὦδα,
 ἐπεὶ δὲ οἱ υἱὲς ἔσταν, ἐγὼ δὲ οἱ ἔβδωμός εἰμι.”

τῶν μετὰ παλλόμενος κλήρωι λάχων ἐνεάδ' ἔπεσσαι. 400
 νῦν δ' ἦλεον πεδίοι' ἀπὸ νηῶν· ἠώσεν γὰρ
 οἴκονται περὶ ἕστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 ἀσκαλόωσι γὰρ οἳ γε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἴσχαν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν."

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος εὐεχιδής·
 "εἰ μὲν δὴ σεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος
 εἷς, ἄγε δὴ μοι πάσαι ἀλυσίην κατάλασον,
 ἢ ἔτι παρ νῆεσσιν ἑμὸς πάϊς, ἢέ μιν ἦδη
 ἦια κυσὶν μελεΐσσι ταυῶν προύσθηκεν Ἀχιλλεύς."

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης· 410
 "ὦ γέρον, οὗ πω τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί,
 ἀλλ' ἔτι κείνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ
 αὐτῶς ἐν κλισίῃ· δυοδεκάτῃ δέ οἱ ἦδη
 καυμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρὸς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί
 ἔσθουσ', αἳ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
 ἢ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοὶ ἐτάριοιο φίλιο
 ἔλκα ἀκνέδεστος, ἥως ὅτε θῖα φανήνῃ,
 οὐδέ μιν αἰσχύνη· θνητοῖς κεν αὐτὸς ἐπελεῶν,
 οἷον ἐρσείας κεῖται, περὶ δ' αἶμα νέμπται,
 οὐδέ ποιεῖ μαρὸς· σὺν δ' ἔλκα πάντα μέμυκεν, 420
 ὅς' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
 ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἐοῖο
 καὶ νέκυός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφί φίλος περὶ κῆρι."

ὥς φάτο, γῆενσεν δ' ὁ γέρον καὶ ἡμείβετο μύθῳ·
 "ὦ τέκος, ἢ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναΐσῃα δῶρα διδοῦναι
 ἀθανάτοισι, ἐπεὶ οὐ ποτ' ἑμὸς πάϊς, εἴ ποτ' ἔην γε,
 λήσεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν οἳ Ὀλύμπῳ ἔχουσι·
 τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἑμεῦ πάρα καλὸν ἔλασον,
 αὐτόν τε ῥύσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν, 430
 ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκομαι."

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 "παιρῖαι ἑμεῖο, γεραίε, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
 ὅς με κέλῃι ὅσῳ δῶρα παρῇ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
 τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
 συλεύειν, μή μοι τι κακὸν μετόπισθε γένοιτο.
 σοὶ δ' ἄν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
 οὐκ ἂν τίς τοι πομπὴν ὀνοσοάμενος μαχέσαιο."

ἢ καὶ ἀναΐτας ἐριούσιος ἔρμα καὶ ἵππους 440
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμῶσι μένος ἡν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε ἠέων καὶ τάφρον ἴκοντο,
 οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες ποιέοντο·
 τοῖσι δ' ἔφ' ὕπνον ἔκευ διάκτορος ἀργεῖφόντης

νᾶσαι, ἄφαρ δ' ὤϊε πύλας καὶ ἀπώσεν ὀχίας,
 ἔς δ' ἄγαγε Πριάμῳ τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπίνης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίῃν Πηληϊάδεω Ἀφρόντο
 ὕψηλῃν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καεύπερσεν ἔρεψαν 450
 λακνήεντ' ὄροφον λαμῶνόθεν ἀμύσαντες·
 ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην σύλῃν ποίησαν ἄνακτι
 σταυροΐσιν πυκινοῖσι· εὐρην δ' ἔχε μοῖνος ἐπιβλῆς
 ἐλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπὶρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
 τρεῖς δ' ἀναοίγεςκον μεγάλην κληΐδα εὐράων,
 τῶν ἄλλων· Ἀχιεὺς δ' ἄρ' ἐπὶρρήσσεσκε καὶ οἶος·
 δὴ ῥα τόσ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὤψε γέροντι,
 ἔς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
 ἔκ ἵππων δ' ἀπέβασινεν ἐπὶ χεῖρα φώνησά τε·
 “ὦ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ εὖδς ἀμβροτος εἰλήλουθα, 460
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἕμα ποιμπὸν ὄρασεν.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλλεύς
 ὀφθαλμοῦς εἴσομαι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
 ἀείνατον εὖδς ὦδε βροτοῦς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
 τύνη δ' εἰσελθὼν λαβέ γούνατα Πηλεΐωνος,
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἡυκόμοιο
 λίσσεο καὶ τάκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρήνῃς.”
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπῳ
 Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐκ ἵππων ἔλτο χαμᾶζε,
 Ἰδαίῳ δὲ κατ' αὖθι λίπεν· ὁ δὲ μύμνεν ἐρύκων 470
 ἵππους ἡμιόλους τε· γέρων δ' ἰεὺς κίεν οἴκου,
 τῇ ῥ' Ἀχιεὺς ἴζεσκε δίφιλος· ἐν δὲ μιν αὐτὸν
 εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθεΐατο· τῷ δὲ δὴ οἶω,
 ἦρωος Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ὕζος Ἄρμος,
 ποίπνουον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδὶς
 ἔσων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκατο τράπεζα.
 τοὺς δ' ἔλασ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς
 χερσὶν Ἀχιλλεύς λαβέ γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
 θαπὰς ἀνδροφόνους, αἶψα οἱ πολέας κτάνον υἱᾶς.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἔτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ 480
 φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐπὶκετο θυμῶν,
 ἀνδρὸς ἔς ἀφνειοῦ, εἰμῶς δ' ἔχει εἰς ὀρώωντας,
 ὥς Ἀχιεὺς εἰμῶσεν ἰδὼν Πριάμῳ θεοειδέα·
 εἰμῶσεν δὲ καὶ ἄλλοι, ἔς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
 τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 “μνήσαι πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπισέκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τιλίκου, ὥς περ ἐγὼν, ὀλοῶμι ἐπὶ γήραος οὐδῶι.
 καὶ μὲν που κείνον περὶναπέτη ἀμφὶς ἐόντες
 τείρους, οὐδέ τις ἔστιν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμύνηαι.
 ἀλλ' ἦ τοι κείνός γε σέσση ζώοντος ἀκούων 490
 χαίρει τ' ἐν θυμῷ ἐπὶ τ' ἔλπεται ἥματα πάντα

ῥωσέσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίης· ἰόντα·
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱὰς ἀρίστους
 Τροίην ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεΐφθαι.
 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἔλυθον υἱὲς Ἀχαιῶν·
 ἔννεακαίδεκα μὲν μοι ἴης ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔπικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν θούρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὅς δέ μοι οἶος ἔην, εἵρυτο δὲ ἄστνυ καὶ αὐτός,
 τὸν σὺ πρῶν κτείνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, 500
 Ἔκτορα. τοῦ νῦν εἵνεκ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενος παρὰ σείθ, φέρω δ' ἀπερείς' ἀποινα.
 ἀλλ' αἰδέοιο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεαινότερός περ,
 ἔτλην δ' οἷ' οὐ πῶ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
 ἀνδρὸς παιδοφόνου ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι."

ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατὴρ ὕφ' Ἱμερον ὥρσε γόοιο·
 ἀψάμενος δ' ἄρα χεῖρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 τῷ δὲ μνησάμενῳ δὲ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνου
 κλαί' ἄδινά, προπάρειθε ποδῶν Ἀχιλλεύς ἐλυσεῖς, 510
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαίεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δάματ' ὀρώρει.
 αὐτὰρ ἐπεὶ βὰ γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπιδων ἦλθ' Ἱμερος ἡδ' ἀπὸ γυίων,
 αὐτίκ' ἀπὸ ὀρόνου ὥρτο, γέροντα δὲ χεῖρὸς ἀνίστη,
 οἰκτείρων πολὶόν τε κάρη πολὶόν τε γένησον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "ἂ δαίλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἤσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλεέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 520
 υἱέας ἐπενάρησα; αἰδήρεόν νύ τοι ἦτορ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ ὀρόνου, ἄλγεα δ' ἔμψης
 ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἐάσωμαι ἀκνύμενοί περ·
 οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δαίλοισι βροτοῖσι,
 ζῶειν ἀκνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
 δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείσθαι ἐν Διδῷ οὕδαι
 δώρων οἷα δίδωσι κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων·
 ὦι μὲν κ' ἀμύψας δῶνι Ζεὺς τερπικέραυνος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῶι ὃ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῶι· 531
 ὦι δέ κε τῶν λυγρῶν δῶνι, λωβητὸν ἔθηκε,
 καὶ ἐ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χεῖνα δῖαν ἐλαύνει,
 φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
 ὥς μὲν καὶ Πηληγῆ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο
 δλβωι τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
 καὶ οἱ θνητῶι ἐόντι θεῶν ποίησαν ἄκοιτιν.

ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ εἶκε θεὸς κακόν, ὅττι οἱ οὐ τι
 παῖδων ἐν μεγάρῳια γονὴ γένητο κρείοντων,
 ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδὲ νῦν τὸν γε 540
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἡμαὶ ἐνὶ Τροίῃι σέ τε κήδων ἦδὲ σὰ τέκνα.
 καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὕβριον εἶναι·
 ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἑέρῃαι
 καὶ Φρυγίῃ καυέπερθε καὶ Ἑλλάσποντος ἀπείρων,
 τῶν σέ, γέρον, πλούτῳι τε καὶ υἰάϊ φαδί κακάσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἦγαγον Οὐρανίῳνες,
 αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε,
 ἄνσκειο, μὴδ' ἀλίσκτον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
 οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἐοῖο, 550
 οὐδὲ μιν ἀνστήσεις· πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθαι."
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος εὐσπαδής·
 "μή μὲ πῶς ἐς ὀρόνον ἴξε, διοτρεφές, ὅφρα κεν Ἐκτοῦρ
 κείτῃαι ἐνὶ κλισίῃσι ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα
 λυσον, ἦν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
 πολλά, τά τοι φέρομεν. σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
 σὴν ἐς πατρίδα γαίαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔσας
 [αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρῃν φάος ἡελίοιο]."
 τὸν δ' ἄρ' ὑπὸδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 "μῆκέτι νῦν μ' ἐρέειζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560
 Ἐκτορά τοι λυοῖαι· Διόσκει δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
 μήτηρ, ἥ μ' ἔτακεν, εὐγάνηρ ἀλίοιο γέροντος·
 καὶ δὲ σὲ πιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήσας,
 ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἦν φυλακοὺς λάσσοι, οὐδέ κ' ὄκηαι
 βεῖαι μετοχλίσκεαι θυράων ἡμετεράων.
 τῷ νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεα θυμὸν ὀρίνηαι,
 μή σέ, γέρον, οὐδ' αὐτόν ἐνὶ κλισίῃσι ἐάσω
 καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαί εἴφετμάς." 570
 ὣς ἔφατ', ἔδασεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὥς ἄλτο εὐράζε,
 οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύο θεράποντες ἔποντο,
 ἥρωες Αὐτομέδων ἠδ' Ἀλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
 τί' Ἀχιλλεύς ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 οἱ τόσ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 ἐς δ' ἤγαγον κήρυκα καλῆτορα τοῖο γέροντος,
 καὶ δ' ἐπὶ δίφρου εἴσαν· εὐσσύτρου δ' ἀπ' ἀπίνης
 ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερεΐα' ἄποινα.
 καὶ δ' ἔλιπον δύο φάρε' εὐννηιτόν τε χιτῶνα, 580
 ὅφρα νέκυν πυκάσας δοίην οἰκόνδε φέρεσθαι.
 θυμῶς δ' ἐκκαλέσας λυοῖσαι κέλετ' ἀμφὶ τ' ἀλεῖψαι,
 νόσφιν ἀπαράσας, ὥς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν,

μὴ ὁ μὲν ἀκνυμένην κραδίηι χόλον οὐκ ἐρύσαιο
 παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλλεὺς δ' ὀρίνεσθαι φίλον ἦτορ,
 καὶ ἐκατακτείναι, Διὸς δ' ἀλήτηται ἐφετμῆς.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὕν θμωαὶ λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίω,
 ἀμφὶ δὲ μιν φῆρος καλὸν βάλλον ἥδε χιτῶνα,
 αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλεὺς λεκέων ἐπέθηκεν αἶρας,
 σὺν δ' ἔταροι ἦαιραν ἐυέστην ἐπ' ἀπήνην. 590
 ὦμωσπέν τ' ἄρ' ἔπατα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 “μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθηναι
 εἰν Αἰδὸς περ ὧν, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
 πατρὶ φίλωι, ἐπεὶ οὐ μοι ἀπικέα δῶκεν ἀποινα.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσ' ἐπέοικεν.”

ἦ ῥα καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦτε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔζετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαίδαλῳ, ἔθεσεν ἀνέστη,
 τοῖχου τοῦ ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
 “υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὥς ἐκέλευες,
 κείμεν δ' ἐν λεκέσσ'· ἔμια δ' ἦοι φαινομένηφι 600
 ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπιου.
 καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο αἵτου,
 τῇ περ δῶδεκα παῖδες ἐπὶ μετάροισιν ὄλοντο,
 ἔξ μὲν εὐγατέρες, ἔξ δ' υἱέες ἡβώοντες.
 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνηεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο
 χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήϊω·
 φῆ δοιῶ τεκέειν, ἦ δ' αὐτὴ γένητο πολλούς·
 τῶ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐκηήμεν κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν 610
 κατεάψαι, λαοὺς δὲ λίους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίῳνες.
 ἦ δ' ἄρα αἵτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
 νῦν δὲ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὕρεσιν οἰοπόλοισιν,
 ἐν Σιπύλῳ, οἱ φασι θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
 νυμφάων, αἶ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
 ἔθεα λίος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κίδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραίε,
 αἵτου· ἔπατά κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοισα
 “Ἴλιον εἰσαπαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.” 620

ἦ καὶ ἀναΐτας διν ἀργυφον ὥκυς Ἀχιλλεύς
 σφάξ'· ἔταροι δ' ἑδερόν τε καὶ ἄμφεον εὐ κατὰ κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἐλὼν ἐπένευε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νέιμεν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείασ' ἐτοῖμα προκέαμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἦ καὶ Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,

ὅσος ἔην οἶός τε· εὐοῖα γὰρ ἄντα ἐώικε· 630
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσπορόων ὕπιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρώωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος εὐοειδής·
 “λέξον νῦν με τάχιστα, διωτρεφές, ὄφρα καὶ ἦδη
 ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεσθαι κοιμησέντη·
 οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὦλεσε θυμὸν,
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640
 νῦν δὴ καὶ σῆου πασάμην καὶ αἴθερα οἶνον
 λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὐ τι πεπάσμην.”
 ἦ ῥ', Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ θυωθῆς κέλευσε
 δέμνι' ὑπ' αἰσούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεια καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καεύπερσεν ἕασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μετάρωιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
 αἴψα δ' ἄρα στόρεσαν δοῖῳ λέχε' ἐγκονέουσαι.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 650
 “ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μὴ τις Ἀχαιῶν
 ἐνεῶδ' ἐπέλεθισιν βουληφόρος, οἷ τέ μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλευσούσι παρήμμενοι, ἦ εὖως ἐστί.
 τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' ἂν ἐκείποι Ἀγαμέμνονι πομπήνι λαῶν,
 καὶ κεν ἀνάβληας λύσιος νεκροῖο γένοιτο.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλασον,
 ποσσῶμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἔκτορα δῖον,
 ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.”
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος εὐοειδής·
 “εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἔκτορι δῖῳ, 660
 ὃδὲ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεκαρισμένα θείης.
 οἶσα γάρ, ὥς κατὰ ἄστῃ ἐέλωσθαι, τηλόει δ' ὕλῃ
 ἀέμεν ἐξ ὕρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδῖασιν.
 ἐπνημῶμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μετάρωις ῥοάουσιν,
 τῇ δεκάτῃ δέ κε εἰπτομην δαίνυντό τε λαός,
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσασμην,
 τῇ δὲ θυωδεκάτῃ πολέμικον, εἴ περ ἀνάγκη.”
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 “ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺ κελεύεις·
 σκῆψω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον ὅσσον ἔνωγας.” 670
 ὥς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
 ἔλλαβε δεξιτερήν, μὴ πως δέισα' ἐνὶ θυμῷ.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόει κοιμήσαντο,
 κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὐδὲ मुखῷ κλισίης ἐπηήκτου·

τῷ δὲ Βριχίης παρελέετο καλλιπάρμιος.

ἄλλοι μὲν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ
εὖδον παννύχιοι, μαλακῶι δεδωμμένοι ὕπνῳ·
ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα 680
μηῶν ἐκπέμψειε λαῶν ἱερὸν πυλαωρούς.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
“ὦ γέρον, οὐ νύ τι σοί γε μέλει κακόν, οἷον ἔσ' εὖδαις
ἀνδράσιν ἐν θήοισιν, ἐπεὶ εἴ τις εἴαεν Ἀχιλλεύς.
καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
σεῖο δὲ κε ζωοῦ καὶ τρίς τόσα δοῖεν ἄποινα
παῖδες τοι μετόπισσε ληλασμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
γνώηι εἴ Ἀτρεΐδης, γνώωσα δὲ πάντες Ἀχαιοί.”

ὣς ἔφατ', ἔδασεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη.
τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζεύς ἵππους ἡμίονους τε, 690
ῥίμψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδὲ τις ἔγνω.
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵκον ἑυρρείος ποταμοῖο,
[Ξάνθου δινῆεντος, δὴ ἀεάνατος τέκετο Ζεὺς,]
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπιον.
ἥως δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
οἱ δ' εἰς ἄστν ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδὲ τις ἄλλος
ἔγνω πρὸς ἄνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ, ἱκέλῃ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβῆσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν 700
ἔστατόν ἐν θίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·
τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμίονων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν.
κώκυξεν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·
“ὄψεσθε, Τρῶες καὶ Τρῳαῖδες, Ἔκτορ' ἰόντες,
εἴ ποτε καὶ ζώοντι μάχης ἐκνοστήσαντι
χαίρετ', ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν παντὶ τε δήμῳ.”

ὣς ἔφατ', οὐδὲ τις αὐτόσ' ἐπὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ
οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσκετον ἵκετο πένθος·
ἀγχοῦ δὲ πύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
πρώται τὸν γ' ἔλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ 710
τιλλέσων, ἐπ' ἄμασσαν εὐτροχὸν ἀΐασαι,
ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίστασθ' ὄμιλος.
καὶ νῦν κε δὴ πρόπαν ἥμαρ ἐκ ἡέλιον καταδύντα
Ἔκτορα δάκρυ χέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
εἰ μὴ ἄρ' ἐκ θίφροιο γέρων λαοῖς μετνήυδα·
“εἴπατέ μοι οὐρεῦσι διελεύμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἔσεσθε κλαυμοῖο, ἐπὶν ἀγάγωμι δόμονδε.”

ὣς ἔφασθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἶπαν ἀπὸ νῆπι.
οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ἔεσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς 720
ὀρήνων ἐπάρχους, οἳ τε στονέεσαν ἀοιδῇν

οἱ μὲν δὲ ἐρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσι δ' Ἀνδρουμάχῃ λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
 "Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔκουσα·
 "ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην
 λαΐπας ἐν μετάρω· πάϊς δ' ἐπὶ νήπιος αὐτῶς,
 ὅν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἷω
 ἥβην ἴκεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 πέροεται· ἢ γὰρ Ὀδυσσεύς ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν
 ῥύσκει, ἔκεις δ' ἀλόχους κεδνάς καὶ νήπια τέκνα· 730
 αἷ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχέονται γλαφυρήϊα,
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι· σύ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 ἔπει, ἔπει κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο
 ἀελεύων πρὸ θνακτοῦ ἀμαλίου· ἢ τις Ἀχαιῶν
 ῥίψαι χαρὸς ἐλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεσρον,
 κοῶμενος, ὦι δὴ που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἐκτωρ
 ἢ πατέρ' ἢ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐκτορος ἐν παλάμῃσιν ὁδᾶς ἔλον ἔπειτον οὐδας.
 οὐ γὰρ μάλακος ἔσκε πατήρ τεός ἐν δαΐ λυγρῇ·
 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἔστυ, 740
 ἄριστον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔεικας,
 Ἐκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείπεται ἄλγεα λυγρά·
 οὐ γάρ μοι ἐνὶ στήθεσσι χεῖρας ἔχεις, ὅπως
 οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὐδέ κεν αἰεὶ
 μεμνημένην νύκτας τε καὶ ἡμέρας δάκρυ χέουσα."
 ὅς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσι δ' αὖθ' Ἐκάβῃ ἀδινού ἐπῆρχε γόοιο·
 "Ἐκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
 ἢ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν φίλος ἦσα θεοῖσιν·
 οἱ δ' ἄρα σευ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ. 750
 ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὥκυς Ἀχιλλεύς
 πέρνας', ὅν τιν' ἔλεσκε, πέρην ἄλός ἀπρυγέτοιο,
 ἔς Σάμον ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λήμνον ἀμικθαλόεσσιν·
 σεῦ δ' ἐπεὶ ἐκέλετο ψυχὴν ταπαινεῖ χαλκῷ,
 πολλὰ ρυστάζεσκεν τοῦ περὶ σῆμ' ἐτάριοιο
 Πατρόκλου, τὸν ἐπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς·
 νῦν δέ μοι ἐρσείας καὶ πρόσφατος ἐν μετάρω
 κείσαι, τῷ Ἰκελος ὅν τ' ἀργυρότοπος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσι ποικίλμενος καταπέφνην."
 ὅς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἄλιστα ὄρινε· 760
 τῆσι δ' ἔπειθ' Ἑλένῃ τριτάτῃ ἐπῆρχε γόοιο·
 "Ἐκτορ, ἐμῷ θυμῷ θατέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
 ἢ μὲν μοι πόας ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοπαθής,
 ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὥς πρὶν ὄφελον ὀλέσσαι·
 ἦδὴ γὰρ νῦν μοι τόδ' ἐαικοστὸν ἔτος ἐστίν,
 ἔς οὐ κείθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 ἀλλ' οὐ πῶ σευ ἔκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύμφηλον·

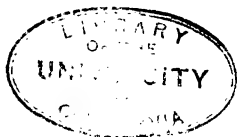
ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μετάροισιν ἐνίπτοι
 θαέρων ἢ γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐυπέπλων,
 ἢ ἔκυρή—ἔκυρὸς δὲ πατὴρ ὥς ἦπιος αἰεί— 770
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐπέεσα παραιφάμενος κατέρυκες
 σῆι τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.
 τῷ σὲ ὅ' ἄμα κλαῖω καὶ ἔμ' ὁμιόροισιν ἀκνυμένη κῆρ·
 οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 ἦπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δὲ με πεφρίκασιν."

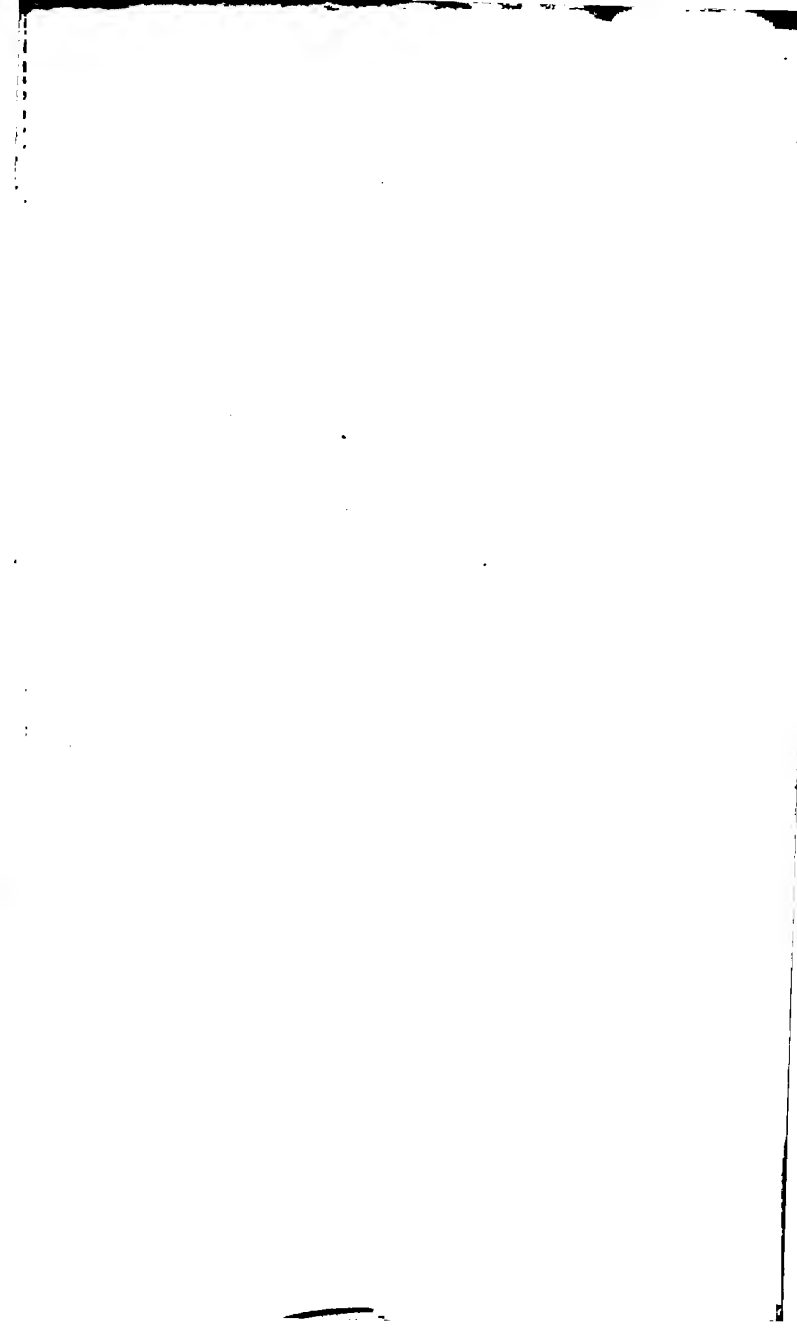
ὥς ἔφατο Κλαῖους', ἐπὶ δ' ἔστανε δῆμος ἀπείρων.
 λαοῖσιν δ' ὁ γέρον Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 "ἔχετε νῦν, Τρῶες, κύλα ἔστυδε, μηδὲ τι θυμῷ
 δείσαντ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς 780
 πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινώων ἀπὸ νηῶν,
 μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ ἡώς."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ὑπ' ἀμάσσησιν βόας ἡμόνοους τε
 ζεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἡγερέεοντο.
 ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίγειον ἄσπετον ὕλην·
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φαεινὸς ἡώς,
 καὶ τότε ἄρ' ἐπέφερον θρασὺν Ἑκτορα δάκρυ χέοντες,
 ἐν δὲ πυρρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν εἶσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἡώς,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρρὴν κλυτοῦ Ἑκτορος ἔγρετο λαός.
 [αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἡγερεῖν ὁμιγέρεες τε γένοντο,] 790

πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσαν αἶθεοι οἴνωι
 πῖσαν, ὀπόςσων ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 δόστρα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί ο' ἑταροὶ τε
 μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατεΐβετο δάκρυ παραιῶν.
 καὶ τά γε χρυσεῖν ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
 πορφυρέοις πέπλοισιν καλύψαντες μαλακοῖσιν·
 αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῃν κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὑπερῶς
 πυκνοῖσιν λάεσσιν κατεστόρεσαν μεγάλοισιν.
 ῥίμφοι δὲ σῶμ' ἔκειον· περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντῃ,
 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί. 800

χεύαντες δὲ τὸ σῶμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 εὖ συναγαγόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
 ὥς οἱ γ' ἀμείβετον τάφον Ἑκτορος ἵπποδάμοιο.







UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY
BERKELEY

Return to desk from which borrowed.

This book is DUE on the last date stamped below.

APR 1 1948

APR 17 2001

FEB - 8 1975 6 9

REC. CIRC DEPT

JAN 13 '75

JAN 7 1984

REC. CIRC JAN 07 '83

MAY 09 2007

YB 00447

U. C. BERKELEY LIBRARIES



C046231745

104603

